

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ,
ΑΙΣΧΙΝΟΥ,
ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ & ΔΗΜΑΔΟΥ
ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

GRAECE ET LATINE.

TOMI TERTII PARS ALTERA.

EDIDIT
IOANNES TAYLOR, LL.D.
COL. D. IOAN. CANT. SOCIUS
ET
CANCELLARIUS LINCOLNIENSIS.

CANTABRIGIAE:
TYPIS ACADEMICIS.

ΔΗΜΟΖΩΝΟΤΕ

ΑΙΞΙΝΟΤ

ΔΕΙΝΑΡΑΟΥ ΔΗΜΑΔΟΥ

ΤΑ ΕΠΙΣΤΟΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΤ ΕΤ ΛΑΤΙΝΕ

ΤΟΜΙ ΤΕΤΤΗ ΠΑΡΣ ΑΛΤΕΡΑ

ΤΟΜΙ ΤΕΤΤΗ ΠΑΡΣ ΑΛΤΕΡΑ

COLLEGIUM CARLIS

ET

CONSTITUTIO LIBRARIARUM

ΚΑΡΛΙΣ
ΤΕΤΤΗ ΠΑΡΣ ΑΛΤΕΡΑ

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΚΑΤΑ

ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΛΟΓΟΥ.

Διόδωρος μὲν καὶ αὐτὸς ὁ κατήγορος κατήγορεῖ νόμον μάλα Φιλανθρώπου· διόπερ
αὐτὸς τῆς αἰτίας καὶ τῆς τῷ γεγραφέντος γνώμης διαβάλλειν αὐτὸν πειράται.
ἔστι δὲ νόμος ὁ τῷ Τιμοκράτῃ τοιοῦτος· Εἰ τῷ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΠΙΘΑΝΜΑΤΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΠΡΟΣΕΤΕΤΙΜΗΤΑΙ ΔΕΣΜΟὶ ἢ ΚΑΙ ΤΟΛΟΝΗΟΝ ΠΡΟΣΕΤΙΜΗΘΕΝ ΕΝΕΙΝΑΙ ΑΥΤῷ ἢ ΑΛΛΗ
ἢ ΠΕΡ ΑΥΤΟΥ ΕΓΓΥΗΤΑΕ ΚΑΤΑΕΤΗΕΑΝΤΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΟΥΤΕ ΑΝ Ο ΔΗΜΟΣ ΧΕΙ-
ΡΟΤΟΝΗΣΗ ἢ ΜΗΝ ΕΝΤΟΣ ΕΗΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΕΚΤΙΣΕΙΝ ΑΦΕΙΣΘΑΙ ΤΟΥ ΔΕΣΜΟΥ
ΕΑΝ ΔΕ ΕΠΙΣΤΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΜΗ ΕΚΤΙΣΘΗ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΝ ΜΕΝ ΕΝΕΓΓΥΗ-
ΘΕΝΤΑ ΔΕΔΕΥΘΑΙ ΤΟΝ ΔΕ ΕΓΓΥΗΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΤΗΝ ΟΥΣΙΑΝ. Τέτον αἰτία-
ται τὸν νόμον ὁ κατήγορος ἔχ' ὑπὲρ τῷ κρινῶ γεγράφθαι, ἀλλ' ὑπὲρ Ἀνδροτίωνος,
καὶ Γλαυκίης, καὶ Μελανώπης. ὅτοι γὰρ πεμφθέντες εἰς Καρίαν πρεσβεύαι, καὶ πλε-
ονέες, φησὶν, ἐν τῇ τριήρει, περιπεσόντες Ναυκρατίταις ἀνθρώποις ἐμποροῖς, ἀφεί-
λοντο αὐτῶν τὰ χρήματα. εἰδ' οἱ Ναυκρατίταις μὲν ἐλθόντες Ἀθήνας, τὸν δῆμον ἐκέ-
τευσον· ὁ δὲ δῆμος ἔγνω πολέμια εἶναι τὰ χρήματα, καὶ μὴ δεῖν ἀποδοθῆναι τοῖς ἐμ-
πόροις. τέτων δὲ ἔτω γενομένων, Ἀρχέβιος καὶ Λυσιθίδης, οἱ τριήραρχοι τῆς νεώς
ἐφ' ἧς ἔπλεον οἱ περὶ τὸν Ἀνδροτίωνα, εἰσεπράττοντο τὰ χρήματα. ὡς δὲ ἐκείνοι μὲν
ἔκ ἐφάνησαν ἔχοντες αὐτὰ, οἱ πρεσβεύαι δὲ ὁμολόγησαν ἔχειν αὐτὰ, καὶ εἶδε πᾶν τὸ
χρέος καὶ ἀβαλεῖν, ἢ τοῖς νόμοις ὑποπίπτειν τοῖς τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ, διὰ

Diodorus etiam hic accusator, criminatur le-
gem valde humanam; quapropter a causa
et consilio scriptoris eam convellere conatur. est
autem lex Timocratis huiusmodi: si quis A-
THENIENSIVM OB DEBITVM PVBLICVM VINCV-
LIS DAMNATVS EST AVT DEINCEPS DAMNABI-
TVR EI SIVE IPSI SIVE ALTERI EIVS NOMINE
DATIS VADIBVS A POPVLO COMPROBATUS SE
AD CERTVM TEMPVS MVLTAM BONA FIDE SO-
LVTVRVN PROMITTENTI LICEAT VINCVLIS
LIBERARI SIN AD DICTAM DIEM DEBITVM SO-
LVTVN NON FVERIT ET IS QVI PER SPONSO-
RES LIBERATVS FVERAT IN VINCVLA CONTI-
CIATVR ET BONA VADIVM PVBLICENTVR. hanc
VOL. III.

legem criminatur accusator, non ex vsu repu-
blicae, sed pro Androtione, et Glauceta, et Mela-
nopo esse scriptam. hi enim legati in Cariam
missi, cum in triremi nauigantes in Naucratis
quosdam, homines mercatores, incidissent, pecu-
nias eis eripuerunt. Naucratis Athenas pro-
fecti, populo supplicant: populus decernit, eam
pecuniam hostilem esse, nec reddi mercatoribus
oportere. his ita factis, Archebius et Lysithides,
trierarchi et domini eius navis qua Androtio
cum collegis vectus fuerat, de pecunia postulan-
tur. quam cum illos non habere constaret, sed
legati se habere faterentur, et aut omnis pecu-
nia numeranda, aut legibus teneri necesse esset,

τῆτό, φησι, τῆτον τὸν νόμον Τιμοκράτης βοηθῆναι ἐκείνοις ἔθηκεν. ὁ μὲντοι Τιμοκράτης ἐπετελέει φησὶ τὰ χρήματα τὰς περὶ Ἀνδροτίωνα, καὶ ὅλως ἐντεύθεν αὐταί, ὥς ἐκ ἐκείνων εἵνεκα τὸν νόμον εἰσέφερεν αὐτοῖς. κατήγορεῖ δὲ ὁ Διοδώρος καὶ ἄλλοι τῷ νόμῳ. τὴν γὰρ δέσιν αὐτῷ μέμφεται, ὡς γεγονυῖαν παρὰ τὰς νόμους, καὶ ὑπερναντίον εἶναι φησι ταῖς ἀρχαῖς, καὶ ἀδύμφορον τοῖς καινοῖς ἐπιδικεῖν.

quae in aerarios latae sunt, propterea, inquit, Timocrates legem hanc ad illos subleuandos tulit. respondet Timocrates, Androtionem et collegas soluisse pecuniam, atque inde constare, non

in illorum gratiam legem hanc esse rogatam. sed Diodorus etiam aliud in lege accusat. nam et latam esse contra leges, et antiquis aduersari legibus ait, et perniciosam esse reipublicae ostendit.

ΑΛΛΩΣ

ΠΟλέμε τυχεράνους Ἀθηναίους πρὸς βασιλεῖα, κατὰ τῆτον τὸν χρόνον ἐγράφη ψήφισμα, πλοῖα σῦλα πολεμίων εἶναι, καὶ γίνεσθαι τὰ τιμήματα τῶν κλοπῶν δημόσια. Μαύσωλος τῆς Καρίας σατράπης ἦν, τὰς πέραν νήσους κακῶς ποιῶν. καλεσθῶν οἱ βλαπτόμενοι, καὶ τὰς Ἀθηναίους ἐπεκαλῶντο ἔδοξε διὰ πρεσβέων τέως αἰτιάσασθαι τὸν Κῆρα. πέμπουσιν ἔν Ἀνδροτίωνα, καὶ Μελάνωπον, καὶ Γλαυκίαν πρὸς τὸν ἀρχοῦνα Μαύσωλον, τὸν τῆς Ἀρτεμισίας ἀνδρα καὶ ἀδελφόν, ὡς ἀδικῶν τὰς νήσους, αἰτιασμένον, καὶ βασιλεῖ χαρίζομενον, δι' οὗ κακῶς ἐπαίει τὰς Ἑλληνας. ἔτοι νηὶ περιτυχούσας Ναυκρατίικη, Αἰγυπτία ἐχούσῃ φορτία διεκομίζον δὲ τὰς Ἀρχέβιος καὶ Λυσίθεῖδης τριηραρχοὶ κατέλαυσιν εἰς τὸν Παιραιᾶ τὴν ὁλκάδα. καὶ λόγων γενομένων τοῖς Αἰγυπτίοις πρὸς τὸν δῆμον, καὶ ἰσχυρῶς, ὅθεν ἦτον ἐκρίθη τὰ χρήματα εἶναι δημόσια, ὡς πολεμίων ὄντων τῶν Αἰγυπτίων. νόμος δὲ πρὸς ἀτόλως, τὸν χρησάμενον δημοσίοις χρήμασιν ἐπ' ἐνιαυτὸν ὅλον, διπλάσια ταῦτα δίδοναι, κατὰσχόντες οἱ πρεσβεῖς ἔτοι τάλαντα εἴνεια, καὶ τριάκοντα μνᾶς τῶν ἀπεμποληθέντων φορτίων ἐκ τῆς νεῆς, ὑπεύθυνοι ἐγίνοντο τῷ δῷ καὶ τῷ διπλάσι. σπανιότητος δὲ χρημάτων κατὰσχόντες τὸν δῆμον, Ἀριστοφῶν τις δημογωγὸς ἐγράφη ψήφισμα, εἰσεσθαι ζήτητάς τῶν ὀφειλόντων τῇ πόλει, καὶ ἀποπειρωμένων διαλαθεῖν, καὶ τὰς μνηύειν. ἐμήνυσεν Εὐκλήμων, ὁ πρὸς Ἀνδροτίωνα μικρῶ πρὸσθεν ἀγωνισάμενος, νυνὶ δὲ πρὸς Τιμοκράτην, ἔχειν Ἀρχέβιον καὶ Λυσίθεῖδην ἐκ τῆς Αἰγυπτίας ὁλκάδος τάλαντα εἴνεια, καὶ τριάκοντα μνᾶς. ἐγράφη δηλοῦσι, Φεύγων μὲν τὴν ἐκ

QUO tempore bellum erat inter Atheniensis et regem Persarum, decretum factum est, ut hostium naues praedae essent, et aestimationes furtorum publicae fierent. cum autem Mausolus Cariae satrapes vitiores insulas vexaret, et ii qui laedebantur, quirarentur, et Atheniensium opem implorarent, visum est interim dum bellum parabatur, per legatos Carem esse incusandum. itaque mittunt Androtionem, Melanopum, et Glaucetam ad principem Mausolum, Artemisiae maritum et fratrem, conquesturos de insularum iniuriis, quod is in regis Persarum gratiam Graecis malefaceret. hi, cum in nauem Naucraticam, Aegyptiis mercibus oneratam, incidissent (vehebant autem legatos Archebium et Lysithides trierarchi) nauem interceptam in Piraceum appellant. Aegyptii etiam verba faciunt

apud populum, et supplicant, nihilominus tamen decernitur, res illas esse publicas, quod Aegyptii hostes essent. iubente autem lege, ut qui publica pecunia per integrum annum usus esset, eandem duplam restitueret, legati isti, quod nouem talenta, et triginta minas, diuenditis ex naue illa mercibus, redactas, retinuisent, obnoxii aerario duplo persoluendo sunt. quum autem respublica pecuniae inopia laboraret, Aristopho, unus e magistratibus, decretum facit, ut inquisitores deligantur eorum qui aerario debeant, et latere studeant, utque illos deferant. indicat Euctemo, qui dudum cum Androtione litigarat, nunc cum Timocrate, habere Archebium et Lysithidem ex Aegyptia naue oneraria, talenta nouem, et minas triginta. scripsit autem sic, eo quod aperto Marte cum Androtione configere verchatur, et trierarchorum.

τῷ προφανῶς πρὸς Ἀνδροτίαντα μάχην, διὰ δὲ τῆς τῶν τριηράρχων μνήμης, ἔδεν
ἦτιον ἐπιβαλεῖν τῷ Ἀνδροτίαντι. διαδικασίας δὲ γινόμενης τοῖς πρέσβεισι πρὸς τὴν
τριηράρχην, ἦτιθέσθαι οἱ πρέσβεις, καὶ ἀφείλαι τὰ χρήματα. προσάτιλος δὲ νόμος,
τὸν οφείλουσα ἐπὶ τῷ δευτέρῳ ἐνιαυτῷ, δεδῆσθαι, ὥς ἂν ἐκτίσῃ, ἡμελλοῦ τῷ δεσμῷ
καὶ οἱ πρέσβεις καθυποβάλλεσθαι, ἐν δὲ τῇ καιρῷ τῷ τῷ, ἀρχομένη τῷ δευτέρῳ
ἐνιαυτῷ, ἐν ᾧ καὶ δεδῆσθαι τὴν πρέσβειν ἐχρῆν, ἔγραψε Τιμοκράτης νόμον τοιοῦτον·
Εἰ τινι τῶν οφειδόντων τῷ δημοσίῳ δέσμου προσετιμῆται κατὰ νόμον ἢ
κατὰ νόμισμα ἢ καὶ τοιοῦτον προστιμῆθαι εἰσεῖναι αὐτῷ κατασθέντι
τρεῖς ἐγγυήτας ἢ μὴν ἐκτίσειν οὔτε ἂν ὁ ἄνθρωπος χειροτονήσῃ ἀφίεσθαι τοῦ
δέσμου ἂν δὲ μὴ ἐκτίσῃ αὐτοῦ ἢ οἱ ἐγγυήται τὸν μὲν ἐπεγγνηθέντα δε-
δεσθαι τῶν δὲ ἐγγυήτων ἀνθρώπων εἶναι τὴν οὐσίαν. τότε τῷ νόμῳ γραφὴν
ἀπηνέγκαι Διόδωρος καὶ Εὐκλήμων, ὡς παρανόμῳ, καὶ ἀδίκῳ, καὶ ἀσυμφορῶν. Ἀν-
δροτίαν δὲ, καὶ Γλαυκίαν, καὶ Μελαίνωπον, συνέντες δὲ αὐτὴν γεγενησθαι τὴν γραφὴν,
καταβάλλουσιν ἐνέα τάλαντα καὶ τριάκοντα μνᾶς· ἴσως μὲν γὰρ ἔκ ἂν καταβαλόντες,
εἰ μὴ τὴν γραφὴν ἀπέδοσαν οἱ κατήγοροι, ὅμως δ' ἔκ ἂν καταβαλόντες. κατηγοροῦ τούτων
Εὐκλήμων καὶ Διόδωρος, φάσκοντες μὲν διὰ τὴν πρέσβειν γεγραφῆναι τὸν νόμον· εἰ
δὲ καὶ ἐξέτισαν ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ, δεδομένης τῆς γραφῆς τὸτο ἐπαίησαν. ὡς τε
τὴν προαίρεσιν τῷ νομοθέτῃ ὑπαίτιαν εἶναι. ἔδεν δὲ ἦτιον ἐξετάζει τὸν νόμον ὁ ῥήτωρ,
ὡς καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ἔχοντα κακῶς. καὶ γὰρ παρανόμῳ τεθεῖσθαι φησι, καὶ
ὑπεναγλίως ἔχειν τοῖς νόμοις, καὶ ἄλλως ἀδικεῖν καὶ βλάπτειν, δι' ἃν προσάττει, τὴν
πόλιν. διὰ ταῦτα γὰρ καὶ αἱ ὑποθέσεις τῷ λόγῳ δύο. μίαν μὲν, ὅτι διὰ τὴν πρέσβειν
γεγραπταί, ἑτέρα δὲ, ὅτι ὑπεναγλίως τοῖς νόμοις, καὶ ἐπιζήμιος, καὶ ἀδικῶς. ὡς εἰ καὶ
ἡδύνατο ἐκφυγεῖν ὁ Τιμοκράτης τὴν αἰτίαν τῷ μὴ διὰ τὴν πρέσβειν γεγραφῆναι,
ἀλλ' ἔκ γε τὸ μὴ πονηρὸν εἶναι καὶ διαφεύξεσθαι. ἡδύνατο μὲν γὰρ τῷ νομοθέτῃ κατη-
γορεῖν ὁ Διόδωρος, ὅτι πονηρὸν ἔγραψε νόμον, καὶ ὑπεναγλίως τοῖς νόμοις· καὶ ἤμαρ
ἐν αὐτῷ πρὸς ὑποθέσιν ταῦτα. νῦν δὲ καὶ τὴν κατὰ τῶν πρέσβεων προσέληψε διαι-

chorum facta mentione, nihilominus eidem infidiabatur. re disceptata inter legatos et trierarchos, legati victi pecuniam soluere iubentur. sed quia lege sancitum erat, qui secundo anno deberet, ut in vinculis haberetur, donec soluisset, etiam legati in vincula coniiciendi erant. eo tempore, cum alter annus inciperet, quo etiam vinciri legatos oportebat, Timocrates talem legem scripsit: SI QVIS OB DEBITVM PVBLICVM VINCVLIS SIT DAMNATVS SIVE EX LEGE SIVE EX SENATV&CONSVLTO AVT IN POSTERVM DAMNETVR LICERE EI TRIBVS VADIIVS DATIS APPROBATIS A PVBLVO SE BONA FIDE SATISFACTVRVM REIPVBLICAE PROMITTENTI EXIRE VINCVLIS SI VERO NON SATISFECERIT VEL IPSE VEL VADES EVM QVI PER SPONSORES LIBERATVS FVERAT IN VINCVLIS HABENDVM VADIVM VERO BONA PVBLICANDA. hanc legem Diodorus et Euctemo, ut legibus contrariam, ut iniustam, ut perniciosam detulerunt. cum autem Androtio, Glauceta, et Melanopus animadverterent accusationem hanc sua causa esse factam, novem talenta et triginta minas nu-

merant, fortasse non numeraturi, nisi accusatores
legi intercessissent. sed numerant tamen. Diodo-
rus et Euctemo accusare pergunt, perinde ac si
lex propter legatos scripta sit. etsi enim interiecto
tempore numerarint, id factum esse tamen ac-
cusatione iam instituta. quare consilium legis-
latoris esse culpandum. nec minus interim le-
gem examinat orator, ut quae etiam alio modo
sit improbanda. nam et contra quam leges prae-
scribant, esse latam, et aliis legibus aduersari, et
per ea quae iubeat, nocere, et iniuriam facere
reipublicae, quamobrem et orationis argumenta,
et fundamenta bina sunt, alterum, in gratiam
legatorum esse scriptam, alterum, aduersari legi-
bus, et perniciosam et iniustam esse legem.
proinde, ut crimen propter legatos latae legis
effugiat Timocrates, illud tamen non effugiet,
legem esse improbam. poterat enim accusare le-
gislatorem Diodorus improbae legis scriptae, et
legibus contrariae, idque satis ei firmamenti fu-
isset. nunc etiam legatorum calumniam causa
legislatoris adsumpsit. argumentum igitur causae,
propter quam legem tulerit, est in coniectura

βολήν, ἕνεκα τῆ νομοθέτου. ἡ μὲν ἔν ὑπόθεσις τῆς αἰτίας δι' ἣν ἔθηκε τὸν νόμον, σο-
 χαστική. ζηεῖται γὰρ, εἰ διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν ἔθηκεν, ἡ ἔ. ἡ δὲ κατὰ τὸν νόμον, πρα-
 γματική. καθόλου γὰρ πᾶσα κατηγορία ῥητῆ, πραγματικὴν ἀπεργάζεται γὰρ ἄσιν.
 ῥητῆ δὲ λέγω, ἕκ ἐξ οὐπὲρ ἑτερόν τι ζηεῖται, ὥσπερ ἐν σοχασμῷ, καὶ τῆ ἀναφερο-
 μένῃ εἰς τύχην καὶ ἐξουσίαν, ὥσπερ ἐν μετὰ τὴν. ἐπεὶ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐκβεληκόσιν
 ἡ κρίσις ἐν δὲ τῇ πραγματικῇ, ἐπὶ μέλλουσιν. καὶ δεῖ γεγράφθαι τὸ ῥητὸν ἐν νόμῳ,
 καὶ ἐν ψηφίσμασιν. ἐστὶ τοίνυν τὰς τῶ λόγῳ κεφάλαια τέσσαρα. ἐν μὲν τὸ νόμιμον,
 ὃ διαιρεῖται διχῇ, εἰς τε τὸ πρόσωπον, καὶ εἰς τὸ πρᾶγμα, τέττεςιν, εἰς αὐτὸν τοῦ
 νόμον, ὅπως ἐναντίος ἐστὶ τοῖς νόμοις. δεύτερον, τὸ δίκαιον. τρίτον, τὸ συμφέρον, ὅτι
 ἐπιζήμιος. τέταρτον, τὸ δυνατόν, ὅτι καὶ ἀδυνατὲς ἐπιτάττει πράξεις. ἡ κρινόμενη ἔν
 ὑπόθεσις, ἐστὶν αὕτη ἡ ἐν τοῖς κεφαλαίοις. τὴν γὰρ κατὰ τῶν πρὸς αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐν
 τῇ καλῶσάσιν καὶ παρεκβάσει τέθεικε, διαβολῆς ἕνεκα δηλονότι. ἐπειδὴ γὰρ ὁ νόμος
 δοκεῖ φιλανθρωπίατος εἶναι, τῶν δεσμῶν ἀφίεις, τὰς ἕνεκα ἀντέθηκε πλεῖστα μὲν
 καὶ ἄλλα, μάλιστα δὲ τὰ δύο ταῦτα, τὴν ὑπόθεσιν τὴν κατὰ τὰς πρὸς αὐτὴν, ἵνα τῇ
 ὑπονοία ταύτῃ, τὸν ἀκροατὴν, τὴν ὑποψίαν δις κατὰ τὴν αὐτὴν, πείσῃ, ὡς τὸν
 νόμον δι' αἰσχροκέρδειαν τεθεικός ὑπὲρ ῥητόρων καὶ πολιτευομένων, ἀρπάζει τὰ
 κοινὰ προαιρεμένων καὶ τὸ αἰσχύνορον, ἐν ᾧ ὅτι ἀποστρέψαι τὴν πόλιν ἀπάντων τῶν
 ὀφλημάτων δίδωσι. πρὸς δὲ τὸ δυνατόν, ὅτι εἰ καὶ ἐκλεόμεθα, ἕκ ἣν δυνατόν ἀναι-
 ρῆναι γὰρ τῆς πολιτείας οἱ κανόνες. μὴ ἀγνοῶμεν δὲ ὅτι τὸ μὲν νόμιμον κεφάλαιον
 ἐντελέσθαι εἰργασθαι τὸ δὲ δίκαιον, καὶ τὸ συμφέρον, καὶ τὸ δυνατόν, ἀλλήλοις συμ-
 πλέκεται. καὶ τὸ μὲν συμφέρον ἐν τέτοις ἐστὶ τὸ προηγούμενον. καλῶσκειάζεται δὲ διὰ τὰς
 τῆ δικαίαν, καὶ τῆ ἀδικαν, καὶ τῆ ἀδυνατὲς. πᾶν γὰρ ἀδικον, καὶ αἰσχύνορον. τῷ δ.
 αὐτῷ καὶ περὶ τῆ ἀδυνατὲς βιάζεται χρῆσθαι λόγῳ. ὁ γὰρ ἀδυνατὸν φησι, τὴν δὲ καὶ
 αἰσχύνορον. καὶ ἐπειδὴ Τιμοκράτης πολὺς ἐστὶ τῇ φιλανθρωπία τῆ νόμῳ χρώμενος,
 αὕτη δὲ ἐπὶ τὸ δίκαιον ἀναφέρειτο. ἀν, διὰ τὴν Δημοσθένους πανταχῶς τῷ αἰσχύνορῳ
 κέχρηται, δεικνὺς ἐπιβλαστὴ καὶ ἐπιζήμιον τυγχάνοντα τῇ πόλει τὸν νόμον.

positum. quaeritur enim, vtrum propter legatos
 lata sit, necne: illud vero quo leges examinantur,
 deliberativum est. nam in vniuersum omnis ac-
 cusatio scripti deliberativum efficit statum. scri-
 pti autem dico, non eius in quo quippiam aliud
 quaeritur, vt in coniectura, neque eius quod re-
 fertur ad casum et facultatem, vt sit in absolutio-
 ne. illic enim de rebus factis est iudicium, in de-
 liberatio, de futuris. ac scriptum tum in lege,
 tum senatusconsultis contineri debet. sunt igitur
 huius orationis capita quatuor. vnum legitimum,
 idque bifariam diuiditur, in personam et rem,
 hoc est, in ipsam legem, quomodo contraria sit
 legibus. alterum, iustum. tertium, vtile, esse
 noxiam. quartum, possibile, eam iabere, quae
 fieri nequeant. controuersia igitur quae venit in
 iudicium, in his argumentis consistit. nam tra-
 ctationem illam contra legatos, in constitutione
 et digressionem posuit, criminationis causa. nimi-
 rum, quia etiam lex humanissima videtur, quod
 vinculis ciuis liberet, propterea opposuit cum alia
 plura, tum vero duo haec, alterum, argumentum

de legatis, vt ea suspitione ingesta persuadeat
 auditori, aduersarium corruptum largitionibus.
 oratorum et magistratum, rempublicam depo-
 culantium, sordibus et rapacitati consultum vo-
 luisse: alterum perniciosum, quo ostendit ea lege
 ciuitatem omnis aeris alieni solutione spoliari.
 praeterea impossibile, etiam si vellemus, inquit,
 fieri tamen haud posset; tolluntur enim regulae
 ciuitatis. non autem ignorare debemus, legale
 caput perfectissime tractatum, iustum, et vtile, et
 possibile, inter sese implexa esse, atque inter ea
 principem tenere locum vtile, quod et iusto et
 iniusto, et impossibili confirmetur. nam quicquid
 iniustum, idem etiam noxium est. eandem ratio-
 nem etiam ad locum ab impossibili detorquere
 studet. quicquid enim impossibile sit, idem etiam
 inutile esse dicit. et quoniam Timocrates legis
 humanitatem subinde inculcat, ea vero ad iustum
 merito refertur, propterea Demosthenes inutili
 passim vtitur, ostendens, eam legem detrimento-
 sam et perniciosam esse reipublicae.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Θ. ΚΑΤΑ

ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΛΟΓΟΣ.

ΤΟΥ μὲν ἀγῶντος, ὃ ἄνδρες δικασαί, ἔπαρσιν, οὐδ' ἂν αὐτὸν οἶμαι Τιμοκράτῳ εἰπεῖν, ὡς αἰπὸς ἐστὶν ἄλλος τις αὐτῷ, πλὴν αὐτὸς αὐτῷ. χρημάτων γὰρ ὅσα ὀλίγων ἀποστρέψαι βελόμηναι τὴν πόλιν, πᾶσι πάντας τὰς νόμοις νόμον εἰσ- ἠνεγκεν, ἔτ' ἐπιτήδειον, ἔτε δίκαιον, ὃ ἄνδρες δικασαί. ὅς τὰ μὲν ἄλλα ὅσα λυμανᾶται, καὶ χεῖρα ἔχειν τὰ κοινὰ ποιήσῃ, κύριος εἰ γνήσῃ, τάχα δὴ καθ' ἑκάστον ἀκρόντες ἐμοῦ μαθήσεσθε ἐν ᾧ, ὃ μέγιστον ἔχω καὶ παρχειρότατον πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, ὅσα ἀπο- τρέψομαι. τὴν γὰρ ὑμετέραν ψῆφον, ἣν ὁμωμοκότες πρὸ πάντων φέρετε, λύει, καὶ ποιεῖ ἔμνηστος ἀξίαν ὃ τῆς νόμου, ἔχ' ἵνα κοινῇ ἢ τὴν πόλιν ὠφελήσῃ πῶς γὰρ; ὅς γε, ἂν δοκῇ συνεχεῖν τὴν πολιτείαν, τὰ δικαστήρια, ταῦτα ἀκρεῖα ποιεῖ τῶν παρονημάτων.

CAUSAM huius iudicii, Athenienses, nec ipsum Timocratem arbitror in quenquam alium transferre, quam in semetipsum. dum enim rempublicam fraudare pecunia non parua studet, contra omnis leges rogavit legem, nec idoneam, nec iustam, iudices. quae quantum aliis incommodatura, et reipublicae statum labefactura sit, si perferatur, fortassis, ubi ex me singula audieris,

cognoscetis: vnum vero, quod habeo maximum et expeditissimum, dicere apud vos non dubitabo; vestram sententiam, quam iurati de omnibus fertis, tolli, omnique auctoritate spoliari, lege istius, non ut communitati civium quicquam commodet (nam id qui fieri queat, cum iudiciis, quae rempublicam continent, litium aestimationes, quae quantae singulis iniuriis debeantur, legibus

των, τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὠρεσμεύων· ἀλλ' ἵνα
 τῷ πολὺν χρόνον ὑμᾶς πνὲς ἐκκεκαρπωμένοι, καὶ πολλὰ τῶν
 ὑμετέρων διησπακότων, μηδ' αὖ κλέπτοντες φθονεῶς ἐλήφθησαν,
 καθάωσι. καὶ τοσούτω ῥᾶόν ἐστι ἰδίᾳ πινὰς θηρευδύειν, ἢ τῶν ὑμε-
 τέρων δικαίων περιίστασθαι, ὥς ὅτ' μὴ ἔχῃ παρ' ἐκείνων δαγύ-
 ριον, καὶ ἔτι περὶ τῶν ἐσθνήκεν ὑπὲρ αὐτῶν τὸν νόμον· ἐμοὶ
 δ' ἐν χιλίαις ὑπὲρ ὑμῶν ἔσθ' ὁ κίνδυνος. τοσοῦτ' ἀπέχω τοῦ
 λαβεῖν τι παρ' ὑμῶν. Εἰώθασι μὲν οὖν πολλοὶ τῶν πρῶτην
 τι περαιομενῶν τῶν κοινῶν, λείπειν, ὥς ταῦθ' ὑμῖν παρὰ δαίμονα
 ἐστὶ, καὶ μάλιστα ἀξίον περσέχειν τέτοις τὸν νόμον, ὑπὲρ ὧν ἂν αὐτοὶ
 τυγχάνωσι ποιήμενοι ὅτ' λόγοις· ἐγὼ δ' εἶπερ πνὴ τῆτο καὶ ἄλλω
 περσοκόντως εἶρη, νομίζω καί μοι νῦν ἀρεμότηειν εἶπειν. τῶν γὰρ
 ὄντων ἀγαθῶν τῇ πόλει, ὅς τ' δημοκρατικῶς καὶ ἐλευθέραν εἶναι,
 ὥς ἄλλο τι τῶν νόμων αὐπώτερόν ἐστι, ἐστὶ ἂν ἓν εἶπειν οἶμαι.
 ὅτι τοίνυν αὐτὸς τέτοιο νῦν ὑμῖν ἐστὶ σκεπτόμενον, πότερον δὲ ὅτ'
 μὲν ἄλλοις νόμοις, ὥς ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασι τὴν πόλιν ὑμεῖς δυνέσθε-
 ψατε, ἀκέρως εἶναι, τόνδε δὲ κύριον, ἢ τὸν δούτιον, τέτοιο μὲν λῶ-
 σαι, καὶ χώραν δὲ μένειν τὰς ἄλλοις εἶναι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον,
 ὅτι ἔσθ' ὅτι νῦν ὑμᾶς γινώσκειν, ὥς ἐν κεφαλαίῳ τίς ἂν εἶποι, τοῦτ'
 ἐστὶν. ἵνα δ' ὑμῶν μηδεὶς θαυμάζῃ, τί δή ποτ' ἐγὼ μετρίως, ὥς

gibus definitum est, eripiat?) sed ut non-
 nulli, qui iam longo tempore vestris opibus
 abusi sunt, et multa vestra diripuerunt, nec
 per manifestum ablata peculatum restitua-
 ant, tanto autem commodius est priuatim
 quosdam colere, quam vestrum ius tueri, ut
 iste ab illis nummos acceperit, et non prius
 hanc pro eis legem tulerit: ego vestra causa
 de mille drachmis in periculum veniam.
 tantum abest, ut a vobis aliquid accipiam.
 Quamquam autem fere omnes qui publicum
 aliquod negotium administrare instituunt,
 dicere solent, summo vestro studio et ani-
 maduersione digna esse ea, de quibus ipsi
 verba faciant: ego tamen, si quis alius vn-
 quam hoc exordio conuenienter usus est, id

etiam mihi nunc dictu decorum esse puto.
 siquidem ad felicitatem reipublicae, et po-
 puli libertatem in vlla re alia plus esse vi-
 rium et momenti, quam in legum auctori-
 tate, id ego neminem dicturum puto. at
 vero nunc de hac ipsa re deliberandum est,
 vtrum ceterae leges a vobis approbatae, qui-
 bus iniuriae ciuitati factae coercentur, ab-
 rogandae sint, et ista perferenda, an contra
 potius ista tollenda, ceterae autem retinen-
 dae? Res igitur qua de vobis nunc iudican-
 dum est, si quis paucissimis complecti velit,
 haec est. ne quis vero vestrum miretur,
 quamobrem ego, reliquo aetatis tempore,
 ut mihi quidem persuadeo, moderate trans-
 acto, nunc in iudiciis et accusationibus pu-
 blicis

ἔμαυτὸν πείθεω, τὸν ἄλλον χεῖρον βεβιωκὸς, καὶ ἐν ἀγῶσι
 καὶ γραφαῖς δημοσίαις ὀξετάζομαι, βέλομαι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς
 εἰπεῖν. ἔσται δὲ ταῦτα ὅσα δὲ πρὸς ἑμαυτὸν. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, πρὸς ἑκρέστα ἀνδρῶν ποιεῖν, καὶ φιλαπεχθήμενι, καὶ
 θεοῖς ἐχθρῷ, ὃ τελευτήσας πρὸς ἑκρέσσειν ἢ πόλιν ὅλην, Ἀνδρο-
 τίωνα λέγω. καὶ τοσούτω δεινότερα Εὐκτήμενον ἠδικήθην ὑπὸ
 αὐτοῦ, ὅταν ὁ μὲν Εὐκτήμενος εἰς χεῖμα ἴδῃ, ὃ κακῶς ἐπαθεῖν ἐγὼ
 δὲ, εἰ καλῶς θάσσω ἐμαυτὸν ἢ ἐπ' ἐμὴν ἦλθεν ὁδὸν, ἐχθρὸν τῶν ὄλων
 ἀπεσευχήμενον αὖ, ἀλλ' ἐπὶ αὐτῷ ἔζην, καὶ ὁ κοινὸν ἀπασίν ἐστιν,
 ἀπαλλαγῆναι ἔβην, ῥάδιον ἢ αὐτῷ μοι. αἰπασάμενον γὰρ με,
 ὃ καὶ λέγειν αὐτῷ οὐκ ἔστιν ὅτι φρονεῖν, τὸν ἐμαυτῷ πατέρα ὡς
 ἀπέκλονα, καὶ ἀσεβείας γραφίῃ κατασπιδάσας, εἰς ἀγῶνα κατέ-
 σθειν. ὅταν δὲ τῷ τὸ πένον μέρει τῶν ψήφων καὶ μετὰ λαβῶν,
 ὡφλε χιλίας· ἐγὼ δὲ, ὡσπερ ἢ δίκαιον, μάλα μὲν διὰ τοὺς
 θεοὺς, ἐπειθὲ δὲ καὶ διὰ τὰς δικάζοντας ὑμῶν, ἐσώθην. τὸν δὲ εἰς
 τοιαῦτα κατέσθην ἀνὰ με ἀδίκως, ἀδιάντατον ἐχθρὸν ἠγέμενον.
 ἰδὼν δὲ ἠδυνήτοτα κοινῇ πάσαν τὴν πόλιν, καὶ πρὸς τὴν εἰσπραξίν
 τῶν εἰσφορῶν, καὶ πρὸς τὴν ποίησιν τῶν πομπῶν, καὶ χεῖματα
 πολλὰ τῷ θεῷ, καὶ τῶν ἐπωνύμων, ὅτι πόλεως ἐχθρὸν, καὶ ὅτι
 Σποδιδόντα, ἦλθον ἐπ' αὐτὸν μὲν Εὐκτήμενον, ἠγέμενον αἰεμότ-

blicis verfer, apud vos pauca praefari volo, quae a re aliena non erunt. ego, Athenienses, suscepi inimicitias hominis improbi et odiosi, et diis iniuri, cui tandem tota quoque ciuitas inimica facta est, Andro- tionem dico. tantoque sum grauioribus ab eo iniuriis affectus quam Euctemo, quod hic pecuniae nonnullam iacturam fecit: ego vero, si conatus illius aduersus me improbi successum habuissent, non modo fortunis omnibus, sed vita etiam ipsa essem spoliatus, imo nec id quod commune est omnibus, excedere vita mihi facile fuisset. nam ea crimina, quae vir prudens etiam inuitus nominet, contra me commentus, ut qui patrem occidisset, dica impietatis im-

pacta, me reum fecit. in quo iudicio, quod quintam suffragiorum partem non tulisset, mille drachmis est damnatus. ego vero, si cuti iustum fuit, in primis ope decorum immortalium, deinde vestro etiam, iudices, auxilio, incolumis euasi. eum igitur, a quo talibus essem insidiis appetitus, hostem mihi irreconciliabilem arbitrabar. cum vero viderem ab eo communiter totam ciuitatem esse laesam, tum exigendis tributis, tum sacris vasis conficiendis, magnamque pecuniam partim Mineruae, partim heroum, partim ciuitatis, habere, quam non redderet, vna cum Euctemone sum eum aggressus, occasionem mihi datam esse ratus, et reipublicae defendendae, et factas mihi iniurias

τοῖα εἰληφέναι καιρὸν ἔβοηθῆσαι δ' ἅμα τῇ πόλει, καὶ πτωχεύειν
 ὑπὲρ ὧν ἐπεπόνθειν λαβεῖν. βελοίμην δ' ἂν ἐμέ τε τυχεῖν ὧν
 βέλομαι, τῷτόν τε παθεῖν ὧν ἀξίός ἐστι. Τῷ δὲ πράγματι οὐκ
 ἐπὶ ὀλίγον ἀμφισβητήσμεν, ἀλλὰ πρῶτον μὲν τὴν βελῆς κατεγνω-
 κῆας, εἶτα τῷ δήμῳ μίαν ἡμέραν ὅλην ἐπὶ τέτοις αὐτοῖς ἀνα-
 λώσασθαι, πρὸς ᾧ τέτοις, δικασθεῖον δυοῖν εἰς ἓνα καὶ χιλίους
 ἐψηφισμένων, ἐνέσης ᾧ ἐδεμῆς ἐπὶ ἀποσερῶν τῷ μὴ τὰ χη-
 ματ' ἔχειν ὑμᾶς, Τιμοκράτης ἔτοςι τοσούτον ὑπερεῖδεν ἀπὸ τῶν
 τὰ πράγματα, ὥς τίθησι τετονὶ τὸν νόμον, δι' ἧς τῶν ἱερῶν μὲν
 χρημάτων τὰς θεάς, τῶν ὁσίων ᾧ τῷ πόλει ἀποσερεῖ, ἀκωρε δὲ
 τὰ γνωσθέντα ὑπὸ τῇ βελῆς καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῷ δικασθεῖν καδί-
 κησιν, ἀδεῖαν δὲ τὰ κοινὰ διαρπάξεν τῷ βελομένῳ πεποίηκεν.
 ὑπὲρ δὴ τέτων ἀπάντων λύσιν ταύτην δεισσομένην ἔσαν μόνον,
 εἰ γραψάμενοι τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες εἰς ὑμᾶς, λύσαι δυνά-
 μεθαίμεν. Εἰς δὲ τῆς ἐν ἐν βραχέσι τὰ πραχθέντα διέμι πρὸς
 ὑμᾶς, ἵνα μᾶλλον μάθῃτε καὶ ἀποκαταστήσῃτε τοῖς πρὸς τὸν νόμον
 αὐτὸν ἀδικήμασι. Ψήφισμα εἶπεν ἐν ὑμῖν Λεισοφῶν, ἐλέσθαι
 ζητῆτας. εἰ δὲ τις οἶδε πᾶν, ἢ τῶν ἱερῶν, ἢ τῶν ὁσίων χρημάτων
 ἔχοντά τι τὴν πόλιν, μινύειν πρὸς τέτους. μετὰ ταῦτα ἐμήνυσεν
 Εὐκλήμων ἔχειν Αρχέβιον καὶ Λυσιθεῖδην τριεραχέσαντας χη-

iurias vindicandi. vellem autem et me voti
 fieri compotem, et istum ea luere quae
 meruisset. Cum vero res non iam contro-
 versa, sed primum a senatu damnata, de-
 inde a populo vnus totus dies in his con-
 sumptus esset, praetereaue duo iudicia, viri
 mille et vnus numero, sententias dixissent,
 neque reo iam vllum pateret effugium, quo
 minus vestram pecuniam vos haberetis, Ti-
 mocrates haec quae intercesserunt omnia vs-
 que adeo neglexit, vt legem eam ferat, qua
 et sacra pecunia deos, et aerarium publica
 spoliaret, ac decreta tum senatus, tum po-
 puli, tum iudiciorum euertat, impunitatem
 denique rempublicam depeculari cupienti-

bus proponat. quae cum ita sint omnia,
 hoc vnum praesidium reliquum esse vide-
 mus, vt legem accusatam, et vestris senti-
 tiis subiectam refutare conemur. Ab initio
 igitur rem gestam vobis breuiter expo-
 nam, vt iniurias quae in ista lege insunt,
 facilius discatis, et assequamini. decretum
 fecit apud vos Aristopho eligendos esse
 inquisitores. si quis vero sciat aliquem qui
 aliquid pecuniae habeat, siue sacrae, siue
 publicae, vt illum apud vos deferat. post
 haec retulit Euctemo habere Archebium
 et Lysithidem trierarchia functos, pecuniam
 Naucraticam, aestimatione nouem talen-
 tum et triginta minarum. accessit ad sena-
 tum,

μαῖα Ναυκρεπτικά, πῦμα τάλαντα ἐνια, καὶ πριάλλοντα
 μναῖς. προσήλθε τῇ βουλῇ. προσέλαμα ἐγράφη. μὲν ταῦτα γε-
 νομένης ἐκκλησίας. πρὸς ἑαυτὸν οὕτως. ἀπασας Εὐκλήμων
 ἔλεγε. ἀλλὰ τε πολλὰ καὶ διέηλε. πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἔλαβεν ἡ
 τριηρης τὸ πλοῖον, ἡ Μελαίωπον ἀγνοῖα, καὶ Γλαυκέτιον, καὶ Αν-
 δροτίωνα, πρὸς αὐτὰς ὡς Μαύσωλον ὡς ἔθεσαν τὴν ἐκπερίαν,
 ὡν καὶ τὰ χεῖματα, ἀνδρῶν ὡς ἐπεχαιρέτησαν. ὑμᾶς μὲν φί-
 λια εἶναι. τότε ἀνέμειπεν ὑμᾶς τὰς νόμους, ὡς ἀπεγνώκατε, καὶ
 ὡς, τῶτον τὸν τρόπον προσχθέντες, τὸ πόλεως χίγη. τὰ χεῖματα.
 ἔδοξε δίκαια λέγειν ὑμῖν ἅπανσι. ἀναπνέοντας Ἀνδροτίων, καὶ
 Γλαυκέτιον, καὶ Μελαίωπον. καὶ ταῦτα υποκᾶτε. ἀνὰ ἀλλὰ λέγων
 ἔδωκεν, ἡγαυάκω, ἐλπίδ' ὀρῶντο, ἀπέλυσεν ἐπὶ τετραγέχους,
 ἔχεν ὁμολόγηται, παρ' ἑαυτοῖς ζητῶν ἡξίω τα χεῖματα. ταῦτα
 ἀπεσάντων ὑμῶν, ἐπειδὴ παρ' ἐπαύσαντο. ἔτοι. δορυβῆτες, ἔδωκε
 γνώμην Εὐκλήμων ὡς δίκαιον. δικαιοτάτην, ὑμᾶς μὲν εἰσπράτ-
 τειν τὰς τριηρέχους, ἐπειδὴ δὲ ἀναίκατοι αὐτῶν εἰς τὰς ἔχοντας
 ἐναφορῶν, ἐπὶ δὲ ἀμφισβητήσας, πᾶσιν διαδικασίαν, τὸν δὲ ἡτ-
 τήσας, τῶτον ὀφείλει τῇ πόλει γράφειν. τὸ ψήφισμα, εἰς ὑμᾶς
 εἰσπλθεν, ἵνα σωλέρω, καὶ τὰς νόμους ἔδοξε ἐγῆας, καὶ ἀπέφουρη
 ἐκταῦθα τί προσέκε; τὰ μὲν χεῖματα ἔχεν τὴν πόλιν, τὸν δὲ.

tum, senatusconsultum scriptum est. deinde
 convocata concione, accusator est datus.
 Euctemo consensu suggestu, cum alia
 multa dixit, tum apud vos recensuit, a tri-
 remi, qua Melanopus, Glaucetes, et An-
 drotio, legati ad Mausolum vecti sint, ca-
 ptam esse navem illam: homines, quorum
 pecunia fuerit, supplicasse: decrevisse vos,
 eam hostilem habendam. tum vos admonuit
 earum legum, quae vobis lectae fuerunt,
 quarum decreto, rebus ad eum modum ad-
 ministratis, pecunia illa publicanda esset.
 videbatur aequa dicere vobis omnibus. con-
 festim surgit Androtio, Glaucetes, et Me-
 lanopus (considerate an vera dicam) clami-

VOL. III.

tant, indignantur, conviciantur, absolunt
 trierarchos, ipsi se habere fatentur, quaeri
 pecuniam apud se postulant. his auditis, ubi
 tandem isti tumultuari destiterant, sen-
 tentiam dixit Euctemo quam fieri potest
 aequissimam, ut a trierarchis vos exigere-
 tis, et ut eis liceret omnem rem eam in
 illos qui pecuniam haberent transferre, sin
 dissensionis aliquid oriretur, ut sententia iu-
 dicum intercederet, atque ut is qui victus
 esset, deberet aetario, accusant decretum
 ad vos perlatum (ut in pauca rem conferam)
 visum est secundum leges esse factum, et
 absolutum. iam fieri quid oportebat? rei-
 publicae pecunia restituenda erat, et pecu-
 lator

ἀποσεργύλλια κολάζειν νόμος δὲ ἔθενός ἐστι ὅτις ἐπεὶ περσέδει δῆπρ.
μέχει μὲν δὴ τῶν, ἔθεν ἡδίκησθαι ὑπὸ Τιμοκράτης τουτουῖ
μὲν ταῦτα ὅ, πάντα γὰρ ἀνεδέξατο ἐφ' ἑαυτὸν τὰ περσικὰ,
καὶ πάντα ἡδίκημένοι φωνήσεσθαι ὑπὸ τῶν. ταῖς γὰρ ἐκείνων τέ-
χναις καὶ πονηρίαις μιθώσας αὐτὸν καὶ πῶραχων ὑπερέτλη,
ἐφ' αὐτὸν ἤγαγε τὰ δίκημαλα, ὡς ἐγὼ σαφῶς ὑμῖν ὀφείδω.
ἀνάγκη ὅτι πρῶτον ὑπομνήσαι ὅτι χρόνος ὑμᾶς, καὶ τὸν καιρὸν,
ἐν ᾧ τίθησι τὸν νόμον καὶ γὰρ ὑβριστικῶς περσεκκεχλθακῶς ὑμᾶς
φανήσεσθαι. καὶ μὲν γὰρ Σκίρφορτων μὲν, ἐν ᾧ τὰς γραφὰς ἤ-
τλητο ἐκείνοι, τὰς καὶ τῶ Εὐκλήμωνος. μιθωσάμενοι ὅτι τουτον,
καὶ ἔδωκε παρσεκκιδασμένοι τὰ δίκαια ποιῆν ὑμῖν, καὶ τὴν ἀγορὰν
λογοποιῶν κατέστησαν, ὡς ἀπλᾶ μὲν εἰσιν ἔτοιμοι τὰ χρήματα
ἐκπίνειν, διπλᾶ ὅ, ἐδωθήσονται. καὶ ὅτι ταῦτα ἐνέδρα μὲν χλθα-
σίας, καὶ καλίσσασμος, ὑπερὶ τὸ λαθεῖν τόνδε τὸν νόμον τεθέντα.
μαρτυρεῖ δὲ ὅτι ταῦτα ἔως ἐχθρῶν αὐτό. καὶ γὰρ χρημάτων
ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις δραχμὴν καὶ κατέστησαν ὑμῖν, νόμος δὲ ἐνὶ
πλείοις τοῖς ὑπερσυχίας ἀκύρως ἐποίησαν, ὅτι τῶ τῶ πώποτε
τεθέντων ἐν ὑμῖν αἰχίσω καὶ δεινολάτῳ. Βέλομαι δὲ μικρὰ δι-
εξελθὼν περὶ τῶν κειμένων νόμων, καθ' ἑς εἰσιν αἱ τοιαίδε γρα-
φαί, περὶ αὐτῶν τὸ νόμος λέγειν, ὅτι γέγραμμαι. γρήσεσθαι γὰρ

lator puniendus; lege vero nulla prorsus ad hoc quidem negotium erat opus. hactenus nulla facta vobis est a Timocrate iniuria: post haec vero in se vnum recepit et transtulit omnia ea, quae iam commemorata sunt, ut nihil quo vos laederet, omisisse videatur. quod enim illorum artificii et aucupii se conducendum locavit, ministrumque prae-
buit, se ipse reum fecit illarum iniuriarum, ut ego vobis manifeste ostendam. sed ante omnia necesse est, vos admonere tempo-
rum, et eius articuli quo legem tulit: nam vobis eum insolenter etiam insultasse, et il-
luisse constabit. fuit Maius mensis, quo illi ab Euctemone iudicio superati sunt. con-

ducto autem isto, cum ne cogitarent quidem de satisfaciendo vobis, nugigerulos quosdam in forum dimiserunt, qui rumorem sparge-
rent, paratos eos esse simplam pecuniam numerare, duplam non posse. haec vero in-
sidiae erant cum ludibrio, et machina quae-
dam, ut interim haec lex, aduertente ne-
mine, perferretur. idque ita esse, res ipsa testatur. pecuniae enim illis temporibus
nec obolum vobis numerarunt, et vna lege
pluris iam receptas fecerunt irritas, eaque
legum omnium, quae vnquam apud vos la-
tae sunt, turpissima et iniquissima. Volo
sane, pauca de vtitatis legibus praefatus,
quibus tales actiones dantur, statim de lege
quam

διμαθέσθαι πρὸς τὰ λοιπὰ, ταῦτα παρακέσθαι. ἔστιν, ὡς δὴ
 ἄνθρωποι Αθηναῖοι, ἐν τοῖς νόμοις ὑμῖν κυρίως διωρισμένα ἀκρι-
 βῶς καὶ σαφῶς πάνθ' ὅσα δεῖ ποιεῖν πρὸς τῶν μελλόντων τεθή-
 σθαι νόμων. καὶ πρῶτον μὲν ἀπάντων, χρόνον ἔστιν ἐγγεγραμμένος,
 ἐν ᾧ προσηκόντως νομοθετεῖν· εἴτ' ἐδὲ τότε, ὡς ἂν ἐκάστω δοκῇ, δέδωκε
 πράττειν τῆτο, ἀλλὰ προσηκόντως πρῶτον μὲν ἐκθεῖναι πρῶτον
 τῶν ἐπωνύμων γεγραμμένα, σκοπεῖν τὰ βελομήδω· μὲν ταῦτα
 ἐπὶ πᾶσι τὸν αὐτὸν νόμον κελύει πθέσθαι πρὸς τέτοις, λυεῖν τὰς
 ἐνδοκίμους· ἀλλὰ, πρὸς ὧν ἴσως ἐδὲν καλεῖται ὑμᾶς νυνὶ ἀκῶσαι·
 εἰ δὲ τις τέτων ἐν πρῶτῳ, τῶν βελομήδω δίδωσι γεγραμμένα. εἰ
 μὲν οὐκ μὴ πᾶσιν ἦν ἐνοχλῶν τέτοις Τιμοκράτης, καὶ πρὸς πάντα
 ταῦτα εἰσενένοχον τὸν νόμον, ἐν ᾧ αὐτὸς τις ἐποιεῖτο κατηγόρημα,
 ὅ, τι δήποτε τῆτ' ἢ νυνὶ δ' ἀνάγκη καθ' ἑκάστον χωρὶς πρὸς ἐκάστη
 διελόμενον λέγειν. πρῶτον μὲν, ὅπως ἠδίκησε πρῶτον, τῆτ' ἐρῶ,
 ὡς πρὸς πάντας τοὺς νόμους ἐνομοθέτη, εἴτα τῶν ἄλλων ἐξῆς, ὅ,
 τι ἂν βελομήδω ὑμῖν ἀκῶσαι ἦ· καὶ μοι λάβε τετρασὶ τὰς νόμους,
 καὶ ἀνάγνωθι φηθήσεται γὰρ τέτων ἐδὲν πεποιηκώς. προσέ-
 χεῖς, ὡς ἄνθρωποι δικασταί, τὸν νυνὶ ἀναγνωσκόμενος τοῖς νόμοις.

ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΟΜΩΝ. ΕΠΙ ΔΕ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ
 ΤΗΙ ΕΝΔΕΚΑΤΗ ΕΝ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΕΠΕΙΔΑΝ ΕΤΕΛΕΤΑΙ Ο ΚΗΡΥΞ

quam accuso, dicere. his enim prius auditis, reliqua facilius percipietis. habetis, Athenienses, receptis et approbatis vestris legibus, accurate et euidenter descripta omnia, quae facienda sunt in legibus posthac constituendis. ac primum omnium, tempus inscriptum est, quo legem ferri oporteat: deinde, ne sic quidem unicuique quidlibet permittit legislator, sed iubet auctorem legis eam ante statuas heroum scriptam proponere, ut a quibusvis considerari possit: deinde vult eandem legem ad omnis pertinere: postea, contrarias abrogari: denique alia, quae ad institutum nostrum fortasse nihil attinent: quod si quis horum vnum violarit, cuius

dat accusandi potestatem. Timocrates igitur, si non omnibus his teneretur, neque contra haec omnia legem rogasset, vnum quippiam in eo accusari potuisset: nunc necesse est, singulis distinctis, ea seorsim explicari. primum igitur id dicam, in quo primum deliquit, cum contra omnis leges tulisse legem, deinceps ordine cetera, prout vobis audire vnumquodque visum fuerit. cape leges istas, et recita; constabit enim eum horum nihil fecisse. attendite, iudices, dum leges recitantur. IVSSIO LEGVM. PRIMO SENATVS CONVENTV DIE VNDECIMO POSTQVAM VOTA IN POPVLO PERACTA FVERINT

ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ ΠΟΙΕΙΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ
 ΒΟΥΛΕΤΤΙΚΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΔΕ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΕΙΤΑ ΟΙ
 ΚΕΙΝΤΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝΝΕΑ ΑΡΧΟΥΣΙΝ ΕΙΤΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΑΡΧΩΝ
 ΗΔ ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΕΣΤΩ Η ΠΡΟΤΕΡΑ ΟΤΩΙ ΔΟΚΟΥΣΙΝ ΑΡ-
 ΧΕΙΝ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΤΤΙΚΟΙ ΗΔ ΤΕΤΕΡΑ ΟΤΩΙ ΜΗ ΔΟ-
 ΚΟΥΣΙΝ ΕΙΤΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑΤΤΑ ΤΗΝ Δ ΕΠΙΧΕΙΡΟ-
 ΤΟΝΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΤΕ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥΤΕ ΚΕΙ-
 ΜΕΝΟΥΣ ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΝΕΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΠΟ-
 ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΩΣΙ ΤΟΥΤΕ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΕΦ' ΩΝ ΑΝ Η ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟ-
 ΝΙΑ ΓΕΝΗΤΑΙ ΠΟΙΕΙΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΝΤΩΝ ΤΗΝ
 ΤΕΛΕΤΤΑΙΑΝ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΤΟΥΤΕ ΔΕ ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ
 ΟΙ ΑΝ ΤΥΧΩΣΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΕΝ ΤΑΥΤΗ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ
 ΧΡΗΜΑΤΙΖΕΙΝ ΕΠΑΝΑΓΚΕΣ ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΙΕΡΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ
 ΝΟΜΟΘΕΤΩΝ ΚΑΘ' ΟΤΙ ΚΑΘΕΔΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΡΓΥΡΙΟΥ Ο-
 ΠΟΘΕΝ ΤΟΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΑΙΣ ΕΣΤΑΙ ΤΟΥΤΕ ΔΕ ΝΟΜΟΘΕΤΑΣ ΕΙ-
 ΝΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΟΜΩΜΟΚΟΤΩΝ ΤΟΝ ΗΛΙΑΣΤΙΚΟΝ ΟΡΚΟΝ ΕΑΝ Δ
 ΟΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΜΗ ΠΟΙΩΣΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΤΗΝ ΕΚ-
 ΚΛΗΣΙΑΝ Η ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΜΗ ΧΡΗΜΑΤΙΣΩΣΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΓΕΓΡΑΜ-
 ΜΕΝΑ ΟΦΕΙΛΕΙΝ ΤΩΝ ΜΕΝ ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΧΙΛΙΑΣ
 ΔΡΑΧΜΑΣ ΙΕΡΑΣ ΤΗΙ ΑΘΗΝΑΙ ΤΩΝ ΔΕ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΕΚΑΣΤΟΣ

A PRAECONE SCISCANTVR LEGES PRI-
 MVM DE SENATORIIS REBVS DEINDE
 DE COMMVNIBVS DEINDE DE HIS QVAE
 NOVMVIRIS LATAE SVNT MOX DE
 RELIQVIBVS MAGISTRATIBVS PRIMA SIT
 AVTEM DIIVDICATIO CVRSATIS ESSE
 VIDEANTVR LEGES SENATORIAE CVI
 NONVIDEANTVR DEINDE RERVCOM-
 MVNIVM EODEM MODO SED LEGVM
 COMPROBATIO FIAT SECVNDVM LE-
 GES RECEPTAS QVOD SI QVAE RE-
 CEPTAE LEGES IMPROBATAE FVE-
 RINT SENATORES IN QVORVM ADMI-
 NISTRATIONE ROGATIO FACTA FV-
 ERIT DE IMPROBATIS LEGIBVS PO-
 STEBMAM TRIVM CONCIONVM INDI-

CANT PRAESIDES VERO QVI IN EA
 CONCIONE PRAESEDERINT NECESSA-
 RIO RESPONDEANT PRIMVM POST SA-
 GRA DE LEGVMLATORIBVS QVIBVS
 CONDICIONIBVS SEDERE DEBEANT ET
 DE ARGENTO VNDE LEGVMLATORIBVS
 SIT SOLVENDVM LEGVMLATOIRES AV-
 TEM EX HIS DELIGANTVR QVI HELI-
 ASTICVM IVSIVRANDVM DEDERVNT
 SIN SENATORES AD HOC PRAESCRI-
 PTVM CONCIONEM NON HABVERINT
 AVT PRAESIDES NON AD HOC PRAE-
 SCRIPTVM RESPONDERINT MVLC TABI-
 TVR SENATORVM VNVSQVISQVE MILLE
 DRACHMIS MINERVAE SACRIS PRAE-
 SIDVM AVTEM VNVSQVISQVE QVADRA-
 GINTA

ΟΦΕΙΛΕΤΟ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΔΡΑΧΜΑΣ ΠΕΡΑΣ ΤΗΙ ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ
 ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΑΥΤΩΝ ΕΣΤΩ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΕ ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΣ ΚΑΘΑΠΕΡ
 ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΡΧΗΙ ΟΦΕΙΛΩΝ ΤΩΙ ΔΗΜΟΣΙΩΙ ΟΙ ΔΕ ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙ
 ΤΟΥΤΕ ΕΝΔΕΙΧΘΕΝΤΑΣ ΕΙΣΑΓΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΣΜΩΤΗΡΙΟΝ
 ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ Η ΜΗ ΑΝΙΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΑΡΕΙΟΝ ΠΑΓΟΝ ΩΣ
 ΚΑΤΑΛΥΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΡΟ ΔΕ ΤΗΣ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Ο ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΕΙΝ ΕΚΤΙ-
 ΘΕΤΩ ΠΡΟΣΘΕΝ ΤΩΝ ΕΠΩΝΥΜΩΝ ΓΡΑΨΑΣ ΤΟΥΤΕ ΝΟΜΟΥΣ ΟΥΤΕ
 ΑΝ ΤΙΘΗΙ ΟΠΩΣ ΑΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΤΩΝ ΕΚΤΕΘΕΝΤΩΝ
 ΝΟΜΩΝ ΨΗΦΙΣΗΤΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ ΧΡΟΝΟΥ ΤΟΙΣ ΝΟΜΟ-
 ΘΕΤΑΙΣ Ο ΔΕ ΤΙΘΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΝ ΝΟΜΟΝ ΑΝΑΓΡΑΨΑΣ ΕΙΣ
 ΛΕΥΚΩΜΑ ΕΚΤΙΘΕΤΩ ΠΡΟΣΘΕΝ ΤΩΝ ΕΠΩΝΥΜΩΝ ΘΣΗΜΕΡΑΙ
 ΕΩΣ ΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΕΝΗΤΑΙ ΑΙΡΕΙΣΘΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟΥΤΕ ΣΥΝΑ-
 ΠΟΛΟΓΗΣΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΟΙΣ ΝΟΜΟΙΣ ΟΙ ΑΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
 ΝΟΜΟΘΕΤΑΙΣ ΛΤΩΝΤΑΙ ΠΕΝΤΕ ΑΝΔΡΑΣ ΕΞ ΑΘΗΝΑΙΩΝ Α-
 ΠΑΝΤΩΝ ΤΗΙ ΕΝΔΕΚΑΤΗ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΟΣ ΜΗΝΟΣ.
 ἔτοι πάντες (4 νόμοι κῆν) πολὺν ἤδη χρόνον, ὃ ἄνδρες δικασαί,
 καὶ πείραν αὐτῶν πολλάκις δεδώκασιν, ὅτι συμφέροντες ὑμῖν εἰσι,
 καὶ εἰδὲς πᾶσι μὴ καλῶς ἔχειν ἀνείπειν αὐτοὺς. εἰκότως. εἰδὲν
 γὰρ ὡμὸν, εἰδὲ βίαιον, εἰδὲ ὀλιγαρχικὸν πειράσασθαι, ἀλλὰ τῶν

GINTA DRACHMAS DEBEAT MINER-
 VAE SACRAS LICEAT ETIAM EOS A-
 PVD SEXVIROS EA ACTIONE POSTV-
 BARI QVA IN AERARIUM AGITVR QVI
 MAGISTRATVM CESSERIT SEXVIRI AV-
 TEM DELATOS INTRODVCVNTO IN IV-
 DICIVM EX LEGE AVT IN AREOPAGVM
 NE ASCENDVNTO VT QVI LEGVM E-
 MENDATIONEM ABROGENT ANTE-
 QVAM VERO CONCIO SIT INDICTA
 QVICVNQVE ATHENIENSIVM LEGEM
 FERRE VOLVERIT ANTE STATVAS
 HERQVM SCRIPTAS EAS LEGES QVAS
 FERT PROPOSITO VT PRO MVLTITV-
 DINE PROPOSITARVM LEGVM STA-
 TVAT POPVLVS DE TEMPORE LEGVM-

LATORIBVS CONCEDENDO IS VERO QVI
 NOVAM LEGEM FERT IN ALBVM RE-
 LATAM PROPONAT ANTE STATVAS
 HERQVM QVOTIDIE DONEC CONCIO IN-
 DICATVR DELIGANTVR AVTEM E MV-
 NICIPIIS LEGIBVS PATROCINATVRI
 QVAE APVD LEGVMLATORES ABRO-
 GANTVR QVINQVE VIRI EX OMNIBVS
 ATHENIENSIBVS XI MENSIS IVNII. hae
 leges omnes longo iam tempore sunt rece-
 ptae, et saepe sui specimen praebuerunt, se
 prodesse vobis, neque hactenus quisquam ex-
 stitit, qui bonas eas esse negaret. merito. ni-
 hil enim crudele, nihil violentum aut liber-
 tati contrarium imperant, sed contra po-
 tius humaniter omnia et populariter fieri
 iu-

ναντίον, πάντα φιλανθρωπῶς καὶ δημοικῶς φράζουσι πρᾶττεν. καὶ πρῶτον μὲν ἐφ' ὑμῖν ἐποίησαν διαχειρῶνίαν, πότερον εἰσοιζέος ἐστὶ νόμου καινός, ἢ δοκῶσιν ἀρχεῖν. καὶ κείνους μὲν ταῦτα ἵ, ἀν χειρῶνῆσθε εἰσφέρειν, οὐκ οὐδὺς πθέναυ πρῶσέταξαν, ἀλλὰ τῷ τρίτῳ ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν καὶ ἐδ' ἐν ταύτῃ πθέναυ δεδώκασιν, ἀλλὰ σκέψασθε καθ' ὃ, π τὰς νομοθέτας καθεδεῖτε· ἐν ἣ τὰ μετὰ τὴν τῶν χροῶν, πρῶσέταξαν τοῖς βουλευμένοις εἰσφέρειν, ἐκπθέναυ τὰς νόμοις πρῶθεν τῷ ἐπωνύμων, ἐν ὃ βουλευμένοι σκέψῃ, καὶ ἀσύμφορον ὑμῖν τι κατῖδη, φράσῃ, καὶ καὶ χολικῶ ἀνλείποι. τῶν μέντοι τῶν ὄντων ἐδ' ἐν πεποίηκε Τιμοκράτης ἐτοσί. ἔτε γὰρ ἐξέθηκε τὸν νόμον, ἐτ' ἔδωκεν, εἰ τις ἐβέλετο ἀναγνῆς, ἀνλείπειν, ἐτ' ἀνέμεινε ἐδένα τῶν τεταγμένων χρόνων ἐν τοῖς νόμοις· ἀλλὰ τ' ἐκκλησίας, ἐν ἣ τὰς νόμοις ἐπεχειρῶνῆσατε, ἔσῃς ἐνδεκάτης. Ἐκατομβαιῶν μίλως, δωδεκάτῃ τὸν νόμον εἰσώλεκεν οὐδὺς τῇ ὑστερίᾳ, καὶ ταῦτα ὄντων Κερνίων, ἐ δὲ ταῦτα ἀφαιμένης τ' βελῆς, διαπρᾶξάμενοι μὲν τῶν ὑμῖν ἐπὶ βελῶντων, κατῖξας νομοθέτας διὰ τ' ψήφισματος, ἐπὶ τῇ τῷ Πρωαθηναίων πρῶσας. βέλομαι δ' ὑμῖν τὸ ψήφισμα αὐτὸ ἀναγνῶναι, τὸ νικῆσαν, ἐν εἰδῆθ', ὅτι πάντα σωλαξάμενοι, καὶ ἐδ' ἐν ἀπὸ ταυτομάτα τῶν ἐπρᾶτον ἐτοι. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε σύ.

iubent. ac primum, iudicium penes vos esse voluerunt, num roganda sit etiam noua lex, an satis esse veteres sit putandum: deinde, si decreueritis esse rogandam, non statim eam ferri iubent, sed in tertiam concionem distulerunt: nec in ea ferri concesserunt, sed considerari iusserunt quibus condicionibus legumlatores constituere velitis: interiecto autem tempore, mandarunt legem rogare volentibus, ut leges proponant ante statuas heroum, ut quilibet iis consideratis, si quid inutile vobis perspexerit, indicet, ac per ocium refutet. horum quae tam multa sunt, nihil fecit Timocrates. nec enim legem proposuit, neque copiam fecit,

si quis eam lectam vellet, refutandi, neque vllum tempus definitum legibus obseruauit: sed cum concio, qua leges diiudicatis, XI Iunii celebraretur, postridie statim XII legem tulit, eamque Saturnalibus, propterea-que senatu dimisso, per eos obtinuit, qui vobis insidiantur, ut senatusconsulto legumlatores constituerentur per speciem Panathenaeorum. volo autem vobis ipsum senatusconsultum recitare, quod ratum habitum est, ut intelligatis, ea omnia per conspirationem ab istis esse facta, nihilque fortuito accidisse. cape senatusconsultum hoc et lege eis tu. SENATVSCONSULTVM. PRAESIDENTE TRIBV PANDIONIA VNDECIMO

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ ΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ ΕΠΙΕΝ ΟΠΩΣ ΑΝ ΤΑ ΙΕΡΑ ΘΗΤΑΙ ΤΙΣ ΚΑΙ Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΙΚΑΝΗ ΓΕΝΗΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙ ΤΙΝΟΣ ΕΝΔΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ ΔΙΟΙΚΗΘΗΙ ΤΟΤΕ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΤΟΤΕ ΤΗΣ ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ ΚΑΘΙΣΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΑΣ ΑΥΡΙΟΝ ΤΟΤΕ ΔΕ ΝΟΜΟΘΕΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΑΙ ΧΙΛΙΟΥΣ ΕΚ ΤΩΝ ΟΜΟΜΟΚΟΤΩΝ ΣΥΝΝΟΜΟΘΕΤΕΙΝ ΔΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ. ἐνθυμήθητε δὲ ἀναγνωσκομένης τῆς ψηφίσματος, ὡς τεχνικῶς ὁ γράφων αὐτὸ, τὴν διοίκησιν, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς περιεσπασμένης κατεπεῖγον, ἀνελών τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον αὐτὸς ἔγραψεν αὐτεῖον νομοθετεῖν, οὐ, μὰ Δῖ, ἔχ' ἵνα ὡς κάλλιστα γυνοῖό π' αὐτὸς περὶ τῆς ἐορτῆς. ἐδὲ γὰρ ἦν ὑπόλοιπον, ἐδὲ ἀδιοίκητον ἐδὲν ἀλλ' ἵνα μὴ περιαισθημένης μηδενὸς ἀνθρώπων, μηδὲ ἀνελπόνῃ, τεθείη καὶ γυνοῖο κύριος αὐτοῖς ὁ δὲ ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος. τεκμήριον δὲ. καθιζομένων γὰρ τῶν νομοθετῶν, περὶ μὲν τῶν γεγραμμένων τέτων, τῆς διοικήσεως, καὶ τῶν Παναθηναίων, ἔτε χεῖρνα, ἔτε βελτίω νόμον ἐδένα εἰσ-λύεγκεν ἐδέας. περὶ δὲ ὧν ἔτε τὸ ψήφισμα ἐκέλευεν, οἱ τε νόμοι κωλύουσι, Τιμοκράτης ἔτσι καὶ πολλὰ ἡσυχίαν ἐνομοθέτη, κυριώτερον μὲν νομίσας τὸν ἐκ τῆς ψηφίσματος, ἢ τὸν ἐν τοῖς νόμοις εἰρημὸν χρόνον, ἐδὲ ὅποιον δὲ φοβηθεῖς, εἰ ἀπάντων ὑμῶν

DECIMO SENATVS DIE TIMOCRATES DIXIT VT ET SACRIS OPERARI LICBAT ET SVMPTVVM COPIA SIT ET SI QVID AD PANATHENAEA DEFVERIT VT SVPPEDITETVR VT SENATO-RES PANDIONIAE TRIBVS IN CRASTINVM LEGVMLATORES CREENT LEGVMLATORES AVTEM SINT VNVS ET MILLE NVMERO E IVRATIS LEGES AVTEM VNA FERAT ETIAM SENATVS. nunquid animaduertistis inter legendum senatusconsultum, quam callide auctor eius, per speciem sumptuum, et vrgentis festi, sublato legitimo tempore, ipse scripserit, perendie leges ferendas esse? non medius

fidius, non inquam, vt aliquid in festo pulcherrime administretur (neque enim reliquum aut praeteritum erat quicquam) sed vt nemine hominum praesentiente, aut refragante, ferretur et sanciretur istis ea lex, qua de nunc agitur. id quod hinc perspicitur. sedentibus legumlatoribus, de his quae de sumptibus et Panathenaeis scripta sunt, neque meliorem legem, neque deteriorem quisquam tulit: quibus autem de rebus neque decretum iubebat, et leges vetant, Timocrates ociose leges tulit, plus auctoritatis habere ratus senatusconsulto quam legibus praefinitum tempus, et, cum vobis omnibus festum celebrantibus, lege sancitum

ἀγόνων ἱερρυμεινίαν, καὶ νόμους κεκμημένους, μήτ' ἰδίᾳ μήτε κοινῇ μηδ' ἐν ἀλλήλοις ἀδικεῖν ἐν τῷ τῷ χρόνῳ, μηδ' ἐχρηματίζεν ὁ, π' ἂν μὴ πρὶ τ' ἐορτῆς ἦ, αὐτὸς ἔχ' ἕνα τὸν πυχόνα, ἀλλὰ ὅλιν ἀδικῶν φανήσε' τὴν πόλιν. καὶ τοὶ πῶς ἔδεικτον, εἰδότες μὲν τὰς νόμους, ὧν ὁλῶν πρότερον πάντες ἠκούσαν, κυρίους ὄντας, εἰδότες δ' ὅτι ἐὼν ἐπὶ τῷ ψήφισματι ἔδεν ἔδει ἂν ἐννομεῖν ἢ, κυριώτερον εἶναι, γράψαι καὶ θεῖναι νόμον ὑμῖν περὶ τὸ ψήφισμα, ὃ καὶ αὐτὸ πρὸς τοὺς νόμους εἰρημένον ἦδ' ἦ πῶς ἔχ' ἑτέριον τὴν μὲν πόλιν αὐτῷ ἐκάστω ἡμῶν δεδοκέναι ἀδεῖαν ὅτι μὴ τι παθεῖν ἀνδρες, ἢ δεινόν, ἐν τῷ τῷ χρόνῳ ποιήσασαν ἱερρυμεινίαν· αὐτὴν δὲ μὴ τετυχηκέναι ταύτης τῆς ἀσφαλείας πρὸς Τιμοκράτους, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ἱερρυμεινίᾳ τὰ μέγιστ' ἠδικῆσθαι; τί γὰρ ἂν τις μείζον ἠδίκησεν ἰδιώτης ἀνὴρ, ἢ καταλύων τοὺς νόμους αὐτῆς δι' ὧν οἰκεῖ; Ὅτι μὲν τοίνυν ἔδεν ὧν προσηκόντες ἔκελδύσιν ὅτι νόμοι πεποιήκειν, εἰς τὰ προειρημένα τις σκοπῶν αὐτὴν γνοίη. ὅτι δ' ἔμ' ἄν τις μόνον περὶ τῶν ἀδικεῖ, εἰ πρὸς τὸν χρόνον, τὸν ἐκ τῶν νόμων, καὶ τὸ βελούσατος καὶ σκέψασθαι πρὶ τῶν ὑμᾶς παντελῶς ἀνελών, ἔσθ' ἱερρυμεινίας, ἐνομοθετῆ, ἀλλὰ καὶ καὶ ἐκείνο, ὅτι πᾶσιν ἐναντίον εἰσενέωχε τοῖς ἑσσι νόμοις, αὐτίκα δὴ μάλ' ἀπειθῶς μαθήσεσθε. ἀνάγνωθι δέ μοι λαβὼν τρίτον πρῶτον τὸν νόμον, ὃς διαρρήδην ἐκ ἐξ νόμον ἔδεναι

tum sit, ne eo tempore vel priuatim, vel publice alii aliis iniurias faciant, neue quicquam decernatur, nisi ad festum pertineat, ipse nihil veritus est, ne non vnum aliquem e populo, sed totam ciuitatem laedere videretur. an vero ferendum est, eum qui leges omnis, quas paulo ante audiuitis, sciret esse ratas, qui sciret item, easdem non sinere vllum decretum aliud, tametsi legitimum fuerit, plus habere auctoritatis, scribere et ferre vobis legem ex decreto, quod ipsum etiam sciebat contra leges esse factum? an non indignum est, cum ipsa ciuitas vnicuique nostrum securitatem praestiterit, ne quid insuauae aut acerbum pateretur, hoc tempore festo instituto, ipsam a Timocrate

securitatem eandem non impetrasse, sed maximis in ipso festo iniuriis esse affectam? quod enim maius scelus admittere priuatus homo possit, quam leges quae ciuitatem continent, violando? Eum igitur nihil eorum, quae oportuerat et leges iubent, fecisse, ea quae supra dicta sunt intuentes cognoscere potestis. neque vero hac modo re peccare eum, quod neglecto legibus praefinito tempore, ereptaue vobis prorsus omni de his deliberandi facultate, dum festum ageretur, legem tulit, sed ob illud etiam, quod eam omnibus receptis legibus contrariam rogauit, statim euidenter cognoscetis. age, lege mihi primum hanc legem, quae aperte vetat, ne qua contraria lex sanciat :
ciatur :

ἐναντίον εἰσφέρειν· εἰ δέ τις εἰσφέρει, γράφει κελύφει ἀναγίνωσκε.
 ΝΟΜΟΣ. ΤΩΝ ΔΕ ΝΟΜΩΝ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΜΗ ΕΞΕΙΝΑΙ ΛΥΣΑΙ
 ΜΗΔΕΝΑ ΕΑΝ ΜΗ ΕΝ ΝΟΜΟΘΕΤΑΙΣ ΤΟΤΕ Δ ΕΞΕΙΝΑΙ ΤΩΙ ΒΟΥ-
 ΛΟΜΕΝΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΛΥΕΙΝ ΕΤΕΡΟΝ ΤΙ ΤΙΘΕΝΤΙ ΑΝΘ-
 ΟΤΟΥ ΑΝ ΛΗΘΙ ΔΙΑΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ ΔΕ ΠΟΙΕΙΝ ΤΟΤΕ ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ
 ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕ-
 ΝΟΥ ΕΙ ΔΟΚΕΙ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
 Η ΟΥ ΕΠΕΙΤΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΘΕΜΕΝΟΥ ΟΠΟΤΕΡΟΝ Δ ΑΝ ΧΕΙΡΟ-
 ΤΟΝΗΣΩΣΙΝ ΟΙ ΝΟΜΟΘΕΤΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΝΤΙ-
 ΟΝ ΔΕ ΝΟΜΟΝ ΜΗ ΕΞΕΙΝΑΙ ΤΙΘΕΝΑΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΤΩΝ ΚΕΙ-
 ΜΕΝΩΝ ΜΗΔΕΝΙ ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΛΥΣΑΣ ΤΙΝΑ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΤΩΝ
 ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΕΤΕΡΟΝ ΑΝΤΙΤΙΘΗΙ ΜΗ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΝ ΤΩΙ ΑΘΗ-
 ΝΑΙΩΝ ΔΗΜΩΙ Η ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΩΙ ΤΑΣ ΓΡΑ-
 ΦΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤ ΑΥΤΟΤ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΟΣ ΚΕΙΤΑΙ ΕΑΝ ΤΙΣ
 ΜΗ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΝ ΘΗΙ ΝΟΜΟΝ. ἡγεσάμε μὲν δὲ νόμους πολλῶν καὶ
 καλῶν κερδῶν νόμων τῇ πόλει, ἔθενός ἤτιον ἡγεῖμαι καὶ τοῦτον
 ἀξίως ἐπαίνῳ γεγραμμένος. σέψαδ' εἰς δὲ δικαίως, καὶ σφόδρα
 ὑπὲρ τοῦ δήμου κεῖται. ὅτι εἰ τοῖς ὑπάρχουσιν νόμοις ἐναντίον
 εἰσφέρειν, εἰ μὴ λύσῃ τὸν πρῶτον κέρδιον. τίνος ἕνεκα; πρῶ-
 τον μὲν, ἵν' ὑμῖν δῆλόν τὰ δίκαια ψηφίζεσθαι μετ' ἀσφείας. εἰ δὲ

ciatur: sin quis rogarit, accusari iubet. lege.
 LEX. RECEPTARVM VERO LEGVM
 NVLLAM ABROGARE LICEAT NISI
 APVD LEGVMLATORES TVM VERO
 CIVIS ATHENIENSI LICEAT ABRO-
 GARE SI QVID ALIVD IN EIVS LOCVM
 QVOD SVSTVLT TVLERIT PRAESIDES
 AVTEM DE HIS LEGIBVS SVFFRAGIA
 FERVNT AC PRIMVM DE VETERE
 ARTANE VIDEATVR ATHENIENSI PO-
 PVLO AN VERO SECVS POST DE EA
 QVAE ROGATVR VTRAM VERO LEGVM-
 LATORES COMPROBARINT EA RATA
 HABETOR CONTRARIAM VERO FERRE
 LEGEM RECEPTARVM LEGVM VLLI
 NEMINI LICEAT QVOD SI QVIS ABRO-
 VOL. III.

GATA LEGE ALIQVA VETERE ALIAM
 SVSTITVERIT ATHENIENSI POPVLO
 NON OPPORTVNAM AVT E RECEPTIS
 LEGIBVS ALICVI CONTRARIAM EVM
 ACCVSARI LICEAT EX LEGE QVAE IN
 EOS LATA EST QVI LEGEM NON IDO-
 NEAM TVLERINT. audiuiſtis legem. cum
 autem noſtra ciuitas multis bonis legibus
 ſit munita, ea eſt huius legis praestantia,
 vt nulli poſtponenda videatur, conſiderate,
 quaeso, quam iuſte, quamque populariter
 lata ſit. non ſunt receptis legibus rogare
 contrariam, niſi vetus fuerit abrogata. quam-
 obrem? primum, vt vobis iuſte religioſe-
 que pronunciare liceat. nam ſi quae duae
 contrariae leges exſtiterint, atque aliqui ad-

εἶπεν δύο πᾶσι ἐναντίοι νόμοι, καὶ πῶς ἀντίδικοι παρ' ὑμῶν
ἀγωνίζονται, ἢ περὶ δημοσίων, ἢ περὶ ἰδίων πραγμάτων, ἀξιοῖ
δὲ ἑκάτερος καὶ μὴ τὸν αὐτὸν δεικνύναι νόμον, ἔτ' ἀμφοτέρω
ἐνὶ δῆπρ' ψηφισαὶς πᾶσι γὰρ, ἔτε' ἑατέρω ψηφισομένης δι-
ορκεῖν περὶ γὰρ τὸν ἐναντίον νόμον, οὗτος δὲ ὁμοίως κρείων, ἢ
γνώσις συμβαίνει. τὸτό τε οὖν ὡς ὑμεῖς φυλακισμένοι, ταῦτα
παρᾶπε, καὶ ἐπὶ πρὸς ταῖς, βελούδου φυλακὰς ὑμᾶς τῶν
νόμων καλεσθῆσαι. ἡδὲ γὰρ ἐπέμνη, ὅτι τὰς ἄλλας, αἷς γέγραπεν
αὐτῶν, φυλακὰς ἐπὶ πολλὰς διακρύψαας. τὰς συνήγορος οὐς
χειρζυγίτε, δυνάμει ἀν' αὐτοῖς τις σιωπᾶν ἐκινθῆναι κελούσῃ τοῦ
παρᾶδόναι πάντας, ὡς τάχ' αἰεὶ τῶν, τὰς μὲν ἀναιπόντας
αὐν, εἰ μὴ παρᾶδόναι, λάθοι, ὅτι ἔδεν παρᾶδόναι ἀναγνοῖεν
αὐν. ἀλλὰ γράψαας, ἢ Δί, ἐκαστὸν ἐπὶ, ὃ καὶ γὰρ νῦν πεποίηκα.
καὶ ἐνταῦθα ἀπαλλάξῃ τις τὸν ἑαυτοῦ, ἢ πόλις παρᾶδόναι
σαι. τίς οὖν μόνη φυλακὴ ἐδικαία ἐβέβαιος τῶν νόμων; ὑ-
μεῖς ὅτι πολλοί. ἔτε' γὰρ τὸ γνῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιον
ἔξελέας δυνάμει ἀν' ὑμῶν ἔδε εἷς, ἔτε' ἀπαλλάξας καὶ δια-
φείρας παρᾶσαι τὸν χείρνα θεός νόμον ἀντὶ τῆς κρείττονος. διὰ
ταῦτα πάντα ἐφ' ἑκάστῳ ἀποκρίσας τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων,
κωλύων, καὶ οὐκ εἶναι βαδίζαν τοὺς ἑαυτοῦ τῶν νόμων. ταῦτα

versarii apud vos contenderint, siue publi-
cis, siue priuatis de rebus, et vterque vi-
ctoriam sibi vindicet, lege non eadem pro-
lata, pro utroque ferre sententiam non uti-
que licet (qui enim id fieret?) neque pro
alterutro lata sententia, iurisiurandi religio
feruatur; sententiam enim alterutri legi,
quae quidem perinde rata sit atque altera,
necesse est repugnare. haec igitur legislator
edixit, tum quia religioni vestrae cauere,
tum etiam quia vos legum custodiae prae-
esse voluit. sciebat enim hoc, alias earum
custodias in scripta relatas, multis licere
modis eludere. patronis quos deligitis, pos-
set aliquis persuadere ut tacerent: proponi
iubet igitur, ut praesciant omnes; nam fieri

fortasse queat, ut eos qui refugati fuissent,
lateret aliquid, si legem, non prius cogni-
tam habuissent, alii minus attente fortasse
legerent. sic vero, quilibet eam accusare
potest, id quod et ego nunc feci: quod si
quis eum qui hic se opponeret, amoueret,
verba data essent civitati. quae igitur sola
custodia est et iusta et firma legum? vos
populus. nec enim vobis, quo minus statua-
tis et probetis meliora, id quisquam extor-
quere queat, neque si quem amouerit et
corruerit, persuadere, ut deteriores legem
anteferatis meliori. propter haec omnia, o-
mnis iniuriarum vias obstruit, repagula ob-
iicit, et aditu eos, qui vobis insidantur, pro-
hibet. haec omnia Timocrates ita praeclare
iu-

πάντα Τιμοκράτης, ἔτα καλῶς καὶ δικαίως κέλευρα ἠφάνισεν,
 ὁδήγειν, ὅσον ἢ ὅτι τὸν νόμον εἰσπράττειν ἅπασιν ἐναν-
 τίων, ὡς ἐπὶ τῶν τοῖς ἔσθ, ὡς ἀφ' αὐτοῦ, ὡς λύσεις, οὐ δού-
 αῖρεσιν, ὅτι ἄλλο ποιήσας ἢ τὸν προσηκούων. Ὡς μὲν ἐν
 ἐνοχῶ τῇ γραφῇ καθίσταται, ἐναντίος εἰσπράττειν τοῖς ἔσθ νό-
 μοις, οἷμαι πάντας ὅμοιους ἡδὲ καὶ ἢ εἰδῆτε παρ' οἷς νόμοις
 οἷον ὅτι εἰσπράττει, ἀναγκάσεται πρῶτον ἑμὶν τὸν τῆς νό-
 μον, ἔτα καὶ τοῖς ἄλλοις, οἷς ὅτι πάντις ἐστὶ ἀναγκάσεται.
 ΝΟΜΟΣ. ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΙΟΝΙΑΣ ΠΡΟΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΘΗ ΤΗΣ
 ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ ΕΠΗ ΚΑΙ ΕΙ ΤΙΝΙ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΟΝ-
 ΤΩΝ ΤΩ ΔΗΜΟΣΙΩΙ ΠΡΟΣΤΕΤΜΗΤΑΙ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ Η ΚΑΤΑ
 ΥΠΟΨΗΜΑ ΔΕΣΜΟΙ Η ΤΟΛΟΝΙΟΝ ΠΡΟΣΤΕΤΜΗΘΗ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΩΙ
 Η ΑΛΛΩΙ ΥΠΕΡ ΕΚΕΙΝΟΥ ΕΡΓΗΤΑΣ ΚΑΤΑΕΤΗΣΑΙ ΤΟΤ ΟΦΛΗ-
 ΜΑΤΟΣ ΟΤΕ ΑΝ Ο ΔΗΜΟΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΣΗ ΗΙ ΜΗΝ ΕΚΤΙΣΕΙΝ
 ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ Ο ΟΦΛΕ ΤΟΤΕ ΔΕ ΠΡΟΔΑΡΟΤΣ ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΕΙΝ
 ΕΠΑΝΑΓΚΕΕ ΟΤΑΝ ΤΙΣ ΚΑΒΙΕΤΑΝΑΙ ΒΟΥΛΗΤΑΙ ΤΩΙ ΔΕ ΚΑΤΑ-
 ΕΤΗΣΑΝΤΙ ΤΟΤΕ ΕΡΓΗΤΑΣ ΕΑΝ ΑΠΟΔΩΙ ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ ΤΟ ΑΡ-
 ΓΥΡΙΟΝ ΕΦ ΟΙΣ ΚΑΤΕΣΤΗΣΕ ΤΟΤΕ ΕΡΓΗΤΑΣ ΑΦΕΙΣΘΑΙ ΤΩΝ
 ΔΕΣΜΩΝ ΕΑΝ ΔΕ ΜΗ ΚΑΤΑΒΑΛΗΙ ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ Η ΑΥΤΟΣ Η ΟΙ
 ΕΡΓΗΤΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΝ ΕΞΕΓ-

iusteque constituta sustulit, delentit, quan-
 tum in ipso fuit, et legem rogavit, omnibus
 (ut paucis dicam) legibus contrariam, ne-
 que eam collatam cum aliis ex adverso le-
 git, nullam abrogavit, non optionem de-
 dit, non quicquam fecit, quod fuisset ex
 officio faciendum. Eum igitur accusatione
 teneri, lege rogata contraria ceteris, omnis
 vos perspexisse arbitror: ut autem sciatis,
 quibus legibus violatis et repudiatis, qualem
 legem obtulerit iste, legetur vobis pri-
 mum istius lex, deinde reliquae, quibus haec
 est contraria. recita. LEX. PANDIONIA
 TRIBV PRAESIDENTE DVODECIMO SE-
 NATVS DIE TIMOCRATES RETVLIT SI
 QVIS AERARIVS SIVE EX LEGE SIVE

EX DECRETO VINCVLIS EST DAMNA-
 TVS EI LICEAT VADIBVS SIVE PER SE
 SIVE PER ALIOS CONSTITVTIS QVOS
 POPVLVS APPROBARIT PROMITTENTI
 SE BONA FIDE ARGENTVM QVO MVL-
 CTATVS EST SOLVTVRVM CARCEREM
 EGREDI PRAESIDIBVS VERO SI QVIS
 VADES DARE VOLVERIT NECESSE SIT
 RATOS HABERE ES VERO QVI VADES
 CONSTITVERIT SI REDDIDERIT CI-
 VITATI ARGENTVM A VINCVLIS IM-
 MVNIS ESTO EO NOMINE QVOD VADES
 DEDIT SIN ARGENTVM HAVD NVME-
 RARIT VEL IPSE VEL VADES NONQ
 SENATVS CONVENTV IS QVI PER VA-
 DES LIBERATVS FVERAT VINCIVR

ΓΥΘΕΝΤΑ ΔΕΔΕΣΘΑΙ ΤΩΝ ΔΕ ΕΓΓΥΗΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΙΝΑΙ
 ΤΗΝ ΟΥΣΙΑΝ ΠΕΡΙ ΔΕ ΤΩΝ ΩΝΟΥΜΕΝΩΝ ΤΑ ΤΕΛΗ ΚΑΙ ΤΩΝ
 ΕΓΓΥΩΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΚΛΕΡΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΑ ΜΙΣΘΩΜΑΤΑ
 ΜΙΣΘΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΓΓΥΩΜΕΝΩΝ ΤΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΕΙΝΑΙ
 ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥΤΕ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥΤΕ ΚΕΙΜΕΝΟΥΣ ΕΑΝ Δ ΕΠΙ
 ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΟΡΑΗ ΤΟΥΤΕ ΤΕΤΕΡΟΥ ΕΝΙΑΤ-
 ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ Η ΔΕΚΑΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΕΚΤΙΝΕΙΝ.
ἀκηκόατε μὲν ὅς νόμος μνημονεύετε δὲ ὅτι αὐτὸς μοι πρῶτον
μὲν, τὸ, καὶ εἰ τινὶ τῶν οὐσιαστικῶν δέσμοι προετι-
μῆται ἡ τοιοῦτον προετιμῆσθαι, ἔπειθ' ὅτι πάλιν περὶ τῶν
τελώνων καὶ περὶ τῶν μισθουμένων καὶ οὗτοι ταῦτα
ἐγγυῶνται ἡδὲ καὶ τὰ νόμῳ. ὅπως μὲν γὰρ ἐπὶ ὁδῷ γε
ἅπαντες ἐνδρυμένοι τοῖς οὖσι. μάλιστα δὲ ταῦτα γνώσεσθε, ἀκ-
ούτες τῶν νόμων αὐτῶν. λέγε. ΝΟΜΟΙ. ΔΙΟΚΛΗΣ ΕΠΗΕ ΤΟΥΤΕ ΝΟ-
 ΜΟΥΣ ΤΟΥΤΕ ΠΡΟ ΕΤΚΛΕΙΔΟΥ ΤΕΘΕΝΤΑΣ ΕΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΙ
 ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΑΠ ΕΤΚΛΕΙΔΟΥ ΕΤΕΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΕΙΣΙΝ ΑΝΕΓΕΓΡΑΜ-
 ΜΕΝΟΙ ΚΥΡΙΟΥΤΕ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΤΕ ΔΕ ΜΕΤ ΕΤΚΛΕΙΔΗΝ ΤΕΘΕΝΤΑΣ
 ΚΑΙ ΤΟΛΟΠΟΝ ΤΙΘΕΜΕΝΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΤΕ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΗΜΕ-
 ΡΑΣ ΗΣ ΕΚΑΣΤΟΣ ΕΤΕΘΗ ΠΑΛΗΝ ΕΙ ΤΩΙ ΠΡΟΣΓΕΓΡΑΨΤΑΙ ΧΡΟ-
 ΝΟΣ ΟΝ ΤΙΝΑ ΔΕΙ ΑΡΧΕΙΝ ΕΠΙΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟΙΣ ΜΕΝ ΝΥΝ ΚΕΙ-

VADIVM VERO BONA PVBLICENTVR
 DE REDEMTORIBVS VERO VECTIGA-
 LIVM ET SPONSORIBVS ET COACTORI-
 BVIS IIS ITEM QVI MERCEDE CONDY-
 CVNT PRAEDIA EORVMQVE SPONSO-
 RIBVS LICEAT CIVITATI PENSIONES
 EXIGERE SECVNDVM RECEPTAS LEGES
 QVOD SI QVIS NONO SENATV MVLCTA-
 TVS FVERIT SEQVENTIS ANNI NONO
 SENATVS AVT DECIMO CONSESSV SOL-
 VAT. legem audiulistis. hoc vero ex ea
 mihi primum memineritis, quod ait, si
 QVIS AERARIO RVM VINCVLIS EST DA-
 MNATVS AVT IN POSTERV M DAMNA-
 BITVR, deinde, quod EXCEPTIS PVBLI-

CANIS ET REDEMTORIBVS EORVM-
 QVE SPONSORIBVS sua lege vti iubet.
 omnino enim est omnibus contraria legi-
 bus. idque ipsis legibus auditis, maxime co-
 gnoscetis. recita. LEGES. DIOCLEES IVBET
 LEGES ANTE EVCLIDEM LATAS LI-
 BERA REPVBICA ET QVAECVQVE
 SVB EVCLIDE LATAE SVNT ET IN
 TABVLAS RELATAE RATAS ESSE QVAE
 VERO POST EVCLIDEM LATAE SVNT
 ET DEINCEPS FERENTVR SINGVLAE
 EAS ESSE RATAS AB EO DIE QVO
 QVAEQVE LATAE SVNT NISI SI CVI
 ADSRIPTVM EST TEMPVS QVO DE-
 BEAT GERI MAGISTRATVS ADSCRI-
 BAT

ΜΕΝΟΙΣ ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΗΜΕΡΩΝ
 ΤΟ ΔΕ ΛΟΙΠΟΝ ΟΣ ΑΝ ΤΙΤΧΑΝΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΩΝ ΠΡΟΣΓΡΑ-
 ΦΕΤΩ ΠΑΡΑΧΡΗΜΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΗΜΕ-
 ΡΑΣ ΗΣ ΕΤΕΘΗ. καλῶς ἐχόντων, ὡς δυνάμεις δικασαί, τῶν ὑπαρ-
 χόντων νόμων, ὅδε ὁ νῦν ἀναγνωσθεὶς νόμος ὡςπερὶ διώρισε καὶ
 βεβαιότεργις ἐποίησεν αὐτὸς. καὶ οὐ γὰρ ἕκαστον ἀφ' ἧς ἡμέρας
 ἐτέθη, κύριον εἶναι, πλὴν εἰ τῷ χρόνῳ προσγέγραπται. τέτω δ',
 τὸν γεγραμμένον ἄρχαι. διὰ τί; ὅτι πολλοῖς τῶν νόμων προσ-
 ἐγράφητο, τὸν δὲ νόμον εἶναι κύριον τόνδε ἀπὸ τῆς μὲν τὸν νῦν ἄρ-
 χοντα. ὕστερον δὲ γράφειν ὁ τίθει ἐπὶ τέτοις τόνδε τὸν νόμον τὸν
 ἀναγνωσμένον, καὶ ἐνόμιζε δίκαιον εἶναι, τὰς αὐτὰς τῶν νόμων
 ἀναγνωσμένους ὕστερον ἢ ἐτέθησαν κύριους εἶναι, ἀνεγκέειν ἐπὶ τὴν
 ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν, καὶ μὴ πᾶσι ποιῆσαι κύριους, ἢ ὁ θεὸς
 ἕκαστον ἡξίωσε. τέτω γὰρ τῷ νόμῳ σέψατο ὡς ἐναντίος ἐστὶν ὃν
 οὐκ ἐτέθηκε. ὁ μὲν γὰρ καὶ οὐκ ἐτέθη, τὸν γεγραμμένον χρόνον, ἢ τὴν ἡμέ-
 ραν, ἀφ' ἧς αὖτε τεθῇ, κύριον εἶναι. ὁ δὲ ἔγραψε, καὶ εἰ πᾶσι προσετί-
 μηται, καὶ τῷ παρεληλυθότῳ λέγων. ἔσδε τέτω ὡρίσεν, ἄρχοντα
 προσγράψας ἀφ' ἧς, ἀλλὰ πεποίηκεν ἑ μόνον. ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐν
 ἣ τέθηκε, κύριον τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς ἡμέρας πᾶσι ἡμέραις. ἀό-
 ριστον γὰρ ἀπᾶσι τοῖς παρεληλυθότοις προσερείληφε χρόνον.

BAT AUTEM NUNC RECEPTIS SCRIBA
 SENATVS INTRA TRIGINTA DIES IN
 POSTERYM AUTEM QVICVNQVE SCRIBAE
 FUNGITVR OFFICIO STATIM AD-
 SCRIBAT LEGEM ESSE RATAM AB EO
 DIE QVO LATA FVERIT. cum receptae
 leges, Athenienses, bonae sint, haec modo
 recitata lex veluti distinxit eas et confir-
 mauit. iubet enim vnaiquaque ab eo die
 quo lata fuerit esse ratam, nisi si cui adscri-
 ptum fuerit tempus quo praetore rata
 esse debeat. quomobrem? quia multis legi-
 bus adscriptum fuerat; lex haec rata esto
 tum demum vbi huic praetori alius succe-
 serit. is vero qui post eas legem hanc tu-

lit iam recitatum, non aequum censuit,
 easdem leges quae iubentur posterius quam
 latae sunt, ratas esse, referri ad eum diem
 a quo latae essent, neque prius habendas
 esse ratas quam cuiusque auctor postulasset.
 huic legi considerate quam contraria sit ea,
 quam iste tulit, nam illa iubet legem, siue
 a praefinito tempore, siue ab eo die quo
 lata fuerit, ratam esse: iste vero scripsit, et
 si quis damnatus fuerit, de praeteritis lo-
 quens. neque id ipsum definit, adscripto
 praetore a quo, sed fecit, non modo ab
 isto die quo legem tulit, ratam, sed etiam
 ab eo tempore, antequam nostrum quis-
 quam nasceretur. nam omne praeteritum
 tem-

ὃν παρὰ βύσσω, τὴν βαλὴν μὲν ἀφαιρούμεν, τῇ δὲ ἄλλων διὰ τὴν ἐορ-
τὴν ἐργασίαν ἀγούμεν, λαβρά τὸν νόμον εἰσηγείας. καὶ τοὶ χεῖν
σε, ὡς Τιμόκρατες, εἰδότες τὸν νόμον τόνδε, ὃν ἀνέγνων, εἴ τι δι-
καιον ἐβέλετο πράττειν, πρῶτον μὲν πρόποδον γράψας πρὸς τὴν
βαλὴν, εἶτα τὸ δῆμον διαλεχθῆναι, καὶ ἔπειτα, εἰ πᾶσιν Ἀθηναίοις
ἐδόκει, γράφειν ὅτι νομοθετεῖν αὐτοὶ τέτων, καὶ τότε οὕτως χρόνους
ἀναμεινῶντας τὰς ἐκ τῶν νόμων, ἵνα τέτοιον τὸν τρόπον πράττειν,
εἰ καὶ τις ἐπεχείρῃ δεικνύειν ὅτι Πιπιδάου ὦν τῇ πόλει τὸν νό-
μον, μὴ οὐδὲ Πιπιδάου γὰρ ἐδόκει, ἀλλὰ γνώμῃ διαμαρτῶν
ἀποτυχεῖν. καὶ ὅτι τὰ λαβρά, καὶ ταχὺ, καὶ αὐτὰ τὰς νόμους ἐμβάλλειν
τὸν νόμον εἰς τὰς νόμους, καὶ μὴ θάνατον, πᾶσαι ἀφῆρησαν αὐτῇ
τὴν συγχώρησιν. τοῖς γὰρ ἀκούσιν ἀμαρτῶν μετέστι συγχώρησις, καὶ
τοῖς Πιπιδάου δὲ οὐ καὶ εἰληφαι ποιοῦν. Ἀλλὰ γὰρ
αὐτῇκα ἐρῶ αὐτοὶ τέτων, καὶ οὐδὲ διαμαρτῶν τὸν ἐξῆς νόμον.
ΝΟΜΟΣ. ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΙΚΕΤΕΤΗΙ ΕΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ἢ ΕΝ ΤΩΙ ΔΗ-
ΜΩΙ ΠΕΡΙ ὧΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ἢ ΒΟΥΛΗ ἢ ὁ ΔΗΜΟΣ ΚΑΤΕΓΝΩ
ΕΑΝ ΜΕΝ ΑΥΤΟΣ ὉΦΛΩΝ ΙΚΕΤΕΤΗΙ ΠΡΙΝ ΕΚΤΙΣΑΙ ΕΝΔΕΙΞΙΝ
ΕΙΝΑΙ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ ΚΑΘΑΠΕΡ ΕΑΝ ΤΙΣ ὉΦΛΩΝ ΤΩΙ ΔΗ-
ΜΩΙ ΗΛΙΑΖΗΤΑΙ ΕΑΝ ἌΛΛΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ὉΦΛΗΚΟΤΟΣ
ΙΚΕΤΕΤΗΙ ΠΡΙΝ ΕΚΤΙΣΑΙ ΔΗΜΩΣΙΑ ΕΣΤΩ ΑΥΤΟΥ ἢ ΟΥΣΙΑ

facta mentione, occulte, dimisso fenatu, aliis propter festum ferias celebrantibus, clandestine legem obtrusit. atqui oportebat te, Timocrates, quum legem, quam modo recitavi, scires, si rite agere velles, primum referre ad senatum, deinde rogare populum, et sic, si omnibus Atheniensibus videretur, scribere et legem ferre de istis, idque tempore legitimo expectato, ut rebus ad hunc modum administratis, etiam si quis ostendere conaretur, eam legem non esse e republica, saltem non insidiosè egisse videreris, sed opinionis errore deceptus impigisse. nunc, quoniam et clanculum, et subito, et contra leges, istam legem in ce-teras intrusisti potius quam tulisti, omnem

tibi postulandae veniae causam ademisti. nam iis qui peccant inuiti, venia concedi debet, non iis qui de industria et ex insidiis delinquant, id quod te nunc facere constat. Sed enim de his mox dicam, iam vero sequentem recita legem. LEX. SI QVIS SUPPLICARET IN SENATU AUT APUD POPULUM IIS DE REBUS PROPTER QVAS VEL IUDICIUM VEL SENATUS VEL POPULUS ALIQVEM DAMNAVIT SI IPSE AERARIUS PRIUSQVAM SOLVERIT SUPPLICARET ACTIO IN EVM DETUR PERINDE AC SI QVIS AERARIUS IN HELIAEAM SEINGERAT SIN QVIS ALIUS PRO AERARIO INTERCESSERIT PRIUSQVAM IS SOLVERIT BONA ELVS OMNIA PVBLICENTUR

ΠΑΣΑ ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΔΩΙ ΤΙΝΙ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙ-
 ΡΟΤΟΝΙΑΝ Η ΑΤΤΩΙ ΤΩΙ ΟΦΛΗΚΟΤΙ Η ΑΛΛΩΙ ΥΠΕΡ ΕΚΕΙ-
 ΝΟΥ ΠΡΙΝ ΕΚΤΙΣΑΙ ΑΤΙΜΟΣ ΕΣΤΩ. ἔστι μὲν ἔργον, ὃ ἄνδρες
 δικασαί, εἰ καὶ πάντων τῶν νόμων, οἷς ὅτ' ἐναντίον εἰσενήνο-
 χεν, ἐξῆμ' ἄξιον ὃ εἶπε περὶ τῆς καὶ ἄλλης, καὶ καὶ τῆδε, ὃν
 νυν αἰέγω, διαλθεῖν. ὁ γὰρ τὸν νόμον τῆτον, ὃ ἄνδρες Αθη-
 ναῖοι, θεῖς, ἥδει τὴν φιλοφροσύνην καὶ τὴν πραότητα τὴν
 ὑμετέραν, καὶ διὰ ταύτην ἴσως καὶ πολλῶν ὑμᾶς ἐκόντας
 ἤδη πότε μεγάλα ζημιωθέντας. βυλόμην δὲ μηδεμίαν παρ-
 φασιν τοῦ τὰ κοινὰ κακῶς ἔχειν ὑπολιπεῖν, τὰς μὲν τῶν νόμων
 κείσθ' ἢ δικασθεῖω μὴ δίκαια ποιεῖν ἐγνωσμένοις, ὅτι ὡς δὲν
 τὴ δυνάμει τῆς ὑμετέρας ἀπολαύειν, τὸ δὲ καὶ ἔμ' συμφορῶς
 ἐκείδω, ἐχούσας ἀφορμὰς ἄλλ' ὅπως ἀπέπε, μήτ' αὐτῶς, μήτ'
 ἄλλω μηδενί, μήτ' ἐκείδω, μήτε λέγειν ὑπὲρ τούτων, ἀλλὰ
 ποιεῖν τὰ δίκαια σιγῇ. εἰ τίνω τις ἐργῶ ὑμᾶς, πότ' ἔργῳ μάλ-
 λον ἂν εἰκότως ποιήσασθ' ὅπου, τοῖς δεομένοις ἢ τοῖς ἴπταται-
 σιν, οἷδ' ὅπ' φήσασθ' ἂν τις δεομένοις. τὸ μὲν γὰρ, χερσῶν, τὸ δ'
 αἰνάνδρων ἀνδρῶν ἔργον ἐστίν. ὅπου δὲ νόμοι μὲν ἀπύκτες
 παρσάπασιν ἂν χρὴ ποιεῖν. ὅπου δὲ τὰς ἐκτελείας, δέονται.
 εἰ τίνω ἐκείδω ὅτι ἔξω, ἥτοι νόμον γὰρ ἴπταγμα ἔχοντα

CENTVR SIN PRAESIDVM ALIQVIS DE-
 DERIT ALICVI SVFFRAGIORVM IVS
 SIVE IPSI AERARIO SIVE ALICVI PRO
 EO DEPRECANTI PRIVSQVAM SOLVE-
 RIT IGNOMINIOSVS ESTO. difficile fu-
 erit, Athenienses, de omnibus legibus,
 quibus iste contraria decreuit, disserere:
 si tamen de vlla dicere operae precium
 est, de hac, quae modo est recitata, fu-
 erit in primis. nam qui legem hanc, A-
 thenienses, tulit, norat humanitatem et cle-
 mentiam vestram, et propter hanc videbat
 in multis vos rebus vltro iam aliquando
 magna damna fecisse. ne igitur vllam cau-
 sam relinqueret, qua respublica laederetur,
 eos qui conuicti legibus, sententia, iudicio-

que, iniuriarum damnati essent, vestra faci-
 litate frui noluit, accepta occasione depre-
 candi, et vobis in malis supplicandi; sed
 omnino interdixit, ne vel ipse, vel quisquam
 alius, pro talibus vel verba faceret, vel in-
 tercederet, ac iussit omnis, iuxta quae sunt,
 silentio exsequi. si quis igitur vos roget,
 vtrius potius obsequi malletis, quaeunque in
 re, supplicantibus, an imperantibus, scio
 vos, supplicantibus responsuros. hoc enim
 bonitatis est, illud ignaviae. at leges omnes
 imperant, quid faciendum sit: qui vero for-
 didati oliuam praetendunt, supplicant. quod
 si supplicare non licet, legem cum impe-
 rio coniunctam inculcare licebit? equidem
 non opinor. etenim turpe fuerit, quae nec
 gra-

εἰσφέρειν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. καὶ γὰρ αἰχρὸν, τοῖσι δὲ μὴδ' ἐχαι-
 ρίζεσθαι δὲ ἰππεύειν, τοῖσι δὲ τέτων, ἀκόντων ὑμῶν, ἐάν, ἃ πινε-
 βέλονται, περὶ χθλῶναι. Λέγε τὸν μὲν τοῦτον ἐφεξῆς νόμον.
 ΝΟΜΟΣ. ΟΣΩΝ ΔΙΚΗ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΕΓΕΝΕΤΟ Η ΕΤΘΥΝΑ Η ΔΙΑ-
 ΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ Η ΙΔΙΑΙ Η ΔΗΜΟΣΙΑΙ Η ΤΟ
 ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΑΠΕΔΟΤΟ ΜΗ ΕΙΣΑΓΕΙΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ
 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΜΗΔ ΕΠΙΥΗΦΙΖΕΙΝ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΜΗΔΕ-
 ΝΑ ΜΗΔΕ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ ΕΩΝΤΩΝ Α ΟΥΚ ΕΩΣΙΝ ΟΙ ΝΟΜΟΙ.
 Τιμοκράτης τίνων, ὥστε μαρτυρεῖται ὅτι ἀδικεῖ γράφων, διδύς
 δεχόμενος τὸ νόμον, τὰναντία ἐθήκε τέτοις. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἐάν,
 τοῖσι δὲ ἂν ἅπασι γὰρ τὸ δικαστήριον, πάλιν χρηματίζειν· ὁ δὲ
 ἔγραψε, καὶ εἰ πινε περὶ ἐπιμήναι καὶ νόμον, ἢ καὶ ψήφισμα, τὸν
 δῆμον τέτω χρηματίζειν, ὅπως ἂ μὲν ἔγνω τὸ δικαστήριον, λυθῆ-
 σε, καὶ ἀσπῆσι δὲ ἐγὼ πηλὰς ὁ ὄφλων. καὶ ὁ μὲν νόμος μὴδ' ἐπι-
 ψήφισμα φησὶ τὸν δεχόμενον τοῦτα ταῦτα μὴδ' ἐνα· ὁ δὲ ἔγραψε
 τὸ περὶ ἐπιμήναι ἐπαναγὰς, ἐάν τις καδισῇ, περὶ ἀγῆν, καὶ περὶ ἐ-
 γράψεν, ὅπου ἂν τις βέλῃται. Λέγε δὲ ἕτερον νόμον. ΝΟΜΟΣ.
 ΤΑΣ ΔΙΚΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΔΙΑΙΤΑΣ ΟΣΑΙ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΕΠΙ ΤΟΙΣ
 ΝΟΜΟΙΣ ΕΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΠΟΛΕΙ ΚΥΡΙΑΣ ΕΙΝΑΙ. Οὐ
 φησὶ Τιμοκράτης ἔκκειν ὅποσιν γὰρ ἂν δεσμεῖ περὶ ἐπιμήναι. Λέγε.

gratificandi studio condonanda censetis, in
 his, inuitis vobis, ea sinere confici, quae
 quidam volunt. Recita legem, quae hanc
 ordine sequitur. LEX. QUIBUS DE REBUS
 IUDICIUM PRIUS FACTUM AUT RA-
 TIONES RELATAE AUT SVFFRAGIA
 LATA SVNT SIVE IN IUDICIO SIVE
 PRIVATIM SIVE PVBLICE AUT QVA
 DE RE PVBLICVM DECRETVM INTER-
 CESSIT DE HIS NE ACTIO DATOR IN
 IUDICIO NEQVE NOVEMVIRORVM QVIS-
 QVAM DECERNITO NEQVE ACCVSARE
 SINVNT. Timocrates vero, tamquam testimo-
 nium suarum iniuriarum scriberet, statim in-
 itio suae legis his contraria tulit. nam illa non
 Vol. III.

concedit, quibus de rebus semel in iudicio
 sit lata sententia, de his denuo referre, aut
 respondere: iste vero etiam si quis lege aut
 decreto damnatus fuerit, ei populum re-
 spondere iubet, ut et iudicio decreta tol-
 lantur, et aerarius vades det. ac lex quidem
 vetat, ne vel novemvirorum quisquam,
 praeter haec quicquam decernat: iste vero
 scripsit, praesidibus esse necesse, si quis va-
 des dederit, eum producere. atque adscri-
 psit, quandocunque quis voluerit. Aliam le-
 gem recita. LEX. IUDICIA ET ARBI-
 TRIA QVAECVNQVE LEGITIMA RA-
 TIONE FACTA SVNT LIBERA REPV-
 BLICA RATA HABENTOR. negat hoc Ti-
 mocrates, non utique, inquit, iis quidem
 qui

ΝΟΜΟΣ. ΟΠΟΣΑ Δ ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΠΡΑΧΘΗ Η ΔΙΚΗ ΕΔΙΚΑΣΘΗ Η ΙΔΙΑΙ Η ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΑΚΥΡΑ ΕΙΝΑΙ. *Ἰπίας*. εἶπέ μοι τί δεινότατον πάντες ἂν ἀκούσαντες φήσαιτε, καὶ τί ἂν μάλιστα ἀπώξαιδε; οὐχὶ ταῦτα τὰ πρᾶγματα, ἅπερ ἦν ἔπι τῶν τεράκοντα, μὴ γνέας; ἐγὼ γ' οἶμαι. ὁ γοῦν νόμος ἔτοσι δὺλαβέμενός, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸ τρίτον, ἀπέπε ταῖ πρᾶχθέντα ἐπ' ἐκείνων μὴ κύρια εἶναι. ἔτοσι τοίνυν τὴν αὐτὴν κατέγνωσαν νομίαν τῶν ἔπι τῇ δημοκρατίας πεπραγμένων, ἥν περ ἐπ' ἐκείνων ὑμεῖς ὁμοίως γοῦν ἀκυρὰ ποιεῖ. καὶ τοι τί φήσομεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τρίτον κύριον τὸν νόμον ἐάσαντες γνέας; πόττερον τὰ δικαστήρια, ἃ δημοκρατεμένης τῇ πόλεως ἐκ τῶν ὁμωμοκότων πληρεῖται, ταῦτα ἀδικήματα τίς ἔπι τῶν τεράκοντα ἀδικεῖν; ἢ πῶς ἔδεινόν; ἀλλὰ δικαίως ἐψηφιάς; τίνοις ἔνεκα τὸν λύσοντα ταῦτα νόμον δέας φήσομεν; πλὴν εἰ μὴ τρίτό τις εἴποι, μανέντης. ἄλλο γ' ἔκ ἐστιν εἰπεῖν. Λέγ' ἕτερον νόμον. ΝΟΜΟΣ. ΜΗΔΕ ΝΟΜΟΝ ΕΞΕΙΝΑΙ ΕΠΙ ΑΝΔΡΙ ΘΕΙΝΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΠΙ ΠΑΣΙΝ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΤΙΘΗΙ ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΩΝ ΜΗ ΕΛΑΤΤΟΝ ΕΞΑΚΙΣΧΙΛΙΩΝ ΟΙΣ ΑΝ ΔΟΞΗΙ ΚΡΥΒΔΗΝ ΨΗΦΙΖΟΜΕΝΟΙΣ. ὅκ' ἐὰν νόμον, ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν τιθέναι καὶ τῶν πολιτῶν πάντων, καλῶς ἢ δημοδικῶς λέγων. ὥσπερ γὰρ τῇ ἄλλῃ πολιτείᾳ

qui vinculis sunt damnati. Recita. LEX. QUAE CUNQUE SUB TRIGINTA TYRANNIS ACTA SUNT AUT IUDICIA FACTA SIVE PRIVATIM SIVE PUBLICE IRRETA SUNTO. define. dicite mihi, quidnam omnes vos immanissimum diceretis, aut quid maxime detestaremini? nonne id, ne talis rerum status ingrueret, qualis sub triginta tyrannis fuit? equidem sic opinor. haec igitur lex, id, ut mihi videtur, verita, vetuit acta illorum temporum rata haberi. iste autem quae libera ciuitate gesta sunt, ea eiusdem iniquitatis condemnat, cuius vos triginta tyrannos; aequae certe irrita facit. at quid dicemus, Athenienses, si legem istam confirmabimus? utrum iudicia, quae dum ci-

vitas a populo regitur, iuratis iudicibus complentur, eadem grassari violentia, quae sub triginta tyrannis fuit usitata? est vero id ferendum? an rite sancita et decreta esse? quamobrem igitur legem, qua illa abrogentur, nos ferre dicemus? nisi hoc aliquis dicat, ex infania. aliud enim dici non potest. Recita aliam legem. LEX. NEQUE CUIQUAM IN VNIVS VIRI GRATIAM LEGEM FERRE LICEAT NISI EADEM AD OMNIS ATHENIENSIS PERTINERE POSSIT DECRETO FACTO A NON PAUCIORIBUS QUAM SEX MILLIBUS QUIBUS ID VISUM FVERIT CLAM DECERNENTIBUS. non admittit legem, nisi eadem ad omnis civis pertineat: in quo recte et populariter

ἴσον μέτεσιν ἑκάστῳ, ἔγω καὶ τέτων ἴσον μείλειν ἑκάστον ἀξιοῖ.
 δι' ἧς μὲν τίνων ὅδ' εἰσέφερε τὸν νόμον, ὑμεῖς ἔδεν ἐμὲ χεῖρον
 γιγνώσκειν ἄνδρ' ἢ τέτων, αὐτὸς ὁμολόγησε μὴ ἴπ' ὅπ' αἰσι τὸν
 αὐτὸν τεθεικέναι, πλὴν περὶ τῶν τελωνῶν, καὶ τῶν μισημένων, καὶ
 τῶν τέτων ἐγρηγμένων, χεῖρ' ἀποσφραγίσας τῷ νόμῳ. ὅκου' ὅποτε
 εἰσὶ πνευ εἰς ἀφορίζεις, ὅκ' ἂν ἐπ' εἴης ἴπ' ὅπ' αἰσι τὸν αὐτὸν τε-
 θεικώς. Ἐ μὲν ἔδ' ἐκείνῳ γ' ἂν εἴποις, ὥς ὅσοις δεσμὲν ἀποσι-
 μαῖται, τέτων τὰ μάλιστα, ἢ τὰ μέγιστα ἀδικῶσιν (1) τελῶναι,
 ὥς τε μόνοις αὐτοῖς μὴ μεταδοῦναι τοῦ νόμου. πολὺ γὰρ δήπου
 μᾶλλον (2) ἀποδιδόντες πὶ τῶν κοινῶν, ἢ (3) τὰς γονέας κακοῦντες,
 ἢ (4) μὴ καθαροὺς τὰς χεῖρας ἔχοντες, εἰσόντες δ' εἰς τὴν ἀγο-
 ράν, ἀδικῶσιν οἷς ἅπασιν (5) μὲν ὑπάρχοντες νόμοι, δεσμὸν
 ἀπολέγουσιν, ὁ δὲ σὸς, λελῶσθαι δίδωσιν. ἀλλ' ἐνταῦθα πάλιν
 καταμεινύεις, ὑπερὶ ὧν ἐπίθεις. διὰ γὰρ τὸ μὴ τελωνήσθαις ὀφεί-
 λην αὐτὰς, ἀλλὰ κλέψθαις, μᾶλλον ἢ ἀρπάσασθαις τὰ χεῖμα-
 τα, διὰ τὸτ' ὅκ' ἐφρὲνπσας, οἶμαι, τῶν τελωνῶν. Πολλὰς δ' ἂν
 πῖς ἔχοι νόμοις ἐπ' καλῶς ἔχοντας δεικνύειν, οἷς πᾶσιν ἐνδυ-
 τί (6) εἶναι ὃν ὅδ' ἐθεκεν. ἀλλ' ἴσως ἐγὼ μὲν, εἰ περὶ πόντων
 ἐρῶ, ἔξωθήσομαι περὶ τῶν μνησθῆναι ὅλως ὑμῖν εἶναι τὸν
 νόμον εἰπεῖν ὑμῖν δ' ὁμοίως ἐνοχ (7) φανῆται τῇ γραφῇ, καὶ εἰ

ter loquitur. ut enim reliquarum rerum ci-
 vitatis aequam partem omnibus tribui vult,
 sic etiam legum. propter quos vero iste le-
 gem hanc obtruserit, vos non minus quam
 ego intelligitis; et, ut hoc omittam, ipse
 confessus est, se non propter omnis legem
 eandem tulisse, cum adscripserit, lege hac
 utendum esse, publicanis, et mancipibus, et
 talium rerum sponsoribus exceptis. quod si
 qui sunt quos segregas, non iam eandem
 legem tulisti omnibus. atqui nec illud di-
 cere queas, inter eos qui vinculis damnen-
 tur, plurima vel maxima esse delicta publi-
 canorum, proinde illos ab hac lege solos
 excludi. multo enim profecto magis iniurii
 sunt, qui publicum aliquod munus perfide

administrant, aut parentes male tractant,
 aut pollutis manibus forum ingrediuntur;
 quibus omnibus receptae leges vincula mi-
 nantur, tua impunitatem largitur. hic ite-
 rum prodis, in quorum gratiam eam tuleris.
 nam quia illi non ob vectigalium re-
 demptionem, sed ex peculatu, vel rapina
 potius pecuniae, debent, ob id, opinor, publi-
 cani tibi curae non fuerunt. Possunt prae-
 terea multae bonae leges ostendi, quibus
 omnibus ista aduersatur. sed ego, si de o-
 mnibus disputare velim, fortasse temporis
 angustiis excludar, quo minus indicem, le-
 gem eam profus non esse e republica: vi-
 deri autem vobis aequae iniqua debet, si vni
 duntaxat receptarum legum aduersetur. fa-
 ciendum

ἐνὶ πάντων ὄντων νόμων ἐναντίῳ ἐστί. τίταρξεν μοι δοκεῖ οὗτο μὲν ἄλλης
 εἶναι, πρὶ δ' ἔτι περὶ τέρῳ πότε αὐτὸς οὗτος ἔθηκε νόμον διελθόντα,
 ἐπ' οὗτο ἵεναι τὸ μέρος τῆς κατηγορίας ἡδὴ, ὡς καὶ μεγάλα αὐτὸν
 βλάβητοι, ἡρόμεν κῦρεν, τὴν πόλιν. τὸ μὲν οὖν τοῖς πάντων ἄλ-
 λων ἐναντίον εἰσενένοχέναι νόμον, δεινὸν μὲν, ἀλλ' ἄλλου δέεται
 κατηγορεῖν τὸ ὅτι πρὸς ἑαυτοῦ περὶ τέρῳ κειμένῳ νόμῳ τὰναντία
 εἶναι, τῶν ἡδὴ ποιεῖ κατηγορεῖν αὐτὸν αὐτοῦ γεγενησῶς. ἵν' οὖν
 τῶν εἰδῆτε ἡγεμονίαν, ἀναγνώσῃ τὸν νόμον ὑμῖν αὐτὸν, ὃν οὗ-
 το ἔθηκεν· ἐγὼ δ' ἡσυχάσομαι. λέγει. ΝΟΜΟΣ. ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ
 ΕΙΠΕΝ ΟΠΟΣΟΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΤ' ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ ΕΚ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
 Η ΝΥΝ ΕΙΣΙΝ ΕΝ ΤΩΙ ΔΕΣΜΩΤΗΡΙΩΙ Η ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΚΑΤΑΤΕ-
 ΘΩΣΙ ΚΑΙ ΜΗ ΠΑΡΑΔΟΘΗΗ Η ΚΑΤΑΓΝΩΣΙΣ ΑΥΤΩΝ ΤΟΙΣ ΘΕ-
 ΣΜΟΘΕΤΑΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΝ
 ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΤΙΚΟΝ ΝΟΜΟΝ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΟΙΣ ΘΕΣΜΟ-
 ΘΕΤΑΙΣ ΕΙΣΑΓΕΙΝ ΤΟΤΕ ΕΝΔΕΚΑ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝΤΟΣ
 ΤΡΙΑΚΟΝΘΗΜΕΡΩΝ ΑΦ' ΗΣ ΑΝ ΠΑΡΑΛΑΒΩΣΙΝ ΕΑΝ ΜΗ ΤΙ ΔΗ-
 ΜΟΣΙΑΙ ΚΩΛΥΤΗΙ ΕΑΝ ΔΕ ΜΗ ΟΤΑΝ ΠΡΩΤΟΝ ΟΙΟΝΤ ΗΙ ΚΑΤΗ-
 ΓΟΡΕΙΝ ΔΕ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΟΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΝ ΟΙΣ ΕΞΕΣΤΙΝ ΕΑΝ
 Δ' ΑΛΩΙ ΤΙΜΑΤΩ Η ΗΛΙΑΙΑ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ Ο ΤΙ ΑΝ ΔΟΚΗΙ ΑΞΙΟΣ
 ΕΙΝΑΙ ΠΑΘΕΙΝ Η ΑΠΟΤΙΣΑΙ ΕΑΝ Δ' ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΤΙΜΗΘΗΙ ΔΕΔΕ-

ciendum igitur videtur, ut omiffis aliis, ubi
 ea de lege quam iste ipse prius tulit, diffe-
 ruero, tandem ad illam accusationis partem
 accedam, qua ostendam, legem istam, si
 confirmetur, magnas clades reipublicae al-
 laturam. legem igitur aliorum legibus con-
 trariam obtrufisse, et si iniquum est, alium
 tamen accusatorem postulat: sed legi ab
 isto ipso prius latae ferre contrariam, id
 vero iam ipsum accusatorem sui facit. quod
 ut fieri sciatis, legetur vobis ipsa lex, quam
 iste tulit: ego vero tacebo. recita. LEX.
 TIMOCRATES RETVLIT QVICVNQVE
 ATHENIENSIVM EX DELATIONE APVD
 SENATVM AVT NVNC IN CARCERE
 SVNT AVT POST EO CONVICIENTVR

QVORVM DAMNATIO A SCRIBA SENA-
 TVS SEXVIRIS EX DELATORIA LEGE
 TRADITA NON FVERIT PLACERE SEX
 VIRIS VNDECIMVIROS INTRA TRIGE-
 SIMVM DIEM IN IVDICIVM INTRODUCERE
 EX QVO ACCEPERINT NISI PV-
 BLICE ALIQVID IMPEDIERIT SIN MI-
 NVS CVM PRIMVM ID FIERI POTVE-
 RIT EOS VERO ACCVSATO QVICVNQVE
 ATHENIENSIVM VOLVERIT QVIBVS ID
 LICET QVOD SI CONVICTVS FVERIT
 HELIAEA LITEM ILLI AESTIMET
 QVIDNAM VEL LVERE VEL SOLVERE
 DEBERE VIDEATVR SIN MVLTATA PE-
 CVNIARIA EI DICTA FVERIT IN VIN-
 CVLIS TENEATVR QVODAD ID SOLVE-
 BIT

ΣΘΩ ΤΕΩΣ ΕΩΣ ΑΝ ΕΚΤΙΣΗΙ Ο ΤΙ ΑΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΗΙ.
 ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασαί; λέγε αὐτοῖς αὐτὸ τοῦτο πάλιν.
 ΝΟΜΟΣ. ΕΑΝ ΔΕ ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΤΙΜΗΘΗ ΔΕΔΕΞΘΩ ΤΕΩΣ ΕΩΣ ΑΝ ΕΚ-
 ΤΙΣΗΙ. πέπαιστο. ἔστιν ἔν ὅπως ἂν ἐναντιώτερά τις δύο θείη, ἔδε-
 δέας τε ἕως ἂν ἐκπίσῃσι σὺν αἰλόνας, καὶ ἔκαθιστάναι τὰς αὐτὰς
 τέρας ἐγρήπτας, ἀλλὰ μὴ δεῖν; ταῦτα τοίνυν κατηγόρει Τιμοκρά-
 τος Τιμοκράτοις, οὐ Διόδωρος, ἐδὲ ἄλλος ἡμῶν ἐδὲς τοσούτων
 ὄντων τὸ πλῆθος. καὶ τοι πίνω ἂν ὑμῖν ἀποχέας δοκῇ λήμμα-
 τος, ἢ τί ποιεῖν ὀκνήσαι κέρδοις ἕνεκα, ὅς τις ἐναντία αὐτὸς ἐαυ-
 τῷ νομοθεῖν ἡξίωσεν, ἐδὲ τοῖς ἄλλοις πῶν νόμων ἐώντων; ἐμοὶ
 μὲν γὰρ ἕνεκα ἀναιδείας ὁ τοιούτος δοκεῖ πᾶν ἂν ἐτοιμῶς ἔρ-
 γον ποιῆσαι. ὥσπερ τίνυν, ὦ ἄνδρες Αθιναῖοι, τῶν περὶ τὰλλα
 κακῶντων σὺν ὁμολογῆσας ἄνδρ κρείσεως κολάζειν ὁ νόμοι
 κελύσσειν, ἔτω δίκαιον καὶ τέτον, ἐπειδὴ τὰς νόμοις κακουργῶν
 εἴληπται, μὴ δόντας λόγον, μηδὲ ἐβλήσαντας ἀκῆσαι, κατὰ ψη-
 φίσας. ὁμολόγηκε γὰρ, θατέρω τῷ περὶ νόμῳ ἐναντίον
 τόνδε πθεῖς, ἀδικεῖν. Ὅτι μὲν τοίνυν καὶ περὶ τέτοις τὰς νόμοις,
 καὶ περὶ τὰς περὶ ἐρημένους, καὶ μικρὰ δέω περὶ πάντας εἰπεῖν
 τὰς ὄντας ἐν τῇ πόλει τέθεικε τὸν νόμον, αἶμαι δῆλον ἅπασιν
 ὑμῖν εἶναι. θαυμάζω δὲ αὐτὰ τί ποτε καὶ τολμήσας λέγειν περὶ

RIT QUANTI CONDEMNATUS EST. au-
 ditis, iudices? recita eis hoc denuo. LEX.
 SIN MVLTATA PECVNIAE EI DICTA
 FVERIT IN VINCVLIS TENEATUR QVOD
 SOLVERIT. define. possetne quisquam duo
 magis contraria decernere, quam damnatos
 tenendos in vinculis, donec multam solue-
 rint, et eisdem datis vadibus, non esse vinci-
 endos? sic igitur Timocrates accusat Timo-
 cratem, non Diodorus, neque quisquam alius
 nostrum in tanta multitudine. a quibus au-
 tem sordibus et corruptelis vobis alienus
 videbitur, aut quid lucris causa non subitu-
 rus, qui ipse legem suae contrariam ferre
 non dubitavit, cum leges, etiam aliorum
 legibus ferre contrarias interdicerent? nam

mihi quidem, quae eius impudentia est,
 quidvis suscepturus esse cupide videtur.
 quemadmodum igitur alios facinorosos, qui
 scelera fatentur, sine iudicio puniri leges
 iubent, sic etiam iste, quandoquidem eum
 leges malitiose rogare et abrogare constat,
 non facta dicendi potestate, nec eius excu-
 sationibus auditis, condemnandus erit. nam
 altera priore lege falsus est, se ista contra-
 ria ferenda, peccare. Ac cum et contra has
 leges, et contra supradictas, ac prope dixe-
 rim uniuersas, quibus in hac republica uti-
 mur, istam tulisse legem, vobis omnibus
 perspicuum esse puto. miror autem, quid-
 nam ad haec dicturus sit, neque enim suam
 legem reliquis contrariam non esse, osten-
 dere

τέτων. ἔτε γὰρ, ὡς ὅκ' ἐναντίῳ ἐστ' ὁ νόμος τοῖς ἄλλοις, δει-
κνύειν ἔξω, ἔθ' ὡς δι' ἀπειρίαν, ἰδιώτῳ αὐτὸν ὄντα τῆτ' ἔλαθε,
διώαιτ' ἂν πείσαι· πάλαι γὰρ μὴδ' καὶ γράφων, καὶ νόμοις
εἰσφέρων ὥπαι. Ἐ μὲν ἔδ' ἐκείνῳ γ' ἔνεστιν αὐτῷ, ἀδίκημα μὲν
εἶναι τὸ πρῶγμα ὁμολογήσαι, συγνώμης δ' τυχεῖν ἀξιῖν. ἔδ' ἔ
γὰρ ἀκων, ἔδ' ὑπὲρ ἡτυχηκότων, ἔδ' ὑπὲρ συγγενῶν καὶ ἀναγ-
καίων αὐτῷ, τεθεικὼς φαίνει) τὸν νόμον, ἀλλ' ἐκὼν, ὑπὲρ με-
γάλα ἡδίκηκότων ὑμᾶς, ἔδ' ἐν πρῶτον αὐτῷ, πλὴν εἰ μὴ συγ-
γρῆς ὑπολαμβάνειν φήσῃ τὰς μὴδ' αὐτῷ αὐτόν. Ως τοίνυν
ἔδ' Ἰππιδεῖον νόμον ὑμῖν, ἔδ' ἐσυμφέροντ' εἰσενλώχε, τῆτ' ἡδὲ
πειράσομαι νυνὶ δεικνύειν. οἶμαι δὲ πάντας ἂν ὁμολογήσαι, δεῖν
τὸν ὀρθῶς ἔχοντα νόμον, καὶ συνοίσειν μέλλοντα τῷ πλήθει, πρῶτον
μὲν ἀπλῶς καὶ πᾶσιν ὁμοίως γνωρίμως γεγραπῶν, καὶ μὴ τῷ
μὲν, εἶναι ταυτὶ πρὸς αὐτῶν νομίζον, τῷ δ' ἄλλῳ, ταυτὶ ἔπειτα εἶναι δυ-
νατὰς τὰς πράξεις, αἷς δὲ γίγνεσθαι διὰ τῶν νόμων. εἰ γὰρ αὖ καλῶς
μὲν ἔχοι, μὴ δυνατὸν δὲ τι φράζοι, διχῆς δ' ὁ νόμος διαπράττει
ἂν ἔργον. πρὸς δὲ τῶν ἀδικημάτων φαίνεται μὴδε-
μίαν διδόντα ῥασιάν. εἰ γὰρ δημοτικόν τις ὑπέληφε τὸ πρῶτον
εἶναι τὰς νόμοις, τίσι τῶν πρῶτον πρῶτον βέ-
λη) σκοπεῖν, ἀρῆσθαι τοῖς κρίνεσθαι μέλλουσιν, καὶ τοῖς ἐξεληλεγμέ-

dere poterit, nec persuadere, se hominem
rerum imperitum, errore et inscitia pec-
casse; iam olim enim omnes eum viderunt
mercede et scribere, et ferre leges. neque
illud etiam habet, ut iniuste factum fatea-
tur, sed veniam tamen impetrare studeat.
nec enim inuitus, nec pro calamitosis, nec
pro cognatis et necessariis suis, eum hanc
legem tulisse constat, sed volens in eorum
commodum tulit, qui magnis iniuriis vos
affecerunt, nullaque sibi necessitudine con-
iunctis, nisi forte illos se cognatorum ha-
bere loco dicet, a quibus mercedem acci-
piat. Nunc legem eius nec vobis commo-
dam esse, neque conducibilem, ostendere

conabor. arbitror igitur, confitendum esse
omnibus, probam legem, et multitudini
profuturam, primum simpliciter, et omni-
bus aequae aperte scriptam esse oportere, ne
eam alius aliter interpretetur: deinde, fieri
posse oportere ea quae iubeat, nam ut bene
constituta sit, aliquid tamen quod fieri ne-
queat, proponat, id voti potius, quam legis
fuerit officium. praeterea oportere nemini
delinquenti quicquam dare licentiae. nam
si quis id esse populare putat, ut lenes sint
leges, is id quoque in eis consideret, qui-
bus eas esse talis oporteat, quod si recte
considerabit, inueniet, eam lenitatem ad
reos, non ad damnatos pertinere. nam de
illis

νοικ. ἐν μὲν γὰρ τοῖς, ἀδελφον, εἴτις ἔνεσ' ἀδίκως διαβεβλημένον·
 τοῖς δ', ἐδὲ λόγον· λείπε' τὸ μὴ εἶ πονηροῖς εἶναι. τῶν τοίνυν
 ὧν διεξελέλυθα ἐγὼ νῦν, ἐδὲ ὅπῃ ὅδ' ἔχων ὁ νόμος φανήσε',
 τὰναντία δ' ἐξῆς πάντα. πολλαχόθεν μὲν ἔν' ἂν τις ἔχη τὸ
 διδάσκειν, μάλιστα δ' τὸν νόμον αὐτὸν, ὃν τέθεικε, διεξιών. ἐπὶ γὰρ
 εἰ τὸ μὲν αὐτὸ καλῶς κείμενον, τὸ δ', ἡμαρτημένον, ἀλλ' ὅλον δὲ
 ἀρχῆς ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς μέχρι τῆς τελευταίας, ἐφ' ὑμᾶς
 κεῖται. λάβε δ' αὐτοῖς τὴν γραφὴν ταύτην, ἢ μέχρι τῆς πρώ-
 τας μέρους ἀναγνώδι τὸν νόμον. ῥᾶσα γὰρ ἔτως ἐγὼ τε διδά-
 ξω, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε ἃ λέγω. ΝΟΜΟΣ. ΕΠΙ ΔΕ ΠΑΝΔΙΟΝΙ-
 ΔΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΔΩΔΕΚΑΘΗ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΕΠΕ-
 ΨΗΦΙΣΕΝ ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΥΡΡΙΝΟΥΣΙΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ ΕΙΠΕ ΚΑΙ
 ΕΙ ΤΙΝΙ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΟΝΤΩΝ ΤΩΙ ΔΗΜΟΣΙΩΙ ΠΡΟΣΤΕΤΙΜΗΤΑΙ
 ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ Η ΚΑΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΕΣΜΟΥ Η ΤΟΛΟΙΠΟΝ ΠΡΟΣ-
 ΤΙΜΗΘΗ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΩΙ Η ΑΛΛΩΙ ΥΠΕΡ ΕΚΕΙΝΟΥ ΕΓΓΤΗΤΑΣ ΚΑ-
 ΤΑΣΤΗΣΑΙ. *Ἐπὶ* αὐτίκα γὰρ καθ' ἕκαστον ἀναγνώσῃ. τὰτὶ πάν-
 των, ὧς ἄνδρες δικασαί, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ νόμῳ σχεδὸν ἐστὶ
 δεινότατον. οἶμαι γὰρ ἐδένα ἀνθρώπων ἄλλον τολμῆσαι, νόμον
 εἰσφέρειν, *Ἐπὶ* τῷ χειρὸς τὰς πολίτας αὐτὰς, τὰς καὶ τὰς περὶ
 ἑρὸν κυρίους νόμοις κέσας γεγραμμένας *Ἐπὶ* χειρὸς αὐτῶν. τὰτα

illis incertum est, an sit alicui calumnia fa-
 cta per iniuriam: his autem nulla ratio
 restat, quo minus se improbos esse fatean-
 tur. at horum quae ego nunc recensui, ni-
 hil omnino legem istam complecti, palam
 est, sed ex ordine contraria omnia. idque
 multis argumentis doceri queat, in primis
 vero sic, si lex ipsa, quam iste tulit, per-
 censeatur. non enim alia eius pars proban-
 da est, alia improbanda, sed tota a prima
 syllaba usque ad extremam, vos oppugnat.
 cape scripturam hanc, et usque ad primam
 partem recita legem. nam facillime sic tum
 ego docebo, tum vos mea dicta assequemini.
 ΛΕΧ. ΠΑΝΔΙΟΝΙΑ ΤΡΙΒΥ ΠΡΑΕΣΙΔΕΝ-

TE PRIMO SENATVS CONVENTV DVO-
 DECIMA DIE PRAESIDVM CENSUIT A-
 RISTOCLES MYRRHINVSIVS TIMOCRA-
 TES SENTENTIAM DIXIT TAMETSE
 ALIQVIS AERARIVS SIVE LEGIBVS SIVE
 SENATVSCONSVLTO DAMNATVS EST
 VINCVLIS AVT IN POSTERYM DAMNA-
 BITVR EI PRO SE AVT ALII PRO EO
 SPONSORES CONSTITVERE LICEAT. de-
 sine. mox enim singulatim omnia leges.
 hoc omnium fere, iudices, quae lege con-
 tinentur, est indignissimum. arbitror enim
 ceterorum hominum neminem alium ea esse
 audacia, vt, dum legem ferret ad vsum ci-
 vium, iudicia prius receptis legibus rata
 ha-

τοίνυν ἔτοςι Τιμοκράτης ἀναιδὲς ἢ ἔδ' ἀποκρυψάμενος πε-
ποίηκε, γράψας διαρρήδιον, καὶ εἰ τινὶ τῶν οφειλοντῶν
τῷ ΔΗΜΟΣΙΩΙ ΠΡΟΣΤΕΤΙΜΗΤΑΙ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ ἢ ΚΑΤΑ
ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΕΣΜΟΥ ἢ ΤΟΛΟΙΠΟΝ ΠΡΟΣΤΙΜΗΘΗ. ὥρ' ἤδη
τῶν μελλόντων εἰ τι δίκαιον ἐπεισεν ὑμᾶς, οὐκ ἂν ἠδίκηι· ὥρ' ἤδη
δὲ ὧν δικαστήριον ἔγνωκε, καὶ τέλος ἔσχηκε, πῶς οὐχὶ δεινὰ
ποιεῖ, νόμον εἰσφέρων, δι' οὗ ταῦτα λυθῆσεται; ὥσπερ ἂν εἰ
τις ἐάσας κύριον γυῖός τὸν τέττε νόμον, γράψειεν ἕτερον τοι-
όνδε· ἢ εἰ πινες ὠφληκότες χρήματα, ἢ δεσμῷ περσέλιμηνδρον
αὐτοῖς, ἐγὼνυλας κατέστησαν, καὶ τὸν τέττε νόμον, μὴ εἶναι τὴν διεγ-
γύησιν αὐτοῖς, μηδὲ ῥλοιπὸν ἔξεσθαι μηδένα. ἀλλ' ἔτε ταῦτα
ποιήσκειν οὐκ ἔδεις ὑγαίνων, οἶμαι, σὺτ' ἐκείνα λύων ἠδίκης. χεῖρ
γὰρ αὐτὸν, εἰ τὸ πρῶτον ἐνόμιζε δίκαιον, ἔπειτα τοῖς ὑστέρον γε-
νησομένοισι θεῖναι τὸν νόμον, καὶ μὴ συνενεγκόντα εἰς ταυτὸ τὰ
μέλλοντα τοῖς παρεληλυθόσι, ἢ τὰ μὴ δῆλα τοῖς φανεροῖς ἀδι-
κήμασιν, εἴτα ἔπειτα πᾶσι γράψαι τὴν αὐτὴν γνώμην. πῶς γὰρ
ἔδεινόν, τῶν αὐτῶν ἡξιωκέναι δικαίων τὰς ἐξεληλεγμένους ἀδι-
κουῦτας τὴν πόλιν ἄλλοτερον, ἢ τὰς μὴ εἰ κείσας ἀξίον ἐρ-
γάσωνταί τι δῆλους; ἢ μὴν κακῆθεν ἴδοι τις ἂν, ὡς δεινὸν πεποί-
ηκε τὸ θεῖναι ὥρ' ἤδη τῶν παρεληλυθότων τὸν νόμον, εἰ λογίσαιτο

habita, labefactare conaretur. at hoc Ti-
mocrates impudenter, neque dissimulanter
fecit, cum aperte scripserit, TAMETSI
ALIQVIS AERARIVS SIVE LEGIBVS SIVE
SENATVSCONSULTO VINCVLIS ADDICTVS
EST SIVE IN POSTERVM ADDICETVR.
ac de futuris quidem, si quid vobis vtile
fuisset, haud peccasset: sed quibus de re-
bus iudicium statuit, ac controuersiam defi-
niit, an non importunissime agit, qui legem
promulget, qua lege res illae rescindantur?
id quod perinde est, ac si quis istius hac
lege non abrogata, scriberet aliam, in hanc
sententiam: tametsi aerarii aliqui vinculis
addicti, vades dederint istius lege, non ta-
men eis sponso proffit, neque quenquam in

posterum liberari sponso fas esto. sed
neque haec quisquam sanae mentis, opinor,
faceret, et tu illis iudiciis abrogatis, ius
violasti. decuisset enim eum, si rem iustam
esse censuisset, ferre legem de rebus in po-
sterum futuris, et non in vnum velut acer-
vum coniectis futuris cum praeteritis, et
incertis cum perspicuis delictis, demum sen-
tentiam eandem scribere de omnibus. quid
vero iniquius quam idem ius tribuisse iis,
qui conuicti sunt prius laesae reipublicae,
et iis, de quibus haud constat, an com-
missuri sint aliquid iudicio persequendum?
inde etiam perspicitur, quam peruerse ege-
rit, lege de praeteritis ferenda, si confide-
retur, quid tandem sit quo a paucorum do-
minatu

παρ' αὐτῷ, τί ποτ' ἐστὶν ὃ νόμος ὀλιγαρχίας διαφέρει, καὶ τί δὴ ποτ' ④ μὴ ὑπὸ νόμων ἐθέλοντες ἀρχεῖν, σώφρονες, καὶ χρηστοὶ πολῖται νομίζον, ④ δὲ ὑπὸ τῶν ὀλιγαρχῶν, δυνάστες, καὶ δόλοι. ὅροι γὰρ αὖν ὡς ἀληθῶς τῆτο περὶ χειρότατον, ὅτι τῶν μὲν ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις ἕκαστος, καὶ τὰ πεπραγμένα λύσαι, καὶ περὶ τῶν μελλόντων, ἃ αὖν αὐτῷ δοκῇ, προσάξει κύριός ἐστιν. ④ δὲ νόμοι περὶ τῶν μελλόντων ἃ χρηὶ γίγνεσθαι φράζονται, μὴ εἴπωται τεθέντες, ὡς σωοίσανσι τοῖς χρωμένοις. Τιμοκράτης τοίνυν ἐν δημοκρατῇ τῇ πόλει νομοθετῶν, πῶς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀδικίαν εἰς τὸν αὐτὸν νόμον μετένεγκε, καὶ περὶ τῶν παρεληλυθότων αὐτὸν κυριώτερον τῶν κατὰ γνώμων δικαστῶν ἡξίωσε ποιῆσαι. καὶ εἰ τῆτο μόνον πεποίηκεν ὑβριστικόν, ἀλλὰ καὶ γέγραφε ἐν λοιπὸν εἰάν πινι προσμηθῇ δεσμός, εἶναι, καλῶς ὡς οὐδὲν ἐγὼν τὰς ἡμῶν ἐκτίσθαι, ἀφείδω. καὶ τοι ἐχρῆν αὐτὸν, εἰ τὸ δεδέσθαι δεινὸν ἡγείτο, μηδενὶ προσμαῖν, ὅς αὖν ὑμῖν ἐγὼν τὰς κατὰς, δεσμοῦ νομοθετῆσαι, μὴ παραβόλῃα κατὰ γνώμονας ὑμᾶς τὸν δεσμόν, μηδὲ ἐχθρῶς διατεθέντα πρὸς ὑμᾶς τὸν ἡλωκότα, τιμωρικάτα ποιῆν τιμὴν ἐξεγύησιν. νυνὶ δὲ ὡς περ ἐνδεικνύμεθα, ὅτι, καὶ ὑμῖν δοκῇ δεδέσθαι πινὰ, αὐτὸς ἀφῆσθαι, τῆτον τὸν τρόπον τὸν νόμον εἰσήνεγκεν. ἄρ' οὐκ ἔτι δοκεῖ συμφέρειν τῇ πόλει τοιοῦτος νόμος,

minatu respublica. distinguatur, item quidnam sit, cur hi qui legibus parere volunt, modesti et boni ciues perhibeantur, qui oligarchiis, effoeminati et serui. reipsa comparietur, expeditissimum hoc esse responsum, quod in oligarchiis unusquisque tum acta rescindendi, tum de futuris pro sua libidine statuendi habeat auctoritatem: leges autem de futuris enuncient, quid faciendum sit, ita latae, ut populo simul etiam persuasum sit profuturas esse eas his qui eis uti velint. Timocrates vero cum in libera ciuitate leges ferret, oligarchiae iniquitatem in suam legem transtulit, deque praeteritis rebus plus sibi iuris arrogauit, quam iudices habuerint qui condemnarunt;

VOL. III.

neque in hoc solo insolenter sese gessit, sed scripsit etiam, si quis in posterum quoque vinculis addicatur, licere ei datis vadibus promittenti, se bona fide reipublicae satis facturum, carcere liberari. enimvero si vinciri graue putabat, decuisset eum ferre legem, ne quis damnaretur vinculis, qui vades dedisset, non tum demum liberationem per vades proponere, ubi vos iam vinculis damnassetis, et condemnati odium susceperissetis. nunc, quasi ostentaret, tametsi vobis visum fuerit aliquem vinciri, eum se dimissurum, hoc modo legem tulit. num igitur talis lex e reipublica esse videtur, quae plus auctoritatis sibi vendicat, quam iudicium, et iuratorum sententias euertere in-

ὅς δικασθεὶς γνώσεως αὐτὸς κυριώτερος ἔσαι, ἢ τὰς ὑπὸ τῆς
 ὁμωμοκότων γνώσεως τοῖς ἀνθρώποις προστάξει λύειν; ἐγὼ μὲν
 οὐκ οἶμαι. φαίνει τοίνυν ὁ τῆς νόμου ταύτης ἔχων ἀμφοτέρω
 ὡς εἴπῃ ὑμῖν ἐκείνῳ μέλει τι τῆς πολιτείας, καὶ δεῖν οἷετον κυρίαν
 εἶναι τὴν αὐτῆς γνώμην, περὶ ᾧ ἂν ὁμωμοκῶς ψηφίσῃ, λυ-
 τίῃ καὶ οὐκ ἐσθλὸς ὁ τοιοῦτος νόμος κύριος γινέσθαι κενί. Οὐ τοίνυν
 ἀπέχεσθαι αὐτῶν τὰ δικαστήρια ἀκυρεῖ ποιῆσαι τῶν προσσημα-
 τῶν, ἀλλ' ἐδὲ αὐτὰ δίκαια ὠρίσασθαι αὐτὸς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ προσέ-
 ταξε τοῖς ὠφληκόσιν, ἐδὲ ταῦτα ἀπλῶς, ἐδὲ ἀδόλως φανήσετον
 γεγενησῶς· ἀλλ' ὡς ἂν μάλιστα τις ὑμᾶς δεσπατῆσαι καὶ πᾶσι
 κερύσαι βεβλήμενος. σέψασθε γὰρ ὡς γέγραφε. ΤΙΜΟΚΡΑ-
 ΤΗΣ ΕΙΠΕ ΦΗΣΙ ΚΑΙ ΕΙ ΤΙΝΙ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΟΝΤΩΝ ΤΩΙ ΔΗΜΟ-
 ΣΙΩΙ ΠΡΟΣΤΕΤΙΜΗΤΑΙ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ ἢ ΚΑΤΑ ΤΗΦΙΣΜΑ ΔΕ-
 ΣΜΟΥ ἢ ΤΟΛΟΠΙΟΝ ΠΡΟΣΤΙΜΗΘΗ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΩΙ ἢ ΑΛΛΩΙ
 ΤΗΠΕΡ ΕΚΕΙΝΟΥ ΕΓΓΙΤΗΤΑΣ ΚΑΤΑΣΤΗΘΕΑΙ ΟΤΕ ΑΝ Ο ΔΗΜΟΣ
 ΚΕΙΡΟΤΟΝΗΣΗ ἢ ΜΗΝ ΕΚΤΙΣΕΙΝ. ἐνθυμεῖσθε δὲ τὸν δικα-
 σθένος καὶ τῆς καταγνώσεως, οἱ διεπύδουσιν ἐπὶ τὸν δῆμον,
 ἐκκλησίῳ τὸν ἡδυνήτοτα, καὶ τὴν πᾶσι δόξαν αὐτῶν τὴν τοῖς ἑν-
 δεκα. τίς γὰρ δεχθήσεται πᾶσι τὸν ὀφλόντα; τίς τῶν ἑνδεκα
 πᾶσι λήψεται; κελύοντος μὲν τοῦ νόμου τῆς ἐν τῷ δήμῳ κα-

iniuratos iubet? ego quidem non opinor.
 at istius lex horum utrumque complectitur.
 proinde si vobis singulis respublica et liber-
 tas curae est, si suam unusquisque senten-
 tiam, quam iuratus dixerit, ratam esse o-
 portere putat, abroganda huiusmodi lex,
 non perferenda nunc fuerit. Neque vero
 satis habuit iudiciis auctoritatem aestiman-
 darum litium eripuisse, sed quae iura ipse
 in lege descripsit, et aerariis imposuit, ne
 haec ipsa quidem simpliciter aut citra frau-
 dem scripsisseprehenditur: sed ut is, qui
 vos quam egregie decipere et circumscri-
 bere studeat. confiderate quo modo scri-
 pserit: TIMOCRATES RETULIT, inquit,

TAMETSI ALIQUIS AERARIUS VEL
 EEGE VEL SENATVSCONSULTO SIT
 VINCVLIS DAMNATVS AVT IN POSTE-
 RV DAMNETVR EI LICEAT IPSI AVT
 ALTERI PRO IP SO VADES A POPVLO
 COMPROBatos CONSTITVERE AC PRO-
 MITTERE SE BONA FIDE SOLVTVRVM.
 cogitate quomodo a iudicio et a damna-
 tione fontem suffuratus, ad populum tran-
 silierit, atque extorserit, quo minus vnde-
 cimviris tradatur. quis magistratus aera-
 rium tradet? quis ex vndecimviris recipiet,
 cum lex ista iubeat, apud populum consti-
 tuere sponsores, et fieri nequeat, ut vno co-
 demque die et concio et iudicium habeatur,

δικάζειν οὐδ' ἐγὼν ἔχοντες, ἀδυνατῶν δ' ὅλος αὐτομέρην ἐκκλησίαν
 ἅμα καὶ δικαστήριον γράει, ἐδάμει δ' ὅπτα ποῖος φυλάττειν, ἕως
 ἂν καταστήσῃ τὰς ἐγὼν ἔχοντες; καὶ τοὶ τί ποτ' ἦν δὲ ὁ πρὸς γράψαι
 σαφῶς ὤκνησε, πῶν δ' ἀρχὴν τὸν ὀφλοῦντα φυλάττειν, ἕως ἂν κα-
 ταστήσῃ τὰς ἐγὼν ἔχοντες; πότερον ἔχι δίκαιον; οὐ οἶδ' ὅτι πῶς
 ἂν φησάτω. ἀλλ' ἐνδοξίον ἦν πρὶ τῆτο νόμῳ; οὐκ, ἀλλὰ μάλ-
 λον καὶ τὰς νόμοις. τί ποτ' οὐκ ἦν; ἐδὲν ἂν εὐρεθίε ἄλλο, πλὴν
 ὅτι ἐχ' ὅπως δώσουσι δίκην, ὅν ἂν ὑμεῖς καταγνώτε, ἐσκόπει,
 ἀλλ' ὅπως μή. Εἴτα πῶς γέγραπται καὶ ταῦτα; ΚΑΘΙΣΤΑΝΑΙ
 ΤΟΥΤΕ ΕΓΓΥΗΤΑΕ Η ΜΗΝ ΕΚΤΙΣΕΙΝ ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ Ο ΩΦΛΕΝ.
 ἐνταυθοὶ πάλιν τῇ μὲν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν ἀφί-
 ρει, τῶν δ' ὀσίων, ὁπόσων ἐν τῷ νόμῳ διπλασιάζει, τὸ ἥμισυ.
 πῶς δὴ τῆτο ποιῇ; γράψας ἀντὶ μὲν τῷ πρῶτον τὸ δαγύριον,
 ἀντὶ δ' τῷ δευτέρῳ τὸ γιγνόμενον, ὃ ὤφλει. διαφέρει δ' ἡ π; εἰ μὲν ἔγραψε
 κατὰ τὰς ἐγὼν ἔχοντες ἢ μὴν ἐκτίσειν τὸ τίμημα τὸ γιγνόμενον,
 πρὸς αὐτὴν τὰς νόμους ἂν, καθ' ὅς τὰ μὲν δεκαπλά, τὰ δ' ὅ
 καὶ διπλά γίνεσθαι τῶν ὀφλημάτων ὥς ἐκ τῶν ἦν ἀνάγκη
 τοῖς ὀφλοῦσι τὸ γεγραμμένον τ' ἐκπίνειν, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων
 πρὸς αὐτὴν ζημίας καταβάλλειν. νῦν δ' ἐν τῷ γράψαι τὴν κα-
 τάστασιν εἶναι τῶν ἐγὼν ἔχοντες ἢ μὴν ἐκτίσειν τὸ δαγύριον ὃ ὤφλει,

tur, et nusquam iste iubeat custodiri reum,
 donec sponsores constituerit? at quam
 de causa perspicue grauatus est adscribere,
 magistratus condemnatum interim custo-
 diunto, dum vades constituerit? an vero
 iustum non est? satis scio, vos omnis con-
 fessuros, nam alicui legi aduersatur? non,
 quin potius cum legibus consentis, quid
 tandem fuit? nihil aliud inuenietis, nisi
 quod hoc spectauit, non ut mulctae a vobis
 inflictae soluerentur, sed ut a vobis da-
 mnati poenas non darent. Deinde quomodo
 scripsit? POSTEA CONSTITVENDOS ESSE
 SPONSORES SE BONA FIDE SOLVTV-
 RVM AES ALIENVM QVOD DEBERIT.

hic iterum sacrae pecuniae decuplum, pu-
 blicae, quae legibus dupla solui iubetur,
 dimidiam partem sustulit. id quomodo fa-
 cit? pro aestimatione posuit argentum, pro
 eo quod accedit, quantum debuit. quid vero
 interest? siquidem scripsisset, consti-
 tuendos sponsores, se bona fide litis aestimatio-
 nem, quanti ea esset, cum accessionibus
 velle soluere, vna comprehendisset leges,
 quibus alia debita decupla, alia dupla sunt;
 hinc igitur necesse fuisset debitoribus tum
 id quod esset scriptum soluere, tum legibus
 etiam adiectas mulctas numerare. nunc cum
 talem vadium constitutionem decernat, qua
 promittat aerarius, se argentum quod de-
 buerit

ἐκ τῆς λήξεως καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς ἕκαστος εἰσῆχθη, ποιῇ τὴν ἐκπῆσιν, ἐν οἷς πᾶσιν ἀπλοῦν ὃ τις ὥφληκεν δαγύριον γέγραπται. Μετὰ ταῦτα τοίνυν πλὴκτον προῖμα δυνεὼν ἐν τῇ τῶν ῥημάτων μελαθέσθαι, προσέγραψε ΤΟΤΕ ΔΕ ΠΡΟΕΔΡΟΤΕ ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΕΙΝ ΕΠΑΝΑΓΚΕΣ ΟΤΑΝ ΤΙΣ ΚΑΘΙΣΤΑΝΑΙ ΒΟΤΑΗΤΑΙ, πρῶτα πρὸς τὸν νόμον οἰόμενος δεῖν σῶζειν τὸν ἡδίκηκότα, καὶ τὸν ἐν ὑμῖν ἡλωκότα. δὲς γὰρ ὅταν βέληται τὴν καλῶσασιν αὐτῷ τῶν ἐγνητῶν, ἐπ' ἐκείνῳ πεποίηκε, μηδέ ποτ' ἐκλίσσαι, μηδέ δεδῆναι. τίς γὰρ ἐπεὶ ποιεῖται φάουλαις ἀνθρώποις; ἐς ὅταν ὑμεῖς ἀποχειροτονήσῃτε, ἀπαλλάξωνται. εἰ γὰρ τις, ὡς ἐκ κατισάνῃα τὰς ἐγνητὰς, ἀξιοὶ δεδέσθαι, φήσιν, καὶ κατισάναι, καὶ κατὰσῃσιν, καὶ δείξει τὸν τέττοντον νόμον, ὅς κατισάναι μὴ ὅταν βέληται κελύει, φυλάττειν ὅτεως ἐλέει, ἐδ' αὖν ἀποχειροτονήσῃ ὑμεῖς τὰς ἐγνητὰς, δεδέσθαι προστάτῃ· ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ὥσπερ ἀλεξιφάρμακόν ἐστι τοῖς ἀδικεῖν βελομήτοις. ΤΩΙ ΔΕ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΝΤΙ ΦΗΣΙ ΤΟΤΕ ΕΓΓΤΗΤΑΣ ΕΑΝ ΑΠΟΔΙΔΩΙ ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΕΦ' ΟΙ ΚΑΤΕΣΤΗΣΕ ΤΟΤΕ ΕΓΓΤΗΤΑΣ ΑΦΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΔΕΣΜΟΥ. πάλιν ἐνταῦθα ἐπέμεινεν ἐπὶ τῷ κακουργήματος, ὃ μικρὸν πρότερον εἶπον, καὶ ὅτι ἐπελάθετο, ἐδ' ἐγράψεν τὸ τίμημα τὸ γινόμενον, ἀλλὰ τὸ δαγύριον ὃ ὥφλην εἰάν ἀποδιδῶν, ἀφεῖναι τοῦ δεσμοῦ. ΕΑΝ ΔΕ

buerit bona fide soluturum, ex accusatione et scriptis, quibus unusquisque in iudicium pertractus est, solutionem fieri iubet, in quibus omnibus id argentum, quod quisque debuit, simplum est perscriptum. Deinde tanta re, mutatione verborum, sublata, adscripsit, NECESSE ESSE VT PRAESIDES COMPROBENT, SI QVIS VADES DARE VELIT, contra omnis leges existimans conseruandum esse fontem, et apud vos damnatum. nam quum ei vadium constitutionem quolibet tempore liberam fecerit, facultatem dedit, ne quid vnquam soluat, neque tamen vinciat. quis enim non inueniet vilis homines? qui vbi vos eos improbaueritis, discedant, nam si quis eum,

vt qui vades non dederit, in vincula postulabit, se et dare, et daturum dicet, et istius legem proferet, quae, cum ipse velit, constituere vades iubeat, interim custodiri, et si vos vades improbetis, in vinculis esse, non iubeat. sic ista lex reuera quoddam praesentissimum remedium est hominibus iniuriarum studiosis. EI VERO QVI VADES CONSTITUIT SI REDDIDERIT CIVITATI ARGENTVM PROPTER QVOD VADES DEDIT ABIRE, inquit, LICEAT VINCVLIS. rursus hic a malitia sua non discessit, de qua paulo ante dixi, nec sui oblitus est, neque scripsit aestimationem litis cum accessione, sed vbi, inquit, reddiderit argentum quod debuérat, vinculis liberetur. SIN

ΜΗ ΚΑΤΑΒΑΛΗΙ ΤΑΡΤΥΡΙΟΝ Η ΑΥΤΟΣ Η ΟΙ ΕΓΓΥΗΤΑΙ ΕΠΙ
ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΤΟΝ ΜΕΝ ΕΞΕΓΓΤΗΘΕΝΤΑ ΔΕ-
ΔΕΣΘΑΙ ΤΩΝ ΔΕ ΕΓΓΥΗΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΤΗΝ ΟΥΣΙΑΝ.
ἐν δὴ τῷ τελευταίῳ τάτῳ, πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ κατήγορος,
ὡς ἀδικεῖ, γεγονώς φανήσεται. ἔ γὰρ ὅλως τὸ δεδέσθαι τινὰ τῶν
πολιτῶν αἰχρὸν ἢ δεινὸν νομίσας, ἀπέειπε μὴ δεῖν ἀλλὰ τὸν
καιρὸν, ἐν ᾧ τὸν ἡδικοκότες ἐνὶ παρόντι λαβεῖν, ἐκκλέψας, τῆ-
νομα μὲν τὴν τιμωρίας ἐλπιε τοῖς ἀδικημένοις ὑμῖν λαβεῖν, τὸ δὲ
ἔργον ἀφείλετο, καὶ παρ' ἀκόντων ἔδωκεν ἀφῆσιν τοῖς τὰ ὑμέτε-
ρα ἀξιώσιν ἔχειν βία, καὶ μόνον ἔπεσέγραψε, δίκην δὲ εἶναι
λαχεῖν αὐτῶν καὶ τῶν δικαστῶν, τῶν περὶ μνηστῶν τοῦ δεσμοῦ.
Ὁ δὲ πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν, ὧν ἐν τῷ νόμῳ τέθεικε, μάλιστα ἀξιὸν
ἐστὶ ἀγανακτήσαι, βέλομαι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. δι' ὅλα γὰρ τοῦ
νόμου τὰ καλῶς αὐτῶν τὰς ἐγρήσας, ἀπαντὰ λέγει τῷ δὲ μὴ κα-
δισάνῃ, μήτε βελτίοις, μήτε χείροις, μήθ' ὅλως περὶ τοῦ
νομοῦ ὑμῖν, ἔδεμίαν ἔτε δίκην, ἔτε τιμωρίαν περὶ γέγραφε,
ἀλλ' ἀδελφὴν πεποίηκε τσαύτην, ὅσῳ οἷόν τε γνέσθαι πλείων. καὶ
γὰρ τὸν χρόνον ὃν διώρισε, τὴν ἐννάτην περὶ ἀνείαν, τὰ καλῶς αὐ-
τῶν λέγει τὰς ἐγρήσας. γνοίη δὲ ἂν τις ἐκείθεν. περὶ γέγραφε
δημοσίαν εἶναι τὴν ἐσίαν, τὴν τῶν ἐγρητῶν, ἂν μή τις ἐκπίσῃ. τοῦ

ARGENTVM NON NVMERARIT VEL I-
PSE VEL VADES NONO SENATVS CON-
VENTV IS QVIS SPONSIONE LIBERATVS
EST IN VINCVLA CONIICIATVR VA-
DIVM BONA PVBLICENTVR. in hoc
extremo capite, ipse sese iniuriarum ma-
nifeste damnat. non enim in vniuersum,
quasi id turpe aut nefas existimarit, vl-
lum ciuem vinciri vetuit: sed eam occa-
sionem, qua fontem coram comprehen-
dere licebat, suffuratus, nomen supplicii
sumendi vobis affectis iniuria, reliquit, rem
ipsam sustulit, et his qui vestram pecuniam
vi detinent, impunitate proposita, tantum
non adscripsit, licere illi diem dicere iu-
dicibus, qui vinculis addixerint. Cum au-

tem multa intolerabilia sint, quae legi in-
feruit, id quod maximam indignationem
meretur, iam vobis dicam. nam quae per
totam legem dicit, ad eum pertinent omnia
qui vades constituerit: ei vero qui non
constituerit, neque meliores, neque dete-
riores, qui denique nullam vestri rationem
habuerit, nullam neque poenam, neque vl-
tionem adscripsit, sed tantam dedit impu-
nitatem, quanta maxima dari potest. nam
et tempus vades constituenti definiuit, no-
num senatus conuentum. idque inde po-
test intelligi. adscripsit, publicanda esse bo-
na vadium, si quis non soluerit. eius vero
qui vades non dedit, nulli utique vades esse
possunt. ac praesidibus a vobis sorte dele-
ctis

ἢ μὴ καλίστηςαυτος, ὅτι ἐν δῆπρθεν ἐγλυπτὰς ὑπάρχειν. καὶ τοῖς
 μὲν παροῦσιν, οἱ κεκληρωμένοι καθίζουσιν ἔξ ὑμῶν, ἐπαύραγες
 ἐποίησεν, ὅταν καθίσῃ τις, δέχεσθαι τοῖς δὲ ἀδικῶσι τὴν πόλιν, ἐ-
 δεμίαν παρσέγραψεν ἀνάγκην, ἀλλ' ὥσπερ διεγέταις αἵρεσιν
 αὐτοῖς ἔδωκεν, εἰ χεὶρ δῆναί δίκην ἢ μή. καὶ τοι πῶς ἂν ἀσυμ-
 φορώτερος ὑμῖν τῆς γῆρας νόμος, ἢ κακίον ἔχων; ὅς περὶ τὸν
 μὲν παρὶ τῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου κειμένων ἐναντία
 τοῖς ἐφ' ὑμῶν ἐγνωσμένοις παρσάτῃ· δεύτερον δὲ παρὶ τῶν μελ-
 λόντων κειθήσεσθαι, παρσάτῃ κελύων ὅτι δικαστὰς τὰς ὁμωμο-
 κότας, ἀκυρεῖ τὰ παρσμήματα ποιεῖ· παρὸς δὲ τέτοις, ἑπὶ τῆς
 ὁφείλουσας, καὶ τὰ παρσμήματα ἐκλίνουσας καθίστησιν· ὅπως δὲ
 ἐπιδείκνυσιν μάτην ὁμνυῦσας, πμῶντας, δικάζουσας, ὀργιζομένης,
 ἀπὸ τῆς ποιῶντας ὑμᾶς; ἐγὼ μὲν γὰρ εἰ Κερτίας, ὁ γῆρας
 τῶν τριάκοντα, εἰσέφερε τὸν νόμον, ὅτι ἂν ἄλλον οἶμαι τρέπον
 γράψαι· εἰσενεγκῆν, ἢ τῆτον. Οἱ τῶν ὅλων συγχεῖ τὴν πο-
 λιτείαν, καὶ καὶ αὐτὴ πᾶντα τὰ πράγματα ὁ νόμος, καὶ πολ-
 λὰς φιλομίας παρσμεῖται τὴν πόλεως, καὶ τῆτο ῥαδίως ὑμᾶς
 νομίζω μαθήσεσθαι. ἴσε γὰρ δῆπρ τῆθ', ὅτι σῶζ' πολλὰς ὑμῶν
 ἢ πόλιν διὰ τὰς στρατείας, καὶ τὰς ναυικάς, καὶ τὰς πεζὰς καὶ
 πολλὰ καὶ καλὰ πολλάκις ἦδη διεπράξασθε, καὶ σώσαντες πᾶντας,

etis ad iudicandum, necessitatem imposuit, si quis dederit recipiendi. rempublicam lae-
 dentibus nullam adscripsit necessitatem, sed
 tanquam bene meritis optionem dedit utrum
 dare poenas debeant, necne. quatenam
 igitur lex ista minus utilis, aut improbius
 excogitari queat, quae primum, de his qui
 antehac in iudicium adducti fuerant, con-
 traria vestris sententiis imperat: deinde,
 quum iis qui in iudicium adducendi sunt,
 item aestimare iubeat iuratos iudices, aesti-
 mationes facit irritas: praeterea aerariis adi-
 tum ad magistratus relinquit, ea quae sol-
 venda fuissent, non solventibus: eo denique
 vos redigit, ut frustra iurare, aestimare,

iudicare, irasci, omnia facere, vos osten-
 dat? equidem existimo Critiam, qui fuit
 vnus e triginta tyrannis, si quam ferre le-
 gem vellet, non aliam fuisse laturum. Iam
 totam confundi rempublicam, et omnia
 negocia destrui lege ista, et multa orna-
 menta nostrae ciuitatis aboleri, id quoque
 facile vos puto cognituros. neque enim
 ignoratis, nostram urbem expeditionibus
 saepe seruari, tum naualibus, tum pedestri-
 bus: et vos multa memorabilia gessisse iam
 aliis conseruandis, aliis puniendis, aliis re-
 conciliandis, haec vero quo pacto admini-
 stranda sunt? per senatusconsulta et leges:
 ut alii tributa pendere, alii triremis in-
 struere,

ἢ πτωχολογοί, καὶ διαλλάξαι. πῶς ἔν; ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐστὶ διὰ ψηφισμάτων ἢ νόμων, τοῖς μὲν εἰσφέρειν ἐπιτάγην, τοῖς δὲ τετραρχεῖν κελύοντας, τοῖς δὲ πλεῖν, τοῖς δὲ ἕκαστα ποιεῖν ὡς δᾷ. ἐκοιμῶ τὰυτ' ὅπως γίγνηται, δικαστήρια πληροῦτε, καὶ καταγνώσκετε δεσμὸν τῶν ἀκοσμήτων. σκέψασθε δὴ τὸν ἔκαστον καὶ γὰρ τὸν νόμον, ὡς λυμαίνεταί ταῦτα καὶ διαφθείρεται. γέγραπται γὰρ δὴ περὶ τοῦ νόμου αὐτοῦ. ΚΑΙ Εἰ ΤΙΝΙ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΟΝΤΩΝ ΠΡΟΣΤΕΤΙΜΗΤΑΙ ΔΕΣΜΟΥ ἢ ΚΑΙ ΤΟΛΟΠΙΟΝ ΠΡΟΣΤΙΜΗΘΗ ΕἶΝΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΝΤΙ ΕΓΓΥΗΤΑΣ ἢ ΜΗΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΕΚΤΙΣΣΕΙΝ ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΑΦΕΙΣΘΑΙ ΤΟΥ ΔΕΣΜΟΥ. τίς ἔν πόρος ἔσται; τίνα δὴ ποσάλησέ) τρέπον ἢ στραλία; πῶς τὰ χρέματα εἰσπράττονται, εἴαν εἰς ἕκαστος ὀφλισκάνων, ἐγγυήτας καθίσῃ καὶ τὸν νόμον, ἀλλ' ἔτι τὸ πρῶτον ποιῇ; ἐξέρχεται, καὶ Δία, τοῖς Ἕλλησι, Τιμοκράτους νόμος ἐστὶ παρ' ἡμῖν, ἀναμείναται οὐδὲ τίτῳ ἐννάτῳ πρυτανείᾳ, εἴτα τότε ἐξέρχεται; τοῦτο γὰρ λοιπόν. ἀνὰ δὲ ὑμῶν αὐτῶν ἀμεινέσθαι δέη, ἀλλὰ γὰρ οἴεσθε τοῖς ἐχθροῖς τὰς τῶν παρ' ἡμῖν πονηρῶν διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμείνειν; ἢ τὴν πόλιν αὐτὴν ἐμποδίζοντας νόμοις εἰ δῆσεσθε, καὶ τὰνδολία τῶν συμφερόντων λέγοντας, διωθήσεσθαί τι ποιῆσαι τῶν δεόντων; ἀλλὰ ἀγαπήσθαι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ πάντων καλῶς

struere, alii navigare, alii singula quae opus sunt, praestare iubeantur. quae uti fiant, et in iudiciis frequentes adestis, et ad vincula damnatis ordinis perturbatores. considerate vero praestantis istius viri legem, quanto pere impediatur haec, et corrumpat. scriptum est in eius lege, TAMETSI AERARIUS ALIQUIS VINCULIS SIT DAMNATUS AUT ETIAM IN POSTERUM DAMNETUR EI LICERE CONSTITUTIS VADIBUS PROMITTENTI SE BONA FIDE NONO SENATUS CONVENTU ARGENTVM SOLVTVRVM EXIRE VINCVLIS. unde igitur commeatus suppetet? quo modo mittetur exercitus? quo pacto pecuniam

exigemus, si vnusquisque debitor vades ex istius lege dederit, officium fecerit nemo? nunquid dicemus Graecis, Timocratis lex est apud nos, proinde nouum senatus conventum expectatote, tum demum egrediemur? hoc enim reliquum est. quod si nostra ciuitas erit defendenda, num putatis hostis improborum ciuium tergiuersationes et elusiones improbas expectaturos? si leges, quae ipsam urbem impediunt, tuleritis, et rationi vtilitatis repugnantis, nunquid officio vlla ex parte fungemini? atqui praeclare nobiscum agi putandum, si, cum omnia fuerint in officio, nec vlla talis lex inturbet, hostis superemus, si nec celeritate

ἐχόντων ἡμῖν, ἢ μηδενὸς ὄντων τοιούτου νόμου, κρατοῦμεν τῶν ἐχθρῶν, ἢ ταῖς ὀξυτοῖσι δυναίμεθα, ἔτι τοῖς ἑσπερίαις καὶ πολεμῶν ἀπολαύειν, ἢ μηδενὸς ὑπερέχειν. ἀλλὰ μὲν, εἰ φαίνεται τοιοῦτον τεθῆναι νόμον, ὅς τὰ τοιαῦτα λυμαίνεται, δι' ὧν ἡ πόλις ἔσται σεμνὴ καὶ λαμπρὰ πᾶσι καθέστηκε, πῶς ἔχει δικαίως ὅτιον ἂν πάθοις; Ἐτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ, τὴν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὀσίαν. ὥς γὰρ, ἐγὼ φράσω. ἔστιν ὑμῖν κύριον νόμος, καλῶς, ἔπερ τις καὶ ἄλλος, κείμενός, τὰς ἐχθράς τὰς τε ἱερὰς καὶ τὰ ὅσια χεῖμαλα καταβάλλειν εἰς τὸ βελούπετον· εἰ γὰρ μὴ, τὴν βελὺν αὐτὰς εἰσπράττειν, τοῖς νόμοις χρωμένῳ τοῖς τελωνικοῖς. διὰ τοίνυν ἔστι νόμος τέστι διοικεῖται τὰ κοινὰ. τὰ γὰρ εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὴν βελύν, καὶ τὰς ἱππείας, καὶ τὰλλα, χεῖμαλα ἀναλισκόμεθα, ὅστις ἔστι ὁ νόμος ὁ ποιῶν περὶ δουροεῖας. καὶ γὰρ ὄντων ἱκανῶν τῶν ἐκ τῶν τελῶν χεῖματων τῇ διοικήσει, τὰ περὶ καταβλήματα ὀνομαζόμενα, διὰ τὸν ἔστι νόμον τέστι φόβον, καταβάλλει. πῶς οὐκ ἔχ' ἅπαντ' ἀνάγκη καταλυθῆναι τὰ τ' πόλεως, ὅταν αἱ μὲν τῶν τελῶν καταβολαὶ μὴ ἱκαναὶ ᾖσι τῇ διοικήσει, ἀλλ' ἐνδεεῖς πολλῶν, καὶ μηδὲ ταῦτα, ἀλλ' ἢ περὶ λήγοντα τὸν ἐνιαυτὸν ἢ λαβεῖν τὰ γὰρ περὶ καταβλήματα τὰς μὴ τιθέντας, κυρία ἢ ἡ βελή, μηδὲ τὰ δικαστήρια δῆσαι,

leritate destituamur, nec belli occasiones deferamus vnquam, sed pleno gradu consequamur. quod si eam te legem tulisse constat, qua tales res abolentur, quae nostrae ciuitatis splendorem et maiestatem vbique auxerunt, annon quouis supplicio iure afficereris? Insuper, Athenienses, vectigalia tollit, tum sacra tum publica. quod quomodo fiat, ego dicam. est vobis rata lex, et praeclara, vt si qua alia, qui tam sacram quam publicam pecuniam tenent, eam vt in curia numerent: sin minus, vt senatus exigat iis legibus quae in publicanos latae sunt. per eam autem legem communia administrantur. nam quae in conciones, in

sacrificia, in senatum, in equites, aliasque res insumuntur, huius legis omnia beneficio comparantur, et suppeditant. cum enim vectigalium redditus, sumptibus vrbs haud sufficiant, adiectiones quas vocamus, huius legis metu numerantur. qui poterit igitur fieri, quin totius ciuitatis status labefactetur, cum et vectigalium redditus non sufficient sumptibus. multaque non explebunt, et ne hos ipsos quidem, nisi sub anni exitum, exigere licebit, et eos qui adiectiones non soluerint, neque senatus, neque iudicum auctoritas vinciet, quin ipsi sponsores constituent vsque ad nonum senatus conuentum? at octo prioribus quid agemus?

ἀλλὰ καθισῶσιν ἐγγυητὰς μέχει τ' ἐννάτης περὶ λανείας; τὰς δ' οὐκ ἴδω,
τί ποιήσομεν; εἰπέ Τιμόκρατες· εἰ σιώνμεν, καὶ βυλυσόμεθα εἴαν
τι δέη; εἴτα ἐπὶ δημοκρατήσομεθα; οὐ δικάσῃ τὰ δικαστήρια τὰ τε
ἴδια καὶ τὰ δημόσια; καὶ τίς ὑπάρξει τοῖς ἀδικημένοις ἀσφάλεια;
ὅσα εἰσεῖσιν ἢ βυλὴ καὶ διοικήσῃ τὰ ἐκ τῶν νόμων; καὶ τί λοιπὸν
εἶδ' ἡμῖν, ἀλλ' ἢ καταλελυτάς; ἀλλὰ, νῆ Δί', ἀμιδὶ ταῦτα ποι-
ήσομεν; ἔτι πῶς εἰ δεινόν, εἰ διὰ τὸν νόμον, ὃν σὺ τέθεικας μισθὸν
λαβὼν, ἀμιδὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ βυλὴ καὶ τὰ δικαστήρια ἔσται; χεῖν
γὰρ τῷτο γέ σε, ὦ Τιμόκρατες, προσγεράψαι τῷ νόμῳ, ὅπερ
ἐποίεις καὶ τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν, τὰς πράξεις εἶναι καλὰς
ὅδ' ὑπάρχοντες νόμοις, καὶ εἰ καλὰ πινῶν ἐν ἄλλῳ πνὶ νόμῳ, ἢ
ψηφίσματα τὰς αὐτὰς εἰρη) πράξεις, ὧν ὀφείλυσιν, εἶναι, ἅς
πρὸς τελωνῶν, καὶ καὶ τῶν εἶναι τὰς πράξεις καὶ τὰς ὑπάρ-
χοντας νόμοις· νῦν δ' οὐκ ἔτι φύγων τὸς νόμοις τὰς τελωνικοῦς,
ὅτι τὸ ψηφισμα τὸ Εὐκλήμωνος εἰρηκε πράττειν τὰς ὀφληκότητας
καὶ τῶτοις τὰς νόμοις, διὰ ταῦτ' εἰ προσέγεραψε τῷτο. ἐν δ' εἰ
τῶτε εἰ τρέπε, τὴν μὲν ὑπάρχουσαν πτωχείαν λύσας καὶ τῶν
τὰ τ' πόλεως ἐχόντων, ἐτέρων δ' οὐ προσγεράψας, πάντα τὰ
πράγματα ἀναιρεῖ, δῆμον, ἰπώεας, βυλὴν, ἱερά, ὅσια. ἀνθ' ὧν,
ἀν περ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Αθλιῶται, σωφρονῆτε, κολαθεῖς, καὶ δούς

mus? age dic Timocrates, non conuenie-
mus, et consultabimus, si quid erit opus?
si non fecerimus, num libertatem reipu-
blicae retinebimus? non iudicia de crimi-
nibus, tum publicis tum priuatis, pronun-
ciabunt? qui porro portus, quod confu-
gium patebit his, quibus iniuriae fient?
non conueniet senatus, neque sancita le-
gibus administrabit? et quid erit reliquum
nobis aliud, nisi ut seruitute opprimamur?
at hercule haec omnia faciemus gratis?
quid vero iniquius, quum tu mercede con-
ductus legem istam tuleris, quam sena-
tum, quam populum, quam iudicia sua
mercede fraudari? nam tuae legi, Timo-
VOL. III.

crates, adscribendum fuit, id quod in pu-
blicanis et sponsoribus fecisti, exigenda
esse debita receptis legibus, quod si contra
quospiam alia quapiam lege aut decreto
sancitum est, licere ab eis ea quae debent
exigi eodem modo, quo a publicanis, ab
iis etiam legibus receptis, ea esse exigenda:
nunc leges de publicanis vnde quaque fugi-
tas, et quia decreto Euctemonis statutum
est, ut ab aerariis debita iis legibus repo-
scentur, propter hoc id caput non adscri-
psit. ea machinatione, supplicium in eos
constitutum, qui pecuniam publicam defi-
nent, sustulit, et quia aliud non adscripsit,
tollit vniuersa, populum, equites, senatum,
3 E sacra,

ἀξίαν δίκην, τοῖς ἄλλοις παρὰδειγμα γίνεσθαι, μὴ πείναι τούτους νόμοις. Οὐ γάρ οὐν τὰ δικαστήρια αὐτοῖς μόνον καὶ τῶν πορο-
τιμημάτων, ἀλλὰ ἔτι τοῖς ἀδικήσιν τὰ κοινὰ δίδωσιν ἀδικῶν τὰς
ὑπὲρ τῆς πόλεως φροντίδας λυμαίνεσθαι τὴν διοίκησιν καὶ ἀλλοτρίους τοῖς
κακουργοῖς, καὶ τοῖς πατριολοῖς, καὶ τοῖς ἀσφαλέστοις, βοηθῶντα
τὸν νόμον. τὰς γὰρ ὑπαρχούσας ἐκ τῶν νῦν κρείων νόμων
τιμωρίας καὶ ἀλλοτρίους. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων, ὅς ἐστιν Σόλων,
ἐδὲν ὁμοῖον ἂν τῷ νόμῳ, Εἴ τις ἀλλοι κλοπῆς καὶ μη-
τιμῶνι θανάτου προετιμῶν ἄττιν δέσμον καὶ εἴ τις
ἀλλοτρίους τῆς κακώσεως τῶν γονέων εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμ-
βαλὴν δεδεσθαι καὶ ἀσφαλείας τῆς οὐκ ἀλλοτρίους καὶ τῶν ἄ-
ττων τοῖς ἐπιτιμοῖς ποιεῖν καὶ τούτων δεδεσθαι, Τιμο-
κράτης ἅπασιν τέτοις ἀδικῶν ποιεῖν, τῇ παλαιότητι τῶν ἐγνησίων τὸν
δέσμον ἀφαιρῶν. ὡς ἔμοιγε δοκεῖ καὶ γὰρ ἂν φερεσθαι εἶναι
τὸ ῥηθισμένον δόξαι, λέξω καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι κατὰ τὸ γὰρ
αὐτὸ ἀξίον αὐτὸν εἶναι θανάτῳ ζημιῶσαι, ἵνα ἐν αὐτοῖς ἀδ-
εῖσι. ὅτι τῷ τῷ νόμῳ, ἡμᾶς δὲ τὰς ζῶντας τοῖςδε τοῖς ὁσίοις
καὶ δίκαιοις εἰς τὸ λοιπὸν χρῆσθαι. ἀνάγνωθι δὲ καὶ τέτοις τὰς νόμους.
ΝΟΜΟΙ ΚΛΟΠΗΣ ΚΑΚΩΣΕΩΣ ΓΟΝΕΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ. Ο ΤΙ ΕΑΝ
ΤΙΣ ΑΠΟΛΕΣΗ ΕΑΝ ΜΕΝ ΑΥΤΟ ΛΑΒΗ ΤΗΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΝ ΚΑΤΑ-

sacra, profana, pro quibus conatibus, si vos, Athenienses, sapietis, punitus, meritoque supplicio affectus, exemplo aliis erit, ne leges huiusmodi rogent. Neque vero iudiciis tantum irrogandae mulctae potestatem eripit, sed rempublicam depedulantibus licentiam dat: expeditiones pro reipublicae salute suscipiendas corrumpit: vectigalia destruit: maleficis et parricidis, militiaeque desertoribus patrocinantem legem tulit; cum supplicia veteribus, et nunc ratis legibus indicta tollat. iubent leges quas Solo tulit, nulla re similis isti legumlator, SI QVIS DE PECVLATV CONVICTVS CAPITIS TA- MEN DAMNATVS NON FVERIT EVM VINCVLIS ADDICI SI QVIS CONVICTVS MALAE PARENTVM TRACTATIONIS

IN FORVM SESE INGESSERIT IN CAR- CEREM CONIICI SI QVIS MILITIAE DESERTOR IDEM SIBI IVRIS ARROGET QVOD HI CIVES HABENT QVORVM SAL- VVM CAPVT EST EVM QVOCVQVE VINCIRI, Timocrates his omnibus impunitatem proposuit, constitutione vadium carcerem demolitus. proinde mea quidem sententia (ta- meti enim dictum fortasse videbitur inso- lentius, tamen eloquar, et non dissimulabo) vel ob hoc capite mulctandus fuerit, ut apud inferos impiis legem istam ferat, nos vi- ventis sanctis et iustis his in posterum uti patiat. recita istas leges. LEGES DE FVR- TO MALA TRACTATIONE PARENTVM DESERTA MILITIA. QVICQVID ALI- QVIS AMISERIT SI ID RECEPERIT FVR- DV-

ΔΙΚΑΖΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΜΗ ΤΗΝ ΔΕΚΑΠΛΑΣΙΑΝ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΕΠΑΙΤΙ-
ΟΙΣ ΔΕΔΕΣΘΑΙ Δ ΕΝ ΤΗ ΠΟΔΟΚΑΚΗ ΤΟΝ ΠΟΔΑ ΠΕΝΘ ΗΜΕ-
ΡΑΣ ΚΑΙ ΝΥΚΤΑΣ ΙΣΑΣ ΕΑΝ ΠΡΟΣΤΙΜΗΝΗ Η ΗΛΙΑΙΑ ΠΡΟΣΤΙΜΑ-
ΣΘΑΙ ΔΕ ΤΟΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΝ ΟΤΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ ΗΙ
ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΑΠΑΧΘΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΚΩΣΕΩΣ ΗΛΩΚΩΣ Η
ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ Η ΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΟΝ ΑΤΤΩΙ ΤΠΟ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΕΙΡ-
ΓΕΣΘΑΙ ΕΙΣΙΩΝ ΟΠΗΙ ΜΗ ΧΡΗ ΔΗΣΑΝΤΩΝ ΑΥΤΟΝ ΟΙ ΕΝΔΕΚΑ
ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΟΝΤΩΝ ΑΥΤΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΙΑΙΑΝ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΤΩ ΔΕ
Ο ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ ΟΙΣ ΕΒΕΣΤΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΑΛΩΙ ΤΙΜΑΤΩ Η ΗΛΙ-
ΑΙΑ Ο ΤΙ ΧΡΗ ΠΑΘΕΙΝ ΑΥΤΟΝ Η ΑΠΟΤΙΣΑΙ ΕΑΝ ΔΕ ΑΡΓΥΡΙΟΥ
ΤΙΜΗΘΗ ΔΕΔΕΣΘΩ ΤΕΩΣ ΕΩΣ ΑΝ ΕΚΤΙΣΗ. ὁμοίός γε, ὡ
ἄνδρες Αθλωαῖοι, Σόλων νομοθέτης, καὶ Τιμοκράτης; ὁ μὲν γε
καὶ τοὺς ὄντας βελτίους ποιεῖ, καὶ τοὺς μέλλοντας ἑσέσθαι ὁ δὲ,
καὶ τοῖς γενημένοις πονηροῖς, ὅπως μὴ δώσουσι δίκην ὁδὸν
δείκνυσιν, καὶ τοῖς ἔσων, ὅπως ἀδυνατήσῃ κακουργεῖν διείσκει,
καὶ τοῖς μέλλουσιν ἑσέσθαι, τὰς δὲ ἀπάσιων τῶν χρέων πονηρῶς,
ὅπως ἔσονται σωτοὶ καὶ μηδὲν πείσοι, ἀφραδυναίων. καὶ τοι τίνα
ἂν ἀξίαν δοίης δίκην, ἢ τί σὺ παθὼν ἂν τὰ παρούκοντα εἴης
πεπονηθὲς, ὅς, τὰ μὲν ἄλλα εἶμι, ἄλλα τὰς τῶ γῆρας βοηθὲς λυ-
μαίνῃ, οἱ καὶ ξάντας ἀναγκάζουσι τὰς παῖδας τὰς γονέας πρέφειν,

DVPLI DAMNETVR SIN MINVS DECVPLI
VNA CVM ADIVTORIBVS VNOQVE PEDE
STRINGATVR COMPEDE QVINQVE DIES
TOTIDEMQVE NOCTIS SI HELIAEA ID
CENSVERIT CENSERE VERO LICEAT
VNICVIQVE DVV DE LITIS AESTIMA-
TIONE ADITVR QVOD SI QVIS ADV-
CTVS FVERIT VEL MALAE TRACTA-
TIONIS PARENTVM VEL DESERTAE
MILITIAE CONVICTVS VEL CONTRA
LEGVM INTERDICTVM EO FVERIT IN-
GRESSVS QVO EI NEFAS EST VNDE-
CIMVIRI EVM VINCIANTO ET IN HELI-
AEAM INTRODVCANTO ACCVSET AV-
TEM EX HIS QVIBVS ID LICEAT QVI-
CVNQVE VOLVERIT DAMNATVS SI SIT
AESTIMET HELIAEA QVID EVM LV-

ERE OPORTEAT AVT SOLVERE QVOD
SI PECVNIARIA MVLTAE EI DICTAE
FVERIT IN VINCVLIS TENEATVR DVV
SOLVERIT. similis igitur Soloni, Athenien-
ses, legislator est Timocrates? ille probiores
facit, tum eos qui sunt improbi, tum qui fu-
turi sunt: iste etiam iis qui iam se male gesse-
runt, viam ostendit elebendi, ne poenas dent,
et iis qui nunc sunt improbi, spem impunita-
tis proponit, et iis qui futuri sunt, ita o-
mnis omnium temporum sceleratos fouet,
atque id agit, ut sint incolumes, et ab o-
mnibus incommodis vindicentur. enimvero
quas tu poenas satis grauis dares, aut quae
ferres, ut ea ferres quae meruisti, qui (o-
mitto cetera) etiam praesidia senectutis
tollis, leges inquam, quibus coguntur li-
beri

ἢ ἐπειδὴν ἀποθάνωσιν, ὅπως τῶν νομιζομένων τύχῃσι πῶς ἀ-
 ἴσῃσιν. ἢ πῶς ἔκαστος ἀπάντων ἀνθρώπων δικαίως ἀν νομι-
 ζοιο, ὅσις, ὃ καλὰ εἶλε, πρὶν πλείονος φαίνη τὰς κλέπτας καὶ τὰς
 κακέρχας, καὶ τὰς ἀσεβείδους καὶ πατριδοφονίους, καὶ διὰ
 τέτοις καθ' ὑμῶν νόμον πθεῖς; Βέλομαι τοίνυν ὑμῖν, ἃ ὑπερχό-
 μιν ἐν δόξῃ ἔσθ' ἄλογον, ἀπολογησάσθαι πεποιηκότα ἑμαυτόν.
 ἐφίλω γὰρ αὐτὸν ἐξελέγξαι καὶ πάντα ἐνοχόν ὄντα τῇ γράφῃ,
 πρῶτον μὲν πῶς τὰς νόμους νομοθετῆναι· δεύτερον δὲ ὑπερδοκίμα
 τοῖς ἑσσι νόμοις γεγραφότα· τρίτον δὲ τοιαῦτα δι' ὧν βλάβη τὴν
 πόλιν. ἔκοντο ἡκίστα τῶν νόμων ἃ κελεύει ποιεῖν τὸν πθέμενον
 νόμον καὶ νόον καὶ πάντα ὑμᾶς ἐδίδαξα, ὅτι τέτων οὐδὲ ὅποιον
 ἐποίησεν ὅστις. καὶ μὲν, κακίων ἡκίστα τῶν νόμων, οἷς ἐναντίον
 ὧν ἐφαίνετο τέταρτον καὶ πέμπτον, ὅτι πρὶν λῦσαι, τὸνδε τέθεικεν, ἐπι-
 σταθε. ἀλλὰ μὲν ὅτι γὰρ ἐκ ἐπιπρότερον, ἀκηκόατε ἄρτι γὰρ λέ-
 γων ἐπαυσάμεν. ἔκοντο καὶ πάντα ἀδικεῖ φανερώς, καὶ ἔδεν ἐστὶ
 ὅ, τι φερόμενος ὑμῶν ἐστὶ δολοφονεῖς φαίνεσθαι. ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ,
 καὶ εἰ πρὸς τέτοις ἄλλοι μὴ ποιεῖν ἐγγεγραπτο ἐν τοῖς ἑσσι νό-
 μοις, καὶ τὴνδε ποιῆσαι. πρὸς τὸνδε μὲν τοίνυν δηλὸς ἐστὶ ὅτι
 ταῦτ' ἐγγραφέν ἐπεβλάσας, ἔμεινεν βεβλῆσθαι ταῦτ' ἀδι-
 κῶν, ἔκ' ἐν γνώμῃ διαμαρτῶν μάλα δὲ ἐν ἑσσι πάντα τὸν νόμον

beri et parentes viuos alere, et defunctis
 iusta persolvere? an vero te quisquam sce-
 leratior inter mortalis omnis existimari
 queat, qui, o nefarium caput, pluris fa-
 cere non dubites fures, facinorosos et de-
 fertores, quam patriam, et propter istos lé-
 ges ferre perniciosas? Ostendam autem
 praestitisse me iam ea quae orationis initio
 facturum esse sum pollicitus. professus enim
 sum, me ostensurum, istum per omnia te-
 neri accusatione, primum quod contra lé-
 ges legem tulerit: deinde quod reliquis lé-
 gibus contraria scripserit: tertio, quod ea
 quibus respublica laederetur. audiuitis au-
 tem legem, quid eum facere iubeat qui
 nouam legem roget: rursus vos docui, ho-

rum nihil prorsus istum praestitisse. quin
 illas etiam leges audiuitis, quibus ab isto
 rogata lex aduersatur: et hanc, priusquam
 illas abrogasset, eum tulisse scitis. non etiam
 esse e republica, audiuitis: iam primum
 enim ea de re verba facere destitit. pro-
 inde palam, nullis rebus exceptis, iniurius
 est, neque quicquam est in quo vestri ra-
 tionem habuisse, aut verecundari videatur.
 ac, mea quidem opinione, si quid praeterea
 fuisset interdictum legibus, id quoque fa-
 cturus fuit. vndeunque igitur apparet, eum
 haec insidiosae scripsisse, et re deliberata,
 non opinionis errore deliquisse: inde vero
 potissimum, quod tota lex usque ad extre-
 mam syllabam talis est. nec enim vel in-
 vitus.

μέχει τ' ὑσάτης συλλαβῆς τοιοῦτον εἶναι. ἐδὲ γὰρ ἐδ' ἄκων ἐδ' ἐν
 ἔθηκεν ὀρθῶς ἔχον, ἐδ' ὡς ὑμῖν ἐμελλε λυσιτελήσειν. πῶς ἔν ἐκ
 εἰκὸς μισεῖν Ἐπιμενίδας τῦτον, ὅστις ἔ μὲν δῆμῳ ἡδίκημένῳ ἡμέ-
 λησεν, ὑπὲρ δ' τῶν ἡδίκηκότων, καὶ ὑπερὸν ἀδικησόντων, καὶ νόμοις
 τέθεικε; Θαυμάζω δ', ὡς ἄνδρες δικασαί, τ' ἀναιδείας αὐτοῦ, τὸ
 ἡνίκα μὲν ἤρχεν αὐτὸς μετ' Ἀνδροτίωνος, τὸν ἔλεον τῦτον ἔπ' ἡ
 τὰ πλήθ' τὰ ὑμετέρῳ μὴ ποιήσας, τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ
 χεῖμαλα εἰσφέρωντι· ἐπειδὴ δ' Ἀνδροτίωνα ἔδει, ἀ πάλαι ὑφ' ἡγήτο
 τ' πόλεως χεῖμαλα, καλαθεῖναι, τὰ μὲν ἱερά, τὰ δ' ὅσια, τότε
 θεῖναι τὸν νόμον ἐπ' ἀποσερήσει, τῶν μὲν ὁσίων, τ' διπλασίας, τῶν
 ἱερῶν δ', τ' δεκαπλασίας. καὶ ἔτι πρὸς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον
 περσενιεύει, ὁ αὐτίκα δὴ μάλα ὑπὲρ ἔ δῆμῳ φήσων τὸν νό-
 μον τῦτον θεῖναι. δικαίως δ' ἂν ἐμοὶ δοκεῖ παθεῖν ὅπῃν, ὅστις
 οἷε) δεῖν, εἰ μὲν τις ἀγορευόμενος, ἢ ἀσιγώμος, ἢ δικαστὴς καὶ νό-
 μος γυρόμενος, κλοπῆς ἐν ταῖς οἰκίαις ἐάλωκεν, ἀνδρωπῶ-
 πέντης καὶ ἰδιώτης, καὶ πολλῶν ἀπειρος, καὶ κληρωτὴν δ' ἐχὼν ἀε-
 ξας, τῦτ' μὲν τὴν δεκαπλασίαν εἶναι, καὶ νόμον ἐδένα τοῖς τοι-
 ῦτοις ἔπικερθύνει πείθουσιν· εἰ δέ πινες πρὸς αἰρεθέντες ὑπὸ ἔ
 δῆμῳ, πλάσιοι ὄντες, ὑφείλοντο χεῖμαλα πολλὰ, τὰ μὲν ἱερά,
 τὰ δ' ὅσια, καὶ εἶχον χεῖνον πολὺν, τῦτοις ὅπως μηδὲν πεί-

vitutis quicquam recte statuit, aut quod vo-
 bis profuturum esset. an non igitur odio
 prosequendus est, et puniendus is, qui laesi
 populi nullam rationem habuit, sed leges
 pro iis tulit, qui et olim fecerunt, et post-
 hac facturi sunt iniurias? Demiror autem,
 iudices, eius impudentiam, qui cum An-
 drotionis in magistratu collega esset, eadem
 hac clementia non sit usus erga vestram
 populum, qui iam ita exhaustus erat ex-
 actionibus, ut plura pendere non posset:
 postquam vero Androtionem oportuit ea
 restituere, quibus iam olim rempublicam
 depeculatus fuerat, et sacra, et profana pe-
 cunia surrepta, tum vero demum tulisse
 legem, ut multa dupli publicae, decupli

sacrae pecuniae vos defraudaret. qui cum
 vestram multitudinem sic tractarit, mox
 haud dubie dicet, se legem istam populi
 gratia tulisse. mihi quidem quovis suppli-
 cio dignus videtur, quicumque oportere pu-
 tat, siue quis aedilis, siue praefectus urbis,
 siue iudex legibus creatus, peculatus in re-
 ferendis rationibus sit conuictus, homo pau-
 per et rudis, et multarum rerum imperitus,
 sortitoque magistratu functus, eum decupli
 damnari, cum nemo ullam legem ferat quae
 talibus opituletur: si qui vero legati delecti
 a populo, homines copiosi, magnam pecu-
 niam surripuerunt, aliam sacram, aliam pu-
 blicam, eamque longo tempore tenuerunt,
 his demum expediri remedia summo arti-
 ficio.

σόν), μήθ' ὧν ὁ νόμοι, μήθ' ὧν τὰ ψηφίσματα παρὰ τῆς, μάλ' ἀκρεβῶς ὄρε. καὶ τοι γ' ὁ Σόλων, ὃ ἄνδρες δικασαί, ὃ εἶδ' αὐτὸς Τιμοκράτης φῆσαι ὅμοιος νομοθέτης εἶναι, ἐχ' ὅπως ἀσφαλὲς κακουργήσῃσι, φαίνε' ὡς ἀσφαλὲς τοῖς τοιούτοις, ἀλλ' ὅπως ἢ μὴ ἀδικήσῃσι, ἢ δώσῃσι δίκην ἀξίαν, ἢ νόμον εἰσήνεγκε. λέγε τῷτον τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Εἰ μὲν τις μεθ' ἡμέραν περ πεντήκοντα δραχμᾶς κλεπτοὶ ἀπαγωγὴν πρὸς τότε ἐνδεκά εἶναι εἰ δὲ τις νύκτωρ οἷον κλεπτοὶ τούτων εἶναι καὶ ἀποκτεῖναι καὶ τρῶσαι δίκοντα καὶ ἀπαγαγεῖν τοῖς ἐνδεκά εἰ βούλοῖτο τῷ ἀλλόντι ὧν αἱ ἀπαγωγαὶ εἰσὶν οὐκ ἐγγύηταις καταστήσαντι ἐκτίειν εἶναι τῶν κλεμμάτων ἀλλὰ θάνατον τὴν ζημίαν καὶ εἰ τις γ' ἐκ λυκείου ἢ ἐξ ἀκαδημίας ἢ ἐκ κύνοςαργούε ἱματίον ἢ ἀκτῶιον ἢ ἄλλο τι φατατότατον ἢ τῶν σκετῶν τι τῶν ἐκ τῶν γυμνασίων θέλοῖτο ἢ ἐκ τῶν λιμένων περ δεκά δραχμᾶς καὶ τούτοις θάνατον ἐνομοθέτησεν εἶναι τὴν ζημίαν εἰ δὲ τις ἰδίαν δίκην κλοπῆς ἀλοῖν ὑπάρχειν μὲν αὐτῷ διπλάσιον ἀποτῆναι τὸ τιμῆθεν προστιμῆσαι δ' εἶναι τῷ δικαστηρίῳ πρὸς τῷ ἀγῆτρῳ δεσμὸν τῷ κλεπτῇ πένθ' ἡμέρας καὶ νύ-

ficio concinnata, ut ne quid subeant, quod est vel legibus, vel decretis constitutum. atqui Solo, cui nec ipse Timocrates se ferendarum legum scientia conferendum esse censeat, nusquam id egit, ut eius generis homines impune et secure grassari possent, sed in hoc potius intentus fuit, ut aut non delinquerent, aut delictorum poenas darent, legemque tulit. recita legem. LEX. SI QVIS INTERDUM SUPRA QUINQUAGINTA DRACHMAS FURTIVUS FUERIT ABDUCI LICEAT AD UNDECIMVIROS SIQVIS VERO NOCTU QUIPPIAM SURRIPVERIT EVM ET OCCIDERE ET INTER PERSEQVENDVM VVLNERARE ET AD UNDECIMVIROS SI CUI LVBET

ABDVCRE FAS ESTO CONVICTO AVTEM EORVM FACINORVM PROPTER QVAE IN VINCVLA LICET ABRIPI NON LICEAT DATIS VADIBVS SATISFACERE PRO FVRTIS SED MORS POENA ESTO AC SI QVIS E LYCEO AVT EK ACADEMIA AVT CYNOSARGE VESTEM AVT LAGVNCVLAM AVT QVICQVAM ALIVD MINIMI PRECH AVT ALIQVOD VASCVLVM E GYMNASIS AVT PORTVBVS SVRRIPVERIT SVpra DECEM DRACHMAS ETIAM HIS MORTE POENAS ESSE LVENDAS CONSTITVIT SI QVIS VERO PRIVATO IVDICIO FVRTI CONVICTVS FVERIT EI LICERE DVPLVM SOLVERE AESTIMATAE LITIS PENES VERO

ΚΤΑΣ ΙΕΛΕ ΟΠΩΣ ΟΡΩΜΕΝ ΑΠΑΝΤΕΣ ΑΥΤΟΝ ΔΕΔΕΜΕΝΟΝ.
 Ε ΤΕΤΩΝ ΟΛΙΓΩ ΠΟΤΕΡΩΝ ΗΚΥΣΑΙΕ ΤΗΣ ΝΟΜΩΝ. ΨΕΛΟ ΓΩ ΔΕΙΝ ΤΟΝ
 ΓΕ ΤΑ ΑΙΧΡΑ ΕΓΓΑΦΟΜΕΝΟΝ, ΜΗ Α ΎΦΕΙΛΕΟ ΜΟΝΟΝ ΔΟΠΟΔΙΔΟΝΤΑ
 ΑΠΗΛΛΑΧΘΑΙ. ΠΟΛΛΟΙ ΓΑΡ ΑΝ ΑΥΤΩ ΕΔΟΚΕΝ ΎΤΩ Γ' ΟΙ ΚΛΕΠ' ΕΣΕΑΘ,
 ΕΙ ΜΕΛΛΟΙΕΝ ΛΑΘΟΝΤΕΣ ΜΗ ΕΞΕΙΝ, ΜΗ ΛΑΘΟΝΤΕΣ Ξ, ΑΥΤΑ ΜΟΝΑ ΚΑΛΑ-
 ΘΗΣΑΙΝ Α ΎΦΕΙΛΟΝΤΟ. ΑΛΛΑ ΤΑΥΤΑ ΜΗ, ΔΙΠΛΑΣΙΑ ΚΑΛΑΘΕΪΝΑΙ, ΔΕ-
 ΘΕΪΑ Ξ, ΠΟΤΕ ΤΕΤΩ ΤΩ ΠΡΗΜΑΙ, ΟΝ ΑΙΧΜΩΗ ΗΔΗ ΖΩΩ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ
 ΒΙΟΝ. ΑΛΛ' Ε ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ, ΑΛΛ' ΟΠΩΣ ΑΠΛΑ ΜΗ, Α ΔΕ ΔΙΠΛΑΣΙΑ,
 ΚΑΛΑΘΗΣΑΙ, ΠΑΡΕΠΟΔΙΑΣΕ, ΜΗΔΕ ΟΠΟΙΩ ΔΙ. ΑΠΟΤΙΜΟΝ ΕΣΑΙ ΠΟΤΕ
 ΤΕΤΩ. ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΠΕΧΕΤΕΝ ΎΠΕΡ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΑΥΤΩ ΤΑΥΤ' ΑΔΙ-
 ΚΕΙΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΪ ΠΕ ΑΡ' ΗΔΙΚΗΚΩΣ ΚΕΚΟΛΑΣΜΕΝΟΝ ΙΩ, ΚΑΙ ΤΕΤΟΝ
 ΑΕΦΗΚΕ. ΚΑΙ ΤΟΙ ΕΓΩΓ' ΩΜΕΝ, ΔΕΙΝ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΕΝΤΑ ΑΕΙ ΤΗΣ ΜΕΛ-
 ΛΟΝΤΩΝ ΕΣΕΑΘ, ΟΙΑ ΔΕ ΓΕΓΝΕΑΘ, ΕΪ ΩΣ ΕΚΑΣΤΑ ΕΧΕΙΝ, ΚΑΙ ΤΑΣ ΠΡΩ-
 ΕΙΑΣ ΟΠΟΙΑΣ ΠΡΑΣ ΕΦ' ΕΚΑΣΤΟΙΣ ΔΕ ΤΟΙΣ ΑΔΙΚΗΜΑΣΘΝ ΕΪΝΑΙ, ΑΕΙ ΤΕ-
 ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΕΝ ΤΕΤΟ ΓΑΡ ΕΣΤ ΤΟ ΕΦ' ΑΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΠΟΛΙΤΑΙΣ ΚΟΙΝΟΥΣ
 ΟΥ ΝΟΜΟΙΣ ΠΘΙΝΑΙ. ΤΟ Ξ ΑΕΙ ΤΗΣ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΝΟ-
 ΜΟΙΣ ΓΡΑΦΕΙΝ, ΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΕΝ ΕΣΤ, ΑΛΛΑ ΟΥ ΑΔΙΚΕΪΝΑΣ ΣΩΖΕΙΝ.
 ΣΚΟΠΕΪΤΕ ΔΙ' ΩΣ ΑΛΗΘΗ ΛΕΓΩ ΟΚ ΤΩΝΔΙ. ΕΙ ΜΗ ΓΩ ΕΥΚΤΗΜΩΝ ΕΑΛΩ
 ΠΗΝ ΤΗΣ ΑΞΙΟΝΟΜΩΝ ΓΡΑΦΗΩ, ΟΥΚ ΑΝ ΕΔΗΚΕ ΤΕΤΟΝ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ Ο
 ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ, ΕΔΙ ΑΝ ΕΔΕΪΤΟ Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, ΑΛΛ' ΕΞΗΚΕΤ ΑΝ

VERO IUDICES ESSE FVREM PRAETER
 ARGENTVM AD QVINQVE DIERV M TO-
 TIDEMQVE NOCTIVM VINCULA DA-
 MNARE VT OMNES EVM VINCTVM ESSE
 VIDEANT. etiam has leges paulo prius audi-
 vistis. censuit enim flagitiosum hominem,
 non tantum rapinis restitutis, esse liberatum
 (quia magnum furum prouentum eo quidem
 pacto fore censuit, si celato furto frueren-
 tur, deprehenso tantundem duntaxat solue-
 rent, quantum sustulissent) sed cum duplum
 oportere soluere, tum in vinculis habitum,
 supra mulctam hanc, quod vitae reliquum
 fuerit, exigere cum infamia. non ita Ti-
 mocrates, sed et hoc effecit, vt simpla sol-
 vantur, quae dupla solui conueniebat, ne-

que ad haec vlla poena adiciatur. neque
 satis habuit iniquissimum facere decretum
 pro iis qui peccaturi essent, nisi etiam ob
 delicta iam mulctatos, poenis exemisset.
 atqui ego putabam legislatoris id esse offi-
 cium, futuris de rebus quae fieri oporteat,
 et qualia singula esse, et quibus poenis in-
 iurias singulas coerceri deceat, his demum
 de rebus constituere (hoc enim est leges
 ferre, quae pari aequitate omnis ciuis
 comprehendant) sed de praeteritis scribere,
 id vero non est ferre leges, sed fouere no-
 centis. confiderate vero in haec intuentes,
 quam aequa dicam. nam si Euctemo vio-
 latarum legum damnatus esset, non tulisset
 legem istam Timocrates, neque hac lege
 fuisset.

αὐτοῖς ἀπεσεσηκόσι τὴν πόλιν τὰ χεῖμαλα, τῷ ἄλλων μὴ φρον-
 τίξαι· νῦν δ' ἐπειδὴ ἀπέφυγε, τὸ μὲν ὑμέτερον δόγμα, καὶ τὴν
 ἔδικασθαι ψῆφον, καὶ τὰς ἄλλας νόμους, ἀκέρως οἶμαι δεῖν
 εἶναι, αὐτὸν δ' καὶ τὸν αὐτὸς νόμον, κύριον. καὶ τοι, ὦ Τιμόκρατες,
 ὅ μὲν ὄντες ἡμῖν κύριοι νόμοι, τὰς ποιεῖσι κυρίως ἀπδύτων,
 καὶ διδόσιν αὐτοῖς ἀκέρως ὅποιον ἀντὶ νομίζωσι τὸ ἀδίκημα,
 τοιαύτη περὶ τοῦ ἡδίκηκός τοι κεχρησθῆαι τῇ ὀργῇ· μέγα, μεγάλη·
 μικρὸν, μικρὰ. ὅταν γὰρ ἢ ὁ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ λυποῖσθαι, τὸ τι-
 μάην ὅτι τέτοις γίγνεται. σὺ τοίνυν τὸ παθεῖν ἀφαιρῆς, τὸν δε-
 σμὸν ἀφίεις. καὶ ταῦτα, πῶς; τοῖς κλέπταις, τοῖς ἱερθύλοις, τοῖς
 παλαλοῖς, τοῖς ἀνδροφόνους, τοῖς ἀσεβήτοις, τοῖς λείπυσσι
 τὰς τάξεις τέτοις ὅς πάντας σώζεις τῷ νόμῳ. καὶ τί ὅς τις ἐν
 δημοκρατίᾳ νομοθετῶν, μήθ' ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, μήθ' ὑπὲρ ἑοῦ δήμου
 νομοθετεῖ, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν εἶπον δὲ πρῶτος, πῶς ἔστι δίκαιός ἐστι τὸ ἐχά-
 της τιμωρίας τυχεῖν; ἔ γάρ γε δὴ ἐρεῖ γε ὡς τὰς τιμὰς καὶ τὴν πορο-
 σήκῃ, καὶ ὅ νόμοι κελεύουσιν ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐνόχως εἶναι
 εἶναι, ὡς ἔστι ὑπὲρ ὧν εἶρηκε τὸν νόμον, καὶ καὶ κλέπται καὶ ἱερθύλοι
 εἰσι, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰς δεκάτας τὸ θεῖον, ἔ τὰς πεντηκοντάς τῶν
 ἄλλων θεῶν σεσυληκότες, καὶ ἀντὶ τῆς λυποῦσθαι, αὐτοὶ ἐχόντες,
 τὰ δ' ὅσα, ἃ ἐρίγνετο ὑμέτερα, κεκλοφότες. διαφέρει δ' ὅσον

fuiſſet opus reipublicae, ſed ſatis ipſi habu-
 iſſent peculatu ſuo frui, quicquid de aliis
 fieret: nunc cum ſit abſolutus, veſtram
 ſententiam et iudicii ſuffragium, reliquaſ-
 que leges ſine auctoritate eſſe oportere
 cenſent, ſuam et ſuae legis auctoritatem
 eſſe oportere magnam. atqui, Timocrates,
 eae leges quas firmas et ratas habemus,
 omnem ſuam auctoritatem in hoſce confe-
 runt, illiſque poteſtatem dant, ut re audi-
 ta, quale facinus iudicarint, tali erga fon-
 tem etiam ira commoveantur, ſi magnum
 magna: ſi paruum, parua. nam cum in
 eo res eſt, ut ſtatui debeat, quid ſit vel
 luendum, vel ſoluendum, aeſtimatio mul-
 ctæ penes hos eſt. tu vero poenas corpo-

rum ſuſtulisti, vinculis remiſſis. quibus vero
 id? furibus, ſacrilegis, parricidis, homici-
 dis, emanſoribus, ordinum deſertoribus.
 hos enim omnis iſta lege tueris. enimvero
 quiſquis leges ferens in libera ciuitate, ne-
 que ſacrorum, neque populi rationem ha-
 bet, ſed eorum hominum quos modo dixi,
 an non ultimum ſupplicium probe comme-
 ruit? nec enim hoc dicet ſcilicet, quin et
 oporteat, et leges iubeant, huius generis
 homines grauiffimis poenis coerceri: aut
 eos quibus iſta lex patrocinetur, non eſſe
 et fures, et ſacrilegos, qui ſacra tum deci-
 mas Mineruae, tum reliquorum deorum
 quinquageſimas diripuerunt, eaque non red-
 dunt, ſed ipſi detinent, et publica quæ ad
 vos

αὐτῶν ἡ ἱερουσία τῶν ἄλλων, ὅτι τὴν δρχίαν ἐδὲ ἀνέεικον εἰς τὴν ἀκρόπολιν, δέον αὐτὰς. οἶμαι δὲ, καὶ τὸν Δία τὸν Ολύμπιον, ὃ δῦδρες δικασαὶ, ὅτι δὲ ταυτομάτως τὴν ὕβριν καὶ τὴν ὑπερηφάνίαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἰππεμφθείσαν, ἣν, ὡς περ ἐπὶ τὰ ἀκρωτήρια τῆς νίκης ἀεικόψοντες ἀπώλοντο αὐτοὶ ὑφ' αὐτῶν, ἔτω καὶ ἔτοι αὐτοὶ αὐτοῖς διαδικαζόμενοι ἀπόλιντο, καὶ τὰ χρήματα καὶ ἀθέτως διπλάσια καὶ τὸς νόμοις, ἢ δεθείεν. Βέλομαι δὲ ὑμῖν, ὃ μεταξὺ λέγων περὶ τέτων ἐνεθυμήθην, εἰπεῖν, περὶ ἧς τίθεικε νόμος, ἀδικοδοξόν τε καὶ θαυμαστὸν ἡλίκον. ὅτι γὰρ, ὃ δῦδρες δικασαὶ, τῆς μὲν τὰ τέλη ἀνεμύροις ἐγραψε τὰς πτωχείας εἶναι, εἰ μὴ καὶ ἀβάλοιεν τὰ χρήματα, καὶ τὸς νόμοις τὸς περὶ ἐργίας, ἐν οἷς καὶ ὁ δεσμός, καὶ ἡ διπλάσια γέγραπται ἀνθρώποις, οἱ διὰ τὸ ζημιῶσαι Ἰππὶ τῇ ὠνῇ, ἀκόντες ἐμελλον τὴν πόλιν ἀδικήσαντες τοῖς δὲ ὑφαιρουμένοις τὰ τῆς πόλεως, καὶ ἱερουλαῖσι τὰ τῆς θεᾶς, τὸν δεσμὸν ἀφῆκε. καὶ τοι εἰ μὲν ἐλάττω τέτοις ἀδικεῖν ἐκείνων νομίσαι φήσεις, ἀνάγκη μαίνεσθαι σε ὁμολογεῖν· εἰ δὲ μείζω νομίζων, ὡς περ ἐστίν, ἐκείνα τὰ δίκηματα, τὸς μὲν ἀφίης, τὸς δὲ μὴ, ὅτι ἤδη δῆλον εἶ πεπρακὸς τὸ πρᾶγμα τέτοις; Ἀξίον τοίνυν καὶ τὰτ' εἰπεῖν, ὅσον ὑμεῖς διαφέρετε, ὃ ἀνδρες δικασαὶ, μεγαλοφροσύνη τῶν ῥητόρων. ὑμεῖς μὲν γε τὰ

vos pertinebant, suffurati sunt. tanto autem gravius est eorum sacrilegium, quam aliorum, ut quod factum oportuit, eam pecuniam prorsus in arcem non retulerint. quare (Iouem Olympium testor) iudices, non fortuito Androtioni petulantiam istam et insolentiam esse obortam existimo, sed ira deae inflictam, ut, quemadmodum hi, qui donaria victoriae causa consecrata conciderunt, ipsi suis manibus perierunt, sic et isti collusionibus suis, et iudiciis, quorum ipsi moderatores sunt, perirent, et aut duplum pecuniae soluerent secundum leges, aut in neruum irent. Exponam autem vobis, quid interim dum haec dico, in mentem mihi venerit de lege ab isto lata: absurdum certe

VOL. III.

quiddam atque mirificissimum. nam iste, iudices, vectigalium redemptoribus poenas, secundum priores leges, si pecuniam non soluerent, scripsit esse infligendas, quibus et vincula, et dupli solutio continentur, in eos homines constituta, qui ob contractum in emptione damnum, non volentes fraudaturi erant rempublicam: eos vero qui et aerarium depeculantur, et deam sacrilegiis compilant, vinculis liberauit. quod si istos minus tibi videri dices iniurios, necesse erit, ut insanire te fateare: sin maiora, qualia sunt istorum facinora, et tamen istis parcis, illos vrges, qui negabis te totum negotium istis vendidisse? Operae precium porro est, ut et hoc dicam, quantum vos

ἐπὶ τῇ πλεῇ νενομοθετημένῃ δυνάμει, εἰάν τις ἢ διαχέειν μισθοφορῇ,
ἢ ὀφείλων τῇ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ, ἢ διατάξῃ, ἢ ἀλλοῖα ποιῇ, οἷον
④ νόμοι ἀπαγορεύουσιν, ἢ κωλύουσιν καὶ ταῦτα εἰδότες ὅτι διὰ
πενίαν ποιήσῃ ὁ τῶν πτωχῶν πτωχῶν καὶ νόμοις τοιούτοις πείσῃ,
ὅπως ἔχουσιν εἶναι αὐτοῖς ἑξαμαρτήριον, ἀλλὰ τέτυκτον, ὅπως
μὴ ἔσται αἷμα, ὅπως ④ τὰ αἰχίσια καὶ τὰ δεινότατα ποιήσῃ δίκην
μὴ δώσῃ, εἴτα περιπλακίζουσιν ὑμᾶς ἰδίᾳ τοῖς λόγοις, ὥς
αὐτοὶ καλοὶ καὶγαθοὶ, ποιητῶν καὶ ἀχαρείων οὐκείων τρέποις
ἔχοντες. καὶ γὰρ ἐκείνων, ὧς ἄνθρωποι δικασαί, ὅσοι αὖ ἐλευθεροὶ γέ-
νων, καὶ ἡ ἐλευθερίας χάριν ἔχουσι τοῖς δεσπόταις, ἀλλὰ μι-
σῶσι μάλιστα ἀνθρώπων ἀπάντων, ὅτι συνίστασι αὐτοῖς δευδά-
σασιν ἔτι καὶ ἔτι ④ ῥήτορες οὗτοι ἀγαπῶσιν, ὅτι πάντων
πλάσσει ἀπὸ τῆς πόλεως γυμναῖοι, ἀλλὰ ④ περιπλακίζουσι τὰ
πληθῆ, ὅτι συνίστασι αὐτοῖς ἕκαστος τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ νεότητι
ἐπιπιδύματα. Ἀλλὰ, τῇ Δίᾳ, αἰχρὸν ἴσως ἢ Ἀνδρόφιωνα δε-
δέαθ, ἢ Γλαυκέτιον, ἢ Μελανώπον; καὶ, μὰ τὸν Δία, ὧς ἄνθρωποι
δικασαί, ἀλλὰ πολὺ αἰχρὸν, τὴν πόλιν ἀδικημάτων ④ ὑβριζο-
μήν μὴ λαβεῖν δίκην καὶ ὑπὲρ τῆς θεᾶς, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς. ἐπεὶ
Ἀνδρόφιωνί γε, πότερρα καὶ πατρῶον τὸ δεδέαθ; ἀλλ' αὐτοὶ ἴσα
πολλὰς πενταετηρίδας ἐν τῇ δεσποτικῇ διατείψοντα τὸν

magnitudine animorum oratores superetis. vos etenim acerba supplicia in plebem constituta, ut siue quis bina stipendia mereat, siue relatus in aerarios, concioni aut confessui iudicum intersit, siue quippiam aliud agat legibus interdictum, non prohibetis (idque cum sciatis coactum inopia facturum, si quis facturum sit tale quippiam) neque talis leges fertis, ut eis delinquere liceat, imo contra potius, ut ne liceat: isti vero in eo sunt, ut flagitiosissimi homines, gravissimisque constricti sceleribus impune abeant, ac postea vos priuatim insectantur suis orationibus, dum sese pro bonis et praestantibus viris venditant, improborum et ingratorum servulorum imitantes ingenia.

nam et illi, iudices, consecuti libertatem, non ob manumissionem gratiam dominis habent, sed eos omnium infensissime oderunt, ut servitutis suae conscios: sic etiam isti oratores, non contenti se ex administratione reipublicae paupertate emerfos, et factos esse diuites, insultant etiam multitudini, quia unusquisque e populo conscius est, quibus isti studiis in paupertate et adolescentia aetatem exegerint. At vero turpe fuisset scilicet, Androtionem esse victum, aut Glaucetem, aut Melanopum? non medius fidius, iudices: sed rempublicam iniuriis et contumeliis affectam, cum suo, tum deae nomine non sumere poenas, id vero multo est turpius. nam Androtoni qui-

παλῖνον αὐτῷ, καὶ ἀποδράνῃα, ἐ σὺν ἀφένῃα. ἀλλὰ διὰ τὰ ὅτι
 τῆς δόμας τὰ ἐν τῇ ηλικίᾳ; ἀλλὰ καὶ διὰ τὰτα δεδέσθαι αὐτῷ
 ἔχῃ ἡπὶον ποροσῆκα, ἢ δὲ ἄλλῃ ὑφείλετο. ἢ ὅτι εἰσὶν εἰς τὴν ἀγορὴν,
 ὅτε εἰδὼν αὐτῷ, καὶ ἐκ ταύτης τῆς σωφρόνως βεβιωκότας αὐτὸς
 ἦν εἰς τὸ δεσπομῆμεον; ἀλλὰ καὶ Μελαμπῶ δεινὸν, καὶ Δί', εἰν,
 εἰ δεδήσεας νῦν ἐμελλεν; ἀλλὰ πρὶν μὲν ἔ παρὸς αὐτῷ ἔδεν ἂν
 φλαδρῶν εἰποιμι· ἔδ' εἰ πάνυ πολλὰ ἔχω πρὶν κλοπῆς λέγειν.
 ἀλλ' ἔγωγε ἐκείνός γ' ἐμοὶ τοιῦτό, οἷον ἂν Τιμοκράτης αὐτὸν
 ἐγκωμιάσειεν. ἀλλ' εἰ χρεῖς παρὸς ὦν πονηρὸς καὶ κλέπτης ἴσῃ,
 καὶ ποροσῆας γε αὐτῷ πρὶν τὰ λῶν ἀπέλυσεν, ἐ σωέδρῳ ἡρο-
 μῶν, κλοπῇ αὐτῷ τὸ δικαστήριον κατέγνω, καὶ δεκαπλάσιον
 ἀπέπεσε, καὶ παρεπεσέσθαι εἰς Αἴγυπτον, καὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν
 ἐαυτῷ ἡδίκῃ, ἔ τοσούτω μᾶλλον αὐτὸν ἔδ' δεδέσθαι, εἰ χρεῖς πα-
 ρὸς ὦν τοιῦτό ἴσῃ; οἶμαι γὰρ ἔγωγε, εἴπερ τῷ ὄντι χρεῖς ἦν
 Λάχης καὶ Φιλόπολις, ὑπὸ αὐτῷ ἂν ἐκείνους δεδῆναι αὐτὸν τοιῦτόν
 γε ὄντα, καὶ ἔως αἰχρῆς ὀνείδεσι περὶ ἀλλοτρίᾳ ἐκείνους. καὶ τῶτον
 μὲν δὴ ἐμὲ Γλαυκῆτιν ἢ σκεψώμεθα. ἔχῃ ἔτος ἐστίν, ὁ πρῶ-
 τος μὲν εἰς Δεκέλειαν αὐτομολήσας, καὶ κείθεν ὁρμώμενος, κα-
 τάθειεν, καὶ φέρων, καὶ ἄγων ὑμᾶς; ἀλλὰ πάντες ἴτε ταῦτ' ἂ λέγω.
 καὶ δὴ μὲν τῷ ὑμετέρων παίδων καὶ γυναικῶν καὶ τῷ ἄλλων

quidem nomine patrum est, esse in vinculis?
 scitis ipsi, patrem eius multa quinquennia
 in carcere versatum, effugisse tandem, non
 esse dimissum. numquid ob primae aetatis
 studia? verum ob ista non minus eam vin-
 ciri deest, quam propter peculatum. nun-
 quid idem quod in forum erumpebat sibi
 interdictum, et ex eo moderatae vitae ho-
 mines ipse in carcerem abripiebat? at fa-
 cinus fortasse fuisset, si Melanopus, nunc in
 vincula coniiciendus esset? ac de patre
 quidem eius mali nihil dicam: quamvis
 eius furta satis materiae suppeditarent. sed
 is per me talis esto sane, qualis a Timo-
 crate praedicari queat. si vero probi patris
 filius improbus ipse et fur exstitit, et pro-

ditionis damnatus, tria talenta pependit, et
 eum collegae iudices peculatus reum pere-
 gerunt, et decuplum ipse solvit, et legatio-
 nem Aegyptiacam mala fide obiit, et suos
 fratres iniuriis affecit, nonne tanto ma-
 gis eum vinciri oportuit, boni patris sobo-
 lem tam degenerem? ego quidem arbitror,
 si reuera vir bonus esset Laches, et bonus
 civis, ultro daturum fuisse operam, ut filius,
 qui quidem sit talis, et tanto dedecore pa-
 trem afficiat, in vincula coniiceretur. et
 hunc sane missum faciamus, Glaucetemi-
 que spectemus. non vero hic is est, qui
 hinc Deceleam transfugit, atque inde in-
 cursione facta, vos omni latrocinii genere
 est depredatus? atqui haec quae dico, no-
 stis

χρημάτων ὅσα λάβοι, δεκάτας ἐκεί τῃ ἀεμοσῇ κατὰ τιθεῖς τῶν
 ἀκείβῳς· τὴν δὲ γ' ἐνθάδε θεὸν, πρεσβυτέρῳ ἀξιωθεῖς εἶναι ὑφ'
 ὑμῶν, ἀποσερῶν τὰς ἀπὸ τῶν ὑμείρων πολεμίων δεκάτας· ἐπεὶ
 ταμιεύσας, ἐν ἀκροπόλει τὰ ἀεισῆα τῇ πόλει, ἀ ἔλαβεν ἀπὸ
 τῶν βαρβάρων, ὑψηροτέρῳ δὲ ἀκροπόλεως, τὸν, τε δῖφρον τὸν
 δρυγυρόποδα, καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίε, ὅς ἦγε τριακοσίοις
 Δαρεικῆς. ἀλλὰ ταῦτά γ' ἔγωγε περὶφανῆ εἶναι, ὥς τε πάντας
 ἀνθρώπους εἰδέναι. ἀλλὰ τὰλλα, εἰ βίαια ὥς ἐδεῖς ἀνθρώπων;
 εἴτα φείσασθαι πυνθ' αὐτῶν ἀξιόν εἶναι, ὥς τε διὰ τέτοις, ἢ τῶν
 δεκατῶν τ' θεῶ ἀμελήσαι, ἢ τῇ διπλασίᾳ τῶν ὁσίων χρημάτων,
 ἢ τὸν τέτοις πειρώμενον σώζειν, πμωρήσασθαι; καὶ τί κωλύσει,
 ἀπόδulas εἶναι ποικίρας, ὡς ἀνδρῆς δικασαί, εἰ διὰ ταῦτα πλέον
 ἔξουσιν; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι ἐδέν. μὴ τίνυν αὐτοὶ διδάσκῃ, ἀλλὰ
 πμωρεῖσθε, καὶ μὴ ἔατε ἀγανακτεῖν, εἰ δεθήσονται ἔχοντες τὰ ὑμέ-
 τερα, ἀλλ' ἀγεί' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ νόμου. ἐδὲ γὰρ ὅτι ξενίας
 ἀλισκόμενοι ἀγανακτοῦσιν, ἐν τῇ οἰκίᾳ τέτω ὄντες, ἕως αὖ τῶν
 ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίσωνται· ἀλλὰ μὲν οὖν, καὶ ὅτι οἰονταί δέν
 ἐγνηίας καλῶσαντες, περὶεῖναι. ἔδοξε γὰρ τῇ πόλει ἀπιστεῖν αὐ-
 τοῖς, καὶ ὅτι ὥς δέν διακρουθῆναι τῇ πμωρίας δι' ἐγνητῶν κα-
 ταστάσεως· ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν αὐτὰς, εἰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν

stis omnes. quicquid autem a vestris vxori-
 bus et liberis eripuit, quicquid aliunde na-
 ctus fuit, horum omnium illic praefecto
 Laconico decimas bona fide annumeravit:
 deam tamen nostram, decreto ei a vobis
 legationis honore, decimis hostilibus defrau-
 davit: quaesturam arcis adeptus, nostrae
 ciuitatis praemia et monimenta fortitudinis
 quae de barbaris ceperat, ex arce surri-
 puit, sellam illam dico argenteis pedibus,
 et acinaem Mardonii, qui Daricos trecen-
 tos valet. et haec ita sunt peruulgata, ut
 nemo hominum ignoret. in aliis autem re-
 bus nonne est omnium hominum violentis-
 simus? parcendum igitur illorum cui-
 quam est, ut propter istos vel deae decimae

negligentur, vel duplex solutio publicae pe-
 cuniae, an iste potius talium sedulus de-
 fensor puniendus? ecquid vero prohibet,
 quo minus omnes improbi sint, ubi tam
 lucrosa fuerit improbitas? nihil, mea qui-
 dem opinione. ne igitur ipsi doceatis, sed
 puniatis, neque finite, ut indignentur, se
 ob rapinas opum vestrarum in vincula con-
 iici, sed legibus eos subiicite. neque enim
 qui peregrinitatis damnantur, aegre ferunt
 se in hoc esse domicilio, dum falsi testimo-
 nii causa agatur: sed manent, neque pu-
 tant, vadibus datis esse obambulandum. vi-
 sum enim est ciuitati, fidem eis non esse
 habendam, neque committendum, ut per
 speciem vadium constitutionis impune ela-
 berentur:

πολυτῶν καὶ τὴν ἐπὶ χεῖμασιν ἤδη πνέες ἐδέθησαν, καὶ ἐπὶ κεί-
σεσιν, ἀλλ' ὅμως ὑπέμειναν. αἰδέες μὲν οὐκ ἴσως ἐπὶ ὀνομασί-
πρὸς πνέων μεμνηθεὶς ἀναγκαῖον ἦ παρεξείλασθαι αὐτὰς πρὸς τού-
τοις. τὰς μὲν ἔν τε Εὐκλείδῃ ἀρχόντῳ ἔω, καὶ οὗτο σφόδρα
παλαιάς. καὶ τοὶ καὶ οὗτο χεῖνοις, καθ' ἑκάστοι αὐτῶν ἦσαν,
πολλὰ ἀξιοὶ δοκῶντες γεγενῆσθαι τὸν ἐμπροσθεν χεῖνον, ὅμως
ἰχυρεῖς πρὸς τὸν δῆμον ὀργῆς ἐπύχοντο, ἐπὶ τοῖς ὑπερῶν γενομέ-
νοις ἀδικήμασιν. καὶ γὰρ χεῖνον πᾶσι δικαίοις ὅτε δὲ αὐτὰς ἡ πό-
λις εἶναι, εἴτα κλέπας· ἀλλὰ πρὸς γε τὰ κοινὰ, αἰεὶ δικαίοις.
ἐδόκει γὰρ τὸν ἐμπροσθεν χεῖνον καὶ φύσει, ἀλλ' ἐπὶ βελούων, τὸ
πισθυῆναι ἔνεκεν, δικαιοῦσι ὁ τιεῖται γεγονέναι ἀνθρώπῳ. ἀλλὰ
μετ' Εὐκλείδῃ ἀρχόντῳ, ὃ δὴ δίκας δικάσαι, πρῶτον μὲν, Θρα-
σύβουλον τὸν Κολυθία ἀπαντες μέμνητε δις δεθέντα, καὶ κειθέντα
ἀμφοτέρως τὰς κρίσεις ἐν τῷ δήμῳ. καὶ τοὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς,
καὶ Διὸς Φυλῆς οὗτοι μὲν. ἔπειτα Φιλέψιον τὸν Λαμπρέα. ἔπειτα
Αργύριον τὸν Κολυθία, ἀνδρὰ χρηστὸν καὶ δημοπικόν, καὶ πρὸς τὸ
πληθεῖ τὰ ὑμέτερον πολλὰ παρδάσαντα. ἀλλ' ὅμως τὰς νό-
μοις ὅτε δὲ αὐτὸς ἐκείνῳ ὁμοίως ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἀδικη-
μασιν, ἔτω καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἰχύνει. καὶ ἐξήρετο ἐν τῷ οἰκήματι τέτρω-
το πολλὰ ἔτη, ἕως τὰ χεῖματα ἀπέπτεν, καὶ ἐδόξε τὸ πόλεως ὄντα

berentur: sed ut ibi manerent, ubi ex aliis quoque ciuibus multi. nam et ob pecunias multi iam vincti sunt, et propter iudicia, et tamen id non recusarunt. insuaue quidem fortassis est nominatim meminisse de aliquibus: sed idem necessarium tamen, illos cum istis comparare. eos autem qui ante praetorem Euclidem fuerunt, omitto, et illos omnino veteres. qui quanquam suis quique temporibus, praeclarissime sese gessisse anteacta aetate viderentur, tamen ob admissa deinde facinora vehementem populi iracundiam sunt experti. non enim eos ciuitas ad tempus duntaxat oportere iustos esse putabat, post vero peculatores: sed in administranda republica iustitiae perpetuo

obseruantis. nam alioquin eius generis homo non natura probus exstitisse, sed infidiose id egisse videbatur, ut fidem sibi praestrueret, quo postea maiore lucro iniquus esset. sed post Euclidem praetorem, iudices, primum Thrasymbulum Colyttensem omnes meministis bis in vincula coniectum, et vtrumque id iudicium. apud populum esse factum. quanquam is et vnus e Piraeo et Phyle, ac vindex libertatis exstitisset. deinde Philepsium Lamprensem. mox Argýrium Colyttensem, virum humanum et popularem, et commodorum plebis studiosissimum. is tamen censuit, eandem esse debere in se quoque legum seueritatem, quae in tenuissimos homines et inopes valeret. atque

ἔχειν. καὶ ἐπ' ἐκείνῳ Καλλίστρατον, δυνάμειον, καὶ ἀδελφιδῆς αὐτοῦ, ὅς ἐστι νόμοις. καὶ Μυρωνίδης ὁ Ἀρχίνου υἱός, ὃς καλαβόνιον Φυλὴν, ἔμελλ' ἄγε τὰς θεὰς αἰτιώμενος ὄντιον τὴν καθόδον τῷ δήμῳ, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καλὰ πεπολιθμενός, καὶ ἐστρατηγηκότος πολλάκις· ἀλλ' ὁμῶς ἀπάντες εἴτοι ὑπέμειναν τὰς νόμους. καὶ τῶν ταμίαι, ἐφ' ὧν ὁ ὀπισθόδομος ἐνεπρήσθη, ἔτι τῶν τῶν θεῶν, καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ἐν τῷ οἰκήματι τέτρω ἦσαν, ἕως ἡ κρίσις αὐτοῖς ἐγχεῖτο. καὶ τῶν πρὸς τὸν σῆτον ἀδικεῖν δόξαντες, καὶ ἄλλοι πολλοί, ὧς ἄνδρες δικασαί, ἀπάντες βελτίους Ἀνδρότιωνος ὄντες. εἴτα τέτοις μὲν εἶδε κυρίως τὰς πάλαι κεκρυμμένους εἶναι νόμους, καὶ δεδωκέναι δίκην αὐτὰς καὶ τὰς ὑπάρχοντας νόμους δι' Ἀνδρότιωνα καὶ καὶ Γλαυκέτιον καὶ Μελάνωπον, καὶ τοὺς δὲ γινέσθαι νόμον, διὰ τὰς ἐκλογάς, καὶ ψήφῳ κεκρυμμένους καὶ τὰς πάλαι κεκρυμμένους νόμους, ἔτι δόξαντας ἔχειν ἱερὰ κτήματα καὶ ὄσια; εἴτ' οὐ καλαγέλασθαι δόξαι ἢ πόλιν εἶναι, εἰ τοῖς ἱεροσύλοις, ὅπως σωθήσονται, νόμον φανῆται πθεμένη; ἔγω γ' οἶμαι. μὴ τοίνυν ἐάσῃτε ὑμᾶς αὐτὰς ὑβρίζεσθαι, μηδὲ πῖν πόλιν· ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὅτι Εὐδήμον τὸν Κυδαθηναιέα, νόμον δόξαντα θείναι ὅς ἐστιν Ἰππιδεῖον, ὃς πάλαι, ἀλλ' ἐπ' Εὐάνδρου ἀρχόντος, ἀπεκλείνατε, καὶ Φίλιππον τὸν Φιλίππου ὃς ναυκλήρας υἱόν, μικρὸν μὲν ἀπεκλείνατε,

atque in domicillio plebis multos annos manfit, dum eam pecuniam, quam ciuitatis habere putabatur, dissoluisset. neque vero Calistratus, homo potens in republica, et consobrinus eius, leges ad illum subleuandum tulit. et Myronides Archini filius, illius qui Phylem occupauit, et post deorum immortalium opem, vnus maxime omnium auctor populi in integrum restituendi fuit, et alia multa praeclara gessit in republica, et exercitum ductauit: sed tamen hi omnes in legibus acquieuerunt. quaestores item, sub quibus aerarium conflagrauit, cum Palladis, tum reliquorum deorum, in hoc domicillio fuerunt, donec iudicium de eis esset factum. et qui rem frumentariam mala fide

administrasse putabantur, alique multi, iudices, qui fuere omnes viri Androtione meliores. cum igitur his veteres leges ratas esse oportuerit, et hi vltatis legibus poenas dare sint coacti: Androtionis, Glaucetae et Melanopi gratia, noua lex est sancienda, propter eos, inquam, qui damnati sunt et veteribus legibus iudicati, quos habere constat pecuniam tum sacram, tum publicam? nonne publice ridebitur nostra ciuitas, si legem tulerit, quae sacrilegos tueatur? ego quidem opinor. ne finatis igitur vos ipsos affici contumeliis, neque rem publicam: sed recordati, vos Eudemum Cydathenaeum, quod legem perniciosam rogare videretur, non olim, sed Euandro praetore

χρημάτων ὃ πολλῶν, αὐτὸς ἐκείνους ἀντιπρωμύει, παρ' ὀλίγας
 ψήφους ἡττώσας, ταύτην τὴν ὁργὴν καὶ νυνὶ ἐπὶ τῆσιν λαΐβετε,
 ἐκείνο πρὸς τέτοις ἀπάσιν ἐνθυμηθέντες, τί ποτ' αὖν ἐπάθειε ὑπὸ
 τοῦ αὐτοῦ, εἰ ὅδε εἰς ὃν ἐπρέσβουσαν ὑπὲρ ὑμῶν. οἶμαι γὰρ εἶδέν
 τοιοῦτον εἶναι, ὅτου αὖν ἀπέχετο. ὁρᾶτε δὲ τὴν διάνοιαν αὐτοῦ ὃ
 γὰρ νόμος, ὃν ἐτόλμησε θεῖναι, τὸν τρόπον αὐτὸς δεικνύσι. Βέ-
 λωμαι δὲ ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασαί, ἐν Λοκροῖς ὡς νομοθετοῦσι,
 διηγῆσάδε. εἶδεν γὰρ χείρους ἔσεσθε πρῶτον πᾶσι ἀκηκοότες·
 ἄλλως τε καὶ ὧ πόλις ἀνομομυθία χρηταί. ἐκείνοι γὰρ ἔτι οἱ
 οὐδ' εἰς τῆς πάλαι κειμένων χρηστῶν νόμοις, καὶ τὰ πάτρια φει-
 σάμενοι, καὶ μὴ πρὸς τὰς βελήσεις, μηδὲ πρὸς τὰς διαλύσεις
 τῶν ἀδικημάτων νομοθετῆσαι, ὥς τε αὖν τις βούληται νόμον καινὸν
 πθεῖναι, ἐν βρόχῳ τὸν τρέχοντα ἔχων νομοθετεῖ· καὶ εἰ μὲν δόξη
 καλὸς καὶ χρησίμους εἶναι ὁ νόμος, ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέχετο, εἰ δὲ
 μὴ, τέθνηκεν, ὅπως αὐτὸν εἶ βρόχος. καὶ γὰρ τοὶ καινοὶ μὲν ἐ-
 πολμῶσι τιθεῖν νόμους τοῖς ὃ πάλαι κειμένοις ἀκρεβῶς χρῶνται.
 ἐν πολλοῖς ὃ πάνυ ἔτεσιν, ὧ ἄνδρες δικασαί, εἰς λέγειν παρ'
 αὐτοῖς νόμος καινὸς τεθῆναι. οὐδ' αὖτ' αὐτόδε νόμου, εἰάν τις
 ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, δότεκκόψαι πρῶτον τὸν ἑαυτοῦ, καὶ ὧ χρη-
 μάτων τιμῆσεως ἐδεμῖας, ἀπειλῆσαι ὡς λέγει· ἐχθρὸς ἐχθρῷ

tore interfecisse, et Philippum Philippi na-
 vicularii filium, propemodum occidisse, sed
 quia ipse magna pecunia litem sibi contra
 aestimarat, et paulo plura suffragia tulerat,
 ignominia notasse tamen, eandem ira-
 cundiam etiam contra istum nunc concipi-
 pite, illud super haec omnia cogitantes,
 quidnam vobis accidisset, si iste vnus homo
 legationem vobis obiisset. nihil enim esse
 puto, quo abstinuisset. videtis nimirum eius
 ingenium. nam lex quam rogare fuit ausus,
 mores eius ostendit. Narrabo autem vobis,
 iudices, quo pacto Locris leges ferre so-
 leant. nihil enim vobis nocuerit exemplum
 aliquod audiuisse, tale praesertim, quo lau-
 data respublica vitur. nam illi vsque adeo

censent veteribus legibus vtendum, et in-
 stituta patria ornanda esse, non ad cuius-
 vis libidinem et iniuriarum impunitatem
 leges ferendas, vt si quis legem nouam ro-
 gare velit, collo in laqueum inserto id fa-
 cere cogatur: quae lex si honesta et vtilis
 videtur, auctor eius viuere et abire, sin minus,
 perire, constricto laqueo. proinde nouas ro-
 gare leges non audent: sed veteribus reli-
 giose vtuntur. ac longissimo tempore, iudi-
 ces, vna lex apud eos noua perlata esse fer-
 tur. nam cum ibi receptum esset, si quis
 excussisset alteri oculum, vt et ipsi oculus
 excuteretur, nec id supplicium vlla redi-
 mi pecunia posset, quidam comminatus fer-
 tur inimicus inimico, vnum oculum ha-
 bent,

ἓνα ἔχοντι ὀφθαλμόν, ὅτι αὐτῷ ἐκκόψῃ τῷτον τὸν ἓνα. ἡγομένης δὲ ταύτης τῆ ἀπειλῆς, χαλεπῶς ἐνεγκὼν ὁ ἑτεροφθαλμοῦ, ὃς ἡγέμευτο ἀδίκῶς εἶναι αὐτὰ τὸν βίον τῷτο παθόντι, λέγει τολμήσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, εἰάν τις ἓνα ἔχοντι ὀφθαλμόν ἐκκόψῃ, ἀμφω ἀνέκκοψαι πῶς αὐτὸν ἵνα τῇ ἰσῇ συμφορᾷ ἀμφοτέρω χεῖνται. καὶ τῷτον μόνον λέγοντι Λοκροὶ θέσθαι τὸν νόμον ἐν πλείοσιν, ἢ διακοσίοις ἔτεσιν. ④ ὃ παρ' ὑμῖν ῥήτορες, ὧς ἀνδρες δικασαί, πρῶτον μὲν ὅσοι μῆνες μικροὶ δέεσσι νομοθετεῖν τὰ ἑαυτοῖς συμφέρειν. ἐπειτα αὐτοὶ μὲν οὖν ἰδιώτας εἰς τὸ δεσμωπῆριον ἀγασσιν, ὅταν ἀρχωσιν, ἐφ' αὐτοῖς δὲ ὅσα οἷον δέιν τὸ αὐτὸ δίκαιον εἶναι τῷτο. ἐπειτα τὰς μὲν δὲ Σόλωνος νόμους τὰς πάσαις δεδοκίμασμένους, εἰς ④ παρ' ὅντοι ἐθέλει, λύσιν αὐτοῖς τοῖς δὲ ἑαυτῶν, εἰς ἐπ' ἀδικίᾳ τῇ πόλεως τιθέασιν, χεῖρας ὑμᾶς οἰοῦναι δέιν. εἰ δὲ μὴ πρῶτον πωρῆσθε τὰς, ὅσα ἀν' φθάνοι τὸ πλῆθος τέτοις τοῖς θηρίοις δαλῶν. οἳ δὲ ἴτε, ὧς ἀνδρες δικασαί, ὅτι εἰάν μὲν σφόδρα ὀργίζησθε, ἥτιον ἀσελγανῶσιν· εἰάν δὲ μὴ, πολλὰς τὰς ἀσελγείας διδῶσθε, καὶ τὰς ὑβρίζοντας ὑμᾶς, ἐπὶ τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ παρφάσθαι. ἵνα δὲ καὶ πᾶσι ἐκείνους εἴπω τοῦ νόμου, ὧς ἀνδρες δικασαί, ὧς ἀκέρως μέλλειν πᾶσι δείγματι χεῖρας τῶν, καὶ φήσειν ἀκόλαστον αὐτὰ τεθεικέναι, ἐν ᾧ ἐνι, εἰδὲ δῆσῃ Ἀθιναίων ἐδένα, ὅς ἀν' ἐγὼ-

benti, se illi eum vnum oculum excussurum. eas minas luscus ille aegre ferens, cum sibi in caecitate vitam morte acerbior fore putaret, fertur ausus esse ferre legem, si quis oculum lusco excusserit, illi contra vtrunque eripiendum: ut pari calamitate vtrique conflictentur. et hanc solam legem sanxisse feruntur Locrenses amplius quam ducentis annis. at vestri oratores, iudices, primum singulis fere mensibus, leges sibiipsis conducibilis ferunt. deinde ipsi homines plebeios in carcerem ducunt, quando cum potestate sunt, idem ius in se valere non patiuntur. denique Solonis leges olim approbatas, quas maiores nostri sciverunt, ipsi abrogant: suis, quae laedendae

reipublicae sunt, vos vti oportere censent. nisi igitur istos punieritis, primo quoque tempore multitudo belluis istis servire cogetur. neque vero vos praeterit, iudices, si acriter animadvertatis, minus eos improbos futuros: sin minus, multos fore petulantis, qui dum vestri studium et reipublicae simulant, vos ludificentur. Ut autem de ea lege aliquid dicam, quam eum exempli vice allaturum audio, ac dicturum, se illam imitatum et secutum, qua contineatur: non vinciam vllum Atheniensem, qui vades dederit tris, eiusdem census, nisi quis ad urbem prodendam, aut popularem statum abrogandum conspiraverit, aut emptor vectigalium, aut sponsor, aut coactor pecu-

ἢ αὖτε πρὸς καδισή, τὸ αὐτὸ τέλος τελουῦτας, πλὴν εἴαν τις ἐπὶ
 ποροδοσίᾳ ἢ πόλεως, ἢ ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου σικωίων ἀλώ, ἢ
 τέλος πειράμενος, ἢ ἐγυήσας, ἢ ἐκλέγων, μὴ καταβάλλῃ
 ἀκίσσατέ με καὶ περὶ τούτου. εἰ γὰρ ἐγὼ, ὅτι αὐτὸς Ἀνδροτίων ἦν
 εἰς τὸ δεσμωπῆλον, καὶ ἐδὴ, τέττε κεμήρυς ἔξ νόμου· ἀλλ' ἐφ' οἷς
 κεῖται ὁ νόμος ὅτι, διδάξω ὑμᾶς. ὅτι γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασαί,
 οὐκ ἐπὶ τοῖς κεκεμήρυσι καὶ ἠγωνισμένοις κεῖται, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς
 ἀκρίτοις, ἵνα μὴ διὰ τὸ δεδέσθαι, χεῖρον ἀναγκάζοντο ἀγωνίζεσθαι,
 ἢ καὶ παντάπασιν ἀποδράσκουσι εἴεν ἔτοσι δέ, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἀκρίτοις
 κεῖται, ὡς περὶ πάντων εἰρημένα μέλλει πρὸς ὑμᾶς λέγειν. ὡς ὅ
 σαφῶς γνώσεσθε ὅτι ἀληθῆ λέγω, ἐγὼ ὑμῖν ἐγὼ. ἔτε γὰρ, ὡς ἄν-
 δρες δικασαί, ἔξω ὑμῖν τιμᾶν, ὅ, τι χεῖρ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι ἐν
 γὰρ τῷ παθεῖν καὶ ὁ δεσμός ἐστι. οὐκ ἂν οὐδ' ἔξω δεσμῶν τιμᾶ-
 σαι, εἴθ' ὅσων ἐνδείξις ἐστὶν τινὶ ἢ ἀπαγωγῇ, ποροσεγγεγραπὸς ἂν ἐν
 τοῖς νόμοις, ΤΟΝ ΔΕ ΕΝΔΕΙΧΘΕΝΤΑ Η ΑΠΑΧΘΕΝΤΑ ΔΗΣΑΝΤΩΝ
 ΟΙ ΕΝΔΕΚΑ ΕΝ ΤΩΙ ΕΤΛΩΙ, εἴπερ μὴ ἔξω ἄλλως, ἢ τὰς ἐπὶ πορο-
 δοσίᾳ ἢ πόλεως, ἢ ἐπὶ καταλύσει ἔξ δήμου σικωιόνας, ἢ τὰς τὰ τέ-
 λη ὠνευμένους, ἢ μὴ καταβάλλοντας δῆσαι. νῦν ὅ ταῦθ' ὑμῖν τε-
 κμήρια ἔσω, ὅτι ἔξεσι δῆσαι. πανηλῶς γὰρ ἤδη ἀκρωαίαν ἦν τὰ
 τιμήματα. ἔπειτα ὅ, ὡς ἄνδρες δικασαί, τούτο τὸ γράμμα αὐτὸ μὲν

pecuniam non numerarit, audite me de
 hac etiam, non enim dicam, ipsum An-
 drotionem in carcerem cuius duxisse, et
 vinxisse, hac lege non abrogata: sed illud
 edocebo vos, quamobrem haec lex lata sit.
 est enim constituta, non in eorum gratiam,
 de quibus iudicium factum est, qui causam
 in praetorio dixerunt, sed propter eos, qui
 nondum in iudicium venerunt, ne aut pro-
 pter vincula suam causam incommodius a-
 gant, aut prorsus imparati circumveniantur:
 iste vero, quae his, qui causam non dixe-
 runt, patrocinantur, quasi ad omnis perti-
 nerent, apud vos dicturus est. sic autem ego
 rem explicabo, ut me vera loqui, euidenter
 intelligatis, nec enim si ita esset, iudices, vo-
 VOL. III.

bis liceret pronunciare, quid sit luendum,
 aut soluendum: nam luendi verbo etiam vin-
 cula continentur. non igitur, inquam, licu-
 isset vinculorum meminisse, neque quos ali-
 cui liceat deferre aut abducere, in legibus
 adscriptum fuisset, DELATVM VERO AVT
 ABDUCTVM VINCIVNTO VNDECIMVIRI
 IN CATASTA, si non licuisset alios, nisi
 qui ad prodendam urbem, aut ad popularem
 statum abrogandum conspirassent, aut ve-
 etigalium redemptores, qui pecuniam non
 numerassent, vincire. nunc haec certissima
 vobis argumenta sunt, licere vincire. quia
 alioqui mulctae prorsus irritae forent. de-
 inde scriptum illud, Athenienses, ipsum per
 sese non est lex, neque vinciam vllum A-
 theniensium:

καθ' αὐτὸ ὅτι ἐπὶ νόμῳ, τὸ, εἰδὲ δῆσιν Ἀθηναίων εἰδέναι· ἐν δὲ
 τῷ ὅρκῳ τῷ βυλαδικῷ γέγραπται, ἵνα μὴ συνιστάντο οἱ ῥήτορες
 ὅτι ἐν τῇ βυλῇ δεσμὸν καλὰ πινθὶ τῶν πολιτῶν λέγοιεν. ἀκυρὸν
 οὐκ τοῦ δῆσαι τὴν βυλὴν ποιεῖν ὁ Σόλων πρὸς τὸν ὅρκον τὸν
 βυλαδικὸν τῷτο προσέγραψεν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν ὑμέτερον.
 ἀπολύτων γὰρ κυριώτατον ὥσπερ δὲν εἶναι τὸ δικαστήριον, καὶ ὁ, π
 γνοίη, τῷτο πάσχειν τὸν ἀλόγητον. ἀναγνώσε' δ' ὑμεῖν αὐτὰ τῷτο
 εἰκα τὸν τῶν Ἡλιαστῶν ὅρκον. λέγε σὺ ΟΡΚΟΣ ΗΛΙΑΣΤΩΝ. ΨΗ-
 ΦΙΟΥΜΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥΤΕ ΝΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗ-
 ΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ
 ΚΑΙ ΤΥΡΑΝΝΟΝ ΟΥ ΨΗΦΙΟΥΜΑΙ ΕΙΝΑΙ ΟΥΔΕ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΝ ΟΥΔΕ
 ΕΑΝ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΥΗ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ἢ ΛΕΓΗ ἢ
 ΕΠΨΗΦΙΖΗ ΠΑΡΑ ΤΑΥΤΑ ΟΥ ΠΕΙΣΟΜΑΙ ΟΥΔΕ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ
 ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΠΟΚΟΠΑΣ ΟΥΔΕ ΓῆΣ ΑΝΑΔΑΞΕΜΟΝ ΤΗΣ ΑΘΗ-
 ΝΑΙΩΝ ΟΥΔ ΟΙΚΙΩΝ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΕ ΦΕΥΓΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑΞΩ ΟΥΔΕ
 ΟΝ ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΤΕΓΝΩΣΤΑΙ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΕ ΜΕΝΟΝΤΑΣ ΕΞΕΛΩ
 ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΕ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥΤΕ ΚΕΙΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ
 ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΟΥΤ' ΑΥΤΟΣ
 ΕΓΩ ΟΥΤ' ΑΛΛΟΝ ΟΥΔΕΝΑ ΕΑΣΩ ΟΥΔΕ ΑΡΧΗΝ ΚΑΤΑΣΤΗΣΩ
 ΩΣΤΕ ΑΡΧΕΙΝ ΥΠΕΘΥΝΟΝ ΟΝΤΑ ΕΤΕΡΑΣ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ

theniensium: sed in iureiurando senatorio
 continetur, ut ne oratores in senatu ciuem
 aliquem per conspiracy in vincula con-
 iiciant. Solo igitur, ut senatui vincendi
 potestatem adimeret, hanc appendicem ad-
 iecit, ad senatorium, non ad vestrum iusiur-
 randum pertinentem. nam summam iudi-
 ciorum voluit esse auctoritatem, et quicquid
 ea decreuissent, id damnato esse perpetien-
 dum. et ob hoc ipsum vobis Heliastarum
 iusiurandum recitabitur. lege tu. IUSIV-
 RANDVM HELIASTARVM. PRONVNCIA-
 BO SECVNDVM LEGES ET DECRETA
 POPVLI ATHENIENSIS ET SENATVS
 QVINGENTORVM TYRANNIDEM VERO
 AVT PAVCORVM DOMINATVM MEA

SENTENTIA NON COMPROBABO NE-
 QUE SI QVIS POPVLI ATHENIENSIS LI-
 BERTATEM OPPRESSERIT AVT QVIC-
 QVAM CONTRA HÆC DIXERIT AVT
 DECREVERIT CONCEDAM NEQUE NO-
 VAS TABVLAS PRIVATIM NEQUE A-
 GRORVM ATHENIENSIVM DIVISIONEM
 NEC AEDIVM NEQUE EXSVLES REVOCABO
 NEQUE CAPITIS DAMNATOS NEQUE
 EOS QVI MANENT EXPELLAM CONTRA
 LEGES RECEPTAS ET DECRETA PO-
 PVLI ATHENIENSIS ET SENATVS NE-
 QUE EGOMET IPSE NEQUE ALIVM SI-
 NAM NEQUE MAGISTRATVM CREABO
 VT IS IMPERET ANTEQVAM DE ALIQ
 GESTO MAGISTRATV RATIONES RE-
 TVLERIT

ΕΝΝΕΑ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤ' ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΟΘΟΙ ΜΕΤΑ
ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΚΥΑΜΕΥΟΝΤΑΙ ΤΑΥΤΗ ΤΗ ΗΜΕΡΑΙ
ΚΑΙ ΚΗΡΤΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΝΕΔΡΩΝ ΟΥΔΕ ΔΙΣ ΤΗΝ
ΑΥΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΟΥΔΕ ΔΥΟ ΑΡΧΑΣ ΑΡΕΑΙ
ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΩ ΑΥΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ ΟΥΔΕ ΔΩΡΑ ΔΕΞΟΜΑΙ
ΤΗΣ ΗΛΙΑΣΕΩΣ ΕΝΕΚΑ ΟΥΤ' ΑΥΤΟΣ ΕΓΩ ΟΥΤ' ΑΛΛΟΣ ΕΜΟΙ
ΟΥΤ' ΑΛΛΟΙ ΕΙΔΟΤΟΣ ΕΜΟΥ ΟΥΤΕ ΤΕΧΝΗ ΟΥΤΕ ΜΗΧΑΝΗ
ΟΥΔΕΜΙΑΙ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΑ ΟΥΚ ΕΛΑΤΤΟΝ Η ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΤΗ
ΚΑΙ ΑΚΡΟΑΣΟΜΑΙ ΤΟΥΤΕ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΤ' ΑΠΟΛΟΓΟΥ-
ΜΕΝΟΥ ΟΜΟΙΩΣ ΑΜΦΟΙΝ ΚΑΙ ΔΙΑΥΗΦΙΟΥΜΑΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ ΟΥ
ΑΝ ΗΙ Η ΔΙΩΞΙΣ ΕΠΟΜΝΤΜΙ ΔΙΑ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΙ
ΕΠΑΡΩΜΑΙ ΕΞΩΛΕΙΑΝ ΕΜΑΥΤΩ ΚΑΙ ΘΙΚΙΑΙ ΤΗ ΕΜΑΥΤΟΥ ΕΙ
ΤΙ ΤΟΥΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΙΝΟΙΜΙ ΕΥΟΡΚΟΥΝΤΙ ΔΕ ΚΑΛΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΙΓΑΘΑ ΕΙΝΑΙ. *ὁπωθεὶ δὲ οὐκ ἐνι, ὃ ἄνδρες δικασαὶ, εἴδ' ἡ-
σω Αθιναίων εἴδ' ἐνα. τὰ γὰρ κείνοντα ταῖς κείσαις ἀπάσας τὰ
δικαστήρια ἐστὶν, οἷς ἔξοσια ἐστὶ, καὶ δεσμὸν, καὶ ἀλλοτρίαν δ' ἀνὴρ βέλων,*
καταγνώσκων. ὡς μὲν ἐν ἔξοσι ὑμῖν δεσμὸν καταγνώσκων,
ταύτῃ ἰπιδείκνυμι· ὡς δὲ τὰ δεδικασμένα ἀκούει ποιεῖν, ἔδαινον
*καὶ ἀνόσιόν ἐστι, καὶ δήμῳ κατ' ἀλυσίς, πάντας ἀνὴρ οἶμαι ὁμολογῆ-
σαι. ἢ γὰρ πόλις ἡμεῖς, ὃ ἄνδρες δικασαὶ, νόμοις καὶ ψηφίσμασι*

TVLERIT SIVE SIT NOVEMVIR SIVE
PONTIFEX SIVE QVICVNQVE CVM NO-
VEMVIRIS EODEM DIE CREANTVR SIVE
PRAECO SIVE LEGATVS SIVE ASSES-
SOR NEQVE BIS EVNDEM MAGISTRA-
TVM EVNDEM VIRVM NEQVE BINOS
MAGISTRATVS EVNDEM GERERE SI-
NAM EODEM ANNO NEC ACCIPIAM
MVNERA PROPTER HELIAEAM VEL
IPSE EGO VEL QVISQVAM ALIVS MIHI
VEL ALII ME CONSCIO NON FRAVDE
NON MACHINATIONE VLLA ET NA-
TVS SVM ANNOS NON PAVCIORES TRI-
GINTA ET AVDIAM TVM ACCVSATO-
REM TVM REVΜ ΑΕQΥΟ ANIMO AMBOS
ET SENTENTIAM DE EO FERAM QYOD

EST IN CONTROVERSIA POSITVM AD-
IVRO IOVEM NEPTVNVM CEREREM ET
IPSE MIHI EXITIVM IMPRECOR ET
FAMILIAE MEAE SI QVID HORVM NE-
GLEXERO ET VIOLARO SIN BONA FIDE
PRAESTITERO PRAECLARA MIHI ET
BONA MVLTΑ EVENIANT. hic vero non
inest, iudices, neque vinciam vllum Athe-
nienlium. nam iudicia sunt, quae omnis
causas iudicent, et his potestas datur, et
vincula, et quamvis aliam mulctam infligendi.
licere igitur vobis damnare vinculis,
per haec ostendo: res autem iudicatas re-
scindere, et iniquum et nefas esse, et sta-
tus popularis euerfionem, inter omnis con-
stare opinor. nostra enim vrbs, iudices,
legi-

διοικῆται. εἰ δέ τις τὰ ψήφῳ κεκρυμμένα νόμῳ καινῷ λύσει, τί πέρους ἔσται; ἢ πῶς τῷτον δίκαιόν ἐστι νόμον παραγορεύσαι, ἀλλ' οὐκ ἀνομίαν; ἢ πῶς ἔτι μεγίστης ὀργῆς ὁ τοιοῦτος νομοθέτης ἀξίος ἐστίν; ἐγὼ μὲν γὰρ τὴν ἐσχάτην νομίζω, ἢ μόνον ὅτι τῷτον τὸν νόμον ἔθηκεν, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς ἄλλοις ὁδὸν δεικνύει καὶ πρὸς δικαστηρίων καταλύσεως, καὶ πρὸς τῶν φευγόντων καθόδου, καὶ πρὸς τῶν ἄλλων τῶν δεινολάτων. τί γὰρ κωλύει, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ ὅστις χαίρων ἀπαλλάξῃ, ὁ τοιοῦτον νόμον θεῖς, ἕτερον φανῆναι ἄλλοις ἢ τῶν τὴ πόλεως ἰχυροτάτων καταλύσειν νόμῳ καινῷ; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι ἔδέν. ἀκύνω δὲ ἐγώ γε καὶ τὸ πρῶτερον ἔτω καταλυθῆναι τιμὴ δημοκρατίαν, πρῶτον γράφων καταλυθῆσθαι, καὶ τῶν δικαστηρίων ἀκύνων γηρομένων. ἴσως μὲν οὐκ ἂν τις ὑπολάβοι, ὅτι ἔχῃ ὁμοίων ὄντων τῶν πραγμάτων νῦν καὶ τότε, λέγω πρὸς καταλύσεως ἔδῃ. ἀλλ' ἔδῃ σπέρμα δεῖ καταβάλλειν ἐν τῇ πόλει ἔδῃ, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοιούτων πραγμάτων, ἔδῃ εἰ μὴ πῶς ἂν ἐκφύοι ἄλλα καὶ τὸν ἐγχειρῶντα λέγειν, ἢ ποιῆν τί τοιοῦτον, δίκην δίδόναι.

Ὅτι τοίνυν καὶ τέχνη κακῶς ἐνεχέησεν ποιῆν ὑμᾶς, ἀξίον ἐστὶν ἀκούσαι. ὁρῶν γὰρ ἐκάστοτε πάντας, ἔτι τὰς πολιτδομένους, καὶ τὰς ιδιώτας, τὰς νόμοις τῶν τὴ πόλεως ἀγαθῶν αἰτίους ὑπολαμ-

legibus et decretis regitur. si quis autem ea quae suffragio iudicata sunt, noua lege abrogarit, qui finis reperietur? lex ea dicenda potius erit, an legum interitus? an non grauissimum supplicium talis legislator meretur? extremum mea quidem opinione, non modo quod hanc legem tulit, sed quia viam ostendit aliis et tollendi iudicia, et exsules reuocandi, et atrocissima quaeque conficiendi. quid enim prohibet, iudices, si nunc iste triumphans discesserit, tali lege perlata, quo minus alius exoriat, qui summum aliquod reipublicae praesidium noua lege demoliatur? equidem opinor nihil. si quidem audio prius etiam sic popularem

statum fuisse oppressum, cum primum violatarum legum accusationes sublatae essent, et perempta iudiciorum auctoritas. fortassis autem aliquis obiecerit, me dissimili horum et illorum temporum statu, de oppresse libertatis loqui. atqui, iudices, etiam talium rerum semina spargere in republica nemo debet, et si nunquam exoritura sint: sed quisquis tale quicquam vel dicere, vel agere instituerit, puniendus est. Quam calide autem vobis nocere decreuerit, operae precium est audire. nam cum videret omni tempore et proceres, et plebeios omnis sentire, leges causas esse publicae felicitatis, secum meditatus est, qua ratione illas, animaduertente

βάνοντες, ἐσκόπει πῶς λήσῃ τέτοις καταλύσας· καὶ ἄρα λη-
φθῇ τῆτο ποιῶν, μὴ δόξῃ δεινὸν μηδὲ ἀναιδὲς μηδὲν εἰργάσθαι.
ὄρεν οὐδὲ τῆτο ποιῶν ὃ πεποίηκε, νόμῳ τὰς νόμοις καταλύσαι,
ἵνα ταδίκημαί· αὐτοῦ τὸ τῆς σωτηρίας ὄνομα ἔχῃ. οἷτε γὰρ σώ-
ζοντες τὴν πόλιν εἰσὶ νόμοι· ὄντες ὅστις ἔθηκεν, ἔδεν ἐκείνοις τῶν
αὐτῶν ἔχοντα, νόμῳ. τὴν μὲν οὐδὲ ὁ νόματῳ Φιλανθρωπίαν,
ὅτι ταύτῃ αὖ μάλισα προσέειπε, καλεῖδεν· τὴν δὲ χρεῖαν, ὅτι
ταύτῃ αὖ ἔχουσα φανήσῃ, παρῖδε. φέρε γὰρ, πρὸς Διός, εἰσι
ὅς τις αὖ, ἢ πρὸς ἑδρὸς ποτὶ ἐπεψήφισεν, ἢ πρὸς τῶν τέτων τί
τῶν ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένων; ἐγὼ μὲν οὐδὲ ἔδεναι αὖ οἶμαι.
πῶς ἐν τῇ ὑπέδου; νόμον ἔθετο ὄνομα τοῖς αὐτῇ κακουρήμα-
σιν. οὐ γὰρ ἀπὸ πῶς, οὐδὲ ὅπως ἔτυχε, ποιῶσι κακῶς ὑμᾶς, ἀλλ'
ἐσκεμμένως, καὶ τῆτ' αὐτὸ πρᾶττονες ἔχ' ἔτοι μόνον, ἀλλὰ καὶ
πολλοὶ τῇ πολλοῖς ἀπομύων, οἱ τέτω, παριόντες, αὐτίκα δὴ μά-
λα συναπολογήσονται. ἔ, μὰ Δί, ἔ Τιμοκράτῃ χαρίσασθαι βυλό-
μηροι πόθεν; ἀλλ' αὐτῷ συμφέρειν ἕκαστῳ ἡγήμην τὸν νόμον.
ὥσπερ τοίνυν ἔτοι σφίσιν αὐτοῖς βοηθεῖσιν ἐφ' ὑμᾶς, ἔτω δὲ καὶ
ὑμᾶς ὑμῖν αὐτοῖς βοηθεῖν. καὶ τοι δυνερωμένων πινῶ αὐτὸν, ὅτι
ἐνεκα τοιαύτ' ἠθέλησε γράφειν, καὶ διεξιόντος, ὡς χαλεπὸν ἀγῶνα
ὑπολαμβάνοι τόνδε, τετυφώσας τὸν ταῦτα λέγοντα ἔφη· συμπα-

maduertente nemine, destrueret; in quo facinore si deprehenderetur, ne tamen inique aut impudenter admisisse quicquam videretur. id igitur facturus quod fecit, rationem inuenit eam, ut lege leges euerteret, ut eius iniuriae beneficium perniciem salutis nomen adipiscerentur. nam et quae rempublicam conseruant, sunt leges: et quam iste tulit, cum his nulla ex parte consentientem, lex. nominis igitur humanitatem, quam vos maxime amplectimini, perspexit: idemque quod in experiundo contrariam vim esset habitura, despexit. age vero, per deos, estne vel praefes aliquis, vel senator qui tale quid unquam approbarit, qualia in ista

lege continentur? ego neminem esse puto. id igitur quomodo est suffuratus? suis sceleribus legis nomen imposuit. nec enim stolidus, aut temere, sed sobrius et praemeditati accedunt ad vos laedendos, atque hoc ipsum agunt non isti solum, sed et multi magistratum, qui mox huc progressi isti patrocinauntur, non medius fidius ut Timocrati gratificentur: cur enim? sed quia unusquisque legem hanc e re sua esse putabit. quemadmodum igitur isti mutuas ad vos decipiendos tradunt operas, sic et vos ad vestri defensionem conspirare debetis. proinde cuidam interroganti, quamobrem talia scribere voluisset, et periculosa huius

ῥέουσι γὰρ Ἀνδροτίωνα ἑαυτῇ, καὶ τοῖς λόγοις, ἡδυνῶ ἀγού-
 τας, ἐπέφθαι παρὰ πόλεως, ὡς δὲ εἰδέναι ὅτι εἶδεν αὐτῇ ἡγή-
 σοιτο φλαῦρον ὑπὸ τῇ γρηφῇ τῇσδε. καὶ δῆτα καὶ τελευτήματα τὴν
 ἀναγκασμένην τὴν τότε, κακύνει· ἔτι μὲν εἰ καλεῖ, ἔτι δὲ, εἰ πάρεσι
 καὶ συναπολογήσεται. μαρτυρεῖ γὰρ δῆπερ φανερά ἡγήσεται
 πᾶσιν ὑμῖν, ὅτι τὸν νόμον τότε ἔνεκα ἐτίθει, ἀλλ' οὐκ ἔτι πᾶσι
 τὸν αὐτόν. Ὅμως δὲ καὶ παρὰ τῇ ἐκείνῃ πεπολιθυμένων ὑμᾶς μι-
 κρὰ βέλπον ἐστὶν ἀλῆσαι· καὶ τῶν ταῦτα, ὧν κεκοινώσκειν ὄντι.
 δι' αὐτὸν εἶδεν ἡγεῖν ἐκείνῃ δικαίως ἂν μισοῖτε. λέξω δὲ εἶδεν
 πλεον ὧν ἀκηκόαθ' ὑμεῖς, εἰ μὴ πνεύσῃ ἄρα ἔτι τοῖς Εὐκτήμονι
 γυνομένοις μὴ παρήσαν ἀγῶσι. καὶ πρῶτον μὲν ἐφ' ὃ μέγιστον
 φρονεῖ, τὴν τῇ χρημάτων εἰσπραξίν ἐξελίσσασθαι αὐτῷ, ὡς μὲν
 τότε τῷ χρησθὲς πάντας εἰσπράξεν ὑμᾶς. αἰπασιμὸν γὰρ
 Εὐκτήμονα τὰς ὑμετέρας ἔχειν εἰσφορὰς, καὶ τὸ ἐξελέγξεν, ἢ
 παρ' ἑαυτῷ καταθήσειν ὑποχόρμητον, καταλύσας ψηφίσματι
 κληρωτικῷ δέχθην, ἔτι τῇ παροφασί ταύτῃ ἐπὶ τὴν εἰσπραξίν πα-
 ρέδου, καὶ τὸν πρὸ βάλλετο, εἰπὼν τὴν ἑσώματι ἀρρώστειαν, ἢ
 ἔφη, συμβουλίῃ μοι. δημηγορίας δὲ ἐπὶ τοῖς ποιεῖσθαι, ὡς ἐστὶ
 τριῶν αἵρεσις ὑμῖν, ἢ τὰ πομπῆα κατακόπην, ἢ πάλιν εἰσφέ-
 ρειν, ἢ τὰς οὐφείλεις εἰσπράξην· αἰσχυρῶν εἰκότως ὑμῶν τὰς

iudicii aleam sibi videri, commemoranti re-
 spondit, delirare eum, qui illa diceret: se
 enim Androtonem defensorem habiturum,
 atque per ocium talis orationes inuenisse de
 rebus omnibus, ut satis sciret, actionem
 hanc sibi minime fraudi futuram. itaque
 mirabar impudentiam tum istius, tum illius:
 istius, si aduocarit eum, illius, si vocatus
 accesserit, et defendet. nam ex eo palam
 apparebit, legem istam in eius commodum
 esse latam, non propter civium communi-
 tatem. Praestiterit tamen vos de illius actis
 in republica quaedam audisse, et ex illis ea
 quorum socius iste fuit; propter quae iste
 non minore quam ille odio dignus est. di-
 cam autem nihilo plura quam vos audiui-

stis, nisi forte vestrum aliqui iudiciis Eu-
 ctemoni dictatis non interfuerunt. ac pri-
 mum, id quod ei maximos animos facit,
 eius pecuniae exactionem excutiamus, qua
 vos omnis cum isto bono viro diuexauit.
 nam accusato Euctemone, quasi is vestra
 tributa detineret, atque pollicitus, se id vel
 ostensurum, vel de suo depensurum, decre-
 to magistratum qui sorte obuenerat, abro-
 gavit, per eamque speciem ad exactionem
 obrepfit, istumque designauit, corporis in-
 firmitatem causatus: ut, inquit, in admi-
 nistratione me adiutet. habitis deinde his
 de rebus concionibus, trium rerum vobis
 optionem dari dixit, aut enim sacra vasa
 conflanda esse, aut denuo tributa pendenda,
 aut

ὀφείλουσιν εἰσπράττειν, ταῖς ὑποχίσει κατέχων, καὶ διὰ τὸν και-
 ρόν, ὅς ἦν τότε, ἔχων ἐξουσίαν, τοῖς μὲν κεμένοις νόμοις οὕτως ὥστε
 δεῖν χρῆσθαι, εἰδὼς, εἰ μὴ τέτοις ἐνόμιζεν ἰκανὸς, ἐτέρους πείναι,
 ψηφισμάτων δὲ εἶπεν ἐν ὑμῶν δεινὰ καὶ ἀδύνατα, δι' ὧν ἡγενολά-
 βει, παραγωγῇ τῶν χρημάτων τῶν δημμάτων, καὶ πολλὰ τῶν
 ὑμετέρων κέκλοιφε μὲν τέττα, γράψας τὰς ἐνδεκά, ἔκ τῶν δαπο-
 δάμιας, καὶ τὰς ὑπερέτας, ἀκολουθεῖν μετ' ἑαυτοῦ. εἴτ' ἔχων τα-
 ταῖ, ἢ γ' ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις οὐκίαις, καὶ σὺ, ὦ Τιμοκράτης, σιωπο-
 λάμβεις μάλα τῶν σωάρχων δέκα ὁρίων, καὶ μηδεὶς ὑπολαμέ-
 βανέτω με λέγειν, ὡς ἔχρην εἰσπράττειν τὰς ὀφείλοντας. χρῆν
 γάρ. ἀλλὰ πῶς; ὡς ὁ νόμος ἀγορεύει, τῶν ἄλλων ἕνεκα. ταῦτα
 γὰρ ἐστὶ δημοδικόν. καὶ γὰρ τοσούτοι, ὧς ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι, πάντες
 ταλαίων ὑμῶν, ὧν ἔτοι τότ' εἰσπράττειν, ταθέντων ἀφείλητε,
 ὅσον βέβλαφθε, τοιούτων ἐθῶν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσαγομένων. εἰ
 γὰρ θέλειτε ἐξελάσσειν, τίνος ἕνεκα μάλλον ἢν τις ἐλαίῳ ἐν δη-
 μοκρατίᾳ ζῇ, ἢ ἐν ὀλιγαρχίᾳ, τὰτ' ἂν ὀρθῶς παραχρησάμενον,
 ὅτι πάντῃα πρῶτον ἐστὶ ἐν δημοκρατίᾳ. ὅτι μὲν τοίνυν τῆς ὀ-
 λοι βέβλαθε ὀλιγαρχίας πολλὰ ἀσελγέστερα ἔκ δεινότερα ἐποί-
 κεν ἔτοι, ἀφείλιντο ἄλλα παρ' ἡμῶν πότε πώποτε δεινότερα ἐν
 τῇ πόλει γέγονεν; οὐ αἰδῶ ὅτι ἐπὶ τῶν τελευτῶν, ἀπώλιντο ἂν

aut aes alienum exigendum; cum autem
 vobis placuisset, sicuti par erat, aes alienum
 potius exigi, spe vos subducens, et aucto-
 ritate fretus, quam per illa tempora nactus
 erat, receptis legibus utendum sibi esse non
 censuit, aut, si quid in his desideraretur,
 alias rogandas, sed apud vos decreta fecit
 acerba, et legibus contraria, per quae suo
 quaestui consulebat, isto sordium concilia-
 tore utens, et multa vobis furabatur. hoc
 adiutore undecimuiros et quaestores urba-
 nos, et ministros comitari se decreto iube-
 bat, deinde iis satellitibus vestras aedis in-
 vadebat. et tu, Timocrates, solus e collegis,
 quorum numero decem erant, eum affecta-
 bare. neque vero me quisquam putet di-

cere, non exigendum fuisse aes alienum.
 fuit enim exigendum. sed quomodo? ut lex
 iubet, aliorum causa. nam hoc popolare
 est. neque enim tantum, Athenienses, quin-
 que talenta per istos extorta vobis profue-
 runt, quantum tales consuetudines in vr-
 bem introductae nocuerunt. nam si spectare
 velitis, quamobrem aliquis in democratia
 vivere malit quam in oligarchia, hoc statim
 ante omnia in promptu erit, quod in demo-
 cratia omnia sunt humaniora. istos autem
 multo petulantiores et crudeliores designasse,
 quam in vlla usquam oligarchia fieri soleant,
 praeteribo: sed quando unquam in vrbe
 nostra maior inhumanitas grassata est? nec
 sub triginta tyrannis, omnis vos dicturos
 com-

εἶποιτε. τότε τοίνυν, ὡς ἔστιν ἀκύνειν, ὑδεῖς ἔστιν ὅς τις ἀπηρεργίῳ
 ἔσθληται, εἴ τις ἐαυτὸν οἶκοι κρύψειν· ἀλλ' αὐτὸ τέτο κατη-
 γορηδὲν τῶν τριάκοντα, ὅτι τὰς ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀδίκως ἀπῆγον.
 ἔτοι τοίνυν τοσαύτῃ ὑπερβολῇ ἐποιήσατο ἐκείνων τῶν αὐτῶν
 πονηρίας, ὡς ἐν δημοκρατίᾳ πολιδούμφοι, τῇ ἰδίᾳ οἰκίαν
 ἐκάσῳ δεσποτῆμον καδίσασαν, ἀγόντες τὰς ἑνδεκά Ἰπὶ τὰς
 οἰκίας. καί τοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, τί οἶδατε ὅπότ' ἀνδρῶν
 πένης, ἢ καὶ πλῆσι, πολλὰ ἀνηλωκώς, καὶ πν' ἴσως τρέπον εἰκότως
 οὐκ ἀπορῶν δαγυρεῖς, μὴ μόνον εἰς τὴν ἀγορὰν φοβοῖτ' ἐμβα-
 λῆν, ἀλλὰ μηδ' οἶκοι μένῃ ἀν' ἀσφαλὲς ἡγοῖτο· ὃ δ' ἐκ τῶν αἵπος
 Ἀνδροτίων εἴη, ὃν ὑπερ' αὐτῶν δίκῃ εἶα λαβεῖν τὰ πεπραγμένα
 καὶ βεβιωμένα, μὴ π' ὑπερ' τῆς πόλεως εἰσπράττειν εἰσφορὰς;
 καί τοι εἴ τις ἔργιτ' αὐτὸν, ἢ σε, ὦ Τιμόκρατες, τὸν ἐπαινέτιον
 τέτων, καὶ σιωεργόν, τὰς εἰσφορὰς πότερον τὰ κτήματα, ἢ τὰ
 σώματα ὀφείλῃ, τὰ κτήματα φήσαι' ἀν', εἴπερ ἀληθῆ λέγειν βέ-
 λουθε· ἀπὸ γὰρ τέτων εἰσφέρειν. τίνα οὖν ἕνεκα, ὦ κάκιστοι
 πάντων ἀνθρώπων, ἀφέντες τὸ τὰ χεῖρα δημύειν, καὶ τὰς οἰκίας,
 ἐ ταῦτα ἀπογράφειν, ἐδέετ' καὶ ὑβρίζετε πολίτας ἀνθρώπους, καὶ
 τὰς ταρακώρεις μετόικας, οἷς ὑβριστικώτερον ὑμεῖς, ἢ τοῖς οἰκέ-
 ταις τοῖς ἐαυτῶν κέχρηθε; καὶ μὲν, εἰ θέλει, σκέψαθε παρ'

compertum habeo. tum enim nemo fuit, cui non conservare vitam licuerit, si se domi abdidisset. sed ob hoc triginta tyrannos accusamus, quod homines in foro, per injuriam comprehensos, violenter abducebant. isti autem tanto illorum improbitatem intervallo superarunt, ut in democratia rempublicam gerentes, adductis undecimviris, suas cuique aedis in carcerem converterent. quid igitur animi habuisse censetis, iudices, hominem pauperem, atque adeo diuitem etiam, sumptibus exhaustum, imo etiam aliqua fortasse probabili de causa praesenti pecunia carentem, cum non modo in forum progredi non liceret, sed nec domi se

tuto manere posse cerneret, earumque rerum auctor esset Androtio, quem sua facinora et anteactae vitae ratio, nec sibi factas iniurias vlcisci iudicio, nedum nomine civitatis tributa colligere patiebantur? atqui si quis eum interrogaret, aut te, Timocrates, laudatorem istorum et administrum, corpora ne tributa debeant, an possessiones, possessiones dicetis, si modo fateri vera volueritis. nam de his tributa pendimus. cur igitur, mortalium omnium improbissimi, omissa praediorum et aedium publicatione, et talium rerum proscriptione, vinciebatis, et contumeliis afficiebatis homines civis, et miseros inquilinos, quibus vos libidino-

sua

ὑμῖν αὐτοῖς, ὧς ἄνδρες δικασαὶ, τί δέλον, ἢ ἐλευθέραν εἶναι δια-
φέρει, τὸτο μέγιστον ἂν ὀργίει· ὅπ τοῖς μὲν δούλοις, τὸ σῶμα τῶν
ἀδικημάτων ἀπάντων ὑπὸ δουρὸν ἐστὶ, τοῖς δὲ ἐλευθέροις, ὕστατον
τὸτο προσήκει κολάζειν. ¶ ὅς, τὸνδὲ πόνον εἰς τὰ σώματα, ὥσπερ
ἀνδραπόδοις, ἐποίησαν τὰς πτωχίας, ἔτω δὲ ἀνίσως καὶ πλεον-
εχικῶς ἔχει πρὸς ὑμᾶς Ἀνδροτίων, ὥς τε τὸν μὲν αὐτὸς πατέρει
ὥς δὲ δὲ δημοσίᾳ δεθέντα ἐπὶ χεῖμασιν ἐν τῷ δεσμοποιεῖν, μήτε
ἀποδόντα ταῦτα, μήτε κερθέντα, ἀποδράναι τῶν ὅς ἄλλων πολι-
τῶν, τὸν μὲν δυνάμειον τὰ ἑαυτοῦ θῆναι, οἰκοθεν εἰς τὸ δεσμο-
ποιεῖν ἀχθέντα ὑφ' ἑαυτοῦ δεδέσθαι. καὶ Τιμοκράτης τῶν μὲν πολ-
λῶν ἡμῶν τότε, ὅτε τὴν διπλασίαν εἰσέπραχεν, ἐδὲ ἂν παρ' ἐνὸς
λαβεῖν ἠθέλησεν ἐγὼντας, μὴ μέχει τῆς ἐνάτης πεντηκονταρίας, ἀλλ'
ἐδὲ μιᾶς ἡμέρας, ἀλλ' ἢ διπλὰ τὰ χεῖματα ἐδὲ κατὰ βαλεῖν, ἢ
πῶς χεῖμα δεδέσθαι, παρεδίδετο ὅς τοῖς ἑνδεκα, τὸν οὐκ ὠφλη-
κότα ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὅς ὅπως ὦν ἂν ὑμεῖς καταγνώτε, ἀδε-
τοι φειδώσιν, ὑπὸ δουρὸν αὐτὸν ποιήσας, νόμον εἰσενεγκεῖν ἐτόλ-
μησεν. ἀλλ' ὅμως ἐτάδε κακεῖνα φήσασιν ὑπὲρ ὑμῶν πεπρα-
χθαι. εἴτα ταῦθ' ὑμεῖς ἐφ' ἑαυτοὺς ἀναδέξεσθε ὑπὲρ ὑμῶν πε-
πραχθαι, καὶ τὰ τ' ἐκ τῶν θρασυτητιῶν καὶ πονηρίας ἔργα πρᾶως
οἴσεσθε; ἀλλὰ μισεῖν ὀφείλετε τὰς τοιαύτας, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

sus insultastis quam vestris mancipiis? at-
qui si apud vos ipsi consideretis, iudices,
quanti referat ingenuum esse, an servum,
illud maximum discrimen reperietis; quod
servi quicquid commiserunt, corpore luere
coguntur, ingenui autem hoc ultimum pu-
niri debet. isti vero contra, poenas corpori-
bus civium, quasi mancipia essent, inflixe-
runt, ac tam inique, tam impotenter vobis-
cum egit Androtio, ut patrem suum aeris
alieni causa in carcere publice vinctum,
oportere censuerit, eo nec dissoluto, nec iu-
dicio liberatum, aufugere: reliquorum ci-
vium, si quis sua debita numerare non pos-
set, eum ex aedibus suis in carcerem a se

VOL. III.

ductum vinciri. et Timocrates a nemine
prorsus nostri ordinis plebeio homine, cum
duplum extorqueret, vades accipere voluit,
non modo non ad nonum senatus conven-
tum, sed ne ad unum quidem diem, sed
aut dupla pecunia annumeranda erat, aut
vinciri statim oportebat, atque undecim-
viris iste iudicio non convictum eo tem-
pore tradebat: nunc vero, ut quos damna-
veritis, hi liberi obambulent, legem ferre
non dubitavit, eamque cum suo periculo.
sed tamen et haec et illa se vestri fecisse
studio dictitabunt. vos igitur concedetis in
vestram gratiam ea esse facta, et audacia at-
que improba istorum facinora aequis ani-

3 H

mis

μᾶλλον ἢ σώζειν. τὸν γὰρ ὑπὲρ τῆ πόλεως περίποιός τις πείθει
 ὑμῶν ταυξόμοι, τὸ δὲ πόλεως ἡθὺς ἔχοντα δὲ φαίμεθα. τὸτο
 δὲ ἐστὶ τίς; τὰς αἰσυνεῖς ἐλεῖν, τοῖς ἰσχυροῖς καὶ δυναμείοις μὴ
 ὀπταῖν ὑβρίζειν· ὅς τὰς μὴ πολλὰς ὠμὰς μεταχειρίζεται,
 κολακάζειν δὲ τὸν αἰεὶ πὶ δυνάμει δοκῶντα, ὃ σὺ ποιεῖς, ὦ Τιμό-
 κρητες. δι' αὐτὰ πολλὰ μᾶλλον ἂν ἐκόντως μὴ θάλησαντες ἀκούσαι
 σε θάνατον καταψηφίσαντο ἔσθαι, ἢ δι' Ἀνδροτίωνα ἀφείσαν.
 Οὔτι τούτων ἔδωκε τὴν εἰσπραξὴν αὐτὴν ὑπὲρ ὑμῶν πεποιθῶν, καὶ
 τῶν αὐτῶν δὲ μάλα ἑμὴν δῆλον ποιήσω. εἰ γὰρ τις ἐργάζεσθαι
 τὰς, πότερος αὐτοῖς δοκῶσι ἀδικεῖν μᾶλλον τὴν πόλιν, ὅ γε
 ὠργοῦντες, καὶ φειδόμενοι διὰ παιδοπρεφίας καὶ οἰκία ἀναλώ-
 ματα, καὶ λατρεῖας ἑτέρας, λειποτέρας τὰς εἰσφορὰς, ἢ ὅτι τὰ
 τῶν ἐθελουσῶν εἰσενέκῃν χρήματα, καὶ τὰ πᾶσι τῶν συμμάχων
 κλέπτουσιν, καὶ ἀπολλύντες οὐκ ἂν εἰς τῶτο δῆκε γόληκε, καὶ πρὸς
 ὅλους ἀναδύει, ἔλθοιεν, ὥστε φῆσαι τὰς τὰς αὐτῶν μὴ εἰσφέρειν-
 τας μᾶλλον ἀδικεῖν, ἢ τὰς τὰς κοινὰ ὑφαινεμένους. τίς οὖν οὐ
 ἔνεκα, ὦ Τιμόκρητες, καὶ Ἀνδροτίων, ἐτῶν ὄντων πλειόνων ἢ τετα-
 κοντα, ἀφ' ὧν ὅγε ἔτερος ὑμῶν πολιδύς, καὶ ἐν τῷ τῷ χρόνῳ
 πολλῶν μὴ στρατηγῶν ἡδυνήκων τὴν πόλιν, πολλῶν δὲ ῥητόρων,
 οἱ πᾶσι τετοιὸν κέκεν, ὧν ὅ γε μὴ τεθναῖσιν ἐφ' οἷς ἡδύκεν, οἱ δὲ

mis feretis? atqui odio vestro potius quam
 vita digni sunt id genus homines. nam qui
 aliquid publico nomine administrat, et ve-
 stram clementiam experiri studet, cum hu-
 ius civitatis moribus praeditum esse decet.
 ii vero qui sunt? imbecillium misereri, fir-
 morum et potentium petulantiam coercere;
 non crudeliter grassari in plebem miseram,
 semper adulari et colere potentiores. id quod
 tu facis Timocrates. ob quae merita hi
 merito, ne audita quidem excusatione tua,
 morte potius te mularent, quam in gra-
 tiam Androtionis dimitterent. Iam eos nec
 in exigendo aere alieno vestrum spectasse
 commodum, id quoque vobis statim decla-
 rabo. si quis enim vos roget, vtrum nocen-

tiores reipublicae putent agricolas et par-
 cos, qui propter educandam sobolem dome-
 sticosque sumptus, et alia munera publica,
 tributa non praestiterunt, an vero qui pe-
 cuniam eorum qui conferre voluerunt, et
 a sociis nostris acceptam, furantur et per-
 dunt; non tanta futura est, quamvis frontem
 perficuerint, eorum audacia, ut dicant ma-
 gis esse iniurios qui sua retineant, quam
 eos qui rempublicam depeculentur. qui sit
 igitur, Timocrates, et Androtio, cum am-
 plius triginta sint anni, ex quo vestrum
 alter quidem in republica gerenda versatur,
 et hoc spacio temporis multi duces urbem
 laeserint, multi item oratores, qui apud hos
 causam dixerunt, quorum alii ob scelera in-
 terfecti

ἀποχωρήσαντες ἔχοντο, καταγνόντες ἑαυτῶν, ἐδυνάστευον πάντες
 τῶν δ' ἑπτάδην κατὰ μέρος· ὑμῶν δ' ἑπτάδην, ἐδ' ἀγανακτῶντες ὅφθιν
 ὑπὲρ ὧν ἡ πόλις ἔπαχεν, ἀλλ' ὅταν οὐδὲν ἐφείδῃ ἡμῶν κηδόν-
 οἱ, εἰ πολλὰς ἐδ' κακῶς ποιῶσαι; βέλτε, εἰ ἄνθρωποι Ἀθη-
 ναῖοι, τὸ τῶν αἰσίων ἐγὼ ὑμῶν εἶπω; ὅτι τῶν μὴ μελέχουσιν,
 ὧν ἀδικῶσιν ὑμᾶς πῶς, δὴ τὸ τῶν εἰσπραττομένων ὑψηλῶς,
 δι' ἀπλησίαν τὴν τρέψαν, διχόθεν καρπὸν τὴν πόλιν. ἔτι γὰρ ῥᾶον
 πολλοῖς, καὶ καὶ μικρὰ ἀδικῶσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ ὀλίγοις καὶ με-
 γάλα, ἔτι δημοτικώτερον δὴ περὶ τὰ τῶν πολλῶν ἀδικήματα
 ὁρᾶν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων. ἀλλὰ τὴν αἰσίων, ὃ ἐγὼ λέγω. δὲ τῶν
 νυν ὑμᾶς ταῦτα λογισαμένους, καὶ μνησθέντας ὧν ἂν ἕκαστος
 ἀμάρτη, καλεῖται, ὅταν λάβῃτε πῶς, καὶ μὴ τὸν χρόνον, εἰ πο-
 λὺς ἐστὶν ἀπ' ἐκείνου, σκοπεῖν· ἀλλ' εἰ ταῦτ' ἐποίησεν, ὡς εἰ νυν
 πρῶτος οἶσεν· ἐφ' οἷς τότε ἡγανακτεῖτε, δόξετε ὀργιζόμενοι κα-
 τεργουμένην τὰ χεῖρα τῶν, ὅσα ἀδικήματα. τῶν μὲν γὰρ
 ὀργιζομένων ἐπὶ, ὅπως πᾶσι κακὸν τὸν λευπηκότα ἐργάσασθαι· τῶν
 τὸ ἀδικημένων, ὅταν πᾶσι ὑπ' αὐτοῖς λάβῃσι τὸν ἡδαικότα, τότε
 τιμωρήσασθαι. ὅταν δὲ δοκῇ νυν μαλακωθέντας, τότε τῶν ὁμο-
 μωμένων ὅρων ἀμελεῖσθαι, ὑμῶν αὐτοῖς χεῖρα ἀπὸ τοῦ
 δίκαιον ἀλλὰ μισεῖν, καὶ μὴ ἀνέχεσθαι φωνῶν, μῦτε τῶν, μὴτ'

perfecti sunt, alii voluntario exilio, stimu-
 lante scelerum conscientia, sese imminenti
 exitio eripuerunt, ut aeminem talem alter-
 vter vestrum accusarit, aut saltem dolere
 se de iniuriis civitati factis ostenderit? hic
 quidem vos nostri gessisse curam apparet,
 cum mali exagitandi fuerunt. horum fa-
 ctorum causam requiritis, Athenienses? di-
 cam vobis. ex iniuriis, quibus vos quidam
 afficiunt, fructum ipsi una capiunt, et de
 tributis suffragantur, et ob avaritiam inex-
 plebilem bifariam fruuntur republica: ne-
 que enim expeditius est multorum et mi-
 nutis in rebus, quam paucorum et in ma-
 gnis delinquentium suscipere inimicitias:
 neque popularius scilicet, multitudinis, quam

paucorum quorundam peccata cernere. sed
 in causa hoc est, quod ego dico. vos igitur
 his animaduersis, animoque infixis, qui-
 cunque peccarit, eum ubi deprehensus fue-
 rit, punietis, neque quantum temporis in-
 tercesserit, considerabitis, sed vtrum talia
 fecerint. nam si nunc aequis feretis animis
 ea, quae tum aegre ferebatis, per iracun-
 diam illos, non ob factas vobis iniurias, mul-
 tasse vos putabunt. nam iratorum est,
 eum a quo molestus affecti sint, subito im-
 petu vicisci: laetorum, quodocunque son-
 tem nacti fuerint, tum in eum vindicare.
 non igitur decet, ut nunc deliniti, tum dato
 iureiurando neglecto, vobis ipsis praeter ius
 et aequum gratificati esse videamini: odio

ἐκείνων τοιαῦτα πεπολιθυμένων. Ἀλλὰ, ἡ Δία, ταῦτα μόνον
 τρίτοι γεγονόσιν, ἐν οἷς πεπολίτθηναι, ἀλλὰ δὲ ἔτι καλῶς
 διωκήκασιν; ἀλλὰ καὶ τὰλλα ἔγωγε προσεληλύθασι πρὸς ὑμᾶς,
 ὥς ἤκιστα, ἐν οἷς ἀκηκόατε, ἀξιὸν ἐστὶ μισεῖν αὐτὰς. τί γὰρ βέλεσθε
 εἶπω, τὰ πομπεῖα ὥς ἐπεσκυδάκασι; καὶ τί μὲν τῶν σεφάνων κα-
 θαίρεσιν; ἢ τί μὲν τῶν φιαλῶν ποίησιν τὴν καλίω; ἀλλ' ὅτι τέτοις
 γε, εἰ μηδὲν ἄλλο ἠδίκουεν τὴν πόλιν, τρεῖς ἔχ' ἅπαξ δικαίως ἂν
 μοι τεθνάναι δοκῶσι. καὶ γὰρ ἱεροσυλία, καὶ ἀσεβεία, καὶ κλοπῇ, καὶ
 πᾶσι τοῖς δεινοτάτοις εἰσὶν ἔνοχοι. τὰ μὲν οὐκ πολλὰ, ὧν λέγων
 ὑμᾶς ἐφενάκιζεν Ἀνδροτίων, πῶς αὖτε λέγω. φήσας ὅτι ἀπορρεῖν τὰ
 φύλλα τῶν σεφάνων, καὶ σαπρὲς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ
 ἰῶν, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' ἔχουσιν χρυσίον, συγχωνύειν ἐπεισεν. αἰσθεὶς ὅτι
 ἐπὶ ταῦτα, προσεῖλε τετονὶ τὸν ἀπάντων τῶν κακῶν κοινωνόν.
 καί περ' ἐπὶ μὲν ταῖς εἰσφοραῖς, τὸν δημόσιον παρῆναι προσέ-
 γραψεν, ὡς δὴ δίκαιον ὦν, ὧν ἕκαστος ἀντιγραφὸς ἐμελλεν
 ἔσεσθαι τῶν εἰσενεγκόντων· ἐπὶ τοῖς σεφάνοις δὲ ἔς καλῆκοπιεν, ἔχι
 προσηγάγετο ταυτὸ δίκαιον τέτο, ἀλλ' αὐτὸς ῥήτωρ, χρυσοχόος,
 ταμίας, ἀντιγραφὸς γέγονε. καὶ μὲν εἰ μὲν ἀπὸ τῶν ἡξίους ὅσα
 πρὸς τῇ πόλει σαρπη πεισθύν, οὐκ ἂν ὁμοίως κλέπτης ὧν ἐφω-
 ρῶ· νῦν δὲ ἐπὶ ταῖς εἰσφοραῖς, ὁ δίκαιόν ἐστι, ὁρίσας μὴ σοὶ πε-

prosequendi sunt, neque audienda vox est eo-
 rum qui rempublicam hoc modo gesserunt.
 At hercule, in his solis functionibus talis sese
 prae buerunt, alia vero sunt, quae recte ad-
 ministrarint? imo in aliis rebus tales in vos
 exstiterunt, ut ob haec quae audiistis, mi-
 nimo sint odio digni. quid enim a me dici
 vultis? sacra vasa quo modo refecerint? et
 ut coronas destruxerint? aut elegantem il-
 lam phialarum confectionem? nam vel ob
 haec, si nulla re alia rempublicam laesissent,
 ter, non semel mihi commeruisse mortem
 videntur. nam et sacrilegii, et impietatis, et
 peculatus, et omnium atrocissimorum sce-
 lerum rei sunt. multa igitur ex his oratio-
 nibus, quibus vos decepit Androtio, prae-

termittam. sed folia coronarum fluxa esse
 et vetustate putrefacta dixit, quasi vero
 violacea illa essent, aut rosacea, non aurea,
 vobisque persuasit, ut eas conflaretis. eo
 munere sibi credito, istum omnium scele-
 rum socium sibi allegit. ac postea in exi-
 gendis tributis, oportere ministrum publi-
 cum adesse censuit, ad abstinentiam suam
 ostentandam, cum unusquisque illorum qui
 tributa pependerant, sibi ipse rescriptor fu-
 turus esset: in coronis autem quas concede-
 bat, idem ius non adhibuit, sed ipse orator,
 aurifex, quaestor, rescriptor exstitit. enim-
 vero si postulasses, ut tibi de omnibus pu-
 blicis functionibus fides haberetur, tua fu-
 racitas non perinde fuisset deprehensa: nunc
 in

σάφην, ἀλλὰ τοῖς αὐτῆς δόλοις τὴν πόλιν, ὅπότε ἄλλοι πρῶ-
των καὶ χρημάτων κινῶν ἱερὰ, ὧν ἕνα εἶδ' ἐπὶ τῇ ἡμετέρας χυαῖς
ἀνετέθη, μὴ προσγεγραμμένῃ τὴν αὐτὴν φυλακὴν, ἣν περ ἐπὶ
τῶν εἰσφορῶν, φαίνει, ὅτι ἤδη δῆλον δι' οὗ τῆς ἐποίησας; ἐγὼ μὲν
οἶμαι. Ἐ μὲν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ κατὰ πόλιν ἔχοντες σκέ-
ψασθε, ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ ἐπιγεράματα τῇ πόλει ἀνελών,
ὡς ἀσεβῆ καὶ δεινὰ ἀντεπέγραψεν. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς ἀποδύας ὁρᾶν
ὑπὸ τῶν σεφάνων ταῖς χοινικίσι κατὰ πρὸν γεγραμμένα, ΟΙ ΣΥΜ-
ΜΑΧΟΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑΣ ΕΝΕΚ Ε-
ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΤΗΝΗΣ· ἢ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ
ΤΗ ΑΘΗΝΑΙ ΑΝΕΘΕΣΑΝ· ἢ κατὰ πόλιν, ὅτι δῆναι τὸν δῆμον ἐσε-
φάνωσαν, σωθέντες ὑπὸ τῆς δῆμης, οἷον, ΕΥΒΟΕΙΣ ΣΩΘΕΝΤΕΣ ΚΑΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΝΤΕΣ ΕΣΤΕΦΑΝΩΣΑΝ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ. ἐπεγέγραπτό
περὶ πόλιν, ΚΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΛΑ-
ΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥΣ. ΧΑΒΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΝ ΝΑΞΩΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ.
τοιαῦτα γὰρ ἦν τὰ τῶν σεφάνων ἐπιγεράματα. ταῦτα μὲν τοί-
νυν, ἃ πρότερον ζῆλον πολλὸν εἶχε καὶ φιλοδουμίαν ὑμῖν, ἠφά-
νισται, καθαιρεθέντων τῶν σεφάνων· ἐπὶ δὲ ταῖς φιάλαις, αἵς ἀντὶ
ἐκείνων ἐποίησας ὑμῖν ὁ πόρενος ὅδ' ἄν, ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ ΕΠΙΜΕΛΟΥ-
ΜΕΝΟΥ ΕΠΟΙΗΘΗΣΑΝ, ἐπιγέγραπται. καὶ τὸ σῶμα ἡταιρηκότος

in exigendis tributis, id quod aequum fuit, definiisti, non habendam esse tibi fidem a ciuitate, sed ministris publicis, quum autem aliud quippiam agis, cum res sacras commoues, quarum pleraeque nec aetate nostra consecratae sunt, eandemque cautionem, quam in tributis exigendis adhibuisti, non adscribis, nonne iam constat, quamobrem id feceris? ego quidem opinor. atqui, Athenienses, confiderate, quam praeclaris, et ad omnem posteritatem honorificis inscriptionibus sublati, quam impias et inhumanas reposuerit. arbitror enim scire vos omnis, sub coronarum modiolis scriptum fuisse, SOCII POPVLVM ATHENIENSEM FORTITVDINIS ERGO CORONARVNT ET IVSTI-

TIAE, aut, SOCII PRAEMIUM HOC MINERVAE CONSECRARVNT, aut oppidatum, hi vel illi populum coronarunt, seruati a populo. veluti, EYBOEENSES SERVATI ET IN LIBERTATEM ASSERTI CORONARVNT POPVLVM. alibi alicubi adscriptum fuit, CONO DE NAVALI PRAELIO LACONICO. CHABRIAS DE NAVALI PRAELIO NAXIO. nam tales fuerunt coronarum inscriptiones. ea igitur quae nobis honori dudum fuerunt, et admirationem pepererunt, destructis coronis sunt abolita: phialis autem, quas iste ganeo vobis illorum loco procurauit, inscriptum est, ANDROTIONE CVRANTE FACTAE SVNT. et cuius corpus stupris inquinatum, ingredi templum leges

ἐκ ἐώσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἱερὰ εἰσιέναι, τέτυκτόν γε ἐν τοῖς ἱεροῖς
ἐπὶ τῶν φιαλῶν ἐπιγεγραμμένον ἐστίν. ὁμοίον γὰρ ἔστι γὰρ; τὸ
τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιγεγραμμένον, ἢ φιλομῖαν ἰσὺν ἔχον ὑμῖν.
τρία τίνων ἐκ τούτων τὰ δεινότερα ἂν τις ἴδοι πεπραγμένα αὐ-
τοῖς. τὴν μὲν γὰρ θεὸν οὐκ ἐφάνης στυλῆκασι τὴν πόλιν δὲ
τὸν ζῆλον ἠφρόνισασι τὸν ἐκ τῶν ἔργων, ὃν ὑπομνήματ' ἦσαν,
ὅλως ὅτι ἐφάνη τὸς αἰ ἀναθέντας δόξαν ἔμμελλον ἀφ' ἑαυτοῦ,
τὴν δοκεῖν ὃν ἂν οὐκ ἀπαθῶσι ἐθέλειν μεμνηθῆς. καὶ τὰς καὶ το-
σαύτα τὸ πλῆθος ἐργασάμενοι κακὰ, εἰς τὴν ἀναιδησίαν καὶ
τόλμης ἀφελήθησαν, ὥστ' ὁ μὲν οἶεται δι' ἐκείνων ὑφ' ὑμῶν
σωθῆσθαι, ὁ δὲ ἀφ' αὐτῶν, καὶ ἔμμελλον τοῖς πεπραγμένοις.
ἔγωγε δὲ ἔμμελλον εἰς χρήματα ἀναιδής, ἀλλὰ καὶ σκαιός ἐστιν, ὥστ'
οὐκ οἶδεν ἐκείνο, ὅτι ἐφάνη μὲν εἶναι δρετῆς σημεῖον, φιάλαι δὲ
καὶ ἐκπώματα, καὶ τὰ τοιαῦτα, πλῆθος. καὶ ἐφάνη μὲν ἅπας, καὶ
μικρὸς ἢ, τὴν ἰσὺν φιλομῖαν ἔχει τὴν μεγάλῃ ἐκπώματ' αἰ,
ἢ θυμολήτριά, ἢ τὰ τοιαῦτα κτήματα, εἰ μὲν ὑπερβάλῃ τὴν
πλῆθος, πλῆθος τὰ δόξαν ἀφ' ἑαυτοῦ τοῖς κακῶν, εἰ μὲν
αἰ ἐπὶ σμικρῶν σμικρῶν αἰ, τοσούτ' ἀπέχει δὲ τῆς πλῆθος διὰ
ταῦτα τυχεῖν, ὥστ' ἀπερχόμενος ἀφ' ἑαυτοῦ εἶναι. οὐδὲ τίνων
ἀνελὼν μὲν τῆς δόξης κτήματα, ἔμμελλον ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ

vetant, eius nomen in sacris templorum va-
sis est inscriptum. quidni vero simile istud
esset veteribus inscriptionibus et aequae ho-
nificum reipublicae? tria igitur hinc con-
stat eos maxime nefaria perpetrasse. nam et
deam coronis spoliarunt: et urbis illam fa-
cinorum celebritatem et admirationem, qua-
rum coronae monumenta fuerant, aboleue-
runt: et his qui coronas dedicarant, non par-
vam gloriam sustulerunt, quo minus acce-
ptorum beneficiorum memores ac grati esse
videantur. quamvis igitur talia et tanta mala
fecerint, tamen ita insignis eorum stupor est
et impudentia, ut et iste propter illum se
impune speret abiturum, et ille affideat,
nec intueri lucem vereatur, his rebus gestis.

est autem non ita modo impudens in pecu-
nia rapienda, sed etiam ita stultus, ut igno-
ret illud, coronas esse virtutis signum, phia-
las vero, et pocula, et eius generis alia, diui-
tiarum; et coronam quamvis, tametsi pu-
silla sit, aequae honorificam esse, ut magnam:
sed pocula, aut acerras, aliaque generis eius-
dem vasa, si permulta fuerint, opinionem
quandam opulentiae possessoribus conciliare,
sin ob minuta superbieris, tantum abesse,
ut propterea quicquam existimationi tuae
accedat, ut etiam ineptus esse videaris. iste
igitur gloriae possessiones sustulit, opulen-
tiae reposuit, minutas, et vobis indignas.
ac ne illud quidem animadvertit, populum
nunquam de pecunia cumulanda vehemen-
ter

ἀνάξια ὑμῶν. καὶ εἰδὲ ἐκείνο οἶδεν, ὅτι πρὸς μὴ χρημάτων κτή-
σιν, εἰδὲ πώποτε ὁ δῆμος ἐσπύδατο πρὸς τὴν δόξης, ὡς εἰδὲ πρὸς
ἐν τῇ ἄλλων. τεκμήριον δὲ. χρήματα μὲν γὰρ πλεῖστα τῶν Ἑλλήνων
πρὸς χάριν, πρὸς ὑπὲρ φιλοφιλίας ἀνέλωσεν ὑπὲρ τὴν δόξης,
εἰσφέρων ἐκ τῇ ἰδίᾳ, εἰδὲνα πώποτε κίνδυνον ἐξέστη. ἀφ' ὧν
κλήματα ἀθάνατα αὐτῷ φέρεται, τὰ μὲν, τῇ ἐργῶν ἢ μνήμῃ, τὰ
τῇ, τῶν δυνάμεων τῇ ἐπ' ἐκείνοις σαθέντων τὸ κάλλος, πρὸς-
πύλαια ταῦτα, ὁ παρθενῶν, νεώσοικοι, σοαί, σὺν ἀμφοτέροισι δύο,
εἰδὲ χρυσίδες τέσσαρες, ἢ πρὸς, ἀγνοῖα ἐκάστη μναῖν, αἷς, ὅταν σοι
δοκῇ, πάλιν γράψῃς καλαχωνδύειν. εἰ γὰρ ἐαυτὰς δεκατρίους,
εἰδὲ ἀ καλαράσαντι αὐτῷ ἐχθροί, ποιῶντες, διπλᾶς πρὸς τὴν
εἰσφορῆς, ταῦτ' ἀνέθεσαν, εἰδὲ, οἷσις πρὸς σὺ, χρώμενοι συμβέλλοις
ἐπολιτύνοντο. ἀλλὰ εἰδὲ ἐχθροὺς κρατύνει, καὶ ἀ πᾶς τις αὐτῷ
φρογῶν δὲ ξαίλο, τὴν πόλιν εἰς ὁμόνοιαν ἀγαγόντες, ἀθάνατον
κλέος αὐτοῖς λελείπασσι, εἰδὲ δὲ ἔπιπυδύοντας οἷα σοι βεβίωται,
τῆς ἀγορῆς εἰργονίης. ὑμεῖς δὲ εἰς τοτῶτον, ὅς ἀνδρες Ἀθηνῶν,
πρὸς τῇ δυνείας, καὶ ῥαθυμίας, ὡς εἰδὲ τοιαῦτ' ἐχώντες πρὸς
δείγματα, ταῦτα μιμῶντε ἀλλ' Ἀνδροτίων ὑμῖν πομπείων ἐπι-
σκυαστής. Ἀνδροτίων, ὅς γὰρ, καὶ θεοί. καὶ τῶν ἀσέβημα ἐλαττόν τι-
νος ἢ γαίῳ; ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγῶμαι δεῖν τὸν εἰς ἱερὰ εἰσιόντα, καὶ

ter laborasse: de acquirenda vero gloria sic,
ut de nulla re alia. id quod ex eo cernitur,
quod cum aliquando maximam inter omnis
Graecos pecuniam haberet, eam omnem
honoris augendi studio insumpsit: ac gloriae
causa tributa conferre de suo voluit, neque
vllum periculum vnquam detrectavit. unde
possessiones immortalis sibi comparavit, par-
tim rerum gestarum memoriam, partim do-
natorum, quae propter illas dedicata sunt,
praestantiam, propylaea haec, aedem Mi-
neruae, naualia, porticus: non vnceolos
duos, aut aureos caliculos quatuor aut tris.
librae pondere singulos, quos cum tibi vi-
sum fuerit, denuo conflagandos esse decernes.
nec enim decimas a ciuibus exigendo, ne-

que ea quae hostes eis imprecati essent fa-
cilitando, aut dupla tributa extorquendo,
haec consecrarunt, neque tui similibus con-
filiariis vtendo rempublicam gesserunt: sed
hostibus superandis, et iis rebus gerendis,
quibus nec optari meliora possint, atque in-
ter ciuis concordia conciliata, immortalem
sui memoriam reliquerunt, eos vero qui ita
vixerant, ut tu hactenus studio tibi habuisti,
foro prohibuerunt. vos autem, Athenienses,
in eam adducti estis et facilitatem et igna-
viam, ut exempla talia cum habeatis, ea ta-
men non imitemini, sed Androtio vobis sa-
crorum vasorum sit rector: Androtio, o dii
immortales. et hanc vlla impietate alia mi-
nore ducitis? ego enim arbitror, qui sa-
erae

χερσίβων, καὶ κανὼν αἰψόμορον, καὶ τὸ πρὸς θεῷ θεὸς ἐπιμελείας
 πρὸς ἀτλήν ἐσόμορον, ἐχὶ πρὸς ἐρημύων ταχὺν ἡμερῶν ἀειθμόν
 ἀγνοῦν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγνυμέναι τοιούτων ἐπιτηδεύματων,
 οἷα τέτῳ βεβίω). Καὶ πρὶ μὲν τέτων, καὶ χολήν αὖ τὴν Τιμοκρά-
 τει σωερεῖ, πολλὰ λέγειν ἔχων ἐτι πρὸς τέτοις, παύσομαι. οἶδα
 δὲ, ὅτι ὡς μὲν οὐκ ἀσύμφορον ὑμῖν ἐστὶν ὁ νόμος, καὶ πρὸς πάντας
 θεῷ νόμους εἰσενεγεγμένον, ἔτι καὶ πρὸς πάντα ἀδίκως ἔχων, ἐχὶ ἐξ
 λέγειν ἀκέρω δὲ αὐτὸν λέγειν, ὡς ἐκτέπσαι τὰ χεῖμα Ἀνδρο-
 πίωνι, καὶ Γλαυκέτῃ, καὶ Μελανώπῳ, καὶ ὅτι δεινότατον ἂν πάθῃ
 πάντων ἀνθρώπων, εἰ πεποιηκότων ἐκείνων τὰ δίκαια, ὑπὲρ ὧν
 αὐτὸς αἰτίαν ἔχει θεῖναι τὸν νόμον, μηδὲν ἥττον αὐτὸς ἀλίσκοιτο.
 ἐγὼ δὲ τὸν λόγον ἡγῶμαι τέτον, ἐδὲ καθ' ἐν λέγειν ἐκείναι τέτῳ.
 εἰ μὲν γὰρ ὑπὲρ τέτων, ἐς τὰ πρὸς ἡκούσας φήσεις πεποιημέναι,
 θεῖναι τὸν νόμον ὁμολογεῖς, καὶ ἐκείνόν σε πρὸς ἡκούσας ἀλίσκεσθαι
 φανερώς, ὅτι μὴ πθέναι νόμον, εἰ μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς
 πολίταις ἀνέκρως. ὅτι κύριοι νόμοι λέγῃσι, καθ' ἐς ἕτοι δικάσειν
 ὁμωμόκασιν· εἰ δὲ τὸ πᾶσι συμφέροντος ἕνεκα ταῦτα νομοθετῆσαι
 φήσεις, μὴ λέγε τι ἔκτισιν τι τῶν τέτων· ἐδὲ γὰρ κοινωνεῖ τῷ νό-
 μῳ τῶδε· ἀλλ' ὡς ἐπὶ τῆς ἐστὶν ἔτι καλῶς ἔχων ὁ νόμος, τέτο
 δίδασκε. τέτο γὰρ ἐστὶν ὑπὲρ ἧς σὺ μὲν εἰσενεγκεῖν φῇς, ἐγὼ δὲ

cras aedis ingrediatur, qui malluua et canistros attingat, qui curae diuinarum rerum praesit: eum non modo ad certum aliquot dierum tempus castum esse debere, sed per omne spacium aetatis ab istiusmodi studiis fuisse purum oportere, in quibus aetatem iste consumpsit. Ac de his quidem per ocium: cum vero de his quae pro defensione Timocratis iste allaturus est, plura etiam dicenda haberem praeter haec, definam. quem, tametsi inutilem vobis hanc esse legem, et contra omnis leges inculcatam, et ab omni parte iniquam, negare non posse compertum habeo: dicere tamen audio pecuniam illam soluisse Androtonem, Glaucetem, et Melanopum; proinde omnium ini-

quissime secum actum iri, si nihilominus ipse damnetur, cum illi fecerint quicquid aequum est, pro quibus eum tulisse legem hanc criminemur. mihi vero nullo modo concedendum ei videtur hoc effugium. nam si fateris te pro istis tulisse legem, quos officio functos esse dicis, eo nomine te damnari aperte oportet, quod receptae leges, secundum quas hi se pronunciuros iurant, omnino interdicunt, ne qua lex, nisi quae ex aequo ad omnis civis pertineat, feratur: sin te bonum publicum spectasse rogatione tua dices, noli solutionis istorum meminisse (quae ab ista lege prorsus aliena est) sed legem ipsam e republica esse, recteque esse latam, id doceto. nam hoc illud est,

γέγραμμαι, τάνδυσία φάσκων, κείναι δὲ παροχή τετυσί. καί
 τοι καὶ τὸτο οὐκ ἀπορήσαιμι· ἀνδραγαθία, πάντα μᾶλλον ἢ καὶ τὰς
 νόμοις πεποιημένους τὴν ἐκίσειν ἐκείνους τὴν τῶν χρημάτων. ἀλλὰ
 μὴ παρὲς τούτων ὑμῶν οἰσόντων τὴν ψῆφον, τί δὲ ταῦτα λέγοντες
 ἐνοχλεῖν με νυνί; Οἶμαι τοίνυν αὐτὸν εἰς ἐκείνων ἀφίξεσθαι
 τῶν λόγων, ὡς δεινὰ ἀνδραγαθία, εἰ γράψας, ὅπως Αθιναίων μη-
 δεὶς δεδήσε, αὐτὸς πείσεσθαι πᾶσι καὶ ὅτι τὰς νόμους ὡς πρῶ-
 τάτοις καὶ μετεωλάτους εἶναι, ὡς τῶν ἀδικημάτων μάλιστα ἐπὶ.
 παρὲς δὲ τὰς τοιαύτας λόγους, βέλτιον παροχῆσθαι μικρὰ πάν-
 τας ὑμᾶς, ἢ ἢ τὸν δεδωκεῖν. ὅταν μὲν γὰρ λέγῃ ὅπως μηδεὶς
 δεδήσε Αθιναίων μὴ λαυθαρέτω ψευδόμενος ὑμᾶς. οὐ γὰρ
 τὸτ' ἐθηκεν, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς ἀκυρεῖ τὴν παροχὴν ὑμῶν γρησέδε,
 καὶ τὴν μετ' ὅρκου, καὶ λόγου, καὶ κείσεως ψῆφον ἐκνεμερῶν, ἀδικον
 καδίσησι. μηδὲ ταῦθ' ὑμῖν τὸν ἐν τῷ νόμῳ ῥημάτων ἐκλέξας λε-
 γέτω, ἀφελόμενος πότα' ἐπὶ ἀκῆσαι, ἀλλ' ὅλον δεκνύτω τὸν νό-
 μον ἐξῆς, ὅτι τὰ συμβαίνοντ' ἐξ αὐτῶν σκοπεῖν εἶπω. δειρήσειε γὰρ
 ταῦτα ὅλη, ἀλλ' ἐγὼ λέγω, καὶ εἰς ἃ φησιν οὗτ'. ἀλλὰ μὲν παρὲς
 γε τὸ τοῖς πολλοῖς συμφέρον, τὰς νόμους πρῶτοις καὶ μετεωλάτους εἶναι,
 τὰδε καὶ σκοπεῖν. ἐπὶ, ὡς ἄνθρωποι Αθιναῖοι, δύο εἶδη, παρὲς ὧν εἰσιν
 ④ νόμοι καὶ πᾶσας τὰς πόλεις. ὧν τὸ μὲν ἐστὶ δι' ὧν χρώμεθα

est, cuius gratia et tu te tulisse dicas, et ego
 qui contrarium de ea sentiam, accusarim,
 et de quo his sententia sit ferenda. quan-
 quam autem id quoque ostendere possem,
 quiduis eos fecisse potius, quam aes alie-
 num, ita ut leges iubent, dissoluisse. quia
 tamen vos ea de re iudicaturi non estis,
 quorsum attinet me vobis eo commemorando
 nunc obturbare? Arbitror praeterea fore, ut
 nec his sermonibus absterneat, cum ipse scri-
 pserit, ne quis Atheniensis vincatur, inique
 secum actum iri, si mali quippiam ipse fe-
 rat; et, ut leges quam lenissimae sint et mode-
 ratissimae, e re tenuissimorum esse in primis.
 operae precium fuerit igitur, vos omnis, ut
 ne fucio isto verborum decipiāmini, prius

VOL. III.

aliquid audiuisse. nam si dixerit, ut nequis
 Atheniensium vincatur: ne vos praetereat,
 eum mentiri. neque enim hoc rogauit, sed
 illud, ut exigendae mulctae auctoritas vobis
 adimeretur, utque suffragium, cum iure-
 iurando, disceptatione et iudicio latum, ir-
 tum efficeret. neque ea verba e lege seligat,
 quae sunt humanissima apud, sed totam
 legem ordine ostendat, et quae eam conse-
 cutura sunt, considerari patiat. rem enim
 ita se habere, ut ego dico, non ut iste, re-
 perietis. quod igitur ad legum lenitatem et
 moderationem, quae plebi sit conducibilis,
 attinet, haec cogitanda sunt. duo habentur,
 Athenienses, genera rerum, propter quae in
 singulis urbibus legum adminicula requirun-
 tur.

ἀλλήλοις, ἔστω ἀλλήλοισιν, καὶ πρὸς τῶν ἰδίων ἀ' χρη' ποιῆν διω-
 είσμεθα, ἔστω ὅλως τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτὲς τὸ δ', ὅν τρέπον
 δεῖ τῷ κοινῷ τ' ὁλόως ἕνα ἕκαστον ἡμῶν χρησθῆναι, εἴαν πολιθεύειν
 βέλῃ, καὶ φῇ κήδεσθαι τ' ὁλόως. ἐκείνοις μὲν τίνων τὰς νόμους
 πρὸς τῶν ἰδίων ἡπίως κείων καὶ φιλοθυρώπως, ὑπὲρ τῶν πολλῶν
 ἐστὶ τῶνδε ἡ τὰς πρὸς τῶν πρὸς τὸ δημόσιον πρὸς τὸν νόμον, τὸν
 πῶν ἰσχυρῶς, καὶ χαλεπῶς ἔχειν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστίν. ἔγω γὰρ ἂν ἤκιστα
 ὁ πολιδουόμενος τὰς πολλὰς ὑμῶν ἀδικοῖεν. ὅταν δὲ τέτω τῷ
 λόγῳ χρησθῇ, ἐπὶ ταῦτα ἀποκρίσεται ὅτι τὰς νόμους, οὐκ ἐκείνους
 τὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τὰς ποιῆ, ἀλλὰ τῶνδε, οἱ τοῖς πολιδουμέ-
 νοις φόβον παρέχουσι. Πολλὰ δ' ἂν περ ἔχοι λέγειν, εἰ καθ' ἕκα-
 στον ὧν ἐρεῖ δεικνύειν βέλῃ, φενακισμῶ καὶ ἀδικοῦσιν ἐνε-
 κα ρηθισόμενα. ἀλλὰ τὰ μὲν πολλὰ παρήσω· κεφάλαιον δ'
 ὑμῖν ὧν μνημονεύει ἐρεῖ. σκοπεῖτ' ἐν ἅπασιν τοῖς λόγοις ὅπόσους
 ἂν λέγη, εἰ π' δυνήσεται τοῖς τοῖς ἐπείν, δι' ἧς διδάξῃ, ὡς ἐστὶ δίκαιον
 τὸν πέντε τὸν νόμον, ταῦτα πρὸς τὰς πρὸς τῶν παρεληλυθότων
 καὶ πρὸς τὸν τέλος ἐχρηστών ποιῆν, καὶ πρὸς τῶν μελλόντων γε-
 νήσεσθαι. πρὸς τῶν γὰρ ὧν αἰχρῶν καὶ δεινῶν τῶν γεγραμμένων
 ἐν τῷ νόμῳ, τῶνδε δεινότατον, ἔστω μάλιστα ἀδικοῦσιν γεγραπταί.
 εἰ ἡ τῶνδε μὴ ὅτι, μὴτ' ἀλλ' οὐ μὴδεῖς τέτων δυνήσεται δειξάν,

tur. alterum, quo de consuetudine vitae, de
 contractibus, de priuatis negociis, atque
 adeo de consociatione et communitate in-
 ter nos ipsos quid sit agendum constituimus:
 alterum, quo pacto unusquisque nostrum pa-
 ratus et affectus esse debeat erga rempubli-
 cam, si eam administrare instituerit, seque
 curam suscepisse ciuitatis profiteatur. illas
 igitur priuatorum contractuum leges, e re
 plebis est, esse lenis et humanas: contra,
 quae in magistratus latae sunt, eas esse acris
 et seueras vobis expedit. sic enim reipubli-
 cae gubernatores vos minime iniuriis affi-
 cient. proinde cum istam causam adducet,
 sic ei occurrite: leges eum humanas reddere,
 non has quae vobis defendendae sunt, sed

illas, quae terrorem magistratibus incutiant.
 Multa dicenda restarent, si quis ostendere
 vellet omnia, quae iste imposturae fucique
 faciendi causa, in medium allaturus est. sed
 maxima ego parte omissa, summam eorum
 quae tenenda vobis sunt, recensebo. confi-
 derate in verbis eius omnibus, quaecumque
 dixerit, nunquid afferre tale queat, quo do-
 ceat, fas esse, ut legislator de praeteritis ea-
 dem et iam antea absolutis fieri iubeat, at-
 que de instantibus et futuris. nam cum
 omnia in lege perscripta, turpia sint et ini-
 qua, hoc omnium iniquissimum, et legibus
 inimicissimum inseruit. quod si neque iste,
 neque quisquam alius ostendere poterit, sci-
 endum erit, minimeque dubitandum, vos de-
 cipi:

εἰδέναι καὶ συνιέναι σαφῶς φενακίζομενοις ὑμᾶς, καὶ λογι-
σασθαι πρὸς ὑμᾶς αὐτὰς, ἐκ πῶς ποτὲ ἐπῆλθε τέτῳ τοιαῦτα
νομοθετεῖν. ἔπειτα, ὦ Τιμόκρατες, ποθεν; ἐπὶ ὁλίγῃ δὲ τῶτον
ἔθηκες τὸν νόμον. ἐδεμίαν γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοις πρὸφασιν ἄλλῃν,
δὲ καὶ τοιῶτον ἐπῆλθε εἰσενεγκεῖν νόμον, ἢ τιμὴν σεαυτῷ θεοῖς ἐχ-
θερὰν αἰχρὸν κέρδιον. ἔτε γὰρ οἰκῆται, ἔτε συγγήνης, ἔτε ἀνα-
καῖται καὶ σοὶ τέτων ἐδείς, ἐπὶ ἐκείνο ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ὡς ἐλεή-
σας δεινὰ πάχοντάς δυνάστες, εἴλεε διὰ ταῦτα βοηθεῖν αὐτοῖς.
ἔτε γὰρ τὸ τὰ τέτων πολλοσὶ χρόνῳ μόλις ἀκούσας ἐν τεισὶν
ἔξελεγχθέντας δικαστηρίοις καταθεῖναι, τῶν ἡγήσω τὸ δεινὰ πά-
χον εἶναι ποιεῖν γὰρ ἐστὶ τῶτό γε δεινὰ, καὶ παρξυμῆε μᾶλλον
ἂν τινα μισεῖν, ἢ πρὸς τῷ ἐλεεῖν. ἔτ' ἄλλως πρᾶται ὁ φι-
λόδηρῳ σὺ τις τῶν ἄλλων διαφόρων ὢν, μᾶλλον ἐλεεῖς αὐ-
τὰς. ἔτε γὰρ ἐστὶ τῇ αὐτῇ ψυχῇ, Ἀνδρῶν μὲν, καὶ Γλαυκέτιον,
καὶ Μελάνωπον ἐλεεῖν, ἃ κλέψαντες εἶχον εἰ καταθήσει τέτων
δὲ, τοσούτων ὄντων, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὢν ἐπὶ τὰς οἰκίας
ἐβάδιζες σὺ, τὰς ἐνδεκά καὶ τὰς ἀποδέκτας ἔχων, καὶ τὰς ὑπερέ-
τας, μηδένα πώποτε ἐλεῆσαι, ἀλλὰ θυμῶς ὑφαιεῖν, καὶ σρώμαθ'
ὑπαπαῖν, καὶ διάκονον, εἷς ἔχοντο, ταῦτ' ἐνεχυραῖν. ἃ σὺ
πάντ' ἐποίησας ἐναντιὸν ὅλον μετ' Ἀνδρῶν. πολλὰ γὰρ δή-

cipi : atque cum animis vestris cogitandum, quamobrem isti tandem ad hunc modum ferre legem in mentem venerit. non gratis nimirum, Timocrates, legem istam tulisti, non sane gratis, neque parua utique mercede conductus. neque enim ullam causam aliam ostendere queas, quae te ad legem istam rogandam impulerit, nisi tuam diis iniustam et flagitiosam avariciam. neque enim familiaris, neque cognatus, neque necessarius istorum quisquam tibi fuit : neque illud dicere queas, te calamitosorum hominum vicem misertum, propterea illorum suscepisse defensionem. neque enim quod isti tribus damnati iudiciis, vix tandem coacti debitam reipublicae pecuniam soluerunt, id indigna

pati visum tibi est (nam id quidem est indigna facere, ac tale, quod iracundiam potius moueat, quam ad misericordiam adhortetur) neque vero tanta est tua praeter ceteros humanitas et clementia, ut te vnum omnium, calamitosorum potissimum miserecat. non enim eiusdem est ingenii, misericordia moveri Androtonis, Glaucetae, et Melanopi, si furto ablata restituere cogantur : cum vero horum aliorumque civium tanta esset multitudo, quorum aedis expugnabatur tu, adductis undecimviris, et tribunis acriis, atque lictoribus, neminis unquam esse misertum, sed et ianuas conuellisse, et cubilia surripuisse, et, si quis ministram haberet, cum qua consueisset, eam pignerasse. quae

·που χειτλιώτερ' ἐπαχθεῖ ὑμεῖς, καὶ πολὺ μᾶλλον ἂν εἰκότως
 ἤλέεις τούτους, οἱ δὲ ὑμᾶς, ὧ καλὰ ἔρατε, ὅδ' ἔλεγοντας ἔδ' ὅπῃ
 εἰσφέρητες παύονται. καὶ ὅκ' ἀπόχρητόν ἐστι, ἀλλὰ καὶ διπλᾶ πρᾶτ-
 τον), καὶ ταῦθ' ὑπὸ τε σὺ, καὶ Ἀνδρῶντων. οἱ μίαν εἰσφορὰν
 ἐδεπώποτε εἰσενλωχάτε. πλὴν ἔτι τίνῃ ἐφρόνησεν ὅδ' ἔστι, ὡς ἂν
 ἐδὲ δίκῃ τέτων ἐδεμίαν δώσων. ὡς τε μόνον, δέκα τῶν σωμαρ-
 χόντων ὄντων, κοινῇ τὸν λόγον ἐλάβετε μετ' Ἀνδρῶντων ἐτόλ-
 μησε. περὶ καὶ γὰρ, ἐδὲν ὠφελόμενον, ὑμῖν Τιμοκράτης ἀπε-
 χθόμενος, καὶ νόμοις εἰσφέρει πᾶσιν ἐνδυνίοις, τὸ τελευταῖον γὰρ, καὶ
 ἑαυτῷ νόμῳ περὶ τούτων ὄντων, μάλιστα Ἀθῆναι, ἔδ' ὑμᾶς οἶμαι λαν-
 θάνειν. Ο τοῖνον ἔμοι γε δοκεῖ μάλιστα ὀργῆς ἀξίον εἶναι, φράσω,
 καὶ ὅκ' ἀποκρύψομαι ὅτι ταῦτ', ὧ ἄνδρες Ἀθῆναι, περὶ τούτων
 ἐπ' ἀγνοίᾳ, καὶ ἀπορημένῳ ὡς ἀληθῶς μισθαρνεῖν, ὅκ' εἰς ἂν
 καὶ συγγνώμῃ ἂν τις ἀκρίβειαν ἔχει, ταῦτ' ἀναλίσκει. ταῦτα δ' ἐπὶ
 πᾶσι; ὁ πατήρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὁ τέστι, τῷ δημοσίῳ ὀφείλει καὶ
 ὅκ' ὀνειδίζων ἐκείνῳ λέγω, ἀλλ' ἀναγκαζόμενον καὶ ἔστι ὁ
 χρηστὸς ἀφαιροῦν. καὶ τί ὅς τις μέλλων κληρονομήσειν τὴν ἀτιμίαν,
 ἂν ἐκείνός τις πάθοι, μὴ οἶμαι δεῖν ἐκπίσαι, ἀλλὰ κερδαίνειν ὅν
 ἐκείνῳ ἢ χρέον ἀξιοῖ τέστι τὸ κέρδιον, τίνον ἂν ὑμῖν ἀποχέ-
 δαι δοκῇ; καὶ τὸν μὲν πατέρω ἔτ' ἐλεῖς, ἔτε δεινὰ σοι πάθειν

tu annum perpetuum factitare cum Andro-
 tione haud destitisti. multo enim profecto
 grauiora vos, iudices, ferebatis, et tu multo
 aequius misertus es horum, execrante, qui
 propter vos oratores deglubuntur perpetuis
 exactionibus. neque id satis est, nisi etiam
 duplum ab eis exigatur, idque per te, et per
 Androtionem; qui nihil unquam in aera-
 rium de vestris opibus intulisti. tanta vero
 est istius hominis arrogantia, ut se horum
 facinorum poenas non esse daturum putet,
 solus quidem, cum eius collegae sint decem,
 cum Androtione communiter inscribere
 rationem non dubitauit. gratis enim vestra
 (si diis placet) nullo suo fructu Timocrates
 odia quaerit, et leges infert omnibus con-

trarias, postremo etiam suae priori legi ad-
 versantis; quam equidem nec vos latere puto.
 Quod vero mihi maxima videtur iracundia
 dignum, id dicam, et non diffimulabo; quod,
 Athenienses, cum propter nummos ista sus-
 cipiat, cumque sibi omnino imperarit mer-
 cenarias locare operas, non in ea, quibus
 auditis, veniam ei det aliquis, impendit. cu-
 iusmodi ea sunt? pater istius, iudices, aera-
 rius est (neque id exprobrandi causa dico,
 sed necessitate coactus) quem bonus iste vir
 negligit. quod si is ad quem illius ignominiae
 reditura est hereditas, si quid patri accide-
 rit, tamen soluendam esse mulctam non
 censet, sed illius temporis quod pater vixe-
 rit, usuram esse lucrificandam, qua tandem
 abs-

δοκεῖ, εἰ σοὺ λαμβάνουσι καὶ χρηματίζονται, ἀπὸ τῶν εἰσφορῶν
 ὧν εἰσέπρατες, ἀπὸ τῶν ψηφισμάτων ὧν γράφεις, ἀφ' ὧν εἰσ-
 φέρεις νόμων, διὰ μικρὸν δαγύριον μὴ μελέχῃ τ' πόλεως, ἐτέ-
 ροις δ' ἐλεῆσαι πῶς φησ. ἀλλὰ, νῆ Δία, τίω ἀδελφίῳ καλῶς
 διώκηκεν; ἀλλ' εἰ ἐμὴν ἄλλο ἠδίκη, καὶ τὸτο ἄξιός ἐστιν ἀπο-
 λωλέναι. πέπρακε γὰρ αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐκδέδωκε. τῶν γὰρ ὑμε-
 τέρων ἐχθρῶν ἐνί, Κερκυραίῳ πινί, τῶν νυνὶ ἐχόντων τὴν πόλιν,
 καταλύοντι παρ' αὐτοῦ, ὅτε δούρῳ πρεσβύοι, καὶ βαλὴθέντι λαβεῖν
 αὐτὴν. ὅς ἐστι τρέψας ἀπαλείψας λαβὼν δαγύριον ἔδωκε. καὶ
 νυνὶ ἐστὶ ἐν Κερκύρᾳ. ὅς οὖν τὴν μηδ' ἀδελφὴν ἐπ' ἔξαγωγῇ φησὶ
 μηδ' ἐκδοῦναι, πέπρακε δ' ὅτι ἐργῶ, τὸν δ' ἑαυτῷ παλῆρα ἔτω
 γρηγοροφῆ, κολακίδι δ' καὶ μιᾷ γράφει, καὶ πολιδύει, τοῦτον
 ὑμεῖς λαβόντες οὐκ ἀποκτενεῖτε; δόξειε ἄρα, ὡς ἄνδρες Αθηνῶν,
 κρίσεις βέλεσθαι καὶ πρᾶγματ' ἔχειν, ἀλλ' οὐκ ἀπηλλάχθαι τῶν
 πονηρῶν. Καὶ μὴν, ὅτι μὴν παρορμήσας πάντας κολάζειν τὰς ἀδι-
 κήσας, οἷός ἐστι πᾶντες αὖν, εἰ τις ἐργῶ, φήσεται. ὅσῳ δ' ἄλλῃ
 τῶν, ὅς τὸν νόμον εἰσηγήνοχεν ὅτι βλάβη ἐπλήθους, ἐγὼ δι-
 δάξαι πειράσομαι. τῶν μὴ γὰρ κλεπτῶν καὶ λωποδύων καὶ τὰ
 τοιαῦτα κακουργούντων ἕκαστος, πρῶτον μὴ ὡς ἀληθῶς τὸν ἐν-
 τυχόντα ἀδικεῖ, καὶ οὐκ ἂν οἷός τ' αὖν ἢ πάντας ἐκδύειν, ἔδῃ τὰ

abstinere corruptela posse videatur? patris
 quidem, nec te miserescit, nec inique cum
 eo agi putas, si, te accipiente et collocupletato, e tributis quae exegisti, e decretis, quae scribis, e legibus, quas rogas, ipse iure ciuitatis spoliatur paruae pecuniae causa, et tamen aliorum quorundam vicem dolere te ais. at sororis medius fidius praeclare curam gessit? imo si nihil aliud deliquisset, vel ob id solum dignus esset exitio. eam enim vendidit, non elocauit. vestrorum enim hostium vni, Corcyraeo cuidam, urbis imperium nunc cum aliis obtinenti, qui apud istum diuertit, quoties apud vos legatione fungitur, eamque accipere voluit (quo pacto autem praetermittam) nummis acceptis tradidit. proinde

puella Corcyrae nunc est. qui igitur sororem peregre abducendam elocasse sese dicit, reipsa vendidit, qui sui parentis senectutem ita fovet, qui assentatur aliis, qui mercede et leges et decreta facit, et rempublicam administrat, eum vos nacti non perimetis? apparebit certe, Athenienses, iudiciis et negociis vos delectari, non velle hominibus improbis liberari. Neque vero mihi dubium est, quin interrogati, puniendos esse omnis improbos fateamini: sed istum tali lege in plebis perniciem inculcata, grauissimum supplicium mereri, ego docere conabor. furum enim et grassatorum et aliorum facinorosorum, primum ei nimirum duntaxat quisque nocet, in quem forte inciderit, neque illorum quisquam.

omnis:

πάντων ὑφελέας· εἴτα κατὰ χυμῶν τὴν ἐαυτοῦ δόξαν, καὶ τὸν βίον μόνον. εἰδὲ τις εἰσφέρει νόμον, ὃς ἔστι τῆς βασιλευμένης ὑμᾶς ἀδικεῖν, ἢ πᾶσα ἐξουσία καὶ ἀδεια γρήσει, ὅσα ὅλως ἀδικεῖ τὴν πόλιν, καὶ κατὰ χυμῶν πάντας. νόμος γὰρ αἰχρὸς, ὅταν κύριος ᾖ, τῆς πόλεως ὀνειδὸς ἐστὶ τῇ θειότητι, καὶ βλάβη πόντος, ὅσοι περὶ αὐτῶν χρεῶν. τὸν οὖν καὶ βλάπτειν ὑμᾶς, καὶ δόξης ἀναπληρῶσαι φαύλης ἐπιχειροῦντα, τῆτον ἔπρωθήσεσθε λαβόντες; καὶ τί φήσεις; γνοίη δὲ ἂν τις ἔτι μάστιγα, ἢ λίγα πρᾶγματ' αὐτοῦ συσπλάσας, γέγραφεν αὐτὸν, καὶ ταῦθ' ὡς ὑπερδυνάμει τῇ καθεστῶσι πολιτείᾳ, εἰ λογισαίτο, ὅτι πόντος καὶ καταλύοντες τὸν δῆμον, ὅταν πρᾶγμασιν ἐγχειρῶσι νεώτεροις, τῆτο ποιῶσι. πρῶτον ἀποδύτων, ἔλυσαν οὖν νόμους πρότερον νόμῳ, δι' ἀμαρτίαν πινὰ ταύτῃ ὑπέχοντες τὴν δίκην. πῶς οὖν οὐκ ἄξιόν ἐστι, εἰ δυνατὸν ἐστὶ, τοὺς ἔχ' ἀπαξ ἀπολωλέναι; ὅς ἐστις ὢν, καὶ ἔθ' οὐκ ἀλλοτρίων κατὰλύσειν ὑμᾶς, ἀλλὰ τοιούτου, αὐτὸς ἐν ὑμῖν, ἂν τὰ δίκαια καὶ προσήκοντα ποιῆτε, ἀπολείας, ὅμως ἐμμήσατο τοῦτο τὰ δίκαια, καὶ διὰ τῶν νόμων λύειν ἡξίωσεν, ἔς δ' ἔδωκε τὰ δικαστήρια γράψας ἀναιδῶς, εἰ πινι προσετήρηται δεσμὸς, καὶ τὸ λοιπὸν πινι προσεμένη, τῆτον ἀφείας. καὶ μὲν εἰ αὐτίκα δὴ μάλα κραυγὴν ἀκούσαίτε πρὸς τὰ δικαστήρια, εἴτ' εἴποι τις, ὡς ἀνέωκ' τὸ δεσμω-

omnis vel furto, vel rapina spoliare possit: deinde suam duntaxat existimationem et vitam dedecore commaculat. si quis vero legem rogat, qua perlata, quibusvis laedendi vos omnis licentia et impunitas proponitur, is uniuersae reipublicae vim et iniuriam facit. flagitiosa enim lex, urbis eius in quam recipitur, est publica ignominia et dedecus, nocetque omnibus his qui ea utuntur. eum igitur qui et nocere vestris commodis, et vos infamia complere conatur, eum, inquam, vos nacti non punietis? quid vero dicetis? intelligetur autem rectissime, quantas res ista lege scribenda, quibus infidiis sit complexus, easque recepto statui ci-

uitatis quam contrarias, si hoc consideretur, omnis qui libertatem populi sunt oppressuri, cum nouas res moliantur, hoc facere. primum omnium veteres leges aliqua lege destruunt, ut ne legibus poenas dare suorum scelerum sit necesse. nonne igitur triplici, non una morte, si fieri posset, mulcandus esset? qui cum sit unus, et vos utique non sit oppressurus, sed contra ipse potius apud vos (modo, ut aequum est, officium facere velit) periturus, tamen id facinus imitatus est, et lege sua eos soluere voluit, quos iudicia vinxerunt; cum impudenter scripserit, si quis vinculis sit damnatus, aut in posterum damnandus, ut is dimittatur, atqui si

clā-

πείλον, ὅτι δὲ δεσμώται φύγῃσιν οὐδείς οὔτε νέῃ, ἢ γέρον, ἢ ὀλίγῳ ἢ ὥς ἐστιν, ὅς τις ἐχὶ βοηθήσειεν αὐτῷ, καθόσον δύναται. εἰ δὲ δὴ τις εἴποι παρελθὼν, ὡς ὁ τέτοις ἀφίεις ἐστὶν ἕτος, οὐδὲ λόγου τυχὼν, αὐτὸς αὖ ἀπαχθεὶς θανάτῳ ζημιωθείη. νῦν τίνυν, ὃ ἄνδρες Αθηναῖοι, ἐχέτε τῆτον, ὅς ἐχὶ λάθρα πεποίηκε τούτο, ἀλλὰ φενακίσας καὶ παρὰ κρυψάμην ὑμᾶς, νόμον τέθεικε φανερώς, ὅς ὅτι ἀνοίγνυσι μόνον τὸ δεσμωτήριον, ἀλλὰ καθαίρει, παρὰ κρυψάμην δὲ καὶ τὰ δικαστήρια. τίς γὰρ ἡ τούτων, ἢ ἐκείνων χρεία, ὅταν οἷς τετίμηται δεσμοῦ, λύωνται, καὶ τοιοῦτον πρήσῃ τῷ, μηδὲν ὑμῖν ἢ πλεον; Δεῖ τίνυν ὑμᾶς καὶ κείνο σκοπεῖν, ὅτι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων πολλάκις εἰσὶν ἐψηφισμένοι τοῖς νόμοις χρῆσθαι τοῖς ὑμετέροις· ἐφ' ᾧ φιλοτιμείσθε ὑμεῖς εὐχότως. ὁ γὰρ εἰπὼν πᾶσι φασι ἐν ὑμῖν, ἀληθὲς εἶναι μοι δοκεῖ· ὅτι ὅτι νόμοις ἅπαντες ὑπακούουσιν ἐν ὑμῖν, ὅσοι σωφρονόσι, τρόποις τῆς πόλεως εἶναι. χρὴ τίνυν παυδαίνειν ὅπως ὡς βέλτεροι δόξωσιν εἶναι, καὶ ὅτι λυμαινομένοις καὶ διατρέφοντάς αὐτοὺς κολάζειν. ὡς εἰ κατὰ ῥαθυμύσεις, τῆς φιλοτιμίας τε ταύτης ἀποσεσηδήσεσθε, καὶ κατὰ τὴν πόλεως δόξαν ἐχρηστέω ποιήσετε. καὶ μὴ εἰ Σόλωνα καὶ Δράκοντα δικαίως ἐπαινέετε, ὅτι αὐτοὶ ἐχόντες εἰπὼν ὑδ' ἐτέρῳ κοινὸν ἀεργέτημα οὐ-

clamorem subito circa praetorium sublatum audiretis, atque aliquis diceret, reclusum esse carcerem, vinctosque aufugere, nemo ita neque iuuenis, neque senex, neque socors est qui non pro viribus opitularetur. si quis progressus diceret, istum esse qui eos dimisisset, statim abreptus indicta causa haud dubie occideretur. nunc, Athenienses, habetis istum, qui hoc non clanculum fecit, sed per fucum vobis et imposturam, legem aperte obtrusit, quae non modo aperit, sed etiam evertit carcerem, et iudicia etiam est complexa. quis enim vel horum, vel illius erit usus, si damnati vinculis solvantur, et si quem deinceps damna-

veritis, nihil ea re proficietis? Illud igitur vobis etiam est considerandum, multos Graecorum saepe decreuisse, vestris utendum esse legibus: id quod vobis laudi haud iniuria ducitis. nam verum illud mihi videtur, quod quendam apud vos dixisse ferunt: omnis cordatos in ea esse sententia, ut leges nihil aliud esse putent, quam mores civitatis. danda igitur est opera, ut eae quam optimae esse videantur, et poenas dent quicunque illas labefactant, et pervertunt. quod si negligetis, tum laus haec vestra minuetur, tum urbi existimatio non bona conciliabitur. cum vero Solonem et Draconem iure laudetis, quanquam neutrius publicum ali-

quod

δέν, πλὴν ὅτι συμφέροντας ἔθηκαν καὶ καλῶς ἔχοντας νόμοις·
δικαίον δὴπου καὶ τοῖς ὑπεναντίους τιθεῖσιν ἐκείνοις, ὀργίλως
ἔχοντας, καὶ κολάζοντας φαίνεσθαι. οἶδα δὲ Τιμοκράτην, ὅτι τὸν
νόμον εἰσενένοχε τοῦτον, ἔχ' ἥκιστα ὑπὲρ αὐτῶν· πολλὰ γὰρ
ἠγάτο πολιδύεσθαι παρ' ὑμῖν ἄξια δεσμοῦ. Βέλομαι τοίνυν
ὑμῖν καὶ κείνο διηγήσασθαι· ὃ φασὶ ποτ' εἰπεῖν Σόλωνα κατηγο-
ρευῶντα νόμον πινὸς ὅτι Ἰππιδεῖον φένεσθαι. λέγει γὰρ τις δικα-
σῆς αὐτὸν εἰπεῖν, εἰπειδὴ τὰλλα κατηγόρησεν, ὅτι νόμος ἐστὶν ἀπά-
σαις, ὡς ἐπεὶ εἰπεῖν, ταῖς πόλεσιν, εἴαν τις τὸ νόμισμα δια-
φθείρῃ, θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι. ἐπερωτήσας δὲ εἰ δίκαιον αὐ-
τοῖς καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος φαίνεται, ἐπειδὴ φῆσαι πάντας
ὅθ' ἰδικασάς, εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἠγείται, δαγύριον μὲν, νόμισμα
εἶναι πᾶν ἰδίῳ συναλλαγμάτων ἕνεκα, τοῖς ἰδιώταις δὲ ζημιώον-
τες δὲ νόμοις ἠγείται τῆς πόλεως νόμισμα εἶναι. δεῖ δὲ τὰς δι-
κασάς, πολλῶ μᾶλλον, εἴ τις, ὃ τῆς πόλεως ἐστὶ νόμισμα, τὴντο
διαφθείρῃ, καὶ πῶς ἀσχημον εἰσφέρει, μισεῖν καὶ κολάζειν, ἢ εἴ τις
ἐκείνο, ὃ πᾶν ἰδιωτῶν ἐστὶ. περὶ δὲ εἶναι δὲ τεκμήριον δὲ καὶ μέτρον
εἶναι τὸ ἀδίκημα, τὸ τὰς νόμοις διαφθείρειν ἢ τὸ δαγύριον, ὅτι
δαγυρίῳ μὲν, πολλὰ πᾶν πόλεων καὶ φανερώς πρὸς χαλκὸν
καὶ μόλυβδον κεκεραμνύω χρώμεναι σῶζον), καὶ ἐπὶ ὅτι οὐδὲν πῶς

quod beneficium aliud exstet, nisi quod con-
ducibilis et praeclaras leges tulerunt, sequum
profecto est, vos iis qui leges ferunt illorum
legibus contrarias, irasci, et poenas irrogare.
scio autem, Timocratem legem istam tulisse,
non minimam partem suapte causa; multa
enim in gerenda republica se carcere digna
admittere, ipse censuit. Illud etiam vobis
recitabo, quod Solonem aliquando dixisse fe-
runt apud iudices, in eo accusando qui legem
perniciosa rogaret, in hanc sententiam; re-
ceptum esse in uniuersum apud omnis ciuita-
tes, qui monetam adulteraret, ut morte mul-
tetur. deinde interrogasse iudices, num eis
ea lex iusta et laudabilis videretur. qui cum

videri sibi respondissent, subiecisse, putare
se, argenti monetam priuatorum contra-
ctuum causa repertam inter ciuis: leges au-
tem monetam esse reipublicae. iudices igitur
oportere, multo magis si quis eam quae ci-
uitatis moneta sit corrumpat, odisse et punire,
quam si quis eam quae sit hominum priua-
torum. atque ut intelligerent, haud dubie
maius esse delictum corrumpere leges, quam
adulterare monetam, addidisse: multas ci-
uitates quae haud dissimulanter argento, quod
sit aere et plumbo contemperatum, utantur,
tamen esse incolumis, nec vllum ex ea re
capere detrimentum: at si qui perinde le-
gibus adulterinis vsi, receptas corrumpi siue-
rint,

τὸτο πάχυσιν ὁμοίως ὅ νόμοις πονηροῖς χρώμενοι, καὶ διαφθεί-
 ρεῖς τὰς οἷας ἐὼντες, ἐδέεες πώποτ' ἐσώθησαν. ταύτη μὲν τοι
 τῇ κατηγορίᾳ καὶ Τιμοκράτης ἐνοχ^ο καθέστηκεν νυνὶ, καὶ δικαίως
 ἂν ὑφ' ὑμῶν ἔπερσέην τῶν τῶν πύχοι πημέλει^ο. χεῖρ μὲν οὐκ
 ἅπασιν ὀργίλως ἔχειν, ὅσοι τιθέασιν νόμοις αἰχρὲς καὶ πονηροῦς,
 μάλιστα ὅ τέτοις, οἱ τὰς τοιαύτας τῶν νόμων διαφθείρουσι, δι' ὧν
 ἐσιν, ἢ μικροῖν, ἢ μεγάλῳ εἶναι τὴν πόλιν. εἰσὶ δ' ἔτιοι πῖνες;
 οὔτε τὰς ἀδικοῦντας τιμωροῦμενοι, καὶ ὅσοι τοῖς ἡπικέσι τι-
 μάς διδόασιν. εἰ γὰρ ἅπαντες περδυσμηθεῖεν ποιεῖν ἀγαθόν τι τὸ
 κοινόν, τὰς τιμάς καὶ τὰς δωρεὰς τὰς ὑπὲρ τῶν ζηλώσαντες,
 ἔτι πάντες ἀποσταῖεν ἔκκαρτεν, ἢ κακόν τι περδέειν, τὰς βλά-
 βας ἔτι τὰς ζημίας τὰς ἐπὶ τέτοις κερδύας φοβηθέντες, ἔσθ' ὅ, τι
 κωλύει τὴν πόλιν μεγίστῳ εἶναι; ἐπεὶ τῆς, ὅσας ἐδεμία ἄλλη
 πόλις Ἑλληνίς κέκταιται; οὐχ ὀπλίτας; ἐχ' ἰππέας; ἐπερσό-
 δας; ἐτόποις; ἐλμεύας; ταῦτα ὅ πάντα τί καὶ σώζει καὶ σωέχεται;
 ④ νόμοι. καὶ γὰρ τούτοις, οὐσης τῆς πολιτείας, ἐστὶ ταῦτα χη-
 σιμα τῶ κοινῷ· εἰ ὅ τέναντίον γένοιτο, τοῖς χησοῖς μὲν οὐδ' ὅτι-
 οὐκ ὡς πλέον, τοῖς δ' ἀδικοῦσιν ἄδεια, ὅσῳ Τιμοκράτης γέγρα-
 φε, πόση ταραχὴ γένοιτ' ἂν εἰκότως; οἱ γὰρ ἴσε, ὅτι τῶν
 ὧν διεξῆλθον κλημάτων, οὐδ' ἂν εἰ δὲς γένοιτο ὅσα νῦν ἐσιν, ἐσθ'

rint, eorum nullos vnquam non internecione
 periisse. huic igitur crimini etiam Timo-
 crates nunc est obnoxius, et eam iure a
 vobis aestimationem nunc auferet, quam
 commeruit. ac vero irascendum est omni-
 bus, qui leges turpis et improbas ferunt,
 tum vero his imprimis, qui eas leges cor-
 rumpunt, a quibus vel magnitudo vrbis, vel
 humilitas pendet. hae vero quae sunt? tum
 quae iniurios puniunt, tum quae bonis et
 iustis honorem habent. nam si omnes de re-
 publica bene mereri studeant, honoribus et
 praemiis quae propterea dantur, incitati,
 et omnes maleficiis ac iniuriis abstineant,
 detrimenta et supplicia sceleribus constituta
 Vol. III.

metuentes, quid prohibebit rempublicam
 nostram esse amplissimam et florentissimam?
 nonne tot triremis, quot nulla alia Graeca
 ciuitas possidet? non legiones? non equites?
 non reditus? non loca? non portus? haec
 vero omnia quae res tuetur et continet?
 leges. nam cum ciuitas legum praefidiis ad-
 ministratur, haec vtilia sunt reipublicae:
 sin contra fiat in republica, si bonis viris
 nulla virtutis praemia sperare liceat, si faci-
 norosorum tanta sit impunitas, quantam eis
 lege sua Timocrates proposuit, quanta quae-
 so vos perturbatio secutura est? satis enim
 scitis harum quas modo recensui copiarum,
 ne si duplicentur quidem, vllam fore vtilita-
 tem.

ὅτι οὐκ ἂν ὀφείλοισι εἶναι. ὅτι τῶν τοίνυν ἐν τῇ νόμῳ φαίνεται
κακῶς ἐπιχειρῶν ὑμᾶς ποιεῖν, δι' οὗ τοῖς ἀδικεῖν ἐπιχειροῦσιν
εἰσιν αἱ τιμωρίαι. πάντων ἔν ἐνεκα πάντων εἰρημώων ἀξιόν ἐστιν ὁρ-
μαίνειν, καὶ κολάσαι, καὶ ἀντιτάγμα ποιεῖν τοῖς ἄλλοις τοῦ-
τον ὡς τὸ πρῶτον ἔχον τοῖς ταιούτοις, καὶ καταψηφίζεσθαι μὴ,
ὀλίγῃ δὲ τιμῇ, ἐθίζον καὶ ἀποδιδάσκον εἶναι ἀδικεῖν ὑμᾶς ὡς
πλείστοις.

tem, quum autem iste lege sua vobis nocere
conetur, qua fit, ut hi quibus in animo est
malefacere, impuniti maneant: propter haec
omnia quae diximus, irascendum ei est, et
supplicium infligendum, ut eius exemplo
alii sint ad iniuriam tardiores: nam talibus

leni animo parcere, aut etiam damnetis, ex-
iguam tamen eis mulctam irrogare, non
aliud est, quam consuefacere atque insitu-
ere quam plurimos, ne vos iniuriis afficeri
vercantur.

NOTAE

A D

ORATIONEM contra TIMOCRATEM.

NON est, bone Lector, ut Te diu morarer in aditu huius Orationis contra *Timocratem*. Multa olim de eius historia dixi, cum praefabar ad *Androtianam* et *Aristocratem*. Vide *Gellium* XV. 28. *Plutarchum* in *vita Demosth.* ibidem adductos. Anno Olymp. CVI. 4. qui fuit Demostheni natalis 29us, haberi contendit *Dionys. Halic. ad Annam*: Εἰ δὲ Θεόδωρος τὸ μὲν Διότιμον ἀφαιρῶν τὸν ΚΑΤΑ ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ λόγον ἔγραψεν Διοδώρου τῆ ἀφαιρῶντος τὸν Τιμοκράτην.

Cum illa altera quae habita est contra *Androtionem* plurima habet communia, ut memini me similiter ad istam *Androtianam* adnotasse: idque nec mirum, cum *Androtio* et *Timocrate* in Rep. administranda, dicam^{us} an pessundanda, artificumque inter se foedere coniungerentur; et idem utriusque accusator prodiret, quisquis demum fuerit, *Diodorus*. Vnde evenit, ut *Androtionis* facinora quaedam iisdem utrobique fere verbis recenseret. Confer

Androt. 227. 9. — 230. 7.
233. 9. — fin.
Timocrat. 422. 11. — 425. 10.
426. 8. — 432. 4.

Vide *Vipianum* hic ad 422. 11.

Immo adeo confociari video has Orationes, ut magistri antiquiores sibi pene permitti arbitrantur utramvis indifferenter allegare. V. G. Vbi *Harpocratio* laudat *Demosthenem* ex *Androtiana* in vocibus Ἀπὸ τοῦ πρῶτου. Επισφηνίζων. Θεομοδίται. Μιλάνωπ. Περίδρου, verisimile est, eum digitum intendere ad loca in hac nostra *Timocrate*, sc. Ἀπὸ τοῦ πρ. pag. 367. l. 3. quamquam miror interea hominis interpretationem. Pariter: Επισφην. hic 421. 9. Θεομοδ. 373. 2. Μιλάνωπ. 369. 5. Περίδρου 372. 11. vel 421. 9.

Melius fortasse hoc, quam ut credamus defecisse actionem c. *Androtionem*, siquando citarentur vocabula, quae in ea hodie non comparent, ut olim iudicant. Interex tamen, ubi *Harpocratio* laudat *Timocratem* in *Alcibi*; rursus, *Idem*, *Suidas* et *Etym.* M. 440. 31. in *Hic* siue *Hic*, certum est, hoc non eodem esse animo factum, verum eos similitudine vocis deceptos *Aristocratem* pro *Timocrate* voluisse. Nam in hac neutra, in illa utraque vox occurrit, *Alcibi*, 299. 13. *Hic* 329. 11. Vicissim *Harpocrat.* V. Εξήγησις.

Grauiissima sane Oratio, et in primis admirabilis. Eam utique si cum *Leptinea* conferas, invenies, ut genere laudis pariter excellere, ita argumenti ratione, si fas sit cum Scholis loqui, directe ἀλλοιχῶν. In illa enim, popularem legem summa cum humanitate commendat, in hac, similem non minori cum severitate improbat. Et sane quicumque ad huius lectionem accedit, Attica iurisprudencia leuiter imbutus, summa cum voluptate leget Orationem et gravitate argumenti, et literarum elegantia, et acumine ingenii, cum *Demosthenicarum* vel optimis conferendam. Ut iure scripserit *Theo*: κάλλιστος τῶν Δημοσίων λόγος, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψήφισμα ἀμφισβηλεῖται. Λόγος δὲ τῶν περὶ Στιφάνου, καὶ τοῦ ΚΑΤΑ Ἀνδροτίανου, καὶ ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ etc. pag. 5. Rursus pag. 21. (Editione autem vtor *Bataua* 1626.) ὑποθέσονται δὲ καὶ νόμων ἀνασκευῆς, πολλὰ καὶ μὴ παρὰ πλείστοις ἔχοντες, ἰδελεῖσθαι δὲ παρὰ Δημοσίου, ἐν τῷ ΚΑΤΑ ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ, καὶ Ἀριστοκράτους, καὶ περὶ Ἀσπίνης.

Labitur certe *Hermogenes de Invent.* pag. 180. Edit. Crispin. cum haec verba ex *Timocrate* adducat, sc. διαπορητικῶς ἐστὶ ἀποδιδῶσαι, αἱ ἀρξήναι τις, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτην, Διὰ τί ἄρα, καὶ Δία, διὰ τί τὸ τοῦτο ἔχει καλῶς ἔχει τὸ ψήφισμα ἰδοῦναι τισι; ὥστερον ὅτι παρὰ τοῦ νόμου;

μοις· ἐγὼ μὴν μένειν ἐστὶ κατὰ τὰς νόμους. ἀλλ' ὅτι τά-
ξις λύσις· ἐγὼ μὴν ἐν τούτῳ, ὡς ἐκ ἄλλου, θρησκείας
ἐνταυθαί. TAYLOR.

NOTAE in LIBANII Argumentum.

PAG. 361. l. 1. δ καλίστος:] Nude et incuncinne.
Diodorus accusator accusat. Lege, Ἀνδρο-
μας καλίστος δ καλίστος. ANAPOTIGNOE, cetera.
Idem Diodorus qui olim accusavit Androtionem, iam
accusat Timocratem. Debetur illud Codd. Bar. et
Ven. TAYLOR.

Ibid. 3. ΕΙ ΤΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ] Forte, εἰ ΤΩΙ,
vel εἰ ΤΙΝΙ, ut est in altero argumento. WOLFFIUS.

Ibid. Omnino sane. Et ea est solemnitas et perpetua Constructio. Ita, 379. 10. Τιμοκρατίας οὐκ ἔστιν ἢ ΤΙΝΙ ἢ ὀφιλέσθαι τῷ δημοσίῳ ΠΡΟΕΤΕΤΙΜΗΤΑΙ κατὰ νόμον. Et infra, 382. 15. ὅτε ἔσται ἀσπικτος, ἢ ἢ ΤΙΝΙ ἢ ὀφιλέσθαι διαμῦ ΠΡΟΕΤΕΤΙΜΗΤΑΙ. Similiter 387. 7. ΟΞΟΙΣ διαμῦ ΠΡΟΕΤΙΜΑΤΑΙ. Et 402. 8. Εἰς τις ἀλφ κλονῆς, ἢ μὴ τιμηθῇ θανάτου, ΠΡΟΕΤΙΜΑΙΝ ΑΥΤΩΙ διαμῦ. Ita 438. 17. γράψας ἀναιδῶς, ἢ ΤΙΝΙ ΠΡΟΕΤΕΤΙΜΗΤΑΙ διαμῦ. Vbi male Editio *Morrelliana*, et praeter solitum, ὠρεῖται/μυλται. Denique, paucissimis interiectis, τίς γὰρ ἢ τῶν ἢ ἐκείνων χρεία, ὅταν ΟΙΣ ΤΕΤΙΜΗΤΑΙ διαμῦ, λύνεται; Adde 380. 9. 392. 2. 394. 11. 399. 7. Male hic Edit. superiores ἢ ΤΙΣ Αθηναίων. Male etiam Codd. *Bar. Lind. Ital.* ΤΙΝΑ. TAYLOR.

Ibid. 10. ΓΛΑΥΚΙΝ] ΓΛΑΥΚΕΤΟΥ habent ubique Codd. præstantiores. TAYLOR.

Ibid. 11. in τῇ τριτάτῃ] Puto in τριτάτῃ. Nisi forte Paralou intelligat, quae per excellentiam vocatur ἡ τριτάτη. IVRIN. Deest iste Articulus in Codd. Bar. Lind. Ital.

Ibid. 14. οἱ τετραρχοί] Vertitur *domini*. Potius, *trierarchi*, vel *praefecti*. IVRIN.

Ibid. vlt. $\epsilon\omega\alpha\rho\chi\eta\mu\alpha$] F. ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΧΡΗ-
ΜΑΤΑ, vel, ΠΑΝΤΟ ΧΡΕΟΣ. WOLFIVS. $\chi\epsilon\tau\eta\mu\alpha$
Editt. et MSti.

Ibid. τὰ δημόσια] F. ΤΩ ΔΗΜΟΣΙΩ, et
[362. 3.] ἰσχύειν ΑΥΤΟΣ. WOLFIVS.

Ibid. Minus illud necessarium, cum utroque modo loquantur, et τὰ ἀμύρια constanter reperiatur in exemplaribus. Vide doctissimum *Sabinum ad Petiti LL. Attic.* pag. 468. Edit. Nou. TAYLOR.

Pag. 362. l. 3. κ' ἄλλο] κ' KAT ἄλλο Moreli-
ana Editio. TAYLOR.

NOTAE in Argumentum posterius.

L 2. πλοῖα σὺλα πολυμίῃν ἵπαι] τὰ πλοῖα
 ἧ πολυμίῃν ἵπαι σὺλα, τατίσιν ἐξῆραι συ-
 λαῶν τὰ πλοῖα. WOLFIVS.

Ibid. Scribitur in *Ven. et Ital.* τὸ ὡλεῖν τὴν
 ὡλεμίον σὺλα εἶναι. In *Vindob.* σὺλα ὡλεῖον
 ὡλεμίον εἶναι. *Sabinaeus de M. V.* pag. 213.
 hariolatur, ὡλεῖν ΚΑΤΑΕΤΑΑ ὡλεμίον εἶναι.
 TAYLOR.

ibid. τῶν κλοπῶν] Sub. τῶν ἐκ τῆ σισυλημένη
πλοίας. WOLFIVE.

Ibid. Doctissimus *Palestinus* ad *Harpocrat.* legit
καὶ γυνὰ καὶ τμήματα τῶν ΑΛΟΝΤΩΝ ἀνέσθια.
TAYLOR.

Ibid. γινώσκων — διπλοῖσιν] et acclamationes fur-
torum publicas fierent. Alii ΔΗΜΟΕΙΑΙ publicae,
ἐπιδημοκρατικαί. WOLFIVS.

Ibid. 3. Μαύσαλα] Forte, Μαύσαλα. ΓΑΡ,
et [1. 4.] καὶ ἔβαν ΔΕ. WOLFIVE.

Ibid. Locum ita legit optimus Cod. *Vindob.*
 Μαρώσατο· ἡ Καρία· σαρμάπη· τὰς πύλας ἰσούς
 ἤδισιν. TAYLOR.

Ibid. γὰρ οὐρανὸν λέγουσι.] Sub. τῆς Καρίας, ὅθεν, Ρόδου καὶ Χίου καὶ Κῆν. ἡ γὰρ Κόρυς ἀπεργάζετο τῷ βασιλεὺς ἐπολιμαίνον. WOLFIVS.

Ibid. Similiter fere Argumentum imperfectum in Cod. *Venetis*, ἐπιχίρουν καλαδολύματα αὐτῷ τὰς τρεῖς παύτας ῥήσεις, ΧΙΘΝ ἢ ΡΟΘΟΝ ἢ ΚΘΝ. Miror autem quare vorteret Wolfius *ulteriores* (ita restitue apud me, cum operarum menda fit) et non potius, insulas *exaduersum* iacentis: *a regione oppositas*. Quod fane debuit. TAYLOR.

Ibid. 4. ἰδοὺς δὲ] F. ἰδοὺς TOINTYN δὲ, nisi hic Auctor contra morem consuetudinemque Graecorum delectetur ἀουδίστην. WOLFIVS.

Ibid. 15. στασιότητι] F. ΣΠΑΝΙΟΣ. WOLFVS.

Ibid. τῆς δημογραφίας] Vertitur, unus e Magi-
stratibus. Potius, unus e demagogis vel oratoribus.
IVRIN.

Ibid. vlt. ἔργαψ.] Restitue cum *Findob. ἔργαψ*
 ΔΕ δηλωότη, vt recte procedere possit Oratio.
 TAYLOR.

Pag. 363. l. 14. *ἵσται ᾧ γὰρ*] Recte abest TAP
ab eodem praestantissimo Codice. TAYLOR.

Ibid. 17. διδομένης] Margo *Lutet.* ΑΠΟΔΙΔΟ-
ΜΕΝΗΣ, et rectius. TAYLOR.

Ibid. 22. ἡ γὰρ ἐκ τοῦ αἵματος ἡ καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος.
WOLFIVS. Deerat enim.

Ibid. vlt. $\nu\tilde{\nu}$ $\delta\tilde{\iota}$ $\kappa\alpha\lambda\alpha$ $\tau\alpha\theta$] *Lego, $\nu\tilde{\nu}$ $\delta\tilde{\iota}$ KAI THN KATA $\tau\tilde{\epsilon}$ $\omega\rho\iota\sigma\tau\omega\iota$ $\omega\rho\iota\sigma\iota\lambda\alpha\phi\iota$ $\delta\iota\alpha\sigma\sigma\lambda\eta$.*
WOLFIVS. Variatur in MStis. Sed proba sunt ista *Wolfi*.

Pag. 364. l. 5. $\tau\acute{\iota}\chi\omega\upsilon$ — ἀνιλάψῃ] Forte,
 εἰς ΤΥΧΗΝ καὶ ἐξέσῃαν, ὥσπερ ἐν ΜΕΤΑΛΛΗΕΙ.
 ἐκείνῃ ΓΑΡ etc. WOLFIVS.

Ibid,

Ibid. Omne hoc emanavit ex *Wolffii* diuinatione. Silent enim Codices ubique. TAYLOR.

Ibid. 6. *νόμος*] Rectius cum *Vindob.* NOMOIS. TAYLOR.

NOTAE ad ORATIONEM.

KATA TIMOKPATOTY AOTOTY ΠΑΡΑ-
NOMON addunt *Aug.* et *Vind.* TAYLOR.

Pag. 365. l. 7. *τάχα*] *fortassis*, *Wolffius*. Immo *max.* IVRIN.

Ibid. 8. *ἀποκρύπτωμαι*] *Wolffius* ita coniungit, *πρὸς ὁμᾶς ἵσταν δὲ ἀποκρύπτωμαι* : ut ex eius Interpretatione liquet. Melius certe, ut scribi admonemur in margine *Demostheni*, *δὲ μέγιστον ἔχον τὴν ἀποκρύπτωμαι* *πρὸς ὁμᾶς ἵσταν*, [τὸν sc.] δὲ ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΜΑΙ. Ita infra 402. 14. *ἔγχε δὲ φερεταιρὸν εἶναι τὸ ἐνδοξότατον δίκην, λίαν, καὶ δὲ ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΜΑΙ*. Et pariter, iuxta orationem exeuntem, 436. 11. *Ὁ τοῖον ἔμοιγε δοκεῖ μάλιν' ἐγγὺς εἶναι εἶναι, φράσιν, ἔδ' ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΜΑΙ*. Rursus peccatur in hoc vocabulo, idque in hac ipsissima Oratione, 392. 1. *τὸν τοῖον ἔμοιγε Τιμοκράτης ἀνιδεὺς ἔδ' ΑΠΟΚΡΥΠΤΑΜΕΝΟΣ ποιοῦμαι, γράψας διαζέειν α. τ. λ.* Vulgo *ἀποκρύπτωμαι*. TAYLOR.

Ibid. antepen. *ποιοῖ τοῦ μνησὲς ἀξίας*] Puto, *ποιοῖται μνησὲς ἀξίας*. IVRIN.

Ibid. ult. *ποιοῖ*] ταῦτα ἀκρεῖα *ποιοῖ τὴν προσημασίαν*. Sic distinguatur hic locus. α — ταῦτα inter se cohaerent, quorum posterius καὶ ἐπὶ *ποιοῖ* accedit. WOLFFIVS.

Ibid. Distinctio *Wolffiana* proba est, eamque in Textum nostrum recepimus. Confirmat *Vlavianus* in scholiis non longe ab initio : *διὰ τὸ ἐπὶ γὰρ ἵσταν, ὅτι ἀκρεῖα *ποιοῖ τὴν προσημασίαν* τὰ διαζέειν. τούτῳ, ἔκ τ' ἵσταν γινώσκει τὴν ψῆφον τὴν τὸ δίκην. Ita passim in hac ipsa Oratione. 394. 6. *Ὁ τοῖον ἀπὸ χρεῶν αὐτῶν τὰ διαζέειν ἀκρεῖα ποιοῖται τὴν προσημασίαν, ἀλλὰ — Et 402. 2. *Ὁ τοῖον τὰ διαζέειν ἀκρεῖα ποιοῖται τὴν προσημασίαν, ἀλλὰ — Et 433. 11. *ἔγχε τὸν ἴδμεν, ἀλλ' ὅπως ὁμᾶς ἀκρεῖοι τὴν προσημασίαν γινώσκει. Haec autem ideo a me dicuntur, quoniam nonnulli ita inconsiderate distinxerant, ἔς γε, α δοκεῖ συνέχων τὴν ὁμοίαν, τὰ διαζέειν, ταῦτα ἀκρεῖα ποιοῖ, τὴν προσημασίαν τὴν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἢ τὴν ὁμᾶν ἀρεμῶν, non plane nullo sensu, sed a mente Scriptoris alieno. Ceterum *Wolffius* locum negligenter vertit. Potius, nam id qui fieri queat? cum tribunalibus, quae temp. continere iudicantur,****

potestatem eripiat earum multarum interrogandarum, quas criminibus iuxta leges debentur. TAYLOR.

Pag. 366. l. 8. *ἐλάσσει α. τ. λ.*] Lege quae habet *Hermogenes* ad istud caput Πῶς ποιεῖ διαζέειν ἰδιότροπον. TAYLOR.

Ibid. 17. *τὸν*] Ita, ex plurium Exemplarium auctoritate. *Aldus*, quem expresserunt *Wolffianae* Editiones, TOTTO. Infeliciter. TAYLOR.

Pag. 368. 3. *τὸ δὲ ἐπὶ γὰρ*] Videntur quaedam deesse. Haec enim ex abrupto adduntur. WOLFFIVS.

Ibid. 7. *ἐπὶ γὰρ*] *ΕΥΘΕΙΜΕΝΟΙΝ* malit *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. *ἐπὶ γὰρ* δὲ *ἐπὶ γὰρ* — *ἔχον ὁμᾶς*] *ἀντὶ δὲ, ἀπολασσεῖν ποιεῖ τὸ ἐπὶ γὰρ*. WOLFFIVS.

Ibid. 10. *ἐπὶ γὰρ*] Vid. *Ammonium*, ibique eruditissimum *Valkianum*, et ea quae adnotauimus ad *Aschines* Vol. II. p. 19. l. 18. TAYLOR.

Ibid. 11. *τὸ διαζέειν*] Conieci olim TOIN ΔΙΚΑΕΘΗΡΙΟΙΝ. Ecce autem *Vindob.* eodem animo, ΤΩΝ ΔΙΚΑΕΘΗΡΙΩΝ. Modo mallet *ἀντὶ δὲ* TOT τὰ ποιεῖ διαζέειν. TAYLOR.

Ibid. 14. *ἀντὶ δὲ*] *Refutare* *Wolffius*. Ingeniose satis! Quasi *refutanda*, et non potius *abroganda* esset Lex Timocratis hac contentione. TAYLOR.

Ibid. col. 2. l. 11. *ποιοῖ*] l. *ποι*, sc. inquisitores. IVRIN.

Pag. 369. l. 1. *Ναυκρατικά*] An ita, an potius NATKPATIKA scribendum (nam utroque modo in MStis reperitur, non *Demosthenis* modo, verum etiam *Vlbiani* et *Harpocrationis*) hodie non definitio. Infedit olim et alia lectio, sed quae in nostros Codices non se extendit, neque se extendere debuit, NATKPAPIKA sc. ut discimus ex *Harpocratione*. *Ναυκρατικά*. Δημοσθένος ἐν τῇ κατὰ Τιμοκράτην. μὴ ὥστε βίβλιον φέρεται ἐπὶ τοῖς Ἀθηναίων Ναυκρατικά (Cod. MS. Bibl. Reg. Cant. Cod. item Iacob. *Ναυκρατικά*) ἢ τ' ἀπὸ *Ναυκρατίου* (*Ναυκρατίου* MSS.) ὡλεῖν, ἢ *Ναυκρατίου* ἰμπλιού. ἢ γὰρ *Ναυκρατίου* τὸ *καλαῖον* ἰμπλιού ἐν τῇ Αἰγύπτῳ. Εὰν δὲ τ' *Ναυκρατίου*, εἴη αὖ τὰ τῶν ἀρχόντων *Ναυκρατίου* γὰρ τὸ *καλαῖον* τῶν ἀρχόντων ἴδμεν. Vide *Maussac*. ad loc. et *H. Steph. Thes. L. Gr. T. II. col. 1002. P. Leopard. Emend. VII. 19. Poll. I. VIII. c. IX.* TAYLOR.

Ibid. 3. *πρὸς χρεῶν* δὲ *δὴ*] S. τὸ *Εὐλίανον*. WOLFFIVS.

Ibid. Decipitur bonus *Wolffius* et annotando et interpretando. Cod. *Ital.* habet *πρὸς χρεῶν* τῶν *ΚΑΙ ΔΙΕΣΚΕΥΑΤΟ*. Id quid sibi velit, docebit *Harpocratio*, vnaque ritum de quo agitur explicabit.

cabit. Πραξιερσία. Ισίου Αθήνοι τριτὴ τι γι-
γνῆσθαι. Οπότε τῆς βουλῆς προβουλευσάσης ἐσφί-
ται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρῶτος γίνεσθαι χιρο-
τομία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πρῶτος δὲ καὶ εἰς τὸν προ-
βουλευσάσαν (lege cum Cod. Biblioth. Iacob. προ-
βουλευσάσαν) ΣΚΕΤΑΣΘΑΙ τὸν δῆμον, ἡ δὲ καὶ τὸ
προβούλευμα. TAYLOR.

Ibid. 8. δὲ διγυράσθαι] Vtrique vox mendosa.
Deest prior in Bar. et Find. In aliis pro διγυ-
ράσθαι legitur ἀνίσθαι. Corrige igitur totum locum
ad hanc normam: τότε ἀνίσθαι οἱ μὲν τὰς νόμους
ἀνίσθαι, καὶ δὲ — τῆς βουλῆς γίνεσθαι τὰ χιρο-
τομία. tum vos admonuit: leges recitavit, quibus
etc. Ita Cod. Itaf. et similiter fere Findob.
TAYLOR.

Ibid. 9. τῶτοι τὸν τρόπον προαχθῆναι] Sub.
τῶν πραγμάτων, vel ἐσπραχθῆναι τῶν χρημάτων,
vel προαχθῆναι τῶν ἐκ τῶ πλοῦτος. WOLFIVS.

Ibid. 13. ἔχον ἀμολόγῳ] Nonne EAYTOYE
ἔχον ἀμολόγῳ? IVRIN.

Ibid. In Editorum nonnullis, ἀνίσθαι τῆς τρι-
γυράσθαι (ἔχον ἀμολόγῳ) καὶ ἰσίου ἔσθαι ἔσθαι
τὰ χρηματα. Et Wolfius ad istum ritum olim in-
terpretabatur; absolunt trierarchos, ipsi apud se
habere satentur, quapropter pecuniam postulant. TAY-
LOR.

Ibid. 16. καὶ αὐτῶν] Ita, pro vulgato αὐ-
τῶν, fide Ald. Ven. Bar. Fel. Linden. Par. etc.
TAYLOR.

Ibid. antepen. γράφειν τὸ ψήφισμα] Sub. τὸ
ἐδελθόντων οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἄλλοι, ἄλλοι καὶ οἱ λοιποί,
WOLFIVS.

Pag. 370. l. 15. τῶν γὰρ χρημάτων] τῶν MEN
γὰρ χρημάτων κ. τ. λ. Aug. et Find. TAYLOR.

Ibid. 16. ἐν ἰσίοις τοῖς χερόνις] Ita lego.
WOLFIVS. Nam ab Impressis aberat τὸ ἐν.

Pag. 371. l. 11. ἢ ἰσίου] Ita Codd. fere omnes,
et Bodl. In Editorum quibusdam suffocatur ἢ
ante ἰσίου. Mox αὐτῶν μὲν OYN ex MSS. opti-
mis et plurimis. TAYLOR.

Ibid. penult. ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΟΜΩΝ] Le-
gem, quae sequitur, expedite satis et enucleate in-
terpretantur cum Plinius in scholiis ad hunc
locum, tum Sam. Petrus LL. Attic. Lib. II. Tit. I.
Quod si nonnulla restent in hac Constitutione,
quae rudem et infirmum animum offendere pos-
sint, veluti quod vel prae repeti, vel minus
apte cohaerere, vel quovis demum modo pa-
rum expedita esse videantur, intelligendum est,
hanc minime esse, ut olim iudicabant, et hodie
fortasse iudicant, Legem continuo tenore alle-

gatam; verum Auctorem nostrum. Quaecunque
in Tabulis publicis ad Legum ferendarum abro-
gandarumque ritum spectarent, huc fere contu-
lisse omnia. Quae cum vno quasi spiritu olim
recitarentur, euenit, ut a Librariis vno deinceps
et perpetuo ductu pariter describerentur. Simile
aliquod arbitror me adnotasse ad Aeschinem con-
tra Timarchum. Haec autem ita se habere, si-
dem facient quae sequuntur. Scribam enim ex-
citaturus ad recitandum, ait, καὶ τοῦτο
TOYE ΝΟΜΟΥ, καὶ ἀνίσθαι, deinde indices ad
animum aduertendum, προαχθῆναι τὸν ἄν-
θρωπον ΝΟΜΟΝ ΤΟΙΣ ΝΟΜΟΙΣ. Facta de-
mum recitatione, immediate subiungit, ΟΥΤΟΙ
ΠΑΝΤΕΣ Οἱ ΝΟΜΟΙ, et praecedente paulo O-
ratione, ἀνίσθαι TOYE ΝΟΜΟΥ, καὶ ἰσίου προ-
αχθῆναι τὸν ἄνθρωπον. Religionem huius populi
in Legg. suadendis abrogandisque attingit quo-
que Demosthenes in Leptinea, ad hunc locum
conferendus. Quanta autem ea fuerit religio, ut
intelligere possimus, leges quae iam adducuntur,
non granabor liberiore quadam oratione, ea for-
ma qua mihi videntur esse digerendae, hic de-
scribere: sc.

LEGVM RECENSIO

sive

CAPITVLA DE RITV LEGVM FERENDARVM.

Anno vertente, in 1ma populi concione, die sc. 11mo
primi mensis, Hecatombaeonis, [Prytanea enim erat
spacium 35. dierum, decima nempe pars anni,
pro numero Tribuum, quae seriatim ingressantur:
in singula autem Prytanea tris legitimae sive so-
lennis Conciones haberi mos erat, diebus sc.
istius periodi 11mo, 20mo et 30mo.] quamprimum
Praeco solennia vota pergerit [Vid. Aesch. c. Ti-
march. Vol. II. p. 19. l. 16.] ad populum referen-
to de Legibus: Primum de iis quae spectant ad Se-
natum, deinde quae ad communem Reip. statum, no-
tissime vero, quae ad Magistratus. Rogante autem
priori loco, an sufficiant Leges quae de Senatu sunt,
deinde an non sufficiant; atque eodem ritu deinceps
de ceteris.

Rogatio de legibus ferendis obrogandisque eodem
more ritumque celebratur, qui hodie in ceteris roga-
tionibus lege obtinet.

Si, populi voluntate explorata, visum erit aliquas
leges abrogatum iri, novarum ferendarum hic ritus
esto. Prytanes, quorum sub praefectura ea abroga-
tio placebit, necessario providendo, ut de tribus con-
cionibus

cionibus in eorum Prytanea habendis, postrema celebratur de iis legibus examinandis perspicendisque, quas populus videbatur abrogare: Proedri autem qui in ista 3ta concione fuerint, [Quinquaginta enim Prytanes in quinque decurias distinguebantur: Decem viri autem illi unusquisque manipuli Proedri vocabantur. Cum vero in singula Prytanea tot essent hebdomades, quot erant istiusmodi Decuriae, unusquisque Xuiratus sua hebdomade imperitabat, unusquisque vir suo die, is erat Epistates. Vnde eveniret ut tres ex unaqueque Proedria ad summam rerum non admonerentur] sacris peractis statim necessario ad populum referunt de Nomothetis sortito deligendis, de Legibus ad eorum curam et arbitrium deferendis, denique de stipendio iis persolvendo.

Nemo ad Nomothetas munus admittatur qui non fuerit ex ordine manerens eorum qui in Heliaca iudiciis praesunt, et iustitiam praestituri ad iis iudiciis enigi solitum.

Si Prytanes secus fecerint, neque concionem celebrant iuxta formam in legibus praescriptam, aut si Proedri iuxta formam non retulerint, multatores Prytanium unusquisque mille drachmis, Mineruas consecrandis: Proedrorum vero unusquisque quadraginta similiter. Eorumque deinde nomina ad Thesmothetas deferre fas est, eodem modo uti quis quem detulerit, qui magistratum gesserit, quando fisco publico avarius fiet. Thesmothetas vero litem legitimam contra eos instituunt, iuxta leges de delationibus. Si secus fecerint, a Senatu Areopagitico excluduntur, quemadmodum excluduntur ii qui legum emendationem labefactaverint.

Ante diem Concionis habendae, quicumque Atheniensium legem novam ferre voluerit, legem istam legesque quas rogaturus est, describit: descriptas ad Statuas Eponymorum [Erant hi Heroes, quorum nomine singula Tribus designabatur] publice proponit. Ita ut perspecto numero legum ibi prostantium, Populus pro rata decernat quantum temporis Nomothetis ad munus suum exsequendum concedi fas sit.

Alia Constitutio aliunde sumpta de eodem ritu.

Quicumque novam legem rogare voluerit, eam is in Album describit, et publicato ad Statuas Eponymorum, de die in diem usque dum habita fuerit Concio de ista lege deliberatura.

Prima Concione, qui erit dies Hecatombaeonis 11ma. V. viri eliguntur ex omni Atheniensium populo; iique patroni sunt earum legum, de quibus retinendis abrogandisque ad Nomothetas relatio facta fuerit.

Atque haec quidem hactenus: cetera currente rota adnotabimus. TAYLOR.

Pag. 372. l. 3. ΕΙΤΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΑΡΧΩΝ] Forte, ἢ ΠΕΡΙ ΤΩΝ, et [l. 6.] ἢ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. 6. ΚΑΤΑ ΤΑΥΤΑ] Perperam Wolfius κατὰ ταῦτα. Corrige ΤΑΥΤΑ cum MSS. TAYLOR.

Ibid. 9. ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ] Loci ratio omnino postulat ΑΠΟΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ. Ecco. Εὰν τις τῶν νόμων ΑΠΟΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΗΣ, τὸς ποταμίαις, ἢ ἄλλοις ΑΠΟΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ γίνταί, ποτὶς οὐ τὸ ΑΠΟΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΝΤΩΝ εἰς τὸν λαόν. Si contingat, ut aliquae leges improbentur, Prytanes [male et indistincte Wolfius Senatores] quorum in magistratu improbabuntur, curationem indicant de legibus ita improbatis. Hanc lectionem tuentur Codd. Ven. Lind. Bodl. Aug. Ital. et Vindob. TAYLOR.

Ibid. 13. ΧΡΗΜΑΤΙΖΕΙΝ] Respondent Wolfius, et hic et infra saepius. Potius, referant, vel dicendi potestatem faciant. IVRIN.

Pag. 373. l. 4. ΕΙΣΑΓΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΣΜΟΤΗΡΙΟΝ] Τὸ ΑΝΑΓΕΙΝ εἰς τὸ ΔΕΣΜΟΤΗΡΙΟΝ vltate dicitur, idque τῷ ἰδίῳ munus fuit: ΕΙΣΑΓΕΙΝ εἰς τὸ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ, quod τῶν Θεσμοθετῶν. WOLFIVS.

Ibid. Recte distinguit Vir eruditus inter munus Lictoris et Thesmothetae. Tu ergo in posterum lege, ἰσαγόμενος εἰς τὸ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ, ad iudicium nempe, non ad supplicium, ut legendum praecipiant MSti. Aldini, Bar. Reg. a. Linden. Ital. Vind. Aug. cum impressis a Manutio et Feliciano. TAYLOR.

Ibid. 5. Η ΜΗ ΑΝΙΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΑΡΕΙΟΝ ΠΑΓΩΝ] Sub οἱ Θεσμοθεταί: de quibus vide argumentum Androtianae. WOLFIVS.

Ibid. 14. ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ] Rectius aliquanto ΤΩΝ ΔΗΜΟΝ. Sc. αἰρεῖσθαι ΤΩΝ ΔΗΜΟΝ τὰς συνωνολογῶσάς, prout habetur in Ven. Aug. Ital. atque uti diuinavit Lambinus. TAYLOR.

Pag. 374. l. 6. καθίστα] καθίστα [καθίστα certe] νομοθεταί διαγινώσκουσιν; accipiendum. Obsop. καθίστα, ὡρὰ τὸ καθίστα, τὸ καθίστα. WOLFIVS.

Ibid. Praeter Obsop. ita quoque legunt marg. Benenati. Linden. Ital. Bodl. MSS. Man. et Fel. Cod. item Venetus, qui etiam exhibet τὰς ΝΟΜΟΤΕΚΑΘΙΕΙΤΕ. Atque καθίστα certissima est lectio, a verbo καθίστα regulariter deducta, non ὡρὰ τὸ καθίστα, ut somnauit Wolfius. Καθίστα certe nescio unde deduceretur. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀνίστα] Melius forte ΑΝΤΕΙΠΗΙ, ut Editt. Man. et Fel. cum MStis Lind. et Vind. atque uti mauelit Lambinus. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 12. ἔγ' αἰμῶν] Ita ego, [Alii enim αἰμῶν] et [1. 13.] ἐπιχειροτάσσει pro ἀντιχειροτάσσει, et [1. 14.] ὅς τις ΕΝΔΕΚΑΘΗ, ut in Lege τῇ ἰδικάτῃ, et mox δωδεκάτῃ. [Deinde 1. 16.] διαπραξάμενος διὰ τῷ ψήφισματι. τὸ τί; καθίζηται νομοθέτας. WOLFIVS.

Pag. 375. L. 1. ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΙΟΝΙΑΟΣ ΠΡΩΤΗΣ κ. τ. λ.] Ex hoc loco videtur colligi posse, vnamquamque tribum vel φυλὴν diuisam fuisse in decem partis, seu προεδρίας, et vnamquamque obtinuisse, id est, praefuisse concilio vnum diem vsque ad vltimum vel decimum, et sic indigitari, Πανδίωνος πρώτῃ, Πανδίωνος δευτέρῃ, Πανδίωνος τρίτῃ vsque ad decimam, postquam prima recurrebat ad vndecimum diem τῆς Προεδρίας, et sic deinceps. Ideo hoc loco praefidet prima Pandionis vndecimo Prytaniae die. PALMER.

Ibid. Adde eundem Palmerium ad Petit. Legg. Attic. L. III. Tit. I. pag. 269. Edit. Wesseling. (vbi fallitur Vir doctissimus, autumatque dici τῆς Πανδίωνιδος πρώτῃ, δευτέρῃ etc. subintellecta voce προεδρίας) Scalig. de Emendatione Tempor. l. II init. Dodwel. de Cyclis Diss. III. §. 37. et Vlpianum denique in scholiis ad hunc locum. Quo pacto haec verba sunt intelligenda, paucis expediam. Quod dixit olim, 371. penult. ἐν τῇ πρώτῃ Προεδρίᾳ, τῇ ἰδικάτῃ, effert modo, ἐν τῇ Πανδίωνιδος πρώτῃ, τῇ ἰδικάτῃ τῆς προεδρίας. Et nihil variatur. Tribus enim Pandionis (siue forte hoc anno id obtigerit, ut primam Prytaneam gereret, ut omnes nos olim sensimus, siue istam praerogatiuam iure obtinuerit, et ceterae quoque Tribus ordine et serie ad Prytaneam quaeque suam succederent, ut Dodwellus solus in l. c. sibi in animum induxit) in hoc loco nomen suum primae Prytaneae adnectit, quod in priore isto Auctor diffimulauit. Ait igitur: Prima Prytanea, id munus gerente Tribu Pandionide, die vero vndecimo istius Prytaneas cetera. Confer 379. 9. 391. 11. Sane vbi rem mecum expendam, videtur mihi Legislator in loco priore, sc. 371. penult. cum generaliter, et de rebus futuris praecipiat, nomen Tribus non adiecisse, propter sortis incertitudinem, nescius scilicet quanam praefideret: At cum Orator rem gestam et praeteritam narret, aut vbi ad Acta Ciuitatis monumentaque publica refertur, quid, quo magistratu consignatum sit, ibi liquido potuisse vel disertissime scribi Tribus quae praererat. Accedit etiam, quod eadem sit mens Vlpiani, cuius auctoritatem aut ignorauit, aut diffimulauit Dodwellus. Εἰσαυθὰ καλῶς προσέθηκεν τὴν φυλὴν, τὴν Πανδίωνίδα, ἐπὶ δὲ

ἔνυχι τότε ἀντὶ ἀληθεύειναι πρώτῃ προεδρίᾳ αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ τὴν ἐπιχειροτάσεια τοῦ νόμου αἰσίου, εἰκότως δὲ ἔχει προῖας προταμύνας πρώτῃ ἐπὶ δὲ ἀδελφῷ ᾧ, αἱ εἰσόμεναι, ποῖα ἀλαφύται αὐτὸ κατὰ τὸν πρώτου μῆνα πρώτῃ προεδρίᾳ. Verum vtcunque ea res sit, omnino admittenda est mea de hoc loco sententia, ni potior esse videretur doctissimi Iurini diminutio, quae sequitur. TAYLOR.

Ibid. Puto rescribendum vico πρώτῃ, ΠΡΥΤΑΝΕΟΥΣ. Ita etiam pag. 379. l. 9. ἸΥΡΙΝ.

Ibid. 2. ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ] Immo ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ potius. Hoc enim Psephisma non rogatur a Timocrate, sed a quodam eius amico, Timocrateae rogationi succenturiante, atque aditum struente. Atque in eadem sententia Vlpianum esse video, qui per totam hanc Orationem optimam operam praestitit, ψήφισμα (hoc nempe praeparatorium) ἔγραψεν ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ, φίλος τῷ Τιμοκράτῃ, — αἱ γὰρ αἱ τὰ δὲ ἐνοῖον αἱ Τιμοκράτῃ, ὑποκρίσας ἑξ ἑκείνου. Vide hominem ad 374. ult. et 375. penult. Porro in omnibus fere, praestantissimis certe, exemplaribus Εὐκράτῃς scribitur, non Τιμοκράτῃς, Ven. sc. Bodl. Lind. Aug. Ital. Vindob. Expedire autem mihi aliquem velim, vnde aliter tot Librarii adriperent ignotum istum Epicratein. Proclius erat vicissim, id quod nonnulli faciunt, ab ignoto Epicrate ad notiores Timocratem deflectere. Vidit huius correctionis necessitatem Petitus ad LL. Att. pag. 87. Edit. ornatissimi Wesselingii. TAYLOR.

Ibid. 3. ΤΙΕ] Dele, fideiussoribus Ven. Bar. Bodl. Lind. Ital. Vindob. TAYLOR.

Ibid. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ] ἡ δαπάνη, ἡ χορηγία. Sic, αἱ ἐν τῇ διοικήσει, αἱ τῶν προσέδων τῆς πόλεως ἐπιμελόμενοι. WOLFIVS.

Ibid. Aliquatenus Walfus. Non autem vidit, quam solenni vsu et proprietate sermonis aliquando hoc vocabulum denotet reditum ciuitatis, bona suae fortunae Reip. quarum nempe auxilio διοικῶσι τὰ πάντα. Adducam nonnulla, vnde ea quae dixi, cum indicta sint alio ore, elucidari et confirmari possunt. Noster infra, in hac ipsa Oratione, 400. 6. ἔτι τοῖνον τὴν ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ἀναίρει, τὴν δ' ἱερὰν αἱ τῆς πόλεως: sc. Reditus tam sacros quam publicos; tam Res Religionis, quam quae sunt Vniuersitatis. Proxime, Ibid. l. 11. διὰ τοῖνον τὸ νόμον τὸν ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ τὰ κοινά. Hoc est, ut locus ille indicat, ex hac lege factum est ut Reip. facultates suppetant. Pergam porro. Ibid. l. 14. αἱ γὰρ ἔσονται ἱκανοὶ τοῖς ἐκ τῶν τελεῶν χρημάτων ΤΗΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙ, τὰ πρὶν-

ροσκαταβλήματα διομαζόμενα διὰ τὸν τῷ νόμον
τότῳ φόβον καταβάλλειν. deinde, l. 17. ὅταν αἱ
τῶν κατεσθλαὶ μὴ ἱκαναὶ ᾖσι THΙ ΔΙΟΙΚΗ-
ΣΕΙ. Proxime 402. 4. τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως γρα-
τείας λυμαίνεσθαι, THN ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ καταλύει.
Similiter in ista Oratione c. Neaeram, non longe
a principio: διαχειροποιῆσαι τὸν δῆμον, εἴτε δεκά
ΤΑ ΠΕΡΙΟΝΤΑ χρήματα THE ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
εὐραίστικα εἶναι, εἴτε διωρικά. Nempe, the Surplus
of the Revenues: et deinceps, κατεσθλαὶ τῶν νόμων
— τὰ εὐραίστικα χρήματα THE ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
εὐραίστικα εἶναι. TAYLOR.

Ibid. 7. ἐνθυμῆσθαι] Malim et hic ENEΘΥΜΗ-
ΘΗΤΕ. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ἐνομοθέτει] Wolfius, leges tulit.
Immo, legem tulit. IVRIN.

Pag. 376. l. 5. εἰδότες δ' ἐκ τῶν κ. τ. λ.] Wol-
fius, qui sciret item, easdem non finire ullum decre-
tum aliud. Perperam. Refertur enim vox ἱεροῦ
non ad ψήφισμα, sed ad νόμον subintellectum.
Verti ergo oportebat, qui sciret item aliam non
finire decretum ullum. IVRIN.

Ibid. Bene mehercule factum a viro praestantissi-
mo, cum vox, quam ille subintelligit ad orationem
sustentandam, in nonnullis exemplaribus reperi-
tur disertissime scripta. Lambinus, ut locum com-
planaret, pro τῶνδ' legit τῶνδ' αὖ, ad quem morem
interpretatur Wolfius. Atque profecto ita exhi-
bent Editiones a Manutio et Feliciano profectae.
Sed Iurinum optimum sequor, atque ita totum
locum refingo ex MSS optimis, εἰδότες μὲν τὰς
νόμους ὡς ἐλίγῃ πρότερον πάλιν ἐκδόσθαι, κυρίως ὅτις,
εἰδότες δ' ἐκ τῶνδ' ἱεροῦ ΝΟΜΟΝ ψήφισμα εἶναι,
εἰδ' αὖ ἐνομοῖν ἔ, ΝΟΜΟΥ κυριώτερον εἶναι, γράψαι
κ' εἶναι νόμον ὑμῖν κατὰ τὸ ψήφισμα, ὃ κ' αὐτὸ
παρὰ τὰς νόμους εἰρημένον ἔδει. Cum sciret aliam
quoque existare legem, qua constitutum est, ut nul-
lum populiscitum, etiam legitimum, plus auctoritatis
haberet quam legibus attribuitur, ipse interea legem
ferret virtute populisciti, quod ipsum probe sciret
contra leges esse factum. Nimirum haec est ea
Lex de qua disputavi, quamque olim emendavi,
ad Aristocrateam 288. 11. Occurrit etiam, sed
mendosa, apud Andocid. de Mysteriis pag. 11. vlt.
et 12. 12. Edit. Steph. ψήφισμα δὲ μηδὲν μῆτις βυ-
λῆς, μῆτις δῆμος, κυριώτερον εἶναι. Vtrobique post
δῆμον adde ΝΟΜΟΥ, quae vox ab illa strangulatur,
Nullum neque SCtum, neque Populiscitum Leges au-
ctoritate vincat. Illud habe. TAYLOR.

Ibid. 10. ποιήσασαν] F. ΠΟΙΗΣΑΣΙΝ. Vide
quantum praestet! Proxime reuocaui ΑΤΤΗΝ
VOL. III.

ex Editis omnibus, et MSS Ven. Bar. Lind. Aug.
Vind. pro vulgato αὐτῆς. TAYLOR.

Ibid. 13. καταλύει] violando, Wolfius. Immo
tollendo vel abrogando. IVRIN.

Ibid. vlt. νόμον εἶναι ἐνασίον] Legendum vide-
tur, νόμον εἶναι ΝΟΜΩΙ ἐνασίον. IVRIN.

Pag. 377. l. 4. ΕΤΕΡΟΝ ΤΙ ΤΙΘΕΝΤΙ] Dele
ociosum istud τι, quod ortum traxit ex initio
vocis sequentis. Delent Bar. Vind. et Petitus LL.
Attic. p. 185. TAYLOR.

Ibid. 5. ΔΙΑΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ ΔΕ ΠΟΙΕΙΝ] Wolfius, suffragia ferunt. Potius, suffragia fe-
rendi potestatem faciant. IVRIN.

Pag. 378. l. 1. δύο τινες] Cod. Vindob. ignorat
inficetum istud τινες, et mox l. 2. pro ἀξιοῖ, habet
ἀξιοῖν. Tu illum sequere. TAYLOR.

Ibid. 12. οἱ δ' εἰς προσέχουσιν ἀγνοοῖν αὖ] Sub.
τῶν διανοίων νόμων. Alii ΑΝΑΓΝΟΙΕΝ εἰς προσ-
έχουσιν, quod fere idem est. Legere enim et non
intelligere est negligere, ut inquit Ille. WOL-
FIVS.

Ibid. ἀγνοοῖν MSS. Ald. Editt. Man. et Felic.
Aug. et Lambinus: ἀγνοῖν ceteri fere omnes. ἀνα-
γνοῖν edidit Wolfius iuxta id quod MSS. Man.
et Felic. exhibent cum nostro Vindob. Sed neque
MStorum lectio, neque Wolfii explicatio, neque
Lambini hariolatio mihi locum satis extricare vi-
dentur. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀλλὰ γράψαδ' Anthypophora est:
Cui respondet, καὶ ἰταῦθ' ἀπαλλάξῃ τίς τὸν
ἐπιτάλα, τὸν γραψάμενον καὶ ἀκρωσσοῖα. WOL-
FIVS.

Ibid. Nescio Anthypophoram. Interea scio
quid velit hic sibi locus, idque strenue nescire
Wolfium. Leges non solum prostare publice iubet, ut
ab omnibus legi et examinari possint, verum etiam
unumquemque nostrum eas in iudicium vocare bor-
tatur: id quod ego nunc feci. Αλλὰ, Sed praeterea,
verum etiam. TAYLOR.

Ibid. 14. τῆς] Ita omnino. Atque ita Bar. Fel.
Lind. Aug. Par. Ital. Obsop. et Vind. Vulgo τῆς.
TAYLOR.

Ibid. 16. γινῶναι] ὅτι γὰρ τὸ γινῶναι ΤΟ ΔΙ-
ΚΑΙΟΝ κ' δοκιμάσαι τὸ βίβλιν etc. Man. Fel.
Lind. Aug. Obsop. Cum hoc autem homine ger-
manam lectionem esse statuo. TAYLOR.

Pag. 379. l. 1. ἐφάσιον, ἐξέλιψιν] Puto Mo-
relum ita hanc rem reputasse, aut in suis exem-
plaribus inuenisse, ut veritas voluit; nempe illa
priori voce in textum recepta, hac autem ad
marginem adposita. Neque porro eam ibi variae
lectio

lectionis, verum scholii officio fungi arbitror.
TAYLOR.

Ibid. 12. Η ΤΟΛΟΝΙΟΝ ΠΡΟΣΤΙΜΗΘΗ]
aut in posterum damnabitur. Quod neglexit Wol-
fius. Legunt nonnulli et hic et infra ΠΡΟΣΤΙ-
ΜΗΘΕΙΗ. TAYLOR.

Ibid. 15. ΕΠΙΧΕΙΡΟΤΟΝΕΙΝ] *ratos habere,*
Wolfius. Quasi vero necesse esset praesidibus,
cum quis vades dare voluisset, eos, qualescun-
que demum essent, illico ratos habere, quod
manifeste contra legem est! Lex enim iubebat
ratos haberi vades, non quoscunque, sed quos
populus comprobasset. Clarum est itaque vocem
ἐπιχειροῦν hoc loco alium sensum habere, quam
qui vulgo ei adscribitur. Significat nempe non
habere ratos, nec suffragiis ferendis decernere,
sed potestatem facere suffragia ferendi, concione
scilicet conuocata, vtrum rati habendi sint vades
necne. IVRIN.

Ibid. 16. ΤΩΝ ΔΕ ΚΑΤΑΕΤΗΕΑΝΤΙ] Melius,
vt marg. *Benenati* habet, ΤΟΝ ΔΕ ΚΑΤΑΕΤΗ-
ΣΑΝΤΑ. Sequitur ἵπ' οἷς καλίστοις τὸς ἑλγυτάς,
a vinculis immunis esto eo nomine quod vades
dedit. Inficete. Corrige fodes, praecuntibus *Ven.*
Reg. a. Bodl. Aug. Ital. et Vindob. ἵπ' οἷς καλίσ-
τοις, et sic verte: *quod si reddiderit civitati ar-*
gentum, cuius causa vades dederit, a vinculis im-
munis esto. TAYLOR.

Pag. 380. l. 3. ΤΩΝ ΤΑ ΜΙΣΘΩΜΑΤΑ ΜΙ-
ΣΘΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΓΓΥΩΜΕΝΩΝ] Sub. ὡς
τότε. Felicianus μισθώσιμα habet, vt et *Obsop.*
rectius, vt opinor, quam ΜΙΣΘΩΜΑΤΑ. WOL-
FIVS.

Ibid. μισθώσιμα etiam legitur in *Aug. Ital.* et
Vindob. et, quod pace mea liceat, rectius. Cete-
rum quaeri a nonnullis video, quinam sint τὰ τί-
λη δώματα — ἐκλήγοντες — μισθώμενοι: ne-
que a magno *Budaco*, qui hoc in se recepit, id
argumenti satis praestari video. Agitur de Publi-
canis. Omnes enim (vt ait *Ulpianus* l. 1. D. de
Public.) qui quid a Fisco conducunt, recte appellan-
tur Publicani. Primo loco veniunt τῆλῶναι, οἱ τὰ
τίλη δώμενοι, cum suis praedibus siue fideiussori-
bus. Hi sunt Publicani strictius dicti, nimirum
qui vectigalia publica, τὰ τίλη, the Customs, re-
dimunt, et pensitationes annuas, siue mercedes
pro eorum locatione solvunt. Secundo, οἱ ἐκλή-
γοντες, siue vadibus. Hos intelligo ministros esse
publicos, fisci seruos, qui vectigalia a nemine re-
dempta ad portum exigunt: Vectigaliarii, Porti-
tores. Atque hactenus mihi fideiussor erit *Ulpia-*

nus ad locum. ΜΝΟΥΜΕΝΩΝ ἑταῖρα λέγει, ὡς
ἀγορεύει, ἀλλὰ μισθώμενοι — ΕΚΛΕΤΟΝ-
ΤΙΝ ΔΕ, ἡμετέραν μὲν τῶν ἀπαλῶν τὰ τίλη, ὡς
γὰρ λέγει αὐτὸς τὸς τῆλῶναι. Tertio denique οἱ
μισθώματα μισθώμενοι, quicunque demum fuerint.
Nimirum complecti voluit eos qui quidam a po-
pulo redemptum habuerunt. Nam, vt ait *Caius*
l. 12. D. eod. Sed et ii qui salinas et armas et
cretas fodinas et metalla conducta habent, publica-
norum loco sunt. Praeterea et si quis vectigal con-
ductum a Rep. cuiusdam municipii habet, hoc edi-
ctum locum habet. Vides quot sunt μισθώματα.
Et praeter haec quamplurima. Immo quicquid
fere in commercium venit, et a Fisco redimi pos-
sit. De Agris publicis et latifundiis P. A. con-
ductis dixi olim ad *Marm. Saneic.* pag. 64. No-
ster c. *Eubulid.* ver. finem: οἱ δὲ δὲ τὸ δώμα-
χίας λέγει, δὲ τὸ ἀγορεύει μοι τὸς, ὡς ἡ διαφάσις
ἰσχυρῶς, ἡσυχάζειν ὁφείλοντες πολλὰς αὐτῶν ΜΙ-
ΣΘΩΣΕΙΣ ΤΕΜΕΝΩΝ, ὡς ἴτερά δὲ τῶν ΚΟΙΝΩΝ
διηπάσαι. TAYLOR.

Ibid. 4. ΤΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ] τὰς διαπραγμα. WOL-
FIVS. Docentis, credo, et interpretantis ritu, non
emendantis.

Ibid. 5. ΕΑΝ ΔΕ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ —
ΕΚΤΙΝΕΙΝ] Totum hoc postremum comma mihi
videtur iuxta *Bodl.* inducendum esse. Video hanc
legem a *Petito* esse neglectam, neque ceteris ad-
scriptam, quia putauit non obtinuisse. TAYLOR.

Ibid. 12. ὅλως] omnino. Melius ΟΛΟΣ, *Tota lex.*
Ita Bar. marg. Lutet. MSS. Man. et Felic. Lind.
Aug. Ital. TAYLOR.

Ibid. 14. ΝΟΜΟΙ] ΝΟΜΟΣ rectius *Bar.* et
Vind. Verum, vt ea Lex satius intelligatur, sup-
ponendum est Dioclem eam tulisse anno post
praeturam Euclidis, vt recte contendit *S. Petitus*
LL. Attic. L. II. Tit. 1. fin. TAYLOR.

Ibid. 16. ΑΠ ΕΥΚΑΕΙΔΟΥ] Immo ΕΠ Εὐ-
κλείδῃ, vt dictitant *Ald. Ven. Bar. Aug. Vind. Be-*
nenatus quoque. Hoc in vertendo vidit *Wolfius*.
TAYLOR.

Ibid. penult. ΧΡΟΝΟΣ ΟΝΤΙΝΑ ΔΕΙ ΑΡΧΕΙΝ]
Transtulit *Wolfius*, *tempus quo debeat geri magi-*
stratus. Respexisse nempe videtur ad ea quae
paulo post sequuntur, ἀπὸ τῆς μὲν τῶν ἀρχόντων.
Sed fallitur, puto. Sensus enim est: χρόνος, ὅ-
τινα χρόνος δὲ τὸν νόμον ἀρχῶν, *tempus, quo oportet*
legem capere initium auctoritatis. IVRIN.

Ibid. Eodem sensu marg. *Benenati* ΑΦ ΟΥ ΔΕ
ἀρχῶν. Verum pace Viri doctissimi tueamur ani-
mum *Wolfii*. Nisi si cui adscriptum sit tempus, nem-
pe

pe quata Praetura agenda sit antequam rata esse coeperit. Verbi gratia. Haec Lex rata nec esto ante secundum, tertium, vel quartum ab hoc anno Praetorem. Idem est tenor earum quae scribuntur hodie, *From and after* — next ensuing. TAYLOR.

Pag. 381. l. 1. ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΗΜΕΡΩΝ] EN-TOE τριακόντα ἡμερῶν. WOLFIVS. Iterum, credo, enarrat, non emendat. Quamquam idem supplevisse videam Bodl. TAYLOR.

Ibid. 7. τῆς δὲ τοῦ γυργαμβίου ἀρχῆς] Legendum videtur ΤΟΥΤΟΝ δὲ τοῦ γυργαμβίου ἀρχῆς, hanc legem initium capere a tempore eidem adscripto, non, quomodo Wolfius, quo praetore rata esse debeat. IVRIN.

Ibid. Revoca antiquam Wolfii versionem, et omnia recte procedent. iubet unamquamque ab eo die quo lata fuerit esse ratam, nisi si cui adscriptum fuerit tempus: huic vero, scriptum imperare. Id est: ubi alicui legi tempus certae Praeturae praestitutum fuerit, ibi praefinitus ille Archon magistratum capebat, antequam Lex rata sit. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀποστύγαντες] Lege ΠΡΟΣΕΓΕΡΑ-ΠΤΑΙ. Ita Codd. Bar. Reg. a. Aug. Vind. TAYLOR.

Ibid. 9. τὸν δὲ νόμον εἶναι κέρειον τῷδε] Puto, ΤΟΝΔΕ νόμον ΕΥΘΥΣ εἶναι κέρειον, ΤΟΝ ΔΕ — IVRIN.

Ibid. Accedit Cod. Ital. — εἶναι κέρειον ΤΟΝ ΔΕ ἀπὸ τῆς μὲν τῆς ἀρχῆς. TAYLOR.

Ibid. 13. μὴ] Dele, me fideiussore, Codd. item Aug. Lind. Bar. et Vind. cum Edit. Morsiana. Totum autem locum ita vertas: Qui vero postea legem hanc tulit modo recitatam, non aequum censuit, legibus istis, quae diserte iubentur auctoritatis initium capere, interiecto aliquo tempore postquam latae fuerint, auctoritatem dare ab eo ipso die in quo latae essent, atque eo pacto ratas habere, priusquam ipse lator postulasset. TAYLOR.

Ibid. 14. μὴ] Rescribe ΜΕΝΤΟΙ, ut Bar. Aug. Vind. Quod perinde erit ac δὲ. Atque id postulat locus. TAYLOR.

Ibid. 16. κέρειον] Puto, ΚΥΡΙΟΝ. Referri enim videtur non ad νόμον, sed ad νόμους. IVRIN. Atque ita vertit Wolfius: et eodem pariter modo scribitur in marg. Benenati.

Ibid. antepen. ἀπὸ] Quid hoc monstri? Quid enim esset ut succenseret, si Timocrates voluisset legem suam incipere auctoritatem habere ab eo die in quo lata esset? Fecerunt hoc et plurimi.

Neque id culpa vertebatur. Fecit et Diocles, qui nondum ex manibus nostris excidit, ubi ait leges omnis in posterum ferendas, κέρειον εἶναι δὲ τὸ νόμον ὅτι ἴσως ἐστὶν p. 380. l. antepenult. nisi latori aliter visum fuerit. Tu proinde, ut sensus efflagitat, et praestantiores Codd. prae se ferunt, Aug. Ital. Vind. quibuscum Baroc. pene consentit, emendes ΠΡΟ τῆς ἀρχῆς. Cum Timocrates in lege scripsit, καὶ εἶναι ἀποστύγαντες, indefinite loquens, et de omni antea aetate, quid aliud fecit, nisi ut legem suam ratam esse vellet non solum ante diem, quo tulit, verum etiam antequam nostrum quisquam nasceretur? TAYLOR.

Pag. 382. l. 6. ΤΑΞΕΩΣ] Περὶ ἀφίστασιν τὰς ξυμμετρίαις. WOLFIVS.

Ibid. Vides hominem, quasi parum esset male vertere, id quod male vertit, adnotando ingeminare. Verum huius incogitantiae Petito olim poenas dedit, recte neganti, Comment. ad LL. Attic. pag. 470. Edit. Non. haec de militia intelligi aut posse aut debere. Quid tamen interea Petitus ipse? In quantum eius verba intelligam, nam sibi displicuit cum haec scripsit, adeoque orationem obumbravit, τὰς ξυμμετρίαις autumavit esse statum ingenuitatis. Idem enim, inquit ille, est τὰς ξυμμετρίαις. Quod ante hunc diem non inaudiui, et credo post hunc diem me rursus non inauditurum. Plinius denique orationem incoepit. Ἄλλο καλεῖται ΑΦΕΞΙΝ, ἄλλο καλεῖται ΤΑΞΙΝ. deinde ἀφίστασιν pluribus, τὰς ξυμμετρίαις nullis verbis explicat. Quod ille praetermisit, nostrum erit perficere, nam recta insistere mihi visus est via. Per ἀφίστασιν ὁφθαλμοῖς intelligo Tabulas novas, ubi nomen debitoris in spongiam incubuit, et aes alienum vel plene vel aliqua tenus parte ei condonatur. Τὰς ξυμμετρίαις (neque Tu frontem caperabis si nova videar dicere) est Conventio inter partis, qua debitoris inopiae ita succurritur, ut quod ille uniuersum, salvis rebus familiaribus, reddere nequeat, id unciatim, et ad modum constitutum persoluat. Nos compositionem vocamus. Ita Hesychius. Τὰς ξυμμετρίαις ἐστὶν ὁφθαλμοῖς χρῆμασι καλεσθῆναι. Ita Libanius in argumento Aristogitonianae, ἀνίσταται δὲ ἀδελφεὸς αὐτοῦ, ΤΑΞΙΝ αἰτησάμενος τὸ ΟΦΘΑΛΜΑΤΟΣ, ὅςτις ἐν δίκῃ ἵσταται ἰσχυρῶς τὸ σὺμπαν καὶ ἴσως ἐστὶν τῶνδε τῶνδε τῶνδε μέρους. Thucyd. III. §. 70. ὁφθαλμοῖς δὲ αὐτῶν, καὶ πρὸς τὰ ἱερὰ ἰσχυρῶς καθίσταται, διὰ τὸ πλεονέκτην τῆς ζήτησεως, ὅπως ΤΑΞΑΜΕΝΟΙ ἀποδώσιν. Interprete cum Budaeo, τὰς ξυμμετρίαις καλεσθῆναι, pensionibus mensuris vel etiam annuis. Ita pariter idem Thucyd. I. 117.

τὰ ἀναλωθῆσα κατὰ χρόνους ΤΑΧΑΜΕΝΟΣ ἀπο-
δύναι. Vbi σχ. ad locum. Κατὰ χρόνους] ὅδ' ἡ γὰρ
ἐνέργεια ΑΘΡΟΟΝ ΕΚΤΙΣΑΙ ΤΟ ΠΑΝ. TAYLOR.

Ibid. 15. ὁ ἀπορριβῆς ἀδυνάει] Alii ΠΡΟΤΕ-
ΘΕΝΤΟΣ. Forte, ΠΡΟΘΕΝΤΟΣ ἀδυνάει, cum nemo
hoc proposuerit. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΤΕΘΕΝΤΟΣ Ven. Bar. Lind. Aug. Ob-
sop. Ital. Vind. cum Editis Parisina, Manut. Felic.
et σχ. Recte sane. nullo aditu facto, nibilo super
ea re prius proposito, ut debuit. Varii sunt in his
vocibus errores. Dixi alibi. TAYLOR.

Pag. 383. l. 1. ἰν παραβύργ] Ad haec Scholia-
stes aliquis haec mira commentatur: ἰν παραβύργ,
ἀντὶ τῆς λάθρα, ἢ μὴ ἀπορριβῆς τῆς παραπληρωμάτων
τῆς ἐκκαλλομένης ἰν ταῖς εὐνοδομίαις ἴδον. Ex his
doceri debemus, non admittenda esse omnia, quae-
cumque in antiquorum Auctorum scholiis inveni-
untur; et scholia conflata esse ex variis Aucto-
ribus, quorum alii eruditi erant, alii vero scioli
nullius precii. Quid enim dicere poterat hic
Scholiastes, quo plus suam Graecae antiquitatis
ignorantiam manifestam faceret? Primum enim,
dum ἰν παραβύργ interpretatur λάθρα, eloquen-
tissimo Demostheni ταυτολογίαν satis indecentem
tribuit: nam dicit Demosthenes in eadem periodo,
λάθρα τὸν νόμον εἰσάγειν. Sed ignorabat mirus
ille Scholiastes cum sua metaphora παραβύργον
fuisse quandam curiam Athenis, ita dictam, quod
ἰν ἀφανὶ πόλει ἦν, καὶ ἰν' ἐλαχίστοις συνήσαι εἰς
αὐτὸ, ut ait Pausanias in Atticis. Ideo arguit
Timocratem, quod legem contra morem et con-
stitutiones tulerit in curia, vbi parum frequentes
erant Athenienses, non vero ἰν Πρυμνί, εἰς τὸν δῆ-
μον, vel ἰν βουλῇ, εἰς τὴν βουλὴν. Nam et
Παραβύργον significatio est Infartum, Inculcatum
potius quam Secretum. Ideo iure hoc Scholium
dici potest παραβύργον, nam infartum et infertum
est melioribus, nec credo esse Vlpiani. Sed et
peccat locus Demosthenis male interpunctus: le-
gendum enim est, περὶ τούτων ἴδον ἰν Παραβύργ
τῆς βουλῆς etc. PALMER.

Ibid. Vide viros eruditos, qui de hoc Tribu-
nali collegerunt quae apud veteres sparsum sunt
dicta: Meurf. Attic. Lect. II. 9. et Areopag. c.
extrem. Petit. LL. Attic. pag. 395. Adde Sigon.
de Rep. Athen. III. 4. et Cel. Hemsterhus. ad Lu-
cian. Nectomant. §. 17. Maussac. ad Harpocrat.
pag. 231. Vales. ad pag. 105. TAYLOR.

Ibid. 4. ἀπορριβῆς γράψασθαι περὶ τὴν βουλὴν]
Sic Isocrates Areopagitica, τὴν ἀπορριβῆς ἀπογρά-
ψας καὶ ποιήσας. WOLFIVS.

Ibid. Hanc locutionem erudite pro suo more
explicat Cel. Hemsterh. ad Luciani Prometh. et in
verb. §. 6. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀλλὰ γὰρ διαμαρτυρῶ ἀπολύχιν] A-
pud Isocratem, τὰς γὰρ διαμαρτυρίας διαμαρτυρῶ ἢ
διαψεύδω. WOLFIVS.

Ibid. 11. καὶ μὴ θύειν] Legendum, καὶ μὴ ΕΚ-
ΘΕΙΝΑΙ, nempe ἀποδοῦναι τὴν ἐκπόνησιν. Vide pag.
373. IVRIN.

Ibid. 16. Η ΒΟΥΛΗ] Meliores Codd. Bar.
Vindob. Aug. Lind. etc. necessarios articulos hic
adiiungunt, quos errore et literarum similitudine
excidisse arbitror, ἢ Η ΒΟΥΛΗ, et, αὐτὴ Ο Ἰσθμῶν.
TAYLOR.

Pag. 384. l. 1. ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΒΑΡΩΝ
etc.] Si dederit alicui suffragiorum ius. Δύναται τοῖς
τὴν ἐπιχειρομένην, dare alicui suffragationem. V-
trum est, comprobare postulationem alicuius, an,
dare aliis decernendi potestatem? WOLFIVS.

Ibid. antepen. ἀνάνδρην] Alii ΑΝΑΙΔΩΝ. Il-
lud impudentiae, sub. eorum qui imperant. WOL-
FIVS. Retine tamen ἀνάνδρην cum libris pluribus
et melioribus.

Pag. 385. l. 4. ΔΙΚΗ — ΕΥΘΥΝΗ — ΔΙΑ-
ΔΙΚΑΣΙΑ] Quantum inter haec interfit, pene
docuit Petitus LL. Attic. Lib. IV. Tit. VIII. ex
Vlpiano nostro. Propemodum me fugit adicere,
vocem εὐθύνη in quibusdam Codd. ita reperiri
scriptam et accentu notatam, sc. εὐθύνη, id quod
idem Scholiastes admonuit, εὐθὺν δὲ τὸ λόγῳ (forte
TONOY) τῆς εὐθύνης, ἥδη εἰπομεν ὅτι προπαροξύ-
νισαι. TAYLOR.

Ibid. 5. Η ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΑΠΕΛΑΟΤΟ] εὐθὺν
δὲ τὸ δῆμον. ἰχνηματίσαι. WOLFIVS.

Ibid. 7. ΕΠΙΥΘΕΙΖΕΙΝ] Wolfius, decernite.
Puto potius, agendi potestatem faciat. Ita etiam
infra. IVRIN.

Ibid. 13. χερματίζω] vacare, in concionem con-
venire, non, respondere, quod vult Wolfius.
IVRIN.

Ibid. 14. ὁφλῶν] Forte ὁ ΟΦΛΩΝ, et [l. 16.]
ἰὰ τις καθίγει. [Alii καθίγει] WOLFIVS.

Ibid. penult. ΕΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΠΟ-
ΛΕΙ] Alii, et melius, ἰν δημοκρατούμενῃ ΘΗΙ πόλει.
Sunt autem MSti Ven. Aug. Obsop. Ital. Vind.
Ita erit, libera hac nostra repub. Aliter, non ita
fuisse. Vid. infra, 386. III. TAYLOR.

Pag. 386. l. 4. ἀπολύχισθαι] Ita restitui cum
Editt. et MStis plerisque. Wolfius ex Aldo solo ad-
ripuit suum ἐπιλύχισθαι, licet nobiscum interpre-
tetur. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 8. ἡμεῖς] ἡμεῖς Τὸν ἐν' ἐκείνῳ ὅρῳ. Bodl. Vide annon rectius. TAYLOR.

Ibid. 17. ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΩΝ] Petitus ad LL. Attic. L. II. Tit. I. pag. 188. refingit EAN MH ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΩΝ etc. Quasi relinqueretur et privilegiis gratia. Ita in lege superiore utitur simili exceptione, 382. 6. ΜΗΔΕ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΤΙΜΩΝ — EAN MH ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑΝ ΠΡΩΤΟΝ ΜΗ ΕΔΑΤΟΝ ΕΒΑΚΙΣΧΙΑΙΩΝ. Verum puto id non iam obtinere: neque Athenis Atticis, ubi toties praedicarent libertatem aequam fuisse omnibus, prius leges villo obtentu aut condicionibus rogari potuisse. Credo praeterea ab optimis exemplaribus hanc ultimam clausulam abesse. TAYLOR.

Ibid. antepen. ΟΙΣ ΑΝ ΔΟΞΗ] Alias οἱ ἀν ΕΞΗ, vel οἱ ἐξή, ut οἱ ἀρῆμοι excludantur. WOLFIVS.

Pag. 387. l. 1. ὅτι καὶ τὰς τοῦ μιλίχου] ὅτι καὶ ἔξ ὅς. WOLFIVS. ὅς habent Editi.

Ibid. 17. ἔξοι] Ita reposui iuxta Par. et Bodl. Vulg. ἔξοι. TAYLOR.

Ibid. penult. ἐξ] Abest ab optimo Reg. α. et Bodl. Idque fatius. ἐξουθεῖται τοῦ αἰσῶ. TAYLOR.

Pag. 388. l. 1. οὐκ ἀν μοι δοκῶ] Alii οὐκ ΟΥΝ. Neutrum placet. Malim, τοιγαρὺν μοι δοκῶ. WOLFIVS.

Ibid. Ab Editis et MSS. omnibus perperam discedit hic homo, sua nimium sententia fretus. Restitue igitur οὐκ ἀν; cum interrogatione. δοκῶ μοι et cetera. TAYLOR.

Ibid. 2. νόμον] ΝΟΜΟΤ forte, uti habent Bar. Aug. Lind. cum Edit. Fel. et Man. TAYLOR.

Ibid. 10. ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ] Isti rei explicandae destinavit Vir summus, et de iure hoc nostro praeclare meritis, Desid. Heraldus, libri tertii Animadu. in Salmas. Observat. ad Ius Attic. et Rom. Capp. 7. 8. 10 et 14. Observat. item et Emendat. Cap. 49. quae proinde sunt consulenda. Legem vero ita vertit: Timocrates retulit. Quicumque Atheniensium ob denunciationem, curiae iussu, vel nunc in carcere sunt, vel postea coniciuntur, quorum condemnatio a scriba Prytaneae non fuerit Thesmothetis secundum legem de denunciationibus tradita, PLACERE, ab Xluiris eos in iudicium deduci, intra trigessimum diem, ex quo iis traditi sint, nisi quid publicitus obstat; sin minus, cum primum id fieri potuerit. Eos autem accusari a quolibet Atheniensium, qui volet, cuique per leges licet. Sin autem criminis teneri sit iudicatus, quid eum pati

aut solvere oporteat, Heliara indicato. Si poena pecuniaria ei indicta fuerit, in vinculis custodiat, donec soluerit, quanti damnatus erit. Lata est Lex de grauioribus maleficiis, a Senatu ad Curiam remissis. Erant enim delicta quaedam leuiora, et σισαγγελία obnoxia, quae sola τῷ Δ αuctoritate coerceri poterant, ut docet Pollux L. VIII. C. VI. — καὶ μὲν μίτρη ἀδικῶν δοκῶ, ἢ Βουλῇ ποιοῦται ζημίαν ἐπιβόλῃ, ἢ δὲ μιλίχῳ, καὶ ἐκείνῳ διακρίνεται. De his itaque statuit Lex Timocratea, quicquid demum id sit quod statuerit. Hoc autem cauere mihi maxime videtur. Remissa causa a Senatu ad Curiam, utpote quae grauior visa est, et Reis interea in carcere vinetis, Scriba Prytaneae istius Concilii acta ad Thesmothetas transmittat, quorum erat officium incarceratos in iudicium sistere. Quod si Scriba insuper habuerit, neque id fecerit, liceat hac lege Lictoribus ipsis, τοῖς Χλουίρῳ, id sua auctoritate facere, quod aliter Thesmothetarum munus erat descriptum. Vnde Heraldus assentior rescribenti l. 14. ΤΟΥΤΕ ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΙ, et deinde iudico eas voces ita reformatas e textu, tanquam glossam nullius precii, esse amouendas, Nam homuncio nescio quis, qui legem perperam intellexit, autumans nemini licere praeter Thesmothetas Reum pro tribunali sistere, exaduersum τῷ, τῷ ἐδικῶ, adleuit istam bellam adnotationiculam. TAYLOR.

Ibid. 16. EAN MH TI ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΚΩΑΥΣΗ] [Vulgo μὴ τι τῇ δημοσίᾳ] et [389. 1.] διδίδου ὅς ἀν. Alii τίς: alii τι ὅς. Forte vtrumque retinendum, τίς ὅς, etsi priore non est opus. WOLFIVS.

Pag. 389. l. 3. ΕΚΤΙΣΗ] Addunt Reg. α. Aug. et Vindob. Ο, ΤΙ ΑΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΗ, ut supra in Lege scribitur. TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ τῷ καθιγάναι — διῶ] Forte, ΔΕΙΣΘΑΙ. WOLFIVS.

Ibid. 10. ἔδδ τοῖς ἄλλοις τῶν νόμων ἰσχύων] Sub. ἰσχύον καὶ πομπῇ, ἀπὸ κοινῶ. WOLFIVS.

Ibid. 11. ἰσχυὰ ἀναδιδάς] ὅπως ἀναδιδάς ἀν. WOLFIVS.

Ibid. 14. τῶτον — καὶ ἀναφύσασθαι] H. Steph. Thes. Gr. L. T. IV. col. 732. dubitat de ista constructione, amplexus potius quod adscriptum reperit ex Vet. Cod. auctoritate margini exemplaris, ΤΟΥΤΟΥ sc. Ita etiam Edit. Man. et Felic. cum MStis quibusdam. TAYLOR.

Ibid. 16. ὁσὶς] Semper ausculto libris his melioribus, Ven. Bar. Aug. Vind. Hi autem pro ὁσὶς, ΘΑΤΕΡΟΝ. Vide ergo annon haec nostra

stra

stra praestent] ὑπολόγηται γὰρ δότερον, τῷ ἑρ-
τίῳ νόμῳ ἰσχυρὸν τὸδε τιθεῖς, ἀδικεῖν. Cum duas
adversas leges suaserit, in altera certe peccavit.
TAYLOR.

Pag. 390. l. 8. ἰδὲ] Videntur deesse Coniun-
ctiones, μεγάλη MEN ἀδικεῖται ὑμᾶς, ὅδ' ΔΕ
προσηκόσιν αὐτῷ. WOLFIVS. Vel potius cum
Ven. ὑπὲρ μεγάλη ἀδικεῖται ὑμᾶς, ΚΑΙ ὅδ' προ-
σηκόσιν αὐτῷ. TAYLOR.

Ibid. 11. πάλαι αὖ] Rescribe, vt scribunt
Codd. πάλαι αὖ ΤΜΑΞ ὑπολογῆσαι. TAYLOR.

Pag. 391. l. 4. ἰχρ] ΕΧΘΙ Bar. et Vind. Me-
lius. Vide modo 387. 17. TAYLOR.

Ibid. 7. ἰφ' ὑμῖν αἰτῶ] Lego et hic contra
Codicum consensum, ἰφ' ΤΜΑΞ, τῷ τῆς καθ' ὑμῶν,
et, ἐπὶ βλάβῃ τῇ ὑμῶν. [Et alibi] Malim ἰφ'
ΤΜΑΞ, τῷ τῆς καθ' ὑμῶν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ
ὑμῶν. WOLFIVS.

Ibid. O. certe l. et s. et impressi ὑμῖν, nisi quod
Vindob. solus ἰφ' ΤΜΩΝ legat. Ex quo consensu
iudico istam constructionem cum Wolfiana sen-
tentia plane consentire posse. Vide ad Aristocra-
team 306. 1. TAYLOR.

Ibid. 8. ταύτη] ΑΥΘΗ Ven. Bar. Aug. Ital.
et Vindob. Idque, vt ego statuo, rectius. Scriptu-
ram hanc, Wolfius. Quod pro nihilo habeo. Age,
cape libellum ipsum accusatorium, the Indictment.
Nam in eo continebatur αὐτολεξὶ Lex Timo-
cratea, quae iam in iudicium deducitur, et quam
hic postulatur Scriba recitare. Vt olim plenif-
sime confirmaui ad Aristocrateam 264. 5. TAY-
LOR.

Ibid. 11. ΔΩΔΕΚΑΘΗ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ] Supra τῇ δωδεκάτῃ τῇ Προεδρίας. WOLFIVS.

Ibid. Et hic quoque id est rescribendum. Nam
cum ex Codd. nostris alii post δωδεκάτῃ eas vo-
ces insinuant, alii loco τῷ, τῷ προέδρῳ, ita legant,
hoc postremum arbitror potissimum ab Auctoris
manu esse profectum. Nam δωδεκάτῃ τῶν προί-
δρων in monumentis antiquorum reperiri vix posse
credo, tum autem porro, istud δωδεκάτῃ τῆς προ-
εδρίας τῶν προέδρων monstri esset simillimum. Sit
hoc ergo primum. Deinde: vocem προεδρίας,
quae et in contextu hodie inuenitur, eam esse ipfif-
simam vocem contendo quam hodie quaerimus.
Qua ad propriam sedem reuocata, concordabunt
omnia cum exemplo quod praecessit, 379. 9.
Nempe ita conformabitur: Ἐπὶ τῆς (Ita enim
Codd. non δὲ) Πανδιονίδῃ πρώτῃ, δωδεκάτῃ τῆς
προεδρίας, ἐπὶ ὑφ' ἑσθ' Ἀριστοκλῆς, cetera. Porro
autem male hic Wolfius, primo senatus conuentu.

Prima enim vniuersiusque manipuli suis Pryta-
neas Concio die Prytaneas, non 12ma. sed 11ma,
vii olim vidimus, solita erat haberi. TAYLOR.

Ibid. ΕΠΕΥΘΕΙΞΕΝ] Consule Wolfius, errore
crasso, et, quod puridius est, crebro. Vide doctif-
simum Ierimum ad 385. 7. TAYLOR.

Pag. 392. l. 1. ἀποκρυφάμεν] Ita Bar. Reg. a.
Bodl. Obsp. Vindob. Aug. Linden. et Edit. Manus.
et Felic. In nonnullis ἀποκρυφάμεν. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀπορρίμμεν] Hoc absolute, vt aiunt,
positum existimo, et recte scribi. ἀπορρίμμεν
Edit. Morel. ἀπορρίμμεν Ven. Ital. Vind.
Neutrum probo. TAYLOR.

Ibid. 17. τὰς ἐξελθούσας ἀδικίας] αὐτὴ τῷ
ὅτι ἀδικεῖται. ἐξελθούσας ἀδικίας. ἐξελθούσας
ἀδικίας. WOLFIVS.

Pag. 393. l. 1. ὁ νόμος ἐλγασχίας διαφέρει] Lego, ὁ ΔΗΜΟΣ — διαφέρει, τῷ τῆς δημοκρατίας.
WOLFIVS.

Ibid. Laudo id vehementer, et puto esse verum.
Tamen vulgata scriptura diu inueterauerit, si ad
hunc locum spectent (et spectare arbitror) verba
ista Scholiastae ad Aristid. Panathen. init. μαρ-
τυρεῖ δὲ ὁ Δημοκρίτης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, NO-
ΜΟΝ καλίσας τὴν ΠΟΛΙΝ. TAYLOR.

Ibid. 2. νόμος] Restitui ex Bar. Lind. Aug. et
impressis, Man. Fel. et Paris. Vulgo νόμος. In se-
quentibus plenius, σφόδρα, ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ,
καὶ ἡγεῖται iuxta Bar. Aug. Vind. et Edit. Benenati.
TAYLOR.

Ibid. 14. καὶ τοὶ ἰχρὸν αὐτῶν] ἰχρὸν αὐτῶν νο-
μοθέσαι, προσημῶν μὴδὲ δισμῶ, ἐς αὖ καθ' ἡ
ὑμῖν ἰγυφίας μὴ ποιεῖν (Malim, ἈΛΛΑ μὴ ποιεῖν)
ἐπιμαύτα τῇ ἐξυφύσει, προλαβόντα (ἰσχυρὰ πρὸ-
λαβόντα τῇ Τιμοκράτῃ) ὑμᾶς κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. 17. ἀλκύντα] ΗΛΚΟΤΑ, ὁ ΕΛΛΗΚΟ-
ΤΑ. WOLFIVS.

Ibid. ἐλκύντα legitur in Edit. Lutet. ἐλκύν-
τα Reg. a. Vind. Lind. Obsp. et Felic. TAYLOR.

Pag. 394. l. 1. τὰς ὁπλῆς] Melius τὰς τῶν ὁπλ-
μακόντων γνώσεις, abiecta praepositione, quemad-
modum habent Scholiastes, et Cod. Vindob. TAY-
LOR.

Ibid. 8. ὁ δίκαιος] ὁ ΔΗ ΚΑΙ ὑφ' ἑσθ' MSS.
Ald. Man. et Felic. cum margine Benenati. TAY-
LOR.

Pag. 395. l. 7. ἰδὲ αὖ ὅροι τῆς ἄλλης] Aut ὅροι
ΤΙΣ, aut ΕΥΡΟΙΤΕ legendum. WOLFIVS. Simi-
liter adnotatum reperitur in marg. Parisiensis.

Ibid. 9. Εἴτα] Verte: Deinde quomodo scripsit
postea? CONSTITVENDOS ESSE etc. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 11. ἀφ' ἑσθίας] Potius ΤΟΠΗΡΤΑΙ. Quasi subdole et callide id fieret. Iubent id Bar. *Ven. Reg. a. Lind. Aug. Vind. Obsp. Ital.* cum MSSis *Man. et Felic.* Idque Wolfio placere video. TAYLOR.

Ibid. 12. τὸν δὲ ἰστέον, ἰστέον] Lego per ο μίπεδον, ΟΠΙΟΞΟΝ. Ordo enim hic est, ἀφ' ἑσθίας τὸ ἄριστον τὸν δέον, ἰστέον διαλασσεῖσθαι. WOLFIVS.

Ibid. ἰστέον] quare Wolfius. Potius, γυναικίον. Nec enim omnis pecunia publica iubebatur duplici solui, sed ea solum, quam prius per annum integrum retinuerant. IVRIN.

Ibid. penult. ἢ δ' ἐν τῷ γράφει] Lego potius, ἢ ΔΕ τῷ γράφει, ut Bar. *Lind. Aug. Ital. et Vind.* TAYLOR.

Pag. 396. l. 2. ἀπὸ τῆς ἀφ' ἑσθίας] Malim, ΟΤΙΕ. WOLFIVS. Atque ita margo *Benedicti. MSS. Ald. Ven. Lind. Vindob.*

Ibid. 6. παρὰ πᾶσι τὸν νόμον] F. παρὰ HANTAE ΤΟΥΤΕ ΝΟΜΟΥ. Sin illud placet, exponere in *Wolffii* τῷ νόμῳ, tota lege nihil aliud agens, nisi ut fontes conserventur et dampnati a vobis. WOLFIVS. Cum *Wolffio* consentit optimus *Vindob.*

Ibid. Contra omnis leges, Wolfius. Immo, per totam legem, a prima syllaba ad ultimam. Vid. pag. 404. l. ultim. IVRIN.

Ibid. 10. ἀπαλλὰξονται] Forte ΑΠΗΛΑΦΟΝΤΑΙ, τῷ μὲν ἔλγῳ μάλιστα, aut certe ΑΠΑΛΛΑΦΟΝΤΑΙ per ο, priore futuro medio. Sub. οἱ ἰσχυροὶ ἰσχυροί, qui, ubi vos vos improbaueritis, discedant? Aut ΑΠΑΛΛΑΦΟΝΤΑΙ. Sub. οἱ καταρτίσθαι τὸν ἰσχυρὸν, ut sit mutatio numeri: quos ubi vos improbaueritis, liberetur? Sub. damnatus. Sed hic calumniatorem agere videtur Orator. Neque enim liberabitur, nisi approbatis a populo vadibus ex lege Timocratis. WOLFIVS.

Ibid. Haec certe intelligo parum: neque vno piculo procurari possunt. ΑΠΑΛΛΑΦΟΝΤΑΙ *Ald. marg. Benedicti ΑΠΑΛΛΑΦΕΤΑΙ Ven. Lind. Ital. ΑΠΑΛΛΑΦΕΤΕ Bar. Bodl. Aug. et Vind.* Ego praefero *Aldina.* TAYLOR.

Ibid. 12. ὅταν βούληται] Non quidem haec verba Legis sunt, sed quia nullum certum tempus adscriptum est, abusus obscuritate verborum arguitur. WOLFIVS.

Pag. 397. l. 8. λαβὴν] τιμωρίαν λαβὴν recte quis dixerit: at τὸν μὲν τιμωρίαν, non ita. Abest ergo λαβὴν ab optimis exemplaribus *Bar. Bodl. Reg. a. Lind. Aug. Ital. Vind.* TAYLOR.

Pag. 398. l. 12. τιμωρίας] Haud scio an aliud verbum desideretur. Neque TIMΩMENOTE, neque ΕΙΕΙΟΝΤΑΕ placet. WOLFIVS.

Ibid. penult. πειλάς] ΠΕΖΙΚΑΕ *Bar. Reg. a. Aug. Vind.* Testes certe fide digni. Audi tamen T. *Magistrum.* ΠΕΖΗ ἑρπιδὲ λίγῃ, αἰς Δυμῶντος, καὶ πειλάς, καὶ μὴ ΠΕΖΙΚΗ, αἰς Θεοφίλου — αἰσθητικότερον ἢ τῷτο. TAYLOR.

Pag. 399. l. 5. καὶ αἰσθητικότερον τὸν ἀποσπῶν] Ferri potest καὶ αἰσθητικότερον τὸν ἀποσπῶν, et αὐτὸν ἀποσπῶν. WOLFIVS.

Ibid. antepen. θύεττε] ΘΕΕΤΕ *Codd.* credo, omnes. Et nescio sane quo casu dicam? an confilio ita ediderit *Wolffius*, ut edidit. Nam si Grammaticis fides, lectio ista non contemnenda. ΤΙΘΕΤΙ καὶ ΤΙΘΕΝΤΑΙ διαφέρει. Τίθεσι γὰρ τὸν νόμον δὲ νομοθέτης τίθεσθαι δὲ τὸν νόμον οἱ ἀναστάσεις καὶ αἰσθητικοί. Ammonius. Atque iterum, Τίθεσι τὸν νόμον καὶ Τίθεσι διαφέρει. Τίθεσι δὲ ὁ ἀποσπῶν Τίθεσι δὲ ὁ πειλάς. TAYLOR.

Pag. 400. l. 13. ὁ πειλάς] In *Obsp. et Felic.* ita et forte integrum, ὁ πειλάς ὁ πειλάς. Ο ΔΙΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ὁ πειλάς ἀποσπῶν. *Cod. Lind.* retinet δὲ πειλάς et illud alterum dissimulat. TAYLOR.

Ibid. antepen. πειλάς] F. ΠΕΛΑΔΙ. TAYLOR.

Ibid. ult. πειλάς] Non necesse est hic recensere omnis *Codd.* varietates. Sufficit ut ostendam faciores hanc lectionem, id quod res exigit, tueri: τὸ δὲ ἀποσπῶν ἀποσπῶν τὸν πειλάς, πειλάς ἢ ΜΗΔΕ ἢ βούλα, μὴ δὲ τὸ ἀποσπῶν ἔσται. TAYLOR.

Pag. 401. l. 10. τὰς πειλάς καὶ τὰς ἀποσπῶν] F. τὰς πειλάς ΕΙΝΑΙ: nisi malis καὶ ἰσχυροὺς accipere; ἀποσπῶν τὸν πειλάς, τὸ τί; τὰς πειλάς. WOLFIVS.

Ibid. 11. καὶ οἱ καὶ τινος] καὶ οἱ ἀφ' ἑσθίας ἐν ἀλλὰ τινος νόμῳ ἢ φησὶ καὶ τινος. τὸ τί; τὰς αὐτὰς πειλάς εἶναι καὶ τινος (ὅτι ἔστιν ἀποσπῶν τινος) δὲ ὁφίλονται (τὸν αὐτὸν) αἰς πειλάς (αἰσθητικοὶ πειλάς) καὶ τὰς πειλάς εἶναι κατὰ τὸν νόμον τὸν ἀποσπῶν νόμον. Videant rudiores, ne ordinis immutatione et eandem vocum inculcatione perturbentur. WOLFIVS.

Pag. 402. l. 9. ΔΕΣΜΟΝ] L. ΔΕΣΜΟΥ. Ita *Man. Fel. Lind. Obsp. Ital.* Ita Noster constanter: 379. 10. Εἰ τινος — ΠΡΟΕΤΕΤΙΜΗΤΑΙ καὶ τὸν νόμον ἢ καὶ τὸν φησὶ ΔΕΣΜΟΥ. Et 380. 9. εἰ τινος ἢ φησὶ ΔΕΣΜΟΥ ΠΡΟΕΤΕΤΙΜΗΤΑΙ. Et 382. 13. εἰ τινος ἢ φησὶ ΔΕΣΜΟΥ ΠΡΟΕΤΕΤΙΜΗΤΑΙ. Et 387. 7. ὅστις ΔΕΣΜΟΥ ΠΡΟΕΤΙΜΑΤΑΙ. Et 417. 13. καὶ τὸν φησὶ ΔΕΣΜΟΥ.

ΣΜΟΥ ΤΙΜΗΖΑΙ. Et 438. antepen. ἂν τὴν ΠΡΟΞ-
ΤΕΤΙΜΗΤΑΙ ΔΕΣΜΟΥ. Et 439. 9. ἔται οἷς
ΤΕΤΙΜΗΤΑΙ ΔΕΣΜΟΥ. — Similiter 403. 10.
ἰαὶ δὲ ΑΡΤΥΡΙΟΥ ΤΙΜΗΖ. TAYLOR.

Ibid. 11. ΟΘΑΗΙ] Quidam Codd. ΑΛΑΩΙ.
Puto varietatem lectionis esse ΑΛΑΩΙ. Atque ita
rescribit Aug. quod et Tu fortasse rescribes.
TAYLOR.

Ibid. 15. ἀποκτείνωμαι] ΑΠΟΤΡΕΥΟΜΑΙ.
Codd. Ven. Lind. Obsp. Aug. Ital. Vind. Vide
supra 365. 8. Porro locum hunc memoria fretus
videtur *Hermogenes* citare, cap. περὶ αὐθάδων καὶ
τολμῶν διαουμάτων, hoc modo, ὁμολογία δὲ
τῷ τολμήματι, ὅς ἐστι τῷ κατὰ Τιμοκράτους. ΚΑΙ
ΓΑΡ Εἰ ΦΟΡΤΙΚΟΕ Ο ΛΟΓΟΣ ΕἶΝΑΙ ΔΟΚΕΙ
ΟΜΩΣ ΕΡΩ' ΑΠΟΚΤΕΙΝΑΤΕ ΑΥΤΟΝ ΙΝΑ
ΤΟΙΣ ΑΣΕΒΕΣΙΝ ΕΝ ΑΙΔΟΥ ΘΗΙ ΤΟΤΟΝ
ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ. TAYLOR.

Ibid. ult. ΑΥΤΟ ΑΑΒΗΙ] Rectius fortasse Α-
ΠΟΑΑΒΗΙ. Ita Bodl. TAYLOR.

Pag. 403. l. 1. ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΕΠΑΙΤΙΟΙΣ] V-
trum κατὰδικάζειν περὶ τοῖς ἰπασίσι, ἀντὶ τῷ, τὸς
ἰπασίσι, ἢ ἢ ἰπασίσι? TAYLOR.

Ibid. Quid hoc *Wolfianum* sit, nescio. Scio
autem eum errare in vertendo: una cum adiuto-
ribus: et *Petisum* similiter, quorum ope consilioque
fecit. Praeter multas quae legibus definiuntur
(vbi sunt hic actio in duplum, si quis rem furtivam
repperit, in decuplum, si non) eae quae arbitrio
Iudicum reservantur, vocantur ΠΡΟΞΤΙΜΗΜΑ-
ΤΑ et ΕΠΑΙΤΙΑ. Et nescio annon ad hanc ipfif-
simam legem respexerit *Pollux*, et verba Solonis
in hac laudata, vbi ait L. VIII. C. V. §. 22. Τὰ
μὲν τοὶ προσημασία Σόλων ΕΠΑΙΤΙΑ καλεῖ.
Coniunge *Harpocratonem* in Προσημασία. Εἰ
μὲν τίνα ἐν τοῖς νόμοις μισομένη κατὰ τῶν ἀδικούν-
των — ἔτι δὲ ἢ ἄλλα ἀ προσημασία τὸ δικα-
στήριον. Vid. infra 406. penult. et *Herald. Animadu.*
III. 3. TAYLOR.

Ibid. 2. ΠΟΔΟΚΑΚΗΙ] Legendum ΠΟΔΟ-
ΚΑΚΚΗΙ. Vide quae adnotauimus ad *Lysiam* c.
Theomnestum. TAYLOR.

Ibid. 3. ΠΡΟΞΤΙΜΑΣΘΑΙ ΔΕ ΤΟΝ ΒΟΥΛΟ-
ΜΕΝΟΝ] Vtrum πλείων τμήσιν ὑπερίκειν? WOL-
FIVS.

Ibid. Recte rem reputauerit. Male ergo et hic
et alibi censere vertit: cum sit poenae quasi cu-
mulus, poena addititia. Vide quae Nes modo ad
l. 1. TAYLOR.

Ibid. 5. ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ] Incipit Lex noua, a
priori, id nescius ne esses, rescanda. TAYLOR.

Ibid. 6. ΠΡΟΞΙΠΗΜΕΝΟΝ ΑΥΤΩ ΤΟΝ ΝΟ-
ΜΟΝ] Forte, ΠΡΟΞΙΠΗΜΕΝΟΝ (Αγλαῖος, ἀντὶ
δ' ἀποκτείνω, τὸ, ἰσχυρὰ προσημασία αὐτῷ) ΤΗΟ
ἢ ἰσχυρὰ. τὸ τῷ; ἰσχυρὰ. Sub. τίνας τινῶν, οἷον
ἀγοράς, ἰσχυρὰ. Hoc malo quam exponere passim
[sic] αὐτῷ τῷ, προσημασία αὐτῷ τῷ ἰσχυρὰ, ἰσχυρὰ.
WOLFIVS.

Ibid. προσημασία αὐτῷ τῷ ἰσχυρὰ lectio est
omnium Editionum, et MStorum fere. quam bono
consilio sustulit *Wolfius*. Consentit propemodum
marg. *Beninati* ΠΡΟΞΙΠΗΜΕΝΟΥ αὐτῷ ΤΗΟ ἢ
ἰσχυρὰ. Neque enim multum interest an ita, an
cum *Wolfio* et *Lambino* προσημασία legat. Ve-
rum cum ὁρῶ in omnibus, puto, Codd. desit, me-
lius est vt cum *Salmasio de M. V.* pag. 774. ita
emendemus, προσημασία αὐτῷ τῷ ΝΟΜΙΜΟΝ
ἰσχυρὰ. Hominem vide. Et sane praestat. Ita
scripsit Noster in *Aristocratta*, τῷ ΝΟΜΙΜΟΝ
ἰσχυρὰ 271. 5. TAYLOR.

Ibid. 8. ΑΥΤΟΝ] Deest in *Vindob.* δεσφάντων
ΑΥΤΟΝ οἱ ἰδὲκα, ἢ ἀποκτείνω αὐτῷ τῷ ἰσχυρὰ.
TAYLOR.

Ibid. 12. ὁ μὲν γὰρ τὸς ἰσχυρὰ etc.] Vertit Wol-
fius, ille probioris facit tum eos qui sunt improbi,
tum eos qui futuri sunt. Recte, si tollas τὸ improbi,
quod faciendum puto, quamuis *Vlpianus* ipse ali-
ter censeat. IVRIN.

Ibid. penult. τὸς τῷ γὰρ] Manifeste legendum
ἀλλὰ ΤΟΤΕ ΝΟΜΟΤΕ τὸς τῷ γὰρ βουθὸς λυ-
μαίον. IVRIN.

Ibid. ἀλλὰ τὸς τῷ γὰρ βουθὸς ΝΟΜΟΤΕ λυ-
μαίον. Bodl. TAYLOR.

Pag. 404. l. 5. καθ' ὅρων] καθ' ἡμῶν puto.
Nam durum videtur in eadem sententia et Reum
et Iudices alloqui. IVRIN.

Ibid. ὅρων *Ald. Ven. Bar. Lind. Ital. et Vind.*
TAYLOR.

Ibid. 6. ἀπολογίζεσθαι] Lego per i, παρὰ τὸ
ἀπολογίζεσθαι, τὸ ἀπαριθμῶ, non παρὰ τὸ ἀπο-
λογῶμαι. βάλωμαι ἀπολογίζεσθαι ὅμῳ ἰμαυτὸς
αὐτοκτόνα (ὅτι αὐτοκτόνα) ἀ ὑπερχόμενος ἐν ἀρχῇ
τῷ λόγῳ. WOLFIVS.

Ibid. Ita *Lambinus* quoque et recte. TAYLOR.

Ibid. 13. ἰσχυρὰ τόνου] Malim ΕΦΑΙΝΕΘ Ο
τόνους, sc. ὅμῳ. IVRIN.

Ibid. Recte. Ita sine litura *Vindob.* Alii etiam
Codd. articulum agnoscunt, hoc pacto ἰσχυρὰ δ.
TAYLOR.

Ibid. penult. ἀδικῶν] Ita dedit *Wolfius*. Im-
pressi tamen et MSti ἀδικῶν, vel (quod pro co-
mendose exaratur) ἀδικῶν. TAYLOR.

Pag. 405. l. 5. vñ] Forte, ΤΩΙ — μὴ πω-
σασθαι. ὅτι ἐν ἐπιγραφῇ. WOLFIVS.

Ibid. 7. τῷ ἀντιγράφῳ — ἀποφύγετε] τῷ ἀν-
τιγράφῳ. ἢ ἀντιγράφῳ ἀποφύγετε. ἢ ἀντιγράφῳ
ἀποφύγετε. ἢ τὰ λοιπὰ καὶ ἀποφύγετε. WOL-
FIVS.

Ibid. Satius hoc multo, quam quod arridere
Lambino video, τῷ ἀντιγράφῳ, ΤΩΙ τὰ ἐαυτοῦ
χρησιμὰ ἀποφύγετε. TAYLOR.

Ibid. 14. καὶ νόμος γινώσκω] καὶ ΤΟΥΤΕ νό-
μος. WOLFIVS.

Ibid. Immo καὶ ΔΗΜΟΥΣ. Ita exhibent hunc
locum Bar. Ven. Bodl. marg. Bezae. Lind. Obsop.
Aug. Ital. cum Vlpiano. Ita quoque legit Harpo-
cratio. Καὶ δῆμος δικαστής. Δημοσθίνης ἐν τῷ καὶ
Τιμοκράτῳ. Περὶ τῷ καὶ δῆμος δικαστῶν, ὡς περὶ
τις μὴ ἔσται τριδικαία, καὶ καὶ δῆμος ἀποφύγετε
ἰδικαίῳ, ἢ τῷ ἰσχυρῷ τισσαράκῳ, ἢ τῷ Ἀρι-
στοτέλει ἐν τῷ ἐπιγραφῇ. Iudices erant pedanei, qui
in pagis de peregrinitate iudicabant. Vide Poll.
VIII. 5. et quae diximus ad Aeschin. c. Timarch.
51. 14. Errant qui haec de XLviis intelligunt post
sublatum XXXvratum constitutis. TAYLOR.

Pag. 406. l. 4. τοῖς τοῖς] Cod. Augustanus
ita: — ἔσται, φανερὰ: ΤΟΥΤΟΥΤΕ δὲ πᾶσι ἀποφύ-
γετε, ΚΑΚΟΥΡΓΗΘΕΝΤΙ παρασκευάζον, ἀλλ' —
TAYLOR.

Ibid. 6. ΕΙ ΜΕΝ ΤΙΣ] Compluris leges, siue
complaria legis Kapita in hoc ambitu orationis
video contineri.

ΕΙ ΜΕΝ ΤΙΣ ΜΕΘ' ΗΜΕΡΑΝ κ. τ. λ. l. 6.

Et

ΤΩΙ ΑΛΟΝΤΙ l. 10.

ἢ ΕΙΤΙΣ Γ' ΕΚ ΑΥΚΕΙΟΥ l. 12.

Et

ΕΙ ΤΙΣ ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ ΔΙΚΗΝ l. 17.

Ita enim demum concludit, ἢ ΤΟΥΤΩΝ ὁλίγω
περὶ τῶν ἐκείνων ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 10. ΤΩΙ ΑΛΟΝΤΙ ΩΝ ΑΙ ΑΠΑΓΩΓΑΙ
ΕΙΣΙΝ] ἀλλοῦ τῶν (διὰ ταῦτα) δι' αὐτῶν ἀπα-
γωγῆς ἐς τὸ δικαστήριον, ἢ παραδόναι τοῖς ἰδίοις,
τετρί, τῷ κλίμῳ. WOLFIVS.

Ibid. Vide Salmasium de M. V. pag. 775. Vl-
pianum ad hunc locum, et Petit. LL. Attic. LVII.
Tit. V. TAYLOR.

Ibid. 15. ΕΚ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ] Nam ob
loei celebritatem, populique frequentiam, et quia
nemo, dum lauat, vngitur, luctatur, aut quoquo
VOL. III,

demum modo se exercet, fures (λυσσώδεις vo-
cant) a vestimentis quae deposuit, facile arcere
possit: ob haec, inquam, ibi furta et facillime
committi et argerrime deprehendi poterant. De
Furibus Balneariis vide Victor. Var. Lect. VII. 17.
Cassaubon. ad Theophrast. Charact. pag. 81. Edit.
Needham. Alciat. Parerg. II. 38. Cuiat. Observat.
et Emend. V. 8. Marg. Preber. Parerg. seu Verifi-
mil. I. II. c. 12. Muret. ad istud Catulli Carm. 30.

O Furum optime Balneariorum.

Inde serior aetas iis rebus custodes adposuit, quos
capsarios vocant. Adversus capsarios quoque qui
mercede servanda in balneis vestimenta suscipiunt,
iudex est constitutus: ut siquid in servandis vesti-
mentis fraudulententer admiserint, ipse cognoscat. l. 3.
§. ult. de Offic. Praef. Vig. Siue balneator fuerit,
velut in quibusdam provinciis sit, in balneis ad cu-
stodienda vestimenta conducta habent mancipia. l. 4.
§. 2. D. de his qui not. infam. TAYLOR.

Ibid. ult. ΔΕΕΜΟΝ] Immo potius ΔΕΕΜΟΥ:
si vera sint ea quae dixi supra ad 402. 9. TAY-
LOR.

Pag. 407. l. 9. μὴ δὲ τῶν ἐπιγραφῶν] μὴ δὲ τῶν Δ'
ἐπιγραφῶν. WOLFIVS. Deerat enim in aliquibus.

Ibid. ult. τοῦ νόμου] Nonnulli habent, idque
melius, ΤΟΥΤΟΥ τῷ νόμῳ, Bar. Bodl. Lind. Obsop.
Aug. cum impressis a Manutio et Feliciano. TAY-
LOR.

Pag. 408. Vers. col. I. l. 6. censet. l. censet.
IVRIN.

Ibid. 8. ὅταν γὰρ ἢ κ. τ. λ.] ὅταν ἢ Sub. τὸ
πρῶτον, ὅταν δὲ ἀποφαινεῖται, hoc est, ὅταν ἢ ἀτί-
μητο ἢ δίκον, μὴ ἀρισμῆναι ἐν τῷ νόμῳ τῆς ζημίας.
WOLFIVS.

Ibid. ὅταν γὰρ ἢ ΤΟ τὴν χεῖρ πᾶσι Bar. Lind.
Ital. Aug. ΟΤΩΙ τὴν χεῖρ etc. Vindob. TAYLOR.

Ibid. ult. τὰ δ' ὅσα, ἀ ἐγγύς ἀμύτητα] Hic
vides τὰ μὴ ἰσχυρὰ, τὰ δ' ἰσχυρὰ, τὰ δ' ὅσα, τὰ τῷ
δῆμῳ καὶ τὰ δημοσία dici. Quid ἢ ὅσα καὶ τὰ
ὅσα significant alias, non est ignotum. Hesychius,
ὅσα, δῆμος. ὅσα, γῆσι, καθαροί, δι-
καιό, εὐσεβεῖς, εὐνοῖες, ἀγῶς. Item ὅσα, τὸ
μὴ θῆναι, ἀλλ' ἀνθρώποις, ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν, τὸ ἰσχυ-
ρῶν, ἢ μὴ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν. Vbi Timocrateam citat.
WOLFIVS. Vide ad 368. 10.

Pag. 409. l. 5. τῶν νόμων] Vide Valesium ad Har-
pocrat. pag. notarum 183. TAYLOR.

Ibid. 6. αὐτοῖς] EN αὐτοῖς vel ἑαυτοῖς libri
optimi, Bar. Aug. Vind. Proxime, ἀπόλοιτο re-
stituimus ex Bar. Ven. Bodl. Lind. Aug. ex Editis
3 M Par.

Par. Man. Fel. pro vulgato ἀπάλωσι. *Cod. Vindob.* ἀπάλωσαι. *Ital.* ἀπάλωσι. TAYLOR.

Ibid. 14. τοῖς δ' ὑφαιρμένοις] Malim ΤΩΝ δ' ΥΦΑΙΡΟΥΜΕΝΩΝ — αἱ ΙΕΡΟΣΤΑΟΥΝΤΩΝ, ob verbum ἀφίλει. ἀφαιρῶ συ τῆτο, ἢ ἀφαιρῶ σι τῆτο, ἢ ἀφαιρῶ σι τῆτου. Omnia visitiora quam ἀφαιρῶ σοι τῆτο, Latina constructione. WOLFIVS.

Pag. 410. l. 1. ἐπὶ] ΚΑΤΑ marg. *Latet.* Vnde *Wolfius*, vel τὰ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΝΘΟΥ, vel τὰ ΕΠΙ ΤΟ ΠΑΝΘΟΣ. TAYLOR.

Ibid. 3. κωλύσι] Legendum ΔΥΤΕ. τὰ νομοθετήματα δ' αὐτοῖς. Ex auctoritate *Codd.* complurium, *Bar. Lind. Obsop. Ven. Reg. a. Ital.* Atque ita, si per mendam scriptoris liceret, *Vindob.* δ' αὐτοῖς. Modo, ΠΟΙΗΕΙΕΝ cum praestantissimis, *Bar. Aug. Vind.* TAYLOR.

Ibid. 14. αὐτοῖς ἔκατο] Melius cum MSS. ΑΥΤΩΝ ΕΚΑΤΟΙΕ. Et ea est sententia doctissimi *Obsopori*, auctoritatem sui Codicis tutantis: "Ita," inquit ille, "legendum esse praecedentia verba confirmant. Quia etiam multitudinem vi-
"tuperant, quod ipsis singulis sit conscia." TAYLOR.

Ibid. in τῇ πρώτῃ καὶ πέμπτῃ] Scripsit, puto, Orator αἱ ΕΠΑΝΙΟΤΗΤΙ. Quod melius quadrat cum superiore, in πρώτῃ καὶ πέμπτῃ. IVRIN.

Ibid. ΔΕΙΝΟΤΗΤΙ in exemplaribus quibusdam, puta, in *Ald.* et *Paris.* in MSS. *Man. et Felic.* TAYLOR.

Ibid. 15. αἰσχεῖν] Alii enunciatiue, hoc pacto. ΑΛΛΑ, τὸ ΔΙΑ, αἰσχεῖν ἵσως ΑΝ ἢ Αὐτοδύναμις δαδῆ. *Ven. Lind. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. penult. πέντε καὶ ὡσεύς] Malim ΠΑΤΡΙΩΝ. WOLFIVS.

Pag. 411. l. 1. καὶ δὲ ἀφιδίαι] Annon potius, uti *Bar. Ven. Reg. a. Ital.* et *Vind.* ἀποδιδῆαι, ΑΛΛΑ καὶ ἀφιδίαι? TAYLOR.

Ibid. 5. ἐπὶ] Malim HN, quia sequitur ἑμῶν. WOLFIVS.

Ibid. 14. ἦ] Hic vicissim reponendum suadeo ΕΣΤΙΝ. Ita etiam *Bar. Ven. Aug. et Vindob.* TAYLOR.

Pag. 412. l. 11. τιμωρίζου] Locus flagitat ΜΗ τιμωρίζου. Atque ita restitue mecum, ex *Ven. Obsop. Bodl. Lind. Aug. et Vind.* Editis autem, *Man. et Felic.* TAYLOR.

Ibid. 16. ἵνα αὖ τὸ ψευδομαρτυρῶν ἀγωνίσωμαι] ἵνα αὖ ἐπισκῆψωμαι τοῖς μέγεσιν, ὡς παλαψινσάμενος αὐτῶν. Sic paulo post, διακρυφῶμαι τῶν

τιμωρίας, eadem constructione, αὐτὸ τὸ ἀποκρυφῶμαι. WOLFIVS.

Pag. 413. l. 12. Θρασύβουλος καὶ Κολυτίαι] Cane confundas hunc Thrasymbulum cum illo libertatis Atheniensium assertore celebri, qui dicebatur Θρασύβουλος ὁ Λύκου Στρατιάρχης. Hic tamen, de quo hoc loco agitur, fuit etiam de numero eorum qui contra XXX Tyrannos pugnaverunt, e Piraeo prodeuntes, et forte fuit Θρασύβουλος ὁ Θράσιος, Alcibiadis inimicus, de quo *Plutarchus* in *Alcibiade*. PALMER.

Ibid. V. C. *Antonius Gallandius* emendat ΚΟΛΑΤΤΕΑ, non solum, uti ait, ex marmoribus antiquis, sed etiam aliquot bonae notae Auctoribus, uti *Hesychio* et *Strabone*. Vide *Iac. Gronov. Memoriam Cossonianam* pag. 32. TAYLOR.

Ibid. 16. Αργύριον] ΑΓΥΡΙΩΝ *Reg. a.* Ita fere *Harpocrationis*, (nam huc respicit) ΑΓΥΡΙΩΣ. Δημαγωγῶν δὲ καὶ ἀφανῶν. Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Τιμοκράτους. Lege omnino *Valesium* ad locum, iterumque ad v. *Θωκυδέαν. Menesf. Attic. Lect.* VI. 4. TAYLOR.

Ibid. penult. οἰκίμας] domicilio plebis, *Wolfius*, Verte, *ergastub.* Vide *Comment.* ad *Marmor Soudic.* pag. 59. TAYLOR.

Pag. 414. l. 1. καὶ ἐπὶ ἐκείνῃ Καλλίγρῳ] καὶ Καλλίγρῳ δυνάμει (δυνατὴς αὖ) καὶ ἐπὶ ἐκείνῃ. WOLFIVS.

Pag. 415. l. 1. καὶ ὀλίγας ψήφους ἐπιμαρτυρεῖται] Paucis suffragiis evasit quo minus ignominia notaretur. WOLFIVS.

Ibid. 4. ἐπὶ τῷ αὐτῷ] ἐπὶ ΤΟΥΤΟΥ *Bar.* et *Vind.* TAYLOR.

Ibid. 7. Αὐτοῖς] Vide *σχ. Hermag.* pag. 28. *Menag.* ad *Laert.* pag. 33. *Valef.* ad *Harpocr.* v. Ετιροφθαλμοῦ. TAYLOR.

Ibid. penult. καὶ ὁ χρημάτων τιμήσεις ἐδιδίκατο] In fine desiderari videtur verbum ἀπολύειν, cui forte excidendi causam dedit similitudo sequentis, ἀπολύειν. IVRIN.

Pag. 416. l. 8. ὅσοι μῦθοι] Sicut ὅσοι ἡμέραι, pro quo ὅσημέραι pictumque dicitur. WOLFIVS.

Ibid. 14. καὶ αὖ φθάνει — δαλῶν] τὸ πλεονάζει τὰ χίλια δαλῶν τοῖς ἑτέροις. Notetur haec Phrasia. Alias fere additur καὶ, ut in *Euagora*; καὶ ἔφθασαν πλεονάζουσαι ἀλλήλοις, καὶ αὖ πλεονάζουσαι σφᾶς αὐτὰς ἢ τὰς πρότεροις οἰκίαις ἕλκας. WOLFIVS.

Ibid. 16. πολλὰς τὰς ἀσιλγαῖς εὐχῆς] F. πολλὰς ΑΝ. Alias malim ΕΥΦΕΕΤΕ. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. *idē* quidem in Editorum quibusdam. MSS. tamen praestantiores EYPHEETE, ut *Wolfius*. sc. *Reg. a. Aug.* etc. TAYLOR.

Pag. 417. l. 11. *ἔτι γὰρ* L. *ἔτι γὰρ* AN et cetera. Ita recte habent *Bar.* et *Ital.* TAYLOR.

Ibid. 13. *ὡς αὖ ἐν ἱερῷ δεσμῷ τιμῶται* Coniunge *τιμῶται τῷ δεσμῷ*, et [l. 14.] *ἡ ἀπαγωγή*. WOLFIVS. Nam in Editis erat *ἡ ἀπαγωγή*. Consentit *Lambinus*.

Pag. 418. ult. KAI TON ENNEA APXONTON] Locus hic explanatione videtur adprime indigere. Munera, quae obirent Athenis, erant, ut solet fieri, natura et condicione sua admodum diversa. Quaedam enim dignitatem quandam et auctoritatem continebant: quaedam ministerium tantum et officium merum. Attamen, si ex multis locis coniectare licuerit, utraque *ἀρχαί* vocabantur. Ait ergo: *Neminem finam aliquod officium gerere, priusquam de alio olim gesto ratione retulerit, siue id officium maioris ordinis sit, quale est munus IXaiorum, Hieronymemonis siue Legati sacri, eorumque denique qui eodem die cum IXaiis creantur; siue id inferioris, uti Praeconum, ceterorumque.* Verum his expeditis, quid censendum est de salebrosis istis, *κέρυκες*, καὶ *πρεσβείας*, καὶ *συνίδεον*, quae *Wolfius* vertit, siue *praeco*, siue *legatus*, siue *assessor*? Quasi *legatus* inter ministros publicos recensetur, aut, postquam voce *κέρυκος* praekonem designauerat, legatum, τὸν *πρεσβευτὴν*, per *πρεσβείας* designaret! Nihil minus. Praecones duplices erant: aut enim legatis in legationibus adparebant, aut magistratui in concionibus. Hos nimirum utrosque complectitur, *κέρυκος πρεσβείας*, sc. et *κέρυκος συνίδεον*. Vide *Vlpiam*, qui ita sentit. TAYLOR.

Pag. 419. l. 12. KAI EPIPARASΘAI] Felicianus EPIPATAI. Puto legendum, καὶ EPIPAROMAI *ἐξέλειαν* EMATTON, καὶ οἰκίαν τῇ EMATTOY, ἵτι τῶτων ΠΑΡΑΒΑΙΝΟΙΜΙ. Nam cetera omnia prima persona καὶ αὐτοπροσώπως referuntur. Sed ubi hic, ὅδῃ δῆλον Ἀθηναίων ὅδῃ δῆλον? *Demosthenes*ne an *Timocrates* legem corrumpit, hic omittendo, ille inferendo? An potius a Librario verba quaedam omissa sunt? Deinde, καὶ ἀεροσομαί τῷ, τὴν καὶ γόρον etc. quid ad Senatum? Videntur ὁ, τὴν βουλευτικὴν καὶ ὁ δικαστικὴν ὅρκον constati in vnum, et ambo mutilati. τοιγαρὶν ὡς δυνάμεθα δυνάμεθα δὲ, καθὰ γέγραπται. WOLFIVS.

Ibid. Multa hic admisit *Wolfius* omnino animadvertenda. Conqueritur verba ὅδῃ δῆλον etc.

hic non comparere. Neque profecto comparere poterant aut debuerant. Ideo adduxit hoc iusiurandum ut ostenderet ea verba ibi non inesse. Atque ita post recitatam formulam ipse concludit l. 14. *ἰρραυδοὶ ὡς ἐν, ΟΥΔΕ ΔΗΕΝ* etc. Quid apertius? Fons et origo erroris est, quod existimaret ille a *Demosthenes* recitari iusiurandum βουλευτικὴν, qui tamen disertissime proficitur, se iusiurandum δικαστικὴν adducere: et profecto adducere ea de causa qua modo dixi. Porro, de mutatione ista personae, idem notatur a *Benenato*. Ceteri omnes Codd. et impressi et MSti constanter EPIPATAI (aut ut mendose in nonnullis EPIPARASΘAI) — EATTONI — EATTOY — ΠΑΡΑΒΑΙΝΟΙ. Peinde est utro modo legas: utrinque vim eandem sortiuntur. Inde sunt verba *concepia*, eius qui iusiurandum praestat, hinc *ἐπιτελεσθέντα*, Auctoris. TAYLOR.

Pag. 420. l. 16. ὅδῃ ἢ μὴ καὶ αὐτὸς ἐκφύει.] nec si nondum exoriantur. Forte, ὅδῃ ἢ ΜΗΠΟΤ, αὐτὸς ΕΚΦΥΕΙ. Quam lectionem in vertendo sum secutus. WOLFIVS.

Pag. 421. l. 14. πολλοὶ καὶ πολλοὶ νομομαχοῦντες] *Wolfius*, multi magistratum. Potius, multi ex *Rhetoribus*. IVRIN.

Pag. 422. l. 4. τῷ δὲ, αὐτὸς ὡς ἐκφύει] *παρεχέσθαι*, ὡς αὐτὸς. WOLFIVS.

Ibid. 9. δὲ δὲ] Rectius ita, quam quod in plurimis Codd. inuenio, KAI ΔΙΑ ΤΟΥΤΩΝ ὅδῃ δῆλον ἐκείνους δικαίως αὐτὸς ΜΙΣΟΙΤΟ. TAYLOR.

Ibid. 11. καὶ πρῶτον μὲν ἵφ' ὃ μίγνυται φρονεῖ] Vide haec eadem in *Androtiana*. WOLFIVS.

Pag. 423. l. 2. τοῖς μὲν κριμένοις νόμοις] Addunt MSti *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital. Vind.* τοῖς μὲν κριμένοις νόμοις ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 11. ἵνα καὶ ἄλλων] F. ἡ ἀδυναμία ἢ ἀπείρα. Et si nec hoc placet, nec ἡ ἀναλωματώτης ἵνα. WOLFIVS.

Ibid. Transponenda videntur haec verba, ut legas, *χερὶ γὰρ, τῶν ἄλλων ἵνα*, quod prius notauimus in *Orat. c. Androtionem*, pag. 248. IVRIN.

Ibid. penult. ὥστε ὡς ὅτε διπλοῦται κ. τ. λ.] In *Androtiana* paulo aliter: ὥστε ὡς ὅτε διπλοῦται ἐν τῇ ὁλῇ γίγνεται; ἐπὶ τῇ τριτάτῃ, ὡς ὅτε αὐτὸς αὐτὸς. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* interpretatur hunc locum cum iis Codd. qui ita scribunt, ἀλλὰ παρ' ἡμῶν ὥστε ὡς ὅτε ΔΕΙΝΟΤΕΡΑ ἐν τῇ ὁλῇ γίγνεται; ΟΥΔ ἢ ὅδῃ ὅτι ἐπὶ τῇ τριτάτῃ. At ubi veram lectionem deprehendit, nam verissima est quam in textum

tum admisit, versionem recudere et reformare neglexit. TAYLOR.

Pag. 424. l. 1. ἀντιγράφω] ΑΠΕΣΤΕΡΕΙΤΟ Editi, *Albino* excepto, et Codd. quamp plurimi. Ita pariter in simili loco apud *Androtianam*. TAYLOR.

Ibid. 2. κατηγοροῦμαι] accusabamus. Fortasse placere potest, quod *Bar. Lind. Aug. Obsp. Ital. Vind. et Felicianus*, ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΕΙ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἐν τῇ οἰκίᾳ] [Ita *Ald.* alique] Illic [sc. in *Androtiana*] ἐν ΤΑΕ οἰκίᾳ. Sed et hoc ferri potest, ut γίλλεθαι ἐν οἴκῳ. WOLFIVS. ΤΑΕ item MSti nostri. Ita emendat *Kubnius* ad *Poll. L. VIII. C. IX. §. 102.* TAYLOR.

Ibid. 8. πολλὰ ἀνελκώς] Rescribe ΠΟΛΛΑ Δ ἀνελκώς. Ex *Bar. Vind. Reg. a.* Confer *Androtianam*. TAYLOR.

Ibid. ult. τοῖς ἐκείνῳ] ἢ τοῖς οἰκίᾳ τοῖς ΤΜΕΤΕΡΟΙΣ ΑΥΤῶΝ κίχρηθαι. Ita Editi et MSti meliores. TAYLOR.

Ibid. κ' μὴ] Lege, κ' μὴ ἢ θίλῃ ΣΚΕΥΑΣΘΑΙ παρ' ὑμῶν αὐτοῖς. Vti in Editis et MStis quibusdam legitur. Ita quoque *Noster c. Androt.* TAYLOR.

Pag. 425. l. 16. ἐξέτασεν] Lego ΠΕΡΙΠΝΕΙΝ, quia praecedit ὅπως. WOLFIVS. Ita etiam Codd. *Bar. Aug. Vind.* alii.

Ibid. antepen. ἐφ' αὐτοῖς] Defunt haec in plurimis: pergunt porro legere, ἵνα ταῦθ' ὑμῖς ΑΝΕΞΕΣΘΕ ὡς ὑμῶν περιεχθῆαι; TAYLOR.

Pag. 426. l. 6. μὴ] Potius ut *Aug. et Vindob.* ΜΗΔΕ. μὴδὲ θιλάσας ἀκούσαι, quo modo vertit *Wolfius*. TAYLOR.

Ibid. 9. γὰρ] Emendavi ex praescripto *Bar. Vind. Ital.* et Editionum *Par. Man. et Felic.* Vulgo ΔΕ. Recte se habet *Androtiana*. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀλλοιωτέας] Illa altera habet, ο. i. consentientibus, ΕΛΛΕΑΘΙΠΟΤΕΕ. Vti et hic habent *Aug. et Vind.* eodem quidem sensu, sed maiore longe proprietate, TAYLOR.

Ibid. 13. ἰθαλασίων] ΜΗ ἰθαλασίων *Lambinus*, pariter ut in illa. Mox in *Regiis* quibusdam videtur legi τὰ τ' συμμάχων sine praepositione. TAYLOR.

Pag. 427. l. 5. ἔτι τότε μὴ μίλιχον] Legendum videtur, ἔτι ΟΥΤΟΙ, vel ΤΟΙΟΥΤΟΙ. Vide notam pag. 234. IVRIN.

Ibid. 6. ἐφ' ἑαυτῷ] Melius cum *Ven. Bar. Aug. Ital. Vind.* atque ut olim in illa altera contra *Androtionem* legebatur, ΤΦΑΙΡΟΥΝΤΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 8. κ' κατὰ μικρὰ] ἢ μικροῖς. Sed malim τὰ μικρὰ, quia sequitur ἢ ἐλίγοις κ' μεγάλα, non κατὰ μεγάλα. WOLFIVS.

Ibid. πολλοῖς κ' τὰ μικρὰ Cod. *Vindob.* Similiter in *Androtiana*. TAYLOR.

Ibid. 15. κατεργασμένοι τὰ χρέματα τέτων] τὰ χρέματα, τὰ Ναυκρατικά. τέτων, *Androtianae*, Μελανίου, Γλαυκίτου. Sed pro τὰ χρέματα fortassis legendum ΠΑΡΑΡΗΜΑ. WOLFIVS.

Ibid. penult. ὑμῖν αὐτοῖς χαρίσασθαι παρὰ τὸ δίκαιον] Sic *Isocrates*, τὰ μὲν ἐκείνοις, τὰ δ' ἡμῶν τῷ χαρίσασθαι. Loquitur autem de *Naucraticae* pecuniae condemnatione, et non de exactione tributorum, de qua nullum iudicium intercessit, ea re ultra priuatam indignationem non progressa. WOLFIVS.

Pag. 428. antepen. ἔξιν ὅσα πράξιμι] Malim ΟΥ' ΕΠΠΑΤΤΕΕ. WOLFIVS.

Ibid. penult. τῷ φίλῳ] ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ marg. *Benetti*. Vide *Orat. c. Androt.* 235. antepen. TAYLOR.

Pag. 429. l. 3. περιγραφάμενος] Ita edendum curavi, motus auctoritate *Bar. Aug. Lind. Vindob.* Editi. *Manut. et Felic.* et Codd. praeterea constantiae in *Androtiana*, vbi haec eadem leguntur. Vulg. περιγραφάμενος. Marg. *Lutet.* γρ. περιγραφάμενος. TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ μὴ etc.] Rescribendum arbitror, καὶ μὴ δ' ἂν Α. σκίψασθαι ὡς καλὰ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ζήλωτὰ ἐπιγέγραμματα. Idem mendum alteri Orationi infedit, si mendum sit. Vide *Wolf.* ibid. 236. 4. TAYLOR.

Pag. 430. l. 8. τῷ δεκτῷ] In *Androtiana* ΤΟ δεκτῷ. Vide notata ad locum. Cod. *Vindob.* et hic etiam τὸ habet. TAYLOR.

Ibid. 10. ἐκείνῳ] ΕΚΕΙΝΩΝ *Aug.* Vide 237. 7. TAYLOR.

Ibid. 16. ἰὰ μὴ ὑπερβάλῃ τῷ πλείῳ] Sequitur, ἰὰ δ' ἐνὶ σμικροῖς σιμνύται τις. Antitheseos ratio postulare videtur, ἰὰ μὴ ὑπερβάλῃ τῷ μεγέθει, si sint ingenti magnitudine: nisi ἐνὶ σμικροῖς accipias pro ἐν' ἐλίγοις. WOLFIVS.

Ibid. 17. τῷ πλείῳ] τῷ ΜΕΓΕΘΕΙ puto, vel τῷ πλείῳ κ' μεγέθει. Alioqui perit argumentum. IVRIN.

Pag. 431. l. 4. ἂν δὲ Τιμοκράτη συνέμι] Atqui nihil dixisti de suffragatione, sed mores et facta *Androtionis* perstrinxisti. WOLFIVS.

Ibid. 14. ἀπολογεῖς, κατ' ἐκείνῳ σὶ προσέειπεν] [Ald.]

[*Alid.*] ΠΡΟΣΗΚΕΙ. Alii ΠΡΟΣΗΚΕΝ. Quod si placet, legendum erit ΩΜΟΔΟΓΕΙΕ: quod et rectius videtur. Neque enim ὁμολογεῖ Τιμοκράτης, ἀλλ' αἰτίαν ἔχει. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΣΗΚΕΙ *Bar. Ven. Vindob. Edit. Parisina.* ΠΡΟΣΗΚΕΝ scribitur in margine. TAYLOR.

Pag. 433. l. 13. ἀδικῶν] Illud sane nullo modo tolerari potest. AN ἀδικῶν *Bar. Ven. Vindob.* Lege itaque ΑΝΑΔΙΚΟΝ irritum, nullum. Noster adu. *Boet. de dote matern.* n. 47. Edit. Benen. ὁ μόνος τῶν δίκων ταύτων, περὶ δὲ τῶν ἀδικῶν, ΑΝΑΔΙΚΟΝ ἐποίησεν, ἀλλὰ — Vide *Vlpiam. ad Midianam* 119. 3. TAYLOR.

Pag. 434. l. 4. τὸς νόμους] Lege, τοὺς νόμους ΤΟΥΤΕ περὶ τῶν δίκων, ut modo τὸς δὲ ΤΟΥΤΕ περὶ τῶν νόμων τὸ δημόσιον προσείπον. Videtur excidisse per incuriam. TAYLOR.

Ibid. 10. τὸς ὑπὲρ ὑμῶν] quas vobis defendendis sunt. Perperam Wolfius, defendendas, nisi forte sit erratum preli. IVRIN.

Ibid. 14. μνημονεύετε] Wolfius vertit, ac si legeretur ΜΝΗΜΟΝΕΥΕΤΕ. Quae quidem est scriptura *Bar. Lind. Ital.* Ibidem, pro δὲ ΜSti *Ven. Bar. Obsop. Aug. Ital. Vind. 3.* TAYLOR.

Ibid. 17. πρῶτον] deest in optimis exemplaribus. Et recte mihi deesse videtur. TAYLOR.

Ibid. vlt. αἱ δὲ τῶτο] Cod. *Baroc.* legit, adniventibus et aliis, αἱ δὲ μὲθ' ὧν, μὲτ' ἄλλοι. ΤΩΝ ΣΥΝΗΓΟΡΟΥΝΤΩΝ ΑΥΤΩΙ μηδὲ ΤΟΥΤΟ δυνήσασθαι διδῆται. TAYLOR.

Pag. 435. l. 3. ὅδ' ἐλίγναι δὲ] ἀντὶ τῆς, ὅδ' ἐλίγναι χρημάτων. Neque est cur τὸ δὲ in δι᾽ verbum mutes. WOLFIVS.

Ibid. Atqui mutavi securus. Ita habet *Baroc.* Cod. Ita etiam excuderunt *Parisienses.* TAYLOR.

Ibid. 9. ὅτι γὰρ τὸ τὰ τέτων] τὸ καταβιβᾶν Sub. τὴν ἀνδρῶνα, τὰ Sub. χρήματα, τέτων, τῶν δικῶν, ἥτοι τὰ ναυκρασίαια, τὰ δημόσια γινόμενα. Quod si non placet, legi queat, τὸ τὰ χρήματα τέτων. WOLFIVS.

Ibid. πολλοὺς χρόνους] πολλὰ μὲν τὸν προσήκουσα χρόνον. Alias contrarium haec vox significat, ἰς πολλὰ βραχυτέρῳ χρόνῳ. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ὑφαιρῶν] Minus placet istud ὑφαιρῶν, de vi et violentia dictum. Melius certe est ἀφαιρῶν *Codd. Aug. Vind. et Parisiensium.* Quanquam ne ita quidem hic locus mihi satis facit. TAYLOR.

Ibid. penult. καὶ διακονῶν, ἢ τις ἔχρητο, ταύτων ἐνχεράζειν.] In *Androtiana Σύντην* καὶ Φανερὰ

τῇ νόμους ἀνδρῶν nominat. Est igitur hic τὸ χρεῖσθαι, πλεονάζειν καὶ συνῆσαι. WOLFIVS.

Pag. 436. l. 5. τηλικούτου κ. τ. λ.] Verte, tanta vero est istius hominis arrogantia, quasi horum facinorum nunquam daturus esset poenas, ut solus — non dubitaret. TAYLOR.

Ibid. 8. πρῶτα γὰρ, ὅδ' ἐν ἀφαιρῶν.] Acerba Ironia. WOLFIVS.

Ibid. 9. καὶ ταύτων] καὶ τῶν ταύτων *Ven.* Proxime ὅ, καὶ τῶν ἀδυνάτων, etc. *Bar. et Vindob.* TAYLOR.

Pag. 437. l. 16. φήσας] Ita cum Impressis et MSS. plerisque, aut ΦΗΕΑΙΤΕ cum marg. *Bene-nati*, potius quam quod edidit Wolfius φήσας. TAYLOR.

Ibid. antepen. καὶ τὰ] καὶ ΤΩΝ τὰ τοιαῦτα κακουργῶν *Lambinus.* TAYLOR.

Ibid. vlt. καὶ ἐκ αὐτῶν οἷός τ' αὖτ' ἦ] Τὸ δυναμικὸν μόρον παρὶλαβὼν καὶ Ἀττικισμὸν. Sed et prior omitti queat, καὶ ἐκ οἷός τ' αὖτ' ἦ. WOLFIVS.

Pag. 438. l. 1. ὑφαιρῶν] ΑΦΕΛΕΣΘΑΙ potius, uti *Bar. Vind. et Aug.* TAYLOR.

Ibid. 4. καλίσχοντι] Male a Wolfio redditur, iniuriam facit. TAYLOR.

Ibid. 12. ἔλυσαν τὸς νόμους — τὴν δίκην] Locus corruptus a Librario primum, deinde et a manu emendatrice. Id vero manifestum fiet, si tecum reputes, quidnam illud sit, quod primo loco faciunt omnes qui ad remp. euertendam accedunt. Num operam dant legibus novis ferendis, ut hic Timocrates, quibus antiquas leges abrogent? Lentum id, et spei nimis tardae et incertae. Refringunt carceres, vinctos solvunt, damnatos liberant, eosque omnis socios adiungunt. Hoc est illud πρῶτον ἀπάσων, de quo hic agitur. Fidenter itaque rescribo, ἔλυσαν ΔΕΣΜΟΥ ΤΟΥΤΕ πρῶτον νόμους δι' ἀμαρτίαν τινὰ ταύτων ΥΠΕΧΟΝΤΑΣ τὴν δίκην. Adstipulatur *Obsopoeus*, qui ὑπὲρ νόμων pro ὑπὲρ νόμων in antiquo Cod. repperit: item ὅπως pro νόμους, quod satis probat manum emendatricem hic fatigasse, infeliciter tamen. IVRIN.

Ibid. 16. τῶτο] Fortasse ΤΟΥΤΩΝ, eorum quorum modo mentionem feci. TAYLOR.

Ibid. penult. καὶ μὴν αὐτίκα] Vide *Longinum* §. 15. TAYLOR.

Pag. 439. l. 7. ἀλλὰ καθαιρῶν] ἀλλὰ ΚΑΙ καθαιρῶν. *Lind. et Ital.* TAYLOR.

Ibid. 14. ἀπαλὴς ὑπελήφασιν ἐν ὑμῶν] Redundare videtur ἐν ὑμῶν. Forte irrepsit ex superiore linea. IVRIN. Omnino post similem vocem euntem

euntem. *Wolffius* etiam censet abesse *posse*. Abest ab optimo *Vindob.* TAYLOR.

Ibid. vit. ἀδελφὸν καὶ τοὺς ἐκείνων ἀδελφούς] Nihil ergo praestitit Solo recuperata Salamine? *wol-*
fius.

Pag. 440. l. 8. αἰών] Restitui ex Editt. *Felic.* et *Latetiana*, MSS. *Aug. Lind.* et *Vindob.* TAYLOR.

Ibid. 13. ἐκείνων] Editi et MSc. *Wolffius* operarum, credo, negligentia, ἐκείνων. TAYLOR.

Ibid. 14. ἡγήτας] Alii *HREITO*, ut *Baroc.* *Ven. Linden.* et *Vind.* Mox pro δὲ, emendes

δὲ cum iisdem, et *Ital.* et *Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 16. ἡρακλείου] Credo hunc locum voluisse *Harpocrationem*, cum prae nimia festinatione *Aristocratem* citavit. Vide in v. *Παράδο-*
μῳ. Simile aliquod adnotavi ad initium huius Orationis. TAYLOR.

Pag. 441. l. 17. τῶ καὶ] Nonnulli Codd. has voces substituunt post γένος, nonnulli utrobique dissimulant. TAYLOR.

Pag. 442. l. 2. δὲ ὁ τοῦ ἀδελφῶν ἐκείνων αἰ τῶ καὶ] Ad *Benenati* marginem subiicitur *δὲ*. Malim *καὶ* αἰ τῶ. *IVRIN*.

Finis Orationis contra Timocratem.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΚΑΤΑ
ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ
ΛΟΓΟΥ.

ΠΥθάγγελος καὶ Σκάφω, ἰδόντες Ἱεροκλέα φέροντα ἱερὰ ἱμάτια, ἐφ' οἷς καὶ χρυσὰ γράμματα ἦν, δηλοῦντα τῆς ἀναθείας, ἀπαύγουσι πρὸς τῆς πρυτάνεις, ὡς ἱερόσυλον· οἱ δὲ τῇ ὑπεραίᾳ καθιστᾷσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. κακείνους ὑπὸ τῆς ἱερείας ἔφη πεμφθεὶς λαβεῖν τὰ ἱμάτια, ἵνα κομίσῃ πρὸς τὸ ἱερὸν κυνηγέσιον. ἐνταῦθα Ἀριστογείτων γράφει ψήφισμα, πρῶτον μὲν ἀπροβύλευτον, ἔπειτα δὲ δεινότατον, κελεύων, εἰ μὴ ὁμολογῇ τὰ ἱμάτια ἐξενέγκειν, ἀποθανεῖν αὐτὸν αὐτίκα, εἰ μὴ ἀρνήται, κρίνεσθαι· ἐξ ἧς συνέβαινεν αὐτῷ, ὁμολογήσαντι μὲν τὰληθές, παραχρῆμα τεθνήσκει, ἐξ ἧς δὲ γενομένου, μετ' ὀλίγον τῦτο παθεῖν. τῦτο τὸ ψήφισμα γραψάμενος παρανόμων Φανόστρατος ὁ Ἱεροκλέους τῷ κινδυνεύοντος πατρὸς, συγκαληγορήσαντος αὐτῷ Δημοσθένης, αἰρεῖ παρανόμων, καὶ τιμᾷ τὸ δικαστήριον Ἀριστογείτονι πέντε ταλάντων. τῦτο μὲν δὴ πρῶτον ἀπόφλημα Ἀριστογείτονι γίνεσθαι. ἔπειτα Ἡγήμονα γραψάμενος, καὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδόμενος, τὸ πέμπτον μέρος μὴ λαβὼν τῶν ψήφων, ὥφλε χιλίας. ἔκ ἀποδόντος δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν ὀρισμένην προθεσίαν, διπλῆται τὰ ὀφλήματα κατὰ τὸν νόμον, καὶ γίνεσθαι δέκα τάλαντα, καὶ δισχίλια δραχμαί. ὑπὲρ τῶν τῶν χρημάτων ἀπογράφει τι εἰς τὸ δημόσιον χωρίον ἑαυτῷ, καὶ τὸ χωρίον τῦτο Εὐνομος ὠνεῖται, ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ, τᾶξιν αὐτῷ αἰτησάμενος τῷ ὀφλήματος, ὥς ἐν δέκα

Pythangelus et Scapho, conspicati Hieroclem ferentem sacras vestis, quibus etiam aurea scriptura inerat, eorum qui dedicarant, nomina significans, ad senatum abducunt, ut sacrilegum. qui cum eum postridie, in concionem duxisset, ille se a sacrificula missum eas accepisse dicit vestis, ut ferret ad sacram venationem. tum Aristogito decretum facit, primum sine senatus auctoritate, deinde atrocissimum, quo iubet, si fateatur se vestis extulisse, eum interfici statim, sin neget, iudicium de eo fieri: eius decreti ea vis erat, si fateretur verum, ut mox occideretur, sin iret inficias, ut paulo post idem pateretur. id decretum ut contra leges factum cum accusasset

Phanostratus Hieroclis rei pater, socio Demosthene, condemnat ut contra leges factum: iudices litem aestimant Aristogitoni quinque talentis. hoc primum aes alienum contrahit Aristogito. deinde cum Hegemonem accusasset, et causam in iudicium deduxisset, quinta suffragiorum parte non accepta, mille drachmis est mulctatus. cum autem mulctam intra praefinitum tempus non soluisset, ex lege duplicatae sunt mulctae, et decem talenta facta, et bis mille drachmae. pro hac pecunia suum quoddam praedium reipublicae transcribit, idque praedium Eunomus emit, frater eius, spacio reddendi aeris alieni postulato, ut decem annis uniuersum dis-

sol-

ἔτισιν ἐκτίσαι τὸ σύμπαν, καθ' ἕκαστον ἔτος τιθεὶς τὸ ἐπιβάλλον μέρος. δύο μὲν δὴ καίλαβόλας ἀπένεικε, τάλαντα δύο καὶ δραχμαὶ τετρακοστίαι. τὸ δὲ λοιπὸν ὀφείλειαι τάλαντα ὀκτώ, καὶ δραχμαὶ χίλια καὶ ἑξακόσται. δοκῶν ἔν ἔχειν ὁ Ἀριστογείτων τὴν λέγειν ἐξουσίαν, καὶ μηκέτι ὀφείλειν, ἐπειδὴ χρήσιν ἀνέδωκε τῇ πόλει, καὶ ἐγγράφῃ πολλὰς, καὶ ἐδημηγόρει, τῶν νόμων τὸν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ, μέχρις αὖ ἐκτίσῃ, ποιάντων ἀτιμον. διόπερ αὐτὸν οἱ περὶ Λυκῆργον ἐνδείξαν, ὡς, ἔκ ἑξόν, λέγουσι. ἔκ ἑξαλημιμένῃ τοίνυν ἐξ ἀκροπόλεως Ἀριστογείτονος, ἀλλ' ἔτι τῷ ὀφειλήματι ἐγγεγραμμένῃ, χρήσῃ δὲ καίλαβόλας τῷ τῷ χωρίον ὠνησάμεν, ζήτημα συνίσταται πότερον ὁ πριάμενος τὸ χωρίον ὀφείλει μόνον, ἢ καὶ ὁ πρῶτος ὀφλῶν, ἀκρις αὖ ἐκτίσθῃ τὸ χρεός; περὶ μὲν δὴ τὰ δύο ὀφλήματα τῷτο συνίσταται τὸ ζήτημα. φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ κατήγοροι, καὶ τρίτον ὀφείλειν ὀφλημα τῷ δημοσίῳ. πρὸς τῷτο Ἀριστογείτων ὠνθισάμενος φησὶν ἀδίκως ἐγγεγράφαι, καὶ διὰ τῷτο δίκην λαχεῖν Ἀρίστωνι τῷ ἐγγράφῃ. Δημοσθένης δὲ καὶ Λυκῆργος περὶ μὲν τῷ δικαίαν ἢ μὴ γεγενῆσθαι τῇ ἐγγράφῃ, ἔδεν λέγουσι, φασὶ δὲ, ὅταν ἔλθῃ τὸν Ἀρίστων, τότε Ἀριστογείτων μὲν ἑξαλειφθήσεται, ἐκεῖνος δὲ ἐγγραφήσεται κατὰ τὸν νόμον· πρὶν δὲ κριθῆναι τὸ πρᾶγμα, ἔ προσήκει λέγειν τὸν τάχα δικαίως ἐγγεγραμμένον, καὶ ψευδῶς ἐγκαλῶντα Ἀρίστωνι. ταῦτα μὲν δὴ τὰ ζήτηματα τῆς ὑποθέσεως. ἐνηγώνισαι δ' αὐτοῖς ὁ Λυκῆργος ἄτε πρότερος λέγων. τῷ Δημοσθένει δὲ περὶ μὲν τῶν βραχυς πάνυ λόγος γέγονεν, ὡς προειλημμένων· ὁ δὲ ὅλος αὐτῷ λόγος τῷ Ἀριστογείτονος βίῃ κατήγοριαν περιέχει. Διονύσιος δὲ ὁ Ἀλικαρνασσεύς ἔδεχεσθαι τῶν λόγων Δημοσθένους εἶναι, ἐκ τῆς ἰδέας τεκμαιρόμενος. οἱ δὲ φασὶν ἐπίτηδες τὸν ῥήτορα τοῖτω χαρακτῆρι κεχρησθαι, ζηλώσαντα Λυκῆργον, εὐδοκιμῶντα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δὲ, ἐπειδὴ τὸν κατὰ τῆς ἡλικίας χρόνον εἰς τὴν πρῶτολογίαν ἔλαβε Λυκῆργος, καὶ πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις αὐτὸς ἐχρήσατο, ὁ Δημοσθένης ἠναγκάσθη λοιπὸν φιλοσοφώτερον μελεθεῖν καὶ περιόδικως. ἄλλοι δὲ, τὸν μὲν πρότερον δεχόντα Δημοσθένους εἶναι, τὸν δὲ δεύτερον ὑδαμῶς, ἔδεν ἄξιον ἔχοντα τῷ ῥήτορος.

solueret, quotannis convenienti parte numerata. ac duas quidem pensiones praestitit, talenta duo, et drachmas quadringentas. reliqua debentur talenta octo, mille drachmae et sexcentae. cum igitur Aristogito dicendi habere sibi potestatem videretur, et non iam aerarius esse, debitore pro se constituto reipublicae, et accusabat multos, et concionabatur, legibus eum qui aerario deberet, antequam soluisset, ignominia notantibus. quapropter eum Lycurgus reum fecit, ut qui conciones haberet, cum id ei facere non liceret. quia vero nondum ex arce deletus erat Aristogito, sed multa etiamnum inscripta, et tamen emptor praedii, debitor constitutus fuerat, oritur quaestio, utrum emptor praedii duntaxat debeat, an vero is etiam, qui primus aes alienum conflat, eo usque dum solutum id fuerit? atque haec de duplici debito controuersia est. aiunt autem accusatores, eum et tertiam debere mulctam aerario. id quod Aristogito non concedit, seque per iniuriam inscriptum esse asserit, propterea quod diem Aristoni dixisse inscriptori. Demosthenes autem et Lycurgus, iustane an iniusta fuerit in-

scriptio, in medio relinquunt, sed aiunt, si Aristogito Aristonem vicerit, tum Aristogitone expuncto, illum ex lege inscriptum iri: priusquam autem de re iudicium fiat, non decere eum in publico verba facere, qui iure sortasse sit inscriptus, et falso accuset Aristonem. et hae sunt huius causae quaestiones; de quibus conflavit Lycurgus, cum priores in dicendo partis obtineret. Demosthenes autem breuiter eas omniño attigit, ut ante occupatas: totaque eius oratio vitae Aristogitonis accusationem continet. Dionysius Halicarnassensis non recipit has orationes pro Demosthenicis, coniectura ex genere dicendi capta. alii dicunt de industria oratorem tali forma esse usum, aemulatione Lycurgi gloria florentis apud Atheniensis: alii, cum ratione aetatis primas in dicendo partis obtinuisset Lycurgus, et omnibus ipse argumentis fuisset abusus, Demosthenem deinde necesse habuisse causam agere artificiosius, et periodicis includere: alii priorem ut Demosthenicam admittunt, posteriorem nequaquam, quod nihil habeat hoc oratore dignum.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΑ

ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΥΣ

ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΠΑΛΑΙ καθήμενος, ὡς ἄνδρες Αθηναῖοι, καὶ κατηγορεῖν-
 τος ἀκέων, ὡς περ ὑμεῖς, Λυκέργε, τὰ μὲν ἄλλα καλῶς
 αὐτὸν ἠγάμην λέγειν, ἐν δὲ θαύμακα, ὁρῶν ὑπερδιαλεινόμε-
 νον, εἰ ἀγνοεῖ τῆς, ὅτι ἔτε πρὸς τὰς ὑφ' ἑαυτῆς λόγους εἰρημύοις,
 ἔτε πρὸς τὰς ὑπὸ ἐμῆ μέλλοντας ῥηθήσεας, τὰ τελευτῆς αἰγώ-
 νος δίκαιά ἐστιν ἰχυρὰ· ἀλλ' ὡς ἂν ἑκάστος ὑμῶν ἔχη ἢ πρὸς τὸ
 δυσχεραίνειν, ἢ πρὸς τὴν πονηρίαν. καὶ ἐγὼ γε ὑπολαμβάνω πῶς
 μὲν κατηγορεῖται, ὅτι τὸ πᾶν λόγων πληθύνει, ἔθους ἕνεκα καὶ τὸ ὑμε-
 τέρας ἀκροάσεως δεῖν ποιήσεας, κεκρίσθαι δὲ τῆς τοῦ πρῶτου
 πάλαι ὅτι τὸ ἑκάστος φύσεως οἰκοθεν καὶ νῦν εἰ μὲν εἰσιν ὑμῶν
 ὅσοι πλείους, οἷοι τὰς πονηρὰς φιλεῖν καὶ σώζειν, μάτλην ἐρραψω-
 δηκότας ἡμᾶς ἔσεας, εἰ δὲ οἷοι μισεῖν, δίκην, ἂν θεὸς θέλῃ, τε-

I Amdudum, Athenienses, dum sederem,
 et accusantem audirem, ut vos, Lycur-
 gum, cetera praeclare eum dicere putavi,
 vnum sum miratus, cum vehementer con-
 tendentem viderem, an illud ignoraret, cau-
 sae huius aequitatem, neque propter a se ha-
 bitam, neque propter a me habendam ora-
 tionem, fore firmam: sed eius pendere vi-
 res ex cuiusque vestrum vel odio, vel appro-
 VOL. III.

batione improbitatis. ac ego sane existimo
 accusationem, verborumque copiam, pro-
 pter consuetudinem, et vestram ausculta-
 tionem esse adhibendam, sed huius negotii
 iudicium, pro suo quemque ingenio, domo
 pridem secum attulisse; et nunc, si plures
 sitis, qui ametis improbos, et tueamini, per-
 iisse nobis omnia verba quae fecimus, sin
 oderitis, poenas istum, si deus voluerit, da-
 3 N turum

τονὶ δώσειν. Πολλῶν ὃ λόγων εἰρημύων, καὶ πάντων καλῶς, ὅσα
ὁκνήσω πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, ἀγ' ἐμοὶ φαίνεται). ἐμοὶ γὰρ εἴδη' ὅτι οὐκ
εἰκέναι δοκεῖ τοῖς ἄλλοις ὁ παρὼν ἀγὼν. σκοπεῖτε δὲ ἔτῳσί.
πρὸς ἅπαν' ἔρχον) τὰ δικαστήρια, (1) μὲν δικασταί, πρὸς τοῦ
κατηγοροῦ καὶ (2) φύγοντος τὸ πρᾶγμα μαθησόμενοι, πρὸ οὗ
δείσει τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν αὐτὰς. (3) δὲ ἀντίδικοι, μετ' ἑαυτοῦ
δείξων ἑκάτερος ὅληα τὰ πῶν νόμων δίκαια ἰσχυρά. τὰ δὲ τέτοι
(4) ἀγῶνος πῶς ἔχει; (5) μὲν δικάζοντες ὑμᾶς ἡκέτι μᾶλλον ἡμῶν
πῶν κατηγορῶν εἰδότες, (6) ὁφείλοντα τῷ δημοσίῳ τέτον, καὶ γε-
γραμμύον ἐν ἀκροπόλει, καὶ ὅσα εἴδον αὐτὰ λέγειν. ὥστ' ἕκαστον
ὑμῶν κατηγοροῦ τάξιν ἔχον, καὶ τὰ δίκαια εἰδέναι, καὶ μὴ μαθεῖν
δείξας. ὁ δὲ κρινόμενος τῶν μὲν εἰς σωτείαν αὐτῷ φερόντων εἴδη'
ὅτι οὐκ ὀφείσει ἔχειν, εἴη τις ὑπὲρ αὐτοῦ (7) πρᾶγματος λόγος
δικαίως, καὶ τὸν ἑαυτοῦ βίον ἀνδρώπινον, ὅσα ἄλλα εἴδη' ὅτι οὐκ
ἀγαθόν, δι' ἃ δὲ αὐτὸς καὶ μὴδ' ὅτι οὐκ ἀδικῶν τις εἴδωκε, διὰ ταῦθ'
(8) εἴδη' οὐκ) σωθῆσε. ἐν γὰρ τῇ τ' ὀνομασίᾳ ὑπερβολῇ τῇ ἐλ-
πίδι τ' σωτηρίας ἔχει. ἔτι δὲ τῶν ἐχόντων, δοκεῖ μοι τις ὅσα
ἀν' ἀμαρτίαν, εἰπὼν, ὅτι καὶ κρῖνε) μὲν Αἰριστογείτων, δοκιμά-
ζοντες δὲ καὶ κρινόμενοι ὑμᾶς πρὸς δόξας. εἰ μὲν γὰρ ὀφθῇσε
ἐπὶ τοῖς ἔτι φακεροῖς (9) μεγάλους ἀδικήμασιν ὀργισμένοι καὶ

turum esse. Cum autem multa verba facta
sint, eaque recte omnia, non tamen dicere
dubitabo, quid mihi videatur. ego causam
hanc nulla re profus convenire puto cum
ceteris. quod ita esse, sic intelligetis. ad o-
mnia iudicia veniunt, iudices, rem ex accu-
satore et reo cognituri, de qua erit pro-
nunciandum: aduersarii, ostensurus vterque
se praesidia legum habere firma. causae au-
tem huius quae ratio est: vos controuer-
siae disceptatores adestis, cum magis quam
nos accusatores sciatis, et aerarium esse istum,
et scriptum in arce, nec ei licere in publico
dicere (itaque vestrum quisque accusatoris
vicem obtinet, et causam tenet, neque ne-

cesse habet eam cognoscere) reus autem
praesidii prorsus nihil habet ad incolumita-
tem, non iustam causae defensionem, non
vitam humaniter actam, non aliud boni
quicquam, sed quae etiam infanti terrorem
ineutere, per ea se fore incolumem arbi-
tratur. spem enim salutis suae in insigni im-
probitate collocat. quae cum ita sint, recte
dici queat, opinor, reum esse nunc Aristogitonem,
iudicium autem fieri de vobis, et
existimationem agi vestram. nam si iracun-
diam in adeo magnis et manifestis sceleribus
declarabitis, et seueritatem vestram,
ut iudices esse vos et legum custodes, ut
estis, ingressos putabunt: quod si quid aliud
his

πρωτόμυθοι, δόξειε, τῷ ὅπῃ ἐστὶ δικαστὴ καὶ φύλακες τῶν νόμων
 εἰσεληλυθέναι· εἰ δὲ ἕτερόν τι τέτων πείσεται, ὃ μηδεὶς μὴ αὐτὸς
 πεποιηκέναι φήσεν, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις ἀρεθίσθῃ, δέδοικα μὴ
 δόξηι τίσι τὸν αἰ βυλόμενον εἶναι πονηρὸν τῷ ἐν τῇ πόλει παι-
 दाτρεῖν. ἀδελφεὶς μὴ γὰρ ἐστὶ πᾶς ὁ πονηρὸς καθ' ἑαυτόν· ὃ δὲ
 ἂν ὑμεῖς πείσασθε, ἔσθ' ἰχυρὸς γίγνῃ. ἐστὶ δὲ τῷ μὴ
 λαβόντι παρ' ὑμῶν, ἐργασία καὶ δυναστεία, ὑμῖν δὲ τοῖς διδοῦσιν,
 ὄνειδος. Βυλοίμεν δὲ ἂν, ὃ ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν
 ἰδίων ἐμὲ τῶν τέτων λέγειν, ἀπεδάσαντας ὑμᾶς ἵστασθαι διὰ
 βραχέων, εἰς ὅσον αἰχμύλιον καὶ ἀδοξίαν περὶ τῆς πόλεως
 δημοσίας πάντα τὰ τοιαῦτα θηρία, ὧν μέσος, καὶ τελευταῖος, καὶ
 πρῶτος ἐστὶν ὄντι. ὧν τὰ μὴ ἄλλα ἐάσω· ἀλλ' εἰς τὰς ἐκκλησίας
 ἀναβαίνουσιν, ἐν αἷς ὑμεῖς γνώμης δαπέδαζιν, ἢ πομπείας, τοῖς λέ-
 γουσι περὶ τῆς πόλεως, τάλαν, καὶ κρηγῆν, καὶ ψευδεῖς αἰτίας, καὶ συ-
 κοφαντίαν, καὶ ἀναιχμυντίαν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα συνεσπυ-
 σμένοι. ὧν ὅτε ἂν ὄργῃ τις ἐναντιώτερος τῷ βυλόμενῳ νομίζῃ δὲ
 εἶδ' ἂν αἰχμύ. καὶ τέτοις τοῖς αἰχμύ, πρὸς τῶν καλῶν τῶν
 τῇ πόλει πείσεται, τῶν νόμων, τῶν ἀρεθίστων, τῶν ἀρεθίστων,
 τῶν ἀποστροφῶν. εἰ μὴ ἐν ὑμῖν ταῦτα βέλονται, καὶ μὴ τῇ ὑμετέ-
 ρῃ γνώμῃ ἔσθι ταῦτα ποιῶσιν, ὁδὸν βαδίζαν καὶ ἐπὶ δὲ εἰ δὲ

his plus valuerit, quod et si nemo se fecisse
 fatebitur, in suffragiis tamen apparebit, ve-
 reor, ne quous eos tempore qui studeant
 esse improbi in republica, tanquam lanistae
 quibusdam exercere velle videamini. omnes
 enim improbi per se infirmi sunt: quem vero
 vos fouetis, fit potens. quod ut ei, cui haec
 licentia contigit, quaestum et potentiam au-
 get, ita vobis est eius licentiae auctoribus,
 opprobrium. Priusquam autem, Athenienses,
 de priuatis istius factis dicam, vos diligen-
 ter expendere velim, et paucis, in quantum
 dedecus et ignominiam ciuitatem publice
 coniecerint omnes istiusmodi belluae, qua-
 rum medius, et postremus, et primus iste est.

qui, quae alia designent, praetereo; sed in
 conciones ascendunt, in quibus vos senten-
 tiae dictionem, non improbitatis ostentatio-
 nem oratoribus proponitis, audacia, vocife-
 ratione, falsis criminationibus, calumnia,
 impudentia, omnibus denique eius gene-
 ris rebus instructi. quae deliberantibus o-
 mnium sunt inimicissimae, atque etiam
 omnium turpissimae, ut arbitror. his pro-
 bris omnem publicam honestatem superant,
 leges, praesides, promulgationem, discipli-
 nam, quae si vos approbatis, si vestro con-
 silio fiunt, pergere, non prohiberi debent:
 sin ea corrigenda vel nunc esse ducitis, et
 quae iam dicta sunt, multo ante et longo
 iam

ἐπιδιορθώσαδ' ταῦτ' ἐπὶ καὶ νῦν οἴεσθε χεῖρ' αἰ, καὶ τὰ παλαιὰ κείνη
 πόρρω καὶ πολλὴν ἤδη χρόνον αἰχρῶς καὶ κακῶς ὑπὸ τέτων δια-
 κείμην βελτίω ποιῆσαι, πρὸς τὰ τριὰς ἔτη παριδόντας
 τήμερον ὁρθῶς δεῖ δικάσαι, τί τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν Εὐνομίαν
 ποιεῖ πλείους ποιησαμένης, ἢ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζῃ,
 ὥς τί τὴν ἀπαραίτητον καὶ σεμνὴν Δίκην, ἣν ὁ τὰς ἀγῶνάς ἡμῖν
 τελεῖας καταδείξας Οἰφύς ποιεῖ τὸν δὲ Διὸς θρόνον φησὶ κα-
 τημένην, πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐφορεῖν. ἡ εἰς ἑαυτὸν ἕκαστον
 νομίσαντα βλέπειν, ἔτω ψηφίζεσθαι, φυλακτόν τε καὶ παρορ-
 μήν μὴ καὶ αἰχρῶν ταύτην, ἥς ἐπ' ὀνόματι ἐστὶν ὑμῶν ἕκαστος ὁ
 αἰεὶ δικάζειν λαχὼν, καὶ τὰ πάντων τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει καλὰ
 ὥς δίκαια καὶ συμφέροντα φυλάττειν, καὶ ταύτην τί τὴν ἡμέραν ποιεῖ
 καταθήκην ἐνορκον εἰληφῶς ποιεῖ τῶν νόμων, καὶ τὴν πολιείας, καὶ
 τὴν πατρίδος. ὥς εἰ μὴ τέτον ἐξέλε τὸν τρόπον, ἀλλ' ἀπὸ τῆς σω-
 θῆς δυνάμεως εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε, φοβέμαι μὴ τὸ πρᾶγμα
 εἰς τὴν ἀντίον ποιεῖται, καὶ δοκῶντες ἡμεῖς Αἰσχρογείτονες καταγορεῖν,
 ὑμῶν καταγορεῖντες φανώμεν. ὅσα γὰρ ἂν μᾶλλον ἡμῶν δεξά-
 των τί τὴν τέττα πονηρίαν, μηδὲν ὑμεῖς φερεῖσθαι, τοσέτω μείζων
 ἢ καθ' ὑμῶν αἰχρῶν γήρησε. Καὶ ποιεῖ μὴ τέτων ἱκανά. πάντες δ',
 ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ πάσης οἰκειότητος ἐρῶ τὰ ληθῆ παρὰ ὑμᾶς.

iam tempore turpiter ab istis et male diue-
 xata, restituenda in integrum, omnia huius
 generis ingenia hodie sunt negligenda, et
 vere pronunciandum est, et aequitatis amica
 Legum sanctio maximi facienda, quae omnis
 et urbis, et regiones tuetur, et inexorabilis
 ac veneranda Iustitia, quam is qui sacro-
 sancta initia nobis monstravit Orpheus, so-
 lio Iouis affidentem, omnia facta hominum
 ait intueri. eam unusquisque in se defigere
 putet oculos, itaque pronunciet, ut caueat,
 et prouideat, ne eam pudefaciat, a qua co-
 gnomen habetis singuli, qui forte iudices
 quoque tempore delecti estis, ad omnium
 in republica degentium honestatem, et ius,

et vtilitatem tuendam, et hodierno die tan-
 quam depositum iureiurando astricti, acce-
 pistis a legibus, republica et patria, quod
 ni ita eritis animati, sed pro solita facili-
 tate ingressi sedebitis, vereor ne res in di-
 versum vertat, et nos, dum Aristogitonem
 accusamus, vos accusare videamur. quo
 enim euidentius ostensam a nobis istius im-
 probitatem vos minus curaueritis, eo maius
 dedecus suscipietis. Atque haec hactenus.
 omnino autem, Athenienses, familiariter
 agam vobiscum, et vera dicam. ego in con-
 cionibus cum viderem constitui me a vo-
 bis, et deligi ad istius accusationem, aegre
 tuli, ab eaque, ita me dii deaeque omnes
 ament,

ἐγὼ γὰρ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ὁρῶν ὑμᾶς κατατάττοντάς με, καὶ παρ-
χειζομένους ἐπὶ τῷ τέττε κατηγόριαν, ἡχθόμενον, καὶ μὰ τὸν Δία,
καὶ πάντας τὰς θεάς, ὅτε ἐβλόμην. καὶ γὰρ ἠγνόουν, ὅτι ὁ ποιήσας ἡ
τοιῦτον παρ' ὑμῖν, καὶ παθὼν ἀπέχεσθαι, εἰ δὲ μὴ τιλικῆτον, ὥστε
διθύς αἰσθέσθαι, ἀλλ' εἰὰν πολλὰ τοιαῦτα ποιῇ, καὶ μὴ παύσῃται,
ταχὺ γνωσθήσεσθαι. ὅμως δὲ ἀναγκαῖον ἡγάμενον εἶναι πείθεσθαι τοῖς
ὑμετέροις βελημάσι. τὰ μὲν γὰρ παρὰ τὴν ἐνδείξεως καὶ τῶν νόμων
δίκαια, αὐτὸν, ὅπερ πεποίηκε, Λυκῆργον αἰρεῖν ἡγάμενον, καὶ τὰς
μάετρος τὴν πονηρίας τὴν τέττε τῶτον ἐώρων παρκαλούμενον· ἀ
δὲ καὶ λογίζεσθαι τὰς ὑπὲρ πόλεως καὶ νόμων βελομοίμοις παρσῇ-
κα, καὶ σκοπεῖσθαι δὲ, ταῦτα παρσῇμενον εἰπεῖν, καὶ νῦν ἐπὶ ταῦτα
πορδύσομαι. δότε δὲ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ συγχωρήσατέ μοι,
παρὰ Διὸς, ὡς πέφυκα, καὶ παρσῇμαι, παρὰ τέττων διαλεχθῆναι
παρὰ ὑμᾶς. καὶ γὰρ εἴδ' ἂν ἄλλως δυναίμενον. Ἀπας ὁ πᾶν ἀνθρώ-
πων βίῳ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶν μεγάλῳ πόλιν οἰκῶσι, καὶν
μικρῶν, φύσις καὶ νόμοις διοικεῖται. τέττων δὲ ἡ μὲν φύσις ἐστὶν ἀτα-
κτὸν καὶ ἀνώμαλον, καὶ κατ' ἀνδρᾶ ἕκαστον ἴδιον ἔχοντος, ὅ δὲ
νόμοι, κοινὸν καὶ τέταγμένον, ταυτὸ πᾶσιν. ἡ μὲν οὖν φύσις, ἀνὴρ ἡ
πονηρὰ, πολλάκις φαῦλα βελομέσθαι· δίοπτε τὰς τοιούτας ῥαδίως
ἐξαμαρτάνοντάς διγῆσεσθαι· ὅ δὲ νόμοι τὸ δίκαιον, ὅ δὲ τὸ καλόν, καὶ

ament, abhorruī. neque enim ignorabam, eum qui tale munus apud vos obiisset, non sine malo abiturum, quod si tantum non esset, ut statim sentiretur, at si saepe fecisset, nec desisteret, celeriter iri cognitum. necesse tamen esse duxi, vestris parere voluntatibus. ac delationis quidem causas, et iura legum, ipsum, id quod fecit, Lycurgum, euicturum putabam, eumque testis improbitatis istius citare videbam: quae autem et cogitare eos, qui super republica et legibus deliberant, conueniat, et circumspicere deceat, ea dicere institui, ad eaque explicanda nunc aggrediar. per deos autem oro vos, date, Athenienses, et concedite

mihi, ita ut natura mea fert, utque proposui, de his rebus differendi facultatem. etenim haud aliter possum. Vniuersa vita mortalium, Athenienses, siue magnam urbem incolant, siue paruam, natura et legibus regitur. ac natura quidem confusa et inaequalis est, et a peculiari cuiusque pendet ingenio, leges autem communes et ordinatae sunt, et eadem vniuersis. quod si praua natura fuerit, saepe mala consilia molitur (quare talis facile in delicta ruere liquet) leges autem aequae, honestae, utilia spectant, et ad illa referuntur; quae inuenta si fuerint, commune iam inde mandatum omnibus proponitur, par et aequabile. atque ea lex est, cui parere

470 ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ Α.

τὸ συμφέρον βέλων), καὶ τὸτο ζηῆσι, καὶ, ἐπειδὴν ἀρετῇ, κοινὸν
 τὸτο πρῶταγμα ἀπεδείχθη πᾶσιν ἴσον καὶ ὁμοιον. καὶ τὸτ' ἐστὶ νό-
 μος, ὃ πάντας πρὸς τὴν αἰσχύνην, διὰ πολλὰ, καὶ μάστιγα, ὅπ-
 πῃς ἐστὶ νόμος ἀρετῆς μὲν καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δὲ ἀνθρώπων
 φρονίμων, ἐπανόρθωμα δὲ τῶν ἐκυσίων καὶ ἀκυσίων ἀμαρτημάτων,
 πόλεως δὲ σωθῆναι κοινῇ, καθ' ἡν πᾶσι πρὸς τὴν αἰσχύνην ζῆν τοῖς ἐν τῇ
 πόλει. ἀλλὰ μὲν ὅτι νυνὶ Ἀριστογείτων τοῖς μὲν τ' ἐνδείξεως δι-
 καίοις πᾶσιν ἐάλωκεν, ἕτερος δὲ ὑδαίς ἐστιν ἀνεκτός αὐτοῦ λόγος,
 ὡς τῶν ῥαδίων διδάξαι. δοῖν γὰρ ὄντων, ὡς ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι,
 ὡς ἕνα πάντας τίθειν νόμοι, ὅς τε μηδένα μηδὲν ὃ μὴ δι-
 καίον ἐστὶ ποιεῖν, καὶ ὅς, τὰς ἀδικοῦντας ταῦτα πολεῖν οὐκ ἐπιτρέψαι
 βελτίους τὰς ἄλλους ποιεῖν ἀμφοτέρους τούτοις ὅτι ἐνοχος ὢν φα-
 νήσεται. Ἡ δὲ μὲν γὰρ οἷς ὅς δέχῃς παρὲν ὅτι νόμος, τὰ ὀφλή-
 ματ' αὐτῷ γέγονεν, Ἡ δὲ οἷς ὅς ἐμμελὲς τέταρτος, νυνὶ Ἡ πῶς
 παρ' ὑμῖν ἀγέῃ πτωχεύει. ὡς μηδεμίαν κατελείπεως πρὸς
 φασιν, δὲ ἢν αὖ πρὸς αὐτὸν ἀφίη. ὅς γὰρ αὖ τὸτ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὡς ἄρ'
 ἐκ τῶν ἢ πόλις ὑδὲν βλάπτει. ἐγὼ γὰρ, ὅτι μὲν πάντα ἀπόλ-
 λυται τὰ τ' πόλεως ὀφλήματα, εἰ τὰ τῶν σοφίσματα πρὸς
 δέξεται, καὶ ὅτι, εἰ ἄρα δὲ πᾶς ἐκ τῶν ὀφελόντων ἀφίηται, ὅτι
 Ἡ πτωχεύει, καὶ τὰς βελτίους, καὶ τὰς Ἡ τοῖς ἡκιστα δεινοῖς ὀφλι-

tere omnes debent, cum propter multa, tum
 hac de causa maxime, quod omnis lex in-
 ventum est et donum deorum immortalium,
 decretum hominum sapientum, regula deli-
 ctorum quae de industria et fortuito com-
 mittuntur, civitatis commune pactum, cui
 vivere convenienter, omnes, qui sunt in urbe,
 debent. Aristogitonem autem nunc omni
 iure accusationis esse convictum, neque vl-
 lam ei restare probabilem excusationem,
 facile ostendi potest. cum enim res duae
 sint, Athenienses, propter quas omnes fe-
 runtur leges, tum, ut ne quisquam iniusti
 aliquid agat, tum ut iis qui ius violarunt,
 punitis, alii meliores reddantur, utroque no-

mine supplicium de isto fumendum esse ap-
 parebit. nam et propter leges violatas, ab
 initio mulctatus est, et quia mulctam infli-
 ctam negligit, eo nunc apud vos poenae de
 eo expetuntur. itaque nulla causa reliqua
 est, propter quam absolui ab illo possit. ne-
 que enim illud negari potest, hoc hominum
 genus esse reipublicae perniciosum. nam ut
 taceam, omnis intercideret mulctas reipu-
 blicae, si cavillationes istius approbaretis,
 ut omittam, si qui forte aerarii dimittendi
 sint, humanissimos, et optimos, et minime
 ob atrociora delicta mulctatos, esse dimitten-
 dos, non hominem improbissimum, et flagi-
 tiis coopertum, et iustissime mulctatum, et
 ob

κότας, τέτοις αἰφίνοι δ' αἶ, ἐχὶ τὸν πυρρότατον, καὶ πλεῖστα ἡμαρ-
πικότες, καὶ δικαιοτάτα ἐφελκόμενα, καὶ ἐπὶ δαιμονίοις τί γὰρ αὖ
γῆρας συνκαφαιστίαι καὶ ἀδυναμίας δεινότερον, ἐφ' οἷς ἀμφοτέρους
ὄντ' ὠφελαι; καὶ ὅτι, ἐπὶ εἰ πάντες τοῖς ἄλλοις αἰφίνοι, ἐχὶ τῷ βια-
ζομένῳ δὴ πᾶσι συγχωρεῖται ἀπορροαίῃ ὕβρις γὰρ τὸτό γε καὶ πάλιν
τὰ τριῶντα εἶσα. ἀλλ' ὅτι καὶ πᾶς ὁ τ' πόλις, καὶ τῷ νόμῳ
κόσμος, ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, σωλαργίῃ καὶ διαφθορῇ καὶ τῷ
τον, καὶ τῷ οἷμα σαφὲς ὅτιν ὅτι δεικνύειν. λέξω δ' ὅτι καὶ καὶ
ἐπεὶ ὅτιν ὅτιν, ἐπ' ὅτιν ἀλλ' ὁ πόλις ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν
ἐμοί. Εἰ γὰρ τις ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν, καὶ πόλις ὅτιν ὅτιν, ὅτιν
τὸ ποιοῦν τὸ βυλίου συλλέγειν, τὸν δῆμον εἰς τὸ ἐκκλησίαν
ἀναδιδόναι, τὰ δικαστήρια πληροῦσαι, τὰς ἐκκλῆσιν τὰς νέας
ἐκκλῆσιν ὅτιν ὅτιν, πάλιν δὲ ὅτιν ὅτιν δεικνύται καὶ σωζεται,
γίγνεται, τὰς νόμους ἀνέσθαι, ὅτιν τὸ τέτοις ἀπορροαίῃ πάλιν. ἐπεὶ
λυθέντων γε τέτων, καὶ ἐκκλῆσιν δεικνύται ἐκκλῆσιν ὅτιν, καὶ βυλίου πο-
εῖν, ἐπὶ μόνον ὅτιν ὅτιν ὅτιν, ἀλλ' ἐπὶ ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν ὅτιν
εἶων ὅτιν αὖ δεικνύται. καὶ γὰρ αὖ τέτων αὐτὸν ὅτιν ποιοῖν, λυ-
θέντων τῶν νόμων, ὅς ὅτιν κυρίων τριῶν ἐστιν; ἐπεὶ δὲ τίναν ὅτιν
νόμοι μὲν τὰς δεῖς ὅμιλογουμένται σωζέειν τὴν πόλιν, δὲ πάλιν
ὅτιν τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅτιν εἰ ἐκκλῆσιν ὅτιν πληροῦσαι, τὸν μὲν

ob grauissima scelera (quid enim fieri possit calumnia et violatione legum, propter quorum utramque iste mulctatus est, atrocius?) ut non dicam, tametsi aliis omnibus condonaretis, vim tamen facienti non dandam esse veniam (ea enim contumelia est) et quae sunt eius generis alia, omnia praeteream; illud tamen, omnem etiam reipublicae et legum ornatum conturbari et euerti, quantum in isto est, id ego me vobis euidenter ostensurum arbitror. dicam autem neque nouum, neque admirabile, neque peculiare quicquam, sed ea quae nostis omnes aeque mecum. Si quis enim vestrum indagare velit, quae causa sit, quidue efficiat, ut senatus

conueniat, ut populus in concionem ascendant, ut iudicia frequententur, ut veteres magistratus nouis cedant, ut omnia per quae urbs regitur, et conseruatur, fiant, leges in causa esse, et quae legibus praestatur, obedientiam, inueniet. quae si abrogentur, et pro sua cuique libidine viuendi licentia detur, non respublica duntaxat intereat, sed nihil etiam inter nostram et belluarum vitam interfit. quid enim istum ipsum facturum putatis abrogatis legibus, qui vigentibus illis est talis? cum autem in confesso sit, leges proximè et secundum deos, conseruatrices esse reipublicae, decet omnis vos, perinde ac si ad collectam complendam sederetis, ob-

πειθόμενον τέτοις, ὡς φέροντα τὴν τ' σωτηρίας φορὸν πλήρη τῇ πατρίδι, πρᾶν καὶ ἐπαινεῖν, τὸν δ' ἀπειθοῦντα κολάζειν. ἔργον γάρ ἐστι πολιτικός καὶ κοινὸς πάνθ' ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαστος ὑμῶν ποιεῖ. ὃν δ' οὐ λείπων, ὡς ἄνδρες Αθιναῖοι, πολλὰ καὶ καλά, καὶ σεμνὰ, καὶ μεγάλα ὑμῶν ἀφαιρείται, καὶ διαφθείρει τὸ καθ' αὐτόν. ὧν ἐν ἡ δὴ δύο ἐξω παρδείγματα ἕνεκα τὰ γνωριμώτατα. τὸ, τὴν βελὴν σὺ πεντακοσίους, ἀπὸ τ' ἀδυνῆς ταυτοῖς κίχλιδος τῷ ἀπορρήτων κυρίαν εἶναι, καὶ μὴ τὰς ιδιώτας ἐπεισέναι· τὸ, τὴν εἰς Ἀρεῖς πάγε βελὴν, ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ σοᾶ καθεζομένη παρχοινίῃ, καὶ πολλὴν ἡσυχίαν ἐφ' ἑαυτῆς εἶναι, καὶ ἅπαντας ἐκποδῶν ὑποχωρεῖν τὸ, τὰς δεξὰς ἀπάσας, ὅσας αὖ λαχόντες ἄρχουσιν ὑμῶν, ἅμα τῷ τὸν ὑπηρέτην εἰπεῖν ΜΕΤΑΣΤΗΤΕ ΕΞΩ, τῷ νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν, καὶ μὴ τὰς ἀσελγεσάτους βιάζεσθαι ἄλλα μυρία. πάντα γὰρ καλά, καὶ σεμνὰ, καὶ δι' ὧν ἡ πόλις κοσμεῖται καὶ σώζεται, ἔτοι φυλάττεισιν. ἡ σωφροσύνη πρὸς τὰς γονέας, καὶ τὰς πρεσβυτέρους ὑμῶν, ἡ παρὰ τῶν νέων αἰσχύνη, ἡ οὐταξία, τῇ τῶν νόμων παρδοθήκη, τῶν αἰχρῶν παδεία, τ' ἀναισχυντίας, τ' ἀρσσύνη, τῆς ἀναιδείας. ἱταμόν γάρ ἡ πονηρία, καὶ ἑλμυρὴν, καὶ πλεονεχικόν· καὶ τένδυτίον ἡ καλοκαγαθία, ἡσυχίον, ἡ ὀκνηρὴν, καὶ βραδύ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. τὰς νόμους δὲ δὲ

obtemperantem illis, ut qui salutis stipem ferat integram patriae, honorare et laudare, contumacem punire. collecta enim civilis et communis, ea sunt omnia, quae ex constitutione legum quisque facimus. quam qui negligit, Athenienses, multa praeclara, splendida, magnifica vobis eripit, et quantum in se est, pessundat. quorum vnum atque alterum, quae notissima vobis sunt, exempli gratia proferam. quod senatus quingentorum, propter infirmos istos cancellos, secreto deliberandi potestatem habet, et vulgi interuentu non perturbatur: quod senatus Areopagiticus, cum in porticu regia sedenti funiculus obtenditur, tranquillo ocio et solitudine fruitur, et omnes e medio exce-

dunt: quod magistratus omnes, quos ii gerunt e vobis quibus illi sortito obtigerunt, simulac minister eos egredi foras iusserit, legum sunt compotes, per quas intromissi fuerant, et non importunissimi per vim se ingerunt: alia sexcenta. omnia denique praeclara et augusta, per quae vrbs et ornatur et conseruatur, legibus accepta sunt referenda. modestia erga parentes, erga natu maiores adolescentiae verecundia, ordo, disciplina, legum adiumento, flagitia superant, impudentiam, audaciam, cotemptum. nam temeraria res est improbitas, et audax, et violenta: contra, bonitas tranquilla et timida, et tarda, et damni patiens. leges igitur tuendae sunt, et a vobis, qui quoque tem-

πρῆν, καὶ τέτοις ἰσχυρὺς ποιεῖν τὰς αἰεὶ δικάζοντας ὑμῶν μὴ
 γὰρ τέτων ὁ χερσὶ τῆς πονηρῶν φείκεσιν· εἰ δὲ μὴ, λέλυται
 πάντα, ἀνέκχῃ, συγκέχυῃ, τῶν πονηροτάτων καὶ ἀναιδεστάτων
 ἡ πόλις γίγνῃ. Φέρε γὰρ, πρὸς θεῶν, εἰ ἕκαστος τῆς ἐν τῇ πόλει
 τὴν Αἰστογείτονος τολμᾷ καὶ ἀναισχυντίαν λαβὼν, καὶ διαλο-
 γισάμενος ταῦθ' ἄπερ ὅτι, ὅτι ἔξει καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν μέχει
 πρὸς ὅ, τι αὐτὸν βέλῃται ἡς ἐν δημοκρατία, εἴαν περ εἴ ποῖός τις εἴ-
 ναι δόξη ὁ ταῦτα ποιεῖν ὀλιγωρήσῃ, καὶ ὕδεις ἐπ' ὕδενι τῶν ἀδι-
 κημάτων διδύς ἀποκλένῃ· εἰ ταῦτα διανοηθεὶς ὁ μὴ λαχὼν τῷ
 λαχόντι, καὶ ὁ μὴ χειροτονηθεὶς τῷ χειροτονηθέντι ὅς ἴσα ζητοίη
 εἶναι, καὶ τῶν αὐτῶν μετέχειν, καὶ ὅλως μὴ νέος, μὴ πρεσβύτερος
 τὰ προσηκόντα πράττει, ἀλλὰ πᾶν τὸ τελαγμῶνον ὀξελάσας
 ἕκαστος ἐκ τῆς βίης, τὴν ἑαυτοῦ βέλῃσιν, νόμον, δρχήν, πάνθ' ὑπο-
 λαμβάνοι, εἰ ταῦτα ποιούμενος, ἔστιν ἐτι τὴν πόλιν οἰκεῖας; τί δέ;
 τὰς νόμοις κυρείους εἶναι; πόσῳ δὲ αὐτὸν οἶεσθε βίαν, καὶ ὕβριν, καὶ
 ὀξυνομίαν ἐν ἀπάσῃ τῇ πόλει καθ' ἑκάστῳ ἡμέραν γίγνεσθαι, καὶ
 βλασφημίαν, ἀντὶ τῆς νῦν ἀφηνείας καὶ τάξεως; ὅτι δὲ λέγειν,
 ὅτι τοῖς νόμοις ἀπόδῃα κοσμεῖται, καὶ τῷ τέτοις πείθεσθαι; ἀλλ'
 ὑμεῖς αὐτοὶ πάντων ἀρετῇ κληρομῶνων Ἀθηναίων, καὶ πάντων δὲ
 οἰδ' ὅτι βελομῶνων εἰς τετὶ λαχεῖν τὸ δικαστήριον, μόνοι δικά-

tempore iudicia exercetis, confirmandae
 (harum enim praesidio boni sunt improbis
 superiores) sin minus, dissipata, aperta, con-
 fusa sunt omnia, in perditissimorum et im-
 probissimorum civium potestate est respu-
 blica. agite vero, deum immortalem, si o-
 mnes, qui in vrbe degunt, Aristogitonis
 sumant audaciam atque impudentiam, et
 ita ut iste secum cogitent, licere et dicere
 et facere aliquamdiu quicquid libeat in po-
 pulari imperio, atque ii qui sic animum in-
 duxerint, existimationem suam negligant,
 et nemo in villo facinore deprehensus statim
 occidat; si igitur ista quisque cogitet, et forte
 non delectus cum delecto, et non designatus
 cum designato, eadem esse dignitate et po-
 VOL. III.

testate studeat, si denique non senex, non
 iuuenis officio fungatur, sed omni ordine
 repudiato e vita, suam quisque libidinem
 pro lege, pro magistratu, pro summa rerum
 omnium habeat, ita si faciamus, nunquid
 vrbs incolis porro poterit? nunquid vlla por-
 ro futura est legum auctoritas? quantum
 autem violentiae et insolentiae, et iniquita-
 tis, et conuiciorum quotidie fore putatis,
 loco eius quae nunc est, tranquillitatis et
 disciplinae? et quorsum dicere attinet, le-
 gibus et obseruantia legum ornari omnia,
 cum vos ipsi, modo omnibus Atheniensibus
 fortientibus, et quod satis scio, cupientibus
 omnibus huius iudicii ordinem adipisci, soli
 nobis ius dicatis? cur? quia fors vobis ob-
 tigit,

εἴθ' ἡμῖν, διὰ τί; ὅτι ἐλάχρει, εἴτα ἀπεκληρώθητε. ταῦτα γὰρ
 ④ νόμοι λέγουσιν. εἴθ' ὑμεῖς αὐτοὶ καὶ τὰς νόμοις εἰσεληλυθότες
 τὸν νόμον τὰς νόμοις λέγειν ἢ περὶ τὴν βιαζόμενον λαβόντες
 ἀφήσετε; καὶ εἴδεις ὑμῶν χολῶν, εἴδεις ὀργῶν ἔχων φανήσε', ἐφ'
 οἷς ὁ βδελυρὸς καὶ ἀναίδης ἄνθρωπος ἔτοσι βιάζει τὰς νόμοις;
 ὅς, ὡς μιανώτατε πάντων τῶν ὄντων ἀνθρώπων, κεκλησινώμενος σὺ τῆς
 παρρησίας καὶ κηλίσιν, εἴδεις θύρας, αἱ καὶ ἀφαινοῖσιν ἅν τις, ἀλλὰ
 ῥυτίκοις καὶ πλινθίοις ὀφλήμασι, καὶ τῶν νόμων τῇ θεῷ κεκλησινώμενος,
 εἰς τὸ ἐντὸς τῶν νόμων βιάζει, ἐπεσέρχη πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπε-
 λαύνῃσιν σε ④ νόμοι, ἀπεχρησινώμενος πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει
 δίκαιοις, γνώσει περὶ δικαιοσύνης, τῇ γραφῇ δεσμοθετῶν, ἐτέρων
 περικλήρων, τῇ τ' ἐκδόσει, ἣν αὐτὸς δώκεας, γραφῇ, καὶ μονο-
 γράφῃ ἀλύσει σιδηρᾷ δεδεμένους, ὑποδύη νόμα ταῦτα, ἐκ διασπᾶς,
 καὶ περὶ φάσεως πλάτων, καὶ ψευδῆς αἰτίας συνιπθῆς, τὰ κοινὰ
 ἀνατρέψαι οἶε; Καὶ μὴν μέγα καὶ σαφές ὑμῖν ἐστὶ νόμα δεικνύμενον,
 ὅτι ταῦτα εἴδεις καθ' ἐν περὶ τῆς παρρησίας. εἰ γὰρ τις αὐτὰ καὶ δὴ
 μάλα εἴποι, ὡς ἐκ τῶν νεωτάτων, ἢ τῶν πλεονεξιασίων, ἢ τῶν λε-
 λειδευμένων, ἢ τῶν τοιούτων πρὸς μερῶν ἀφορέσας, τὰς λέγον-
 τας εἶναι δεῖ, ἀποκλείναιτ' ἂν αὐτὸν οἷοι ὅτι, ὡς καταλύοντα
 τὸν δῆμον καὶ δίκαιως ἂν τῶτο ποιήσατε. καὶ μὴν ὁ, πρὸς βύλεας

tigit, quia sortito selecti estis, quia leges ita
 iubent, qui igitur ipsi ex legibus estis in
 hunc ordinem asciti, nacti eum, qui con-
 tra leges vi dicere aut agere aliquid insti-
 tuit, dimittetis? neque vestrum quisquam
 iram et indignationem suam declarabit con-
 tra nefarii et impudentis hominis violentam
 legum abrogationem? tune, impurissime o-
 mnium mortalium, qui usquam sunt, cum
 effraenati tui oris audacia non cancellis,
 non foribus, quae clam aperiri fortasse que-
 ant, sed tot et tantis mulctis, iisque in fano
 Mineruae assignatis, coerceatur, ultra haec
 penetras vi, et in ea te ingeris, a quibus te
 leges arcent, exclusus omnibus civitatis in-
 stitutis, cognitione trium iudiciorum, accu-

satione sexuirorum, accusatione exactorum,
 actione iniustae inscriptionis, quam ipse
 persequeris, et tantum non ferrea catena li-
 gatus per haec omnia penetras, haec con-
 vellis, et confingendis causis, et falsis crimi-
 nibus componendis, te rempublicam eversu-
 rum putas? Atqui magnum et perspicuum
 vobis dicam exemplum, cur ad ista nullo
 modo sit connivendum. si quis subito huc
 irrumpens dicat, e natu minimis, aut di-
 tiffimis, aut muneribus perfunctis, aut tali
 aliqua parte segregata, oratores esse eligen-
 dos, cum dubio procul interfecuri sitis, ut
 rempublicam evertentem, idque iure face-
 retis. at quiduis horum levius est, quam
 si quis earum, ex quibus iste est, partium,
 dicat,

τάτων, ἥτιόν ἐστι δεινόν, ἢ εἴ τις, ὅς ᾧ ἐσιν ὅδ' ἔμμεν, εἴποι τοῖς
βιαζομένοις ὅτινα λέγειν, ἢ τοῖς ἐκ τῆς δεσποτικῆς, ἢ τοῖς ᾧ ὁ
δῆμος ἀπέκλεινε τὰς πατέρας, ἢ τοῖς ἀποδεδοκίμασιν ἀρχὴν
λαχέειν, ἢ τοῖς ὀφείλῃσι τῷ δημοσίῳ, ἢ τοῖς καθάπαξ ἀτίμοις,
ἢ τοῖς πονηροῖς ἐπὶ τῇ δόξῃ. πάντα γὰρ ταῦτα ὑπάρ-
χει τῷ, καὶ πρὸς τοῖς, οἷος ἔσθ' ἐστὶ τὴν φύσιν. ἐγὼ γὰρ, ὡς ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, νομίζω μὲν αὐτὸν καὶ ἐφ' οἷς νῦν ποιεῖ, δικαίως
ἂν ἀποθανεῖν πολὺ μὲν τοῖς μάλλον, ἢ εἰδέν γε ἥτιον ἐφ' οἷς δῆλός
ἐστι ποιήσων, εἰ τὴν παρ' ὑμῶν ἐξουσίαν λήψῃ, καὶ καιρὸν, ὃ μὴ
ἦτορ. ὃ καὶ θαυμαστόν ἐστιν, εἰ τις ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι τῷ μὲν καλὸν
ἢ χεῖρόν, ἢ τὸ πόλλος ἀξίον πρῶτον εἶδέν ἔσθ' ἐστὶ χεῖριμος
μὴ γὰρ, ὡς Ζεὺς, καὶ θεοὶ, τοσαύτη σπάνις ἀνδρῶν ἦτορ τῇ πόλει,
ὥστε πρὸς Αἰσχρογείτονος τῶν καλῶν τι ποιήσας ἐφ' ᾧ δὲ ἂν
καὶ χεῖραί τις τοῦτο θείω, ἀπὸ χεῖρας τοῖς θεοῖς μὴ ἦτορ δεῖ.
εἰ δὲ ἄρα καὶ συμβαίη, μείζον ἐστὶν ἀνύχημα τῇ πόλει ἀπορῆσαι
τὰς βυλομένους ὅτινα μαρτεῖν, δι' ὅς τῷτο ποιήσων, ἢ τῷτον ἀφει-
μένον αὐτοῖς ἔτοιμον ὑπάρχειν. τί γὰρ ἔσθ' ὁκνήσειεν ἂν, ὡς
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἀντικέων ἢ δεινῶν, ἄνθρωπος μιαρὸς καὶ
πατρικῆς ἐχθρᾶς πρὸς τὸν δῆμον ἀνάμεσος; τίς δὲ ἂν ἄλλος
μάλλον, ὃ μὴ ἦτορ, ἀνατρέψει τὴν πόλιν, εἰ λάβοιτο ἐξουσίας;

dicat, vi se ingrentibus dicendi faciendam
esse potestatem, aut e carcere elapsis, aut
iis quorum patres occidit populus, aut qui
fortiti magistratum improbatum sunt, aut qui
reipublicae debent, aut in uniuersum ignomi-
niosis, aut iis qui improbiissimi et sunt, et ha-
bentur. haec enim in isto reperiuntur omnia,
et iis insunt qui eius referunt ingenium.
nam ego quidem, Athenienses, existimo,
cum ob haec etiam quae nunc facit, iure
occisum iri: multo autem magis, aut ni-
hilo certe minus, ob ea quae se facturum
esse ostendit, si licentiam a vobis acceperit,
et occasionem, quod dii prohibeant. atque
adeo mirandum fuerit, quemquam ignora-
re vestrum, istum ad nullum honestum, aut

utile, aut republica dignum adhiberi posse
munus (dii enim omnes, et Iupiter Opt.
Max. prohibeant, ne respublica ea virorum
laboret inopia, ut ab Aristogitone honesti
aliquid sit administrandum) quibus autem
in rebus aliquis belluae istius usus esse pos-
sit, eae ne vsuueniant, est exoptandum.
quae si forte eueniant, maior est reipublicae
felicitas, eos qui scelus aliquod cogitant, fa-
cinorum carere ministro, quam istum abso-
lutum, paratum inuenire. quod enim faci-
nus tam atrox, tam perniciosum est, Athe-
nienses, quod fugiat homo consceleratus, et
patrio in populum odio refertus? quis alius
republicam (quod absit) expeditius euer-
tat, si consequatur auctoritatem et poten-
tiam?

ἔχ' ὁρᾶτε, ὅτι τ' φύσεως αὐτῆς καὶ τ' πολιτείας ἔ' λογισμὸς, οὐδ' αἰδώς ἐδεμία, ἀλλ' ἀπονοία ἡγείται; μᾶλλον ὃ ὅλον ἐστὶν ἀπονοία ἢ τέττα πολιτεία; ἢ μέγιστον μὲν ἐστὶν αὐτῆς τὰ ἔχοντα κακόν, δεινὸν ὃ καὶ χαλεπὸν πᾶσι, τῇ πόλει δ' ἔδ' ἀνεκτόν. ὁ γὰρ ἀπονενομένην ἅπας αὐτὸν μὲν παρῆται, ἔ' τὴν ἐκ λογισμῶ σωτηρίαν ἐκ ὃ ἔ' παρὰδόξου, καὶ ἔ' παρὰλόγου, εἰάν ἄρα σωθῇ, σώξῃ. τίς οὖν οὐ φρονῶν ἑαυτὸν ἀν' ἢ τὰ τῇ πατρίδι συμφέροντα τούτῳ ἰπτερέψει; τίς δ' ὅρα ἀν', εἰς ὅσον δυνατὸν, φύγοι, καὶ τὸν ἔχοντα ταύτῃ ἐκποδὼν ποιήσαιο, ἵνα μηδὲ ἄκων αὐτῆς ποιεῖται; ὅρα ἀπονοίας, ὃ δὴ ὅρα Αθλιῶται, οὐδ' ἔ' πατρίδος βελουομένους δεῖ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνήσουσιν, ἀλλὰ νεῖ, καὶ φρονῶν ἀγαθῶν, καὶ παρνοίας πολλῆς. ταῦτα μὲν γὰρ εἰς δὴ δαιμονίαν ἀγὰ πάντας ἀνθρώπους ἐκείνα ὃ, οἱ τῆτον ἀπελθεῖν δεῖ. θεωρεῖτε ὃ μὴ παρὸς τὸν ἐμὸν λόγον, ἀλλ' εἰς πάντα τὰ τῷ ἀνθρώπων ἔδη βλέποντες. εἰσὶ ταῖς πόλεσι πάσαις βωμοὶ καὶ νεῶ πάντων τῷ θεῶν, ἐν ὃ τέτοις καὶ Παρνοίας Αθλιῶται, ὡς μεγάλης ἔ' ἀγαθῆς θεῖς, ἔ' παρὰ τῷ Απόλλωνι ἐν Δελφοῖς κάλλιστον ἔ' μέγιστον νεῶς διδύς εἰσιόντι εἰς τὸ ἱερὸν, ὃς ὢν θεὸς καὶ μάντις κατ' ἀμφοτέρω οἶδε τὸ βέλτιστον ἀλλ' ὅρα Απονοίας, ἔδ' Ἀναιδείας. ἔ' Δίκης γε, καὶ Εὐνομίας, ἔ' Αἰδῆς εἰσιν ἅπασιν ἀνθρώποις

tiam? nonne videtis eius ingenium et actiones, non ratione, non vlla verecundia, sed vna desperatione gubernari? imo omnis eius actiones non esse aliud, quam desperationem? quae cum ei maximo ipsi malo sit in quo est, tum acerba et grauis est omnibus, et reipublicae intolerabilis. omnis enim homo profligatus et semetipsum proicit, et quae consilio retineri potest, incolumitatem: sed admirabiliter et praeter rationem, si forte euaserit, conseruatur. quis igitur homo cordatus semetipsum aut commoda reipublicae isti commiserit? quis non quantum possit, ea praeditum fugiat, et tollat e medio, ne quando inuitus in eum incidat? de salute reipublicae deliberantibus, Athenienses, non

quaerendus is est, cuius desperationis socii sint ipsi, sed is potius, cuius mentem et ingenii bonitatem, et magnam prouidentiam imitentur. nam haec ad felicitatem perdunt mortalis omnis: illa eo, quo istum abire decet. idque aestimate non e meis verbis, sed in omnis hominum mores intuentes. omnibus vrbibus arae sunt et fana deorum omnium, atque inter eos etiam prouidae Mineruae, vt magnae et praestantis deae, et iuxta Apollinem Delphicum pulcerrima et maxima aedes statim vbi templum ingressus fueris, qui cum et deus et vates sit, vtraque ratione nouit quid maxime expediat: non Desperationis, et Impudentiae. quin et Iustitiae, et Aequitatis, et Verecundiae

βωμοί, ④ μὲν κάλλιστοι καὶ ἀγνώτατοι ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἐκάστω
 καὶ τῇ φύσει, ④ ὃ καὶ κοινοὶ, τοῖς πᾶσι τιμᾶν ἰδρυμένοι· ἀλλ' οὐκ
 Ἀναιχυντίας, οὐδ' Συκοφοντίας, οὐδ' Επορκίας, οὐδ' Αχαρείας,
 ἀ πᾶντα τέτρω πόρσεσιν. Οἶδα τοίνυν, ὅτι τὴν μὲν ὀρθὴν καὶ δι-
 καίαν ὁδὸν τ' ἀπολογίας ὅτ' ἐφύξῃ· ἐξώθεν δ' κύκλῳ φέρεται
 λοιδορέμενος, καὶ διαβάλλων, καὶ ὑποχνεύμενος κενεῖν, εἰσάξεν,
 πείσῃ, τὰ τοιαῦτα δή. ἐπὶ δὲ πάντ' αὐτῷ ταῦτα, εἴαν περ
 ὑμεῖς ὀρθῶς ἀκρόσῃτε, ἀδόκιμα. τί γὰρ οὐκ ἐξελέλκετ' ὅτ' ἐπὶ
 πάντων πολλάκις; καὶ τὰ μὲν ἄλλα εἰσώ· ἀλλ', Αἰσίογειον,
 ἐπὶ γράφας κέκευκας με, τίς ὑπὲρ Φιλίππου τότε πείσῃ
 σαυτὸν μισῶσας, καὶ εὐθυίας διδόντ' οἷς κατηγορήσας. καὶ Α-
 δραστείαν μὲν ἄνθρωπος ὢν ἐγώ γε πείσῃ, καὶ ἔχω τοῖς θεοῖς
 καὶ ἅπασιν ὑμῖν πολλὴν χάριν, ὥς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς σώσασιν
 ἐμέ· σὺ δ' ἐ πώποτ' οὐδὲν ἀληθὲς λέγων ἐφάνης, ἀλλ' αἰεὶ συκο-
 φωντῷ ἤλέγχῃ. εἴαν οὖν οἷς νόμοις ἀκέρως εἴτοι ποιήσδωτες
 ἀφώσῃ σε τήμερον, νῦν με ἐξελέγξῃς; φέει του; σκοπεῖτε γὰρ
 ἐτώσί. δὴ ἐπὶ βιάζῃ λέγειν ὅτ' οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἀλλὰ λέγει γὰρ
 ὁμῶς. ἔπειτ' ἐν τοιούτοις τὸν μὲν ταλαίπωρον Φωκίδην, καὶ τὸν
 χαλκότυπον τὸν ἐκ Πειραιῶς, καὶ τὸν σκυτόδεσπον, καὶ ὅσων ἄλλων
 κατηγορήκε παρ' ὑμῖν, εἶδεν ἀδικοῦντας τὴν πόλιν· ἐμὲ δ' ἐχ

diae mortalibus omnibus arae sunt, aliae
 pulcerrimae, et sanctissimae in animo cu-
 iusque et ingenio, aliae eaeque communes
 omnibus ad cultum propositae: sed non Im-
 pudentiae, aut Calumniae, non Periuurii, non
 Animi ingrati, quae omnia isti infunt. Et si
 autem scio istum rectam et veram defension-
 nis viam declinaturum, et extrinsecus vindi-
 que circuiturum conuiciantem et calumni-
 antem, et pollicitantem se accusaturum, in
 ius adducturum, traditurum magistratui, et
 eius generis alia, tamen, si vos prudenter
 audietis, ea omnia nihil illi profutura sunt.
 quid enim istorum non saepe in omnibus
 quale esset, deprehensum est? ac praeteribo
 cetera, tu, Aristogito, me septies maiestatis

egisti reum, mercenarius eorum, qui tum
 Philippi negotium agebant, orator, et me
 rationes referentem bis accusasti. ac ego
 quidem, qui homo sum, Adrasteam adoro,
 et habeo diis immortalibus et vniuersis vo-
 bis magnam gratiam, Athenienses, qui me
 conseruastis: tu autem nihil vnquam di-
 xisti veri, sed mendacii semper es conuictus.
 quod si hi sopita legum auctoritate, hodie
 te absoluerint, nunc me reum perages? quo
 crimine? sic enim considerate. biennium
 iam iste vi concionatur, quod ei facere non
 licet, sed concionatur tamen. deinde inter
 ea miserum Phocidem, et fabrum illum ae-
 rarium Piraeensem, et coriarium, et si quos
 alios apud vos accusauit, peccare in rempu-
 blicam

ἑώρα, τὸν ῥήτορα, ὃ ἐπολέμει, εἰδὲ τὸν Λυκῆρον, οὐδὲ τὰς ἄλλοις, περὶ ὧν αὐτίκα δὴ τὰ πολλὰ ἔρεϊ. καὶ μὲν καὶ ἀμφοτέρω ἀξίος ἐστὶ δολωλέναι· τὸτο μὲν, εἴπε καὶ ἡμῶν ἔχων ἀδίκημα δεικνύναι, ἡμᾶς μὲν ἡφίς, ἐπὶ δὲ τὰς ιδιώτας ἐπορεύετο, τὸτο δὲ, εἰ μηδὲν ἔχων, ἕνεκα δὲ παρὰ κρείσσοσιν καὶ φεικίσαι ὑμᾶς, ταῦτ' ἔρεϊ. εἰ τοίνυν ἄρα ὅς τοιούτος τις ἐστὶν ἄνθρωπος ἐν τῇ πόλει, οἷος ἐκ παλαιῶν τρόπων τὸν κρινέντα τινὰς καὶ συκοφαντήσονται ζητεῖν, εἴτε δικαίως, ἢ ἀδίκως, μηδὲν φροντίζων, οὐδένα ἂν ἦθλον ὄργι χρήσιμον, ἢ τῶτον ἑαυτοῦ. διὰ τί; ὅτι τὸν κατηγορήσονται τῶν ἄλλων, καὶ πάντας κρινέτω, αὐτὸν ἀνεξέλεγκτον ὑπάρχειν δεῖ· ἵνα μὴ διὰ τὴν τέτη πονηρίαν διαφύγῃ ἐκείνοι. τῶτον δὲ οὔτε πλειόνων, ἢ τε μειζόνων ἀμαρτημάτων εἰς μάλλον ἐστὶ μεσὸς ἐν τῇ πόλει. τί ἐν ἑστὸς ἐστὶ; κύων, ἢ Δία, φασὶ τινες, δὲ δῆμῳ. ποδαπός; οἷός, οὐς μὲν αἰτιάται λύκοις εἶναι, μὴ δάκναι, ἃ δὲ φησι φυλάττειν παρὰ βάλαν, αὐτὸς καλεομένην. τίνα γὰρ τῶν ῥητόρων εἴτε εἰργασαίη κακὸν τοσούτον, ἢ λίγον τὰς ιδιώτας, ἢ συκοφαντῶν παρὰ κρείσσοσιν; τίνα δὲ, ἐξ ἧς πάλιν νεώτερος λέγει, κέκευκε ῥήτορα; εἰδένα ἄλλ' ιδιώτας πολλὰς, περὶ ὧν ψήφισμα γράφων ἐλάλῃ. ἀλλὰ μὲν τὰς γυνομήνους κινῶν τῶν παρὰ βάλαν καλακόνην φασὶ δεῖν ὥστε οὐκ ἂν φθάνοι καλακοπήτορος. εἰδὲν γὰρ, ὃ ἄνθρωπος Ἀθηναῖος,

blicam vidit: me autem non vidit, oratorem, in quem hostili fuit odio, nec Lycurgum, nec alios, de quibus plurima statim dicet. atqui propter utrumque dignus est exitio: tum quod ostendere cum posset, factam esse vobis aliquam per nos iniuriam, omittis nobis, homines rerum imperitos invasit, tum si nihil potest, quod haec ad eludendos et decipiendos vos comminiscetur. quod si forte quis homo est in urbe tali ingenio, qui omni modo requirat eum qui accuset et calumniatur alios, quo iure, quaque iniuria nihil pensi habens, neminem minus utilem isto inueniet. cur? quia accusatorem aliorum, et omnium exagitatorem, ipsum omni crimine vacare oportet:

ne propter eius improbitatem illi elabantur. nemo autem huius urbis incola, nec pluribus, nec maioribus, quam iste, peccatis est refertus. quid igitur iste est? canis medius fidius, ut quidam aiunt, populi. cuiusmodi? qui eos, quos ut lupos infimulat, non mordeat, quas vero se tueri profitetur ovis, ipse deuoret. quem enim iste oratorum tanta clade effecit, quanta homines plebeios, quos passim exagitat? quem, posteaquam nunc ab integro concionatur, oratorem accusavit? neminem, sed homines plebeios multos, in quos decretum cum scriberet, condemnatus est. atqui dicunt, canes qui de omnibus gustent, esse iugulandos. itaque primo quoque tempore e medio tollendus est. nulla enim eius,

χρήσιμός ἐστιν ὧν φησὶν· ἀλλ' ἔτος προῖγμα ἐώρακε μισθόν, καὶ
 ἀναιδές. λοιδορέμενος γὰρ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ προσιδὼς ἅπασιν
 προσκρούων, ὧν ἂν ἐν τέτων ἀθρόως πάντας ὑμᾶς ἐκεί πρῶτα
 κρούσῃ, τέτων καὶ αὖθις καθ' ἕνα ὑμῖν παρ' ἑκάστη δίκῃ λαμ-
 βάνει, συκοφαντῶν, αἰτῶν, ἐπαρτέτων δ' ἐγρόμενος, ἔχι, μὰ Δία, τὰς
 λέγοντας· ἔτοι γὰρ ἐπίσθῃ τέτῳ συνδιαβαπίζεσθαι· ἀλλὰ τοὺς
 ιδιώτας, ἔ τὰς ἀπείρους. ἴσασι γὰρ πεπλημύριοι. ἀλλὰ, νῆ Δία,
 ταῦτα μὴ ἔτως ἔχειν ὁμολογήσειε, χρήσιμον δὲ, ἄνθρωπον τῇ
 πόλει κρῖναι, ὥς τε πάντα ταῦτα παριδόντας δεῖν αὐτὸν σώζειν;
 ἀλλ' ὧν ἔργῳ πείρου εἰλήφατε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηδέ ποτε
 ἐν λόγῳ ταῦτα σκοπεῖτε. οὗτος ὑμῖν ἔχι προσήλυτος πέντε ἐτῶν
 ὧν ἐτιμήθη μὴ λέγειν ἑαυτῷ. τίς ἐν ἐν τέτῳ τῷ χρόνῳ τέττον ἐπό-
 θησε; τί τῶν τ' πόλεως ἐλλειφθὲν διὰ τῆς ἀπουσίας εἶδε τὴν τού-
 τε; τί γὰρ αὖ νῦν λέγει βέλτιον γεγονός; ἐμοὶ μὴ γὰρ δοκεῖ
 τῆναντίον. οὐ μὴ οὐ προσήλτος χρόνον, ἀναπαύσασθαι τῶν κακῶν ἢ
 πόλις, ὧν ἅπασιν ἔτος παρέχεν· ἀφ' ἧ δὲ πάλιν δημηγορεῖ,
 πολιορκεῖσθαι, λόγοις σασιώδεις καὶ ταραχώδεις ἐν ἀπάσαις ταῖς
 ἐκκλησίαις αἰεὶ λείοντος τέτῳ. Βέλομαι τοίνυν καὶ πρῶτον διὰ
 ἑκείνου τοῦ ἀψαδῶς λόγου, καὶ διαλεχθῆναι τοῖς διὰ ταῦτα φιλοῦσιν
 αὐτόν. ἔς ὁποίοις μὴ τις χρεὶ νομίζειν, αὐτοὶ σκοπεῖσθαι ἐγὼ γὰρ

eius, Athenienses, iis in rebus quas iactat, est utilitas, sed iste rem perspexit nefariam, et impudentem. nam cum in concionibus conuicia dicat, et petulanter omnis laceffat, quibus in rebus ea ratione vos vniuersos deceperit, earum rerum cum descendit, singulatim ab unoquoque vestrum poenas sumit, calumniando, postulando, nummos exigendo, non, ita me dii ament, ab oratoribus (hi enim cum eo conflictari possunt) sed a plebeiis et rerum imperitis: id quod icti qui sunt, nouerunt. at hercule haec ita esse fatebimini, sed cum utile sit, publicum esse accusatorem, neglectis his omnibus conseruandum esse dicetis? sed quae reipsa estis experti, Athenienses, ea nunquam ex ver-

bis aestimate. iste in publicum non prodiit quinquennio, quo concionibus ei fuit interdictum. quis igitur eum illo tempore defiderauit? quam reipublicae partem neglectam vidit propter eius absentiam? quid vero, ex quo nunc concionatur, factum est melius? mihi quidem contra videtur. quo tempore non prodiit, refocillatam e malis esse rempublicam, quae omnibus iste inferbat: ex quo rursus concionatur, obsideri, orationes seditiosas et turbulentas in omnibus concionibus semper habente isto. Nunc audaciorem ingrediar orationem, et cum iis agam, qui eum propter ista diligunt. qui quales putandi sint, ipsi considerate: ego vero non dicam aliud, nisi eos non sapere, qui

ἐδὲν ἂν εἴποιμι, πλὴν ὅτι γε ἔσωφρονέσσι, παροσνέμοντες αὐτὰς
 τῷ τῷ. τῶν μὲν οὐκ ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὄντων ὑμῶν ἐδέεσθαι εἶναι
 τοιοῦτον πῖθεμαι· καὶ γὰρ δίκαιον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔκκαλον, καὶ
 συμφέρον ἔστω ἔκκαλεν ἐμὲ, ἔκκαλεν καὶ ὑμῶν ἐκ τῶν ἄλ-
 λων πολιτῶν, ἵνα ὡς εἰς ἐλαχίστους τὴν βλασφημίαν ἀγάγω, τὸν
 μαθητὴν, εἰ δὲ βέλτερόν, τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ Φιλοκράτην τὸν
 Ελευσίνιον, μόνον εἶναι τοιοῦτον πῖθεμαι. ἔχῃ ὡς ἐχὶ πλειόνων ὄν-
 των· φελε γὰρ μηδεὶς ἄλλος Ἀριστογείτονι χαίρειν· ἀλλ' ὁ καθ'
 ὑμῶν ὡς ὄνειδος ὀκνῶ λέγειν, ἐπὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν δι-
 καιός ἐμι δημοσία κατηγορεῖν. εἴτα καὶ ταυτὸ ποιήσῃ καὶ πρὸς
 ἕνα ῥηθῆς ὁ λόγος. τὸ μὲν οὐκ ἐξετάζειν ἀκριδῶς οἷον ἀνάγκη
 τὴν φύσιν εἶναι τὸν Ἀριστογείτονι χαίρειν, εἰσώ, ἵνα μὴ πολλὰ
 καὶ βλασφημία ἀναγκάζωμαι διεξιέναι· ἀλλ' ἐκείνο λέγω, εἰ πο-
 τερὸς ἐστὶν Ἀριστογείτων ἀπλῶς καὶ πικρὸς, καὶ συκοφαντικός, καὶ τριβ-
 τός· οἷός τ' ἐπιχινεῖται, δίδωμι, συγχωρῶ, Φιλόκρατες, σοὶ τῷ
 τριβτῷ τὸν ὅμοιον σώζειν· τῷ γὰρ ἄλλων ἀπαιτήτων καὶ φρονημάτων
 ἂν δέῃ, καὶ φυλακῶν ὅντι νόμος, ἐδὲν ἂν πρὸς τῷ οἶμαι χρε-
 ῖσθαι· εἰ γὰρ κάπηλός ἐστι πονηρίας, καὶ παλιγκάπηλος, καὶ μεταβο-
 λῶς, καὶ μονονεὺς ζυγὰ καὶ σάθμα ἔχων πάντα ὅσα πώποδ' ἐπρα-
 ξεν, ἐπώλη, τί τῷ τῷ, ὡς μάταιε, ἀκονῶς; ἔτε γὰρ μαγείρῳ μα-

qui se cum eo coniungant. ac vestrum qui
 in hoc confesso nunc adestis, iudices, talem
 arbitror esse neminem (etenim et iustum
 est, Athenienses, et honestum, et utile, me
 sic et loqui et sentire de vobis) e reliquis au-
 tem civibus, ut maledictum ad quam pau-
 cissimos pertineat, discipulum, aut si vultis,
 doctorem eius, Philocratem Eleusinium il-
 lum, solum talem esse statuo. non quin plu-
 res sint (utinam enim nemo alius Aristogitone
 delectaretur) sed quia in eo, quod, ut vobis
 contumeliosum, dicere vereor, neque alios a
 me civis accusari publice decet. deinde idem
 efficiet etiam in vnum directa oratio. ac
 quali eum esse praeditum ingenio necesse
 sit, qui Aristogitone gaudeat, subtilius in-

quirere omittam, ne multis vti maledictis
 mihi sit necesse: illud autem dico, si impro-
 bus est Aristogito, sine controversia, et
 acerbus, et calumniator, et talis qualem se
 esse pollicetur, largior, concedo tibi, Phi-
 locrates, talis cum sis, tui similem ut de-
 fendas (nam si reliqui cives omnes, et ita
 sunt affecti, ut oportet, et leges observant,
 nihil istud reipublicae incommodaturum ar-
 bitror) sin caupo est improbitatis, et man-
 go sordidissimus, et propola, et ea quae vn-
 quam egit, tantum non statera et ponderi-
 bus adhibitis vendidit, quid istum, o inepte,
 acuis? neque enim mehercule coco vllus
 usus est cultri habetis, neque ei qui per se
 vult negotia faceffi, et mala dari omnibus,
 calu-

χαίρας ἐδέν ἐς' ὄφελ' ὀφείλει, ἢ τις μὴ τέμνῃ, ἔτε τῷ βυλο-
 μύῳ δι' αὐτῆ πασι πράγματι καὶ κακὰ γίγνεται, ὁ ταῦτα
 ἀποδωσόμενος συκοφαντίας ἐδέν ἐπὶ χησίμῳ. ἀλλὰ μὲν ὅτι
 τοιῦτός ἐστιν ἔστι, εἰδότε σοι φράσω. τὴν καθ' Ἡγήμον' εἰς-
 ἀγγελίαν μέμνησαι ὡς ἀπέδοτο, καὶ τὰς καὶ Δημάδου γραφάς.
 οἶδ' ὡς ἐξέλιπε τὸν ἐλαιοπώλιον Ἀγάθωνα. ταῦτα γὰρ πρῶτον
 βοῶν καὶ κεκραγὼς ἐκ ἐκ, καὶ πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω ποιοῦν ἐν
 ταῖς ἐκκλησίαις, ὡς δέον σφραγίσαν, λαβὼν ὁ, τι δήποτέ, παρὼν ὅτε
 ἠφίετο, ἄφρων' ἐγχεύετο. πῶν καὶ Δημοκλέους εἰσαγγελίαν ἀνασεί-
 σας ποῖ ἐπρεψεν; ἀλλὰ μυρία, ὧν ἐμοὶ μὲν ἔργον ἀπάντων
 μνησθῆναι· σὺ δ' οἶδ' ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις, ἐρτολαβὼν
 αὐτῶν. Τίς ἐν ὁ τὸν τοιῦτον σώζων, ἢ πονηρὸς, ἢ χησός; διὰ τί;
 τῶν μὲν γὰρ ὁμοίων προδοτικῆς, τῶν δὲ χησῶν ἐχθρὸς ἐκ φύσεως
 καὶ γένους· πλὴν εἰ συκοφάντης τις καὶ πονηρὸς σπέρμα καὶ ρίζαν,
 ὥστε γεωργὸς, ὑπάρχεν οἷον δαίν τῇ πόλει. τῆτο δὲ καλόν,
 ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζω δὲ, μὰ τὰς θεάς, ἐδ' ὅσιον. ἐδὲ γὰρ
 τὰς προγόνους ὑπολαμβάνω τὰ δικαστήρια ταῦτα ὑμῖν οἰκοδο-
 μῆσαι, ἵνα τὰς τοιούτους ἐν αὐτοῖς μοχθήτε, ἀλλὰ τὸνδ' αὖτίον,
 ἵνα ἀνείργῃτε, καὶ κολάζῃτε, καὶ μηδεὶς ζηλοῖ, μηδὲ ἔπιθυμῇ κακίας.
 δυσκαλιόπαυσον δὲ πικρὸνδύς πρᾶγμα εἶναι πονηρία. ὅπως γὰρ

calumniator venditurus omnia, quicquam
 prodest. talem autem esse istum, scienti
 tibi dicam. meministi ut Hegemonem laesae
 maiestatis reum fecerit. ut ab accusando
 Demade accepta pecunia destiterit. ut A-
 gathonem olearium missum fecerit. cum
 enim dudum clamitaret et vociferaretur,
 pro diuum atque hominum fidem, et pro
 concione coelum terrae misceret, quaestio-
 nes habendas clamitaret, accepta quacun-
 que mercede, quanquam praesens, cum is
 absolueretur, obmutuit. in accusando De-
 mocle perduellionis reo, accusationem quo
 reiecit? alia infinita sunt, quorum mihi
 meminisse omnium laboriosum est: te au-
 tem etiam exempla illarum actionum ha-

VOL. III.

bere scio, qui illi propter praedae societatem
 subseruias. Quis igitur est, qui talem tue-
 tur? bonus, an malus? malus. quamobrem?
 nam et sui similitum est proditor, et bono-
 rum hostis natura et genere: nisi quis calu-
 mniatoris et hominis improbi fermen et ra-
 dicem, ut agricola, relinquenda esse censet
 reipub. quod non est honestum, Atheni-
 enses, atque, ita me dii ament, nefas etiam
 esse existimo. neque enim maiores vobis
 has curias aedificasse puto, ut istud homi-
 num genus in eis tanquam viuiradices pro-
 pagaretis, sed contra, ut coereretis, et pu-
 niretis, neque quisquam aemularetur, aut
 appeteret improbitatem. omnino autem id
 est improbitatis ingenium, ut sine magnis re-

Αριστογείτων ἔπ' ἰ τοῖς ὁμολογημένοις ἀδικήμασιν εἶναι κείναι,
 καὶ ὅτι δ' ὀπόλως πάλας, τί γὰρ ποιεῖν, ἢ λέγειν; ὅς εἰς τῶν ἡκεῖ
 πονηρίας, ὥς ἐνδεδαγμένον ἦδη, βοῶν, συκοφαντῶν, ἀπειλῶν
 ὅτι ἐπαύειο· οἷς μὲν ὑμεῖς τὰ μέγιστα ἐνεχειρίζετε στρατηγοῖς, ὅτι
 αὐτῶν δ' ἐγγύειον αἰτῶντι ὅτι ἔδωσαν, ἔδ' ἔτι κοπερώνων ἂν ἔπ' ἰσά-
 τας ἐλέσθ' φάσκων· ὅτι ἐκείνοις ὑβρίζων, οὐ· ἐκείνοις μὲν γὰρ
 ἔξω μικρὸν δ' ἐγγύειον δ' ὅσι τέτω, μὴ ἀκέραια ταῦτα· ἀλλὰ τὴν
 ὑμῶν χερσὶν ἰσχυρὰν περὶ λακίζων, καὶ τ' ἐαυτῶν πονηρίας ἐπι-
 δεῖν ποιεῖν· τὰς δ' ἐκληρώσας δ' ἐχάς σπαράττων, αἰτῶν,
 εἰσπράττων δ' ἐγγύειον, τί κακὸν ἐ παρέχων; τὰ τελευταῖα δ' ἐ
 ταυτί, πάντας εἰς ταρχήν καὶ εἰς ἐμβολαῖν ζητήσας, γράμ-
 ματ' ἐκίθει· ψευδῶν ὅλως δ' ἐπὶ τῶν πάντων κακῶν πεφυκῶς καὶ
 περὶ δ' ὧν, ὅτι τριτὸς ἐστὶ τῶ βίῳ. σκοπεῖτε γὰρ. εἰσὶν ὁμοῦ
 δυσμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι. τέτων ἕκαστος ἐν γέ π' ἐπ' ἰσίων καὶ
 τὴν ἀγορὰν περὶ ἐχέει, ἦτοι, καὶ τὸν Ἡρακλέα, τῶν κοινῶν ἢ τῶν
 ἰδίων· ἀλλ' ἐχ' ὅτι, ἔδ' ἐν ἐστ' ἂν ἐχοι δεῖξαι πρὸς ὅτ' ὁ τὸν βίον
 ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν καλῶν· ἐχ' ἰ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν ἐπὶ
 ἔδ' ἐν τὴν ψυχὴν διατρέφει· ἐ τέχνης, ἐ γεωργίας, ὅτι ἀλλης ἐργα-
 σίας ἐδεμῖας ἔπ' ἰμελεῖται· ἐ φιλοδουρωπίας, ἐχ' ὁμιλίας ἐδε-
 μῖας ἐδ' ἐν κοινῶν· ἀλλὰ πορεύει· διὰ τ' ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφεις,

primi difficultatibus haud possit. cum enim
 Aristogito in manifestis iniuriis accusetur,
 et non olim perierit, quid faciendum est,
 aut dicendum? qui eo venit improbitatis,
 ut iam accusatus, clamitare, calumniari, mi-
 nitari non defisteret. quibus enim vos res
 maximas credebatis ducibus, quia nummos
 ei postulanti non dabant, eis nec fimeta
 committenda esse dictitabat: quibus verbis
 non illos laedebat, non (licitum enim eis erat,
 paucis nummis datis, ea non audire) sed
 vestra suffragia contemnebat, et suam im-
 probitatem ostentabat. magistratus porro qui
 forte creantur, lacerabat, poscebat, pecu-
 niam exigebat, quo malorum genere non
 vexabat? postremo autem omnis in tumultu

tum et seditionem conlicere studuit, falsis li-
 teris propositis: denique in omnium perni-
 ciem natus est, et talem se esse tota vita
 declarat. ita enim rem perpendite. Athe-
 nienfes omnino vices mille sunt: horum
 unusquisque vno saltem negotio quopiam
 occupatus, in foro obambulat, siue id sane
 publicum sit, siue priuatum. iste autem nihil
 quicquam ostendere possit rei moderatae aut
 honestae, in qua versetur et vitam agat: non
 publico aliquo bono animum occupatum ha-
 bet: non arti, non agriculturae, non ulli
 quaestui studet: cum nemine ullis humani-
 tatis aut familiaritatis officiis est coniunctus:
 sed per forum incedit viperae instar, aut
 scorpionis, erecto aculeo, huc atque illuc
 fal-

salutans, circumspectans cui calamitatem, aut maledictum, aut malum aliquod offerat, quo in timorem coniecto, nummos extorqueat: nec ingreditur in ullam publicam constrictam, aut myropolium, aut alias officinas: sed infociabilis, vagabundus, a congressibus abhorrens, non gratia, non amicitia, non vlla praeditus est moderati hominis cogitatione, sed iis comitibus quos pictores lemurius adiungunt apud inferos, diris, maledicentia, invidia, seditione, contentione stipatus incedit. quem igitur nec infernalis deos placatos habiturum verisimile est, sed ad impios relegatum iri propter vitae improbitatem, cum vos delinquentem nacti, non modo non punietis, sed maioribus et-

3 P 2

re-

μιαρὸς οὐκ ἔθαψεν, ἐδὲ τὶς θάψαςι τὴν ταφὴν ἀπέδωκεν,
 ἀλλὰ καὶ δίκην προσέλαχε. πρὸς δὲ τῷ τ' μητρὸς μὴ δποχέας
 τὴν χεῖρα, ὥσπερ δρῶντος ἠκίστατε τῶν μαρτύρων, καὶ τὴν ἀδελφὴν
 τὴν αὐτῆς ἔχ' ὁμοπατρίαν μὴ ἔσαν, θυγατέρα δ' ἐκείνης ὅπως
 δῆποτε γνομένη. ἐὼ γὰρ τῆτο· ἀλλ' ἀδελφὴν γε, ἐπ' ἔξαγωγῇ
 ἀπέδωκε, ὡς φησι τὸ ἐγκλημα τ' δίκης, ἣν ὑπὲρ τέτων ἔλαχεν
 αὐτῇ ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς ἕτοσι, ὁ νῦν σωμαπολογησόμενος. πρὸς
 δ' τέτοις τῆτοις ἔσιν, ἕτερον δεινόν, ὃ γῆ καὶ θεοὶ, πρῶτον ἀκί-
 σεαδε. ὅτε γὰρ τὸ δεσμωτικὸν διορύξας ἀπέδρα, τότε πρὸς γυ-
 ναῖκά πνα ἔρχετο, Ζωδίαν ὄνομα, ἣ ἐτύγχανεν, ὡς εἶοικε, κεχη-
 μύμενος ποτέ. καὶ κρύπτει καὶ διασώζει τὰς πρώτας αὐτὸν ἡμέρας
 ἐκείνης, ὡς ἐξήτειν, καὶ ἐκέρυτον ὅ ἐνδεκα. καὶ μὲν ταῦτα δῶσα ὀκτώ
 δραχμας ἐφόδιον, καὶ χιτῶνίσκον, καὶ ἱμάτιον, ἔξέπεμψεν εἰς Μέ-
 γαρα. ταύτῃ τὴν ἀνδρῶπον τὴν τὰ τριὰς διεργετήσασαν αὐ-
 τὸν, ὡς πολλὸς παρ' ὑμῖν ἔπνε, καὶ λαμπρὸς ἦν, μεμφομένη
 τί, καὶ τέτων ὑπομνήσκουσιν, καὶ ἀξιοῦσαν δὲ παθεῖν, τὸ μὴ
 πρῶτον ῥαπίσας, καὶ ἀπειλήσας ἀπέπεμψεν ἀπὸ τ' οἰκίας. ὡς δ' ἔκ
 ἐπαύετο ἡ ἀνδρῶπος, ἀλλὰ γυναῖκα πρῶτον ἐποίησεν, καὶ πρὸς τὰς
 γνωρίμους προσεῖσα ἐνεκάλεσεν, λαβὼν αὐτὸς αὐτοχειρία, πρὸς
 τὸ πωλητικὸν ἔμελίκει ἀπήγαγε. καὶ εἰ μὴ κείνην αὐτῇ τὸ

restituit, sed et diem dixit: praeterquam
 quod manus a matre non abstinuit, ut modo
 ē testibus audiistis, et sororem suam, non
 quidem germanam, sed ex illa quocunque
 modo susceptam (omitto enim hoc) sed so-
 rorem tamen, peregre abducendam vendi-
 dit, ut asserit eius iudicii crimen, quo eum
 bonus ille frater, eius causa facinoris accu-
 sauit, qui nunc ei patrocinabitur: ad haec
 quae talia sunt, aliud nefarium, o dii im-
 mortales, facinus audietis. cum enim per-
 fesso carcere esset elapsus, ad mulierem
 quandam confugit, nomine Zobiam, cum
 qua nimirum olim consueverat. ea primis
 eum diebus, quibus ab undecimviris quae-

rebatur, et proclamabatur, occultavit. po-
 stea datis octo drachmis in viaticum, et tu-
 nica, et pallio, Megara misit. eam mulie-
 rem tam bene de se meritam, ut prospero
 fortunae statu utebatur, et dignitatem apud
 vos obtinebat, aliquid de eo conquerentem,
 et eius beneficii memoriam refricantem, et
 gratiam sibi referri postulantem, primum a-
 lapa data, et minis additis ab aedibus able-
 gavit: ut autem muliercula non defistebat,
 sed progressa, ut eius sexus est ingenium,
 apud familiaris de eo querebatur, ipse eam
 suis manibus prehensam, ad forum inquilino-
 rum abduxit. ac nisi tributum inquilino-
 rum soluisset, vendita esset per eum, cui
 sa-

μεθόκιον ἔτυχεν, ἐπέπρατ' αὖν διὰ τῆτον, ὃ τ' σωτηρίας αὐτῇ αἰτία
ἔγεγονε. καὶ ταῦθ' ὡς ἀληθῆ λέγω, καλὴ μοι τὸν τὴν ταφὴν τῆ
πατρὸς οὐκ ἀπειληφότα, καὶ τὸν τ' δίκης διαιτητὴν, ἣν ὑπὲρ τῆς
πράξεως τ' ἀδελφῆς ἔλαχεν αὐτὰς ἔτοσι, καὶ τὸ ἔγκλημα φέρε.
καλεῖ δέ μοι πάντων πρῶτον τὸν τῆς Ζωβίας πρεσβύτερον, τῆς
ὑποδξαμνῆς αὐτὸν, καὶ οὗ πωλητῆς, πρὸς ἑς ἀπήγαγόν αὐτήν.
ὑμεῖς δ' ἡγανακτεῖτε δρεπῶς εἰ τῶν τὸν ἔργον φερόντων εἰς τὴν
σωτείαν αὐτὰς κατηγορεῖ. μαρτὸν, μαρτὸν τὸ θνητόν, ὃ ἄνδρες
Ἀθιναῖοι, καὶ ἄμικτον. λέγε τὰς μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Τίς ἔν
ικανὴ καὶ τ' τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα πονηρὰ πεποινηκότ' ἄν
δίκη; τίς ἀξία πρῶτα; θάνατόν μὲν γὰρ ἔμοι γε μικρὰ φαί-
νε. ἐν τίνι εἰπὼν ἐπ' τῶν ἰδίων αὐτῆς πονηριμάτων, τὰ λοιπὰ
ἔασω. πρὶν γὰρ ἐξελθεῖν ἐκ τ' δεσμωτείης, ἐμπεσόντ' ἀνθρώ-
ποι πρὸς Ταναγραίην, πρὸς καλεσμένῳ γεγραμμένῳ ἔχοντος, πρὸς
ελθὼν καὶ λαλῶν ὃ, π' δὴ ποτ' ὑφαίρεται τὸ γεγραμμένον. αἰτω-
μὲν δ' καὶ δεῖνὰ ποιῆντος τὰνδρώπε, καὶ λέγοντος, ὅτι εἰς ἄλ-
λος ὑφῆρξεν, εἰς τῆτο ἀφικνεῖται βδελυρίας, ὥς τύπην ἐπεχεί-
ρησε τὸν ἄνθρωπον. νεάλης δ' καὶ πρὸς φαίος ὢν ἐκείνος, πρὸς
αὐτῆς τελευτῶν, καὶ πολλὴν χρεὼν ἐμπεπληκότος. ὡς δ' εἰς
τῆθ' ἦκεν, ἀπεδίει τὴν ῥίνα τὸνδρώπε. ἔ τότε μὲν πρὸς τὴν γεγα-

salutem ipsa contulisset. haec vere a me dici
ut constet, accersere mihi eum qui mercedem
sepulti patris eius non recepit, et eius litis
arbitrum, quam ei propter sororem venun-
datam intendit iste. profer et accusationem,
sed ante omnia voca Zobiae patronum, quae
eum suscepit, et venditores, ad quos eam
adduxit. vos autem modo aegre ferebatis, si
eos qui ei collectam ad salutem conferrent,
accusaret. nefaria, nefaria bellua est, Athe-
nienfes, et immanis. recita testimonia. ΤΕ-
STIMONΙΑ. Quod igitur satis magnum in
eum, qui tot et tanta scelera perpetravit,
supplicium statuatur? quae digna poena ab
eo exigetur? mors quidem parua mihi vide-

tur. quod si vnum adhuc ex priuatis eius
scelerate factis recensuero, cetera omittam.
priusquam e carcere egrederetur, eo con-
iecto quodam homine Tanagraeo, qui ad
satisfactionem tabulas habebat, cum eo con-
gressus, et nescio quid colloquens, surripit
tabulas. cum autem homo quereretur, et
grauiter ferens diceret, neminem alium sur-
ripuisse, eo dementiae peruenit iste, ut eum
verberare aggrediretur. is vero ut recens.
atque integer, superat illum iam rancidum,
et diu maceratum. cum autem eo ventum
esset, praemordet nasum hominis; ac tum
quidem ea calamitate pressus ille, ab inue-
stigandis et quaerendis tabulis destitit, post
in-

νῆαν συμφορὰν ὁ ἄνθρωπος ἡρόμενος, ἀπέστη δὲ τὸ γραμματεῖον ἐξουσίαν καὶ ζητεῖν, ὅτερον δὲ δώσειν τὸ γραμματεῖον ἐν κισσῷ πινί, δὲ τὴν κλεῖν ὅδῃ εἶχε. καὶ μὲν ταῦτα ψηφίζοντες ὡς αὐτὰ ταῦτα οἱ ἐν τῷ οἰκήματι, μὴ πυρρὸς, μὴ λυχνύς, μὴ πολεῖς, μὴ βρωλεῖς μηδὲνα μηδεὶνός τῷ κοινωνεῖν, μηδὲ λαμβάνειν, μηδὲ αὐτὸν τῷ διδόναι. ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλὰ μοι τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν, δὲ τὴν ῥῖνα ὁ μισθὸς ὅδῃ ἐδίωκον κατέφαγε. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. καλῶν γε ἐρῶν ὁ ῥήτωρ δημηγόρος ὑμῖν γέγονεν. ἀξίον γε ἐκ δὲ τὰ τοιαῦτα πεποιηκότος σόματι λόγον ἢ συμβελίῳ πᾶσι ἀκῆσαι. ἀνάγνωθι δὲ καὶ τὸ καλὸν ὡς αὐτὸ δόγμα. ΔΟΓΜΑ. Εἴτ' ἐκ αἰχμῶδε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μὲν ἐπὶ πορνείᾳ καὶ τοῖς αἰχμῶδε ἐμπεπληκότες εἰς τὸ οἶκημα, τοσούτῳ τῷτον ἡγήσασθε αὐτῶν πορνότερον, ὥς τε ἄμικτον αὐτοῖς κατέσῃσαι ὑμεῖς δὲ δῖξεν λακότην τῶν νόμων αὐτὸν ἐκ τῆς πολιτείας εἰς ὑμᾶς αὐτὰς κατέσῃσει; τί τῶν πεπραγμένων, ἢ βεβιωμένων ἐπαινεσθότες; ἢ τί τῶν πάντων ἐχὶ δυσχεράσθοντες; ὅκ ἀσεβής; ὅκ ὠμός; ὅκ ἀκάθαρτος; δὲ συκοφαντίας; ἀλλ' ὅμως τοιαῦτα ποιεῖν καὶ τοῖς ὡς ἂν, ἐν ἀπάσαις αἰεὶ βοᾷ ταῖς ἐκκλησίαις ἐγὼ μόνος ἐπὶ δυνεὺς ὑμῖν πάντες ἔτοι σπασαῖσι παροδεδόθε' ἢ παρ' ἐμοὶ μόνον δύναι λαίπῃ. βέλομαι δὲ τὴν σφοδρὰν καὶ μεγάλῃ δύναι

inueniunt eas in arcula quadam, cuius iste clauem habebat. deinde qui in carcere erant, huiusmodi decretum faciunt: non ignem, non lucernam, non potum, non cibum ullum cum eo esse communicandum, nec accipiendum ob eo, ei nec dandum quicquam. haec ut a me vere dici constet, ipsum mihi hominem voca, cuius nasum nefarius iste praemorsum deuorauit. ΤΕΣΤΙΜΟΝΙΟΝ. egregiorum scilicet operum vobis orator iste artifex exstitit. operae precium vero est, ex tali ore aliquam orationem audire, aut consilium. recita etiam praeclarum illud decretum de eo factum. ΔΕΚΡΕΤΟΝ. Et non pudeat, Athenienses,

cum homines propter improbitatem et foedissima facinora coniecti in carcerem, tanto istum se improbiorem esse duxerint, ut aqua et igni interdixerint, si vos expulsum eum legibus ex republica, in vestrum numerum recipietis? quod eius facinus, quam vitae rationem laudabitis? aut quid potius omnium non aegre feretis? nonne impius est? nonne crudelis? nonne impurus? nonne calumniator? et tamen talis cum sit, et talia designet, in omnibus semper concionibus clamat, ego solus adhuc vobis bene cupio: omnes isti conspirarunt: proditi estis: sola mea beneuolentia est reliqua. inquiram autem in vehementem istam eius et ingen-

tem

αὐτῆς ταύτῃ ἐξετάσαι, πότεν ἐστὶ καὶ ἐκ τίνος ὡς ἀληθῶς αὐτῶς
γεγονῆα. ἢ εἰ μὴ ἐστὶ ταύτῃ, χρεῖσθε αὐτῇ, καὶ πισθήτε· εἰ δὲ μὴ,
φυλάττωτε. πότερην γὰρ, ὅτι ἔπαλθες αὐτῆς θάνατον κατέγνωτε,
καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς ὄφλασαν ἀποσάσεις ἀπέδοτε, διὰ ταῦτα
αὐτὸν ὑμῖν ὑπολαμβάνετε εἶναι; ἀλλ' ἄτοπον, καὶ τὸν Δία
καὶ πάντας τοὺς θεοὺς, τὴν γὰρ. εἰ μὴ γὰρ θεοὺς ἐστὶν ἐκείνοις, καὶ τὸν
τῆ φύσεως διασώζει νόμον, ὅς ἐστι ἀνθρώποις, καὶ θεοῖς εἰς ὃ αὐτοὺς
ἅπαντες ὤρεται, εἰργάζεσθαι γονεῖς, κακόνους ἐπὶ τοῖς ἐκείνους ἀπο-
λωλεκόσι, δῆλον ὅτι καὶ νόμοις καὶ πολιτείᾳ τῇ τέττων· εἰ δὲ μηδὲν
τέττων ὑπόλογον ποιεῖται, ἥδέως ἂν εἰδείω, τίς ἐστιν ὁ τὴν πατέρα
τοῦ γονέως ἀνοίαν ὁρῶν παρδεδωκότα τέτον, καὶ παρὰ τὸν δῆ-
μον καὶ ἔχειν ὑπὸ χρεῖται, πισθίω. ἐγὼ μὴ γὰρ ἄπιστον, καὶ
θεοῖς ἐχθρὸν, καὶ μόνον ἀνθρώποις ὑπολαμβάνω τὸν τῆ γονέως
ἀμελεῖν. ἀλλὰ, καὶ Δία, ὅτι τὰς ἐνδείξεις αὐτῆς κατέψηφισατε,
καὶ οἱ εἰς τὸ δεσμωτήριον κατέθεσθε, καὶ αὐτὸν, καὶ τὸν ἀδελφόν,
διὰ ταῦθ' ὑμῖν θεοὺς ἐστὶν; ἀλλὰ καὶ τὴν ἄτοπον. ἀλλ' ὅτι τὴν
δὲχων, καὶ ἔλαχεν, ἀπεδοκιμάσατε; ἀλλ' ὅτι πᾶσι νόμων αὐτῆς
κατέγνωτε; ἀλλ' ὅτι πάντες ταλάντων παρδεδωκόσατε; ἀλλ' ὅτι
δακτυλοδεικτεῖτε, ὅτι τῆς πονηρότατος τῶν ὄντων ἀπάντων δεικνύ-
ναι; ἀλλ' ὅτι τῆς ὑπαρχόντων νόμων ἐπὶ πολιτείας μενόντων, ὅτι

tem benevolentiam, unde ea sit, et unde
reuera ortum duxerit, ut si est talis, ea uti-
mini et freti sitis: sin minus, uti caueatis.
nunquid inde, quod patrem eius capitis da-
mnastis, et matrem eius conuictam deser-
tae clientelae vendidistis, propter haec eum
vobis bene velle existimatis? at hoc, ita me
Iupiter diique omnes ament, absurdum est.
nam si illis bene cupit, et legem naturae
tuetur, quae una et hominibus et feris ex
aequo est sancita, ut parentes diligant, ma-
le vult iis, qui illos peremerunt. apparet
igitur eodem esse animo et in leges, et in
republicam illorum: sin nullam horum ra-
tionem ducit, perquam scire velim, quis

eum, quem benevolentiam in parentes ab-
ieciisse videret, ea esse praeditum, qua se po-
pulum nunc prosequi iactat, crederet. equi-
dem adduci non possum, et diis iniustum non
modo hominibus, eum esse puto, a quo pa-
rentes negligentur. at hercule quod eius de-
lationes damnastis, quod bis in carcerem
coniecistis, et ipsum, et fratrem, propterea
vobis bene cupit? sed et hoc absurdum est.
an quod magistratum qui ei sorte obuenerat,
abrogastis? an quod violatarum legum con-
demnastis? an quod quinque talentis mul-
ctastis? an quod digitis eum monstratis,
cum monstrare vultis omnium mortalium
improbissimum? an quod saluis legibus, et,
ra-

ἐν τῇ αἰχρῶν αὐτῶ τέτων ἀπαλλαγῇ; ἀλλὰ διὰ τί ὑμῖν ἔτος
ἐπὶ οὖν; ὅπ, φησὶν, ἀναιδῆς ἐσιν; ὁ δὲ ἀναιδῆς ἐκ τίνος ὠνο-
μάσθη τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ ὅταν τὰ μήτε ὄντα μήτ' ἂν γυρόμενα,
ταῦτα τολμᾷ λέγειν δι' ἀναισχυντίαν, ὅπως ὁδοὶ ποιεῖ; Ἡγούμεναι
τοίνυν καὶ περὶ τῆς ἐνδείξεως, ἃ μὲν ἀπαλιπεῖν ἔδοξε Λυκούργου,
βέλτιον εἶναι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς,
ὥσπερ ἂν εἰ χρεῖται ἐσκοπέετε ἴδιον, ἕτως ἔξελάσαι τῆτον, καὶ τὰ
τεταῖς ἔσ' ἀγῶντος δίκαια. εἰ τοίνυν τις ὀφείλει πινὰ ἢ πᾶτο χη-
μαῖα, ὁ δὲ ἡγεῖτο, εἰ μὲν ἐφαίνοντο αἵτε σιωπῆται, καθ' ἃς ἐδανεί-
σατο, κείμεναι, ἔσ' τεθέντες ὄργῃ ἐσηκότες, τὸν δ' ἐνέμενον ἡγεῖσθαι
ἀναιδῆς δηλονότι· εἰ δὲ ἀντημενύα ταῦτα, τὸν ἐγκαλοῦντα. ἔτω
ταῦτα πέφυκεν. εἰσὶ τοίνυν ὧν Αἰσχρογείτων ὀφείλει τῇ πόλει,
σιωπῆται μὲν, ἔσ' νόμοι, καθ' ἃς ἐγγραφον πάντες ἔσ' ὀφλισκά-
νοντες, ὅς τ' ἢ, ἢ σφύρις, ἢ πῶς τῇ θεῷ κειμένη. εἰ μὲν ἔν ἀνήρηται
ταῦτα, καὶ ἔξήλειπ' τὸ ὄφλημα, ἡμεῖς ληροῦμεν, μᾶλλον ἢ ψυ-
δόμεθα· εἰδὲ ἔτι ἐστὶ καὶ ἔσαι ἕως περὶ ἂν ἐκτίσῃ, καὶ μὲν, ἔσ'· ἔ-
δεν ἀληθὲς λέγει, ἀλλ' ἀδικεῖ, καὶ δεινὰ ποιεῖ, τὰ κοινὰ δίκαια
ἀφαιρίζειν ἑπ' αἰσχροῦ. ἔσ' γὰρ, εἰ μὴ πᾶν ὅσον ὥφλεν, ὀφείλει, νῦν
ἢ κρείσσει, ἔσ' ὁ λόγος ἐστὶν ἀλλ' εἰ ὀφείλει. ἢ δεινὰ γὰρ ἂν πά-
θοιεν ἔσ' διὰ γραφῶν ἐγγεγραμμένοι μόνον, εἴθ' ὅτι μικρὰ, καὶ ἔ-

republica incolumi, hac ignominia liberari
nullo modo potest? cur tandem vobis iste
bene cupit? quod se impudentem esse fa-
tetur? at impudens ex qua re alia nomen
est sortitus, nisi quod, quae neque sunt, ne-
que facta sunt, ea dicere audet, propter im-
pudentiam, id quod iste facit? Iam quae in
accusatione mihi praetermittere visus est
Lycurgus, ea vobis praestat exponere. ar-
bitror enim oportere vos, tanquam si de pri-
vato aliquo debito vestro ageretur, sic in
istum inquirere, et in causae huius aequi-
tatem. si quis igitur pecuniam debere ali-
quem criminaretur, is vero negaret, si pro-
ferrentur tabulae, secundum quas mutatus
esset, et affixi essent libelli, eum qui negat

ret, utique impudentem putaretis: fin haec
sublata essent, eum qui postularet. sic na-
tura comparatum est. sunt igitur eorum
quae Aristogito reipub. debet, tabulae, le-
ges, quibus inscribuntur omnes qui de-
bent, libelli, tabella iuxta deam sita. quod
si haec sublata sunt, et expunctum est de-
bitum, nos nugae agimus, ac potius menti-
mur: fin restant, et restabunt donec solue-
rit, et manent, iste nihil veri dicit, sed
delinquit, et iniurius est, qui iura commu-
nia extinguere conetur. neque enim id nunc
agitur in hoc iudicio et disceptatione, tan-
tumne ne debeat, quanti mulctatus est, sed
an debeat. alioqui periniquum ageretur cum
iis, qui ob solam accusationem sunt inscripti,
si

δὲν ἡδίκηκασιν, ἰσχύς τὸ ὀφείλειν καὶ αὐτῶν· εἰ δέ τις μεγάλη ἡδίκηκός, καὶ μίαν θείας ἢ δύο καταβολάς, ἴππμθ' ἔσαι. ἐπ' τοίνυν τρία ἐπὶ τὰ ὀφλήματα, ἃ ἐγγράψῃ, καὶ ἐφ' οἷς ἐνδέδεικ'. τὰ μὲν δὴ δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποιήῃ, τὸ δ' ἐν, ἐκ ἀπογράφῃ· ἀλλὰ βυλδύσεως τὸν Αλωπεκῆθεν Αείσωνα διώκει. ναὶ φησιν· ἀδίκως γὰρ με γέγραφε. δαῖ δὴ σε, ὡς εἶκε, δίκην λαβεῖν. ἐκ-
ἐν ὑποχεῖν πρῶτον, καὶ μέναι ἐν οἷς πέπονθας ἀνάγκη· ἢ πίνθ' λήψῃ δίκην; εἰ γὰρ ἐξέσῃ σοι πάντα ποιεῖν, ἀπὸ τοῖς ἄλλοις, τί ἡδίκησαι; φέρε δὴ, πρὸς θεῶν, καὶ κείνο σκέψασθε. αὖν ἔλη τὸν Αείσωνα· τὸ βυλδύσεως, τί ἔσαι; ἐξαλειφθήσε', καὶ Δία, ὅδ' ἀν-
τεγγραφῆσεται. ταῦτα γὰρ ὁ νόμος λέγει. καλῶς. πότερον ἐν ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ὅδ' μὴ ὀφλήσῃ τῷ δημοσίῳ, ὃ ἐξαλει-
φθεὶς, ἐκείνθ' ἢ ἐπίτιμθ' ἔσαι, ὃ ἐγγράφῃ; ἐκ γὰρ ὧν νυνὶ ὁδε ἀξιοί, ταῦτα συμβαίνει. εἰ γὰρ, ὅτ' ἐγγράψῃ, μὴ ὀφείλῃ, ἐπειδὴν ἐξαλειφθῇ, ὀφλήσῃ δηλονότι. ἀλλ' οὐκ ἐστὶ ταῦτα, οὐκ ἐστίν. ἀλλ' ὅταν ἐξαλειφθῇ, τότε οὐκ ὀφείλῃ· ἐκὲν νυνὶ ὀφείλῃ. τί δ'; αὖν αὐ-
τὸς ἀποφύγοι, πῶς τε κομιῆται ταῦθ' ἢ πόλις, ἃ νυνὶ, οὐκ ἐξόν, ἔτθ' αὐτῷ ποιεῖ; πόθεν δὲ οἷς ἔτθ' θανάτῃ πμᾶται, καὶ δε-
σμῷ, πεινῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὃ μὲν τὰς ψυχὰς, οἱ δὲ τὸ μὴ δεινὰ πέπονθεναι κομιῇ; ὃ γὰρ ἐδὲ τῶν ἰσῶν, ἐδὲ τῶν ἐγκυ-

si ipsi, propterea quod parum atque adeo ni-
hil deliquerant, aere alieno erunt obstricti:
alius, magnis delictis admissis, si vnam at-
que alteram pensionem soluerit, pristinam
dignitatem recuperabit. tria sunt autem de-
bita quae inscripta sunt, et propter quae est
accusatus. ac duo quidem in commentarios
relata sunt, vnum non est relatam, quod
iste falsae inscriptionis Aristonem Alope-
censem accusat. nae, inquit, iniuste enim
me inscripsit. poena igitur tibi, ut par, su-
menda est. sed et luenda primum, et ea
rata habenda necessario, quae perpeffus es.
alioqui cuius rei poenam sumes? si tibi enim
agere licet omnia quae ceteris, quae facta
tibi est iniuria? agite, per deos, illud etiam

VOL. III.

considerate, si Aristonem falsae inscriptio-
nis reum peregerit, quid fiet? expungetur
ipse medius fidius, et ille eius loco inscri-
betur. sic enim leges iubent. recte. vtrum
igitur ab eo die iste erit aerarius, qui ex-
punctus fuerit, ille dignitatem retinebit, qui
huius loco inscribetur? ex istius certe po-
stulatis nunc ista eueniunt. si enim, eo quod
inscriptus est, non debet, ubi expunctus
fuerit, debet profecto. sed haec non ita
sunt, non ita sunt. verum ubi deletus fuerit,
tum non debet: nunc igitur debet. quod
si ille fuerit absolutus, a quo recipiet ea res-
publica, quae nunc iste facit, cum ea fa-
cere ei non liceat? unde, quos iste capitis
arceffit, quos in vincula coniicit, passim in

iu-

καὶ τῶν δικαίων μετὰ τὴν διδόντα ἢ νόμοι, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἐτέ-
 ρης αἰτίας γίγνεται· ὅτε ὁρθῶς, ὅτε ἀπολύτως, ὅτε ὡς συμφέρει,
 γιγνομένων τούτων. ἀλλ' ἐγὼ ταῦθ' ὁρῶν θαυμάζω, τὰ γ' ἀνὰ
 κατὰ γίγνεται. τί ποτ' οὕτως εἶναι, εἰ μὴ ἢ γὰρ μὴ ἀνὰ, τὰ δ' ἄλλοι
 κατὰ γίγνεται; ὅτε ἐστὶ τὸ ἡμέτερον, καὶ δὲ ἡμέτερον. ἀλλ' ὅταν οἷς ἐκ
 τῶν νόμων μὴ ἐξέσιν, ἐκ τῶν ὑμετέρων βελήσεων ἐξῇ· ὅταν ἢ μὲν
 ἀπονομήα τιμὰται, τὰ χεῖρα δ' ἀπορρίπτῃ· ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ
 συμφέρον ἡπιάται δ' ὁρθῶς· τότε ἀνὰ ἐ κατὰ πάντα καὶ κατὰ
 ζῆν ἐστέφεται. Ἡδὴ τοῖσιν τοῖς εἰδὼν τῶν ἀπορρίπτων, οἱ τοῖς
 ἀπορρίπτων αὐτοῖς ἀπορρίπτων, καὶ ὅτε ἔχοντες ὡς ὅτε ἀδικεῖ
 δεῖξαι, ὅ μὲν εἰς τὴν δ' βίαν μελεόμεθα, καὶ σωφροσύνην καλεῖσθαι
 γόν, οἷς εἰς τὰ τῶν ἀπορρίπτων ἐργὰ καὶ λειτουργίας, ὅ δ' εἰς
 ἑτέρα τοιαῦτα, δι' ὧν εἰς ἔλεον καὶ φιλοφροσύνην τὰς δικάζοντας
 ἡγάγον· τὰ δ' ὅθεν ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βέλους ὄντα, ἀλλὰ
 πάντα ἀπορρίπτων, φάραγγας, βάραθρα. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐρεῖ;
 ὧν δ' ὁ πατήρ αὐτῶν τι πεποίηκε, καὶ Δία; ἀλλὰ καλεῖσθαι καὶ ὑμεῖς
 ἐν τέτοις τοῖς ἀπορρίπτων αὐτῶν θάνατον, ὡς ποιεῖς δηλονότι καὶ
 αἰεὶ τεθνάναι. ἀλλὰ, καὶ Δία, εἰ ταῦτ' εἰν αὐτῶν δυσχερῆ, τὰ καὶ
 τὸν πατέρα, εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον καλεῖσθαι, ὡς σωφρονα καὶ με-
 τερον; ποῖον; ὅν καὶ βελήσκει; ὅν καὶ γὰρ πάντες ὑμεῖς ἐστέκατε,

iudicio circumiens, illi vitam recipient, hi
 id consequentur, ne crudeliter tractati sint?
 quem enim nec in aequalis iuris et quotidiani
 societatem leges admittunt, is in mala ex-
 trema conicit alios, quod fit non recte, nec
 civiliter, neque utiliter. quae ubi video,
 miror sursum deorsum verti omnia. quid e-
 nim fore putatis, si terra sursum, astra de-
 orsum conuersa fuerint? hoc fieri neque po-
 test, neque debet. tum vero ita fit, cum
 his, quibus non licet legibus, vestra volun-
 tate licet: cum improbitati honos habetur,
 virtus abiicitur: cum ius et utilitas vinci-
 tur ab inuidia: tunc sursum deorsum versa
 esse omnia est existimandum. Iam reorum

quosdam vidi, qui cum ipsis rebus vincerentur,
 et se peccasse inficias ire non possent,
 tamen quia alii ad vitae moderationem et
 temperantiam, alii ad res maiorum gestas et
 obita munera, alii ad eius generis alia con-
 fugiebant, per ea flexisse iudices ad miseri-
 cordiam et humanitatem: isti autem ad lo-
 corum illorum nullum, accessum esse video,
 sed omnia praecipitia, salebrosa, barathra.
 quid enim omnino dicet? eorum aliquid quae
 pater suus fecit scilicet? sed vos illum in hoc
 iudicio capite condemnastis, ut improbum
 nimirum, et dignum qui occideretur. at her-
 cule, si, quod ad patrem attinet, in salebris
 haeret, ad suam vitam confugiet, ut tempe-
 rantem

οὐκ ἐπιταύτῃ, ἀλλ' ὅταν, εἰς τὰς λειψυγίας ἀποχωρήσῃ; τὰς
 τότε, ἢ πᾶς γενομένης; τὰς δ' παλαιάς; ἀλλ' οὐκ εἰσὶν. ἀλλὰ τὰς
 ἑαυτῷ; Φάσεις, ἀπαλῶγας, ἐρδύξεις, ἢ χι λειψυγίας ἀγρήσετε.
 ἀλλὰ, ἢ Δία, καὶ χυεῖς τέττε, συγγενεῖς πολλοὶ καὶ καλοὶ καὶ
 θεοὶ πᾶσι γὰρ αὐτὸν ἐξαίρητον; ἀλλ' ὅτ' εἰσὶν, ὅτ' ἐγγύοντο πύ-
 ποτε. πῶς γὰρ, τί γε μὴδ' ἐλαθέτω; πάλιν ἐστὶ, ἢ Δία, ἐστὶν ἀδελ-
 φός τις ἔσθ' αὐτῷ ὁ παρὼν, καὶ τὴν καλὴν δίκην αὐτῷ λαχόν-
 τος; εἰ τὰ μὴ ἀλλὰ τί δ' αὖ λείπεται; ἀδελφός δ' ἐστὶ τέττε ὁμοπά-
 σιος, καὶ ὁμομήτερος, καὶ παρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ δίδυμος. ἔτος
 τὰ μὴ ἀλλὰ σιωπῶ. ἀλλ' ἐφ' οἷς ὑμεῖς τὴν μαρτὴν Θεωρίδα,
 τὴν Λημνίαν, τὴν Φαρμακίδα, καὶ αὐτὴν, καὶ τὸ ὄρος ἅπαν ἀπεκλή-
 ναι, ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα, καὶ τὰς ἐπωδάς πᾶσι τ' ἰατρ-
 παύσης αὐτῆς, ἢ καὶ ἐκείνης τότε ἐμύνησεν, ἐξ ἧσπερ ὁ βασιλεὺς
 ἔτοσι πεπαιδευμένη, μαγιστὴ καὶ φενακίς, καὶ τὰς ὀπλῶν
 φησὶν ἰατρὴ, αὐτὸς ὢν ὀπλῶν πᾶσι πονηρία. ὅτ' ἐν αὐτὸν
 ὀξυπύρῃ ὁ φαρμακός; ὁ λοιμός; ὃν οἰωνίσαι ἂν τις μᾶλλον
 ἰδὼν, ἢ περὶ πᾶσι βέλοισι; ὅς αὐτὸς αὐτῷ θανάτῳ τετίμηκεν,
 ὅτε τριάντην δίκην ἔλαχε; τί ἔν λοιπόν, ὃ ἄνθρωπος Ἀθηνῶν; ἂ
 κοινὰ, ἢ Δία, πᾶσι ὑπάρχει τοῖς ἀντιζωόντοισι πᾶσι τ' ἑν ἄλ-
 λων ὑμῶν φύσεως, καὶ ἕδεις αὐτὸς ἑαυτῷ ταῦτα φέρει τῷ κεινο-

rantem et moderatam? quam? eam quam
 non vixit? in ea enim quam vos vidistis o-
 mnes, non est talis. at, heus tu, ad obita
 munera se recipiet? quando illa, aut ubi?
 paterna? at nulla sunt. sua? delationes, ab-
 ductiones, accusationes, non munera reperi-
 etis. at hercule, ut haec nulla sint, cognati
 multi, iique boni viri, pro eo deprecabun-
 tur? sed neque sunt, neque fuerunt unquam.
 qui enim ei cognati sint, qui ne ingenuus
 quidem est? vno excepto fratre isto, qui ei
 nunc adest, et praeclaram illam litem ei in-
 tendit. de quo dicere cetera quorsum attinet?
 frater eius est germanus, et vterinus, et prae-
 ter mala reliqua, etiam gemellus. is, cetera

quidem taceo: sed propter quae vos nefariam
 Theoridem, Lemniam illam, illam venefi-
 cam, tum ipsam, tum uniuersum eius genus
 occidistis, iis venenis et incantamentis ab
 eius ancilla acceptis, quae tum eam detulit,
 ex qua fascinator iste liberos suscepit, impo-
 sturam et fucum facit, et comitali morbo
 laborantis se curaturum proficitur, cum ipse
 omni labore improbitate. is igitur pro eo
 veneficus intercedet? homo pestilens? quem
 qui viderit, abominetur potius, quam allo-
 quatur? qui ipse eum capitis arcessit, cum
 talem litem intenderet? quid igitur restat,
 Athenienses? ea nimirum praesidia, quae
 reis parata sunt a reliquorum nostrum na-
 tura,

μύρων, ἀλλ' ὑμῶν ἕκαστος ἔχων οἰκοθεν ἔρχεσθαι, ἔλεον, συγνώμην,
 καὶ φιλοδωρωπίαν. ἀλλὰ τούτων γε ἔστι ὅσιον, ἔστι δέ τιμιον τὰ μί-
 αρα τούτω μετὰδέναι. διὰ τί; ὅτι ὃν ἂν αὐτὸς ἕκαστος νόμον τῇ
 φύσει δῆλος ἢ καθ' ἀποδύτων ἔχων, τέτα τυγχάνειν παρ' ἑκάστῃ
 δίκαιός ἐστι καὶ αὐτός. τίνα ἔν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα βέλησιν ἔχον Α-
 ριστογείτων καὶ πόδων δοκεῖ; πότερον ἀτυχῆναι ὀρεῖν, καὶ ἐν
 αὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξᾳ διάγοναι; καὶ τί ποίων (ῥήσε); τὰ γὰρ
 τῶν ἄλλων κακὰ τούτων τρέφει. ἔκῃ ἐν κρείσσει, καὶ ἀγῶσι, καὶ πο-
 τηραῖς αἰτίαις ἀποδύτας εἶναι βέλεσθαι. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐρ-
 γάζεσθαι. ὁ καὶ δὴ παμπόνητος ἀνδρῶν, ποῖός τις, ὃ ἄνδρες Α-
 θηναῖοι, καλοῖτ' ἂν δικάως, ὁ τρισηλιάρατος, ὁ κοινὸς ἐχθρὸς, ὁ
 πᾶσι δυσμύτης, ὅτῳ μήτε γῆ καρπὸν φέρει, μήτ' ἀποθανόντα δέ-
 ξαιτο; ἔχ' ὁ τοιοῦτος; ἐγὼ γε νομίζω. τίνος δὲ συγνώμης ἢ ποίων
 ἐλέων (ῥήσε) σεσυκοφονημένοι παρ' αὐτῶν τελευτήκασιν; οἷς ὅτι θά-
 νατος πᾶσιν ἐπιματό ἐν τατοις τοῖς δικαστηρίοις, ἔταυτα πρὶν
 τὴν πρώτην ψήφον διενεχθῆναι. ἔφ' οἷς ὁ βάσκανος ὅτι ἔτις
 ὡμῶς καὶ πικρῶς ἔχει, τέτα ὑμῶν (ῥήσε) λαχόντες, ὃ ἄνδρες Αθ-
 ηναῖοι, τὰ δίκαια ποιεῖτες, ἔσωζον, ὅτι ὑπὸ τέτα συκοφονημένοι,
 καὶ ἀπεψηφίζοντο, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ἐ μελεδίδοσαν
 τούτω. ἀλλ' ἦγε τέτα πικρία, καὶ μισοφονία, καὶ ὡμότης παρὶν καὶ

tura, quaeque nemo eorum qui periclitantur secum affert, sed unusquisque vestrum domo secum effert, misericordiam, veniam, humanitatem. sed haec neque ius, neque fas isti nefario impertiri. cur? quia quam sibi quemque legem suapte ingenio sanxisse contra alios constat, eandem eum et ab aliis ferre est aequum. quam igitur legem vobis, aut quam voluntatem habere videtur Aristogito in omnis? vtrum ut eos florere videat, et beate glorioseque vivere? unde autem victitabit? nam aliorum eum mala nutriunt. proinde volet iudiciis, certaminibus, atrocibus criminibus omnis confictari. hi eius fundi sunt, hi redditus. quis vero homo perditissimus, Athenienses, ter execrabilis,

communis hostis, omnium inimicus, cui nec terra fruges ferat, nec defuncto sepulturam praebeat, iure appellabitur? nonne talis? equidem opinor. quam autem veniam, aut quam misericordiam, ii quos calumniis exagitavit, ab eo impetrarunt? quos iste omnis capitis damnauit in his iudiciis, idque priusquam prima suffragia ferrentur. et in quos fascinator iste adeo crudelis et acerbus fuit, eos vos, Athenienses, qui tum sortito iudices eratis, ut aequum fuit, conseruastis, quod ab isto calumniis exagitarentur, et absolulistis, et quintam isti suffragiorum partem non dedistis: istius autem acerbitas, et sanguinaria mens, et crudelitas praesto erat et in acie versabatur. non puerulis, non ma-

Ἰξηιάζω. ἔχῃ παιδία, ἔχῃ μητέρας τῶν κεινομένων, ἐνίων γραῦς, περσσηκίας ὁρῶν ἕτος ἡλέφ. εἴτ' αὖ σοι συγνώμη; πόθεν; ἢ πῶς τα; ἢ τοῖς σοῖς παιδίοις ἔλεος; πολλὰ γε καὶ δεῖ. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον περδίδωκας, Αἰεσόγειον, μᾶλλον δὲ ἀνήρηκας ὅλως. μὴ δὴ πρὸς ἑς αὐτὸς ἔχωσας λιμῆρας, καὶ περβόλων ἐνέπλησας, πρὸς τέττας περσορμίζῃ. καὶ γὰρ δίκαιον. Εἰ τοίνυν ἀκῆσειε καὶ τὰς βλασφημίας, αἷς καὶ τὴν ἀγορὴν φειδῶν καθ' ὑμῶν ἔλεγχῃ, ἐπὶ μᾶλλον ἂν αὐτὸν μισήσειε καὶ δικαίως. Φησὶ γὰρ πολλὰς ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, τέττας δὲ πάντας ὑπάρχειν ὁμοίως ἑαυτῷ. ἐγὼ δὲ πολλὰς μὲν εἶναι οὐκ ἡτυχηκότας, εἰ καὶ οὐκ εἰσὶ μόνοι, συγχωρῶ πάντῃ γὰρ πλείους εἰσὶ δέοντος, καὶ ἑδέναι τῶν ἄλλων ὀφείλειν ἑδῆ. καὶ μὲν τοι, μὰ τὴν θεῶν, τέττω γε ὑπάρχειν οἶμαι τέττας ὁμοίως· ἐδὲ πολλὰ δέ· ἀλλὰ ἔτι πάντων τὸναντίον. ἔτῳσι δὲ λογίζεσθαι. καὶ μὴ με ὑπολάβῃς, ὡς ἄνδρες Αθηναῖοι, ὡς πρὸς ὀφείλοντας ὑμᾶς τῷ δημοσίῳ διαλέγεσθαι. ἔτε γὰρ ἐστὶ μὴ γῆροιο τέτο· ἔτ' εἰς νομίζω. ἀλλ' εἰ τῷ τις ἄρα, ἢ φίλος, ἢ γνώριμός ἐστιν ἐν τέτοις, ὡς ὑπερτέττα τέτον περσική μισεῖν, τέτο βέλομαι δεῖξαι. πρῶτον μὲν ὅτι ἀνθρώπους ὀπαικῆς, οἷς αἱ ἐγγύαι καὶ φιλοδυρωπαϊαί γίγνονται ὀφλήματα ἴδια, οἷς καὶ πρὸς κοιναὶ ἀδικήματα, ἡτυχηκέναι δὲ συμβέβηκεν, εἰς τὴν ὁμοίαν τάξιν αὐτῶν καὶ βλασφημίαν ἄγῃ, καὶ

matribus reorum, quarum pleraeque senes mulieres erant; astantis cum videret, iste movebatur. tibine ignoscendum? unde? aut a quo? aut tuorum liberum misereri decet? minime vero gentium. tu misericordiam, quae erga hos haberi solet, prodidisti, Aristogito, imo penitus sustulisti. ne igitur ad eos, quos tu ipse ruderibus impleuisti, et muricibus circundedisti portus, appellito. neque enim iustum est. Quod si maledicta audietis, quae in foro obambulans, in vos ingerit, magis etiam eum oderitis, et merito. ait enim multos debere aerario, eosque omnis sui esse similis. ego vero multos esse calamitosos homines, et hi duo duntaxat sunt, fateor (omnino enim plures sunt quam oportebat,

et neminem alium decebat obaeratum esse) non tamen, ita me dii bene ament, eos istius esse similis arbitror (neque multis est opus) imo contrarium omnino est verum. idque ita intelligetis. neque me, Athenienses, ita loqui vobiscum, ut qui debeatis aerario, putabitis. neque enim ita est, absit hoc, neque ego ita esse existimo. sed si forte quis est alicui vestrum siue amicus, siue familiaris inter illos, quanto eius nomine istum odio prosequi debeat, vobis ostendam. primum eo quod homines aequos qui spondent pro aliis, qui humanitatis officia praestant, atque ita priuatum aes alienum contrahunt, qui in rempublicam nihil deliquerunt, sed fortuna parum prospera sunt visi, in eundem secum

ὁρθῶς, εἰδὲ προσηκούσας. εἰ γὰρ ἔσιν ὅμοιον, Αἰετοφάγον, εἰδὲ πολ-
 λὰ δὲ, γράψαι σε τῷ πολίτῃ πρὸς ἀκρίτους δαποκτείνειν, γρα-
 φῶν ἀλῶναι πρὸς ἀνόμων, καὶ δέον σε ὅτι ταύτῃ τεθνήσκειν, πρὸς μα-
 τος τυχεῖν καὶ φίλον ἐγχεῖν ἀμύνειν, μὴ δύνασθαι ζημίαν ἀπρὸς δόκη-
 τον ἐκτελεῖν. εἰ ὅμοιον, εἰ. ἔπειθ' ὅτι πῶς κοινῶς φιλοφρονεῖται, ἡ
 ὑμεῖς ἔχετε ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ἀναρῶν καὶ διαφθείρει
 τὸ καθ' αὐτὸν, ἰδοὺ ἂν ἐνταῦθεν. ὑμεῖς γὰρ, ὡς ἄνθρωποι Αἰετοφάγοι, τῇ
 τὴ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, ὅτι εἰπον, χρώμενοι φιλοφρονεῖται, ὡς-
 πρὸς αἱ συγγενεῖαι τὰς ἰδίας οἰκίας, ἔτω τὴν πόλιν οἰκεῖτε
 δημοσίᾳ. πῶς ἔν ἐκείνῃ; ὅτι πατὴρ ἐστὶν, καὶ υἱὸς ἄνθρωπος, τυχεῖν ὅ-
 καὶ τῶν πατέρων, ἐνταῦθα ἀνάγκη πολλὰς καὶ μηδὲν ὁμοίας εἶναι
 βελήσας. εἰ γὰρ πῶς αὐτῶν ἔτε λόγων, εἰ ἔργων ἐστὶν ἡ νεότης πρὸ
 γῆρας. ἀλλ' ὅμως οἷτε νεοὶ πάντες ὅσα ἂν πράξωσιν, ἂν πρὸς ὡς με-
 τριοί, ἔτω ποιῶσιν, ὡς τε μέγιστα μὲν περὶ λαοφρονεῖν, εἰ ὅτι μὴ,
 φανεροί γ' εἶναι τῶν βελήσας πατέρων οἷτε πρὸς νεότεροις πάλιν,
 ἂν πρὸς ἰδῶσιν ἡ δαποκτείνειν, ἡ πότον, ἡ παιδιὰν πλείω τὴ μετρίαν,
 ἔτω ταῦθ' ὁρῶσιν, ὡς τε μὴ δοκῶν ἐκτελεῖται. ἐκ ὅτι τῶν γένεσιν
 τε πάντα αὐτὴ φύσις καὶ καλῶς γίγνεται. τὸν αὐτὸν τῶν
 τρέφον τῶν καὶ ὑμεῖς, ὡς ἄνθρωποι Αἰετοφάγοι, τὴν πόλιν οἰκεῖτε συ-
 γμικῶς καὶ φιλοφρονεῖται οἱ μὲν ἔτι ὁρῶντες τὰ πᾶν ἡτυχηκότων

cum ordinem ducit, eodemque conuicio in-
 voluit, non recte neque conuenienter. neque
 enim idem est, Aristogiton, neque multis ver-
 bis est opus. tu quia tuis ciuis decreto facto,
 indicta causa occidi iussisti, condemnatus es
 violatarum legum: quod crimen cum morte
 luendum fuisset, lis pecunia tibi est aestima-
 ta. alius aliquis cum pro amico sponderit,
 dampnum inexpectatum ferre non potest: non
 idem est, non. deinde, communem huma-
 nitatem, quam vos natura habetis alii in a-
 lios, istum tollere et perdere, quantum in
 ipso est, hinc perspicietis. vos, Athenienses,
 natura insita, quod dixi, alii in alios humani-
 tate videntes, quemadmodum cognati in ill-

dem aedibus habitant, sic in vrbe publice
 habitatis. quomodo igitur illi? vbi pater est,
 et filii adulti, fortassis et horum liberi, ibi
 necesse est multas et nulla re similis existere
 voluntates. neque enim eadem est adole-
 scentiae vel oratio, vel actio, quae senectutis.
 sed tamen et adolescentes quicquid a-
 gunt, si moderati sunt, id ita faciunt, ma-
 xime vt prorsus clam habere studeant, sin-
 minus, prae se ferunt tamen celandi stu-
 dium: et natu maiores vicissim, si forte vi-
 derint aut sumptum, aut potationem, aut
 oblectationes immoderatas, ea ita vident,
 vt non vidisse videantur. ita fit, vt omnia fi-
 ant quae ingenia ferunt, et recte fiant. ad
 eun-

ἔργα, ὅς τε, τὸ τ' παρημίαις, ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκρόντας μὴ ἀκρόειν, οἷός τ' ἔτι ποιῶντας αὐτὰ πρὸς τὴν φύσιν, ὥς εἶναι φανεροὶ φυλα-
τόμενοι καὶ αἰχμωόμενοι. ἐπὶ δὲ τῶν ἡ κοινῇ καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν
αἰτία τῇ πόλει μέν, ἔστι συνέπειν ὁμόνοια. ταῦτα τίνων Λεισο-
γείτων τὰ καλῶς ἔτι πενηγόντα τῇ φύσει, καὶ τῆς ἡδονῆς τοῖς ὑμέ-
τεροις, καὶ, καὶ ἀναρεῖ, ἔστι μετὰ τὴν φύσιν καὶ αὐτῶν ἄλλων τῶν ἡτυχη-
κότων ἕκαστος ἀποφθεῖν ποιῶν, ταῦθ' ὅσθ' ἑκαστὸς κώδωντας ἐξαψά-
μενος (ὁ ἀπὸ τῆς φύσεως). καὶ πρὸς τούτοις, καὶ κήρυξ, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ πε-
νηγόντα φυλὴ τῶν καλῶν ὄντων. ἐπειδὴν οὐκ ἔστι ὑμῶν ἐφ' οἷς
ἔτος ἀπελθόντες, λυπηθεὶς, τούτοις ταῦτα ποιῶν εἶπεν, καὶ ταῦτα, ὁφεί-
λοντα τῷ δημοσίῳ, τί οἱ; καὶ πρὸς τὸ δεινόν, φησιν, ὁφείλεις; τὸν ἐχθρὸν
ἕκαστος εἰπὼν τὸν ἑαυτοῦ. ὥς τε τὴν παρημίαν τὴν τότε αἰτίαν εἶναι
τῶν βλαβερῶν, καὶ αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν ὁμοίαν τῶν καλῶν ὄντων γί-
γνον. Λοιπὸν ταῦτα εἶπεν, καὶ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἀπαλλαγῆναι
βελτομένοις τῶν καλῶν, ἀπὸ τῆς φύσεως σαφὲς ἔστι συνέπειν ἔχοντες ἐπὶ τῶν
νόμων, μάλιστα μὲν θανάτου καὶ πρὸς τὴν φύσιν εἰ δὲ μὴ, τοσούτον θά-
νηναι πένθος χρημάτων, ὅσον καὶ θανάτου (φίρεται). ἄλλα γὰρ ἐκ ἐστὶν
ἀπαλλαγή τῶν καλῶν, σαφὲς ὁφείλεις. καὶ γὰρ, καὶ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
τῶν μὲν ἄλλων ἀνθρώπων αὐτὸς τις ἴδωι τὴν καλῶν βελτίαν καὶ μετρίαν
τάτης αὐτῇ τῇ φύσει πάντα ποιῶντας ἐκόντας αὐτῶν τὰς δὲ χεί-

eundem igitur hunc modum et vos, Athe-
nienses, in vrbe habitatis, cognatorum in-
star, atque humaniter: alii sic aspicientes
calamitosorum mala, ut, quod prouerbio di-
citur, videntes non videatis, et audientes
non audiat, illi ita ea agant quae faciunt,
ut eos appareat cauere et verecundari, hinc
communis illa et omnium bonorum causa
reipublicae manet et constat concordia. haec
Aristogito adeo praeclare fixa natura, et in-
stitutis vestris, conuellit, eruit, euertit: et
quae omnes alii calamitosi absque strepitu
faciunt, ea is tantum non nolis suspensis per-
agit. non senator, non praeco, non praefes,
non praesidens tribus eum coercere potest.

si quis igitur vestrum eius petulantia offen-
sus, eum talia et talia dicat agere, cum de-
beat aerario, quid vero, nonne et ille, in-
quit, aerario debet? et hostem quisque suum
nominat. quare improbitas istius causa est
maledictorum, quae propter istum iis fiunt,
qui sunt eius dissimiles. Reliquum igitur est,
Athenienses, iis qui isto liberari cupiunt, ut
freti legum exemplo perspicuo et illustri ma-
xime, capitis eum condemnent, aut tanta
pecunia mulcent, quantam soluere non po-
terit. aliter enim quieti per eum esse non
poteritis, id certo scitote. etenim, Atheni-
enses, reliquorum hominum videatis optimos
et modestissimos naturae instinctu, omni vl-

ρες μὲν τέτων, ἔξω δ' ἔ' πονηρὰς ἄγαν κληθῆναι, τῷ φόβῳ τῷ
 πρὸς ὑμᾶς, καὶ τῷ τοῖς αἰσχροῖς, καὶ λόγοις, καὶ ὀνειδέσιν ἀλγεῖν, δι-
 λαβεμύρας ἔξαμαρτάνειν τὰς δ' πονηρίας καὶ τὰς ἔξαγίους
 ὀνομαζομύρας, τὰς γε συμφορὰς σωφρονίζεν λέγειν. ἔτι δ' ἰ-
 νῶν Αἰετογείτων τοσούτον ὑπερῆκε πάντας ἀνθρώπους πονηρία,
 ὥς τε ἐδὲ παθὼν ἐνυθεπῆθη, ἀλλ' ἔτι τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι καὶ
 πλεονεκλήμασι πάλιν εἴληπ'. καὶ τοσούτῳ πλείονος ὀργῆς ἄξιός
 ἐστὶ νῦν ἢ πρὶν, ὅσῳ τότε μὲν γράφειν μόνον ὥς δὲ δεῖν ὡρᾶ
 τὰς νόμους νῦν δ' αὖτα ποιεῖν, αἰτιάσθαι, λείπειν, διαβάλλειν, αἶψιν,
 βλασφημεῖν, θανάτῳ τιμᾶσθαι, εἰσαγγέλλειν, κακολογεῖν τὰς ἑπ-
 τήμοις, αὐτὸς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. τούτῳ γὰρ οὐδὲν ἐστὶ δεινότερον.
 τὸ μὲν οὐκ ἐνυθεῖν τούτον, μανία. ὅς γ' οἷς ὁ δῆμος ἅπαντας
 τοὺς ἐνοχλοῦντας ἐαυτὸν ἐνυθεῖ θορύβοις, μηδὲ πώποθ' ὑπεῖξε,
 μηδὲ διελέγθη, ταχύ γ' ἂν φροντίσειε τι ἔ' παρ' ἐνὸς λόγου. ἀνιάτον,
 ὃ ἄνδρες Αθῆναιοι, τὸ πρᾶγμα ἐστὶ τὸ τούτῳ. δεῖ δὲ πάντας, ὥσπερ
 ἰατροὶ, ὅταν καρκῖνον, ἢ φαγέδαιναν, ἢ τῶν ἀνιάσιμῶν τι κακῶν
 ἴδωσιν, ἀπέκυσαν, ἢ ὅλως ἀπέκοψαν, οὕτω τοῦτο τὸ θνητὸν ὑμᾶς
 ἔξορῆσαι, ρίψαι ἐκ τῆ πόλεως, ἀνελεῖν, μὴ περιμείναντας τι πα-
 θεῖν, ὃ μήτε δημοσίᾳ γήϊον, ἀλλὰ περιβλαβηθέντας. ὥδ' γὰρ
 ὀρεῖτε. οὐδένα πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχῃς ἔδακεν, οὐδὲ φιλᾶντιον,

tro fungi officio: alios his deteriores non ad-
 eo tamen, ut nimium vocentur improbi,
 metu vestri turpiumque et verborum, et
 probrorum dolore, cauere ne delinquant:
 improbißimos autem, et quos deploratos no-
 minent, calamitatibus et suppliciis erudiri
 dicunt. at Aristogito mortalis omnis us-
 que adeo improbitate superat, ut nec acce-
 ptis malis sit factus emendatior, sed in iis-
 dem sceleribus et iniuriis denuo deprehen-
 sus. tanto igitur nunc ei grauius quam olim
 est irascendum, quod tum decreta duntaxat
 contraria legibus facienda esse putabat, nunc
 vero haec facit, criminatur, in concione
 orationes habet ad populum, calumniatur,
 ducit in carcerem, maledicit, capitis arcessit,

laesae maiestatis reos agit, in homines ho-
 noratos inuehitur, cum ipse aerario debeat.
 quo nihil est indignius. ac admonere qui-
 dem istum, insaniae fuerit. qui enim tumul-
 tibus, quibus vniuersus populus sibi molestos
 monere solet, nunquam cessit, neque com-
 motus est, is vnius scilicet hominis oratione
 mouebitur? insanabile, Athenienses, illius
 est ingenium. oportet igitur, ut medici
 cancrum, aut vlcus erodens, aut aliud pror-
 sus immedicabile malum, aut vrunt, aut re-
 secant penitus, ita vos omnis hanc belluam
 exterminare, eiicere e ciuitate, tollere e
 medio, nec eo usque expectare debetis, dum
 accipiat malum, quod absit, ut sit repu-
 blicae perniciosum, sed mature praecau-
 dum

μήτε δάκοι ποίε' ἀλλ' ὅμως πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπὰν ἴδῃε, οὐθὺς
 ἀποκλινεῖτε. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον, ὃ δῶδρες Αθῆναιοι, καὶ
 ὅταν συκοφαντῶν, καὶ πικρὸν, καὶ ἔχιν τὴν φύσιν ἀνθρώπον ἴδῃε, μὴ
 πόλλε' ἕκασον ὑμῶν δῆξε', ἀειμυρίε, ἀλλ' ὁ περὶ τῶν αἰεὶ πμω-
 ρείδω. Λυκῆρ' μὲν ἐν τὴν Αθῆναι ἐμαρτύρετο, καὶ τὴν μη-
 τέρα τῶν θεῶν, καὶ καλῶς γ' ἐποίη' ἐγὼ ὅτι τὰς περὶ τῶν τὰς ὑμε-
 τέρας, καὶ τὰς δόξας ἐκείνων ἀνακαλῶ, ὧν ἐδὲ χρεόν' τὴν μνή-
 μω ἠφάνικεν. εἰκότως. ἐπολιτεύοντο γὰρ, ἐχὶ τοῖς πονηροῦσιν
 καὶ συκοφάνταις συνεργεῖν διδόντες ἑαυτὰς, ἐδὲ τὸν ἐντὸς τείχοις
 φθόνον ἀσκήντες ἐπ' ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ τῶν ῥητόρων καὶ τῶν ἰδιωτῶν
 τὰς μὲν σώφρονας καὶ χρηστὰς πμῶνες, τὰς δὲ πονηρὰς καὶ φρο-
 νιστὰς καὶ κολάζοντες. ὅτε ὧν πάντες ἀθληταὶ τῶν καλῶν ἔργων
 ἐγρόντο. Ἐν δ' εἰπὼν ἐπὶ, παύσασθαι βέλομαι. ἔξιτε αὐτίκα δὴ
 μάλα ἐκ τῆς δικασθεῖας. θεωρήσεσι δὲ ὑμᾶς καὶ περὶ τῶν καλῶν, καὶ
 ξένοι καὶ πολῖται, καὶ καὶ ἄνδρα εἰς ἕκασον τὸν παριόντα βλέπον-
 ται, καὶ φυσιογνωμονήσεσι τὰς ἀποψηφισαμένους. τί ἐν ἐρεῖτε, ὃ
 ἄνδρες Αθῆναιοι, εἰ περὶ τῶν νόμων ἔξιτε; ποίοις περὶ τῶν
 ποί, ἢ πῶς οὐκ ὀφθαλμοῖς περὶ ἕκασον τέτων ἀντιβλέψετε; πῶς
 δὲ εἰς τὸ μητρῶον βαδίζετε, ἂν πὶ βέλησθε; καὶ γὰρ δὴ πᾶς καθ' ἓνα
 ὑμῶν ἕκαστος ὥσπερ Ἰπὶ κυρείους τὰς νόμους πορδύσει, εἰ νῦν μη

dum est. sic enim confiderate, neminem fortasse vestrum vnquam serpens momordit, aut araneus, et absit vt vnquam mordeat: sed tamen eas animantis, vt videritis, statim occiditis. ad eundem igitur modum, Athenienses, etiam cum calumniatorem, et acerbum, et natura serpentina praeditum hominem videritis, ne dum vestrum singulos mordeat exspectate, sed primus quisque, qui in eum inciderit, vlciscatur. Ac Lycurgus Mineruam obtestatus est, et matrem deum, in quo recte fecit: sed ego maiores vestros, et virtutem illorum inuoco, quorum memoriam nulla aevi longinquitas obliterauit. nec iniuria. non enim ita rempub. gerebant, vt improbiis et calumniatoribus se adiu-

tores praeberent, neque intra pomoeria vrbis mutua se inuidia conficiebant, sed vt tum oratores, tum homines plebeios modestos et bonos honorabant, ita improbos et audacis oderant, et puniebant. vnde omnes veluti pugiles honestorum operum exstiterunt. Vnum etiam vbi dixero, definam. exhibitis statim e curia; spectabit vos corona et hospitum et ciuium, et cum viritim singulos praeter-euntis intuebuntur, ex vultu coniciant, quinam absoluerint. quid igitur dicetis, Athenienses, si legibus neglectis exiueritis? quo vultu, aut quibus oculis illorum quemque vicissim aspicietis? quo pacto tabularium ingrediemini, si quid voletis? neque enim profecto vestrum quisquam ingreditur, qua-

βεβαιώσονται αὐτὲς ἐξίτε ἀποκλῆς κοινῇ. πῶς ὃ ταῖς νυμφῶναις
εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβαίνοντες, τὰ γὰρ τῇ πόλει δίδοναι, καὶ ἕκα-
στος ἐαυτῷ τοῖς θεοῖς δοῦναι, ὅταν ὄντος τέττε ἐκεῖ, καὶ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ὁ χεῖρ, τὰναντία τοῖς ὄρεσιν, καὶ τοῖς ἐκεῖ γράμμασιν ἐγνω-
κότες ἦτε; ἢ τί ἐρεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; τί ἐρεῖτε, ἂν ἴς ὑμᾶς
ἐρωτᾷ, γνωρίσας τὰς ἀποψηφισαμένους; τί φήσετε; δέξασθαι τὸ
τοῦ ὑμῖν; καὶ τίς ὁ τέτο τολμήσων εἰπεῖν; τίς ὁ τὸ τέττε πονηρίας
μετ' ἀρεῶν καὶ κακῆς δόξης κληρονομεῖν βέλυσός μοι, ἀλλ' ὅτι
αὐτὸς ἕκαστος ἀποψηφίσατο; ἐκεῖν κατὰ τὸν τοῖς ἀποψηφι-
σαμένοις, τέτο τὸ πᾶν ἕκαστος δίδας, ὡς ὅτι αὐτὸς ἕτος ἐστίν.
καὶ τί δεῖ ταῦτα ποιεῖν, ὅσον διφρημῶν, καὶ ἀπαντας ἀπασιν πάντα
τὰ γὰρ δοῦναι, ὅτι ὑμᾶς ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ ὅτι ἄλλοις Ἀθηναίοις
ἀπαντας ὑμῖν; πορθέσω ὃ ὅτι τὰς ξένας, ὅτι παῖδας, καὶ γυναῖκας.
ἐφ' ἡν γὰρ, ἐφ' ἡν πάντων ἢ τέττε κακοπραγμοσύνη, καὶ πᾶσι βε-
λομένοις ἐστὶν ἀπαλλαγῆναι τὸ τέττε πονηρίας, καὶ δίκην δεδω-
κότα αὐτὸν ἰδεῖν.

si leges ratae sint, nisi nunc confirmata illa-
rum auctoritate communiter omnes exiueri-
tis. quo pacto calendis arcem ingressus quis-
que precabitur deos, ut et reipublicae et sibi
sint propitii, si iste ibi fuerit inscriptus, et
pater eius egregius? si vos contra iusiuran-
dum, et sitam ibi scripturam pronunciaueri-
tis? aut quid dicetis, Athenienses? quid di-
cetis, si quis vos roget, cognitis iis qui ab-
soluerunt? quid respondebitis? placere istum
vobis? et quis id dicere non verebitur? quis
est qui istius hereditatem improbitatis, cum

exsecratione et infamia coniunctae, adire ve-
lit, ac non potius ipse illum condemnare ma-
lit? exsecramini igitur eos qui absoluerint, et
vnusquisque eo veluti pignore fanciat, ex illo
se numero non futurum. et quorsum atti-
net istud facere, cum bene precari liceat, et
omnibus omnia fausta et felicia optare, et
vos ipsi vobis ipsis, et ceteri Athenienses
vniuersi vobis? addam, et hospites, et liberi,
et vxores. inuasit enim, inuasit omnis istius
nefaria curiositas, et omnes cupiunt istius im-
probitate liberari, et mulctatum eum videre.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΑ

ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΥΣ

ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΟΤΙ μὲν τοίνυν ὀφείλει τῷ δημοσίῳ Αἰσιογείτων οὕτως, ἢ ὅτι ἐστὶν ἡπίμῃ, ἢ ὅτι νόμοι διαρρήδην ἀπαγορεύουσιν ἐν τῷ δήμῳ μὴ ἔξῃναι τοῖς τοιούτοις λείων, φανερῶς ἡπιδέδεικται, ὁδὸς δὲ δικασαί· δεῖ δὲ ὑμᾶς ἀποδυναμίσαι μὲν ἀπείργειν καὶ κωλύειν τὰς ἀδικοποιήσας, πολλὸν δὲ μάλιστα τοὺς ἐν ταῖς δεχαῖς ὄντας, ἢ τὰς πολυιδουρμούς. διὰ γὰρ τέτοις τὰ κοινὰ καὶ βλάβη πλεονάζει, ὡς φαῦλοι, καὶ τὰ μέγιστα πάλιν ὀφελείας, εἰάν ᾧσιν ἡπικεῖς, ἢ θέλῃσιν ἐμμελῆσαι τοῖς νόμοις. ὥς ἂν ἀπαξ δάτε τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐγγχειροῦσι πρὸς τὸ ἀδικοποιεῖν καὶ καταφρονεῖν τῶν ὁρισμῶν δικαίων, ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀποδυναμίσαι τὴν τούτων κακίαν ὅτι μετέχοντας τῆς πόλεως. ὥστε γὰρ τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἀμαρτημάτων, ἃ συμβαίνει πλεονάζειν

Aristogitonem istum debere uerari, et capite diminutum, et legibus esse interdictum ne tales homines quicquam pro concione dicant, euidenter ostensum est, iudices: sunt autem a vobis repellendi et coercendi, cum omnes legum violatores, tum vero in primis ii, qui magistratus funguntur, et in republica versantur. per hos enim et maximas respu-

blica clades accipit, si mali sint, et vicissim iuuatur plurimum, si sint boni viri, et legum studiosi. quod si rempublicam capeissentibus semel permiseritis violare leges, et recepta iura despiceret, necesse erit vniuersos, qui in ciuitate degunt, improbitatis eorum poenas sustinere. ut enim delictorum, quae in navibus committuntur inter nauigandum, si

τὰς πλοῦς, ὅταν μὲν τῷ ναυτῷ τις ἀμάχη, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν, ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, ἢ διαμάχη, κοινῇ τὴν ἀτυχίαν ἅπασι τοῖς συμπλέουσι καλεσιδύσεν· ὡσαύτως τὰ μὲν τῶν ἰδιωτῶν ἀμαρτήματα, ὅσα εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δὲ αὐτοὺς ἤνεγκε τὰς βλάβας, τὰ δὲ τῶν ἀρχόντων καὶ πολιτῶν εἰς ἀπόληας ὑμᾶς ἀφικνεῖται. διὸ καὶ τὰς πμωείας ὁ Σόλων τοῖς μὲν ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε, ταῖς δὲ ἀρχαῖς, καὶ τοῖς δημαγωγοῖς, ταχείας· ὑπολαμβάνων, τοῖς μὲν ἐνδέχεσθαι καὶ πρὸς τὸν χρόνον τὸ δίκαιον λαβεῖν, τοῖς δὲ ὅσα εἶναι ἀειμέναι τὸ ἐκδικήσαντες. τὸ γὰρ πμωρησόμενον εἶχ' ὑπέσαι, τὴν πολιτείας καταλυθείσης. Καὶ τέτοις τοῖς δικαίοις εἰδὲς οὕτως οὔτε ἀναιδῆς, ἔτε ὑπὲρ ὑμᾶς φρογῶν ἐστίν, ὅσις ἀνιλέγειν ἐπιχειρήσει, πλὴν Ἀριστογείτονος· τῆς, καὶ τὴν τέττε τόλμης καὶ πονηρίας· ἀλλὰ πάσας τὰς ἀρχαῖς, καὶ τὰς πολιτῶν διδασκόμενους, ἐπειδὴν ἅπαξ τί καταγνώτε ὑμεῖς, τέτοις ἐμμένοντες. τοῦτο μὲν γὰρ, ὅταν ἀποχειροποιηθῶσι πῆρες τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς, πρὸς ἀρχὴν πᾶνται ἀρχόντες, καὶ τοὺς σεφάνους ἀειμένους· τῆτο δ', ὅσοις τῶν δεσμοθετῶν εἰς Ἀρείον πᾶγον εἶχ' οἷόν τ' ἐστὶν ἀνελθεῖν, παρὲντες τὸ βιάζεσθαι, ἐργασίν ἐμμένοντες ταῖς ὑμετέρας γνώσεσι. ἐ ταῦτ' εἰκότως ποιεῖσιν. ὡς γὰρ, ὅταν ἀρχῶσι, τοὺς ἰδιώτας οἰοῦνται δεῖν αὐτοῖς πεθαρχεῖν, ὡσαύτως ὅταν αὐτοὶ ἰδιῶται γέ-

quis nautarum deliquerit, paruum est damnum, si gubernator deceptus fuerit, aut aberrarit, communi calamitate vectores omnis involuit: sic et plebeiorum peccata non in populi, sed in ipsorum damnum cedunt, sed magistratum, et rempublicam gubernantium peccata ad vos uniuersos pertinent. quapropter et Solo plebeiis tarda, magistratibus et populi gubernatoribus velocia supplicia constituit: quod existimabat, de illis quouis tempore sumi posse poenas, hos moram ultionis non admittere. oppressa enim libertate, qui poenas repetat fore neminem. Atque haec instituta nemo ita est vel impudens, vel vestri contemptor, qui re-

fellere audeat, praeter Aristogitonem, et eius audaciam et improbitatem. omnis enim magistratus, et claros in republica viros inuenimus, si quid semel a vobis pronunciatum in eos fuerit, ratum habuisse. nam et si quibus abrogatur magistratus, ii statim deponunt munus, et coronas amittunt: et si qui e sexuiris in Areopagum non admittuntur, omnia violentia, aequis animis vestra in cognitione acquiescunt. et haec merito faciunt. quemadmodum enim, cum in magistratu sunt, a plebeiis obedientiam sibi deberi censent, eodem modo et ipsi deposito magistratu, legibus, reipublicae moderatricibus, iure obsequuntur. praeterea qui rempublicam

νωῖται πάλιν, τοῖς τ' πόλεως ἀρχοῦσι νόμοις δικαίως ἀν ἀκο-
λουθεῖν. ἐπὶ τίνων ὁ πολιτῶν πάντες, ἐκ τῶν παλαιῶν
εἰ βούλεσθε ἀρετὰς χρέων θεωρεῖν, ὡσαύτως φαίνονται καὶ
αὐτοὶ εἰκόνες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις. Αἰετὶδῶν μὲν γὰρ φα-
σιν ὑπὸ τῶν προγόνων μετατεθέντα, ἐν Αἰγίῃ διατεῖναι, ἕως
αὐτὸν ὁ δῆμος καλεδέξατο· Μιλτιάδῳ δὲ καὶ Περικλέῳ ὄφλον-
τας, τὸν μὲν τριάκοντα, τὸν δὲ πεντήκοντα τάλαντα, ἐκτίσαντας
ἔτιω δημηγορεῖν. ὁ καὶ δεινότερον ἀν εἴη συμβαῖνον, τὰς μὲν πολλὰ
καὶ μεγάλα ποιήσαντας ὑμᾶς ἀγαθὰ μὴ τυχεῖν ταύτης τ' δω-
ρεᾶς, ὥστε καὶ τὰς νόμοις τοὺς κειμένους π' παρ' ὑμῖν προῖσαι·
τὸν δὲ μηδὲν μὲν ἀγαθὸν ἐργασμῶν, παμπληθῆ δὲ ἔξημαρ-
κότα, τῆτον ἔτιω προχείρως φαίνεσθαι, καὶ καὶ τὸ συμφέρον, καὶ
τὸ δίκαιον, ἔξουσίαν παρ' ὑμῶν ἔσθ' ἀναγομένην εἰληφότα. Καὶ τί
δεῖ λέγειν περὶ τῶν παλαιῶν; ἀλλὰ τὰς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἀνα-
λογίσασθε, εἰ τις οὕτως ἀναίδης γέγονε πόπολις. ἔδενά γὰρ ὀ-
ργίτε, εἰ βέλησθε ἀκρεβῶς ἔξετάζειν. χωρὶς τοίνυν τέτων, ὅταν
τις ψηφίσματα ἢ νόμου γραφὴν ἀπενέγκῃ πρὸς τὰς θεσμο-
θέτας, ὁ μὲν νόμος, ἢ τὸ ψηφισμα ἀκρεβῶς ἐστίν, ὁ δὲ θεὸς ἢ γρά-
ψας, ἔδεν ἀναιχμυλεῖ βιαζόμενος, ἀλλ' ὅ, τι ἀν ὑμεῖς ψηφί-
σῃτε, τούτῳ ἐμμένει, καὶ ἢ πρῶτον τῷ δυνάμει λέγειν, ἢ πρῶ-
τον ἐν ὑμῖν. καὶ τὶ πῶς οὐκ ἄτοπον, ἀ μὲν ἀπάντες ὑμεῖς συλ-

publicam administrarunt omnes, si e memo-
ria vetustatis facto initio repetere volueritis,
vno modo omnis cessisse vestris institutis ap-
parebit. nam et Aristidem aiunt, a maio-
ribus relegatum, eo usque in Aegina esse
versatum, donec eum populus reuocasset, et
Miltiadem atque Periclem condemnatos,
hunc triginta, illum quinquaginta talentis
solutis, ita demum conciones habuisse. quid
igitur fieri posset iniquius, quam si is, qui ut
boni fecit nihil, ita innumera scelera desi-
gnauit, tam expedit, praeter et utilitatem et
iustitiam, licentiam a vobis violandarum le-
gum esset consecutus: quum iis qui multa
et magna in vos beneficia contulerunt, ea

potestas data non fuerit, ut eis aliquid con-
tra leges apud vos receptas agere concederetur.
Et quid de antiquis dicere attinet? nostrae
aetatis homines considerate, an ali-
quis vnquam ita exstiterit impudens. nemi-
nem reperietis, si accurate quaesiveritis.
huc illud accedit, si quis decretum aut le-
gem apud sexuiros accusat, cum lex aut de-
cretum irritum est, tum legislator decretive
auctor nihil impudenter agere conatur, nihil
violenter: sed quicquid vos decreueritis, ra-
tum habet, et si vel eloquentiae facultate,
vel rerum gerendarum dexteritate inter vos
excellat, an vero absurdum non est, cum
ea quae vos omnes in conuentu publico ex-
le-

λεγχύτες ἐψηφίσαντο κτ' οὗτοι νόμοις, ἀκυρεῖν εἶναι τὴν δὲ Αἰ-
 σογείτον^Θ βέλησιν εἰς τὸ πρᾶνομεῖν κυριώτερον οἰεσθαι δεῖν
 νόμων αὐτῷ καταστῆσαι; πάλιν τοίνυν, ὅταν τις ἐπεξίωκ' μὴ
 μελαλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος^Θ τῶν ψήφων, ἐφ' οἷς ^Θ νόμοι κε-
 λύουσι τὸ λοιπὸν μὴ γράφεσθαι, μηδ' ἀπάγειν, μηδ' ἐφηγεῖσθαι,
 τὸν αὐτὸν τρόπον πρὸς ταῦτ' ἐδείκνυτο δεῖν πράττειν τῶν ἐνό-
 χων ὄντων τέτοις τοῖς Ἰπτιμίους Αἰσογείτονι δὲ, ὡς ἔοικε, μόνῳ
 τῶν πάντων ἐδέν ἔτε δικασθῆναι, ἔτε νόμος κυριώτερός ἐστι τῷ αὐτῷ
 βελησέως. καὶ ταῦτα πάντα ἔτω διαφυλάττωσιν, ἐδὲ πώποτε
 ἔθ' ὑμῖν, ἔτε τοῖς παρόνοιοις μελεμέλησιν. ἐστὶ γὰρ δημοκρατίας
 φυλακὴ, τὸ τῷ μὲν ἐχθρῶν ἢ βελδομοῖς, ἢ μαχομοῖς πει-
 εῖναι· τῷ δὲ νόμων, ἢ παραιομοῖς, ἢ ἀναγκαζομοῖς ἡπιάσθαι.
 Καὶ ταῦθ' ὅπ' ἔτεον τὸν τρόπον παρῶναι πράττειν, ἢ παρ' αὐ-
 τοῦ τέτε φανερώς συνωμολόγηται. ὅτε γὰρ Ὑπερίδης ἐγγραφῇ,
 πᾶν πρὸς Χαιρώνειαν ἀτυχημάτων τοῖς Ἕλλησι γυμνομοῖς, καὶ τῷ
 πόλεως ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδαφῶν εἰς κίνδυνον μέγιστον κατακε-
 κλιμμένης, εἶναι οὗτοι ἀπὸ τοῖς Ἰπτιμίους, ἢ ὁμοιοῦντες ἀπὸ τοῖς
 ὑπὲρ τῷ ἐλευθερίας παρδύμως ἀγωνίζων, ὅταν τις κίνδυνος
 πηλικύτ^Θ καταλαμβάνῃ τὴν πόλιν· τέτε δὲ ψηφίσματα^Θ γρά-
 φων^Θ πρᾶνομένων ἀπενέγκας ἡγωνίζετο ἐν τῷ δικασθῆναι. καὶ τοῖς

legibus decreuistis, sint irrita, Aristogitonis
 voluntati in violando iure plusquam ipsis le-
 gibus tribui auctoritatis? rursus, si quis a-
 ctionem persecutus, quintam suffragiorum
 partem non tulerit, cui rei legibus ea poena
 definita est, ne is de cetero accuset, ne in
 carcerem abducatur, ne deferat, eodem modo
 contra haec nemo agendum esse putat eo-
 rum qui ad hunc modum mulctati sunt: apud
 solum autem Aristogitonem ex omnibus,
 nullum neque iudicium, neque lex plus ha-
 bet auctoritatis libidine ipsius, quae omnia
 sic obseruasse, neque vos, neque maiores
 vestros vnquam poenituit. est enim hoc sta-

tus popularis munimentum, hostis vel con-
 sulendo vel pugnando superare: legibus, siue
 volentis, siue coactos succumbere. Atque
 haec in hunc geri modum oportere, isto
 ipse etiam manifeste est confessus. cum e-
 nim Hyperides decretum fecisset, postquam
 Graeci cladem ad Choroineam acceperant,
 et nostrae ciuitati de ipso patrio solo maxi-
 mum periculum impendebat, ut ignominio-
 sis erepta dignitas restitueretur, quo con-
 sentientes vniuersi pro libertate strenue di-
 micarent, si quod tantum discrimen reipu-
 blicae immineret: id decretum ut contra
 leges factum accusauit, et in iudicio cau-
 sam

πῶς εἰ δεινὸν εἰς μὴν τὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος σωτηρίαν μηδὲν τῶν
πολιτῶν Αἰριστογείτονα τέλει συγχωρῆσαι τυχεῖν τῆς ἡπτημίας·
εἰς τὴν τὴν αὐτῆς ἀνομίαν πᾶσι πάντων ὑμῶν ἀξιῶν λαμβάνειν
τὴν αὐτὴν δωρεάν; καὶ τι πολὺ γε νομιμώτερον καὶ δικαιότερον
τὸ ψήφισμα ἐκείνο ἐστίν, ὅτι σὺ νῦν ἀξιοῖς ψηφισαδαί σοι του-
τασί. τὸ μὴ γὰρ ἴσον καὶ κοινὸν ἅπασιν τοῖς πολίταις ἐστίν. τὸ δὲ
δύισον, καὶ σοὶ μόνῳ τῶν ἐν τῇ πόλει τὴν πλεονεξίαν κατασκαδύ-
ζον. καὶ τὸ μὲν, ὡς εἶπε μὴ γινέσθαι τὴν εἰρήνην, ἐφ' ᾧ τε ἓνα κύ-
ριον τῆς ὅλης πολιτείας καταστῆναι· τὸ δὲ, ὡς εἶπε τὰ τέλει δό-
γματα καὶ νόμιμα ἐκ παλαιᾶς ἀδοθέντα ὑπὸ τῶν προγόνων σοι
μόνῳ δεδόσθαι ἐξουσίαν ἀδεῶς ἀπαρτίζοντι καὶ πράττειν, ὅ, τι ἂν
βυληθῇ. ἡδέως δὲ ἂν ἔγωγε αὐτὸν ἐρωτήσαιμι, πότερ' ἐννομον
καὶ δικαίαν ἐποίησας τὸ ψηφίσματι τὴν γροφίαν, ἢ τὸν δούτιον,
ἀδικον καὶ ἀνόμιμον. εἰ μὲν γὰρ ἀσύμφορον, καὶ τῷ δήμῳ βλαβερόν,
δὲ αὐτὸ τέτο δικαίως ἂν ἀποθάνοις· εἰ δὲ συμφέρουσαν, καὶ τοῖς
πολλοῖς ὠφέλιμον, διὰ τί νῦν τὰν δούτιαν, οἷς αὐτὸς ἐγραψας,
ψηφίζεσθαι τέτοις ἀξιοῖς; ἀλλ' ἔτι ἐκείνα δίκαια, ἔτε ταῦτα ἐν-
νομα, ἐδὲ συμφέρουσι εἰν ὑμῖν. Οὐδ' ὅτι ὑμᾶς ἔγωγε, ὡς ἄνδρες
δικασαί, ταύτην ἔχοντες τὴν γνώμην καὶ πρὸς ὑμῶν αὐτῶν πολ-
λὰς γὰρ ἐνδείξεις ἡδὴ κατεψηφίσασθε ἰδιωτῶν ἀνθρώπων. καὶ

fam egit. quid vero fieri possit iniquius, quam cum Aristogito ad patriae defensionem nemini passus sit restitui dignitatem: eum ad suam iniquitatem confirmandam id sibi muneris a vobis omnibus tribui postulare? atqui decretum illud multo fuit aequius eo, quod tu tibi nunc a iudicibus decerni flagitas. illud enim commune fuit, et aequum civibus omnibus: istud iniquum, quod soli tibi ex omnibus civibus licentiam tribuat. illud ad prohibendam eam pacem, qua pace vnus dominatu vrbis potiretur: istud eo spectat, vt supra iudicum decreta et instituta, perpetua serie a maioribus tra-

data, tibi soli potestas detur delinquendi, et agendi quicquid libitum fuerit. equidem cum rogare cupio, vtrum legitima et iusta ratione decretum illud accusarit, an contra per iniuriam, et legibus violatis. si enim inutiliter, et in populi fraudem, propterea iure occideretis: sin vtiliter et e re multitudinis, cur nunc postulas, vt hi decreto tuo contraria decernant? sed neque illa iusta, neque haec legitima sunt, aut vtilia vobis. Ego vero vos video, iudices, ita et in vosmetipsos esse animatos. multos enim iam plebeiorum hominum delatos, atque accusatos condemnastis. nonne vero iniquum est,

τοὶ πῶς ἐ δεινόν, ἐφ' ὑμῶν μὲν αὐτῶν ἐξετάζεσθαι ἀκρίβως οὗ-
νόμοις, ἢ πὶ δὲ τῶν περὶ ἐξαγορῶν π, καὶ κοινῇ πάντας ἐνο-
χλουύτων, καὶ περὶ ποιημάτων ὑπὲρ οὗ ἄλλοις εἶναι, βραδύμως
ἔτῳς ἔχειν; ἐ γὰρ δὴ πινες ὑμῶν ἔτῳς ἔχουσιν, ὡς περὶ πικρὸν μὲν
ταῦθ' ἔτῳς ἔχειν, ὡς ἐγὼ λέγω, διὰ τὸ τὴν ἡλικίαν τὴν Αρι-
στογείτονος, καὶ τὸ χηρῶν αὐτὸν ὑμῶν εἶναι, παρηγορεῖν τί καὶ
παρανομοῦντα αὐτόν. ὅτι μὲν γὰρ ποικίλος, καὶ τὸν τρόπον ἀδι-
κῶς, ἰκανῶς ὑμῶν, ὡς ἐγὼ οἶμαι, ἐκ τῶν περὶ ἐξαγορῶν Λυκῆ-
ρος ἐπέδειξεν ὅτι τὸ ἐδὲ χηρῶν, ἐξ αὐτῶν τῶν πολιδωμά-
των ἂν τις αὐτὸν θεωρήσειε. τίνα γὰρ παραγαγὼν εἰς τὸ δικα-
στήριον ὡς ἡπῆστο, τέτῳς ἤρκεε κατηγορεῖν; ἢ ποῖον πόρον ὑμῶν
πεπόρκει; ἢ τί ψήφισμα γέγραπεν, ὃ πεισθέντες ὑμεῖς οὐ
πάνην μέτανοῦσαι περὶ ἐλαδὲ; καὶ γὰρ ταῦτα ἔτῳ σκαιός ἐστι,
καὶ βλάβος τὸν τρόπον, ὡς, ὅταν ὑμῶν ἴδη παραγενομένης
τί πῶς πινας, καὶ μᾶλλον ἐ δέοντι παραγενομένης, τὴν καὶ
ταῦτα πῶς ὁρῶν ὑμῶν τὰ βελήματα λαβὼν, τοῖς καιροῖς
ἐνδύκεται. δεῖ τὸν πολιδωμόν ὑπὲρ ὑμῶν, ἐχὶ τοῖς ἐξαί-
φνης μετ' ὁρῶν πᾶσι ὑμῶν συμπέπλησιν ἐπακολουθεῖν, ἀλλὰ
τοῖς λογισμοῖς, καὶ τοῖς πρᾶγμασι, καὶ τοῖς ὑπάρχουσι και-
ροῖς ἀκολουθεῖν. τὰ μὲν γὰρ, ταχὺ μελαπύπην εἶδεναι τὰ δὲ,

est, contra vosmetipsos ita legum esse ob-
servantis, in eos vero qui curiose superua-
canei aliquid agunt, et publice omnibus
negocium facessunt, et supra alios sese effe-
runt, ita esse lenis et dissolutos? neque e-
nim ulli vestrum ita sentiunt, sic quidem
ut ego dico, fieri oportere, sed propter A-
ristogitonis bonitatem, et fructum quem
ex eo capitis, conuiendum, etsi paulu-
lum deflexerit a legibus. nam eum esse im-
probum, et iniusto praeditum ingenio, sa-
tis vobis, ut equidem arbitror, iis quae ante
dicta sunt, Lycurgus ostendit: iam nec esse
utilem, ex eius actis in republica perspi-
citur. quem enim adductum in iudicium,

quorum criminum arguit, eorum conuicit
accusando? quem vobis reditum compara-
vit? quod decretum fecit, quod vos secu-
tos esse non poenituerit? nam praeter ce-
tera, etiam ita vacors est, et barbaro in-
genio, ut si quibus vos iratiores esse vide-
rit, et ultra quam par est, concitatos, tum
vestris voluntatibus, ex iracundia aestiman-
dis, occasionibus aduersetur. decet autem
eum qui vobis consultum velit, non subi-
tis affectibus, quibus iracundia permoti
sunt animi vestri, indulgere, sed rationi
et negociis, et temporibus obsequi. nam
illa subito intercidere solent: haec perma-
nere, et diuturniora esse. quorum iste nihil
co-

διαμένειν, καὶ πλείονα χρόνον ὑπάρχειν. ὃν ὅτι εἶδεν ἐνδυμῆ-
 μῳ ἐλέγχει τὰ δόρρητα ἢ πολυλείας, ὥς ταυτὰ δύσκα-
 ζεῖται καὶ κύρια, καὶ πάλιν ἀκυρεῖ ποιεῖν. Ἀλλ' ἴσως, ὅτι πρὸς
 ἀπαντας αἰὲν παραιτεῖται λοιδόρειας, ἢ μέμφειας, ἢ διασαῖσαι
 τὰ λεγόμενα, διὰ ταῦτα πεποιῆσαι νυν αὐτὸν ἀερότηι; ἀλ-
 λά ταῦτα γε, ἢ τὴν Αθηνῶν, ὅντιός ἐστιν, ἀνδρες δικασαί, τὰ
 γινόμενα τῇ πόλει ἐπὶ τῷ βήματι, καὶ διὰ τὰς τέτων δόπο-
 νοίας ἐπονείδισον ἤδη τὸ πολυλείας πρὸς τοῖς ἑπαικῶν ὑμῶν ἐστίν.
 εἰ δ' οὐδ' οὐδ' οὐδ' οὐδ' ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν, ὥς δόπορήσειε τῶν
 τὰ τριῶντα ποιησόντων ἐπεὶ καὶ νυν μετὸν τὸ βῆμα ἐστίν. ὃ γὰρ
 ἐπὶ μᾶλλον τῶν συμβεβηκότων χαλεπὸν, ἀλλὰ συμβεβηκόταί
 τι καὶ πρὸς τῶν δόκων ὑμῶν ψηφίσασθαι. πρὸς τῷ τούτοις, εἰ
 μὲν καὶ πρὸς τῶν αὐτοῖς τέτοις χρόνῳ λόγοις ἐξη-
 πάσκειν ὑμᾶς, ὅτ' ἡγωνίζετο τὴν πρὸς τῶν ἐνδείξων, ἢ μὲν εἰδὶ
 ἔγωγε δίκαιον τὸ πρὸς οὗτο ὑπάρχοντος νόμοις ἢ συγχωρεῖν οὐ
 δεῖ γὰρ πρὸς ἀνομιᾷ δόκας τισί, τὰς ἄλλοις καὶ τὰς νόμους ἀξιῶν
 πρὸς τῶν ὃ μὲν ἀλλ' ἴσως γε διλογώτερον ἢ τὸ πρὸς τῶν, καὶ
 κατὰ χαλεπότητα, καὶ πρὸς τῶν τριῶν. ἐπειδὴ τῷ τότε ἀφέν-
 τες ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσι, μικρὸν ὑπερὸν τὸν αὐτὸν τοῦ-
 τον ὡς πρὸς τῶν, καὶ λέγοντα, μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ πάλιν

cogitans, occulta reipublicae vicia profert,
 ut cogatur eadem negocia et rata habere,
 et irrita facere. At ideo fortassis quod in o-
 mnis perpetuo studet conuicia dicere, et
 quiritatur, et orationes interrumpit, nunc
 eum conseruari conuenit? sed, ita me Mi-
 nerua amet, quae nunc pro concione fiunt,
 dedecori sunt reipublicae: et propter isto-
 rum pro suggesto temeritatem et despera-
 tionem, ignominiosum habetur iam a bonis
 viris e vestro numero, versari in republica.
 quod si nunc alicui vestrum ista voluptati
 sunt, non deerit copia eorum qui talia fa-
 ctitent. nam etiam nunc iis refertum est
 suggestum. neque enim difficile est repre-
 Vol. III.

hendere consilia, sed suadere aliquid, et
 persuadere vobis, ut ea quae oportet decer-
 natis, id vero difficile est. ad haec nisi prius
 etiam iisdem verbis vos decepisset, cum pri-
 mum reus esset factus, ne sic quidem ae-
 quum esset contra receptas leges aliquid ei
 concedi (neque enim si quibusdam violare
 leges permittitur, postulandum est, ut ex
 praescripto legum alii se gerant) sed tamen
 illo tempore minus absurdum fuisset, ei fi-
 dem habere, et gratificari, et tali aliqua in
 re conuiuere. quia vero tunc eo absoluto
 propter spem emendationis, paulo post eun-
 dem istum et dicentem et agentem ea quae
 non essent e republica, denuo puniistis,
 38 quae

ἐκολάσατε, τίς ὑπολείπεται σκήψις ὑμῖν ἀρμότιστα, ἀν νῦν
 πῶς ἀκροῦσθε; ὅν μὲν γὰρ ἔργῳ πείραν εἰλήφατε, τί δὲ τοῖς
 λόγοις πισθύν; ὅν δὲ μὴδέπω τὴν δοκιμασίαν ἔχετε ἀκριβῆ παρ'
 ὑμῖν αὐτοῖς, ἐκ τῶν λεγόμενων ἴσως ἀναγκαῖον εἶναι κρίναι. Θαυ-
 μάζω δὲ ἔγωγε τῶν ἄλλων ἔχοντων, ὥς τὰ μὲν ἴδια τοῖς ἐκ
 τῶν παρεληλυθότων χρόνων εἶναι ἡλικίᾳ, τέτοις πῶς ἀκαταί-
 ρεαυτῶν τὰ δὲ ἐν τῇ πολιτείᾳ κοινὰ τοῖς ὁμολογούμενοις ἔξελιγε-
 γμένοις οὕσι φαύλοις ἐπιτρέπειν. καὶ κυδᾶ μὲν ἐπὶ ποίρῳ
 ἀγνῆ καὶ φαῦλον εἶδ' ἂν εἰς ἐπιστάσειε φυλάττειν· ἐπὶ δὲ τὰς τὰ
 κοινὰ πρὸς πόλιν τὰς τυχόντας ἀνθρώπους φασὶν εἶναι τινες δὲ
 φύλακας ἐφιστάειν, οἱ πρὸς αὐτοῖς μνησθῆναι τὰς ἀμαρτανόνας,
 αὐτοὶ δὲ μεγίστης εἰσὶ φυλακῆς δεσφύτοι. ὅν, εἰ ἔχῃ νοῦν, ἐν-
 θυμάμενοι τὰς μὲν φάσκοντας τέτω πῶς λόγῳ φιλεῖν ὑμᾶς, χαί-
 ρειν εἰσάγει· αὐτοὶ δὲ τοῦτ' ἐκ παντὸς τρόπου πῶς ἀφυλάττεται,
 ὅπως μὴδενὶ δῶτ' ἔξουσίαν, ἀκέρως τὰς νόμους ποιεῖν, ἄλλως τε,
 ὅτι τῶν πολλῶν ὑπὲρ ἑὸν πλῆθος καὶ λέγειν, καὶ γράφειν διώα-
 δαι πρὸς αὐτοῖς. ὡς πρὸς αὐτοῖς εἶναι, τὰς μὲν πρὸς νόμους ὑπὲρ
 ἑὸν μὴ καταλυθῆναι τὰς νόμους ἀποθήσκειν τολμαῖν· ὑμᾶς δὲ μὴδὲ
 τοὺς ἀμαρτανόνας εἰς αὐτὰς πρὸς αὐτοῖς ἀφελῆναι. καὶ τὸν μὲν
 γράψαντα τὰς νόμους Σόλωνα ψηφίσαντα χαλκοῦ ἐν ἀγορᾷ

quae vobis idonea, si nunc decipiimini, re-
 linquetur excusatio? cum enim testimonia
 rerum adsint, quid verbis est opus? quae
 autem ipsi apud animos vestros nondum fa-
 tis comperta habetis, de iis fortasse ex ver-
 bis iudicium est faciendum. Demiror eos,
 qui sentiunt, priuatas opes, iis quos supe-
 riori tempore bonos viros fuisse cognoue-
 runt, esse credendas: reipublicae commu-
 nis, iis quorum improbitas nec ab ipsis ne-
 gatur, et palam deprehensa est committen-
 das, canem quidem ouili degenerem et i-
 gnauum custodiendo nemo praefecerit: rei-
 publicae autem gubernatoribus plerique di-
 cunt, quoslibet esse praeficiendos custodes,

qui cum delinquentis se deferre simulent,
 ipsi vel in primis custodiendi essent. quae,
 si sapietis, cogitantes, eos qui se ista ra-
 tione vestri amatores esse profitentur, va-
 lere iubebitis: ipsique omni modo cauebitis,
 ne cui licentiam detis legum violandarum,
 eorum praesertim, qui rempublicam ca-
 pesserunt, populumque se et dicendo et de-
 cernendo defendere profitentur. nihil enim
 fieri queat absurdius, quam cum maiores
 vestri pro defensione legum oppetere mor-
 tem non dubitarint, vos, nec punire vio-
 latores earum instituere: cum Soloni au-
 ctori legum, aeream in foro statuam de-
 creueritis, ipsas leges adeo manifeste ne-
 gligere

ἤσται· αὐτῶν δὲ τῶν νόμων ἔτις ὀλιγομενῶτας φαίμεθα, δι' αὐτὸς κακῆνον ὑπερβαλλόντως συμβέβηκε πᾶσι. πῶς καὶ οἷον ἂν εἴη τὸ συμβαίνειν ἄλογον, εἰ νομοθετοῦντες μὴ ἀγρίζετε τοῖς πονηροῖς, ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ πῶς εἰληφότερες αἰσέει· καὶ τὴν μὴ νομοθετεῖν ἕνα ὄντα πᾶσιν ὑπὲρ ὑμῶν ἀπεχθόμενοι τοῖς φαύλοις, ὑμᾶς δὲ μὴ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν κοινῇ συλλεγόμενους ἐπιδείξασθαι μισήντας τὰς πονηρὰς, ἀλλ' ὑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς πονηρίας ἠπληθύναι; καὶ θάνατον μὴ φοβεῖσθαι ζημίαν, εἴαν τις οἷον ὄντα νόμον ἀδράχῃαι· τὰς δὲ ὄντας εἰς τὴν πᾶν οἷον ἁλίων νόμων τάξιν ἀγοῆας, τούτοις ἀπμωρήτοις ἀπειροῦν; Οὕτω δὲ ἂν ἀκρεβέστατα σωθεωρήσειε τὸ τοῖς κεινέροις νόμοις πείθεσθαι ἡλικὸν ἀγαθὸν εἶναι, καὶ τὸ καλὰ φρονεῖν καὶ μὴ πειθαρχεῖν αὐτοῖς ἡλικὸν κακὸν, εἰ τὰ ἐκ τῶν νόμων ἀγαθὰ χωρεῖς, καὶ τὰ διὰ τὴν ἀνομίαν συμβαίνοντα πρὸς ὀφθαλμῶν ὑμῶν αὐτοῖς ποιησάμενοι θεωρήσειε. διδρῆσειε γὰρ πῶς μὲν, τὰ τὴν μανίας καὶ τὴν ἀκρασίας καὶ τὴν πλεονεξίας, τὰς δὲ, τὰ τὴν φρονήσεως, καὶ σωφροσύνης, καὶ δικαιοσύνης ἔργα διαπραχόμενοι. δῆλον δὲ τῶν γὰρ πόλεων ταύτας αἰεὶ ἂν οἰκόμενας ἰδοιμὲν ἂν, ἐν αἷς αἰετοὶ νομοθετοῦνται γεγονότασι. τὰ μὲν γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρώστηματα τοῖς τῶν ἰατρῶν δειρήμασι καλὰ παύει· τὰς δὲ ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότηας, αἱ τῶν νομοθετῶν

gligere, propter quas ei tam eximium honorem habuistis. an vero est rationi consentaneum, cum in ferendis legibus, improbis irascamini in manifesto crimine deprehensos, indemnis dimittere? cum legislator, homo vnicus, propter vos omnium odia susceperit improborum, vos nec propter vosmetipsos, in communi concilio declarare vestrum odium improborum, sed vnus hominis succumbere improbitati? cum capite sanxeritis, ne quis legem commenticiam adducat, conuiuere, vt verae leges in commenticiarum numero habeantur? Sic autem acutissime perspicietis, receptis parere legibus quantum bonum sit, et in de-

spectu et neglectu earum quantum infirmum, si legum commoditates seorsim, et quae ex violatione legum mala oriuntur, ob oculos posita intueamini. reperietis enim violationem legum, infania, et intemperantia, et auaritia esse refertam, leges prudentiae, modestiae, et iustitiae fungi officiis. idque minime est dubium. eas enim vrbis maxime florere videmus, in quibus legumlatores optimi exstiterunt. nam vt quae in corporibus oriuntur infirmitates, medicorum inuentis curantur: sic animorum immanitas, legumlatorum prudentia exterminatur. denique nihil honestum, nihil expetendum esse inueniemus, quod a lege sit

508 ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ Β.

ἔξορίζεσσι διάνοιαι. ὅλως δὲ ἔδεν ἔτε σεμνόν, ἔτε απυδαῖον δι-
 ρήσορμυ, ὃ μὴ νόμῳ κεκοινώνηκεν. ἐπεὶ καὶ τὸν ὅλον κόσμον καὶ τὰ
 θεῖα, καὶ τὰς καλυμένας ὥρας, νόμῳ καὶ τάξεϊ εἰ καὶ τοῖς ὀρω-
 μένοις πιστεύειν διοικεῖν φαίνεται. ὧσα καλέσθης οὐκ ὑμᾶς αὐ-
 τὰς, ὡς ἄνδρες Ἀθιναῖοι, βοηθήσατε μὲν τοῖς νόμοις, καταψηφί-
 σαδε δὲ τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀσεβεῖν πεποιημένων. καὶ ταῦτα εἰάν
 πράξῃτε, τὰ δέοντα ποιήσετε, καὶ τὰ κράτιστα ψηφιεῖδε.

fit alienum. nam vniuersum etiam mun-
 dum, et numina, et quae vocantur anni
 tempora, lege et ordine (si iis quae cer-
 nuntur adhibenda fides est) gubernari ap-
 paret. excitatis igitur animis vestris, A-

thenienses, opem ferte legibus, conde-
 mnate eos qui religionem deorum immor-
 talium violare instituunt. quae si facietis,
 et officio fungemini, et rectissime pronun-
 ciabitis.

NOTAE

NOTAE

A D

ORATIONES contra ARISTOGITONA.

Sequuntur duae in *Aristogitona*: quarum neutram Lectori perplacere posse iudico, a *Timocratea* recenti, ceterisque quae modo praeiungere. Adeo longe distare a *Demosthenica* vi, atque infra eius laudem positae esse mihi videntur. Nam dum *Aristogitonis* mores infectatur, hominem increpat, non percellit, ut semper solet noster: dum de Rep. differit, quod hic, praeter solitum, longiuscule facit (et interea forex ille suo se indicio prodidit, cum pag. 469. scribat, *ὅτι καὶ συγχωροῦμαι μοι, ὡς ΠΕΘΥΚΑ καὶ περιφρονῶμαι, περὶ τούτοις διαλεχθῆναι*) aliquando totus friget, qualem dixeris, qui arma non ex Rhetorum officinis sumpserit, verum ex Philosophorum umbra atque ambulationibus. Praeterea, sententiis saepissime durus est et impeditus, turbidus etiam atque lutulentus, et, si compositionem spectes, neque numeris neque nitore ad *Demosthenis* felicitatem vnquam fere assurgit. Quanquam probe sentiam haec a me non esse magistri ad instar praecipienda, verum omnino eiusmodi esse, ut vnumquemque sibi ea domi et in pectore sapere deceat. De me autem quod dicam, Declamatiuncula esse videtur, tanto nomine indigna, sed qualem hodie vix scribimus. Mecum etiam sentit, etsi sciam quam parum valeat in hisce rebus aliorum opinio, *Casaubonus* ille magnus, *Heraclius*, et *Dupontus* noster.

Idem pene erat priorum aetatum iudicium et, si qua sit, auctoritas. Praeter *Harpocrationem*, qui non vno in loco ambigit de earum fide, disertius paulo *Iul. Pollux* L. X. C. 34. §. 155. in τοῖς ἐπιγραφομένοις Δημοσθένους πρὸς Ἀριστογίτον. Licet vox quam ex suspectis illis Orationibus citet, in hisce duabus neque exstet, neque vnquam ibi locum habere potuisse iudico. Singularis plane est de hac re *Dionysii Halic.* Crisis: οἱ μὲν οὖν ἱστοροῦσι

διεγγραφοῖσι τὰς λέξεις ἀνδρῶν, καὶ φοβούμενοι καὶ ἀγροῦ καὶ καλῶς πικρῶν, ὡς ἐν τῷ ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ Β. — in ἄλλοις τε συγγραφαῖς, ὅς ὁ Δημοσθένης ἐκ τῆς ἑγγραφῆς, cetera. in libro qui inscribitur πρὸς Δημοσθέν. διονύσι. §. 57. Cum tamen videam priorem tantum c. *Aristogitona* iis viciis laborare, quae isti censori displicent, alteram illam in neutro genere vel vicii vel virtutis excellere, et, si *Demostheni* mediocri esse liceret, plane eam esse ut potius absolui potuisset. Quod vero habet *Photius* Cod. CCLXV. de hoc *Dionysii* iudicio, non minus est notandum: Εἰς δὲ οἱ καὶ τῆς δύο κατὰ Ἀριστογίτονος ὡς ἰδίως παραγράφουσι· ἀλλ' ὅτοι καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς ἀφίσταται, ἐκ ἰστορίας ἐκείνῃ τῆς τιμῆς. ὅτι εἰς γὰρ καὶ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς, ὅδ' ἐν μέγα τιμῆς καὶ ἰδίας ἐπολέμους παραγράφουσι, ὅδ' ἐκείνῃ συνιδίῃ ἰδιότητος, ὡς πολλὰ μίλιον, ἢ καὶ ἰδίῃ ἀπόφασιν, αὐτὸς Ἀριστογίτονι ἀνομολογῶν Δημοσθένι καὶ αὐτῷ γεγράφειν. Deinde citat *Aristogitonis* orationem cum hac inscriptione. Ἀπολογία πρὸς τὴν Ἐσθίαν Ἀνδρέω καὶ Δημοσθένι. Quasi necesse esset aut semper exstare quod aliquando exstitit: aut neminem vnquam fuisse repertum, qui in Vett. monumentis imitandis se exerceret.

Alii contra ea quae diximus, has *Aristogitonianas* in Canonem *Demosthenicum* non dubitant referre. *Longinus* §. 27. Sublimitatis non leve exemplum exinde allegat, animi securus et de fide Auctoris parum sollicitus. Deinde in priori legitur p. 470. l. 4. celeberrima ista Legis Definitio, quam certatim et disertissimis verbis toties ex *Demosthenis* laudant *Apollonius* et *Hermogenes* cum suis *Enarratoribus*, tum *Marcianus* demum *Ictus* lib. 1. *Institut.* Vide l. 2. D. de Legibus. Praecipue autem omnium, *Plinius* IX. *Epist.* 26. horum sermonum elegantiss magno pere delectatur. Quae autem res sedulo et ociosius

paulo est a me animaduertenda. Antiquiores Critici, quibus displicuerunt *Aristogitonianae* (vide *Dionysium* et *Photium* in locis a me citatis) cum ob alia, tum eas reprobant maxime, propter *ὀνόματα* *φασίδια* et *αἰδή*, ab usu et castitate *Demosthenis* tam aliena, quam quae maxime; nempe qui delectu verborum, translationumque felicitate ceteris adeo excelluit, ut lectorem suum nunquam fastidiosum a se dimitteret. In his autem prae ceteris omnibus haec Oratio se iactitat, et quae acerrimis iudicibus bilem mouerunt, eorum nonnulla diligentissima manu, approbanti similis, decerpit ille *Plinius*. En florum sparsionem! τὸν αἰὶ βυλόμηνον εἶναι ποιητὴν τῶν ἐν τῇ πόλει ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΕΙΝ p. 467. l. 4. Et, ΑΠΕΣΧΟΙΝΙΣΜΕΝΟΣ ἀπασι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις 474. 10. αἱ δὲ ΚΑΠΗΛΑΕ ἱερὶ ποιηταί, καὶ ΠΑΛΙΓΚΑΠΗΛΑΕ καὶ ΜΕΤΑΒΟΛΕΥΣ 480. antepen. τὰ διαστήματα οἰκοδομήσαι, ἵνα τοὺς τοιούτους ἐν αὐτοῖς ΜΟΣΧΕΥΗΤΕ 481. antepen. τῶν αἰνῶν ἔργῳ τὸν βίον βίον ἔσται, ἀλλὰ πάντα ΑΠΟΚΡΗΜΝΑ, ΦΑΡΑΓΓΑΣ, ΒΑΡΑΘΡΑ 490. 14. μὴ δὲ πρὸς αὐτὸς ΕΧΘΕΑΣ λήμναι, καὶ ΠΡΟΒΟΛΩΝ ἐκπληκτικῶς, πρὸς τόνου προσομιλῶ 493. 5. Ita dispari ingenio has orationes legerunt summi olim viri, et, ut cum *Plinio* ipso loquar, quae aliis *tumida*, *improba* aut *nimia*, ea contra, aliis *sublimia*, *audientia*, *plena* esse visa sunt. Verum de his satis: sentio enim quam difficile sit, ne dicam odiosum, diiudicare, immo dicum sit illud an *grande*, *ardenter* an *turgide* dictum, quod in Oratione eminere et exstare videtur. Priusquam autem manum de tabula, addam nonnulla his similia. ΝΕΑΛΗΣ δὲ καὶ πρόσφατος — ὥς αὐτὸ ΤΕΤΑΡΙΧΕΥΜΕΝΟΥ, 485. antepen. de duobus ergastuli incolis, vno recens hospite facto, altero qui in eo inueterauit. Et, τὸς ἐπιλέπτες φησὶν ἰσθαι, αὐτὸς δὲ ΕΠΙΛΗΠΤΟΣ πάση ΠΟΝΗΡΙΑΙ 491. 14. Deinde ἐν κρίσει, καὶ ἀγῶσι — ἀπαίτας εἶναι βέλαια. ταῦτα ΓΕΩΡΓΕΙ etc. 492. 8. ταῦθ' ἔτ' ἔμεινεν ΚΩΔΩΝΑΣ ΕΞΑΥΑΜΕΝΟΣ διαπράττειν 495. 7. Demum ΑΘΛΗΤΑΙ τῶν καλῶν ἔργων ἰγύνοντο 497. 12.

ARISTOGITO ille, qui in criminosa hac oratione a Scriptore nostro laceratur, Rhetor erat Athenis, quem habuit in Rep. administranda Demosthenes sibi aduersarium. De eo consuli possunt *σχ. Hermog.* aliquoties, *Quintilian.* XII. 10. *Plutarch.* in *Phocione*, *Tactik. Chil.* VI. 95. etc. *Maussac.* ad *Harpocrat.* p. 117. et quae iam diximus in aditu Orationis quam habuit *Aeschini*

nes c. Timarchum. In primis facietum illud de Aristogitone, quod memoratur a *Plutarcho* in *Apophthegm.* Cum ille iam cicutam in carcere erat haustus, Phocionem optimum ciuem conueniri voluit: eamque rem nonnullis, qui Phocioni studebant, dehortantibus, καὶ ποῦ τις αἶν, εἶπεν, ἔδωκεν Αριστογίτονι λαλῆσαι; Si qualis fuerit dicendo, rogas, respondebit *Hermogenes*, qui omnem orationis formam sedulo et studiosissime inuestigauit. Ita ille, pag. Edit. Crisp. 368. Καὶ μὴ καὶ τὸ πρὸ τῶν ἀποδείξεων λοιδόρειαις ἡ σφοδρότητις ἐκτὸς περὶ τῆς, ἡ ὅσα ὅλως μὲν τοιούτου διδ, καθάπερ εἶπεν Αριστογίτων ποιεῖν, φαινομένη τις ἴστω, ἡ μὴ ἴσα διότις. ὅτι μὲν γὰρ καὶ ψυχρὸν μᾶλλον τὸ τοιούτον. Crederes hanc fabulam non de Aristogitone, verum nomine mutato, de oratore qui hic contra Aristogitona verba habuit, dici. Ita concordant cum hac crisi quae modo lecturus eris. Neque enim solummodo aduersarium proscindit *σχ. δ' ἀποδείξεων*, verum per totam fere orationem concivium acre, ἀποδείξεως nulla.

Adiicere lubet quae de hoc homine *Suidas* corrasit, non aliena ab iis quae in his Orationibus de eo leguntur. Αριστογίτων Κυδίμαχον, ἡ Δυσιμάχον, Ἀθηναῖον, ῥήτορα, μάλιστα δὲ ἀντιλιουθιστικῶς, ὅστις ἱπποκαλίστο Κῶν διὰ τὴν ἀναιδῆσαν αὐτοῦ. ἱπποκλῆς δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων, λόγος ποιήσας, Ἀπολογία πρὸς Δημοκρίτην τὸν γράμμενον. πρὸς Λοκῶν. κατὰ Τιμαρίον. κατὰ Τιμαρχον. κατὰ Υπερίδου. κατὰ Θρασύλλου. Ορφανιστὴν. et proxime, nam non est alius, Αριστογίτων Κυδίμου, συκοφάντης. τούτου δὲ παλιν ὀφλίσκας τῇ δημοσίᾳ τελειῶν ἐν τῇ διαματηρίᾳ, καὶ αὐτὸς Αριστογίτων μὲν ταῦτα ὡς κληρονομῶν. ἡ ὀφλίσκας ἰδίᾳ. ἡ δὲ μήτηρ ἱπποκλῆς ὑπὸ τῷ δήμῳ. ἐν δὲ τῇ διαματηρίᾳ κλίψας γραμματικῶν κατεγνώσθη ὑπὸ τῷ δημοσίᾳ. καὶ τὴν ῥήσιν, ἡ τὸ γραμματικῶν ἐκλίσψας, ἱπποκλῆς. καὶ Ζωσίαν ὑποδείξαντες αὐτὸν φυγόντα, ἀξιώσαντες ὡς παθῆναι, ὅτι ἴσχυον, ἐπὶ τῷ μετακίῳ σωλαρίῳ ἡγαγε, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐν ἑξαγωγῇ πείρασαν. Υπερίδου δὲ ἱγρᾶφαιλο παρανόμων ἐπὶ τῷ μὲν Χαίρωνιαι ψηφισμασί, ἡ ὅχι εἶπεν.

Huius generis Actio vocatur ΕΝΑΕΙΝΤΕ. Ea est, cum quis iure damnatus, in iudicatis non maneat, veluti hic obtinet: Lex ait, in iudicio convictus debere τῷ δημοσίᾳ, ille in suggestum ne prodeat, neque coram populo verba habeat: Qui quem ea peruicacia se gerentem in ius duxerit, cum ἰδιωτικῶς dicitur, quemadmodum hic Lycurgus et Demosthenes Aristogitona.

tona. Vide Harpocr. v. Εἰδήσεις. Herald. Animadu. ad Salmaf. IV. 9. quae nos ad Aristocrateam 273. 13. Poll. L. VIII. C. 6. §. 49. Petit. LL. Attic. aliquoties, σχ. Aristoph. Vesp. 1103. Salmaf. de M. V. 780. etc. Vales. ad Maussac. p. 231. Vlpian. ad Aludrot. Moschop. w. σχ. p. 152. Ait Harpocratio, πολλοὶ μὲν αἰεὶ λόφοι Εἰδήσεις, γυναικῶσι δὲ οἱ καὶ Ἀριστογείτονος Δημοσθένους. Quod sane nescio quo animo sit accipiendum.

Perit utique quam priori loco, utpote natu grandior, habuit Lycurgus ille seuerus orator, quem nuper demereri studui. Conseruatur tamen eius memoria in plurimis locis Grammaticorum aliorumque. Contra autem, causa illa, quam in istius Rhetoris vita memorat Plutarchus, non Εἰδήσεις erat, verum Διδήσεις, siqua isti Scriptori fides sit habenda. Circumferuntur hodie Oratio quam habuit contra eundem Aristogitona Di-narchus, ob acceptam ab Harpalo pecuniam. Eam in 1mo. Tomo huius operis consulere iuvabit, nam in recensenda Aristogitonis vita plurimum cum Demosthene concordat.

Habita est haec post Olymp. CX. 3. quo anno ad Chaeroneam pugnatum est, cum in oratione memorat res ibi infelicitate gestas, et Hyperidis super ea re rogationem: ante autem Olymp. CXIII. 2. quo in exilium abiit Demosthenes; nam in literis quas exsul S. P. Q. A. pro liberis Lycurgi dedit, si tamen dederit, ad hanc causam saepius alludat, et simul prodiderit, quam parum prospere a se et Lycurgo fuerit agitata. TAYLOR.

NOTAE ad LIBANII Argumentum.

PAG. 463. l. 4. τὸ ἐξ ὧν προηγίστομαι. Videtur esse proprium nomen loci alicuius. WOLFIVS.

Ibid. Dubito valde de isto Wolfii consilio, licet, ut ingenue fatear, nihil in promptu habeam quod plene opponam. TAYLOR.

Ibid. 10. αὐτῷ [Ita enim praeter Aldum Editi.] sc. ὁ ψήφισμα. Sed malim ΑΤΤΩΙ, τῷ Θανογράτῳ. WOLFIVS.

Ibid. 11. ἀπόφλημα. F. ΟΘΑΗΜΑ. WOLFIVS.

Ibid. 12. αὐτῷ ἀγῶνα ἀποδόμῳ. Causa vendita, siue praeuaricatus. Sed ea quae sequuntur, repugnant. Videntur aut haec verba omitti posse, et legi, γραψάμενος, καὶ τὸ πῶς αὐτὸς μίρεται: aut γραψάμενος, καὶ τὸν ἀγῶνα ΥΠΟΔΥΣΑΜΕΝΟΣ.

Sicut dicimus, ΥΠΟΔΥΣΘΑΙ κινδυνὸν ἢ πῶρον. Quam ego lectionem in vertendo sum secutus. [Et alibi] τὸν ἀγῶνα ἀποδόμῳ. Dubito de lectione. Sententia postulare videtur, cum causam in iudicium deduxisset. WOLFIVS.

Ibid. Non video quomodo istam lectionem in vertendo sis secutus. Veruntamen ait Orator p. 481. 4. τὴν κατ' Ἡγήμονος εἰσαγγελίαν μίμνησαι, ὡς ΑΠΕΛΑΟΤΟ: in eo loco ubi agit de Sycophanta, omnis litis suas et actiones cauponante. Ut nulla dubitatio esse possit de lectione. Interea tamen cum Wolfio miror quo pacto haec constare possunt cum iis quae sequuntur. Deleo itaque τὸ πῶρον μίρεται, καὶ λαβὼν ὁ ψήφον, quae verba adscripsit aliquis ad oram libri sui, ignarus sc. aeque mille drachmis mulctari eum qui publicam litem transegisset, ac eum qui causa in iudicium adducta, 5^{am} partem suffragiorum non tulerit. Vide argumentum Orationis c. Theocrin. quae proxime sequitur, et orationem ipsam, non longe a principio: ἰὼν ἐπὶ τῷ τῷ μὴ μισαλάτῃ τὸ πῶρον μίρεται ὁ ψήφον, χιλίας ἀποδόντων πᾶσι μὴ ἐπὶ τῷ, χιλίας ἐτέρας, ἵνα μὴτε συνοφασθῇ μηδὲς, cetera. Huiusmodi homines in iure Romano compescuit *Scrum Turpillianum*. TAYLOR.

Ibid. Wolfius, cum causam in iudicium adduxisset. Immo, cum pecunia accepta causam prodidisset. Ita pag. 481. 4. τὴν κατ' Ἡγήμονος εἰσαγγελίαν μίμνησαι, ὡς ΑΠΕΛΑΟΤΟ. Vbi, ut etiam hoc in loco, non animum advertisse videtur Wolfius, homo bonus et probus, prodi posse causam, non solum accusationem non proseguendo, sed etiam male accusando. IVRIN.

Ibid. ult. τάξιν] Dixi ad Timocrateam p. 382. l. 6. quae Tu consulens ibi. Infra in Oratione c. Theocrin. ΚΑΤΕΤΑΝΑΤΟ ὡς αὐτῷ καὶ ὁ ἀδελφῷ. Quod de eadem re dicitur. TAYLOR.

PAG. 464. l. 1. τὸ ἐπὶ ἀλλοτρίῳ μίρεται] Ratam portionem. Vniuscuiusque anni τὸ ἐπὶ ἀλλοτρίῳ μίρεται erat Talentum unum cum drachmis ducentis. Ea phrasis explicabit istam D. Lucae, XV. 12. Πάτερ, δός μοι τὸ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝ ΜΕΡΟΣ τῆς δόσας. Adde Demosth. w. r. p. §. 76. Edit. Oxon. Wolfium nostrum ad Isocratem, pag. 75. notarum, I. Christoph. Wolfium in Curis Philolog. ad N. T. ad Lucas locum. TAYLOR.

Ibid. 22. ἰσχυρὰ τὸν κατὰ τῆς] Legendum videtur, ἰσχυρὰ κατὰ τὸν τῆς ἡλικίας χρόνον τῆς πρὸς τοιοῦται ἰλαβὲς ἀναρχῆς. IVRIN.

NOTAE ad priorem ORATIONEM.

PAG. 465. l. 5. *παρὰ*] ΔΙΑ ὁ ΚΑΤΑ Bodl. In-
scite. TAYLOR.

Ibid. antepen. *ἐπὶ*] ΥΠΟ Codd. plures, Ven.
Bar. Bodl. Lind. Aug. Ital. cum marg. Benenati.
TAYLOR.

Pag. 466. l. 7. τὰ τῶν νόμων δίκαια ἰσχυρὰ.]
Vox illa suprema impune abesse potest, et abest
quidem a Barocciano. Prodeunt adversarii, uterque
palam facturis, causas aequitatem, τὰ δίκαια, ab
eo stare. Iuxta mecum interpretatur Phil. Me-
lanchtho: sc. eorum qui litigant uterque adest, ut
sua iusta exponat. Scriba nimirum deesse aliquid
suspiciabatur propter ea quae in initio Orationis
leguntur; et securus itaque supplevit. Infra
488. 7. ὅπως ἐξέλθωσι τῶτοι, καὶ τὰ τετὰ τῷ ἀγῶ-
νι ΔΙΚΑΙΑ. Et 469. 7. Τὰ μὲν οὖν περὶ τῆς
ἐνδείξεως καὶ τῶν νόμων ΔΙΚΑΙΑ αὐτῶν, ὅπως ἐπιείκεια,
Λυκῆργοι αἰετῶν ἡγούμενοι. Theophrast. de Querulo,
δίκην νικήσας καὶ λαβὼν πᾶσας τὰς ψήφους, ἡγα-
λῆν τῷ γράψασθαι τὸν λόγον, ὡς πολλὰ παραλι-
ποῦσι ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ. C. 17. Vide Casaub.
ad locum, ubi notat Terentium et Ciceronem ad
verbum iusta interpretari. TAYLOR.

Ibid. 9. γυγραμμένοι] Malim ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕ-
ΝΟΝ, ut est in Bodl. et optimo Augustano. Ita
Libanius in argumento: ἐκ ἐξαλημμένῳ ἐξ ἀπρο-
πίλως Αριτογυίτου, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἐπιλήματι.
ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥ. et, οὐ προσέειπεν λέγειν τὸν
τάχα δίκαιος ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ. Et 488. 13.
οἱ νόμοι, καθ' ὃς ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ πᾶσι οἱ ἐφλι-
σκάνοις. et proxime l vlt. ibid. οἱ διὰ γραφῶν
ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ μύθη. Vide autem porro
Vales. ad Harpocr. v. Βυλιόσους, et notata a me
ad Aesch. c. Timarch. p. 24. l. 6. TAYLOR.

Ibid. 11. καὶ τὰ δίκαια εἰδέναι] Praefero καὶ ΤΟ
ΠΡΑΓΜΑ εἰδέναι cum Lindenb. vel; uti adhuc ple-
nius Ven. Aug. Ital. MSti Aldini et Regg. Parisi-
enses, ὡς ἱκανοὶ ὅμων καθήκοντα τάξιν ἔχουσιν, καὶ
ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ εἰδέναι ΟΥΔΕΝ ΗΤΤΟΝ ΗΜΩΝ,
καὶ μὴ μαθεῖν διδῶ. TAYLOR.

Ibid. 12. εἴδ' ὅτι] Nihil est quod addatur
ἌΛΛ' εἰδοῦν, cum sequatur οὐκ ἄλλο οὐδοῦν.
WOLFIVS. Qui addunt, sunt MSti Ven. Bar.
Bodl. Lind. Obsop. Aug. Ital.

Ibid. 15. ἀδικῶν] quae etiam infanti terrorem
incuterent. Wolfius. ἀδικία est ea species pravi-
tatis, qua quis latas leges violat. Τὸ ΑΔΙΚΕΙΝ,
ut ait Aristot. Rhet. IV. est τὸ βλάπτειν ἰσότητα

παρὰ τὸν νόμον. Similiter et Paraphrastes Nico-
machorum V. 1. Αἰγύπτιοι ἀδικῶν, ὅ, τε παρανόμῳ,
καὶ ὁ ἀδικία, ὁ ὁ ἀδικία. — Καὶ δίκαιος μὲν
τὸ νόμιμος καὶ τὸ ἴσον, ἡδίκων δὲ, τὸ παρανόμῳ καὶ τὸ
ἀνίστον. Ait ergo; Aristogito ita priuatam vitam
instituit, ut etiam merito sibi metueret, si leges ci-
uitatis non fuisset transgressus. TAYLOR.

Pag. 467. l. 3. φέσιν] Rectius omnino ΦΗ-
ΣΕΙ. Error natus est ex voce sequenti. Non ta-
men dissimulabo Codd. Bar. Lind. Aug. Ital. le-
gere ὁ μὲν μὲν AN αὐτὸς ἐπινοήσας φέσιν.
Id quod cum mea correctione constare non posse
arbitror. TAYLOR.

Ibid. 7. δοκῶν] [uti Ald. Man. Felic.] Hic
manifestum est legendum esse, τοῖς ΔΙΔΟΥΕΙΝ,
ex antithesi, cum antecedit, τῷ λαβῶν, et τὸ
τοῖς δοκῶν prorsus sit alienum, nisi quis augere-
tur, id αὐτὸ τῷ, τοῖς δέξαι ἔχουσιν accipiendum.
WOLFIVS. ΔΟΥΕΙΝ Ven. Bar. Bodl. Aug. cum
Edit. Benenati.

Ibid. 8. περὶ τῷ κ. τ. λ.] περὶ τῷ ὅτι ἴδιον
ἐπὶ τῷ ΤΟΥΤΟΝΙ (f. vel ΤΟΥΤΟΥΙ vel ΤΟΥ-
ΤΩΝΙ) λέγειν ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ, ἐξέτασαι διὰ
βραχίον. Cod. Ital. ΤΟΥΤΟΝΙ λέγειν ΑΔΙΚΗ-
ΣΑΝΤΑ ὅμως ἐξέτασαι. Ven. TAYLOR.

Ibid. 10. προέχῃ] Lego ΠΡΟΗΚΕ, παρὰ τὸ
προάγω, ἀλλὰ μὴ τὸ προέχω. WOLFIVS.

Ibid. ΠΡΟΕΙΚΕ Edit. Ald. Man. Felic. ΠΡΟ-
ΗΚΕ Ven. Bodl. cum Edit. Paris. ΠΡΟΗΚΕ Bar.
Aug. uti Wolfius restituit. ΠΡΟΗΚΕ marg. Par.
non infulse. TAYLOR.

Ibid. 12. καὶ] ΚΑΙ τὰ μὲν ἄλλα λάσσω. Obsop.
WOLFIVS.

Ibid. Ita quoque Bar. Bodl. Lind. Aug. et Ital.
TAYLOR.

Ibid. 13. γνώμης ἀπέδειξεν, ὃς ὠνηρίας] Ifo-
crates captata παρανομασίᾳ fortasse dixisset, οὐ
ὠνηρίας ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΝ. WOLFIVS.

Ibid. 16. νομίζω] νομίζω δὲ, ΜΑ ΤΟΥΤΕ ΘΕΟΥΤΕ,
εἴδ' ὅτι νόμιμα. Bar. Ven. Aug. et marg. Benenati.
TAYLOR.

Ibid. antepen. προγράμμα] ἐν ᾧ ἐπιτίθεται
περὶ τῶν συνήλων. Vide Annotationes in Aro-
pagiticum Isocratis. WOLFIVS.

Pag. 468. l. 1. προσημείνα] ΠΡΟΕΙΜΕΝΑ Bar.
Bodl. Modo l. 3. pro παριδόντας Lambinus mauult
ΠΑΡΑΔΙΠΝΟΝΤΑΣ. Ante τήμερον statim ΤΜΑΣ
substituunt Ven. Bar. Lind. Aug. Ital. TAYLOR.

Ibid. 3. πᾶσι τὰ τοιαῦτα ἴδη παριδόντας] Quem
vsum habeant ista verba hoc loco posita,
vi-

videant eruditi. Mihi videntur turbare et infringere Orationem, cum non id agatur, ut negligantur pravae et turpes huiusmodi consuetudines, sed ut corrigantur et penitus tollantur e Rep. Quod si ea in praecedentem periodi partem [467. penult.] transferas, unde puto huc irrepisse, et et hic et illic longe commodiorem et dignam Demostheni lectionem habebis in hunc modum: Εἰ μὲν δὲ ὁμοῖς ταῦτα βόλαις, καὶ μετὰ τῆς ὁμοτιγίας γυναικὸς ὅτοι ταῦτα ποιεῖσι πάλαι τὰ τοιαῦτα ἴθι παρὶδόναι, ὅδ᾽ βαδίζου καὶ ἴθι δι᾽ εἰ δὲ — βελτίω ποιεῖσαι, τῆμερον ἐρῶς δὲ διασσαι κ. τ. λ. IVRIN.

Ibid. 7. Ορφεὺς — φησὶ] Leguntur hodie in Orphici hymnis

Ὀρμυα Δίκης μάλιν παλιδερεῖ, ἀλαιομέρεφιν,
Ἡ καὶ Ζηρὸς ἀνακλῶ ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵκει,
Ὀδρανίδην παθορῶσα βίον δυνάμιν πολυφύλων.

TAYLOR.

Ibid. 9. ὅτω φησὶς αἰ] Lego ὅτω ΔΕΙ φησὶς αἰ. WOLFIVS.

Ibid. Omnino aliquid huiusmodi desiderari quis non videt? Et sane auctoritatem suam addunt Budaeus, et maxime Cod. Augustanus. Quod tamen suspicor fuisse scriptum ΔΗ. ὅτω ΔΗ φησὶς αἰ, ut sine litura Codd. Ven. et Regg. Parisenses. Nam mihi semper alia medicina adhibenda esse videbatur. Verbum illud quaerendum est ex l. 4. ἀπὸ τῷ κοινῷ, hoc pacto demum: ἐρῶς ΔΕΙ διασσαι, τὴν — Εὐνομίαν περιεωλεῖται ποιεῖσάμην, — καὶ τὴν — Δίκην — εἰς ἑαυτὴν ἱκαροὶ νομίσαντα βλάπτειν, ὅτω (vel ὅτω ΔΗ) φησὶς αἰ. Recte diiudicare oportet, Eunomiam maximi facientis, et existimantis Iustitiam in unumquemque vestrum oculos defigere, ita demum pronunciare. Post vocem ἰφορῶν, culpa librarii, enatum est ἦν, quod has turbas dedit. TAYLOR.

Ibid. 12. φυλάττω ταύτην] [Ita enim constanter edi solebat, et in MSS. plurimis reperitur] Obsop. ΦΥΛΑΤΤΕΙΝ ΔΕ ταύτην. Sed durum est λαχὼν διακρίν, φυλάττω. Fortasse legendum [l. 11.] τὰ ΤΕ συμπάσων, ut sit λαχὼν διακρίν, ΚΑΙ φυλάττω. WOLFIVS.

Ibid. Vides hic Wolfum trepide et diffidenter loqui, in Textu vero contra Codd. consensum ΚΑΙ post λαχὼν inferere, deinde φυλάττω in ΦΥΛΑΤΤΕΙΝ conuertere, rursusque coniunctionem ΚΑΙ ingeminare. Locus sane prae fractus, quem ille emendando prae fractionem reddidit.

VOL. III.

Vtinam sane abesset φυλάττω, cum ita tota haec refingerem, adiuuantibus nonnihil scriptis Codicibus, sc. φυλάττωμεν — μὴ καθύπερθε ταύτην, ἥ ἐκαστὸς ἴστω ὁμοῖς ἱκαροῖς εἰ δὲ διακρίν λαχὼν, ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ἐν τῇ πόλει καλὰ, καὶ διακρίν, καὶ συμπάσων, ταύτην τὴν ἡμέραν παρακαλεσθῆναι ἰσορῶν εὐλοφῶς κ. τ. λ. cauentem ne eam praefaciat, a qua cognominati estis (δικαστὰ sc.) omnes vos qui id muneris sortiti estis, atque idcirco omnia Reip. iura et commoditates hodierno die tanquam solenne depositum accepistis. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀπὸ τῆς συνόδου ἐνθάδε] κατὰ τὴν συνῆθη ἐνθάδε. WOLFIVS.

Ibid. penult. γίγνεται] Obsop. melius et sonantius ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ. WOLFIVS.

Ibid. ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ item Bodl. Editt. etiam Mant. et Felici. ΦΑΝΗΣΕΤΑΙ Codd. Lind. et Ital. ΓΙΓΝΕΤΑΙ habuerunt Editi ab Aldo et Morelio cum scriptis Ven. et Bar. TAYLOR.

Ibid. vlt. οἰκιστῆς] Nec satis placet, nec occurrit quicquam melius. μετὰ παρρησίας, aut μετ' ἐσιώτης huic loco alienum est. WOLFIVS.

Pag. 469. l. 1. παροχρηστέμενος] ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥ Ven. marg. Morel. haud male. Licet scholion tantummodo esse potuit. Proxime, vtrā vtrā istarum lectionum valere iudicabitur, EPII reuocauit ex Editt. Ald. Par. MSS. Ven. Bar. TAYLOR.

Ibid. 8. αἰεὶ] Lycurgum esse euicturum. Ferri potest: sed non dubito, quin legendum sit ΕΠΕΙΝ, expositurum. WOLFIVS.

Ibid. Ita quoque Bodl. et Aug. Interea tamen quid illud euicturum? Deduco ego ab αἰεὶ, electurum. Existimant Lycurgum, qui priore loco dixit, eam partem Accusationis praelaturum fuisse, quam praetulisse video. Et hoc fortasse ferri non solum potest, sed etiam debet. Ita paulo post: ταῦτα ΠΡΟΗΡΟΥΜΗΝ εἰπὼν. TAYLOR.

Ibid. antepen. κοινὸν καὶ τεταγμένον] Rectius Felicianus, KOINON καὶ ΤΕΤΑΓΜΕΝΟΝ, ΚΑΙ ταῦτ' ὡς. Nam coniunctio addenda videtur etiam ante ταῦτ'. WOLFIVS.

Ibid. Praeter Felicianum Mantius quoque, Lind. Aug. Bodl. et Codd. Lutet. Coniunctionem addunt Bar. Aug. et Ven. TAYLOR.

Ibid. penult. βελτίσαι] ΒΟΥΑΕΤΑΙ potius. Ita Cod. Lind. Infra pariter legimus in eadem causa, εἰ δὲ νόμοι τὸ δίκαιον — ΒΟΥΑΟΝΤΑΙ. TAYLOR.

Pag. 470. l. 6. συνθήκη] Libet adscribere Enarratoris Arphthonii verba [pag. 25.] ὅτι πολλὰ

συνελάδων εἰς ταυτὸ συνετίθη· ἢ ὅτι, καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ, τῇ συνθήκῃ καὶ συμφωνίᾳ τῶν ἄλλων κεκρίται. τῶν δὲ λόγων οἱ μὲν εἰς κοινὸν, οἱ καθόλου περὶ τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἰδιοί, οἱ περὶ τῆς πόλεως ἀλλήλων συμβολαίων. καὶ οἱ μὲν τῶν ἀγαθῶν ἀμοιβοί, οἱ δὲ τῶν ἀδίκων τιμωρίαι. WOLFIVS.

Ibid. in τῇ πόλει.] Articulum debes Codd. Bar. Lind. Ital. cum editione Parisiensis. TAYLOR.

Ibid. 13. ἐπὶ μὲν οἷς — ἐπὶ δ' οἷς] ἀντὶ τῆς, διότι. WOLFIVS.

Ibid. 14. αὐτῶν] τὰ ἐφ' ἡμέρᾳ ΑΥΤΩΙ γέγονεν lege, et, ὅτι ἡμεῖς τάνοις, S. τοῖς ἐφ' ἡμέρᾳ, μᾶλλον δὲ τοῖς ἡγεμονίοις. WOLFIVS.

Ibid. ΑΥΤΩΙ similiter habent Ven. Bar. Rodl. Et recte habent. Quod superest, bene a Wolfio explicatur. Ad eamque normam, consentientibus optimis libris, et edi et pungi curavimus. TAYLOR.

Ibid. Vix dubitandum puto quin scripserit Demosthenes ΑΥΤΩΙ γέγονεν. IVRIN.

Ibid. 17. ἐγὼ γὰρ] Est παραλήψεις, longius ducta periodo, propter insertas αἰτιολογίας; ante cuius ἀπόδοσιν verbum ἐγὼν ponitur, ut sit ἐγὼ — ἐγὼν. Esti fortasse principio etiam legi possit, ΕΓΩ γὰρ, ὅτι μὲν πάντα — WOLFIVS.

Pag. 471. l. 4. ἀφ' ἑαυτοῦ] Qui nuperrime dixerat: εἰ δὲ ΤΙΝΑΣ ἀφ' ἑαυτοῦ, et ΤΟΥΤΟΥ ἀφ' ἑαυτοῦ, cum quarto casu, ut mos est Graecis Scriptoribus, non utique lubens statim subiceret, εἰ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ἀφ' ἑαυτοῦ, constructione adeo insolenti. Dele ergo vocem ἀφ' ἑαυτοῦ. En! εἰ καὶ τοῖς ΑΛΛΟΙΣ, εἰ καὶ τῷ βιαζομένῳ δύναιτο ΣΥΤΤΩΡΗΣΑΙ προσέειπεν. Inferciuit homo ociosus, et ineruditus, qui huiusmodi tibicine indigere orationem suspicabatur. TAYLOR.

Ibid. 8. κοινόν] [Ita enim Ald. et cum Aldo Ven. et Par.] Antiquum exemplar KAINON, nihil novum neque superuacuum. Atque ita legendum esse probant verba sequentia, sed quod omnes vos mecum iuxta tenetis. OBSOPOEVS.

Ibid. κοινόν. Sequitur quidem ἰδιοί illi contrarium. Sed rectius utique KAINON, ut ostendit sententia: et sic habet Obsop. WOLFIVS. Praestantiores item libri et vulgati, et manu exarati.

Ibid. 12. τὰς ἑαυτοῦ ἀρχὰς ταῖς νείαις] τὰς παλαιὰς ταῖς καινὰς. WOLFIVS.

Ibid. Vide Suid. in v. Εἰς, Harpocrat. et σχ. Aristoph. Acharn. γ. 171. qui omnes hunc locum citant. TAYLOR.

Ibid. 14. ἐγὼν] Plenius MS, Ven. ἐγὼν

ΤΟΥΤΟΥ ΑΙΤΙΟΥ. At melius etiam Obsop. Rodl. Lind. Ital. ἐγὼν ΤΟΥΤΩΝ ΑΙΤΙΟΥ. TAYLOR.

Ibid. 17. καὶ γὰρ κ. τ. λ.] Rescribo, καὶ γὰρ αὐτῶν αὐτὸν οἰσθε: ΠΟΙΗΣΕΙΝ, αὐθιγὸν τὸν νόμον, ὅς ἐστιν ΑΥΤΩΝ κυρίων, τοῦτον ἐγὼ; Illud iubent Codd. Bar. Aug. hoc idem Barac. cum Ven. et marg. Benenati. TAYLOR.

Ibid. ult. δὲ καὶ αἱ] MSth δὲ καὶ AN, et melius adhuc, δὲ καὶ AN EI. TAYLOR.

Ibid. ἐγὼν παλαιῶν] Vide eandem hanc similitudinem bis in Midiana tractatam. Πληρῶσαι autem hic dicuntur (contra quam nominis significatio ferre videtur: παλαιῶν enim est completo, et παλαιῶν is qui complet) non qui conferunt stipem, sed qui collatam ab aliis colligunt, quasi ἀποδίδωσι τὴν εἰσπράσσειν τῶν ἐγὼν. WOLFIVS.

Ibid. De hoc loco vide Herald. Observat. Cap. 44. Salmas. ad Ins. Attic. pag. 27. seq. Herald. rursus Animadu. ad Salmas. L. VI. C. V. §. 4. TAYLOR.

Pag. 472. l. 7. καὶ τὴν βουλὴν τὰς παλαιῶν] Hic ordo est: αἱ λέξεις οὗτοι τὰ, τὴν βουλὴν, κ. τ. λ. Quae duo verba [ἐπὶ τῷ φυλάττειν l. 15.] in 1ma. Heruagiana editione praetermissa me perturbant. WOLFIVS. Praeternuntur etiam in Ald. Ven. Bar. et Aug.

Ibid. 9. βασιλεὺς τοῦ] Vide Harpocrat. et Meurs. Attic. Lect. VI. 17. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀποσχονίσματα] Τὸ δὲ διαστήριον ἀποσχονίσματα, τὸ μὲν βασιλεὺς παραγγέλλει, τὸ δὲ δημοκράτης ἀποκρίνεται τὸ διαστήριον. τὸ δὲ ἀποσχονίσματα ἀπὸ παλαιῶν ἀποδίδωμι, ἐγὼν, καὶ οἱ ὑπερέχει ἐφ' ἑαυτοῦ, ὅπως μὲν ἀποκρίνεται προστῇ. αἱ μὲν δὲ τῶν διαστηρίων θύραι, αἱ καὶ αἱ καὶ cetera. Pollux L. VIII. C. X. §. 123. Add. Meurs. Attic. Lect. VI. 14. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐπὶ] Sub. τοῖς λαχοῦσι. μεταγῆμι ἐξ S. τὸ ἐχλὺν τὸ λοιπὸν πολιτῶν τῶν ἀποκρίνεται. Sequitur non multo post, ὅτι ἐλάττω. ἵστα ἀποκρίνεται. ταῖς δὲ ἐλάττω ἐχλὺν τῶν ἄλλων. WOLFIVS.

Ibid. METAETHTE] eos egredi foras iussit. Immo ceteros omnis egredi foras iussit. IVRIN.

Ibid. 13. τὸν νόμον κρατῶν] Antiquum multo emendatius sic legit, ἀμα τὸν νόμον κρατῶν ἐπὶ, μεταγῆμι ἐξ, ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ κρατῶν etc. OBSOPOEVS.

Ibid.

Ibid. § νόμος] ποῖός τις τῶν νόμων, καθ' οὗς ἐκτελεῖσθαι, ἢ ἀσπλάγχνος εἰς τὸ βελιούτερον. Τὸ δ' νόμον κρατῆν queat etiam intelligi, τὸς νόμους ἐκ ἐμποδίζεσθαι ἐν αὐτοῖς, ἢ κατὰ τὸς νόμους ἀρχαῖν ἐξῆναι αὐτοῖς. Obsopocus habet, ΤΟΥΤΕ ΝΟΜΟΥΣ ΚΡΑΤΕῖΝ. WOLFIVS.

Ibid. τὸς νόμους etiam Bodl. marg. Paris. Suspitor legendum esse τῶν ΝΟΜΙΜΩΝ. Vide ad Timocrateam, 403. 6. potissimum vero ea quae dixi ad Lycurgum §. 16. p. 198. l. 3. TAYLOR.

Ibid. 14. ἀλλὰ μὲν] Ea quae sequuntur (πῶς γὰρ καλὰ, δὲ δὴ ἢ πόλιν ποιεῖται καὶ σώζειν) parenthesi claudenda, sunt αἰτιολογία τῶν μὲν. Obsop. pro ἢ σωφροσύνη, habet εἰς φιλαυτίαν, ut et Felicianus. WOLFIVS.

Ibid. 16. ἢ παρὰ τῶν νόμων αἰσχύνῃ, ἢ ὑταξίᾳ] F. ΚΑΙ ὑταξία. Alioqui certe salebrosa est collocatio: videturque aliquid deesse, cuiusmodi sit, ἢ κατὰ τὸν βίον ὑταξία. Est haec praecleara et plane philosophica Oratio. Sed vereor ne pluribus mendosa locis, quam qui aut collatione codicum, aut nostra diuinatione possint corrigi. WOLFIVS.

Ibid. Immo quidem satis sana. Licet non recte intelligam, quid sit ἢ σωφροσύνη πρὸς τοὺς νόμους. In MStis Aug. Lind. Ital. post σωφροσύνη additur articulus H. Lege itaque, ἢ σωφροσύνη. Id vnum est, deinde, H πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὸς πρὸς τοὺς νόμους ὅμῳ παρὰ τῶν νόμων αἰσχύνῃ additur tertium, ἢ ὑταξία. Temperantia, Reuerentia, Disciplina. TAYLOR.

Ibid. antepen. τῆς ἀναιδείας] Αἰσχύνῃ pudor, Αἰδῶς reuerentia. Illa turpitudinis metus est: haec dignitati, virtuti, auctoritati, aetati honorem habet. Possunt ergo ἀναισχυντία καὶ ἀναιδία habere locum: sed quia praecedat ὑταξία, quid si legatur τῆς ΑΤΑΞΙΑΣ? WOLFIVS.

Ibid. ult. διὸν ἰλασθῆναι] damni patiens, Wolfius. nec facile a suo statu deicitur, Melanchtho. Διὸν ἰλασθῆναι, ait ille ad Theophrastum, siue Stanleius sit, siue Duportus, mirifice dictum, ac si diceret, apta fraudari. Sed frigidum hoc prae Graeco. Et certe ea mihi videtur esse huius phraseos elegantia, ut Latine exprimi non possit. Καλοκαγαθία διὸν ἰλασθῆναι vult dicere, morum probitas ita comparata est, ut facile in damnum incidat. Haec Vir summus. TAYLOR.

Pag. 473. l. 3. συγκρίναι] Ο ΒΙΟΣ συγκρίνεται Codd. Ven. Bar. cum marg. Benen. Modo, τῶν πονηροτάτων καὶ ἀναιδέστατων ἢ πόλιν ΜΕΣΤΗ

γίγναι. Idem MSti cum August. et editione Parisiens. TAYLOR.

Ibid. 6. μέχρι τινός] S. χρόνῳ, ἢ καὶ μὴ αἰ. WOLFIVS.

Ibid. 14. οἰκιστῶν] incolae, Wolfius. Immo, regi, administrari. Dixi alibi et plenius. Verum, priusquam hunc locum dimittamus, examinemus id quod sequitur. ἔγωγε ἐπὶ τῇ πόλει οἰκιστῶν: τί δὲ; ΤΟΥΤΕ ΝΟΜΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ Εἶναι; non facile memini, me aliquid aliud vnquam legisse ociosius, aliquid aliud importunius. Comprehen- dit tota haec Perioche disputationem satis honestam de Legum necessitate, earumque auctori- tate: atque ad eam rem conficiendam graphice depingit, qualis futura esset Resp. si Leges, earumque auctoritas tolleretur. Concludit de- mum, quid? dicemusne hanc esse Rem? Hic quid infeliciter, quam ut adderet quid? dicemusne leges esse ratas? Nam omnis ea quae praeteriit argumentatio sita est in supponendo quod Leges non essent ratas. Quid homine sapiente indignius, quam ut nihil aliud concludat praeter ea quae praemisit? Nimirum animadvertit lector aliquis curiosus, οἰκιστῶν non esse, incolae, verum legibus contineri atque administrari, quod ut alios quo- que admoneret, adiecit ista ridicula: quibus rur- sus deletis, vide porro ut pergat sententia, ἢ ταῦτα ποιοῦμεν, ἔγωγε ἐπὶ τῇ πόλει οἰκιστῶν: τί δὲ; πόλιν αἰ οἰκιστῶν βίον et quae sequuntur. TAYLOR.

Pag. 474. l. 1. ἢ τὰ ἀποκλήρωθαι] Wolfius non recte cepit huius loci mentem, quantum eius in- terpretationem intelligo. Αἰσχύνῃ est, fortiri, for- tis ducere, quod omnium, ἀποκλήρωθαι fortibus vincere, quod paucorum. Veritas itaque liberius, Quod omnes voluerunt, vos soli hodie ius dicitis. Id quo modo se habet? Quia vos cum ceteris vna ciuibz ad fortis accessistis, deinde vobis solis for- tito obtigit ut huic iudicio praeficeremini. id enim legum praescripto sit. TAYLOR.

Ibid. 6. δὲ, ἢ μεταβάλλει] Longinus §. 27. ubi agit de personae in aliam personam commuta- tione, locum istum citat et illustrat. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀποσχομισμῶν] Vide Harpocrat. Maussac. ad locum, Plin. IX. Epist. 26. TAYLOR.

Ibid. 11. γνώσις] Harpocratio, Γνώσις ἀντὶ τοῦ Κρίσις. Δημοσθενὴς ἐν τῇ κατ' Ἀριστογύτον. Codd. interea Ven. Ital. et Parisenses hic ΚΡΙ- ΣΕΣΙ legunt, quod puto aliquando ex scholio oriundum. TAYLOR.

Ibid. τῇ γραφῇ] Laudo Ven. Bar. Bodl. Aug. et Regg. Paris. ΕΓΓΡΑΦΗ. Thesmothetae, et

similiter exactores, non *dicam* scribebant, verum nomina obaeratorum in codices retulerunt. Id quod hoc loco agitur. Oratio quae sequitur, contra Theocrinem, haec omnia complanabit. Quod Wolfius infra ad 477. 6. ineptum est, et a mente huius loci alienum. TAYLOR.

Ibid. 12. βυλιόσις] Antiquum exemplar sic habuit, in γραφή [istud est ἱστορία. vide notam superiorem] διανομήν, ἰτέρα παραδόντων, τῇ τῆς ΒΟΥΛΗΣΕΩΣ, ἢ αὐτὸς διάνει, γραφῆ etc. Quam lectionem cum Aldina conferens, vtra melior sit, mox videbis. OBSOPOREVS.

Ibid. τῇ τῆς βυλιόσις, ἢ αὐτὸς διάνει γραφῆ] [vbi Aldus edidit] Alii, THΙ τῆς ΒΟΥΛΕΥΣΕΩΣ, ἢ ΑΥΤΟΥΣ ΔΙΩΙΚΕΙΕ (παρὰ τὸ διοικῆναι) ΓΡΑΦΗ. Alii τῇ τῆς ΒΟΥΛΗΣ. Mihi placet, τῇ τῆς βυλιόσις, ἢ αὐτὸς διάνει, γραφῆ. De hoc crimine vide Snidam. Accusauit autem Aristogito quendam Aristonem, vt a quo falso fuerit in aetarios relatus: accusatus et ipse est, quod Pythageli vitae falsa accusatione struxerit infidias. WOLFIVS.

Ibid. βυλιόσις] Harpocr. Βυλιόσις. ἱγλήμαλ. ἱστομα ἐπὶ δυοῖν τατλόμενοι παραγράτων. τὸ μὴ γὰρ ἱστον, ὅταν ἴξ ἱστοβλῆς τίς τινι καλασκειάσῃ θάνατος — τὸ δ' ἱτέρεν, ὅταν ἱστογραμμῶς ὡς ἱστοῖαν τῇ δημοσίᾳ, αὐτὸς διακρίβῃται, ὡς οὐ δικαίως αὐτὸς ἱστογραφῶται. Ἐμὲ δὲ πρὸς τὴν μάστιγος ἱστοῖα — παρὶ δὲ τῷ ἱτέρεν ἱγλήμαλ. Δημοσθένος ἐν τῇ κατ' Ἀριστογίτου πρὸς τὴν. Vide infra pag. 489. l. 5. Si quaeras quantum intersit inter γραφὴν βυλιόσις, et ψευδογραφῆς (nam et istius quoque actio dabatur) consulas Snid. in v. Ψευδὲς ἱστογραφῆ. Petit. LL. Attic. pag. 467. Edit. Nou. Poll. L. VIII. C. 6. §. 43. et 88. virosque doctos ad loca. Vales. ad pag. 301. Harpocratio- nis, H. Steph. Thes. Gr. L. T. IV. pag. 720. TAYLOR.

Ibid. 14. τὰ κοινὰ] Lege confidenter cum bonis exemplaribus Ven. Baroc. Lind. Aug. Ital. et marg. Morsl. τὰ κοινὰ ΔΙΚΑΙΑ ἀνατρίψαν οἱ; TAYLOR.

Ibid. antepen. ἀλλοῖς γνηκότων] Vide Fr. Lufini Parerg. III. 43. qui noua et insolita mente hunc locum intelligit de hominibus infimae fortis et condicionis, de faece populi. Nihil minus. Contendit tantum Orator, in libera Rep. qui patriae prodesse et consulere vellent, non ex vno tantum ordine aut collegio sumi debere, qualecunque demum sit, verum id omnibus patere. TAYLOR.

Ibid. τὸν] Fortasse TI, vti Ald. Ven. Bar. Aug. Ital. τὸν τὸν TI μίρος ἀπορίσας. Credo sane. TAYLOR.

Pag. 475. l. 1. ἰξ δ.] Sensus, quem mihi non assequi videtur Interpres, huiusmodi fere est: Siquis contenderet dicendi faciendam esse potestatem iis hominibus, quorum in numero est Aristogito, violentis nempe, carceris effractoribus etc. TAYLOR.

Ibid. 6. τοῖς, οἷ. κ. τ. λ.] τοῖς τὸν φέου dura est ellipsis. Quid si legas, τοῖς, οἷ. δὲ ἱστον, ΟΥΕΙ τὸν φέου, aut, τοῖς ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ, οἷ. δὲ ἱστον, ΟΥΕΙ τὸν φέου? Et si τὸ, ταῖς αὐτῶν abesse potest βραχυλογία Graeca. WOLFIVS.

Ibid. Deest τοῖς in Codd. Lind. et Ital. non recte. Et pro οἷ, ΟΙΟΣΠΕΡ habent Ven. Bar. Aug. marg. Morsl. TAYLOR.

Ibid. 13. ποιήσασθαι] Nae id praeter fidem Grammaticae. Legendum saltem videtur ΠΕΠΟΙΗΣΘΑΙ, ni vicus late pateat. Quid si, ΕΑΠΗΣΑΣΘΑΙ? TAYLOR.

Ibid. ult. αὐτὸς ἀπορίσας] ΕΡΩΤΕΙΑΝ. IVRIN.

Pag. 476. l. 4. ἀνελόν] Malim, δ' ANEKTON. WOLFIVS. Ita MSti. Fortasse, διὰ δὲ ἢ χαλκῶς ΠΑΞΗΙ τῇ σῶλιν, ΚΑΙ δὲ ἀνελόν, vel ἀνελόν. TAYLOR.

Ibid. 7. τὴν ἐντρίψαν] γρ. ΤΑΥΤΗ et in nonnullis ΤΑΥΤΗ ΣΥΝΑΥΞΙΕ. Recte sane, vt mea fert sententia. Recordias, vt loquitur Schola, in abstracto. Proinde enim dicitur, τίς δ' ἐν αὐτῇ, αὐτῇ δὲ δυνατῶς, φέου, καὶ τὸν ἱστοῖα ΤΑΥΤΗΝ (vel ΑΥΤΗΝ, vt exemplaria plurima) ἐκποδῶς ποιήσασθαι; Perges porro emendando, ἵνα μὴ ἀπαν ΑΥΤΗΙ ὥς ἐντρίψαν. Vti MSti Ven. Bar. Bodl. Lind. Ital. Adhuc autem. Istius rei nescius, comma quod sequitur, male interpretatur Wolfius, aut certe minus accurate. Et l. 13. pro ἐκποδῶς δὲ, legendum est, ΕΚΕΙΝΗ δὲ, cum Codd. Ven. Bodl. Lind. Ital. et marg. Bentnati. Recordia sc. quae vbique in hoc loco personae vicem sustinet. TAYLOR.

Ibid. 16. καὶ Προνοίας Αθηνῶν] Hinc etiam Aeschini locus [videtur innuere ista Aeschini c. Ctesiph. §. 36. 38. Edit. Oxon.] explicari potest. Opponit Αθηνῶν Πρόνοιαν τῇ Ἀριστογίτου Ἀπονοίᾳ. WOLFIVS. Recte hoc et tuctur ea quae nuper dixi.

Ibid. antepen. καὶ] F. ΒΩΜΟΣ, ara. WOLFIVS.

Ibid. Non habeo necesse. Aediculam intelligere

gere potuit seu Cellam (cuiusmodi fere hodie sunt Capellae in Ecclesiis Romanensium, priuatis sacris destinatae, et suis quoque Aeditui instructae) quarum plurimas vnum Fanum complecti solebat. Nam in templo, Iouis puta, aut Apollinis, cetera quoque numina hospitio non prohibebantur. Verbi gratia, In vno Capitolio Romae plurimorum Deorum aediculae erant. *Linus XXXV. 41.* Aedes duae Ioui eo anno in Capitolio dedicatae sunt — de multa damnatorum quadrigae inauratae in Capitolio posita in cella Iouis supra fastigium aediculae. De contubernaliibus Diis plurima habet consulenda Cl. G. D'Arnaud in commentario quem inscripsit de Diis Παρθενοι, et quae adtulerunt viri docti ad explicanda illa *Act. Apostol. XIX. 24.* Adeo ut nihil mirum esse poterit, si in templo Apollinis Delphici, Minerva quoque suam aediculam, ritus, et antistites etiam haberet. Immo Minervae Προνοίας cellam Delphis memorat *Pausanias in Phocia, i. τίτασι δὲ ἈΘΗΝΑΙΣ καλεῖται ΠΡΟΝΟΙΑΣ*, pag. 623. Edit. Hanou. 1613. et deinde *Χρυσὸν δὲ ἀσπίδα ἐπὶ Κροίσου ἔαυδον τῇ ἈΘΗΝΑΙ τῇ ΠΡΟΝΟΙΑΙ δοῦσαν ἱερόν τε τῶν Δελφῶν, ὡς Φιλόμηνος αὐτὴν ἱερῆσαι.* Sed me male habet, quod ea aedicula hic diceretur καλλίη καὶ ΜΕΤΙΣΤΟΣ: praesertim vero, nam illud alterum negligere, quod iure summo olim contenderunt viri doctissimi, quos infra nemo, aedis istas quas memorat *Pausanias*, et hic memorare videtur *Demosthenes*, non esse consecratas Minervae ΠΡΟΝΟΙΑΙ, verum, ut vocatur, Minervae ΠΡΟΝΑΙΗ, aedis sc. minores, ante vestibulum Apollinis, ut alibi loquitur idem *Pausanias*: *Πρῶτα δὲ δὴ λίθου κατὰ τὴν ἱερὸν ἐν Ἀθηνῶν, καὶ Ἐρμῆς, ὀνομαζόμενοι ΠΡΟΝΑΟΙ.* Boeotic. pag. 556. *Protemplarem* dicas, aut *Vestibularem* Minervam. Ita *Herodotus* de rebus Delphicis, VIII. 37. οἱ βάεβαροι, ἰπιδὴ ἱερόν τε ἰπιδόμοιο κατὰ τὸ ἱερόν τῇ ΠΡΟΝΑΙΗΣ ἈΘΗΝΑΙΗΣ, et iuxta, ἰπιδὴ γὰρ δὴ ἱερόν τε ἰπιδόμοιο οἱ βάεβαροι κατὰ τὸ ἱερόν τῇ ΠΡΟΝΑΙΗΣ ἈΘΗΝΑΙΗΣ, cetera. *Suidas*, Πρόνοια. ὀνομαζέσθαι τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνῶν Πρόνοια, διὰ τὸ ΠΡΟ ΝΑΟΥ ἱερόν τε. Iterum. Πρόνοια Ἀθηνῶν. οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ ΝΑΟΥ τῇ ἐν Δελφοῖς ἱερόν τε αὐτῇ οἱ δὲ, ὅτι πρὸ νόου etc. Adiungas *Diodorus Siculus* XI. §. 14 et ornatissimum *Wesselingium* ad locum, *Gronovium* ad *Herodotum* I. 92. *H. Steph. Thes. Gr. L. T. II. col. 1080.* et *Append. col. 1715.* *Meurs. Attic. Lect. II. 17.* *Eund. de Regno Lacedaem. C.V. Kuster.* ad *Suid. Spanhem.* ad *Cal-*

limach. Hymn. in Leucocr. Pallad. §. 121. His adde *Hesychium, Harpocrationem, Etym. M. Lexicographos.* Ex quibus omnibus abunde patere arbitror, primo Minervam Delphis cultam, ut dixi, nominari non ΠΡΟΝΟΙΑΝ *providentem*, sed ΠΡΟΝΑΙΗΝ, *vestibularem*: deinde, eos decipi qui haec *Demosthenis* ad eandem normam corrigi volunt, cum utique interiret omnis, qualis demum fuerit, huius loci lepor et elegantia, in quo institui voluit comparisonem inter ΑΠΟΝΟΙΑΝ *Aristogitoniam*, et ΠΡΟΝΟΙΑΝ *Minervam*. Quid igitur dicemus? An erravit *Simius* ille *Demosthenis*, antiquitatis verae ignarus, et vocabulorum similitudine deceptus, cum haec scriberet? Illud quidem asserere non audeo, cum paria fere habeat *Aeschines de Corona*, et probe sciam multa in vetustis Scriptoribus reperiri posse, simili ἀμφιβολία, quasi ad ludibrium posterorum, referta. Memor tamen esto *Stanleium* ad *Aeschyli Eumen. 21.* (vbi in σελ. citatur *Callimachus*

καὶ Παλλὰς, Δελφοῖς μὲν ἱερόν τε ΠΡΟΝΑΙΗΝ)

etiam *Aeschinem* emendare, tanquam eadem scriptura usum. Statuant ergo de hac re qui me ocio et eruditione superant. TAYLOR.

Pag. 477. l. 2. οἱ δὲ καὶ κοινῇ] Quoniam praecesserat τῇ ψυχῇ ἰκέτω, cui respondet τὸ, κοινῇ, et τῇ φύσει, cui nihil respondet, amplector id quod in Codd. deprehendi, οἱ δὲ ΝΟΜΩΙ, καὶ κοινῇ κ. τ. λ. Verte autem, nam *Wolfius* male vertit, *aras sunt partim priuatas, in pectoribus uniuscuiusque, ipsa natura constitutas: partim institutis, et omnibus communes.* TAYLOR.

Ibid. 6. εἰσάξιμι] S. εἰς τὸ διακρίνειν. Hoc alias τῶν διαμοριτῶν munus fuit. (Supra τῇ γραφῇ διαμοριτῶν, quasi ab his fuerit accusatus *Aristogito*: nisi forte legendum sit τῇ γραφῇ παρὰ τοῖς διαμοριταῖς.) Quid vero si ΑΠΙΑΞΕΙΝ legas, S. εἰς τὸ διαμοριτῶν? WOLFIVS.

Ibid. 7. παραδύσιν] S. τοῖς ἱδρικα. WOLFIVS.

Ibid. 8. τέτων ἐπὶ πάντων] Forte, τέτων ΑΠΙΑΝΤΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. 14. οὐ δὲ πάντες δ' εἰδὲ] Lego, οὐ δ' οὐ πάντες εἰδὲ κ. τ. λ. et mox [l. prox.] pro ἰάν εἰναι, ἰάν ΟΥΝ, vel ἰάν ΤΟΙΝΥΝ. WOLFIVS.

Ibid. Vtrumque recte. Nam in editis emendandis cum *Wolfio* conspirant *Ven. Bar. Bodl. Aug. MSti*, qui οὐ δ' ΟΥΔΕ πάντες εἰδὲν. *Morg-*
lius.

xima, vbi haec eadem εἴς: totidem fere literis repetitur. Restituit etiam optimus *Wesselingius* in praecellentissima sua editione *Diod. Sic. Vol. I. p. 439. TAYLOR.*

Ibid. 11. πάλιν ἐπὶ] ἰν' αἰσὶν ἔτιον, ἰξ δ' ἰτι-
μὴν αὐτῶν μὲν λέγει. WOLFIVS.

Ibid. 14. γυγνός:] Ita MSti plerique omnes. Quatuor cusi ante *Wolsum*, FETONE. Quod non improbo, sed defidero auctoritatem. TAYLOR.

Ibid. 15. τῶν αἰσίων] Male semper pungunt in hoc loco. Istud enim δεῖται ad ἀναπαύσασθαι pertinet, et cum eo est conglutinandum, τῶν αἰσίων autem adverbialiter ponendum, h. p. nimirum: ἔμπροσθεν γὰρ δεῖται τῶν αἰσίων — ἀναπαύσασθαι. *Mibi e contra videtur resp. refocillata fuisse etc. TAYLOR.*

Ibid. δὲ μὲν δὲ δ] Τὸ οὖν videtur abundare. WOLFIVS. Recte. et Codd. nostri ignorant.

Ibid. πρὸς μὲν] S. τοῖς κεινοῖς. WOLFIVS.

Ibid. ἀναπαύσασθαι] AB ἀναπαύσασθαι marg. *Benenati. δ' πρὸς μὲν χρόνῳ TMIN, ἀναπαύσασθαι π. τ. α. MSti Ven. Lind. Bar. Aug. Ital. TAYLOR.*

Pag. 480. l. 7. τὸν Ελευσίαν] τὸν Ελευσίαν μόνον [Ald. OF μόνον] εἶναι τοῦτον τίθηται. ἢ χ' αἰ' ἢ χ' [Vide Var. Lect.] πλεονάζει. ἢ φησὶ γὰρ μὲν αἰσίων. Αἰσίων γὰρ χαίρειν. [λέγει Ald. et Ital.] ἀλλ' ΟΤΙ καὶ ὑμῶν αἰσίων δὲ οὐκ ΟΥΤΟ λέγει, ΟΥΔΕ τῶν ἄλλων πλεονάζει διακρίσεις αἰμὶ δημοσίᾳ καὶ γυγνός. Sic censo legendum hunc locum. Sin placet ἀλλ' Ο καὶ ὑμῶν, pro δ' ἢ ἢ, lege ΟΥΔΕ ΠΕΡΙ τῶν ἄλλων, καὶ ΟΥΤ' αἰσίων. WOLFIVS. ἀλλ' Ο — ΟΥΤ' δ' π. τ. α. marg. *Morrelli*, et recte omnino.

Ibid. 12. ἢ μὲν πολλὰ βλάσφημα] *Obsop.* Codex habet, ἢ μὲν πολλὰ καὶ βλάσφημα ἀναπαύσασθαι ΑΕΓΕΙΝ καὶ διζύειν. Verum πλ. λέγει καὶ [quod praeter *Obsop.* ostendunt quoque *Ven. Bar. Bodl. Lind. Aug. Ital.* cum marg. *Lutet.*] non placet, quia sequitur mox, ἀλλ' ἰκίνο ΑΕΓΩ. WOLFIVS.

Ibid. 13. αἰ' πρὸς μὲν εἰν Αἰσίων αἰσίων] *Si improbus est Aristogito, sine controuersia, Wolfius. Potius, si simpliciter, vel duntaxat malus est Aristogito. IVRIN.*

Ibid. 16. φρονέων] ΠΟΙΟΥΝΤΩΝ *Ven. Bodl. Lind. Obsop. Ital. MSS. Fel. Man. et Parisenses. TAYLOR.*

Ibid. 17. δὲν αἰ' παρὰ τῶν] ΟΥΔΕΝΑ αἰ' παρὰ τῶν ΑΔΙΚΩΝ αἰμαὶ γινώσθαι non satis placet. Videtur idem esse ac si dicat, δὲν ἰν' εἰ σὺ γινώσθαι

Αἰσίων αἰσίων βλάσφημα τὸν αἰσίων: q. d. unus homo improbus, cum ceteri cives in officio erunt, nihil nocere poterit reipublicae: resp. hac de causa nihil detrimenti capiet. WOLFIVS. Locus iste sollicitari non debuit.

Ibid. antepen. καὶ πάλιν — παλιγγενέσις — μὴ αἰσίων] Quantum interfit si scire velis, consule σχ. *Aristoph. Plut. 1156.* vbi haec diligenter expenduntur. TAYLOR.

Ibid. ult. τί τῶν, δ' μάταια, ἀκούεις] Subiecit, puto, alicui librario vocem istam ἀκούεις mentio cultri, quae sit paulo infra. Sed quem in sensum, ego plane non perspicio. Neque enim id agitur, ut Aristogitonem in alios acuat Philocrates, sed ut eum praesenti periculo eripiat. Nonne igitur legendum est, τί ΤΟΥΤ', δ' μάταια, ΑΓΩΝΙΑΙΣ; vel, quod magis aridet, et si paulo longius a recepta lectione recedat, τί ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟΥ, δ' μάταια, ΑΓΩΝΙΑΙΣ; Quicunque enim mutauit ἀκούεις in ἀκούεις, idem necesse habuit pro πρὸς τῶν, τῶν γινώσθαι rescribere. IVRIN.

Pag. 481. l. 5. αἰ' ἀπὸ τοῦ] F. αἰ' ἀπὸ τοῦ καὶ τὰς καὶ Δημάδου γραφάς. WOLFIVS.

Ibid. Ita nullo neque iure neque acumine mutari et edi etiam voluit *Wollius*. καὶ in nullis exemplaribus deprehenditur, neque locum habere debet. Alio modo, neque tamen adhuc satis sincere, distinxerunt haec *Felicianus* et *Manutius*, sc. τὸν καὶ H. εἰσαγγεῖλαι μίμνησαι, αἰ' ἀπὸ τοῦ τὰς καὶ Δημάδου γραφάς. οἱ δ' αἰ' ἐξέλιπε τὸν ἰλασιπάλῳ cetera. Ego interea cum *Parisiensibus* interpungo h. p. τὸν καὶ H. εἰσαγγεῖλαι μίμνησαι αἰ' ἀπὸ τοῦ τὰς καὶ Δ. γραφάς οἱ δ' αἰ' ἐξέλιπε τὸν ἰλασιπάλῳ ΑΓΩΝΙΑΙΣ — λαβὼν ἰτιδὴν etc. *Actionem contra Hegemonem meministi uti precio vendiderit: accusationem contra Demadem scis uti destituerit: Agathonem, (ad quem indicandum cum toties vos interpellauerat) nactus tandem in iudicio, et eius compos factus, obmutuit. TAYLOR.*

Ibid. *Wolfius: meministi ut Hegemonem laesae maiestatis reum fecerit. Immo, meministi ut Hegemonem accusatum accepta pecunia dimiserit. IVRIN.*

Ibid. 7. ἰδ, ἰδ] Ita multo melius cum *Bar. Aug. et Lutecianis*, quam ut vulgo scribitur, βῶν καὶ κληρώς, καὶ ἰδ, ἰδ, αἰσίων etc. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀμαρτίας] ἀμαρτίας. Harpocratio, hunc locum *Aristogitoniana* innuens. Vide *Valesium* ad locum, et corrige *Wollii* interpretationem. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 12. Τίς δ' α. τ. λ.] F. Τίς δ' α τὸ τοῦ-
τοι οὐδ' αὖ [Aug. habet ΕΝΕΩΝ]; ἢ ἀπορητός; ΟΥ.
ἢ χρηστός; ΟΥ. διὰ τί; Quis ergo est, qui talem
hominem conservatum velit? An improbus? non.
An vir bonus? non. Quid ita? Sed contra con-
sensum Codd. lectionem tolerabilem mutare non
audeo. WOLFIVS.

Ibid. Wolfius vides aliter edere, aliter hario-
lari, aliter demum vertere. Nam eius Interpre-
tatio sapit eam, quam alicubi memorat, ego
nondum reperire potui, lectionem: sc. τίς — δ
— οὐδ' αὖ; ἢ ἀπορητός; ἢ χρηστός; ΠΙΟΝΗΡΟΣ.
Sed vulgata rectissime se habent, modo cum
MStis, atque etiam vulgatis ab Aldo et Morelio
inferas H ante διὰ τί. Ecce! Τίς δ' α τὸ τοῦ-
τοι οὐδ' αὖ — H διὰ τί; Quis est qui hunc servare
velit, vel bonus vel malus? Aut quare servaret?
TAYLOR.

Ibid. Wolfius: quis igitur est, qui talem tuer-
tur? bonus an malus? malus. quamobrem? Per-
peram. Sensus est; Quis igitur est, qui talem
salvum velit, siue bonus, siue malus? Quorsum?
IVRIN.

Ibid. 15. ὁμοῦ γινεσθῆς] Alii ὁμοῦ AN et
ὁμοῦ AN EI. TAYLOR.

Ibid. antepen. μοσχίου] Μόσχοι sunt qui-
dem vituli, unde nihil vetat τὸ μοσχίου, quasi
μόσχος τρέφω, tanquam vitulos saginare, vertere.
Sed quia supra οὐρίμαλ' αὖ ἐξέτι mentionem fe-
cit, commodius verteris, propagare, παρὰ τὰ μο-
σχίμαλα stolones, vinivādices. WOLFIVS.

Ibid. Ita olim, ut memorat, verterat ille in
Interpretatione quam Oporinus excudebat. Sed
merito seipsum casigat. Μοσχίου λίγους αἱ
γινεσθῆς τὸ ἐκιδέναι ἀντισταθμίζον τὰ κλίμαλα ἐν
δρύμαλι γῆς ἐπὶ τῇ ἐκφύσει ἐξέτι, ἢ δ' ὅπως ἐμφυ-
τινῶναι. Schol. Hermog. iuxta finem. Cetera
quaere in Lexicis vulgatis. TAYLOR.

Ibid. vlt. ὅπου Αἰγύ.] ὅπου ΓΑΡ Αἰγυπτίων.
WOLFIVS.

Ibid. Wolfius cum Bodl. Lind. Ven. Bar. et Be-
nenato restituit id quod desiderabatur in ceteris.
Proxime τὸ εἶναι 482. 1. delendum olim iudicavi,
cui sententiae suffragantur Bodl. Lind. Ital. et
marg. Benenati. TAYLOR.

Pag. 482. l. 9. σπαράττων] Malim ΤΑΡΑΤ-
ΤΩΝ. Ita fere Pollux VI. 32. Πρὸς τὸν θορυβῶσα
τὸ δημόσιον τάδε αἰ τις ἴπποι, καὶ αὖ — συκρῶ-
ναι πάσας πρὸς ἀλλήλους, ΤΑΡΑΤΤΩΝ, τάρα-
ξις cetera. TAYLOR.

Ibid. 13. ὁμοῦ] Harpocratio. Δημοσθῆνης ἐν
τῇ καὶ Αἰγυπτίους φησὶ, αἰεὶ δ' αὖ δημοσίου
πάσης Αθηναίων, ἀντὶ τῆς ἰσχύος. Suidas in v.
καὶ Δημοσθῆνης τῇ ΟΜΟΥ ἀντὶ τῇ ἰσχύος ἀίχρῃ,
ἐν τῇ παρὰ Αἰγυπτίους. Εἰσὶ δ' ὁμοῦ δημο-
σίου χιλιάδες [sic] Αθηναίων. ἴδου γὰρ βέλλαι δα-
λῶν ὅτι ἰσχύς τῶν δημοσίων εἰς. ἴδου ὅτι γι ἀκ-
ρῶν δημοσίου, φανερὸν. cetera. Cum his paria
habet Didymus ad Iliad. E. 867. Male ergo Wol-
fius, omnino vicies mille sunt, cum debuit, vi-
cies mille sunt praeter propter, circiter. Aristoph.
in Equit. 245.

Ο ποιοῦντες δὲ αὐτῶν, αἱ ΟΜΟΥ πρὸς αὐ-
τῶν.

Schol. ad locum, τὸ ΟΜΟΥ λίγους Αθηναίων
ἀντὶ τῆς ἰσχύος, αἱ αὖ ἐν Εἰρήνῃ, καὶ μὴ ΟΜΟΥ
τῶν ἰδῶν. Adde omnino Lamb. Bos. Observat. Crit.
Cap. IV. Valsium ad dictum Harpocratiōis lo-
cum, eruditissimum Valckenae. ad Eranium Phi-
lonem p. 162. et Cel. Tib. Hemsterb. ad Lucian.
T. 1. Nou. Edit. pag. 443. Contra, cum defini-
tum numerum paulo excedit, dicimus μάλιστα,
aut aliquid simile. Plato in Critia: αὐτῶν δὲ
διαφυλάττοντες ἐπὶ μάλιστα ταύτῃ ἰσχύϊ
πρὸς τὸν αἰὶ χρόνον ἰσχυρὸν καὶ γυναικῶν, τὸ δυνάμει
ἐκείνῃ ἴδου κατὰ τὰ ἴσα, καὶ ΔΥΟ ΜΑΛΙΣΤΑ
ἴδου; ΜΥΡΙΑΔΑΣ. Quae verba non recte a pluri-
mis accipiuntur. Nam, si cum Salmasio Graeci
sermonis proprietatem spectes, non circiter aut
admodum, ut illi, expones, sed quod binas myria-
das aliquantulum excedit. "ΜΑΛΙΣΤΑ τρία τά-
λαλα apud Demosthenem, inquit Vir ille sum-
mus de M. V. p. 156. sunt x talenta, et quod
excurrit. Contra, si dixisset ΟΜΟΥ τρία τά-
λαλα, aliquid deesset ad summam trium talen-
torum." Ceterum de hoc numero civium A-
theniensium magna est inter veteres concordia.
Aristoph. Vesp. 705.

Εἰσὶ γὰρ πάσης ΧΙΛΙΑΙ, αἱ οὖν τὸν φόρον ἡμῶν
ἀπάγουσι.

Τέττοι ΕΙΚΟΣΙΝ ἄνδρες βέβαιον εἶναι πρὸς ἑ-
κατὼ ἰσχυρῶν.

ΔΥΟ ΜΥΡΙΑΔΕΣ τῶν δημοσίων ἴδου ἐν αὐτοῖς
λαγφοῖς.

Vbi ait Scholiastes doctissimus, Εκ πολλῶ φαί-
νεται πρὸς τοσούτοις ἀριθμοῖς τῶν Αθηναίων αὐτῶν
προϊσταῖς. καὶ Δημοσθῆνης γὰρ φησὶν, Εἰσὶ δ' ὁμοῦ
δυσμύριοι πάσης Αθηναίων. Similiter eruo idem ex
Plu-

Plutarchus in vita *Lycurgi* Rhetoris hoc pacto: [Diphilum] ἀλλὰ καὶ ἰσχυροὶ [Lycurgus] καὶ ΠΕΝ-
ΤΗΚΟΝΤΑ ΔΡΑΧΜΑΞ ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ ἰσχυροὶ
τῶν πολλῶν δύνανται, τῶν πάλαι συνελθόντων ΤΑ-
ΛΑΝΤΩΝ ἑκατὸν ἑξηκόντα, καὶ οἱ τῶν
ΜΝΑΝ. Iam si Talenta centum sexaginta in
drachmas resolvas, et unicuique civium Athe-
nienfium viritum quinquaginta impertias, homi-
num capita erunt 19, 200. sc. ὁμοῦ διμοῖροι.
Adiungo *Archeum* l. 6. p. m. 237. Κτησιαλῆς
ἐν τρίτῃ χρονίᾳ, τῇ δέκατῃ περὶ ταῖς ἑκατὸν
φουρὶς Ολυμπιάδι Ἀθηναίων ἐξέλασεν γινώσκειν ὡς
Δημήτριον τὸν Φαλαγγίτην καὶ Ἀλκιμάχον τὸν Ἀττικόν,
καὶ ἐρεθίσαντες Ἀθηναίους πρὸς ΔΙΣΜΥΡΙΟΥΣ περὶ τοῦ
χιλίου, μισίου καὶ διμορίου, οἰκιστῶν δὲ μυριάδας
τεσσαράκοντα. Quod si aliquando contingat, ut
in hoc numero dissentirent Auctores vetustiores
(et ecce aperte diffidet *Herodotus*. V. 97. qui ante
bellum Persicum, atque hanc longe aetatem, tris
myriadas, siue Atheniensium triginta mille fuisse
ait) memineris alios aliter calculum instituere:
hos vnamquamque aetatem et condicionem com-
plecti, alios interea, ut hic Noster, ceterique
quos adduximus, eos tantum numerare, qui fa-
miliae capita erant; aut saltem qui ea essent
aetate, ut Remp. armis tegere possent; aut de-
nique qui opibus ita valebant, ut in censu essent.
De qua re multa habeo dicenda, verum in tem-
pore opportuniori. Iam fere hoc omne extra
oleas. TAYLOR.

Ibid. 16. ἀλλ' ὅχι δ' ὅτι.] Lege cum *Italico*, ἀλλ'
ὅχι δ' ὅτι AN OYAEEN ἵχοι δ' ἵξαι, vel cum *Lin-*
demb. ἀλλ' ὅχι δ' ὅτι OYAEEN AN OYAEEN ἵχοι
δ' ἵξαι, maxime si interpungas post δ' ὅτι. TAYLOR.

Ibid. τὸν βίον.] *Regis* Parisienses habent τὸν
βίον ἵσι. BIOTETON. TAYLOR.

Ibid. antepen. τὸν ψυχῶν.] Restitui ex fide o-
mnium impressorum, plurimorum etiam et prae-
stantiorum Codicum. Vulgo erat THI ΨΥΧΗ.
TAYLOR.

Ibid. ult. ὅτι.] Obsop. ὅτι EXIE ὁ σφο-
δρῶς [et cum eo *Ven. Bodl. Ital.*] et mox [483.
3.] ἀρσένιον ΕΙΣΠΡΑΞΕΤΑΙ [similiter *Bar. Ven.*
Bodl. Aug. Ital. marg. Par. et rectius]. Vide 4.
Rhetor. ad Heren. exempla descriptionis et ima-
ginis pene conuersa ex hoc loco. *Iste quotidie*
per forum medium tanquam iubatus draco serpit,
dentibus aduncis, aspectu venenato, spiritu rabido,
circumspectans huc et illuc, siquem reperiat cui ali-
quid mali faucibus afflare, ore attingere, den-
tibus infecare, lingua aspergere possit. WOLFIVS.

Pag. 483. l. 5. ἀνδρῶν.] vagabundus Wolfius.
VOL. III.

quasi *domicilium non habens.* Adnotatum rep-
peri, ἀνδρῶν, ANEETIOE οἶμαι. *Harpocr.* et
Suid. exponunt ἀνδρῶν. Quod non intelligo.
Illa superiora rectissima sunt, et vim vocis opti-
me explicant. Lege *Aristot. Polit.* L. I. C. 2. ἀν-
δρῶν φῶσαι πολλοὺς ζῶντας, καὶ ὁ ΑΠΟΛΑΙΣ—ἴτοι
φῶλός ἐστιν, ὁ κρείττω ὁ ἀνδρῶν, ὅστις καὶ ὁ ὅς
Ομήρου λαιδερῶν,

ΑΦΡΗΤΩΡ, ἀθίμιος, ANEETIOE [*liad.* I. 63.]

ἀμα γὰρ φῶσαι τοῖς τῶν, καὶ πολλοὺς ἰσχυροὺς,
ἄνθρωποις ἀρσέν, ὅστις ἐν πειλοῖς. Eodem animo,
morosus ille, et consuetudinum amicitiarumque
osor, Timo, ab *Aristophane* in *Lystr.* 810. voca-
tur ANIAPYTOE, siue, ut scribitur quoque, AI-
APYTOE. TAYLOR.

Ibid. antepen. περὶ μὲν γὰρ α. τ. λ.] περὶ τῷ
ἀνδρῶν ἐξ Εριτρίας, περὶ τὸν πατρίδα (καὶ
περὶ τῶν) WOLFIVS.

Ibid. penult. ἀνδρῶν.] Vide *Suid.* v. Θρά-
σκων, qui emendabit similem locum in *σχ. Ari-*
stoph. Nub. 774. TAYLOR.

Pag. 484. l. 2. ἀποσχίσθαι.] Obsop. ΑΠΕ-
ΣΧΗΣΘΑΙ, et, pro μαλίστον, ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ.
WOLFIVS.

Ibid. 5. ἵσ' ἱσχυρῶν.] Vid. *Int. Poll.* L. III.
C. XXV. §. 125. et viros doctos ad istum locum.
TAYLOR.

Ibid. 10. Βοξία.] [*Ald. et Bar.*] Alii ΖΩΒΙΑΝ.
WOLFIVS.

Ibid. 12. ἱσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν.] Renocavi con-
iunctionem ope MSS. *Bar. Bodl. Aug.* et Editio-
nis *Lutecianae.* Si asyndetam orationem relin-
quas, ut est in ceteris, profecto vox altera alte-
rius glossa fuisse videbitur. TAYLOR.

Ibid. ult. μετακίον.] *Petit. Attic. Legg.* L. II.
Tit. V. *Harpocr.* v. Μετακίον. *Suid.* Εξαγωγή.
Meurf. Attic. Lect. I. 9. TAYLOR.

Ibid. κίονος.] Vterque Interpret huius Ora-
tionis falli videtur. Acceperunt enim, quasi mu-
liercula statim, incontinentem, persoluta annua pen-
sione, siue ὑμολοκίῳ, ita euasisset. Id aliter est. Ab-
ducta illa ad forum, ubi ἡ μισοκίον res agitaban-
tur, et referebantur in commentarios, apparebat
ex eorum libris memorialibus eam aetate istud quo-
tannis iam persoluisse. *Thucyd.* I. 129. Τῶν ἀν-
δρῶν, ὅς μοι πῶς θάλασσαν ἐν Βοζαλίῳ δίσσωσαι,
ΚΕΙΣΕΤΑΙ σοι ὑπεργισία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἵσαι
ΑΝΑΓΡΑΠΤΟΕ. In album Benefactorum referri.
Infra, in hac Oratione, συνθῆκαι καὶ ὁ δ' ἰδανί-
σας, ΚΕΙΜΕΝΑΙ. Ita νόμοι dicuntur κίσθαι.
TAYLOR.

Pag. 485. l. 2. ταφῆν] Alii ΓΡΑΦΗΝ male. Ταφῆ non solum sepultura, verum etiam precium quod pro exsequiis numerabatur. Ita supra 484. l. TAYLOR.

Ibid. 4. ἔτοσι] Codd. Ven. Bar. Aug. eodem modo quo nuper legebatur, ἔλαχον αὐτῷ Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ ἔτοσι. TAYLOR.

Ibid. 7. ὑμῖς κ. τ. λ.] Apparet Lycurgum ingrati animi obiectisse Aristogitoni, eoque crimine iudices concitasse. WOLFIVS.

Ibid. 9. καὶ ἀμικλον] μιὰρδον, μιὰρδον τὸ θηρίον — ΤΟΥΤΟ καὶ ἀμικλον. MSti Ven. Bar. Aug. TAYLOR.

Ibid. antepen. πάλιν καὶ πρόσφατον] Integer atque recens. τὸν πάλιν, siue παρὰ τὴν ἄλᾳ, siue παρὰ τὸ ἄλᾳ deducere nihil vetat. Opponitur τῷ τὴν ἀρχιμύνην, vt πρόσφατον τῷ πάλιν χρόνῳ ἱμνηστέον. WOLFIVS.

Pag. 486. l. 11. αἰσχίροι] Obsop. ΕΣΧΑΤΟΙΣ. et mox, ταυτῶν ΕΙΝΑΙ πονηρότερον, [Similiter Ven. Bar. Bodl. Aug. et marg. Benenati.] WOLFIVS.

Ibid. 14. καλῶς ἔσσι] ΚΑΤΑΜΙΣΕΤΕ, Codd. Ven. Bar. Bodl. Lind. Obsop. Aug. Ital. marg. Lut. et MSS. Fel. et Man. TAYLOR.

Ibid. penult. ἰόντων] ΔΟΙΠΟΣ Editt. Ald. et Paris. MSS. Ital. Fel. et Man. Alii scribunt, ἰγὼ μόνον ΥΜΙΝ ΔΙΑΜΕΝΩ. πάλιν ἔτοι etc. TAYLOR.

Pag. 487. l. 4. ἀπορᾶσι] Correxerit eruditissimus Valcanar. ad Ammonium pag. 19. ΑΠΡΟΣΤΑΣΙΟΥ. Actio haec dabatur in Inquilinos, Inquilinasue, qui Sponsorem ex ciuibus non sibi assumpserant: Illa altera Απορᾶσι contra Libertum Libertamue, qui patronis debitam reuerentiam non praestitissent; vt pleni sunt libri eorum, ad quos istud Eruditionis genus pertinet. TAYLOR.

Ibid. 9. εἰ δὲ μηδὲν τέτων ὑπόλογον ποιεῖται] Sic μηδὲν ὑπόλογον, voce composita, scribitur, nisi legendum sit, εἰ δὲ ΜΗΔΕΝ τέτων ΤΙΠΟ ΔΟΤΟΝ ποιεῖται. WOLFIVS.

Ibid. Vide quae adnotauimus ad Lyfiam pag. 97. Edit. London. Adde etiam Indicem v. ὑπόλογον. Hic pro ὑπόλογον, ΦΡΟΝΤΙΔΑ habent Ven. marg. Benen. (Illud nimirum olim glossa fuit) et ΔΟΤΟΝ Bar. Aug. TAYLOR.

Ibid. 12. ἀπὸς] Ita legi et cudi malebam iuxta auctoritatem Ald. Par. et Ven. ΠΑΙΣΤΟΝ Lind. Ital. ΑΠΙΣΤΩΙ Bar. Bodl. ΑΠΙΣΤΩ Obsop. Felic. Man. cum quibus interpretatur Wolfius. TAYLOR.

Ibid. 17. παρανόμων] violatarum legum, Wolfius. Male. Rectius Melanchtho, an quia condemnatus est in iudicio, rogatae legis perniciosae. Dixi alibi. TAYLOR.

Ibid. antepen. προετιμήσατε] [Ita Quatuor prelo cusi] Lego ΠΡΟΕΤΙΜΗΣΑΤΕ, vt in Aristocrate saepissime scriptum exstat. WOLFIVS. προετιμήσατε etiam Cod. Baroc. cum marg. Paris.

Ibid. penult. δακτυλοδοκίμῃ] ΔΑΚΤΥΛΟΔΟΚΕΙΤΕ Codd. Ven. et Bar. Vide P. Fab. Agonist. II. II. TAYLOR.

Pag. 488. l. 1. ἀπαλλαγῇ] Obsop. ΑΠΑΛΛΑΓΗΝΑΙ. WOLFIVS. Alii etiam, sc. Bar. Ven. Aug.

Ibid. 2. ὅτι, φησὶν, ἀναιδὲς ἔστι] Alii, ὅτι ΦΥΣΙΝ. Forte, ὅτι ΦΥΣΕΙ, aut ὅτι ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ. Si placet ὅτι φησὶν, S. ὁ Αριστογείτων, ὃ τις τῶν φίλων αὐτοῦ. WOLFIVS.

Ibid. 3. ὅταν] Malim ΟΤΙ. WOLFIVS.

Ibid. μήτ' ἂν γινόμενα] neque sunt, neque facta sunt, Wolfius. Male omnino. Non obseruauit ille vim δυνατικῆς μορῆς, sc. quae neque fieri possunt. MSti Ven. Bar. cum marg. Benenati, ΓΕΝΗΣΟΜΕΝΑ. TAYLOR.

Ibid. 7. εἰ] Melius ΕΙΣ, vt edunt Aldus, Felicianus et Manutius, vel adhuc perfectius, vti Morelius, ἔσπερ ἂν ΕΙ ΕΙΣ ΧΡΙΘ' ἰσχυροῦται ἴδιον. TAYLOR.

Ibid. 10. ὅροι] Ὅροι sunt hic et in aliis forensibus saepe, libelli venditionis aut debiti, indices affixi aedibus aut fundis. WOLFIVS.

Ibid. Praeter Lexica eam rem expedient Dufortus ad Theophrast. pag. 360. Salmas. de M. V. pag. 508. rursusque per totum caput 15um. Herald. Animadu. L. III. C. VI. Petit. LL. Attic. pag. 506. Edit. Nouae. Valf. ad Harpocr. pag. 249. et 315. TAYLOR.

Ibid. 11. ἡγῆσθ' ἀναιδῆ] Restitue cum Bodl. et Ital. ἡγῆσθ' ἈΝ ἀναιδῆ. TAYLOR.

Ibid. 14. σάντες] Recte distinxit inter syngraphas siue pacta conuenta mutuantium, et titulum vel indicem, quo significabatur, fundum, aut aediculam mutuo fumentis pignori pro mutuo esse oppositam: At acutius paulo, quam ego perspicere possum, inter leges Reip. et tabulas istarum legum in aede Matris Deorum. TAYLOR.

Ibid. 16. καὶ μόνον] vel μόνον, aut μόνον, vt alii. Nimirum glossa est vel inutile additamentum. TAYLOR.

Ibid. ult. εἴθ' ὅτι] Forte, ΕΙ ΔΗ ὅτι. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. EI Δ OTI *Ald. Fel. Man. EI ΔIOTI Ven. Bar. Bodl. Aug.* cum Edit. *Luteciana*. Modo pro γραφὴ nonnulli ΔΡΑΧΜΗΝ. Sunt autem non contemnendi, *Ven. Bodl. Aug. marg. Benenati.* TAYLOR.

Ibid. μικρὰ καὶ ὀλίγα] Lego, μικρὰ ἢ ὀλίγα, aut parum, aut nihil: vel, ut *Wolfius* non male exponit, parum atque adeo nihil deliquerunt. Proxime, aere alieno erunt obstricti. Id minus exacte. Τὸ ὀφείλου valebit contra illos: omnia mala consequentur, quae eos premere solent, qui *Reip.* sunt obaerati. Contra autem, qui multum debet, et unam atque alteram pensionem soluerit, τὸ ὀφείλου contra illum non valebit, verum ἐπίτιμος erit. Id sane iniquum est. TAYLOR.

Pag. 489. l. 4. τὰ μὲν δὲ δύο ἐν ἀπογραφῇ ποιήσαι] ἀπὸ γραφῆς. WOLFIVS.

Ibid. 6. μὴ γράψαι] Lego M' ΕΓΓΕΓΡΑΦΕΝ omnino. Habent id optimi Codd. *Ven. Lind. Aug. Ital.* Vide adnotata supra 466. 9. TAYLOR.

Ibid. 13. ἢ] Restitui iuxta auctoritatem Codd. et Edit. omnium. Apud *Wolfium* erat KAI. TAYLOR.

Ibid. 16. τὸτ' ἐκ ὀφείλου] Corrige ΟΦΕΙΛΗΕΕΙ. Ita *Ven. Bar. Bodl.* Et recte Interpres: verum ubi deletus fuerit, tum non debebit; nunc igitur debet. TAYLOR.

Ibid. antepen. αὐτῷ] Faceffere iubent ociosum istud vocabulum Codd. *Bar. Lind. Ital.* TAYLOR.

Ibid. Legendum videtur ἀ νῦν, ἐκ ἐξδὲ ΑΥΤΩΙ, ἵτοι ποιῶ. IVRIN.

Ibid. vlt. ἐγκυλίω] ΣΥΝΗΘΩΝ *Ital.* Credo fuisse glossema ad marginem adscriptum. TAYLOR.

Pag. 490. l. 3. τὸτ' ἂν κατὰ γίγναι] Forte ΤΑ ἂν. Et pro γίγναι legit *Obsop. ΓΕΓΕΝΗΣΘΑΙ*. Et [l. vlt.] ὃν ΠΟΥ βεβίωκεν, quam vitam ubi actam? Et [l. 9.] pro ἐγράψαι, ΤΕΤΡΑΦΘΑΙ. WOLFIVS.

Ibid. TO, T' omnes libri scripti et editi. *Bodl.* habet τὸ, τὰ ἂν κατὰ γίγναι. γίγναι etiam plurimi et praestantissimi. ἂν KAI κατὰ, quod et scribitur, parum probo. TAYLOR.

Ibid. 5. ἀλλ' ὅταν κ. τ. λ.] Corrigo, ἀλλ' ὅταν οἷς ἐκ τῶν νόμων μὴ ἔξει, ΤΟΥΤΟΙΣ ἐκ τῶν ὑμετέρων βελήσεων ἔξῃ KAI ὅταν ἢ μὴ πονηρία τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀπορρίπτεται KAI ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττάται τῷ φθόνῳ, τότε ἂν κατὰ etc. Primum illud excepi ex marg. *Benenati*. Coniunctiones addunt, illam *Ven.* hanc

Bar. Denique quanquam istud καὶ inter ἂν et κατὰ expungat bonus *Venetus*, hic tamen necessarium esse iudico, licet in anterioribus id erat secus. TAYLOR.

Ibid. 16. τῇ] Legere iubet optimus *Augustanus*, ὃν ὁ πατὴρ αὐτῷ πεποίηκε. A *Veneto* abest etiam αὐτῷ. TAYLOR.

Ibid. vlt. ποῖον; ὃν πῶ βεβίωκεν;] Recte hoc, ut mihi quidem videtur. Vide supra *Wolfium* ad 490. 3. MSti plurimi δ. Quod eodem recidere iudico. Nam δ, id est, ubi, pariter voluerunt. Atque ita excuderunt *Parisienses*. *Lambinus* hic in contrarium prorsus abit. At certe frigidus est sensus, quem ille reuocavit, et *Wolfius* interpretando dedit. Ad suam vitam confugiet — quam? eam quam non vixit? in ea enim, quam vos vidistis omnes, non est talis. Verte autem: quam vitam? ubi gentium actam? in ea enim quam hic egit coram vobis, non est talis. TAYLOR.

Ibid. *Wolfius*, quam? eam, quam non vixit? minus ad mentem Oratoris. Vertendum, qualem? ubi terrarum actam? IVRIN.

Pag. 491. l. 4. ἀλλὰ] Corrige, ut suadent libri meliores, ἀλλὰ, καὶ Δία, χωρὶς ΤΟΥΤΩΝ, sine coniunctione. TAYLOR.

Ibid. 10. Θωρίδα] Harpocratio, Θωρίς. Δημοδίνης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογίτου, εἰ γνήσιος. Μάσις ἢ ἡ Θωρίς, καὶ ἀσιδείας κριθεῖσα ἀπίθανον, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν ἐκτῇ γράφει. Qui eam ream fecit, fuit noster ipse Demosthenes, ut docemur a *Plutarcho*: Καθηγόρησε δὲ καὶ τῆς ἱερίας Θωρίδος, ὡς ἄλλα τε ἐραδιουργίας πολλὰ, καὶ τὰς δούλους ἐξαπαλῶν διδασκόμενος, καὶ θανάτῳ τιμωρόμενος ἀπίκλινον. Codd. *Bar.* et *Aug.* legunt ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ. TAYLOR.

Ibid. 16. φαρμακός.] Vide *Hermog.* p. 255. et 257. *Didymum Demosthenis* Scholiasten apud *Harpocr.* in v. *Etym. M.* p. 788. ubi scribitur mendose ΟΥΤΩΣ ὃν αὐτὸν ΕΞΑΙΡΗΕΕΙ ὁ φαρμακός; *Suid.* etiam et *Harpocr.* legit ΕΞΑΙΡΗΣΕΤΑΙ. TAYLOR.

Ibid. 17. ὃς αὐτὸς αὐτὸν θανάτῳ τιτίμηκεν] Lego ΑΥΤΩΙ θανάτῳ. WOLFIVS. ΑΥΤΩΝ *Ald.* ΑΥΤΩΙ *Bar. Aug.*

Pag. 492. l. 1. ἴλιον etc.] ΕΛΕΟΣ, ΣΥΓΓΝΩΜΗ καὶ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ, *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. 10. ὃ καὶ δὴ] Impedita fatis et obscurior sententia. In MStis legitur, ὃ ΔΕ ΤΟΙΟΥΤΟΣ ποῖός τις καλοῖτ' αἱ δίκαιες; ὃ τρισεκαλιάρητος, etc. Quod probo. Tum autem inducenda sunt illa in exitu orationis, ἐχ' ὃ τοῦτο; TAYLOR.

των, in antiquo vehementius sic: ἰφίσταται γὰρ, ΕΦΙΚΤΑΙ πάλιν ἡ τέταρτος κακοπραΐσμος. *Peruenit enim, peruenit ad omnis huius improbitas.* Facere autem eam repetitionem ad epitafin obscurum opinor esse nemini. OBSOPOEVS.

NOTAE ad posteriorem ORATIONEM.

Q Vanquam hanc Orationem multi negent esse *Demosthenis*, quod in ea nihil dignum sit *Demosthenis* eloquentia, de qua meum non est pronunciare, aut iudicium facere, tamen cum multis in locis apud *Aldum* corruptissime excusa legatur, nolui illam qualemcunque praeterire. Itaque quicquid inuenire potui, libens et diligenter annotavi, inque medium contuli. Sic enim de Graecis Scriptoribus sentio, nullius Orationes sine aliquo fructu legi posse; ideoque nullas respuendas. OBSOPOEVS.

Pag. 499. l. 6. βλάπτεσθαι] Interpres recte ad sensum, *per hoc maximas res. clades accipit.* Vti profecto eum decebat. Sed Graeca viciosa sunt, et perquam incommode abest vox necessaria. Repone itaque ΜΑΛΙΣΤΑ. διὰ γὰρ τούτοις τὰ κοινὰ καὶ ΜΑΛΙΣΤΑ βλάπτεσθαι αἰσθύνεται, ὡς δὲ φαῦλοι, καὶ τὰ ΜΕΤΙΣΤΑ πάλιν ἀφαιρῶσθαι, ἵνα δὲ ἴσῃ ἰσχυροῦς. Vix satis erat dicere βλάπτεσθαι, ubi quaeritur de gradu et intensione βλαψῆς, et vnde Resp. *grauissimum* vulnus acciperet. TAYLOR.

Ibid. 9. ὥστε ἢ κοινῶν — πρᾶξις] Alii dicerent τὰ κοινὰ πρᾶξις, credo. Auscultabis ergo Codd. Bar. Bodl. Aug. τοῖς ὥστε ἢ κοινῶν ἰσχυροῦς ἢ πρᾶξις. TAYLOR.

Pag. 500. l. 2. κοινῶν] Obsop. KOINHON τὴν ἀτυχίαν τοῖς ΕΜΠΛΕΟΥΣΙ, hoc est, τοῖς πλείοσι ἐν τῇ πόλει. WOLFIVS.

Ibid. 4. αὐτῶν] Lege cum accuratius impressis ΑΥΤΟΥΣ, *se ipsos.* TAYLOR.

Ibid. 8. τοῖς μὲν ἰνδύχεσθαι] Videtur ἀνερολογία esse: quasi homines priuati poenas sumant de aliis, cum sententia sit, priuatos quouis tempore licere vlscisci. Quid si legas, ὑπολαμβάνων ΠΑΡΑ ΤΩΝ μὲν ἰνδύχεσθαι καὶ ΜΕΤΑ χρόνον τὸ δίκαιοι λαβεῖν ΕΠΙ ΤΩΝ δ' ἐκ εἰναι αἰσθύνεται τὸ ἰνδικύμενον? Nota τὸ ἰνδικύμενον, τὸ τιμωρησόμενον, αἰσθύνεται ἰνδικύσεως, καὶ τιμωρίας. WOLFIVS.

Ibid. 9. τὸ ἰνδικύμενον] In nonnullis exemplaribus defunt ea verba. Et sane nullo cum detrimento abesse posse iudico. Enata sunt nimirum e margine. TAYLOR.

Ibid. 10. τὸ γὰρ] Lege omnino, ΤΩΝ γὰρ τιμωρησόμενον δὲ ΥΠΟΛΕΙΠΕΣΘΑΙ. Illud suppe-

ditauit Bar, vtrumque Ven. Aug. et marg. *Benenati.* Γὰρ, etiam ὑπολείπεσθαι ETI. TAYLOR.

Ibid. 15. τούτοις ἰμμήσις] Malim TOTTOIS, sub. τοῖς κατέγνωσμένοις. WOLFIVS. Cum *Wolffo*, Ven. Bar. Aug. et marg. *Benenati.*

Ibid. antepen. ἰμμήσις] Obsop. EIKONTEΣ. WOLFIVS.

Ibid. Ita etiam Bodl. Lind. Ital. In Ven. et Bar. istud vocabulum deest. TAYLOR.

Pag. 501. l. 5. μεταστάθαι] Lege ΜΕΤΑΣΤΑΘΕΝΤΑ auctoritate Codd. meliorum. TAYLOR.

Ibid. 7. ἰκτίσας] De Pericle esto. Militia dem vero in carcere computruisse tradunt. WOLFIVS.

Ibid. Ante ἰκτίσας in Cod. Baroc. scribitur ΑΠΟΘΟΝΤΑΣ. Nemini certe dubium esse possit, id olim aut scholion fuisse, aut variam demum lectionem. TAYLOR.

Ibid. 8. ὅ καὶ δεινόν] Obsop. ὅ καὶ ΔΕΙΝΟΝ αἰ ΕΙΗΓΕ, τὸς — WOLFIVS.

Ibid. 10. τὶ] Obsop. τὸ, ΤΙ non habet, nec τὸ, ΠΑΡ'. WOLFIVS.

Ibid. 11. ἀμνηστῶν] Obsop. ΤΙΠΕΡΙΑΗΘΗ. WOLFIVS. Vt et nostri omnes, aliique.

Pag. 502. l. 1. καὶ τὸς νόμους] In editis male distingui solitum, ἀ μὲν ἀπάσις ὑμῶν συλλεγίστης ἐψηφίσαντο, καὶ τὸς νόμους ἀντὶ τῶν. Tu corriges mecum. Et acerrima sane est oppositio. *Irrita ergo fient quae vos olim legitime sanxistis: Eius voluntas ad malefaciendum magis rata erit quam Leges ipsae.* Pro καὶ hic MSti ΔΙΑ, non recte. TAYLOR.

Ibid. 3. νόμους] ΤΩΝ νόμων Codd. Ven. Bar. Lind. Aug. Ital. TAYLOR.

Ibid. 12. συναγωνιζόμενος] Obsop. ΣΥΝΑΝΑΓΚΑΖΟΜΕΝΟΥΣ. WOLFIVS. Item Codd. Ven. Bar. Bodl. Lind. Aug. Ital. marg. *Morelii.* Vulgatur ἀναγκάζομενος et συναγωνιζόμενος. TAYLOR.

Ibid. 14. ἔγραψεν] Vide notata ad initium Orationis *Lycurgi c. Leocratem.* Hanc rogationem memorat et iudicium propter eam ab Aristogitone institutum *Plutarchus* in *vita Hyperidis*. Κριθὶς δ' ὑπὸ Ἀριστογίτονος παρανόμων, ἐπὶ τῷ γράψαι μὲν Καίρωνιαι — ἀπέφυσεν αἰτιωμένη δι' αὐτὴν, ὡς παρὶ δόξαν πολλὰς νόμους ἐν τῷ ψήφισματι, εἰ μὴ ἰπισκότοι, ἴφην, μοι τὰ Μακεδόνων ὅπλα, ἐκ ἐγὼ τὸ ψήφισμα ἔγραψα, καὶ δ' ἐν Καίρωνιαι μάχην. Similiter *Langinus* f. 15. Ως, ἐν Δία, καὶ δ' Ὑπερίδης κατηγορεύμενος, ἐπειδὴ τὸς δόλους μὲν τὴν ἡττὰν ἱλευθέρως ἐψηφίσαντο, τὴν δὲ τὸ ψήφισμα, εἶπεν, δὲ ὅτι ἔγραψεν ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ ἐν Καίρωνιαι μάχην. TAYLOR.

Pag.

Pag. 503. l. 8. ἰφ' ὃ τ' ἵνα] marg. *Benenati* habet ἰφ' ὃ τ' MH ἵνα. Sed inutiliter. Mentem Scriptoris satis expressit *Wolffius* in interpretatione. TAYLOR.

Pag. 504. l. 4. προσήκειν] ΠΡΟΣΗΚΕΙ. *Ven. Baroc.* ὡς ΟΙΕΣΘΑΙ προσήκειν *Bodl.* Melius sane, ὡς ΠΡΟΣΗΚΟΝ. TAYLOR.

Ibid. 11. τῶν ζῆναι καὶ ἡγορῶν] Obsop. τῶν ΚΑΤΗΓΟΡΗΣΑΣ ΕΙΔΕΝ. WOLFFIVS.

Ibid. Ita Cod. *Bar.* quoque, aliique. τῶν ΚΑΤΗΓΟΡΗΣΕ ΚΑΙ ΕΙΔΕΝ *Lind.* τίνα φ' παραλαβὴν εἰς τὸ δικασθῆναι — ΤΟΥΤΟΝ ζῆναι καὶ ἡγορῶν Cod. *August.* TAYLOR.

Ibid. 13. καὶ γὰρ ταῦτα] τὸ, ταῦτα non video quid faciat ad sensum. WOLFFIVS.

Ibid. καὶ γὰρ ΠΑΡΑ ταῦτα *Bodl.* Quod fere interpretatur *Wolffius*. TAYLOR.

Ibid. 16. τοῖς καὶ τοῖς ἰσχυρῶν] *Age* vero, inquit Ille, si hic non satis insanit sua sponte, instiga. Irati placandi sunt potius quam inflammandi. Hoc enim illud tempus postulat. Si non placet, occasionibus aduersetur, reponere, omnem excedat modum. WOLFFIVS.

Ibid. Nescio sane annon rectius ita distinguere et legere, τῆς καὶ τῆς ἀπὸ τῆς ὑμῶν, τὰ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΑ λαβὼν cetera. adcommoans sua consilia vestrae iracundiae. TAYLOR.

Ibid. ult. ἀπολύειν] Optimi Codd. non agnoscunt, et certe minus est necessarium. Immo profecto ingrata est admodum horum vocabulorum repetitio in eodem fere commate. TAYLOR.

Pag. 505. l. 1. ὑπάρχειν] ὑπάρχει *Wolffius*, errore, ut puto, operarum. TAYLOR.

Ibid. 2. ἐλίσχει τὰ ἀπόρρητα τῶν πολιτικῶν] Obsop. ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ. Τὰ ἀπόρρητα vtrum arcana, an vero, quae interdicta sunt? Vetitae fuerunt ἀντινομίαι, eademque nimis fuere manifestae, quod ex multis *Demosthenis* locis apparet. WOLFFIVS.

Ibid. 4. καὶ διασπᾶν] Annotatum est καὶ ΔΙΑΒΟΛΕΣΘΑΙ. Sed prius magis probo. Sequitur enim, καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν τοῖς συμβουλευομένοις etc. WOLFFIVS.

Ibid. διαβόλῃσθαι habet auctoritatem eorum Codd. qui aetate et fide vincunt. Quorum nonnulli ita collocant, λοιδορεῖσθαι, ΚΑΙ ΔΙΑΒΟΛΕΣΘΑΙ, καὶ μέμφεσθαι τὰ λεγόμενα. Id utique vnice verum est. TAYLOR.

Ibid. 7. τῇ πόλει] Emendatius multo Cod. *Bar.* si bona fide verterit haec *Wolffius*, quod sane puto: sc. ὅτι δὲ εἰν, ἄνδρες δικασταί, τῇ πόλει τὰ γινόμενα ἐπὶ τῇ βήματι. TAYLOR.

Ibid. 16. παρακατατιθεῖν] τὸ παρακατατιθεῖν, omnino, ut optimi habent. TAYLOR.

Ibid. 17. τὸ πειθεῖσθαι καὶ παρακατατιθεῖσθαι] Fortē, τὸ, τὸ πειθεῖσθαι, WOLFFIVS.

Ibid. *Wolffius* credo rem recta via reputasse, et, si per hypothetam licuisset, idipsum dixisse quod res est: ΤΟΤΕ nimirum, tunc, eo tempore cum nondum vos deceperat; in primo aditu. TAYLOR.

Ibid. penult. μιλῶσαι] Obsop. ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΑΙ. Quod non placet. WOLFFIVS. Scripti etiam libri cuncti.

Pag. 506. l. 6. παρακατατιθεῖν] Rectius ΠΑΡΑΚΑΤΑΤΙΘΕΣΘΑΙ, et [l. 8.] ΕΠΙΤΡΕΠΕΙΝ. Et sic *Obsopoeus*. WOLFFIVS. *Felicianus* etiam, aliique.

Ibid. 7. ὁμολογούμενως] Cui ante *Wolffius*, ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΞΕΛΗΛΕΓΜΕΝΟΙΣ. Melius fortasse disiunctive, H ἐξελ. quorum improbitas vel manifeste ab omnibus deprehenditur, vel in iudicio ita visa est. TAYLOR.

Ibid. 8. ἐπιτρέπειν] Lege ΤΟΥΤΟΙΣ ἐπὶ. ut *Ven.* TAYLOR.

Ibid. 11. ἐφιστάμεν] Obsop. ΕΠΙΠΕΜΠΕΙΝ. WOLFFIVS. Ceteri.

Ibid. 15. ἄλλως] Forte, ἄλλως φ' ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ἐπὶ τῇ πόλει. Verti: praesertim cum vulgares etiam homines populi suscipere causam et dicendo et decernendo non recusent. Nunc hanc lectionem sequor. WOLFFIVS.

Ibid. *Lambinus* legit ἄλλως καὶ ΠΟΛΛΟΝ fine articulo: praesertim cum multi sint qui profitentur se dicere et decernere posse pro Rep. TAYLOR.

Ibid. penult. προελίσθαι] Deest in exemplaribus *Linden.* Obsop. et *Ital.* Id quod non arbitror esse verum. Nam quicumque haec scripsit, instituit sane, quemadmodum inter ἀποθνήσκουσιν et τιμωρεῖσθαι, ita etiam oppositionem inter τολμᾶν et προελίσθαι. TAYLOR.

Pag. 507. l. 2. πῶς καὶ πῶς ΔΕ ἐκ ἀνείνων. T. A. Editi. TAYLOR.

Ibid. 9. τὰς δὲ δόλως] Lege, ut emendatiora exemplaria, ΤΟΥΣ δὲ τὰς δόλως ΝΟΜΟΥΣ εἰς τὴν φ' ἐκ δόλων τάξιν ἀγνοίας, vel φ' ΝΕΠΕΡ ἐκ δόλων. TAYLOR.

Ibid. συνθηκῶν] Lege cum *Lambino* et *Bodl.* ΣΥΝΘΕΩΡΗΣΑΙΤΕ. TAYLOR.

Pag. 508. l. 4. διοικῶν φαίνεσθαι] Forte, ΔΙΟΙΚΩΝ φαίνεσθαι, sub. ὁ νόμος. WOLFFIVS.

Finis Orationum contra Aristogitona.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΚΑΤΑ
ΘΕΟΚΡΙΝΟΥ
ΛΟΓΟΥ.

ΤΟΥΤΟΝ τὸν λόγον οὐκ οἶδ' ὅπως ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς ἀναγράφουσιν οἱ πολλοὶ, δημόσιον ὄντα φανερώς. δῆλον δὲ εἶναι τὸτο εἶναι αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. κατὰ τῶν ἐτέρωσέ ποί καὶ μὴ Αῤῥίναζε σισιτηγηκότων ἐμπόρων ἢ ναυκλήρων Αῤῥιναίων φάσεις ἦσαν δεδομένα. νόμος δὲ ἦν, ΕΑΝ ΤΙΣ ΤΙΝΑ ΦΗΝΑΣ ΜΗ ΕΠΕΞΙΗΗ Η ΕΠΕΞΙΩΝ ΜΗ ΛΑΒΗ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΨΗΦΩΝ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΤΙΝΕΙΝ ΤΩΙ ΔΗΜΟΣΙΩΙ ΤΟΙΣ ΔΕ ΟΦΕΙΛΟΥΣΙ ΜΗ ΕΞΕΙΝΑΙ ΛΕΓΕΙΝ. καὶ τρίτος, ΕΑΝ ΜΗ ΤΙΣ ΔΟΞΗΙ ΔΙΚΑΙΩΣ ΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΑΦΕΛΕΣΘΑΙ ΤΙΝΑ ΤΟ ΗΜΙΣΤ ΤΟΥ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ ΟΦΕΙΛΕΙΝ ΤΩΙ ΔΗΜΟΣΙΩΙ. **Επιχάρης** ἔνδεξιζε Θεοκρίνην οὐκ ἔχον αὐτῷ λέγειν ἐκ τριῶν τέτων νόμων. καὶ γὰρ Μίκωνα ὡς ἐτέρωσέ ποί σισιτηγηκότα φῆναι μὲν αὐτὸν λέγει, μὴ ἐπεξελεθεῖν δὲ καὶ ἐπιμελητὴν ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἀποδειχθέντα εὐθύναίς αἰλῶναι κλοπῆς χρημάτων, ἃ ἦν ἱερὰ τῶν Εἰωνύμων καὶ τρίτον, Κηφισοδώρου θερᾶπαιναν εἰς ἐλευθερίαν ἀδίκως ἀφελόμενον τὸν πατέρα τῷ Θεοκρίνου, προσοφλῆσαι δραχμὰς πεντακοσίας. ἐπὶ τούτοις μὲν ἡ ἐνδειξις. καὶ τὸ πρᾶγμα φανερώς δημόσιον. τὸν δὲ λόγον οἱ πολλοὶ νομίζουσιν εἶναι Δεινάρχου, καὶ τοι γὰρ ἐκ ἀπεικοτά τῶν τῷ Δημοσθένει.

HANC orationem nescio qua ratione in privatas plerique referant, cum manifeste sit publica, quod ex ipso argumento perspicitur. mercatores aut nauicularios Atheniensis qui alio quopiam quam Athenas frumentum vexerant, licebat deferre. lex autem erat, SI QVIS ALIQVEM DETVLISSET NEC ACTIONEM PERSEQUESTVR AVT PERSECVTVS QVINTAM SVFFRAGIORVM PARTEM NON TVLISSET VT MILLE DRACHMAS AERARIO SOLVERET QVAS QVI NON SOLVISSENT IIS CONCIONES HABERE NON LICERET. tertia item lex erat, SI QVIS ALIQVEM PER INIVRIAM ASSERERE IN LIBERTATEM VIDERETVR VT SEMISSEM AESTIMATIONIS AERA-

RIO DEBERET. Epichares igitur Theocrinem detulit, vt qui verba in publico faceret, quod ei per tris hasce leges non liceret. Miconem enim detulisse, vt alio frumentum vehentem, et praevaricatum esse: et curatorem a tribulibus designatum, in rationibus referendis, peculatus damnatum esse, ob eam pecuniam quae decem heroum sacra esset: tertio Theocrinis patrem in libertatem asseruisse per iniuriam Cephisodori ancillam, et quingentis drachmis eam ob rem mulctatum. harum igitur rerum delatio hic agitur, et causa manifeste publica est. ipsam autem orationem Dinarchi esse plerique putant, quamquam Demosthenicis haud absimilem.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΕΝΔΕΙΞΙΣ ΚΑΤΑ

ΘΕΟΚΡΙΝΟΥ.

ΤΟΥ πατρὸς ἡμῶν, ὃ δῶδρες δικασαί, διὰ τυτὸν Θεο-
κρίνῳ ἀτυχήσῃ· ὡς τὴν πόλιν, καὶ ὄφλοντο
δέκα τάλαντα, καὶ τέττα διπλοῦ γεγνημένον, ὥς τε μηδὲ ἐλπίδα
ἡμῖν εἶναι σωτηρίας μηδεμίαν· ἡγησάμενον δὲ ἐπὶ τῇ πτωχείᾳ
μεθ' ὑμῶν τούτων, μήτε ἡλικίαν, μήτε ἄλλο μηδὲν ὑπολογισά-
μενον, δοῦναι τὴν ἐνδειξὴν ταύτην. καὶ γὰρ ὁ πατήρ, ὃ ἄνδρες
δικασαί, ὥπες πάντα πεπρόμενον· πεποίηκα, ὡς ἀπρόσβλητον
ὡδύρετό· ὅτ' ἠγνοῦμαι, εἰ ὡς ἀλλοτρίων ἐγὼ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ διὰ
τὸ τὸν πατέρα ζῆν, ἐξέσι μοι τούτων ἀμυνέσθαι, τὴν ἀπειρίαν καὶ
τὴν ἡλικίαν περὶ φασίζομενον; αὐτὸν μὲν περὶ φασίζομαι πάντων
ἀπεξεξημένον, Θεοκρίνῳ δὲ ὡς τὰς νόμους γραφὰς γραφό-
μενον, καὶ συκοφαντοῦντα πολλὰς τῶν πολιτῶν, οὐκ ἔχον αὐτῷ.

PATRE nostro, iudices, per Theocri-
nem calamitate publica affecto, et de-
cem talentis mulctato, eaque mulcta con-
duplicata, ut nullam salutis spem reliquam
habeamus: existimaui, eius vestro praesi-
dio vltiscendi gratia, nec aetatis, nec cu-
iuspiam alterius rei ratione habita, istum
apud vos esse deferendum. pater enim, iu-

dices, cuius auctoritate omnia facio, apud
omnis familiaris quiritabatur, si ego, praeter-
missa occasione hac, qua, dum ipse adhuc
in viuis est, inimicum vltisci possem, ex-
cusatione imperitiae atque aetatis, neque
se fortunis omnibus spoliatum curarem, ne-
que Theocrinem contra leges accusantem,
et multos ciuium, quod ei facere non li-
ceret,

δέομαι οὐδ' ὑμῶν ἀπάντων, ὧς ἄνδρες Αθηναῖοι, καὶ ἱκετεύω, μετ' ὀνοίας ἀκούσαί μου, πρῶτον μὲν ὅτι πατὴρ βοηθῶν καὶ πειθόμενος ἀγωνίζομαι, ἔπειθ' ὅτι καὶ νέος ὢν καὶ ἀπειρος ὥς ἀγαπήλὸν εἶναι μοι, εἰάν, ὅτι παρ' ὑμῶν ὑπαρξάσης ὀνοίας, δυναθῶ δηλώσαι τὰ πεπραγμένα τέτω. πρὸς δὲ τέτοις, ὅτι, ὧς ἄνδρες δικασταί, πρὸς δέδομαι τὰ γὰρ ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἰρησεῖλαι ὑπὸ ἀνθρώπων, οἱ πεισθυθέντες ὑφ' ἡμῶν διὰ τὴν πρὸς τέτον ἔχθραν, ἔπειθ' οὐθόμνηοι τὰ πρᾶγματα, καὶ φήσαντες ἐμοὶ συναγωνεῖσθαι, ἐγκαταλελοίπασιν νυνὶ με, καὶ διαλέλυτον πρὸς τέτον ἐν τοῖς ἐμοῖς πρᾶγμασιν, ὥς μοι μηδὲ τὸν σωεῖν εἶναι, εἰάν μή τις ἄρα μοι τῶν οἰκείων βοηθήσῃ. Πολλὰς μὲν οὐδ' ἐνδείξιν ἦν ἐνοχῶ ἐτοσί, καὶ ἀπῆλθας τὰς πρὸς ταῦτα νόμοις ἐφαίνετο πρὸς ἀβελήως· καὶνότερον δὲ τῶν ἔργων τῶν τέτῃ, τὴν πρὸς τὸ πλοῖον φάσιν διέσκομεν γελονῶν. διόπερ ταῦτα γράψας εἰς τὴν ἐνδείξιν, ἔδωκεν ὁ πατήρ μου. πρῶτον μὲν οὐδ', τὸν νόμον ὑμῖν ἀναγνώσειν τὸν πρὸς τῶν φαινόων, καὶ οὐκ ἐπεξίοντων, ἀλλὰ διαλυομένων πρὸς τὰς νόμοις· ἐνταῦθεν γὰρ οἶμαι πρὸς σήκειν μοι ποιήσας τὴν δέχνην τοῦ λόγου· εἴτα τὴν φάσιν αὐτὴν, ἣν ὁδὸς ἐποίησα καὶ ὁ Μίκωνος. λέγε. ΝΟΜΟΣ. ΦΑΣΙΣ. ὁ νόμος ἐτος, ὧς ἄνδρες δικασταί, τοῖς πρὸς αἰρεμένοις ἢ γράφει

ceret, calumniante reprimere. vos igitur omnis, Athenienses, oro et obtestor, ut me benigne audiat, primum, quod et patrem defendens, et patris auctoritati parens, in hoc iudicium venio, deinde quod et adolescens sum et rerum imperitus: quamobrem actum praeclare mecum putabo, si benevolentia vestra iuvante, facinora istius potero demonstrare. praeter haec ob illud etiam, iudices, quod proditus sum (vera enim apud vos dicuntur) ab hominibus, qui, cum ob inimicitias, quas cum isto exercebant, fidem apud nos inuenissent, auditaque re, subscriptionem et strenuam operam promississent, me nunc destituto, cum isto in

VOL. III.

meo discrimine in gratiam redierunt. quare nemo est qui mihi patrocinetur, nisi me forte necessarium aliquis adiuverit. Ac multis quidem iste delationibus obnoxius fuit, omnisque leges, quae ea de re cauent, violavit; recentissimum autem eius facinorum, nauigii indicationem esse reperimus. quapropter haec in delatione perscripta mihi pater dedit. ac primum lex vobis recitabitur illa de indicantibus et praeuaricantibus, et contra leges cum aduersariis transigentibus (hinc enim auspicandam esse mihi orationem censeo) deinde indicatio ipsa, qua iste Miconi negotium faceffit. recita. LEX. INDICATIO. lex haec, iudices, instituentibus

γεγραμμένον, ἢ φαίνειν, ἢ ἄλλο τι ποιῆν τῶν ἐν τῷ νόμῳ τῶν γε-
 γραμμένων, περιλέγει διαρρήδην, ἐφ' οἷς ἕκαστον ἐστὶ τῶν ποι-
 ητέων. ἐστὶ δὲ ταῦτα, ὥσπερ ἠκούσατε ἐξ αὐτῶν τοῦ νόμου, εἰάν ἐ-
 πεξιὼν τις μὴ μεταλάβῃ τὸ πλείον μέρους τῶν ψήφων, χιλίας
 δώσῃεν, καὶ μὴ ἐπεξῆν, ὃ Θεοκρίτης, χιλίας ἑτέρας· ἵνα μήτε
 συκοφαντῇ μηδεὶς, μήτε ἀδίκαν ἔχων ἐργολαβῇ, καὶ καδυφείῃ τὰ
 τ' ὀφέλους. φημὶ δὴ κατὰ ταύτην τὴν ἐνδείξιν ἐνοχον εἶναι Θεο-
 κρίτην, τῷ φησὶν Μίκωνα Χολλίδην, μὴ ἐπεξελθεῖν, ἀλλ' ἀρ-
 γύριον λαβόντα δώσῃ τὸ πρῶγμα. Ἐτὸς δὲ ποδείξω σαφῶς,
 ὡς ἐγὼ νομίζω. καὶ τοὶ Θεοκρίτης γε, ὃ ἄνθρωπος δικασαί, καὶ ὁ
 μὴ τῶν, ἔδεν ὁ, ἢ ἐπεποιήκασιν, περισσύντες τοῖς μέρεσσι, καὶ
 τὰ μὴ ἀπειλῶντες αὐτοῖς, τὰ δὲ πείθοντες μὴ μαρτυρεῖν· ἀλλ'
 ὅμως εἰάν ὑμεῖς βέλησθε τὰ δίκαια βοηθεῖν μοι, καὶ κελούητε αὐ-
 τῆς, μάλλον δὲ ἀναγκάζοντες ἐμὲ, συναναγκάζητε ἥτιι μαρ-
 τυρεῖν, ἢ ἐξόμνυα, καὶ μηδὲ εἴτε λόγους λέγειν, θύρεθρῶσαι τὰ
 ληθές. λέγε οὖν πρῶτον μὲν τίς φάσιν, εἴτα τὰς μαρτυρίας.
 ΦΑΣΙΣ. ταύτην τίς φάσιν, ὃ ἄνθρωπος δικασαί, ἔδωκε μὲν ἔσσι
 περικαλεσάμενος τὸν Μίκωνα· ἔλαβε δὲ ὁ γεγραμμένος ὁ τῷ
 ἔμφορῃς Ἰπμελητῶν Εὐθύφημος· ἔλαβε δὲ πολλὸν χρόνον
 ἐμπεραθεν ἔσσι συνειδῆς ἢ φάσις, ἕως λαβὼν ἀργύριον ἔδωκε ἑασι,

tibus aut publice accusare, aut indicare, aut quippiam aliud eorum facere quae in lege scripta sunt, perspicue denunciat, quibus condicionibus horum quaelibet facienda sint. hae autem sunt, ut ex ipsa lege audiistis, si quis actionem persecutus quin- tam suffragiorum partem non tulerit, ut mille drachmas soluat, quod si non perse- quatur, Theocrine, alias mille: ut neque calumniatorem agat quisquam, neque im- punitate proposita praeuaricetur, aut con- donet publica negocia. affirmo igitur hac delatione teneri Theocrinem, quod Mico- nem Chollidem indicarit, nec sit persecu- tus, sed accepta pecunia negocium vendi-

derit. et hoc aperte demonstrabo, ut ego arbitror. quanquam enim Theocrines, o iudices, sui que gregales, nihil non fecerunt appellandis testibus, eis partim minitantes, partim pollicentes, ne testimonium dicant; tamen si vos pro officio me adiuveritis, eos- que iusseritis, ac potius adigente me, vos una adegeritis eos aut testari, aut eiurare, neque cauillari eos fueritis, verum inuenie- tur. recita igitur primum indicationem, de- inde testimonia. INDICATIO. hanc indi- cationem exhibuit iste, iudices, Micone accusato, eamque scriba mercatus curatorum Euthyphemus accepit, diuque ante concilium indicatio proposita iacuit, quoad iste ac-

διαγραφόντων, καὶ καλάντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκεισιν τῷ δέχον-
των. ὅτι δὲ ταῦτα ἀληθῆ λέγω, πρῶτον μὲν κάλει, ὃς ἐγγραμ-
μάτους τῇ δέχῃ, Εὐθύφημον. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. λέγε δὴ καὶ τὴν τῶν
ιδόντων ἐγκειμένην τὴν φάσιν μαρτυρίαν. λέγε. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.
κάλει ὃ καὶ τὰς ἑμπορίας Ἰπμελητῆας, καὶ αὐτὸν τὸν Μίκωνα,
ὃς ἐφίως τὸ πλοῖον, καὶ τὰς μαρτυρίας ἀναγίνωσκε. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.
Ὡς μὲν τοίνυν, ὃ ἄνθρωπος δικαστὴς, ἐφίως Θεοκρίτης τὸ ὅτι Μί-
κων πλοῖον, καὶ ὡς ἐξέκειτο πολὺν χρόνον ἢ φάσις, καὶ ὡς εἰς τὴν
ἀνάκεισιν καλούμενος ἔχ' ὑπὸ ἑκαστον, ὃς ἐπὶ πλοῖον, ἀκηκόατε
μαρτυριῶν τῶν τῶν, ὃς εἰδέναι μάλιστα προσήκειν. ὅτι δὲ οὐ
ταῖς χιλίαις μόνον ἐνοχὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἀπαγωγῇ, ὅτι τοῖς ἄλ-
λοις ὅσα κελύβη πάσχειν ὁ νόμος ἔστωσι, συκοφαντοῦντες τὰς ἐμ-
πόρους καὶ τὰς ναυκλήρους, ῥαδίως ἐξ αὐτῶν νόμον γινώσκετε.
Βελομένη γὰρ ὁ τὸν νόμον πᾶσις, μήτε τὰς ἀδικήσας τῶν ἐμ-
πόρων ἀδίκους εἶναι, μήτε πᾶν ἄλλως πρᾶγματ' ἔχειν, ἀπλῶς
ἀπῆπε τοῖς τοιούτοις τῶν ἀνθρώπων μὴ φαίνειν, εἰ μὴ πιστεύῃ τις
αὐτῷ δείξαι ἐν ὑμῖν τὰ γενημένα, ὥστε ὧν ποιῆται τὴν φάσιν.
εἰ δὲ ἡς παρ' αὐτὰ ποιῇ τῶν συκοφαντοῦντων, εἰδείξιν αὐτῶν
εἶναι, καὶ ἀπαγωγῇ. μᾶλλον ὃ λέγε τὸν νόμον αὐτόν. πολὺ γὰρ
ἐμὲ σαφέστερον διδάξει. ΝΟΜΟΣ. ἀνέειπε τῶν νόμων ἃ κελύβησι

accepta pecunia missam eam fecit, recen-
sentibus praetoribus, et eum ad quaestio-
nem vocantibus. haec ut a me vere dici
constet, primum voca qui magistratum
scriba tum fuit, Euthyphemum. TESTI-
MONIUM. recita etiam eorum, qui propo-
sitam eam viderunt, testimonium. recita.
TESTIMONIUM. voca etiam mercatus cu-
ratores, ipsumque Miconem, cuius indica-
vit nauigium, et testimonia. lege. TESTI-
MONIA. Theocrinem igitur indicasse Mi-
conis nauigium, iudices, et indicationem
diu fuisse propositam, et accersitum ad qua-
estionem non paruisse, neque accessisse, eos
testari audiistis, quos id in primis habere

comptum convenit. eum vero non modo
mille drachmas debere, sed et in carcerem
abducendum, et reliquis poenis afficiendum
esse, quas haec lex iis minatur, qui mer-
catores et naicularios calumniantur, ex
ipsa lege facile cognoscetis. cum enim vel-
let legislator, neque delinquentis mercato-
res indemnitas esse, neque infantis vexari,
omnino vetuit hoc hominum genus indicari,
ni quis ipse sibi confidat, se ostensurum a-
pud vos, facta esse ea quae indicat. quod si
quis calumniatorum secus fecerit, licere eos
deferri et in carcerem abduci. sed ipsam
potius legem recita, quae id multo eviden-
tius quam ego, docebit. LEX. auditis, iu-
dices,

πάχην, ὃ ἄνδρες δικασαί, τὸν συκοφαντήν; ὅκῃ ἐν μὲν ἡ πε-
ποικλότα τέτων, ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ φάσιν Θεοκρίνης πεποιημέ-
ναι τὸν Μίκωνα, καθυφῆκε τὸ πρῶγμα, καὶ διαλέλυτο πρὸς τὸν
ἄνθρωπον, ἀδικεῖ πάντας ὑμᾶς, καὶ δικαίως ὀφείλει τὰς χιλίας.
εἰ δὲ πλῆθυσαντα αὐτὸν δικαίως οἱ παροῖοντες ἔσω γὰρ τῶν
ὀπότερον ὅστις βέλετο. φαίνει, καὶ παροκαλεῖται, καὶ συκοφαντεῖ
τὰς ναυκλήρους, καὶ τὸν νόμον ἐξ μόνον τὸν παρότερον, ἀλλὰ καὶ
τὸν δευτέρως ἀναγνωσθέντα παροβέβηκε, καὶ καλαμεμαρτύρηκεν αὐτῷ
μηδὲν ὑγιές, μήτε λέγειν, μήτε πρᾶττειν. τίς γὰρ ἂν παρὲς τὸ,
δικαίως πρᾶττειν λαβεῖν τὸ μέρος τῶν ζημάτων καὶ τὸν νό-
μον, διαλυσάμενός ἐβλήθη μικρὰ κερδάναι, καὶ τῶν ἐνοχόν
αὐτὸν καλᾶσθαι τοῖς νόμοις, ἐξόν, ὅπερ δευτέρως εἶπον, τὰ ἡμίσεα
τῶν φανθέντων λαβεῖν; ἐπεὶ ἂν εἴς, ὃ ἄνδρες δικασαί, μὴ οὐ
σωιδῶς ἑαυτῷ συκοφαντοῦν. Δύο μὲν τοίνυν εἶσι νόμοι εἰσιν,
εἰς παροβέβηκεν ὁ τὰς ἄλλοις παρονόμων γραφόμενος. ἕτερον δὲ
τὸν τρίτον, ὅς ὁμοίως κελύει καὶ τὰ τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ
τὰς ἐνδείξεις τὸν βελομένην ποιῶν τῶν πολιτῶν, καὶ εἰάν τις
ὀφείλῃ τῇ Αθηνᾷ, ἢ τῶν ἄλλων θεῶν, ἢ τῶν ἐπωνύμων τῷ. φα-
νῆσθαι ὅστις ὀφείλων, καὶ ὅκ ἐκτελικῶς ἐπιακοσίας δραχμὰς, ἃς
ὠφλεν ἐν ταῖς δυνάμει τῷ ἐπωνύμῳ τῷ αὐτῷ φυλῆς. καὶ μοι

iudices, leges quid calumniatorem luere iu-
beant? quare si quid eorum quae in indi-
catione Miconem fecisse scripsit Theocri-
nes, fecit, praeuariat est, remque cum
eo transegit, vobis omnibus facit iniuriam
meritoque mille drachmis mulctatur. sin eo,
quo decebat, nauigante (vtrum enim iste
volet, largiar) indicat et arcessit, et calu-
mniatur nauicularios, legem non eam so-
lum quae prius, sed hanc etiam quae modo
recitata est, violauit, et suo ipse testimonio
confirmauit, se sani quicquam nec agere,
nec dicere. quis enim causae bonitate fretus
pecuniae partem ex lege accipere nolit, aut,
re transacta paruum lucellum malit, prae-

fertim legibus eam ob rem poenas daturus,
cum liceret, quod modo dicebam, semissem
indicatarum rerum accipere? nemo, nemo,
inquam, iudices, qui se calumniatorem agere
non compertum haberet. Duae igitur hae
leges sunt, quas iste, violatarum legum alios
reos agere solitus, violauit. restat et tertia,
quae aequae iubet, et aerarios a quouis ci-
uium deferri, et si quis Mineruae debeat,
aut ceterorum deorum aut heroum, alicui.
debere autem iste comperietur, et non sol-
uisse, septingentas drachmas, quas in refe-
rendis rationibus ex multa debuit suae tri-
bus heroi. age hanc ipsam legis partem re-
cita. LEX. define. audis haec quid dicat?

λέγε τὸτ' αὐτὸ ἔ νόμος. ΝΟΜΟΣ. Ἰππάρχος. ἀκρίεις ἔτοσι τί λέγεις;
 Η ΤΩΝ ΕΠΩΝΥΜΩΝ ΤΩΙ. λέγε δὴ πῶς τῶν φυλέτων μαρτυρίαν.
 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ταχύ γ' ἂν ὄδῃ, ὃ ἄνδρες δικασαί, ἀνθρώπων ὀλί-
 γων φροντίσειεν, ἢ τῷ τὸ πλεῖστον ἔ χρέος πλεόντων, ὥσπερ
 ὁ Μίκων, ὅς τις τὸς φυλέτας παρθένας ἔτ' ἔδαισεν, ἔτ' ἡχύνθη;
 τῆτο μὲν, ἔτως αὐτῷ τὰ κοινὰ διοικήσας, ὥς ἐκείνης κλοπῇ
 αὐτῆς καὶ αὐτῶναι τῆτο ἦ, ὄφλων, καὶ τὸς νόμους ἀκριβῶς εἰδὼς,
 ὅτι κωλύσασιν αὐτὸν γράφειας γραφὰς ἕως ἂν ἐκτίσῃ, βιαζό-
 μιντο, καὶ νομίζων δεῖν τὸς μὴ ἄλλας τὸς ὀφείλοντας μηδενὸς
 μετέχειν τῶν κοινῶν, αὐτὸν ἦ κρείττω τῶν νόμων εἶναι. φήσει τοί-
 νυν τὸν πάππον, ὅκ αὐτὸν, εἶναι, τὸν ἐν τῇ γραμματείῳ γε-
 γραμμένον καὶ περὶ τῆς πολλῆς ἐρεῖ λόγους, ὥς ἐκείνός ἐστιν.
 ἐγὼ ἦ τὸ μὴ ἀκριβῆς, ὁπότερός ἐστιν, ὅκ ἔχω λέγειν εἰ δὲ οὖν
 ἐστίν, ὥς ὄδῃ ἐρεῖ, πολὺ δικαιότερον εἶναι νομίζω καὶ ἀψηφίσασθαι
 ὑμᾶς αὐτῆς, εἰ ταῦθ' ἔτως ἐστίν. εἰ γὰρ, ὀφείλοντο αὐτῆς ἔ πάπ-
 που πάλαι, καὶ ἔ νόμος κελδύοντο κληρονομεῖν τῆτον τῶν ἐκείνης,
 παρθεῖον αὐτῆς μηδὲ πάλαι γράφειας, γράφειαι, καὶ διὰ τῆτο
 οἰήσεται δεῖν ἀποφύγειν, ὅτι πονηρὸς ἐκ τειγόνιας ἐστίν, οὐ δί-
 καια ἐρεῖ, ὃ ἄνδρες δικασαί. ὥς ἔν καὶ παρ' αὐτῆς Θεοκρίνης ὁμο-
 λογεῖται τῆτ' εἶναι τὸ ὄφλημα, καὶ κατετάξατο τοῖς φυλέταις

SI HERVM ALICVI. recita etiam tribu-
 lium testimonium. TESTIMONIUM. cura-
 bit iste scilicet, iudices, paucos homines,
 aut eos qui maximam aetatis partem nauigando, ut Mico, consumunt, cum tribulis
 suos praesentis nec metuerit, nec reueri-
 tus sit? nam et rempublicam eorum ita
 tractauit, ut peculatus eum condemnarint:
 et post condemnationem, quamuis satis sciat,
 legum interdicto se ab accusando remoueri,
 donec mulctam soluerit, vim tamen facit,
 atque existimat, ceteros quidem aerarios
 omni munere publico depelli oportere, se
 vero superiorem esse legibus. dicet, auum,

non se, esse in tabulam relatum: et de hoc
 multa verba faciet, illum esse aerarium. ego
 vero vter sit, certo confirmare non possum;
 sed ut ita sit, ut iste dicit, multo iustius a
 vobis condemnabitur, si res ita se habet.
 nam si aerarius eius auus fuit olim, et lex
 illius istum hereditatem capere iubet, at-
 que ipse cum ei nec olim accusare liceret,
 accusauit, proptereaue se absoluendum pu-
 tat, quod a tertio inde generis gradu sit im-
 probus, nihil aequi dicet, o iudices. ipsum
 autem Theocrinem confiteri, eam durare
 mulctam, qui tum pro se, tum pro fratre
 spondet tribulibus, nec seruata iurisiu-
 randi

ἰπὲρ αὐτῆ καὶ ἡ ἀδελφεῖ, τοῖς βυλομήδοις ἀποκεῖν καὶ καλῶς ἐχρή-
 ταύτῃ δόποινώσκειν τὴν ἐνδείξιν λάβε μοι τὸ ψήφισμα ὃ εἶ-
 πει ἐν τῇ φυλῇ Σκιρωνίδης. ΨΗΦΙΣΜΑ. πρὸς τὸν δὲ ἐ-
 τοσί Θεοκρίνης ὁμολόγησεν ὀφείλειν καὶ ἐκτίσειν ἐνδυτίον τῶν
 φυλεῶν, ἐπειδὴ παροσίνας ἡμᾶς ἦδ' εἶτο, καὶ βυλομήδους ἀντί-
 γραφὰ τῶν ἐν τῇ γραμματεῖα γέγραμμένων λαβεῖν. ΨΗΦΙΣΜΑ.
 πολὺ γ', ὡς ἄνδρες Ἀθιναῖοι, Λεοντίδας τὸς ἀναγκαῖστας
 δόποδ' εἶναι Θεοκρίνω τὰς ἐπὶ μῆας ἐπηνέσαι· ἀν μᾶλλον, ἢ τῶ-
 τον. Τέταρτος τίνυν ἕτερόν νόμον εἶναι ὁμολογῶ γὰρ τῶν τέττω
 πεπραγμένων τὰ πλεῖστα ἐξήταξέναι· καθ' ὃν ὀφείλει πεντα-
 κοσίας δραχμὰς Θεοκρίνης εἶτοσι, ὅτι ἐκτελείοτόν αὐτῷ τοῦ
 πατρὸς, ὃς παροσώφλεν ἀφελόμενον τὴν Κηφισοδώρου δε-
 ράπαιναν εἰς ἐλευθερίαν, ἀλλὰ διοικησαμένης πρὸς Κτισκλέα
 τὸν λογογράφον, ὃς ἰὼν ἐπὶ τοῖς πᾶσι ἀνιδίκων πράγμασιν,
 ὥς μὴ ἐκτίσαι, μὴ εἰς ἀκρόπολιν ἀνερχθῆναι. ὃς ἔδεν μὲν
 ἡπὶ οἶμαι Θεοκρίνης ὀφείλει νυνὶ καὶ τὸν νόμον. καὶ γὰρ, εἰ Κτι-
 σκλῆς ὁ μέτοικος συγχωρήσῃ τέττω, πονηρὸς πονηρῶ, μὴ παρ-
 δοθῆναι τοῖς πρῶτοι τὸν παροσόφλον κατὰ τὸν νόμον, διὰ
 τῶτο δ' εἰ πᾶσι δόποσεῖται τῶν ἐκ τῶν νόμων ἐπικειμένων
 ζημιῶν· ἀλλὰ παροσῆκει τὸς ἀνιδίκους, ἰπὲρ μὲν τῶν ἰδίων,

randi religione, ac sine infamia delationem
 hanc posse absolui, vti constet, decretum
 profer quod in Scironidae sententiam fa-
 ctum est apud tribulis. DECRETVM. ac-
 cessit autem Theocrines, et se debere fas-
 sus est, et soluturum coram tribulibus re-
 cepit, postquam nos adesse animaduertit,
 exempla eorum, quae in tabulam relata e-
 rant, petituros. DECRETVM. multo ma-
 gis igitur, Athenienses, Leontidas lauda-
 veritis, qui Theocrinem illas septem mi-
 nas reddere coegerunt, quam istum. Iam
 quarta etiam lex est (fateor enim me ple-
 raque istius facinora peruestigasse) qua

Theocrines quingentas drachmas debet, a
 patre suo non redditas, quibus damnatus
 est, Cephisodori famula in libertatem af-
 ferta, sed intercessione et tractatione cum
 Ctesicle orationum scriptore, qui ab ad-
 versa parte stabat, curatum est, ut ea mul-
 cta neque solueretur, neque in arcem re-
 ferretur, quam Theocrines nunc opinor
 nihilominus ex lege debet. non enim, si
 Ctesicles inquilinus iste concesserit, im-
 probus improbo, ne tradatur exactoribus
 is, qui lege sit damnatus, propterea ciui-
 tas fraudanda est mulctis, a legibus irro-
 gatis: sed decet aduersarios, in priuatis con-

ὅπως αὖ αὐτὰς πείθωσι, διοικῶσθαι πρὸς ἀλλήλους, ὑπὲρ δὲ τῶν
 πρὸς τὸ δημόσιον, ὅπως αὖ ὁ νόμος κελεύει. καὶ μοι λέγε τὸν
 νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἡμῖν εἶ τιμήμασθαι ὁφείλαιν τῷ δημοσίῳ,
 ὃς αὖ δόξῃ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελῆσθαι, καὶ τὴν εἰς Κη-
 φισοδώρου μαρτυρίαν. ΝΟΜΟΣ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. λέγε δὴ καὶ κείνον
 τὸν νόμον, τὸν ἀπ' ἐκείνης κελεύοντα τὴν ἡμέραν ὁφείλαιν, ἀφ' ἧς
 αὖ ὀφλῇ, εἴαν τε ἐγγεγραμμένον ᾖ, εἴαν τε μὴ. ΝΟΜΟΣ. Πῶς
 οὖν ἄλλως, ὧς ἄνδρες δικασαί, προσήκει τὸν δικαίως κατηγο-
 ρουῦντα ἀποφαίνειν ὀρθῶς ἐνδεδεγμένον Θεοκρίνῳ τετῶνι, καὶ
 μὴ μόνον ἐνοχον ὄντα τῇ ἐνδείξει καὶ τὰς χιλίας ἐφ' αἷς ἐνδε-
 δεῖν, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ὀφλήμασιν; ἐγὼ μὲν ἔδαμῶς νομίζω.
 οὐ γὰρ δὴ γε προσδοκᾷ δὲ, Θεοκρίνῳ αὐτὸν ὁμολογήσειν
 ὁφείλαιν ὑμῖν τῷ δημοσίῳ, καὶ δικαίως ἐνδεδεῖσθαι φήσειν ἀλ-
 λά τὴν ἀντιπῶν, πᾶντα λόγον μᾶλλον εἶναι, καὶ πᾶσας αἰτίας
 οἶσιν ὡς κατασασιάζεται, ὡς διὰ τὰς τῶν πρῶτονων γραφὰς
 εἰς ταῦθ' ἦκει. λοιπὸν γὰρ ἐστὶ τοῦτο τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πρῶ-
 γμασιν ἐξελεγχομένοις, αἰτίας καὶ πρῶταις διερίσκων, αἵ πινες
 εἰς παρόντων ὑμᾶς ποιήσασιν πρῶτασθαι. Πηλαθομένοις, τοῖς
 ἔξω τῇ κατηγορίας λόγοις προσέχων. ἐγὼ δὲ, ὧς ἄνδρες δικασαί,
 εἰ μὲν ἴδωμεν ἐν τοῖς ἀνεγνωσμένοις νόμοις γεγραμμένον, ταῦ-

contractibus inter se transigere arbitrato
 suo, in publicis vero negociis parere legi-
 bus. ac legem mihi recita, quae iubet se-
 missem aestimationis debere publico, eum
 qui per iniuriam asserere in libertatem vi-
 deatur, et Cephisodori testimonium. LEX.
 TESTIMONIUM. illam etiam legem reci-
 ta, quae ab ea die debere iubet, qua sit
 damnatus, siue inscripta multa, siue non
 inscripta sit. LEX. Quo igitur alio pacto,
 iudices, aequo accusatori ostendendum est,
 Theocrinem recte esse delatum, nec pro-
 pter mille drachmas duntaxat, ob quas de-
 latus est, teneri delatione, sed multis et-
 iam aliis obstrictum esse mulctis? equi-

dem alio nullo puto. neque enim exspe-
 ctandum profecto est, dum ipse Theocri-
 nes aerario vestro se debere fateatur, et
 iure delatum esse dicat: imo contrarium
 fiet, quiduis dicet potius, quasvis crimi-
 nationes proferet, se factionibus opprimi,
 se propter legum defensionem exagitari qui-
 ritabitur. nam qui causam ipsam tueri ne-
 queunt, hoc reliquum habent, ut effugia,
 ut causas quaeritent, quae erepta ipsius
 causae recordatione, in iis vos detineant
 quae ad ipsam causam nihil attinent. ego
 vero, iudices, si in legibus quae lectae sunt,
 scriptum viderem, illa quae de calumnia-
 toribus sancita sunt, ita demum rata ha-
 benda,

τα δὲ εἶναι κύρια πρὸς τῶν συκοφαντωμένων, ἀν μὴ Θεοκρίνης ἐνδειχθεὶς αἰτιάσθαι βέληται Θεκυδίδην, ἢ Δημοσθένην, ἢ καὶ τῶν πολιτῶν ἄλλον πινὰ, ἢ συχίαν ἀν ἡγόν· νυνὶ δὲ τῶν οὐδεμίαν ὁρῶ τῶν σκήψεων ὑπὸ λόγον ἔσαν ἐν τοῖς νόμοις, οὐδὲ καὶ νῦν, ὥς τε πρὸς τὴν νυνὶ πρῶτον ἀκρίβειαν, ἀλλὰ μυριάκις πρὸς τῶν κεινομένων εἰρημένῳ. ἀκρίβως δὲ καὶ πρὸς τῶν πρεσβυτέρων, ὧς ἄνδρες δικασαί, ὥς ἄρα πρὸς τὸν ἔστιν, ὅλως μὲν μηδενὶ μηδεμίαν συγνώμην ὑπαρξάν πρὸς βαίνοντι τὰς νόμους· εἰ δὲ ἄρα δεῖ, μὴ τοῖς συνεχῶς ἔσι πονηροῖς, μηδὲ τοῖς ἐπὶ δόγῳ τὰς νόμους περιεμένοις· ἔγὰρ εἰκός· ἀλλ' οἱ πινες ἀν διὰ τὴν αὐτῶν ἀπραγμοσύνην ἀκόντες ἢ τῶν γεγραμμένων πρὸς βῶσιν, ὧν ἕδεις ἀν δῆπερ Θεοκρίνῳ τετονὶ φήσειεν εἶναι, ἀλλὰ τὴν ἀντιπῶν, ἕδενός τῶν ἐν τοῖς νόμοις ἀπειργν. διὸ καὶ δεῖ φυλάττειν αὐτὸν, μὴ πρὸς τὰς ἐμὰς λόγους, μηδὲ τὰς ὑπὸ τέτῳ ρηθισομένης ἀποβλέποντας· ἔγὼ δὲ δίκαιον, ὅτι ὑπὲρ τῶν νόμων καθημένους, μακροῖς λόγοις καὶ κατηγορίαις πρὸς ἔχειν, ἀλλ' οἷς ἀν ἀπολύεις ῥαδίως ἐπακολυθήσεϊ, καὶ δὲ ὧν δόξειε πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει, τῶν νόμων ἀξίως ταύτῃ τῷ ἐνδειξιν δικάσαι· σαφῶς ἐρωτῶντας, τί λέγεις, Θεοκρίνη, καὶ πάντες ὅσοι τῶν αὐτῶν τέτων μετέχοντες; ἀξιῶθ' ἡμᾶς, καὶ τὰς νόμους ὁμωμοκότας δικάσειν,

benda, si Theocrines delatus, neque Thucydidem, neque Demosthenem, neque alium quempiam versantem in republica virum inculcasset, quicquid nunc excusationum illarum nullam vel in legibus momenti habere video quicquam, vel esse novam, ut tanquam inaudita auscultationem mereatur, sed singulas a reis sexcenties inculcatas. atque etiam e senioribus audio, iudices, violatori legum nihil omnino cuiquam esse veniae tribuendum: si quippiam forte sit, non continenter improbis, propter sordidum quaestum leges aspernantibus (neque enim fas est) sed iis qui ex imperitia rerum scriptas alicubi leges

inuiti neglexerint; quorum istum esse Theocrinem, nemo dixerit, contraque in legum omnium cognitione versatissimum. quare cauendus est, neque vel ad mea, vel eius verba respiciendum. neque enim aequum est, ut qui pro legum defensione adsunt, prolixis fabulis et criminationibus praebeant auris, sed iis quae facile omnes assequamini. quare perspicuis verbis sic eum interrogate, ut omnibus civibus, hanc delationem, ita uti leges postulant, iudicasse videamini: quid ais, Theocrine, vosque omnes qui iisdem constricti estis criminibus? num postulatis, ut qui sacramento adacti sumus, nos secundum leges pronunciaturos,

ᾧ δὲ τέττα δια τῆς ὑμετέρου λόγου ψηφίζεσθ; μεμαρτυρη-
 κότε μὴ ἡμῖν τοῦ Μίκωνος, καθ' ἃ δὲς Θεοκρίνης ἐτοσί τι-
 φάσιν, ὅκ ἐπεξήλθε, καὶ πεποιηκότε αὐτὸν τέτοις ὑπόδικον;
 ὁμολογῶν ὃ ἔγραμμάτω λαβεῖν τι φάσιν ᾧ δὲ τέττα,
 καὶ πεποιηκίαι τ' μαρτυρίας τ' ὀλίγον ἢ πρῶτερον ἀναγνωδεί-
 σης αὐτὸν ὑπόδικον; ἐπὶ ὃ τῷ ἔμπορίᾳ ἐπιμελητῶν μόλις μὲν,
 ἀλλ' ἐν ταῦτα τέτοις μεμαρτυρηκότεων; πρὸς ὃ τέτοις τῶν ἰδόν-
 των ἐκκειμήλιον τὴν φάσιν, καὶ προσελθόντων τοῖς ἀρχασι μαρ-
 τυρωμάτων, ὥπερ ὀλίγον πρῶτερον ἠκασατε; Ἀλλ' ἔδικαιον,
 ὡ ἄνδρες δικασαί. καὶ γὰρ δὴ διὰ τὸν τρόπον γε τὸν τῷ φύγονι,
 καὶ τὸν βίον, ψευδεῖς ὑπολήψεσθε τὰς μαρτυρίας τὰς ἀνεγνω-
 σιμίας εἶναι. πολὺ γὰρ ἐκ τῷ τρόπῳ σαφέστερον ἐπιδείκνυται
 Θεοκρίνης τοιοῦτος ὢν, ἢ διὰ τῶν ἐξημερίων. τί γὰρ ἔπεποιήκεν
 ὅτι, ὢν ἂν πονηρὸς καὶ συκοφαντικὸς ἄνθρωπος ποιήσκειν; καὶ διὰ
 μὲν τὴν τέττα πονηρίαν ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ Θεοδοτεῶν, καὶ τέττω
 χρώματος συμβάλλω, τοιοῦτος ἔδοξε παρ' ὑμῖν ἄνθρωπος εἶναι,
 ὥστε καὶ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπιχειροτονίων, ἀλλὰ
 καὶ τὴν δεξὴν ἅπασαν ἐποίησε; καὶ εἰ μὴ δεομήτων αὐτῶν, καὶ ἰκε-
 τούτων, καὶ λεγόντων, ὡς ὅκ ἐπὶ πρῶτοις Θεοκρίνης πρὸς τὴν
 δεξὴν, ἐπείδηθ' ὑμεῖς, καὶ πάλιν ἀπέδοτε ὅτ' ἐφάνης αὐτοῖς,

ciaturos, propter vestram eloquentiam con-
 tra easdem decernamus? nobis, iudices, et
 Mico testimonium dixit, quem Theocrines
 indicatum, non est persecutus, istumque
 coarguit: et scriba fatetur se ab isto indi-
 cationem accepisse: et recitatum paulo an-
 te testimonium, istum conuicit: et fori
 etiam curatores, aegre illi quidem, sed ta-
 men eadem quae hi testificati sunt: et qui
 indicationem propositam viderunt, quique
 ad praetores accesserunt, tale testimonium
 dicunt, quale paulo ante audiistis. Quid
 igitur fieri queat iniquius, iudices, quam
 si istum absolueritis? nec enim profecto
 propter mores rei, vitamque antea actam,
 Vol. III.

falsa esse iam lecta testimonia putabitis.
 nam talem esse Theocrinem, e moribus
 multo magis, quam ex his quae dicta sunt,
 elucet. quid enim praetermisit iste, quod
 homo improbus et calumniator facere pos-
 sit? an non propter istius improbitatem,
 frater eius, dum sexuir esset, cumque istius
 consiliis vteretur, talis apud vos homo vi-
 sus est, ut non ipse solum repulsam tulerit,
 sed et vniuersum magistratum in eandem
 calamitatem coniecerit? qui nisi orassent,
 et supplicassent, ac Theocrinem accedere
 ad magistratum defuisse dixissent, vosque pla-
 cati coronas eis restituissetis, collegae eius
 summa ignominia essent affecti. neque ve-
 3 Y 10

πάντων ἀν' αἵματα τοῦ συνάρχοντος ἐπεπόνθεισαν. καὶ τούτων
 ἔδει με δεῖ μαρτυρεῖν ὑμῖν ἀδελφάδες. πάντες γὰρ ἴτε τὰς ἐπὶ
 Λυκίῳ ἀρχοῦντες δημοθέτας, ἀποχειροτονήσαντες ἐν τῷ δήμῳ
 διὰ τῆτον. ὡς ἀναμιμνησκομένης ὑμᾶς καὶ τὸν αὐτὸν ὑπολαμ-
 βάνειν εἶναι τῆτον καὶ πρῶτον καὶ νῦν. καὶ πολλῶ τοίνυν χρόνῳ
 ἔσθ' ὅτε ἀποχειροτονίας, τελευτήσαντες ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ βι-
 αίῳ θανάτῳ, τοῖστος ἐχέτο πρὸς αὐτὸν ὅτι, ὥς τε ζητῆσαι τὰς
 δεινότητας, καὶ πυθόμενος οἱ πρὸς ἦσαν, ἀργύριον λαβὼν ἀπλη-
 λάγη. καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν ἣν ἐκείνῳ ἀρχῶν ἐτελεύτησεν, ἱεροποιὸς
 ὢν, πρὸς τὰς νόμους ἤρχεν ὅτι, οὔτε λαχὼν, ἔτ' ὀφθαλμῶν
 ὑπὲρ ὧν εἰ ἐπαθεῖν ἐκείνος, μέχρι τῆς χειρὸς ἀπὸ τοῦ
 φάσκων εἰς Ἀρεῖον πύλον Δημοχάρην προσκαλεῖται, ὥς διε-
 λύσας πρὸς τὰς τὴν αἰτίαν ἐχούσας. χρόνος γ' ἐστὶν, καὶ κρείττων
 χρημάτων; καὶ ἂν αὐτὸς φήσιν. καὶ γὰρ τοσούτων δεῖσθαι φασὶ
 δεῖν τὸν δικαίως καὶ μετρίως τῶν κοινῶν ἐπιμελησόμενον. ἀλλὰ
 πάντων τούτων εἶναι κρείττω, δι' ὧν ἀναλίσκουσιν εἰς ἑαυτὰς αἱ
 λαμβάνουσι. Καὶ τὰ μὲν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτὸς πεπραγμένα,
 τοιαῦτά ἐστιν, ἃ καὶ πρὸς τὴν πόλιν προσελθὼν διώκηται. δούτε-
 ρος γὰρ ὑμᾶς φησὶ φιλεῖν μᾶλλον τὰς οἰκίας ἀξίον αἰεῖσαι. ἀρ-
 χόμεν γ' ἀπὸ τῶν πρὸς ὑμᾶς αὐτὰς πεπραγμένων. τὰ γὰρ πα-

ro vllis mihi testimoniis est opus apud vos. scitis enim omnes, sexuiros, qui Lycisco praetore fuerunt, propter istum a populo fuisse improbatos. quibus in memoriam revocatis, eundem istum esse nunc qui tum fuit, existimare debetis. deinde non diu post repulsum, fratre eius violenta morte perempto, iste ita se erga illum gessit, ut et eos qui caedem fecerant, quaesierit, et compertos, accepta pecunia dimiserit. ac magistratum quidem quo ille fungens (sacerdos autem fuerat) occubuit, contra legem iste gessit, neque sortitione facta, neque subfortitione: illius vero casum hactenus in-

digne tulit, ut passim quiritaretur, seque Democharem apud Areopagum delaturum profiteretur, donec cum iis, quibus ea caedes crimini dabatur, transesset. bonusne vir est, et alienus ab avaricia? nec ipse dicere queat. nec enim ei tam multis esse opus oportere dicunt, qui iuste et moderate rempublicam sit gesturus: sed ea omnia posse contemnere propter quae largitiones in semetipsos infumant. Ac quae de fratre suo egit, haec sunt: quae vero postquam ad rempublicam accessit, administravit (proxime enim et secundum domesticos vos a se diligere dicet) audire est ope-

rae

τρεῖς κατηγορεῖν, ὃς ἄνδρες δικασαί, ὅτι τὴν τῶν ἀδελφάνων αὐτῶν
 εἰδὼκε γραφίῳ, ἔλεγε ὡς Πάβυλός μιν ὁ παῖς εἴη, καὶ ὅτι
 τὸ ψήφισμα γεγραμμένον ἦν, ἐν ᾧ τὴν σίτησιν ἔγραψε Χα-
 ριδῆμι ὁ πατήρ τῃ Ἰσομάχῃ υἱὸς λέγων, ὡς, εἰάν ἐπαυέλῃ εἰς
 τὸν πατρῷον οἶκον ὁ παῖς, δότω αὐτῷ ἐστὶν ἅπαντα,
 καὶ Αἰγύλῳ ὁ πομπάμινος αὐτὸν υἱόν, ἔδωκεν αὐτῷ. ψευδό-
 μινος. ἐδὲν γὰρ πώποτε, ὃς ἄνδρες δικασαί, τῆτο τῷ εἰσπονη-
 θέτων συνέβη. καὶ τέτων πόδων αἶνον ἔφη Πολύδουλος γεγε-
 νῆας, τὸν ἔχοντα τὴν μητέρα τὸν παῖδα, βαλόμενος ἔχεν αὐτὸν
 πᾶν τὸν παῖδα ἐστὶν. ὁρμηθέντες δὲ τῷ δικαστῇ ἔφη τοῖς λεγο-
 μένοις, ὅτι νομισθέντες αὐτὸ μὴ τὸ ψήφισμα, καὶ τὴν δωρεάν καὶ
 οὗτο νόμους εἶναι, καὶ δὲ οὗτοι τὸν παῖδα μέλλειν ἀποστερεῖν τῷ
 χρημάτων, καὶ μὴ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐπέμισαν, ὡς μὲν Πο-
 λύδουλος ταῦτα πείθει, ταῦτα δὲ ἔφησαν, ὡς δὲ βοηθῶ-
 σθαι τῷ πατρί. ὅτι καὶ ἐπὶ τῷ δικαστῇ γρόμματα, τοιαῦτα
 καὶ ἀδελφῆσιν τέτοις ἦν. ὡς δὲ ὁ χρηστὸς ἔδει ἐξιστορήσας καὶ
 οὗτοι ἀνθρώποις, καὶ πεπαισμένον αὐτὸν, ὡς ὁ πάλαι πάντων ἀν-
 σινοῖ οὗτοι, κατακαλεσάμενος τὸν Πολύδουλον, ἀποφίσει γραφὴν
 καὶ αὐτὸν νομίστας καὶ τὸν ἀρχόντα, καὶ δίδωσι τὴν πρῶτην
 λῆξιν Μνησαρχίδῃ τῷ πατρί. λαβὼν δὲ τὰς πεσσοσίας δὲ α-

rae precium. auspicabor autem ab iis, quae
 in nos admittit. patrem cum accusaret, iu-
 dices, ac violatarum legum reum faceret,
 infidias puero, de quo decretum scriptum
 erat, fieri dicebat, in quo pater victum
 Charidemo Homacii filio decreuerat, asse-
 rens, si in paternas aedis redisset puer, om-
 nis opes, quas Aeschylus, a quo erat
 adoptatus, ei dederat, amissurum: idque
 falso: nemini enim unquam adoptato, iu-
 dices, id accidit. et horum omnium au-
 ctorem Polyuctum existisse dicebat, qui
 pueri matrem haberet in matrimonio, ac-
 que ipse pueri opes concupisceret. irati au-

tem iudices ob ea dicta, et opinati, ipsum
 quidem decretum et praemium legibus esse
 consentaneum, reuera autem puerum pe-
 cunia fraudatum iri, patrem decem ta-
 lentis mulctarunt, ut qui cum Polyucto
 haec moliretur, isti, ut pueri defensori
 crediderunt, ac quae in iudicio acciderunt,
 haec et huiusmodi fuerunt. ut autem bo-
 nus iste vir homines iratos esse animaduer-
 tit, et sibi, ut non omnino nefario, fidem
 haberi, arcessito Polyucto diem apud
 praetorem dicit malae tractationis, pri-
 manque fortitionem dat Mnesarchidae as-
 sessori. acceptis autem a Polyucto tre-
 centis

χμας πρὸς τὸν Πολυδύκη, καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἀποδόρῃς μί-
κρον λήμματα, ἐφ' οἷς τῷ πατρὶ ἐπμήσατο δέκα ταλάντων,
ἀππλάγη, καὶ τῷ γραφίῳ ἀνείλετο, πρὸς τὸν ὀρφανόν.
καί μοι κάλει τέτων οὗτος μάστιγας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Εἰ τοίνυν δι-
πορῇς ὡς ὁ πατήρ, καὶ διωατός, ὡς ἄνδρες δικασαί, πορίσαι
χιλίας δραχμας, ὅπως ἂν ἀππλάγη τὸ γραφῆς τὸ τῷ πρὸς
νόμων τοσοῦτον γὰρ αὐτὸν ἦται ἔτοσί. καί μοι κάλει Φιλιππίδην
τὸν Παιανίεα, πρὸς ὃν ἔλεγε ταῦτα Θεοκρίνης ἔτοσί, καὶ οὗτος
ἄλλοις, οἱ σωίσασιν τούτῳ ταῦτα λέγοντι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ὅτι μὲν
τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασαί, Θεοκρίνης, εἰ τις αὐτῷ τὰς χιλίας
δραχμας ἐδίδε, τῷ γραφίῳ ἀνείλετο, τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς,
ἡγῆμαι πάντας ὑμᾶς πειθεῖν, καὶ εἰ μηδεὶς ἐμαρτύρησεν ὅτι δὲ
πολλὰς ἐτέρας πρὸς καλεσάμενον καὶ γραψάμενον καδυφῆκε,
καὶ μικρὸν δέγχεον λαμβάνων ἀπαλλάττεται, τὰς δόντας ὑμῖν
αὐτὰς καλῶ, ἵνα μὴ πειθεῖντε αὐτῷ λέγοντι, ὡς αὐτὸς φυλάττει
τὰς πρὸς νόμα γραφονίας, καὶ ὡς, ὅταν αἱ τῷ πρὸς νόμων γραφαὶ
ἀναγρεθῶσιν, ὁ δῆμος καταλύει. ταῦτα γὰρ ὁ πάντα πωλοῦ-
τες λέγειν εἰδισμένοι εἰσὶ. κάλει μοι Αἰσόμαχον Κριτοδήμου
Αλωπεκῆθεν ὅστις γὰρ ἔδωκε, μάλλον δὲ ἐν τῇ τέτῃ οἰκίᾳ ἐδόθη
τῇ ἡμιμναίᾳ τέτῳ τῷ ἀδωροδοκῆτῳ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος, ὃ

centis drachmis, et atrocibus illis crimini-
bus paruo aere venditis, ob quae patrem
decem talentis mulctarat, destitit, actio-
nemque, pupillo prodito, sustulit. age voca
mihi horum testis. TESTES. Quod si di-
ves fuisset pater, et, o iudices, ei mille
drachmas numerare potuisset, omnino cri-
mine violatarum legum fuisset liberatus:
tantum enim iste ab eo postulabat. age
voca mihi Philippidem Paeaniensem, ad
quem dixit haec Theocrines, et ceteros
qui sciunt haec ab hoc esse dicta. TESTES.
Theocrinem igitur, iudices, si quis ei mille
drachmas dedisset, accusationem patris fu-
isse aboliturum, omnis vos credituros, et si

nemo testificetur, arbitror: eundem autem
multos alios arcessisse, et actione instituta
praeuaricatum esse, paruaque accepta mer-
cede, recessisse, eos qui ei dederunt, ipsos
vocabo, ne credatis ei, se observare legum
violatores, glorianti, et violatarum legum
sublatis actionibus, corrumpere libertatem di-
ctitanti. haec enim qui omnia vendunt,
dicere solent. voca mihi Aristomachum
Critodemi filium Alopecensem; is enim
dedit, vel potius in eius aedibus datae
sunt isti, incorruptae fidei viro, duae mi-
nae cum dimidia, pro decreto quod Au-
tomedo in gratiam Tenediorum fecit.
TESTIMONIA. recita etiam ceterorum
eius-

Αὐτομέδων ἐγράψε τοῖς Τενεδοῖσι. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. λέγε δὴ καὶ τῷ ἄλλῳ ἐφεξῆς τὰς τοιαύτας μαρτυρίας, καὶ τὴν Ὑπερίδου, καὶ Δημοθένοιο. τὸτο γὰρ ἐστὶν ὑπερβολή, τὸ παρ' ὧν εἰς αὐτὸν εἰς ἀξιώσαι λαβεῖν, τὸτον ἥδιον λαμβάνειν, πωλοῦντα τὰς γραφάς. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Οὗτος τίνυν αὐτίκα φήσῃ, διὰ τὸτο τὴν ἐνδείξιν καθ' αὐτὴν γεγονέναι, ἵνα Δημοθένης μὴ ἐπεξέλθῃ τὴν γραφὴν, ἣν ἐγράψατο αὐτὸν, μηδὲ Θεκυδίδου· δεινὸς γὰρ ἐστὶ ψεύσας, καὶ μηδὲν ὑγιὲς εἰπεῖν. ἡμεῖς δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τὸτ' ἐπεσκεψάμεθα, καὶ δείξομεν ὑμῖν εἶδέν τὴν πόλιν βλαπτομένην, ἔτε, μα τὸν Δία, εἰάν κύνειον γῆναι τὸ ψήφισμα τὸ Θεκυδίδου, ἔτ' αὖ ἀκυρὸν. καί τι γε τὰς τοιαύτας ἀπολογίας εἰς δίκαιόν ἐστι πρὸςφέρειν τῆς καὶ τὰς νόμοις ὁμωμοκόσι δικάσκειν· ἀλλ' ὅμως ἴδ' αὐτῆς τὴν γραφὴν αὐτίκα γνώσεσθε, διότι πρὸςφασίς ἐστι τῆς ἐνδείξεως ἡ γραφή. λέγε τὰς γραφὰς ταύτας. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΑΙ. τῶντων τῶν ψηφισμάτων, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἢ μενόντων καὶ χώραν, ἢ ἀλόνων· εἶδέν γ' ἔμοι γε διαφέρει· τί ἢ πόλις κερδαίνει, ἢ βλάπτεται; ἐγὼ μὲν γ' εἶδέν οἶμαι. τὰς γὰρ Τενεδοῖσι φασὶν ἔτε πρὸςσέχειν τὴν πόλιν, τὸτο δ' γεγονέναι διὰ Θεοκρίνου τῆτονί. συκοφαντῆμενοι γ' ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ὑπὸ τῶν, ἐν οἷς ὁ μὲν ἐφιλίππειζον, οἱ δ' ἠπείκιζον αὐτῷ, καὶ πω-

eiusdem generis ordine testimonia, et cum Hyperidis, tum Demosthenis. insignis enim est avariciae, a quibus nemo postulet nummos, istum libentissime accipere, vendentem accusationes. TESTIMONIA. Iste porro statim dicet, propterea se esse delatum, ut ab ea desistat actione, quam contra Demosthenem et Thucydidem instituerit; callidus enim est mentiendi, et nugarum artifex. nos vero, iudices, et hoc considerauius, vobisque demonstrabimus, nihil capere detrimenti rempublicam, siue, ita me amet Iupiter, ratum habeatur decretum Thucydidis, siue irritum fiat. quamquam autem huiusmodi defensiones apud

eos qui se pronunciaturos iurarunt secundum leges, proferri iniustum est: tamen ex ipsa statim accusatione cognoscetis, ad eludendam hanc delationem, accusationem illam pertinere. recita accusationes has. DECRETA. ACCUSATIONES. haec decreta, iudices, seu rata habeantur, seu damnentur (nam mea quidem id nihil interest) quid ciuitas aut lucri facit, aut damni? equidem nihil arbitror. Tenedios enim aiunt nihil curare nostram ciuitatem, idque per Theocrinē esse factum. calumniis enim per istum appetiti illis temporibus, quibus eorum alii Philippo, alii Atheniensibus studebant, cum audirent ini-

θανόμενοι γιγρῆσθαι τὸ ψήφισμα πρὸς αὐτῶν, ὃ Χαρίνος πρῶτε-
ρον ἐβράχυνε, τῆτο τὸ πρὸς τὴν σωτηρίαν, ὃ Θουκυδίδης εἶπε, καὶ πέ-
ρας τῆς πραγμάτων εἶναι γινόμενον, ἀλλὰ τὸν μὲν δῆμον συλ-
βεῖν τὴν σύλῃν δίδοναι τὰς Τεγεαίους, ὅσων Χάρητι τὴν στρατηγίαν
συνεχώρησαν, τῆτον δὲ τὸν μισθὸν πρὸς ἀδελφὸν Χαρίνῳ τῷ πρῶ-
τῳ ταῦτα πράττειν, ὅπως ἦν ἀναγκαῖον αὐτοῖς, τῆτ' ἐπραξάν. εἰ-
λοντο γὰρ τῆς παρθένων κακῶν τὰ ἐλαττωτάτα. καὶ τοὶ τὴν χεῖρ νομί-
ζον αὐτὰς πάχυν' ὑπὸ τῆς ἐνθάδε γραφομένης, οἷς ἦν αἰετῶτερον
φρυγίς ὑποδέχεσθαι, καὶ Βαρυάρον ἀκύνει, ὑμῖν δὲ ποσειδῶν; ἀλλ'
οἶμαι τὴν τέττε ποσειδῶν ὑμεῖς μόνοι δύνασθε φέρειν, ἄλλος ὕδεις
τῆς Ἑλλήνων. Οἱ μὲν δὲ ἔτε διὰ τὰς γραφὰς τὰς ἀνεγνωσμένας,
ἔτε δὲ ἄλλην αἰτίαν ὑδερμῶν ἀξιὸν εἶναι πρὸς ἀνδρῶν τὰς νόμους τὰς
πρὸς τῶν ἐνδείξεων, ἀφῆναι Θεοκρίτῳ, χερδὸν καὶ διὰ τῶν εἰρημῶν
φανερῶν εἶναι ἐπὶ τὰς μὲν τέτων πρὸς αἰτίας, ὃ ἀνδρῶν δικασαί,
καὶ τὰς κατηγορίας, ὃ τὰς πρὸς αὐτοῖς ταῦτα ἐχθρας, ὃ πρὸς
θανόν ὑμῶν νομίζω. καὶ γὰρ ὁλεγάκις ἐπὶ αὐτὰς ἐπὶ μὲν δὲ
δικαστηρίῳ καὶ δὲ βήματι ἐχθρας εἶναι φαίνοντες ἀλλήλοις, ἴδια
δὲ ταῦτα πρὸς ἀνδρῶν, καὶ μετ' ἐχθρας τῶν λημεμάτων καὶ ποτὲ
μὲν λοιδόρουμένους καὶ πλύνοντας αὐτὰς τὰ πόρρητα, μικρὸν δὲ
διαλιπόντας, τοῖς αὐτοῖς τέτοις συνεπιδεκτικῶν, καὶ τῶν αὐ-
τῶν ἰσχυρῶν κοινωνούντας. καὶ τέτων ὕδεις ἴσως διαμαρτυροῦν ἀξιὸν εἶναι.

iniquae rogationis postulari decretum il-
lud, quod Charinus ante decretum de tri-
buto, Thucydide auctore factum, accusa-
rat, nec ullum esse rerum exitum, sed
concedere populum, ut Tenedii tantum
tributi penderent, quantum Chareti duci
promississent, istum autem impurum ho-
minem pollicitum Charino, proditori suam
operam, quod necesse habuerunt, id fece-
runt. ex urgentibus enim malis id quod
fuit minimum elegerunt. quid vero proba-
bile fuit, eos nostratibus moveri decretis,
quibus optabilius fuit praesidia recipere, et
Barbaris parere, vestra societate relicta?
sed istius ferre improbitatem soli vos, opi-

nor, potestis: alius Graecorum nemo. Non
conuenire autem vel propter eas quae re-
citatae sunt accusationes, vel ullam aliam
ob causam, violatis delationum legibus ab-
soluti Theocritum, ex his etiam quae dicta
sunt, ferre perspicitur: ego vero causas
istorum, iudices, et accusationes, et simu-
latas istas similitates, non latere vos exi-
stimo. neque enim raro vidistis eos in foro
et suggesto, prae se ferre inimicitias, pri-
vatim autem colludere, partisque largi-
tiones; atque aliquando conuiciari inter se,
et extremis inuicem probris afficere, paulo
post, dies festos una agitare, et sacra ha-
bere communia, neque horum fortasse quic-
quam

φύσιν τε γὰρ εἰσι πονηροὶ, καὶ τὰς τριτάτας περιφάσκει οὐδὲν
 ὑμᾶς ἀποδεχομένους. ὥστε πῶς καλὴν τῆτοις αὐτὰς χειρὶν ἔξα-
 παλαῖν ὑμᾶς πειράσκει; ὅλως δὲ ὅγως οἶμαι δεῖν ὑμᾶς, ὡς ἀνδρες
 δικασαί, ὑπερὶ αὐτῶν ἔσθ' ὑπερβαίνειν σκεψαμένους, εἰ μὴ δίκαια
 λέγω, καὶ κτ' ὅτ' νόμος, βοηθεῖν, μηδὲν ὑπολογισαμένους, εἰ μὴ
 Δημοκρίτης ἐστὶν ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μειράκιον· μηδὲ νομίζαν κυ-
 ρωτέρους δεῖν εἶναι ὅτ' νόμος, ἀν' ὃ τις τοῖς ὀνόμασι συμπίπτει
 τὰς αὐτὰς τύτας ὑμῖν πείρασκει, τῷ ὅπως ἔτυχεν λεγόντων, ἀλλὰ
 τὰς αὐτὰς, καὶ τούτω μᾶλλον τοῖς ἀπείροις καὶ τοῖς νέοις βοηθεῖν,
 ὅσω περὶ αὐτῶν ἤτιον ἔξαπατήσαν ὑμᾶς. ἐπεὶ δὲ τὸν αὐτὸν ἐστὶ, καὶ
 ἔχ' ἔσθ', ἀλλ' ἐγὼ καλεσασάσμαι, καὶ Φησάτων πινὼν μοι συνα-
 γωνίᾳ, περιδίδομαι διὰ τὰς τέτων ἐταιρίας, ὁπερ δ' ἐγὼ, δὴ
 λον ὑμῖν ἔσαι. καλείτω ὁ κήρυξ ἔσθ' τὸν Δημοκρίτην. ὅτι ἀνα-
 βήσεται. τέτα δὲ αἰπὸν ἐστὶν, καὶ τὸ, ἐμὲ ὑπὸ πύκνῳ πεπεισμένον ἐν-
 δαῖσαι τούτῳ, ἀλλὰ τὸ, τέτοιον καὶ τὸν ἀεὶ καλὸν διαλεχῶς. καὶ
 τῶν ὅτ' ἐστὶν ἀληθὲς, ἀναγκάσσω μὲν μαρτυρεῖν καὶ Κλειτόμαχον τὸν
 στυαγαγόντα αὐτὰς, καὶ Εὐβουλίδην τὸν ἐν Κροστάρῳ πείρασ-
 μένον. καὶ μὴ ἐλαττόν γε τέτα σημεῖον ὑμῖν, ἀλλὰ μείζον πείρα-
 σθῆσομαι, διότι τέτ' ἐστὶν ἀληθὲς· ὁ πάντες ἀκέραιος ὁμολογήσεται.
 Θεοκρίτης γὰρ ἔπος τῶτον δυνάμει πείρασμένων τὸν μαρτυρῶν, ὡς αὐ-
 τήκα φήσεται, καὶ τῷ νυν αὐτῶν κακῶν αἰπὸν, φανερώς ἀφῆκε τὸ γε-

quam est miratu dignum. nam et natura
 sunt improbi, et talis velitationes vident a
 vobis approbari. quare quid vetat, quo mi-
 nus his artibus decipere vos instituant? de-
 nique decere vos opinor, iudices, illud spe-
 ctare, si aequa dicam et consentanea legi-
 bus ipsa de re, ut opitulemini, neque in-
 tueamini, an is qui accuset, non sit De-
 mosthenes, sed adolescentulus; neque plus
 tribuatis legibus, si quis eas verbis exorna-
 tas vobis exhibeat, quam si qui quomodo-
 cunque explicent, sed parem, atque ean-
 dem, tantoque magis imperiti et adolescen-
 tes adiuuandi sunt, quanto minus vos de-
 ceperint. nam contrarium esse factum, et

non istum, sed me factionibus pressum, et
 a quibusdam qui receperant, se a me statu-
 ros, propter istorum conspirationes esse pro-
 ditum, non istum, perspicuum vobis erit.
 vocet praeco hic Demosthenem, non ascen-
 det. eius autem rei causa est non haec, quod
 a quibusdam adductus, istum detuli, sed
 quod iste, et is qui modo vocabatur, inter
 se transierunt. quod ut verum esse constet,
 dicere testimonium cogam Clinomachum,
 qui eos reconciliauit, et Eubulidem, qui in
 Cynosarge interfuit. neque vero signum vo-
 bis hoc minus, sed maius proferam, unde
 constet hoc esse verum, quo audito, mihi
 omnes assentiemi. Theocrines, qui vio-
 latorum.

Φῆς, ἐφ' ἣ δέκα τάλαντα ἐπέγραψατο πῆμα. πῶς; εἰδὲν καὶνὸν διαπραξάμεν, ἀλλ' ὅπως ἕτεροί τινες τῶν ὁμοίων τέτω. τὸν μὲν Δημοσθένην τίς ὑπωμόσατο, καλεμένης τ' γραφῆς, ὡς νοσήλια, τὸν Δειϊόντα, καὶ λοιδορέμενον Αἰσχίνῃ· τέτον δ' ἔτ'· τὸν ἐχθρὸν εἶασε, καὶ ἔτε τότε ἀνδρὶ ὑμῶσατο, εἴθ' ὕστερον ἐπήγελκεν. ἄρ' ἔπειτα φανερῶς ἔτοι φανακίζουσιν ὑμᾶς, τὰς περσέχοντας τέτοις ὡς ἐχθροῖς; λέγε τὰς μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ἔκου' δίκαιόν ἐστιν, ὡς ἄνδρες δικασαί, μὴδ' ὑμᾶς τῶν φησόντων Θεοκρίνῃ διὰ τὴν περὶ Δημοσθένην ἐχθρὰν σιωρεῖν, ἐθέλειν ἀκρίβειαν, ἀλλὰ κελύφην αὐτὰς, εἶπερ ὡς ἀληθῶς ἐχθροὶ εἰσι τῷ Δημοσθένει, ἐκείνους αὐτὰς γράφειν, καὶ μὴ ἵππτερεῖν αὐτὰς πῶς ἄνομα γράφειν· εἰσὶ δέ γε δεινοὶ καὶ ἔτοι, καὶ πιστοὶ) μᾶλλον παρ' ὑμῖν· ἀλλ' ἔτι ποιήσασι τέτο. διὰ τί; ὅτι φασὶ πολεμεῖν ἀλλήλοις, καὶ πολεμεῖντες. Περὶ μὲν ἐν τῇ τέτῳ ἐχθρὰς, ὑμεῖς ἂν ἀκριβέστερον ἐμοὶ διεξέλθοιτε ἢ ἐγὼ ὑμῖν. ἡδέως δ' ἂν ἐργίμῳ Θεοκρίνῳ ἐνδοτίον ὑμῶν, εἰ μοι ἤμελλεν ἀποκρίνεσθαι δικάως, τί ποτ' ἂν ἐποίησεν· ἐπειδὴ φησὶν ἔτι τῷ κελύφῃ τετάχθαι τὰς τὰς πῶς ἄνομα γράφοντας· ἐπειδὴ πῶς ἐν τῷ δήμῳ διαλεχθεὶς ἅπασιν τοῖς πολίταις, καὶ πείσας, ἔγραψεν, ἵστασθαι τοῖς ἀτίμοις, καὶ τοῖς ὀφείλῃσι τῷ δημοσίῳ γράφειν, φαίνειν, ἐνδεικνύειν, ἀπλῶς ποιεῖν ὅσα πῶς νῦν ὁ νόμος

latarum legum accusat impurum illum, ut quamprimum dicet, et istorum ei malorum auctorem, palam ei remisit id crimen quod decem talentis aestimarat. qui? nihil id quidem novi, sed idem facit, quod alii quidam istius similes egerunt. nam Demosthenem, pronunciata actione, iuravit quidam aegrotare, cum is ambularet, atque Aeschini conuiciaretur: eum vero inimicum iste missum fecit, et neque tunc iusiurandum dedit, neque deinceps ei denunciauit. nonne euidenter isti fucum vobis faciunt, qui eos ut inter se inimicos audiat? recita testimonia. TESTIMONIA. proinde iustum est, iudices, neque vos eos audire velle, qui se Theocrini ex odio Demosthenis patrocini

nari profitentur: iubete potius, siquidem reuera inimici sint, ut eum illi accusent, neque contraria legibus scribere patiantur (sunt autem et ipsi eloquentes, et plus apud vos habent auctoritatis) sed non facient hoc, quamobrem? quia se dicent inimicos esse, cum non sint inimici. Sed istorum inimicitias vos mihi certius exposueritis quam ego vobis. libens autem coram vobis Theocrinem percontarer, si mihi aliquid aequi responderet, quid nam faceret (quando id suum munus esse dicit, ut eos qui contraria legibus decernunt, coerceat) si quis apud omnis ciuis oratione habita et probata, decerneret, licere ignominiosis et aerariis accusare, indicare, deferre, ea denique agere quae

κωλύει πρᾶξιν πότερην ἐγράψαι ἂν πρᾶνόμων τὸν ταῦτ' εἰ-
 πόνῃα, ἢ ἔ; εἰ μὲν γὰρ φήσῃ μὴ γράφειν, πῶς ἔτι πεισθῆναι αὐτῷ
 λέγοντι, ὡς φυλάττει τὰς πρᾶνομα γραφονίας; εἰ δὲ γράψαι ἂν,
 πῶς ἔδαιον ἐσιν, ἐτέρῃ μὴ γράψουσι, κωλύει ἂν τέλει ἔχον
 τὸ ψήφισμα, ἵνα πάντες τῆτο ποιῶσι, καὶ γραφῶσι ἀπενεγκόντα
 πρᾶγραψάμενον σαφῶς, τὰς νόμους κωλύει τὸ πρᾶγμα, καὶ
 οἱ αὐτὸν τῆτον μὴτε πείσονται τὸν δῆμον, μὴτε κοινὸν τὸ πρᾶ-
 γμα καλαστήσουσι, γράψαντες, τῶν νόμων αὐτῶν ἀπαγορευόντων;
 καὶ δεινὰ φήσῃ αὐτίκα δὴ μάλα πάχυν, εἰ μὴ ταῦτ' ἐξέσαι ποιεῖν
 αὐτῶ, ἔτι δέξειται τὰς ἐν τῶν νόμων πτωχείας, αἷς ἐνοχος, ἂν ἀλλῶ,
 γρηύσει. τῶν δὲ νόμων μὴ φρονέει, ἀλλ' ἀξιοῖ αὐτῶ πτωχεύειν
 δωρεὰν δίδου παρ' ὑμῶν, ὅσῃ ἐδὲ αἰτῆσαι τετόλμακεν ἐδεῖς.
 Οἱ μὲν ἔν τῳ ἐνδείξεως ἐδὲν ἐξεί δικαίον λείπει ἔτε Θεοκρίνης,
 ἔτε τῶν ὑπὲρ τῆτε λεγόντων ἐδεῖς, σχεδὸν πάντας εἰδέναι νομίζω.
 οἶμαι δὲ αὐτὰς ἐπιχειρήσειν λέγειν, ὡς ἐδὲ εἰσὶν ἐνδείξας τῆτων,
 ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει ἐπιγεγραμμένοι εἰσιν, ἐδὲ ἐστὶ δικαίον τῆτες
 ὑπολαμβάνειν ὀφείλιν, ὡν ἐδεῖς πρᾶδεδωκε τοῖς πρᾶκτοσι τὰ
 ὀνόματα. ὥστε ὑμᾶς ἀγνοήσαντας τὸν νόμον, ὅς ὀφείλειν ἀπ'
 ἐκείνης κελύει τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἂν ὀφείλῃ, ἢ πρᾶδῇ τὸν νόμον,
 ἢ τὸ ψήφισμα. ἢ ἔτι πάνσι δῆλον, ὅτι πολλαχῶς ἔτι ὀφείλῃσι τῶ

quae nunc leges eis interdiciunt; nunquid
 decreti auctorem violatarum legum accusa-
 ret necne? nam si dicat, se non esse accu-
 satorium, est ne habenda ei fides, se eos, qui
 scribant contraria legibus observare iactitan-
 ti? sin accusaret, quid iniquius, quam alio
 auctore intercedere, ne id decretum, quo
 ea potestas detur omnibus, ratum fieret, et
 accusatione instituta perspicue ascribere,
 rem esse legibus interdictam, nunc istum
 ipsum factitare accusationes, cum id neque
 a populo impetrarit, neque rem publice de-
 liberandam proposuerit, legibus id vetanti-
 bus? statim autem dicet, inique secum agi,
 si haec sibi facere non liceat, legumque se-
 veritatem, quibus futurus sit obnoxius, si da-

Vol. III.

mnatur, commemorabit: leges autem non
 curabit, sed tantam sibi dari a vobis licen-
 tiam postulabit, quantam nemo unquam pe-
 tere fuit ausus. Iam quod ad delationem
 attinet, neque Theocrinem, neque defenso-
 rum eius ullum, quicquam aequi allaturum,
 fere omnis vos scire existimo: fore autem
 arbitror, ut dicere instituant, nec licere de-
 ferri quenquam eorum, qui in arce non sint
 inscripti, neque in acariis eos habendos
 esse, quorum nomina nemo tradiderit exa-
 ctoribus. quasi vero vos legem ignoretis,
 quae debere ab ea die iubet, a qua damnatus
 sit, siue legem, siue decretum violarit: aut
 non omnibus notum sit, multis modis debe-
 ri aerario, et eos qui legibus parere velint,

3 Z

fol-

δημοσίῳ, ἔκπινυσιν, ὁ βυλόμηνος τοῖς νόμοις παύσασθαι. ἔ. τῆτ' ἔξ αὐτῶν τῶ νόμου δῆλον. καὶ μοι λάβε τὸν νόμον τῶτον πάλιν. ΝΟΜΟΣ. ἀκούεις, ὦ μακρὸν σὺ θνητόν, τί κελούεις; ΑΦ ΗΣ ΑΝ ΟΦΕΙΛΗ Η ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΠΑΡΑΒΗ. ἀκούω τοίνυν αὐτὸς κακῆνον ὑμῖν μέλλειν δεικνύναι τὸν νόμον, ὅς ἀπαλείφει κελούεις τὰς ἐγγραφαιμύροις δὲ τῶ ὀφλήματι, καθ' ὃ π' αὖ ἐκπίνη, καὶ ἐρήσας, πῶς δὲ τῶ ἐγγραφαιμύροις ἀπαλείφουσιν ὥστε εἰ πᾶσι τῶν ἐγγραφαιμύρων τῶτον κείμενον, πᾶσι δὲ τῶν μὴ ἐγγραφαιμύρων, ὀφειλόντων δ', ἐκείνον, ὅς κελούεις ἀπ' ἐκείνης ὀφείλει τ' ἡρέσας, ἀφ' ἧς αὖ ὀφείλει, ἢ πᾶσι τὸν νόμον, ἢ τὸ ψήφισμα. π' εἰν ὅδε ἀγραφίς μέ, φησι, γραφὴ τὸν ὀφειλόντα, καὶ μὴ ἐγγραφαιμύρον; ὅπ' ὁ νόμος εἰ κ' τῶν ὀφειλόντων ἔμὴ ἐγγραφέντων κελούεις τὰς γραφὰς τῶ ἀγραφίς εἶναι ἀλλ' οἱ πινες αὖ ἐγγραφέντες, ἔμὴ ἐκπίνουσιν τῇ πόλει τὸ ὀφλήμα, ἔξαλειφθῶσι. καὶ μοι λάβε τὸν νόμον, ἔ. ἀνάγνωθι. ΝΟΜΟΣ. ἀκούεις τῶ νόμου, ὦ ἄνθρωπε δικαστή, ὅπ' διαρρήδην λέγει, ΕΑΝ ΤΙΣ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΟΝΤΩΝ ΤΩ ΔΗΜΟΣΙΩ ΜΗ ΕΚΤΙΣΑΣ ΤΟ ΟΦΛΗΜΑ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΕΞΑΛΕΙΦΘΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΕ ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΣ ΤΟΥ ΑΓΡΑΦΙΟΥ ΚΑΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΜΗ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥ ΑΛΛ' ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΚΕΛΕΥΕΙ ΚΑΙ ΑΛΛΑΣ ΤΙΜΟΡΙΑΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. ἀλλὰ σὺ τί διδάσκεις με πάντας τὰς τρέπας, ὅς ἔξῃ πρῶτος;

solvere. id quod ex ipsa lege perspicitur. age denuo mihi cape legem hanc. LXX. audisne, tu impura bellua? A QUA DIE DEBERANT AUT LEGEM VIOLARIT. sed eos illam quoque legem ostenduros esse vobis audio, quae delere iubet inscriptos, si multa soluta fuerit, et rogaturos, quomodo multa eorum, qui non inscripti sint, deleri possit; quasi vero ea non de inscriptis lata sit, de non inscriptis, et debentibus autem, lex illa, quae iubet ex ea die debere, a qua multa tua sit; legem aut decretum violarit. quid igitur non neglectae scripturae, inquit, me accusas, qui cum debeam, non sum inferi-

ptus? quia lex non in eos qui debent, et inscripti non sunt, neglectae scripturae dat actionem: sed in eos, qui quamvis inscripti, non soluta reipublicae multa, deliti fuerint: cape legem, ac recita. LXX. auditis legem, iudices, aperte dicere, SI QVIS AERARIUS NON SOLVTO REIPUBLICAE DEBITO DELEATUR DARI IN EVM ACTIONEM EXECUTIONIS APUD SEXVIROS NON IN EVM QVI DEBIT NEC INSCRIPTVS EST SED DEFERRI EVM ET ALIIS POENIS MVLTARI IVBERE. sed quid tu me omnis vlciscendi inimicos vias edoces, ac non potius eam rationem, qua es ad-

τὸς ἐχθρὰς, ἀλλ' ἔκαστος ὃν εἰσελήλυθας, τῷτοι δ' ἀπολογῇ; Μοιρο-
κλῆς τίνων, ὃ ἄνθρωπος δικασαί, ὃ γράψας τὸ ψήφισμα καὶ τῷ
τὸς ἐμπόροις ἀδικούντων, καὶ πείσας ἔμνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὸς
συμμάχους φυλακίῃ πᾶσι τῶν κακῶν ποιήσας, ὅτι αἰχ-
ρεῖ. ὦντα μάλα λέγων ὑπὲρ Θεοκρίνου ἐναντία τοῖς αὐτῷ ψηφί-
σμασι, ἀλλὰ τολμήσας πείθειν ὑμᾶς, ὡς καὶ τὸν ἔγω φανερώ-
ξω. ἔξελθόντων φάσας ποιῶντων ἀδίκως καὶ τῶν ἐμπόρων, ἀφεί-
ναι, καὶ μὴ πρῶτον αἰσθῆναι ὥστε ἔνεκα τῆς γράψας καθαροῦ εἶ-
ναι τὴν θάλασσαν, ἵνα σωθῆναι. ὅτι πλέοντες ἐκ τῆς πελάγους, ἐν τῷ
λαμπρῷ τέτοις χρήμασι δ' ἀποτίνωσιν, ἢ διαφέρῃ π' τοῖς ἐμπόροις,
ἀν' ἡμετέραν διαφυγόντες, Θεοκρίνη ἀειπέσωσιν. ἔγω δ' οἶμαι τῷ
μὲν καὶ πλεονέκτημα ἔχ' ὑμᾶς, ἀλλὰ τὸς στρατηγούς, καὶ τὸς
ἐπὶ τοῖς μακρῇς πλοίοις, αἰτίους εἶναι τῶν ἐν τῷ Πειραεῖ, καὶ
πρὸς ταῖς δ' ἐχθρὰς, ὑμᾶς, οἱ τῶν κύριοι ἀπὸ τῶν ἐστὶ. διὸ καὶ
μᾶλλον ἐπὶ τηρήσειν τὸς ἐνθάδε πρῶτον νόμους, τῶν ἔξω
τοῖς ψηφίσμασι ὅτι ἐμμένοντων ἵνα μὴ δοκῇτε αὐτοὶ πρῶτος
ἐπὶ τοῖς μακρῇς φέρειν, καὶ συνεδέσθαι τέτοις ὡς πρᾶξις. ἔ-
γω δὲ καὶ Μηλίοις μὲν, ὃ Μοιροκλῆς, καὶ τὸ σὸν ψήφισμα δέκα
τάλαντα νῦν εἰσπράξομαι, ὅτι τὸς ληστὰς ὑπεδέξαντο, τῶν δ'
ἀφῆσαν, ὅς καὶ τὸ σὸν ψήφισμα, ὅτι τὸς νόμοις, δι' ὅς οἱ οἱ οἱ
πόλιν, πρῶτον καὶ τὸς μὲν τὰς νήσους οἰκούντας καλῶς αἰδι-

adductus in iudicium, refutas? Moerocles certe qui decretum in eos fecit, qui mercatores iniuriis afficiant, nec vobis tantum, sed sociis etiam persuasit, ineundam esse rationem, qua facinorosis resistatur, statim adeo contra decreta sua defendere Theocrinem non erubescet, neque suadere vobis dubitabit, tam aperte conuictum de iniustis mercatorum delationibus, ut absoluat, atque impune dimittatis; non aliter quam si propterea censuisset piratarum grassationibus obfistendum, ut qui nauigant, superato maris periculo, istis in portu pecuniam penderent, aut mercatorum aliquid interesset, vitato

Macro in Theocrinem incidere. ego vero quae inter nauigandum accidunt, non vobis sed ducibus longarumque nauium praefectis ascribenda censeo: quae vero in Piraeo, et apud magistratus, vobis, qui haec omnia in potestate habetis. quare magis cauendi sunt qui hic leges violant, quam qui foris decreta negligunt; ut ne ipsi aequis ferre animis ea quae fiunt, et scelerum horum esse conscii, videamini, nec enim, cum a Melis, o Moerocles, ex tuo decreto decem talenta ob receptos piratas exigamus, istum absoluemus, qui et tuum decretum et leges quae ciuium confociationem tuentur, violauit: neque

κείν, ἐφ' ἧς τεινέας δέει πληρώσθης, ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν, ὑμᾶς ὅσον μισέας, οἷς αὐτὰ δέει καθηκείοις τετασθὶ καὶ τὰς νόμους ὑπακούειν δίκῃ, εἰσέσονται. ὅσα ἂν γε σωφρονεῖτε. λέγε τὴν σήλῃ. ΣΤΗΛΗ. Περὶ μὲν ἐν τῶν νόμων, καὶ ἔτι πρὸς γὰρ, ὅσα οἱδὲ ὅτι δέει πλείω λέγειν· ἱκανὸς γάρ μοι δοκεῖτε μεμαθηκέναι· βάλωμαι ὅ, δευθεῖς ὑμῶν τὰ δίκαια ὑπὲρ ἑμαυτῶν, καὶ ἔτι πατρὸς, καταβαίνειν, καὶ μὴ ἐνοχλεῖν ὑμῖν. ἐγὼ γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασαί, βοηθεῖν οἰόμεθα δέειν τῷ πατρί, καὶ τῷ δικαίῳ νομίζον εἶναι, τὴν ἐνδείξιν ταύτην ἐποιήσαμιν, ὥστε ἔξ ἀρχῆς εἶπον, ὅσα ἀγνοῶν, ἔτε τὰς βλασφημίας βεβηλημένοισι, ὅτι λόγους ἀνέστησαν τὰς διαβαλῶντας τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, ἔτε τὰς ἐπαινεσούσας καὶ σωφρονεῖν με νομιζούσας, εἰ τὸν ἐχθρὸν τῷ πατρί πτωχεύσας περὶ αὐτοῦ αἰτῶν· ἀλλ' ἡτέρον ταῦτα μὴ ἔτῳ, ὅπως ἂν τύχοι, πρὸς τοῖς ἀκροωμένοις συμβήσεται, ἐμοὶ ὅτι τὸ περὶ αὐτοῦ ὑπὸ τῷ πατρί, ἄλλως τε καὶ δίκαιον ὄν, τῷ εἶναι ποιητέον. τότε γὰρ δέει με καὶ βοηθεῖν αὐτῷ; ἔχ' ὅταν ἡ μὲν τιμωρία καὶ τὰς νόμοις ἡ, μετέχων δ' αὐτὸς τυγχάνω τῷ πατρί ἀτυχίας, μόνον ὅτι καταλειμμένος ὁ πατήρ; ὅπως νῦν συμβέβηκε. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις ἀτυχήμασι, καὶ τῷ ἡμῖν, ὡς ἄνδρες δικασαί, συμβέβηκε. παροξύνουσι μὲν ἡμᾶς ἅπαντες, ὅτι στυγνὰ φασι τοῖς γεγενημένοις, καὶ δεινὰ πεπονθέναι λέγουσι, καὶ τῷ εἶναι ἐνοχόν τῃ ἐνδείξει· συμπράττειν ὅτι

cum insularium iniurias prohibeamus, qui ut iustitiam colant, classe missa cogendi sunt, vos nefarios, quibus in hoc confessu multam irrogare debent, hi absolvent. minime vero, si sapitis. recita columnam. COLUMNNA. Ac de legibus ipsaque re haud scio plura dicere quorsum attineat (satis enim vos ea cognosse censeo) volo autem aequa re pro me ipso et patre a vobis orata, descendere, neque vobis diutius facessere negotium. ego, iudices, cum patri opitulandum, idque iustum esse putarem, nomen istius detuli, ut dixi initio, non ignorans et iis qui vituperare volent suppetitura verba, quibus aetatem meam calumnientur, et laudaturis, qui me pruden-

ter facere putabunt, qui vlcisci paternum hostem instituerim: verum haec, ut fortuna tulisset, sic apud auditores euentura existimaui, mihi autem mandatum patris, iustum praesertim, esse exsequendum. quando enim ostenderem me ei opitulaturum? non cum vindicta legibus conceditur? cum ego sum particeps paternae calamitatis? cum solus pater est derelictus? id quod modo accidit. nam praeter alia infortunia nobis et hoc, iudices, evenit, ut cum omnes nos instigarent, nostram sortem miserati, et inique nobiscum esse actum dixerint, et istum delatione teneri affirmarint, eorum nemo tamen nobis opitulari velit, neque se velle suscipere ini-

δεῖς ἐθέλει τῶν ἐπὶ νόμων, ἐδὲ φησὶν ἀπεχθάνεσθαι βέλεσθαι φανερώς.
 ἔτιως ἔλαττον πᾶσι τοῖς δίκαιον ἰσχύει τῇ παρρησίᾳ. πολλῶν
 δ' ἡμῖν, ὧς ἄνδρες δικασαί, διὰ τῶν Θεοκρίνου ἀτυχημάτων ἐν
 οὐκ ὀλίγῳ χρόνῳ συμβεβηκότων, ἐδενὸς ἔλαττον ἐστὶ τὸ νῦν συμ-
 βαῖνον, ὅτι τὰ δαῖνα, καὶ τὰ πᾶσι τὰς νόμους πεπραγμένα Θεοκρίνου,
 τῷ μὲν παλὲν τῷ πεπονθότι καὶ δυναμένῳ ἀνδρὶ δηλῶσαι πρὸς ὑμᾶς,
 ὅτι ἀνάγκη ἡσυχίαν ἐκλεῖν ἐστίν. ὅτι νόμοι ταῦτα κελεύουσιν·
 ἐμοὶ δ' ἐπεὶ τῶν πάντων τέτων ὑπερέχοντι λεκτέον. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις
 τοῖς πλεονέκτοις ὅτι παλιέρες βοηθῶσιν· ὅτι δ' ἐν ἐμοὶ νῦν ἔχει
 τὰς ἐλπίδας. τοιαῦτον ἔν αἰωνιζόμενοι ἀγῶνα, δεόμεθα ὑμῶν ἡπι-
 κρεῖν ἡμῖν, καὶ δεῖξαι πᾶσιν, ὅτι καὶ παῖς, καὶ γέρον, καὶ ἄλ-
 λω ἡλικίᾳ ἡλικίαν ἔχων ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὰς νόμους, ἔτι
 τῶν πάντων τῶν δικαίων. καλὸν γὰρ, ὧς ἄνδρες δικασαί, μήτε
 τὰς νόμους, μήτ' ὑμᾶς αὐτὰς ἡμῶν τοῖς λέγεσθαι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκεί-
 νοις ἐφ' ὑμῶν καὶ χωρὶς κρίνειν τὰς τ' αἰτίας καὶ σαφῶς, ὅτι τὰς δι-
 καίας λέγοντας. πρὸς γὰρ τὰς τῶν ψήφον ὁμωμόκατε οἴσιν. καὶ γὰρ
 δὴ πείσθαι γ' ὑμᾶς ἐδεῖς, ὡς ἡπλήψυσιν ἔτοι. ὅτι ῥήτορες, ἐδ' ὡς
 διὰ τῶτο χεῖρον ἢ πόλις οἰκῆσθαι. τὴν ἀντίον γὰρ, ὡς ἐγὼ τῶν πρε-
 σβυτέρων αἰσῶ, τότε φασὶν αἰετα πρᾶξαι τὴν πόλιν, ὅτε μέτριοι
 καὶ σώφρονες αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. πότερα γὰρ συμβέλει ὄρεαι
 τίς ἂν τέτοις ἀγαθός; ἀλλ' ἐδὲν τῷ δήμῳ λέγεσθαι, ἀλλὰ τὰς

inimicitias, palam profiteantur. adeo plus apud plerosque valet metus, quam iustitiae respectus. cum autem, iudices, per Theocrinem multae nobis calamitates tempore haud exiguo datae sint, nulla maior est ea quae nunc accidit, quod facinora Theocri- nis legumque violationes, pater, qui et laesus est, et demonstrare posset, silentio tegere ne- cesse habet (leges enim ita praecipunt) mihi vero, cuius facultas his omnibus impar est, verba facienda sunt, ac aliis adolescentibus patres opem ferunt, hic vero in me spem habet collocatam. tali igitur certamine con- flictantes, vos precamur, ut nobis opitule- mini, et omnibus ostendatis, siue puer, siue

senex, siue quacunque aetate quispiam ad vos confugerit, et ad leges, ei vestram iu- stitiam esse praesidio. honestum est etenim, iudices, neque vos, neque leges in oratorum, sed illos in vestra esse potestate, discrimen- que constitui inter eos, qui bene et perspi- cue, et inter eos qui aequa dicunt. nam de ea re vos pronuntiuros iurati estis. neque enim quisquam vobis persuadebit, propterea defuturos istius generis oratores, aut propter- ea peius actum iri cum republica. contra ego e natu maioribus audio, tum floruisse maxime rempublicam, cum a modestis et prudentibus viris regeretur. nunquid enim consiliarios istos esse bonos inuenietis? at ni- hil

ἐκείθεν γραφόμενοι χτήματα λαμβάνουσιν. ὁ καὶ θαυμαστόν ἐστιν,
ὅτι ζῶντες ἀπὸ τῆς συκοφαντικῆς, ἐφασὶ λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως,
καὶ πρὶν περσευθῆναι πρὸς ὑμᾶς, ἐδὲν ἔχοντες, νυνὶ δὲ ἀπορροῖς,
ἐδὲ χάριν ὑμῖν ἔχουσιν, ἀλλὰ πεισύνες λείβουσιν, ὡς ἀβέβαιός ἐστιν
ὁ δῆμος, ὡς δύσχευτος, ὡς ἀχάρις. ὡς ὑμᾶς διὰ τέτοις ἀ-
πορροῖς, ἔχει τέτρες διὰ τὸν δῆμον. ἀλλὰ γὰρ εἰκότως ταῦθ' ἔτσι
λέγουσιν, ὁρῶντες πῶν ὑμετέρων ῥαθυμίαν. ἐδένα γὰρ ἀξίως αὐτῶν
τῆς πονηρίας τετιμώρησθε, ἀλλ' ὑποβλέπετε λεγόντων αὐτῶν, ὡς ἡ
τῆς δῆμου σωτηρία διὰ τῶν γραφομένων καὶ συκοφαντικῶν ἐστίν. ὦν
γὰρ ὁξωλέεργον ἐδὲν ἐστίν. τί γὰρ ἂν ἴς τέτοις οὕτοι χρησίμους
οὐκ ἔστι τῇ πόλει; τὰς ἀδικούντας, τὴν Δί, ἔτσι κολάζουσι, καὶ διὰ τέτρες
ἐλάττους εἰσὶν ἐκείνοι; ἐδῆτα, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἀλλὰ καὶ πλείους.
εἰδότες γὰρ ὅτι βελόμενοι κακὸν ἴε πρᾶξι, ὅτι τέτοις ἐστίν ἀπὸ
τῶν λημμάτων τὸ μέρους δόλεον, ὅς ἀνάγκης μείζων περσεύει
πᾶσι τῶν ἄλλων ἀρπάξιν, ἵνα μὴ μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τέτοις
ἔχουσιν ἀναλίσκεν. καὶ τὰς μὲν ἄλλας, ὅσοι κακουργῶντες βλάβησιν
τι τὰς ἐπὶ γυγχαίνοντας, τὰς μὲν τῶν οἴκοι φυλακῶν καλῶσιν
σώζον ἐστίν, τὰς δὲ ἐνδον μένοντες τῆς νυκτὸς μηδὲν παθεῖν, τὰς δὲ
ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ φυλαξαμένοις ἐνεσι διασώσασθαι τῶν κακῶν
τι βελόμενων ποιεῖν ὁπότε βλάβη. τὰς δὲ τοιαύτας συκοφαντικῶν, ποῖ

hil populo dicunt, et iis qui populo confu-
lunt, accusandis locupletantur. idque admi-
ratione dignum est, cum calumniando vitam
sustinent, dicere eos, se nihil accipere e
publico, qui antequam ad vos se contulissent,
inopes, nunc ditati, nullam vobis gratiam
habent: sed passim dictitant, quam incon-
stans sit populus, quam intractabilis, quam
ingratus; perinde ac si vos per eos ditemini,
non ipsi per populum. atque iure adeo talia
dicunt, cum vestram ignaviam videant, qui
neminem, ut eorum merebatur improbitas,
punieritis, sed auris eis praebeatis, dicenti-
bus, populi salutem pendere ab accusatoribus
et calumniatoribus. quibus non aliud genus

est pestilentius. quam enim ab istis prae-
stari reipublicae utilitatem reperias? delin-
quentis isti nimirum puniunt, et propter hos
illi sunt pauciores? non utique, iudices, sed
plures etiam. nam qui facinus aliquod ani-
mis agitant, cum sciant, istis etiam aliquid
esse de praeda impertiendum, necessario plus
aliis eripere instituunt, ut non sibi solum,
sed istis etiam sumptus suppetant. ac a cete-
ris quidem maleficis, qui iis qui in ipsos inci-
derunt nocent, et res familiaris, custodibus
adhibitis, servari potest, et qui domi noctu
manet, nihil mali patitur, alii sola vigilantia
male cogitantium insidias vitare queunt. at
quorsum abeas, ut ab istiusmodi calumnia-
torum

χεῖρ πορδυνέας εἰδείας ὧς τέτων τυχεῖν; αἱ γὰρ τῶν ἄλλων
 ἀδικημάτων καὶ αὐτῶν τέτοις εἰσὶν ἐργασίαι, νόμοι, δικαστήρια,
 μάρτυρες, ἀγοραί, ἐν οἷς τὰς ἐαυτῶν ρώμας ἡπιδείκνυνται, φίλους
 μὲν τοῦς διδόντας νομίζοντες, ἐχθροὺς δὲ τοῦς ἀπείργοντας καὶ
 πλουσίους. ἀκαμνηδένεις οὖν, οἱ ἀδελφοὶ δικασταί, καὶ τῶν πο-
 νηρίων, καὶ τῶν ποργόνων τῶν ἡμετέρων, ὧν Ἐπιχάρης μὲν ὁ πάπ-
 πος ὁ ἐμὸς Ὀλυμπίασι νικῶντας παῖδας στάδιον, ἐστεφανώσε τὴν
 πόλιν, καὶ ὧς τοῖς ἡμετέροις ποργόνοις ἡλικίᾳ δόξαν ἔχων,
 ἐτελεύτησεν. ἡμεῖς δὲ διὰ τούτων τὸν τοῦ ἐχθροῦ ἀποστερηθῆναι
 ταύτης τῆς πόλεως, ὑπὲρ ἧς Λεωταρέτης μὲν ὁ Σκελλίου, ἡ δὲ
 ὦν Ἐπιχάρης, ὁ πάππας δὲ ἐμὸς, καὶ ἔχει ἀδελφὸς ὑποστῆ τῆς
 πόλεως καὶ καλὰ διαπραξαμένη ἔργα, πολέμους δὲ πόλεως
 Λακεδαιμονίοις, καλῶς ἀψας τὴν Ἡπειρώνα, εἰς τὴν τὰς Λακε-
 δαιμονίους ἡμεῶν ὁ δὲ Κεῖριαν ἀποδέχεται, καθεῖλε μὲν τὸ
 ἡλικίωμα, κατέγαγε δὲ τὸν δῆμον, κινδυνώων αὐτὸς ὁ τοῦ
 τοῦ κινδυνώων, ἀλλ' ἐν οἷς καὶ παθεῖν πικρὸν ἐστὶν, ἔπαυσε δὲ τοῦς
 ἡλικιούτους ὑμῶν. δι' οὗ, εἰ Θεοκρίνη τέτω ὁμοίᾳ ὄντας ἐπιχα-
 νομεν, εἰκότως ἐσώζῃ ἂν ἡμᾶς, μὴ ὅτι βέλτερος ὄντας τέτε, καὶ
 δικαία λέγοντας. ἐγὰρ πολλάκις ὑμᾶς ταῦτα λέγοντες ἐνοχλή-
 σομεν. ἔτω γὰρ ἡμᾶς ὧς διαλέθειν, ὧς, ὅπως δὲ δεχῆς εἶπον,

torum metu immunis degas? nam quo in
 aliis iniuriis confugimus, ad leges, ad iudi-
 cia, ad testis, ad conciliabula, haec illis
 quaestui sunt, in his viris ostentant suas;
 amicos existimant eos qui numerant, hostis,
 homines quietos et diuites. recordamini igitur,
 iudices, et improbitatis istorum, et ma-
 iorum nostrorum, quorum Epichares, auus
 meus, Olympiae pueros stadio vicit, coro-
 namque reipublicae retulit, et apud maiores
 vestros cum bona existimatione diem suum
 obiit. nos vero propter istum diis iniustum
 hac ciuitate fraudamur, pro qua Aristocra-
 tes Scellii filius, auunculus Epicharis aui
 mei, cuius huic fratri meo nomen est indi-

tum, multis et praeclaris rebus gestis, bel-
 lum nostra vrbe gerente cum Lacedaemo-
 niis, euerfa Eetionea, in quam Critias cum
 ceteris tyrannis, Lacedaemonios recepturus
 fuit, castellum e quo oppugnabamur diruit,
 populumque restituit: non talia, qualia haec
 sunt pericula subiens, sed eius generis, in
 quibus et mortem oppetere praeclarum est,
 et conatus eorum, qui vobis insidiabantur,
 compescuit. propter quem, si Theocrinae
 similes essemus, iure nos conseruaretis, ne-
 dum, cum eo meliores fimus, iustamque
 causam habeamus. neque enim saepe vos,
 his dicendis, obtundemus. sic enim iste no-
 biscum egit, vt, quod et initio dicebam, ne
 spea

ἐδ' ἐλπίδα εἶναι ἡμῖν μηδεμίαν ἔμελα χεῖν τὴν τοῖς ξένοις δεδο-
μένην παρρησίαν. ἢ οὐκ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχωμεν
παρὰ ψυχῇ, τὸ καὶ τρίτον ὅρα ἡσυχίαν αἰσῶντα, βοηθήσασθ' ἡμῖν·
ἐλεήσαις τὰς ὑπὲρ τὸ πατρίδ' ἡμῶν τελευτηκότας ἀναγκά-
σαι αὐτὸν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ἐνδείξιν ἀπολογεῖσθαι καὶ τρίτοι γινώσκοντες
αὐτὴν δικασαὶ τῇ λεγομένῃ, οἷον ὅτι ἐγγύς ἡμῶν κατήγορος.
ὅς ἔξαπατήσας τὰς δικασάς, ἐκ ἠθέλησε πμήσαθαι μελείς πρὸς
πμήματι τῷ πατρί, πολλὰ ἐμὲ δεδήναι, ἔτι τρίτον ἐκείνουσαν-
τα πρὸς τῶν γονάτων, ἀλλ' ὥσπερ τὴν πόλιν πρὸς δέωκόν, τὸ
πατρί δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. δέομεθ' οὐκ, ὡς ἄνδρες δι-
κασαί, καὶ ἀντιβολουμέν, τὰ δίκαια ψηφίζεσθαι. βοηθήσον ἡμῖν ὁ
θεὸς εἴ τι ἔχεις, καὶ συνέπει. ἀνάβηθι.

^f pes quidem vlla nobis sit reliqua vel pere-
grinis concessae libertatis. ut igitur, si nihil
aliud, vel hoc solatium habeamus, ut et
istum coercitum videamus, nos adiuuate:
miseremini eorum, qui e nostra familia
mortem pro republica oppetierunt: cogite
eum ad ipsam delationem respondere: et ta-
lis in eius causa vos praebete, iudices, qualis
iste nostri fuit accusator, qui deceptis iu-

dicibus, mediocrem aliquam infligere mul-
ctam patri noluit, me multum obtestato, et
ante eius genua suppliciter prouoluto, sed,
tanquam pater rempublicam prodidisset, li-
tem ei decem talentis aestimauit. oramus igitur
atque obsecramus, ut iusta quae sunt, de-
cernatis. heus tu, auxiliare nobis, si quid
habes, et patrocinare. ascende.

NOTAE

AD

ORATIONEM contra THEOCRINEM.

A Plurimis indicatur haec Oratio contra Theocrinem non a Demosthene, verum a Dinarcho fuisse conscripta. Vti vides in Argumento. Harpocratio in v. Αγραφία — διδάσκουσιν τὸν δῖον ἔχειν Δημοσθένος τὴν Δείναρχον (Rescribes Δημοσθένος τὴν Η Δείναρχον) ἐν τῇ καλῇ Θεοκρίνῳ, κ. τ. λ. Iterumque in Θεοκρίνῳ. Δημοσθένος ἐν τῇ ὡτις Κτησιφῶντος Λοιδόρεμας Αἰσχίῳ φησὶ, τραγικὸς Θεοκρίνης. βέλῃαι δὲ λίγῃ αὐτὸν συνοφάδῃ, ἵπαιδὴ δὲ Θεοκρίνης τοῦτο, ὡς ἰσὶ δῆλον ἐκ τῆς καλῆς Θεοκρίνῳ, Εἴτε Δημοσθένος Εἴτε Δείναρχος ἔστῃ δὲ λόγῳ. Paria habet Apostol. Prouerb. XIX. 49. Porro Dionysius Halicarnassensis Dinarcho diserte adtribuit, Edit. Hudson. p. 186. in eo diuersus a Callimacho, qui a Demosthene scribi contendit. Quod sane excidisse Callimacho valde miror, cum nonnulla dicuntur infra, ad Auctorem nostrum spectantia, qua nemo de se lubens audiret dici, nedum ipse literis consignaret.

Videtur nonnullis hic esse Theocrines, ad quem adludit Demosthenes, Aeschinem aduersarium exagitans, σ. ς. ς. 98. Edit. Oxon. λαμπροφύδοταί, μνημονικώταί, ὑποκρίτης ἀρεῆς, ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΘΕΟΚΡΙΝΗΣ. Sit ita sane! Verum quod haec postrema in Prouerbum abiit, vt Erasmus opinatus est, id vehementer dubito. Hieronymus certe non iis adagialibus vsus est, sed, si emendatissimis exemplaribus credendum est, ita scripsit: Vbiunque viderint Christianum, statim illud de triuio, Ο ΓΡΑΙΚΟΣ, Ο ΕΠΙΘΕΤΗΣ. Epist. XLVII. ad Furiam, de Viduitate seruanda.

Huius Orationis Actor fuit Epichares quidam, post Olymp. CIX. 1.

VOL. III.

TAYLOR.

NOTAE ad LIBANII Argumentum.

PAG. 527. l. 4. φάσις] παρὰ τὸ πείρασμαι, πείρασται, πείραται. Vnde φάσμα, φάσις (pro quo saepe φάσις, et apud Laertium, συνέφασις, ἀλλὴ συνοφασίας) vnde ἀπόφασις, συνοφάσις, ἱεροφάσις, ἀποφασίης λόγῳ. WOLFIVS.

Ibid. 6. ΜΗ ΕΞΕΙΝΑΙ ΑΕΓΕΙΝ] Hic inferenda est secunda Lex, cuiusmodi fuerit: καὶ δεινότερον, ΤΟΝ ΛΑΟΝΤΑ ΚΛΟΠΗΕ ΙΕΡΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΑΤΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ καὶ τρίτον. κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. Alia via aggreditur Petitus LL. Attic. p. 464. legitque ΚΑΙ ΑΕΥΤΕΡΟΣ, τοῖς ὀφείλουσι μὴ ἐξεῖναι λίγῃ. Eam quidem esse secundam legem, censent Viri praeclarissimi, Salvin. et Duker. ad istum Petiti locum; verum parum necesse esse existimarunt, vt istae leges eo rigore atque distinctione recenserentur. Certissimum est hoc non longe abesse a vero, idque euincit redditio sententiae, l. 9. seq. Verum istos viros eruditos consule: nam rem recte exposuerunt. TAYLOR.

Ibid. 8. ἰδιῆς] Forte, ΕΝΕΔΕΙΞΕ ΤΟΝ Θεοκρίνον ΑΕΓΕΙΝ, καὶ ἐξὸν αὐτῷ, ἐκ τριῶν τούτων νόμων. WOLFIVS.

Ibid. ἰδιῆς] Nonne ΕΝΕΔΕΙΞΕ? ΙΥΡΙΝ.

Ibid. 11. εὐθύναις] Forte ΕΝ εὐθύναις, et [l. 12.] ΕΙΣ ἰλιουθρίαν. [Aberat enim ab omnibus.] WOLFIVS.

NOTAE ad ORATIONEM.

ΕΝΔΕΙΞΙΣ] Suidas. Ενδεικνύναι τὸ καταγίγῃ λιν τινα κακουργήσα ὡς τὰ ποιῶν, τὸν καλῶς λέγοντα τὰς τιθινώτας ἀδικίας. καὶ Ενδειξίς, δίκη, ἵαν τις ἀτιμῶν ὡς ἡ ἀφληκὴς τῇ δημοσίᾳ, καὶ μὴ ἱλιετικῶς ἀρχῇ ἢ δικάζειν ἐπιχειροῖν, ἢ ἀντιποιεῖτο. 4 A

σερά-

πραξίαν ἢ τῶν ἀπηγορευμένων ἐν τοῖς νόμοις. οἷον
δ' ἡταιρηκὸς τῆς ἀγορᾶς καὶ τὸ λίγιν ἐν τῷ δήμῳ.
WOLFIVS.

Pag. 528. l. 5. ὑπολογισάμενος.] Lege ΤΥΠΟ-
ΛΟΓΙΣΑΜΕΝΟΝ. TAYLOR.

Ibid. 8. διὰ τὸ τὸν πατέρα ζῆν.] Mortuo enim
parente, filius fit heres eius debiti, eoque in-
soluto, ignominiae etiam quae sequitur. Infra
533. 15. ὁφείλοντο αὐτῷ τὸ πάμπαν πάλαι, καὶ
τὸ νόμον κατενόησαν. ΚΑΗΡΟΝΟΜΕΙΝ τῶτον τ' ἐκεί-
νον. Et 548. 15. πότε γὰρ με καὶ δεῖ βοηθεῖν αὐτῷ;
ὅχι ὅταν ἢ μὴ τιμωρία κατὰ τὸς νόμους ἦ; Dixit
Demosthenes c. Androt. 223. 4. ἐκ ἐξὸν γίγγραφας.
ΚΑΗΡΟΝΟΜΟΝ γὰρ σὺ καθίστησιν ὁ νόμος τ' ἀτι-
μίας τῆς πατρὸς οὐκ ἔστιν ἀτίμω σοι λίγιν ἢ προσ-
ῆκον, ἀλλ' ἡ γράφειν. Legem disertissime scriptam
habet: Νόμος γὰρ ἦν, εἴ τις ὁφείλων πρὸ τῆς ἐκτί-
σιως τελευτήσῃ, τὸς παῖδας ἀποδίδοναι τὸ ὄφλημα.
εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτὸς ἀτίμωσιν εἶναι, ὥς ἂν ἀποδοῖσι.
Haec dedit *Vlpius* ad illa *Demosth. c. Timocrat.*
436. 17. μίλλον κληρονομήσιν τῆς ἀτιμίας, ἂν
ἐκείνός τι πάθοι. TAYLOR.

Pag. 529. penult. ΦΑΣΙΣ.] Dele. Sedem hic
habere nequit: infra autem 530. 17. TAYLOR.

Ibid. ult. 8. τ.] Restitui eam vocem ex aucto-
ritate *Cod. Aug.* et *Edit. Lutecianae.* TAYLOR.

Pag. 530. l. 8. τῷ φησὶ etc.] Forte, τῷ ΦΗ-
ΝΑΝΤΑ (*ἰωνὶ δὲ ἴφρη*) Μίμωνα ΚΟΛΛΥΤΕΑ, μὴ
ἰσιγελθεῖν. Sed cum *Κολλυτῆς* saepius occurrat,
nihil est quod in *Κολλυτῆς* vertamus. WOLFIVS.

Ibid. Recte *Wolfius* in priori causa, inuitis om-
nibus libris cufis. Auctoritatem suam addidit
marg. Morelii. τῷ ΦΗΕΑΝΤΙ *Cod. August.* Quid
hominem impulit ad posteriorem illam, petulantem
fane, *Crisin*, ego prorsus diuinare nequeo. TAYLOR.

Ibid. antepen. προσκαλεσάμενος.] In margine
Benenati ΠΡΟΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ. Quas voces cum
saepè misceri video, id non vicio aut ἀκυρολογίᾳ
elegantissimae Gentis, quae sermonem adcuratum
semper adfectabat, tribuere soleo, verum libra-
riorum imperitiae vel festinationi, qui eorum mo-
numenta describere. Nonnulli sunt, et in isto
numero doctissimum *Budaeum* video, quos quasi
pertaesos tantae ἀκριβείας omnem omnino di-
stinctionem plane tollere velle sentio. Sed non
ita est: Non. ΠΡΟΣΚΑΛΗΣΙΣ est *in Ius Vocatio*,
Litis Denunciatio, Actionis principium et funda-
mentum. Ita Romani *ICTi*, *in ius ad Praetorem*
vocare, clamare. Vid. l. 3. C. de annali except.
Ex quacunque causa ad Praetorem, vel alios, qui
iurisdictioni praesunt, in ius vocatus venire debet.

l. 2. D. Siquis in ius vocatus. Atque ita vulgus
quoque nostrum loqui solet. ΠΡΟΚΑΛΗΣΙΣ est
quaedam quasi *Conuentio*, Actus extrajudici-
alis, *Prouocatio* quaedam siue *Inuitatio*; veluti
solet fieri, vbi quis aduersarium suum ad Ar-
bitros potius inuitat, quam apud Iudicem sistit,
Ciuem ad testimonium dicendum; aut Seruum
alienum ad quaestionem postulat. Ideoque *pro-*
bantis est potius, quam *in ius vocantis*: itaque
προσκαλεσθαι ad litem instituendam, *προκαλε-*
σαι autem ad finiendam, dirimendamue. Haec
omnia exemplis probabo; Tu fac attento sis ani-
mo. *Demosth. c. Pantaenet.* ΠΡΟΚΑΛΟΥΝΤΑΙ
ΠΡΟΚΑΛΗΣΙΝ ἡμᾶς, ὥς ΟΥ ΔΕΞΟΜΕΝΟΥΣ, ἢ
κομίσαμεν πάλαι τὰ χρήματα παρ' αὐτῶν ἢ ἀπὸ
θεῶν, ἢ διαλῦσαι σφᾶς ὑπὲρ ὧν ἐκαλέσθη. In arbi-
trio itaque litigantium, non in iure constitit. Per-
go. *Demosth. c. Steph. ψευδομαρτ.* A. n. 21. Edit.
Lutec. Οἶμαι γὰρ ἀπασις ὑμᾶς εἶδέναι, ὅτι ὅσα
ΜΗ ΔΥΝΑΤΟΝ ΠΡΟΣ ΤΜΑΣ ΑΓΑΓΕΙΝ εἰς τ'
πρωταφύκων, τότε ΠΡΟΚΑΛΗΣΙΣ ἐξέθισται οἷον,
βασανίζω ἢ εἰς ἐκείνους ὑμῶν ἀνάγωγε τῶτον
πρόκλησιν εἶναι. οἷον, εἰ τι πρῶτα καὶ γίγνηται
ἐξ αὐτῆς χάρις, ἀνάγωγε καὶ τότε πρόκλησιν εἶ-
ναι, πλὴν ἢ βαδίζω δὲ τὸ πρῶτον ἐπὶ ῥάχδι, καὶ
τ' ἄλλων τῶν τοιούτων. *Suidas*, ΠΡΟΣΚΑΛΗΣΙΣ
πρὸς ἀς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον ἢ βουλὴν κληθεῖς
ἔχων ΠΡΟΚΑΛΗΣΙΣ δὲ χωρὶς τῶ σ, καὶ προκαλεῖ-
σθαι ἐπὶ διαθήκῃ. *Pollux. L. VIII. C. VI. §. 62.*
ΠΡΟΣΚΑΛΗΣΙΣ εἰς ἐπὶ τ' ἀμφισβητήσεων — ὁ
γὰρ ἀμφισβητῶν προσκαλεῖται τὸν ἐπιδιδυκαμένον
πρὸς τὸν ἀρχοῦν — ΠΡΟΚΑΛΗΣΙΣ δὲ εἰς
λύσει τῆς δίκης ἐπὶ τῷ ἀρισμένῳ, ἔργῳ, ἢ μαρτυρίᾳ,
ἢ βασάνῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ τοιούτῳ. Occurrit Formula
ΠΡΟΚΑΛΗΣΕΩΣ *in Orat. c. Neaeram* iuxta finem.
Hi igitur sint vocabulorum istorum termini fa-
cri; atque, hac oratione mea duce, rescribes
semper, vel volentibus vel etiam inuitis MStis,
prout haec legitima et perennis distinctio postu-
labit. Verbi gratia, ΠΑΡΑΚΑΛΗΣΕΙ *c. Arbob.*
A. n. 75. non erit cum *Codd.* ΠΡΟΣΚΑΛΗΣΕΙ,
sed mecum ΠΡΟΚΑΛΗΣΕΙ. Vicissim ΠΡΟΣΚΑ-
ΛΟΥΜΑΙ *c. Arbob. ψευδομαρτ.* n. 27. erit ΠΡΟ-
ΚΑΛΟΥΜΑΙ, opem ferentibus membranarum. Et
similiter in locis innumeris. Haec autem fusius
persequenda, vbi de Rep. Atheniensium liberius dis-
seruero. TAYLOR.

Ibid. penult. ἰσημεριῶν.] De his consule *Peti-*
tum LL. Attic. pag. 511. *Valef. ad Harpocrat.*
pag. 70. *Meurs. in Pirato C. V. et Attic. Lect.*
I. 19. TAYLOR.

Pag. 531. l. 1. διαγραφόντων] [Nam vulgo ita editur] Lego ΔΙΑΓΡΑΦΟΝΤΩΝ. Τῶν ἀρχόντων διαγραφόντων, τούτων ἀνακρίσεων τὴν ἰδίαν, & καλῶς αὐτοὶ εἰς τὴν ἀνάκρισιν (quam secuta est, ut apparet, ἡ ἀνακρίσις) τῆς φάσεως. Suidas, Διαγραφὴ δίκης, ὅταν ἀπαλλαγῇ τὸ ἡγλήματ' ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν ἢ δικασίῃ, ἢ κατὰ διάγνωσιν ἢ δικασίῃ, ἢ μηκίτι παρὰ μηδὲν ἰσχυλῆται. Idem, Ἀνάκρισις, ἐξέτασις ὅφ' ἡνάγκης ἀρχῆς γνωμὴν πρὸς τὴν δίκην πρὸς τὴν συλλογισμὸν εἰς τὴν ἀγῶν' ἐξισάζουσι δι' ἧς εἰ δὴν εἰσάγουσιν χρὴ ταύτας. Locus est sane dubius. Verti, recensentibus praetoribus. Pro quo reponas licet, indicationem tollentibus. WOLFIVS.

Ibid. Lege cum MSto Aug. εἰσὶ ΔΙΑΓΡΑΦΗΝΑΙ, καλῶς αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἢ ἀρχόντων. Iam locus non amplius erit dubius, et quae adduxit noster Wolfius ad exponendum quid sit διαγραφὴ, quid ἀνάκρισις, locum habebunt optimum. Lacuit diutius ante concilium ea Indicatio, donec ille argento accepto fuerit eam induci, antiquari, e rotulis expungi, vocantibus eum (sed frustra) ad quaestionem de causa introducenda, suae consistenda, Iudicibus qui isti rei praeerant. Vide omnino Vales. ad Harpocrat. p. 10 et 41. infra ad l. 9. TAYLOR.

Ibid. 4. ἰσχυρῶν] Ita Editi nonnulli. Sed corrigendum est ΕΚΚΕΙΜΕΝΗΝ, ut modo ΕΠΕΚΕΙΤΟ, 530. penult. 531. 8. Infra, in loco parili, τῶν ἰδίων ΕΚΚΕΙΜΕΝΗΝ τὴν φάσιν. Noster c. Midiam, 124. 4. ἴα ΕΚΚΕΟΙΤΟ πρὸς τὴν ἐκπύμωσιν, ἢ πάλιν ὁρῶν, ἐνδύμενος Ἀστυνὸς ἐγγραφῶς Δημοδίου Παιανία Λισσαζία. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀνάκρισιν] Recte Budaeus haec vertit, ad iudicii constitutionem, causaeque exordium. Vide supra ad l. 1. Ea mente scripsit A. Gellius V. 10. Et cum ad iudices coniciendae consistendaeque Causae gratia venissent, tum Protagoras sic exorsus est etc. Non est Iudicium ipsum, sed ipsius praeparatorium, ubi quaeritur ὅφ' ἢ συλλογισμὸν εἰς τὴν ἀγῶν', vtrum causa instituenda sit necne. Ὅφ' ἡνάγκης δίκης, inquit Suidas, καλεῖται οἱ νόμοι εἰσαγωγή, ἀλλ' ὁ φεύγων ἀνελίγη, ἢ παραγράφῃται, λίγος εἰσαγωγῆς μὴ εἶναι αὐτὴν, ΠΡΟΤΕΡΟΝ ἐπὶ τούτῳ γίνεσθαι ΚΡΙΣΙΣ, ἥτις δίκης ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ λέγεται. TAYLOR.

Ibid. ἐπὶ ἄλλῃ] Repone, Cod. Aug. fideiussore, ΕΠΕΞΗΛΘΕΝ. Ita in Argumento, φῆναι μὲν αὐτὸν λίγος, ἢ ΕΠΕΞΗΛΘΕΙΝ δέ. Et, Oratione in eunte, 529. 16. φαινόντων ἢ ἐν ΕΠΕΞΙΟΝΤΩΝ. Infra 537. 2. δὲ Θεοκρίτης οὐτοσί τὴν φάσιν οὐκ

ΕΠΕΞΗΛΘΕ. et 541. 6. ἴα Δημοδίου μὴ ΕΠΕΞΗΛΘΗ τὴν γραφὴν ἢ ἐγγραφῶς αὐτόν. Verte autem, cum non paruisse, neque litem intendisse. TAYLOR.

Ibid. 15. ἀδύς εἶναι] τὰς ἀδικίας τῶν ἐμπόρων ΤΙΝΑ, ἀδύς εἶναι, marg. Morelii. Verum omnino extra id quod res est. Et optime mentem Auctoris repraesentavit eius fidissimus Interpres, neque delinquentis esse indemnem, neque infantis veterari. TAYLOR.

Ibid. μήτε τὸς ἄλλους] Alii μήτε ἢ ἄλλους. Forte, μήτε ΘΗΝΑΛΛΩΣ πρὸς μὲν ἔχον, τούτῳ, μὲν ἰσχυλῆται. WOLFIVS.

Ibid. Restitue omnino antiquam lectionem, quam adeo inconsiderate exterminavit Wolfius. Miror hominem qui tam bene verterit, tam infeliciter hariolari. TAYLOR.

Ibid. 16. τοῖς τοιούτοις] Forte, ΤΟΥΤΟ ΤΟΙΟΥΤΟΥΤΟ. ἀπλῶς ἀπῶν sc. μὴ φαίνω τὸς τοιούτους. Et recte satis Interpres. TAYLOR.

Ibid. 17. τὰ γαστήρια] Forte, ΤΑΤΤΑ γαστήρια. Et [532. 7.] τὸς γαστήριας, τὸς νόμους. Τὸ ΚΑΙ πρὸς ἑαυτοῖς. WOLFIVS. Recte hoc quidem.

Ibid. antepen. ἰδίαν — ἀπαγωγῇ] Vide Salmas. de M. V. pag. 781. 782. Herald. Animadu. L. IV. C. IX. §. 9. seq. TAYLOR.

Pag. 532. l. 1. ἀπὸ εἰ μὴ τὴν πεποιθότα τούτων, ἢ ἔγραψεν ἐν τῇ φάσει Θεοκρίτης πεποιθέναι τὸν Μίκωνα, καθυφῆκε τὸ πρῶγμα] Vix sanam crediderim constructionem, nisi et lectione et interpunctione hunc in modum correctam: ἀπὸ εἰ μὴ τὴν ΠΕΠΟΙΗΚΟΤΟΣ τούτων, ἢ ἔγραψεν ἐν τῇ φάσει Θεοκρίτης πεποιθέναι, ΤΟΥ ΜΙΚΩΝΟΣ, καθυφῆκε τὸ πρῶγμα. Nolim vero contendere, si velis retinere πεποιθέναι τὸν Μίκωνα. IVRIN.

Ibid. 3. Μίκωνα] Μίκωνα ΦΙΝΑΣ, καθυφῆκε κ. τ. λ. Imperfecta est enim alioquin constructio. delato Miconi praevaricatus est. WOLFIVS.

Ibid. Omnino erit aliquid istiusmodi. Labat enim Sententia. Diu suspicabar πεποιθότα — τὴν Μίκωνα absolute dici, ut solent aliquando Graeci Scriptores. TAYLOR.

Ibid. 7. ἢ τὸν νόμον] Dele καί. IVRIN.

Ibid. 10. πρὸς ἑαυτοῖς] Ferri potest, sed quia sequitur διαλυσάμενος, quid si ΠΡΑΤΤΩΝ legas? WOLFIVS.

Ibid. Verte: Quis, neglecto beneficio Legis, quae ei dimidium bonorum assignat recte peragenti, parum lucellum malit rem transigendo? Mox, καὶ ΤΟΥΤΟ.

TOYTO *Ald.* haud male. Et deinde, KATA-ETHESAS *Cod. Aug.* TAYLOR.

Pag. 533. l. 3. ὀλίγων] Ita impressi omnes praeter *Morelianum*, qui clare habet ΟΛΙΓΟΝ. Eam lectionem defendit Scholiastes, Ολίγων φροντίσιν] τῶν ἐν ὀλιγοῦσιν. Et recte sane. Delendum est ergo τὸ, ἢ, post φροντίσιν, nempe, ἀνθρώπων τῶν τὸ πλεῖστον ἔχοντων πλεόλων. Curabit iste scilicet eos homines, qui maximam aetatis partem in nauigando conterunt! Inter quos et τὰς παρόλας φυλάτας utilis est distinctio. TAYLOR.

Ibid. 8. βιαζόμενος] Repone TOYTOYE βιαζόμενος, ad sustentandam Grammaticam quae visa est laborare. Aut hoc pacto demum: τοὺς νόμους ΟΥΣ ἀκριβῶς ΗΙΔΕΙ — βιαζόμενος. TAYLOR.

Ibid. 17. γράφει] Ita marg. *Benenati*. ΕΓΓΡΑΦΕΤΑΙ *Aug.* ΕΓΓΡΑΦΕΤΑΙ Editi. Forte si γὰρ — προσῆκον αὐτῷ μηδὲ πάλαι γράφεισθαι, ΕΤΙ ΓΡΑΦΕΤΑΙ. TAYLOR.

Pag. 534. l. 1. τοῖς βυλομένοις] Melius, ΚΑΙ τοῖς βυλομένοις, vti recte se habent Editiones superiores. TAYLOR.

Ibid. 8. ἐπὶ τῷ] ΕΠΙΛΑΙΝΕΣΑΙΤ. IVRIN.

Ibid. ἢ τῷ] Deesse aliquid post hanc vocem omnino arbitror: Πολλοὶ — Λεονίδας — ἐπὶ τῷ αἰ μᾶλλον, ἢ τῷ * * *. Vel fortasse post λαβὴν supra l. 6. Nam quae ibi sequuntur, ex abrupto omnino sequi videntur. TAYLOR.

Ibid. 16. ὀφείλει] Scribe, vt alii, ὡς ἔδιν μὲν ἦτον (οἶμαι) Θεοκρίτης ὀφείλει, vel, vt alii demum, ὡς ἔδιν μὲν ἦτον οἶμαι ΘΕΟΚΡΙΝΗΝ ΟΦΕΙΛΕΙΝ. TAYLOR.

Pag. 535. l. 1. αὐτὸς] Lege ΑΥΤΟΥΣ, i. e. se ipsum. In Oratione proxima, c. *Neaeram*, ian. δι καὶ ἄλλως πῶς ΑΛΛΗΛΟΥΣ πείθωσι. TAYLOR.

Ibid. 12. ὁμολογῶσιν] Forte, ὁμολογῶσιν ὑμῖν ὀφείλιν. Ὑμῶν τῷ δημοσίῳ, aut ὑμῖν καὶ τῷ δημοσίῳ minus placent. WOLFIVS.

Ibid. 16. ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι] Dele praepositionem. Ita c. *Aristogis*. A. 490. 10. οἱ τοῖς πράγμασι αὐτοῖς ἀλίσκονται. TAYLOR.

Pag. 536. l. 4. ὑπὸ λόγον] ΥΠΟΛΟΓΟΝ marg. *Benenati*. Et, melius adhuc, ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ, MS. *Augustanus*. TAYLOR.

Ibid. penult. τῶν αὐτῶν τέτων μισέχουσι] Forte, τῶν αὐτῶν ΤΟΥΤΩΙ μ. WOLFIVS.

Ibid. Similiter scribit *Cod. Aug.* fine dubio recte. Mox adde ex marg. *Benenati*, ἡμᾶς, ΤΟΥΣ κατὰ τὸς νόμους ὁμ. δικ. TAYLOR.

Pag. 537. l. 1. μαμαβυρνήτο] Verte haec, Quid? Num postulatis ut — nos — contra leges decernamus: Cum Mico testimonium perhibuit — ? Cum Scriba confessus sit — ? Cetera: TAYLOR.

Ibid. 2. ἡμῖν] Perperam haec *Wolfius*; nec enim haec accipienda sunt, quasi Orator iudices alloquatur, sed quasi iudices patronis Theocri- nis respondeant. IVRIN.

Ibid. 3. πεποινηκός] αὐτὸν τότε ἐπὶ δικάσει] ὠκύτερον, τοῖς ἐν ἡμῶν λογομένοις, ἢ τοῖς δικασταῖς; WOLFIVS.

Ibid. Magnus sane est error quem hic erravit *Wolfius*. Res ita se habet, contra ac ille opinatur. Quaquam improbavit maxime Iurisprudentia Attica de auditione, vt dicitur, testimonium, ἔδιν μαβυρνή ἀκοὴν ἴσιν οἱ νόμοι, ait *Demosthenes* in Orat. huius Tomi vltima, ἔδ' ἐπὶ τοῖς φά-λοις πάνι ἰσχυμάσι, veruntamen erat in ea Gen- te Εμμεβυρία quae diceretur. Id vocabuli expedient Grammatici. Nempe vbi ille qui alicuius rei αὐτόπτης fuerit, vel (1) supremum diem obi-erit, vel (2) peregre abesset, vel (3) morbo son- tico laboraret, ibi aliena fide necesse erat agere; atque admissae Tabulae non scientiae sed audi- tionis. Admissae nempe, in quantum valere aut poterant aut deberent. Pene erat vt huiusmodi esset testimonium Miconis: qui, cum ad merca- turam animum adplicuit, plusculum aetatis (533. 5.) peregre contriuit. Id tamen est secus. Ille enim, dum forte fortuna aderat domi, sciens prudensque testimonium dixit, iureiurando prae- sens confirmavit, seque obnoxium iis actioni- bus fecit quae in malae fidei testis instituuntur. TAYLOR.

Ibid. 5. καὶ πεποινηκός] *Cod. Augustanus* habet, καὶ ΠΕΠΟΙΝΗΚΟΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΥ ΔΙΑ τῆς μαβυρίας κ. τ. λ. Quo sane admissio, iterum cor- rigas ΑΥΤΟΝ ἐπὶ δικάσει. Sed vulgata arbitror satis bene se habere. TAYLOR.

Ibid. 9. ὀλίγον πρότερον] ΟΛΙΓΟΥ πρότερον. IVRIN.

Ibid. 17. ἐπιχειροποιῶν] Neglexit id *Wolfius* inter interpretandum. Nimirum commode ven- tendi spem omnem abiicit. Repone cum *Aug.* ἐπιχειροποιῶν ΟΥΣΩΝ, cum suffragia celebraren- tur, in tempore suffragandi, die suffragationis. TAYLOR.

Ibid. antepen. καὶ ἐκτενέων] Restitui coniunc- tionem ex Editt. *Ald.* et *Lutec.* TAYLOR.

Pag. 538. l. 7. ὡς ἐζηῆσαι] *Aug.* ὡς ΑΝΑ- ΖΗΤΗΣΑΣ etc. Recte hoc quidem. Talem se erga

erga fratrem praebuit modo funeratum, ut postquam reos istius caedis inuestigauerit, et tandem explorauerit ubi essent, argento accepto dimiserit. TAYLOR.

Ibid. 12. προσκαλιῶν] Omnino. In Editt. Ald. et Par. erat προκαλιῶν. Vide quae modo adtulimus ad 530. antepen. TAYLOR.

Ibid. antepen. διυτίς etc.] Se dicet, cum a domestica charitate recesserit, neminem vobis habere chariorem. WOLFIVS.

Pag. 539. l. 2. ἐπιβουλευόμενος] Vel ΕΠΙΒΕ-BOYΔΕΥΜΕΝΟΣ potius, quo modo scribitur in Augustano optimo. TAYLOR.

Ibid. 3. σίτησιν] Haec explanabit Valesius ad Harpocrat. pag. 171. TAYLOR.

Ibid. penult. τὴν πρώτην] Non intelligo primam et secundam λῆξιν. Neque de iis verba faciunt, quibus hoc negotii datur. Forte cum Editis (nam vnde hanc lectionem adripuerit Wolfius, nondum inuestigare potui) δίδωσι ΠΡΟΣ ΤΗΝ λῆξιν, dicam ei scribis, et Mnesarchidae dat, ut hominem compellaret in iudicium. TAYLOR.

Ibid. vlt. παρίδρω] Forte, ΠΡΟΕΔΡΩ, praefidi. WOLFIVS.

Ibid. Inaniter. Παρίδροι sunt Assessores, iuris scientia imbuti, additque iis magistratibus, qui sorte delecti ad munus aliquod publicum administrandum, id propter imperitiam aut aliud vitium plene exsequi non poterant. Ita noster infra c. Neaer. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν γραμμάτων, ἐτὴν ἀκακίαν τὴν ἰαυτῶν, τῶν ΠΑΡΕΔΡΩΝ ποιή-σαι, ἵνα ΔΙΟΙΚΗΣΗΙ τὴν ἀρχήν. Ita etiam c. Midiam pag. 150. Edit. nostrae, Ετιρῶ ἀδικίῃ πόντ' ἰδοῖν — καὶ κατεχρησάμεθα αὐτῶν ΠΑΡΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣ ἀρχόντι τῷ νόμῳ. Harpocr. in v. Πολύ ἐστι τὸ νομα παρὰ τὴν τοῖς ῥήτοσι, καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Αριστοφ. δ' ἐν τῇ Αθηναίων πολιτείᾳ φησὶ λαμβάνουσι δὲ παρίδρους ὅτι Ἀρχῶν καὶ ὁ Πολίμαρχος, δύο ἑκάτεροι ὅς αὖ βέλτεροι καὶ ὅτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πρὶν παρίδρῳ, καὶ εὐθύνας δίδουσι ἐπὶ τῷ παρίδρῳ. Adde Biset. ad Aristoph. Au. 1751. Sigon. de Rep. Athen. IV. 3. Poll. L. VIII. C. IX. §. 92. TAYLOR.

Pag. 540. l. 11. ἀνίλιν] Rescribe, ὅτι — Θεοκρίτης — τὴν γραφὴν ΑΝ ἀνίλιν. TAYLOR.

Ibid. 13. πολλὰς ἱτίρας] Lege ΠΟΛΛΟΥΣ ΕΤΕΡΟΥΣ. Constat quidem potuit, si solummodo dixisset γραψάμενος, sc. γραφάς: at cum προσκαλιῶμενος quoque adiecit, necesse est ut

personas intelligamus, quibus vtrumque congruit. TAYLOR.

Ibid. vlt. τρεῖς ἡμιμυρία] δύο μυρία καὶ ἡμίσεια, ut in Androtioniana, πένθ' ἡμιμυρία. WOLFIVS.

Ibid. Falsa haec: Intellige omnino unam minam cum semisse. Vide Casaubon. ad Theophrast. C. 6. et quae nos adnotauimus ad Orat. c. Androt. 217. 11. et ad Marmor Sanduicenses pag. 32. TAYLOR.

Pag. 541. l. 4. ἀξιώσαι] Vel ΑΞΙΩΣΕΙΕ. TAYLOR.

Ibid. τῶν] Plenius et melius Aug. τῶν ΠΑΠΑ ΤΟΥΤΩΝ ἥδιστα λαμβάνου. TAYLOR.

Ibid. 13. διότι etc.] ὅτι Θεοκρίτης ἐγράψατο ψήφισμα ὑπὲρ τῆς ἀποκρύσεως τῆς ἰδοῖς. WOLFIVS.

Ibid. 17. τὰς γὰρ ἰνίς] [Vti o. l. tam scripti quam impressi] Apparet legendum τὰς γὰρ ΤΕΝΕΔΙΟΥΣ. Sic et post δίδουσι τὰς ΤΕΝΕΔΙΟΥΣ, ὅσην συνεχώρησαν. Supra enim aperte scriptum est, ὑπὲρ τῆς ψήφισμας ὁ Αὐτομίδων ἐγράψατο τοῖς ΤΕΝΕΔΙΟΥΣ. WOLFIVS.

Ibid. Apparet quidem lectionem vtroque tam hic quam infra 542. 4. esse deprauatam. Verum non protinus arbitror rescribi oportere uti ille rescripsit. Quod enim adduxit ex loco superiori ad fidem faciendam, de alia prorsus re intelligi potest, et nihil adtinere ad praesens institutum. Aio nihil videri esse commune inter decretum quod scripsit Automedo in gratiam Tenediorum, et eam historiam quae hoc commate continetur. Suspicio potius pro ΕΝΙΟΥΣ scribendum esse ΑΙΝΙΟΥΣ. Nam cum ista ciuitate rem habuerunt Athenienses: et litera E cum diphthongo AI in nostris Codd. saepissime commiscetur. Neque aliter fieri potuit, cum per plurima saecula, in quibus enituit Calligraphia, ne sono quidem distarent. Non diffimulabo porro exemplar Augustanum 547. 18. pro ΜΗΑΙΟΥΣ exhibere ΤΗΝΙΟΥΣ. Quae forte vox vtroque loco admitti debet. Sed in re adeo incerta, quidnam certi adferri potest? TAYLOR.

Pag. 542. antepen. πλύνουσαι] Praeter Lexicographos et σχ. ad iocum, consule Brodaeum Miscell. apud Gruterum IV. 32. Statim autem, emendabis ΑΥΤΟΥΣ conuiciari se inuicem. TAYLOR.

Ibid. penult. ἰνδικάζουσαι] Harpocratio et Suidas citantes hunc locum habent ἰνδικάζουσαι, ἰνδικάζουσαι, τὴν δικάτην ἐν τῷ αὐτῷ ἀγῶνι. Felicianus edidit ΣΤΗΝΕΔΕΚΑΤΙΖΟΝΤΑΣ. Vnde

de colligo legendum ΣΥΝΕΝΔΕΚΑΤΙΖΟΝΤΑΣ. [Fortasse dicere voluit συνδικαλιζόντας] Τὸ σὺν mutatum est in α, et δι in δι, et syllaba τι omissa, cum imperitus aliquis putaret, eos vel inter sese patrocinari alios alios, vel easdem causas defendere. Τὸ συνδικαλιζόν αὐτοὶ δὲ μὴ τὸ ἰδὲνα ἴδουσι, καὶ εἰ τὸ δισπάλειον ἀπάγει non placet. Itaque repudio illud, collegas eosdem esse in Χλιδάτω. WOLFIVS.

Ibid. Ita nempe olim interpretatus est noster in ea versione quam excudit Oporinus. Recte autem hic legit ΣΥΝΔΕΚΑΤΙΖΟΝΤΑΣ, uti inter alias varias lectiones reperitur in marg. Lutec. adiecto etiam hoc scholiolo, τούτων ἀμα τὸν δι-κάνην ἐπισημαίνει. Vide omnino Cel. Kusterum ad Suid. v. Ἐνδικαλιζόντας. TAYLOR.

Pag. 543. l. 2. τέτοις] Vel potius ΤΑΥΤΑΙΣ, ut recte Cod. Aug. nimirum ἀποφάσεις. Quae quidem vox non bene redditur a Wolfio. TAYLOR.

Ibid. 5. εἰ μὴ Δημ.] Vide ut Demosthenem Demosthenes accusat! WOLFIVS.

Ibid. Versio. col. 1. l. 12. sed parem, atque eandem] Excidisse hic puto τὸ ἀuctoritatem. Nam haec vox si abest, parum explicatur mens Oratoris. IVRIN.

Ibid. 16. τὸ δ' ὅτι ἐστὶν ἀληθές] Ita quatuor exemplaria typis cusa. Wolfius incuria, consilio enim non potuit, neglexit vocem secundam. TAYLOR.

Ibid. 18. ἀλλὰ μίջον] Recte fortasse Wolfius. Vulgabatur enim in omnibus, ὃ μὴ ἱλατύνει γὰρ τὴν σημασίαν ὅτι ΑΛΛΟ μίջον παρασχέσεται. TAYLOR.

Pag. 544. l. 5. ἀνθυπομνησάμενος] Est ius iurandum quod interponitur contra eum qui dato sacramento, ὑπομνήσας, causae dilationem impetrat, propter alicuius vel absentiam, vel morbum fonticum, etc. ΥΠΟΜΝΟΣΙΑ τὸ ὑπομνήσας δίκην, ἀποφάσει χρώμενος ἀποδημίας ἢ νόσου ἢ τινος τῶν παραπλησίων μὴ ὅρκου, ὅπως ἰλέγεται καὶ τὸ ποιεῖν τὸτο, ὑπόμνησθαι. Ita Grammatici, qui illud alterum negligunt, quod tamen ex hoc loco plene colligitur, uti et ex illo quoque c. Olympiodorum, n. 32. Edit. Benenati: ἰπιδὲ δι' ἰκάλει ὁ ἀρχὼν εἰς τὸ διακρίσειν ἀπαλλας τὰς ἀμοισθευτέλλας καὶ αὐτὸν νόμον, ΥΠΟΜΝΟΣΑΜΕΘΑ ἡμεῖς τούτῳ Ολυμπιόδωρον δημοσίᾳ ἀπεινὰς ἐρατεινόμενον ὑπομνησάμενος δι' τούτου, ΑΝΘΥΠΟΜΝΟΣΑΝΤΟ οἱ ἀντίδικοι, cetera. TAYLOR.

Ibid. 17. ἰπιδὰς εἴτις] Lego, ΕΠΙΕΙΔΑΝ ΤΙΕ.

WOLFIVS. Ita marg. Benenati: atque etiam (quod sane praestat) τὸς τὰ παρανομα γραφόντας, ΕΙΤΙΕ ἢ τὸν δῆμα etc. TAYLOR.

Ibid. ult. γραφόντας, φαίνω, ἰνδικαλίζων] publice accusare, deferre, indicare. His verbis uti mihi potius ut liceat, impetratum velim ab aequis lectoribus, quam ea quae abhorrent a formula Romanae consuetudinis praetermittere. Quo quid factu est facilius? Illud difficile, Demosthenis et Aeschini orationes ita exprimere, virtutibus utentem illorum omnibus, id est, sententiis et earum figuris et rerum ordine, verba persequentem eatenus, ut ea non abhorreant a more Romano: quae si e Graecis omnia conuersa non erunt, tamen ut generis eiusdem sint, elaborare. At Ciceronem haec praestitisse non dubito, aduersarias orationes si conuertit: qui vero post Aristinum et me idem conati sunt, hi eos se praebuisse videntur, ut nosmet nostri poenitere minime debeat. WOLFIVS.

Pag. 545. l. 4. καλόν αὖ τίλῃ κ. τ. λ.] Corruptus haud dubie locus: qui quemadmodum sit restituendus, viderit Apollo aut Oedipus. Mihi coniectura mea non satisfacit, etiam si legam, ἴνα ΜΗ πάσις ΤΑΥΤΟ ποιεῖν, ne omnes idem faciant. Veri olim, ne id decretum, quo ea potestas datur omnibus, ratum fieret. Nec adhuc quicquam inuenio, non dico melius (bonum enim hoc non est) sed minus malum. WOLFIVS.

Ibid. Cod. quidem Aug. ita ut homo diuinavit, ἴνα ΜΗ πάσις etc. Sed hoc locum nondum expedit. Mihi videor videre scholion aliquod vel lectionis varietatem in textum irrepisse, atque has dedisse turbas: ἰτέρε μὲν γραφάσθαι — γραφὴν ἀπὸνέμοισα. Et, καλόν αὖ τίλῃ ἔχειν — καλόν τὸ πρᾶγμα. Sententiam sane Scriptoris, si verborum onere leuares, non admodum est difficile expiscari. Sed in ea re silent Codices, quod in iis falebris nollem. TAYLOR.

Ibid. 6. παραγραφάμενος] [Vti impressi a Fellic. Man. et Morelio.] Lege ΠΑΡΑΓΡΑΨΑΜΕΝΟΝ, ut ἀπὸνέμοισα. WOLFIVS.

Ibid. 11. φρονιζέιν — ἀξίον] [Ita Editi] Δίξιον, ἀντὶ τῷ διηγέσθαι, non potest coniungi cum φρονιζέιν. Quid ergo si legas, τῶν νόμων μνηδὶν ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ, ἀλλ' ΑΝΘΙΟΙ? WOLFIVS.

Ibid. 16. ἐπιγεγραμμένοι] F. ΑΝΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ, ὃ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ. WOLFIVS.

Ibid. Recte hoc. Et ita nos quoque olim corrigendum esse duximus. Vide ad Aristogitonianak. 466. 9. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. penult. ἐφίλη] Lego ΟΦΛΗ, τῷ τῷ καλῶν. Sic et paulo post, denuo [546. 3. 10.] Et si ab *Obsoletis* saepe notatum est, legi in vetusto Codice ἐφίλη pro ἐφλιν. WOLFIVS.

Ibid. Pigra fane emendatio, mouere et nihil promouere: cum de multa aequae dicatur ἐφίλην ac ἐφλιν. Licet certe in his locis, ubi legimus, ΟΦΕΙΑΕΙΝ [debere] ἀπ' ἐκείνης τ' ἡμέρας, ἀφ' ἧς αὖ ΟΦΕΙΑΗ [causa cadat], video eum colorem orationis qui probatiorem Auctorem minime deceret. Sed id viciū non tollitur emendatione *Wolfiana*. Vide 535. 7. TAYLOR.

Pag. 546. l. 3. ΟΦΕΙΑΗ] *deberit*, Wolfius. Nollem post ea quae modo adnotauerat. Verte, *damnatus fuerit*. Modo scripsit Cod. *Aug.* ΟΤΙ καλῶν. TAYLOR.

Ibid. 5. δὲ ἀπαλείψω — ἐγὼ γράμματα ἀπαλείψω] δὲ καλεῖται τὸ ἐγὼ γράμματα ἀπαλείψω ἀπὸ τῶ ἐφλιν, καθότι αὖ ἐκείνη. Sub. τις, αὐτὸ καὶ ἐγὼ ἀριθμῶ, καθότι αὖ ἐκείνη οἱ ἐγὼ γράμματα. Hoc sic intelligo, vt, verbi gratia, cum X talenta deberet Aristogito, duobus solutis, exactores, illo praesente, VIII pro X reponerent. Sed id quod sequitur, πῶς ἀπὸ τούτου MH ἐγὼ γράμματα ἀπαλείψω, [Ita *Ald.* MHA *Aug.*] videtur corruptum, et legendum πῶς ΚΑΙ τῶ MH ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΤ ἀπαλείψω. WOLFIVS.

Ibid. 6. καὶ δὲ, τῷ αὖ ἐκείνη] Incogitanter Wolfius: si multa soluta fuerit. Potius, *delere in quantum soluerit*, vt bene explicat, licet infelicitate interpretetur. TAYLOR.

Ibid. 7. πῶς ἀπὸ τούτου ἐγὼ γράμματα ἀπαλείψω] Reuoca lectionem Edit. *Aldinae*, quam immerito damnat Wolfius, aliam ex ingenio suo recudens. Nimirum πῶς ἀπὸ τούτου MH ἐγὼ γράμματα —. Reus argumentum instituit ab absurdo. Ait enim, *Lex iubet, in quantum quis soluerit, in tantum expungatur eius debitum a tabulis publicis*. Hoc autem quid ad me spectat, cuius nomen in tabulis istis non exstat? quo modo delebor ex ea cetera, quam nunquam impressi? *Leges ergo Atticae de non inscriptis nihil statuunt*. Subiungit Orator. *Duae sunt Leges: Haec quidem pertinet ad eos, quorum nomina inscripta sunt: illa autem superior ad eos, quorum nomina in acropoli inscripta non sunt, nihilo minus debent tamen*. TAYLOR.

Ibid. Sensus postulat vt rescribamur πῶς ἀπὸ τούτου ΤΟΥΤΗ ΜΗ ἐγὼ γράμματα ἀπαλείψω, vel forte τὸ δὲ καὶ quod omittendi causam dederit librario praecedens τούτου. IVRIN.

Ibid. 13. ἀγραφίω] Ex hoc loco videtur ista

Actio competere aduersus eos debitores, quorum nomina, aere non soluto, e cera publica delerentur: alia autem posse eos innadi, quorum nomina nunquam erant inscripta, sc. *Ενδείξι*. Vide autem de hac re disputantem, atque hunc *Demosthenis* locum illustrantem, *Cel. Tib. Hemsterhus.* ad *Poll. L. VIII. C. VI. §. 54.* TAYLOR.

Ibid. vlt. ἀλλὰ σὺ τί] *Lambinus* legit, ἀλλὰ ΤΙ ΣΥ cetera. TAYLOR.

Ibid. 8. Idem *Lambinus*, ΚΑΘ ὅς. TAYLOR.

Pag. 547. l. 1. καὶ δὲ — τούτου] *S. τῶν*. WOLFIVS.

Ibid. Μοιροκλῆς] Vide plura de hoc homine apud *Vales.* ad *Harpocrat.* pag. 200. *Mursi Attic. Lect. I. 13.* *Suid.* in *Αἰσώσεως* et *Kuster.* ad loc. Adiunge ingeniosissimum iuuenem, *Bartonum* ad *Plutarch.* in *uit. Demosth.* pag. 28. TAYLOR.

Ibid. 10. διαφίχοι] Legerem lubens, ΔΙΑΦΕΡΟΙ. Sed et illud commode ferri potest. TAYLOR.

Ibid. 11. Μακρόν] Apparet Piratae celebris esse nomen, vt et *Sostratus* fuit. Nisi forte legendum sit μακρόν ΠΛΟΙΟΝ, quod sequitur, τῷ τῷ, πολυμύκον. WOLFIVS.

Ibid. ΠΛΟΙΟΝ quidem marg. *Benenati*. Sed legendum est, αὖ μακρόν διαφύγις ΠΛΟΙΟΝ, Θιοκρίτη *Ἐπεύσεως*. Ita enim emendatissimae membranae *Augustanae*. Post confecta longissima *Maris itinera*. Ita videntur Athenienses nauigationem ad Pontum nominare. TAYLOR.

Ibid. 13. μακροὶς πλοίοις] Loci huius Sententia ita se habere videtur: *Mercatores, dum per mare nauigant, sub praesidio sunt Ducum, longarumque nauium praefectorum [the Conuoy]: hic autem sub vestro, Legumque*. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις] αὐτὸ τὸ, τὰ γινόμενα. WOLFIVS.

Pag. 548. l. 1. ἰφ' ὅς τριήρεις δι' ὠληρώσας, ἀνακλάσαι] *S. τῶν*. Πληρὴν τριήρεις ἐπὶ τῶν recte legitur. Sed si τὸ ἰφ' abesset, planior esset constructio, ὅς δι' (*S. ἡμῶς*) ὠληρώσας τριήρεις, ἀνακλάσαι. WOLFIVS.

Ibid. 3. ἐπιθῆναι δίκην, ἰᾶσαι] Alii ΕΑΣΟΤΕΙ. *S. οἱ διαταγῆ*. Antecessit κωλύσομαι, cui responderet ΕΑΣΟΜΕΝ, sed sequitur, δὲ αὖ γ' ἰσχυροῦντι, vt videntur legendum, ΕΑΣΕΤΕ. Sed nec hoc cohaeret cum eo quod antecessit, καθημένους τῷ τῷ, cum subito persona mutetur. WOLFIVS.

Ibid. Totum hoc comma ita ordinandum est: Καὶ τὸς μὲν τὰς νῆους οἰκῶντας κωλύσομαι ἀδικεῖν, ἰφ' ὅς τριήρεις δι' ΤΜΑΣ ὠληρώσας ἀνακλάσαι, τὰ δίκαια ποιεῖν. ΤΟΥΤΟ ΔΕ μάλιστα, οἷς αὐτῷ δι' καὶ

καθημέριος τυτυοὶ καὶ τὰς νόμους ἐπιθεῖναι δίκην
ΕΑΣΟΜΕΝ. Absurdum est utique tanto apparatu
atque etiam impensis insulanos eosque qui longe di-
stant, cogere ad officium praestandum: et interea
homines scelestos impunitos dimittere, quos in ordi-
nem, legum auxilio, possimus redigere domi sedentes.
Proxime uniuersi habent, ὡς αὖ Γ ΕΞΟΦΟΝΕΙ-
ΓΕ. Quod miror Wolfio displicuisse. TAYLOR.

Ibid. 10. βιβληθήνη] Rectius Aug. ME BOY-
ΛΟΜΕΝΟΥΣ. TAYLOR.

Pag. 549. l. 2. ἑλπίον ἰσχύει τὸ δίκαιον ἢ παρ-
ήσας.] Quid si τῆς ΑΠΕΧΘΕΙΑΣ, aut ΗΕΥ-
ΧΙΑΣ? WOLFIVS.

Ibid. 15. σαφῶς] Lege ΕΟΦΩΣ, argute, scien-
ter. Ut solent ii qui in iis artibus se exercebant.
Nihil opus est ista perspicuitate. TAYLOR.

Ibid. vlt. ὅδιν] Omnino rescribes cum Aug. ὁ-
διν EN τῇ δέμῃ λέγουσιν. Vides ubi ea vucula ob-
ruebatur. Vides etiam quam necessarium ut re-
stitueretur. TAYLOR.

Pag. 550. l. 1. ἐκείνῳ] τὰς ἀπὸ τῆς δέμῃ, ἢ τὰς
πολλὰς. WOLFIVS.

Ibid. 10. τί γὰρ αὖ τις κ. τ. λ.] Vide Victor.
Var. Lect. I. 12. TAYLOR.

Ibid. 15. ἵνα μὴ μοις ἀδοίῃ] Vel Α'ΤΤΟΙΣ
potius, sibi ipsis. TAYLOR.

Ibid. penult. τὰς δ' ἐν γι τῷ τρόπῳ] τὰς δ' ἐν γι
διασώσας (S. ἱαυδς, ἢ διασωθῆναι) ἐν γι τῷ τρό-
πῳ, φυλαξαμένους τὴν ἐπιβουλὴν ἢ βυλομένην ποιοῦν
ΚΑΚΟΝ τι. WOLFIVS.

Ibid. ἐν γι τῷ τρόπῳ. One way or other, ut
nos loquimur; τὰς μὲν φυλακὴν καλαστήσας —
τὰς δ' ἔνδον μίνοισι — τὰς δ' ἐν γι τῷ (i. e. τῷ)
τρόπῳ φυλαξαμένους. TAYLOR.

Ibid. τῶν κακῶν τι βυλομένην ποιοῦν] Legen-
dum τῶν ΚΑΚΟΝ τι βυλομένην ποιοῦν, ut in mar-
gine Parisiensis. IVRIN.

Ibid. vlt. τὰς δὲ τοιούτους συκοφαντίας] τὰς δὲ
τοιούτους. S. τὰς συκοφαντίας. Videtur esse Scho-
lion. Est ἀνακόλuthon. Sic certe melius cohaereret

constructio, παρὰ δὲ τὴν συκοφαντίαν ποῦ χρὴ συ-
κοφαντίας ἀδείας τυχεῖν; WOLFIVS.

Pag. 551. l. 7. Ολυμπίασιν νικήσας] ΟΛΥΜΠΙΑ
νικήσας Cod. August. Quam scripturam commen-
dat praestantissimus Hemsterbussius ad Luciani Ti-
monem pag. 106. Nou. Edit. Vtut illud sit, lege-
rem omnino νικήσας παῖδας ΣΤΑΔΙΩΝ. Ferri
quidem potest νικήσας ΠΑΙΔΩΝ σταδίων. Et utrum-
que probum est. TAYLOR.

Ibid. 8. ἡμίλειος] Legendum ΤΜΕΤΕΡΟΙΣ.
Ita Editorum nonnulli; et Wolfius scite interpre-
tatur. TAYLOR.

Ibid. ΤΜΕΤΕΡΟΙΣ. IVRIN.

Ibid. 10. Αριστοκράτης ὁ Σκελλίῳ] Vide Ari-
stoph. Au. 126. et σχ. ad locum. TAYLOR.

Ibid. 13. καλασκάψας] Aug. ΚΑΙ καλασκάψας,
et l. proxima ΥΠΟΔΕΧΕΣΘΑΙ, καθιέλι μὲν τὸ ΤΕ
ΤΙΓΝΟΜΕΝΟΝ ἐν τῷ ἰσχυρισμῷ. TAYLOR.

Ibid. τῇ Ἡλιώνῃ] ἢ ἐτέρῃ τῇ Πισσαίῳ ἀνα-
στὰς Ἡτιών. Stephanus. WOLFIVS.

Ibid. Memoria lapsum esse Demosthenem, siue
quicumque fuerit Auctor huius Orationis, osten-
dit doctissimus Valesius IV. Emendat. 7. ex Thu-
cydide VIII. 89. 90. et res gestas sub CCCC per
incogitantiam applicare ad dominatum XXXIra-
lem. TAYLOR.

Ibid. 17. δι' ὅν] Lambinus hariolatur δι' ὅν,
credo, quia ex maioribus duos adduxit bene me-
ritos, Epicharem sc. et Aristocratem. Non malo
certe ingenio. Sed Grammaticae melius litasset,
si cum August. emendasset δι' ὅς αὖ ΚΑΙ Θεοκρί-
τη κ. τ. λ. Quod vnice verum est. TAYLOR.

Ibid. penult. ταῦτα] ΤΑΤΤΑ marg. Beunati.
TAYLOR.

Pag. 552. l. 6. διαγαλ τῶν λεγομένων] F. τῶν
ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. 9. πρὸς τῶν γονάτων] per genua. Forte,
ΠΡΟ, ad genua pronolatus. WOLFIVS.

Ibid. penult. ψηφίζεσθαι] F. ΤΗΦΙΖΕΣΘΑΙ.
WOLFIVS.

Finis Orationis contra Theocrinem.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΤ ΚΑΤΑ

Ν Ε Α Ι Ρ Α Σ

Λ Ο Γ Ο Υ.

ΚΑΙ τῶτον τὸν λόγον ἔκ οἴομαι Δημοσθένης εἶναι, ὑψηλὸν ὄντα, καὶ πολλὰ καὶ τῆς τῆ ῥήτορος δυνάμειος ἐνδείκτον. ὑπόθεσιν δὲ ἔχει τοιαύτην. νόμος πελε-
 ούς, ΕΑΝ ΑΝΔΡΙ ΑΘΗΝΑΙΩΙ ΞΕΝΗ ΣΥΝΟΙΚΗ ΠΕΠΡΑΣΘΑΙ ΤΑΤΤΗΝ, κατὰ τῶτον τὸν
 νόμον ἐπὶ Νεαίραις ἦκει Θεόμνητος, λέγων συνοικεῖν αὐτὴν Στεφάνῳ, γυναικίαν μὲν
 δούλῃ Νικαρέτης, ἐταίρησάσαν δὲ πρότερον, τὴν δὲ Στεφάνῳ νόμῳ συνοικῆσαι, καὶ
 πεκαυδοποιημένην ἐξ αὐτῆς. ὁ δὲ Στέφανος ἔχ' ὁμολογεῖ ταῦτα· ἀλλὰ συνεῖναι μὲν
 αὐτῇ φησιν, ὡς ἐταῖρα δὲ, καὶ ἔ' γυναικί, καὶ τὰς παῖδας ἔκ ἐκ ταύτης ἔχειν. πρὸς
 ὅπερ ὁ κατήγορος ἀνθιστάμενος, ἐκ ὀλίγα τεκμήρια παρέχεται, ὡς γυναικί συνοικεῖν
 αὐτῇ. γίνεσθαι τοίνυν ἡ γὰρ τῶ λόγῳ σοφιστική. περὶ γὰρ ἑσίας τὸ ζήτημα, καὶ
 ἔτε περὶ ιδιότητος, ἔτε περὶ ποιότητος. τὰ μὲν ἔν πρώτῳ τῷ λόγῳ Θεόμνητος λέγει·
 ἔπειτα συνηγορὸν Ἀπολλόδορον καλεῖ, κηδεστὴν ὄντα ἑαυτοῦ, καὶ κεῖνος τὸν ἀγῶνα
 πεποιήται.

ΕT hanc orationem non putant esse Demo-
 sthenis, quod et supina sit, et multis in lo-
 cis vi nostri oratoris tenuior. argumentum au-
 tem tale habet. lege iubente, si viro athe-
 nensi mulier peregrina nupsit ut ea
 vendatur, ex hac lege Neaeram aggreditur
 Theomnestus, eam in matrimonio esse Stephani
 dicens, cum ancilla Nicaretæ fuerit, et antea
 quaestum corpore fecerit, nunc esse Stephani
 matrem familias, qui ex ea liberos suscepit.

quæ Stephanus haud fatetur: atque eam apud
 se concubinae, non uxoris esse loco dicit, neque
 ex ea sibi natos esse liberos. quod accusator op-
 pugnavit, non paucis argumentis demonstrat, eam
 matrem familias illi esse. fit igitur status oratio-
 nis coniecturalis. nam quaestio neque de proprie-
 tate est, neque de qualitate, sed de re. ac pri-
 mam orationis partem Theomnestus recitat: de-
 inde patronum Apollodorum vocat soceram suam.
 is causam perorat.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΚΑΤΑ

ΝΕΑΙΡΑΣ

ΛΟΓΟΣ.

ΠΟΛΛΑ με τὰ παλαιὰ ἤν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γράψας Νέαιραν τὴν γραφὴν ταυτίω, καὶ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς. καὶ γὰρ ἠδικήμεθα ὑπὸ Στεφάνου μεγάλα, καὶ εἰς κινδύνους τὰς ἐχάτοις κατέστημεν ὑπ' αὐτοῦ, ὃ, τε κηδεστὴς, καὶ ἐγὼ, ὅς ἡ ἀδελφὴ, καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἐμὴ ὥς ἔχ' ὑπάδελχων, ἀλλὰ τιμωροῦμεθα ἀγωνίζεσθαι τὸν ἀγῶνα τετόν. ἡ γὰρ ἔχθρας παρότρυνε οὕτως ὑπερῆξεν, ὥστε ὑφ' ἡμῶν πόσις ἔτε ἔργω, ἔτε λόγῳ κακὸν παθόν. βούλομαι δὲ ὑμῖν παρασημασάσθαι πρῶτον, ἃ πεπόνθαμεν ὑπ' αὐτοῦ ἵνα μᾶλλον μοι συγγνώμην ἔχητε ἀμνηστού, καὶ εἰδῆτε ὡς εἰς τὰς ἐχάτοις κινδύνους κατέστημεν ὡς τε ἡ πατρίς, καὶ ὡς ἀπμίας. Ψηφισαμένους γὰρ ὁ δῆμος τῷ Ἀθηναίῳ, Ἀθηναῖον εἶναι Πασίωνα, καὶ ἐκγόνοισι τὰς ἐκείνης, διὰ τὰς διε-

MULTA fuere quae me hortarentur, Athenienses, ad Neeram hoc iudicio accusandam, et vestris sententiis subiiciendam. nam a Stephano magnis iniuriis affecti sumus, et in extrema discrimina per eum adducti, et fover meus, et ego, et uxor mea; quare in causa hac non a me laceffitur, sed propter exigendam ultionem accusatur. nam

inimicitias iste ultro auspicatus est, nullo unquam a nobis vel dicto, vel facto laesus. antequam autem ad rem veniam, quid ab eo perpeffi simus, ut mihi plus veniae tribuatis ultionem expetenti, et ut in extrema pericula nos coniecerit patriae dignitatisque amittendae, vobis explicabo. Cum populus decreto fecisset Atheniensem Pasionem,

γεσίας τὰς εἰς τὴν πόλιν, ὁμογνώμων ἔο πατρὸς ἐχέτω ὁ ἐμὸς
τῇ δὲ δῆμῳ δωρεὰ, καὶ ἔδωκεν Ἀπολλοδώρῳ, τῷ ὑεὶ τῷ ἐκείνου, θυ-
γατέρα μὲν αὐτῆς, ἀδελφὴν δὲ ἐμὴν. ἧς Ἀπολλοδώρῳ οἱ παῖ-
δες εἰσιν. ὅντιν' ἡ χρεῖς δὲ Ἀπολλοδώρου φερί τε τὴν ἀδελφὴν
τὴν ἐμὴν, καὶ φερί ἡμᾶς ἀποδύας, ἔο ἡγεμῶν τῇ ἀληθείᾳ οἰ-
κείοις ὄντας, καὶ κοινωνεῖν πάντων τῶν ὄντων, ἔλαβον καὶ ἐγὼ γυναῖκα,
Ἀπολλοδώρῳ μὲν θυγατέρα, ἀδελφιδὴν δὲ ἐμαυτῆς. περὶ ἡ-
λυθότῃ δὲ χρόνῳ λαγχάνει βουλῇ Ἀπολλοδώρου. δοκιμαθεὶς
δὲ καὶ ὁμόσας τὸν νόμιμον ὅρκον, συμβάντος τῇ πόλει καιροῦ
τρίτης καὶ πολέμου, ἐν ᾧ ἦν κρατήσασιν ὑμῖν μέγιστοι τῶν Ἑλλή-
νων εἶναι, καὶ ἀναμφισβητήτως τὰ τε ὑμέτερα αὐτῷ κεκομιάσθαι, καὶ
καταπεπολεμηκέναι Φίλιππον, ἢ ὑσερήσασιν τῇ βοηθείᾳ, καὶ περὶ
μυρίοις δὲ συμμάχαις, δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυθέντῃ δὲ
στρατοπέδῳ, τέτταρ' ἀπολέσαι, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν ἀπίστους
εἶναι δοκεῖν, καὶ κινδυνεύειν φερί τῶν ὑπολοίπων φερί τε Δήμου,
καὶ Ἰμβρου, ἔο Σκύρου, καὶ Χερρόνησου καὶ μελλόντων στρατεύεσθαι
ὑμῶν περὶ δὲ εἰς τε Εὐβοίαν, καὶ εἰς Οὐλύμπον, ἐγραψέ ψήφι-
σμα ἐν τῇ βελῇ Ἀπολλοδώρος βελούων, καὶ ἔξηνεγκε περὶ βού-
λῳμα εἰς τὸν δῆμον, λέγων, διαχειρῶντῃ τὸν δῆμον, εἴτε δοκεῖ
τὰ φειδύοντα χρήματα τῇ διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεω-

nem, et posterōs eius, propter collata eius in rempublicam beneficia, pater quoque meus, populi donatione approbata, Apollodoro eius filio uxorem dedit filiam suam, sororem meam, e qua liberos quos habet, Apollodorus suscepit. cum autem Apollodorus, et in sororem, et nos omnis benignus esset, nosque reuera necessarios et domesticos duceret, omniaque inter nos essent communia, et ego uxorem duxi Apollodori filiam, meam ex sorore neptem. progressu temporis senatoriam dignitatem sortitur Apollodorus. approbatus, legitimoque iure iurando dato, cum tale tempus et bellum reipublicae nostrae incidisset, in quo si vi-

cissemus, maximis Graecorum nobis esse licebat, et citra controuersiam tum nostra recuperare, tum Philippum debellare, sin opem segniter tulissemus, et socios deseruissemus, propter inopiam pecuniae dissipato exercitu, metuendum esset, ne hos amitteremus, et a ceteris Graecis perfidiae notaremur, et de reliquis (ut Lemno, ut Imbro, ut Scyro, ut Chersoneso) in periculum veniremus, cumque vos, omnibus ciuibz eductis, expeditionem et ad Olynthum, et in Euboeam instituissetis, scripsit decretum in senatu Apollodorus senator, et senatusconsultum ad populum retulit, ut suffragia ferret populus, placeretne reliquam vectigalium

εἰκα, κελδονίων μὲν τῶν νόμων, ὅποταν πόλεμος ᾖ, τὰ θεῖοντα
 χεῖματα τῇ διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, κύριον δὲ ἡγεμόνος εἶναι
 τὸν δῆμον εἶναι πρὸς τῶν αὐτῶν ὅ, τι αὖ βέλῃ) πρᾶξαι, ὁμωμο-
 κῶς δὲ τὰ βέλῃςα βυλάσειν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ὡς ὑμεῖς
 πάντες ἐμαρτυρήσατε ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ. ἡγομένης γὰρ τῇ δια-
 χειρουργίας, ἡδεῖς ἀπεχειρουργήσιν ὡς ἔδει τοῖς χεῖμασι τέτοις
 στρατιωτικοῖς χεῖμασι, ἀλλ' ἐτι καὶ νυν, αὖ περ λόγος ᾔρη), πρὸς
 πάντων ὁμολογεῖται, ὡς τὰ βέλῃςα ἐπὶ αὐτῶν ἀδικα πάθοι. τῷ
 οὖν ὁξυπατήσας τῷ λόγῳ τὰς δικασαῖς, δίκαιον ὀργίζεσθαι, οὐ
 τοῖς ὁξυπατῆσιν. γεγραμμένος γάρ πῃθενόμων τὸ ψήφισμα
 Στέφανος ἔστι, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον ἐπὶ διαβολῇ,
 ψευδὲς μαρτυρᾶς πρᾶχόμενος, ἔξω τῇ γραφῇ πολλὰ κα-
 τηγορῶν, εἶλε τὸ ψήφισμα. καὶ τῷτο μὲν εἰ αὐτῷ ἐδόκει διαπρᾶ-
 ξασθαι, ἢ χαλεπῶς φέρειν. ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς τοῦ τιμήματός
 ἐλάμβανον τὴν ψήφον ὅτι δικασαῖς, διομένην ἡμῶν συγχωρεῖται,
 οὐκ ᾔδειν, ἀλλὰ πωλεκαίδεκα ταλάντων ἐτίματό, ἵνα ἀτιμά-
 σαι αὐτόν, ἢ παῖδας τὲς ἐκείνου, ἢ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν, καὶ
 ἡμᾶς ἀπαντας εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν καταστήσει, καὶ ἐνδεῶς
 ἀπάσῃ. ἢ μὲν γὰρ εἰς αὐτὴν ἐδὲ τριῶν ταλάντων πᾶν τι ᾖ, ὥς
 δυναθῆναι ἐκπᾶσαι τοσούτον ὄφλημα· μὴ ἐκμωδέσθαι δὲ ἢ ὁφλή-
 ματος ἐπὶ τῇ ἐνάτης περὶ ἀνείας, διπλοῦν ἐμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὀ-

etigalium pecuniam esse militarem, an thea-
 tralem: nam et leges iubeant, belli tem-
 poribus reliquias vectigalium esse militaris,
 et penes populum esse oportere putabat, ut
 is de suis suo arbitratu statueret, et iuraret
 se optima suorum esse populo Athenien-
 sium, ut vos omnes eo tempore testati estis.
 Iatis enim suffragiis, nemo refragatus est,
 quo minus ea pecunia in stipendia militum
 conferretur; atque hodie etiam, si quando
 mentio incidit, consentient omnes, cum
 rectissime dixisset, inique cum eo esse a-
 ctum. illi igitur, qui iudices verbis circum-
 venit, irascendum est, non circumventis.
 nam Stephanus id decretum violatarum le-

gum reum fecit, et calumniandi gratia fo-
 rum ingressus, falsis testibus productis, cum
 extra causam declamasset, decretum da-
 mnauit. quo perfecto si quiescere voluisset,
 non grauius ferremus: sed cum litem ae-
 stimaturi iudices calculos sumerent, oran-
 tibus nobis, ut veniam daret, noluit, sed
 quindecim talentis litem aestimauit, ut ho-
 noribus priuaret ipsum, et liberos eius, et
 sororem meam, et nos vniuersos ad extre-
 mam inopiam redigeret, et penuriam omni-
 um rerum. nam res ei non omnino trium
 talentorum erat: ut tantam mulctam non
 posset soluere. quae si extremo senatus con-
 ventu non solueretur, duplicabatur, ita ut
 Apol-

φλημα, καὶ ἐγεγραφέας Ἀπολλόδωρος τελευτῶντα τάλαντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐγεγραμμένον ὅτι τῷ δημοσίῳ ἀπογεγραφέσθαι ἐμελλεν ἢ ὑπάρχουσα καὶ ἡ Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι· παθεῖσθαι δὲ αὐτῆς εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν καλεσθῆσθαι, καὶ αὐτὸς, καὶ παῖδες ④ ἐκείνου, καὶ γυνή, καὶ ἡμεῖς ἅπαντες. ἔτι ὅτι καὶ ἡ ἑτέρα θυγάτηρ ἀνέκδοτος ἤμελλεν εἶσθαι, τίς γὰρ αὖ ποτε παρ' ὀφείλοντος τῷ δημοσίῳ καὶ ἀπογεμῖντος ἔλαβεν ἀπρεμιον; Οὐκ ἔν τιλικέτων κακῶν αἴτιος ἡμῖν πᾶσιν ἐγένετο, καὶ δὲν πῶποτε ὑφ' ἡμῶν ἡδίκημένος. τοῖς μὲν οὐκ ὁμοῦ δικάσαις τοῖς τότε δικάσαισι πολλὴν χάριν, κατὰ γὰρ τὸτο, ἔχω, ὅτι καὶ παλαιὸν αὐτὸν ἀναρπαδέντα, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τάλαντον, ὥστε καὶ διωκθῆναι αὐτὸν ἐκπῆσαι μόλις· τὸτο δὲ δικαίως τὸν αὐτὸν ἔργον ἐπεχρησάμενον ἀποδέναι. καὶ γὰρ καὶ μόνον ταύτῃ ἐζήτησεν ἀνελεῖν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς πατρὸς αὐτοῦ ἡβουλήθη ἐμβαλεῖν. ἐπεὶ γὰρ αὐτὸς αἰτίαν ψευδῆ, ὡς ὅφλε τῷ δημοσίῳ ἐκ πέντε ἔς εἴκοσι ἑτῶν, ὡς Ἀφιδναζέ ποτε ἀφικόμενος ἐπὶ δραπετίᾳ αὐτὸς ζῆτων, πατάξαι γυναῖκα, καὶ ἐκ τῆς πληγῆς τελευτήσκειν ἢ ἄνθρωπος, ἀδελφὸς ἀνδρῶν δέλους, καὶ καλασκάδας ὡς Κυρηνάιοι εἶπσαν, παρῆεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλάδιῳ φόνου· καὶ ἔλεγε τὴν δίκην Στέφανος αὐτοῖς, δημοσάμμος ὡς ἐκλεῖν Ἀπολλόδωρος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ χειρὰ, δρόμῳ δὲ ἔξωλειαν αὐτῷ, ἔς γῆρας, καὶ

Apollodorus inscribendus esset triginta talentorum debitor: quo inscripto in publicas tabulas, res Apollodori familiaris inscribenda fuit, ut publicata: ea autem diuendita, fortunis omnibus euerfi effemus, et ipse, et liberi eius, et vxor, nos denique omnes. altera praeterea filia nuptum elocari haud potuisset. quis enim ab aerario et egeno indotatam accepisset? In tanta igitur mala nos nunquam laesus a nobis coniciebat. iudicibus autem, qui tum ius dixerunt, hoc quidem nomine, magnam habeo gratiam, quod eum tolli e medio non fuerunt, sed litem talento aestimarunt, ut aegre posset soluere. huic igitur iure parem referre gra-

tiam instituimus. nec enim hac parte duntaxat nos euertere studuit, sed et e patria hunc eicere voluit. impegit enim ei falsum crimen, eum debuisse aerario ab annis quinque et viginti, profectumque aliquando Aphidnas, ad fugitium ibi quaerendum, percussisse mulierem, quo ictu illa perierit: et aduocatis atque subornatis hominibus feruis, qui se Cyrenaeos esse dicerent, caedis ei diem dixit apud Palladium, causamque egit Stephanus, iureiurando dato, occidisse suis manibus Apollodorum eam mulierem, exitium imprecatus sibi, et generi, et familiae, atque ob eam rem diris semetipsum deuouit, quae neque facta fuit, neque

οικία, ἐπαρσάμεντο ἃ ἔτε ἐγρέτο, ἔτε εἶδεν, ἔτε ἤκυσεν ἔδε-
νός ποπὸς ἀνθρώπων. Ἐξελεγχθεὶς δὲ Ἰπποκῶν, καὶ ψυδῶ
αἰπῶν Ἰπφέων, καὶ καλῶν Ἰπφῶν μεμῶμεντο ὑπὸ
Κηφισοφῶντος καὶ Απολλοφάνους, ὡς ἔξελάσαι Απολλόδωρον,
ἢ ἀπμῶσαι δρυῖον εἰληφῶς, ὀλίγας ψήφοις μελαλαβῶν ἐκ
πεντακοσίων ἀνδρῶν, ἀπῆλθεν ἐπωρηκῶς, καὶ δόξας πονηρὸς εἶναι.

Σκοπεῖτε δὴ αὐτοὶ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐκ τῶν εἰκότων λογίζομε-
νοι πρὸς ὑμᾶς αὐτὰς, τί ἂν ἐχρησάμεν ἐμαυτῷ, ἔ τῇ γυναικί,
καὶ τῇ ἀδελφῇ, εἴπ Απολλοδώρῳ σωῖν παθεῖν, ὡς Στέφανον
ἔτοσι ἐπέβλυσεν αὐτῷ, ἢ ἐν τῷ πρῶτῳ, ἢ ἐν τῷ ὑστέρῳ αἵωνι.
ἢ ποία αἰχμὴ ὅτε ἂν καὶ συμφορὰ πειπεπικῶς ἦν. πῶκα-
λουῶν δὴ με ἀπάντων ἰδία, πρῶτον τῶν τέ μοι ἐπὶ τιμωρίαν
τραπέδῳ ὡς ἐπαύμεν ὑπὸ αὐτῷ, καὶ ὀνειδίζόντων μοι, ἀνανδρῶ-
τον ἀνθρώπων εἶναι, εἰ ἔτως οἰκείως ἔχων τὰ πρὸς τέτοις, μὴ
λήψομαι δίκην ὑπὲρ ἀδελφῆς, καὶ κηδεστῶν, καὶ ἀδελφιδῶν, καὶ
γυναικὸς ἐμαυτῆς, μηδὲ τίτῳ πειφανῶς εἰς τὰς θεὰς ἀσεβῆσαν,
ἔ εἰς τὴν πόλιν ὑβρίζσαν, καὶ τῶν νόμων κατὰφρονῆσαν τῶν ὑμε-
τέρων, εἰσαγαγὼν εἰς ὑμᾶς, ἔ ἔξελέγξας τῷ λόγῳ ὡς ἀδικεῖ,
κυρίως κατὰστήσω, ὅ, πᾶν βέλητε χεῖρῳ αὐτῇ. καὶ ὡς Στέ-
φανον ἔτοσι ἐμὲ ἀφῆρητο τὰς οἰκείους πῶκα τὰς νόμους, καὶ τὰ ψη-

neque visa ab eo, neque ex villo mortalium audita vnquam. deprehensus autem et in periurio, et falso crimine intentato, cum etiam liqueret, eum a Cephisophonte et Apollophane mercede esse conductum, ut aut eiiceret Apollodorum, aut honoribus privaret, accepto argento, pauca suffragia de quingentis consecutus, abiit periurus, atque improbitatis opinionem lucrificavit. Cogitate igitur ipsi, iudices, et apud vestros animos reputate, quo in loco res meas futuras fuisse credendum sit, si quid Apollodoro eorum luere accidisset, quae Stephanus in eum instruxerat, siue in priore, siue in posteriore iudicio. quod in dede-

cus, quamue in calamitatem non incidissem? cum me igitur hortarentur omnes seorsim, meque conuenirent, ut ad ultionem iniuriarum eius conuerteremur, et ut hominem omnium ignauissimum incesse- rent, si tam arcta cum his necessitudine coniunctus, poenas non exigere pro so- rore, et affinibus, et neptibus, et vxore mea, neque palam in deos impiam, et in ciuitatem contumeliosam, et legum contemptricem vestrarum, ad vos adductam, eius sceleribus patefactis, vestrae potestati subiicerem, ut vestro arbitratu de ea statueretis: et quemadmodum me Stephanus meis necessariis contra leges et decreta spo- liauit,

φίσματα τὰ ὑμέτερα, οὕτω καὶ ἐγὼ τοῦτον ἤκω ἐπιδείξων εἰς ὑμᾶς, ξένη μὲν γυναικὶ συνοικοῦντα πρὸς τὸν νόμον· ἀλλοδαῖας δὲ παῖδας εἰσαγαγόντα εἰς τε τοὺς φράτορας, καὶ εἰς τοὺς δημότας· ἐγὼ δὲ τὰς τῶν ἐτέρων θυγατέρας ὡς αὐτοῦ οὔσας ἡσέβηκότα δὲ εἰς τοὺς θεούς· ἀκυρὸν δὲ ποιοῦντα τὸν δῆμον τῶν αὐτοῦ, ἂν πῶς βούληται, πολίτῳ ποιήσας. τίς γὰρ ἂν ἔτι πρὸς ἡμᾶς ζητήσῃ λαβεῖν δωρεάν, μὴ πολλῶν ἀναλωμάτων καὶ πωραγματείαις πολίτης μέλλων ἔσεσθαι, ἐξὸν πρὸς Στεφάνου ἀπ' ἐλάττω ἀναλωμάτων, εἴτε τὸ αὐτὸ τοῦτο γήσῃ αὐτῷ; Ἀλλὰ οὐκ ἐγὼ ἀδικηθεὶς ὑπὸ Στεφάνου πρὸς ὑμᾶς, ἐγγραφάμην τὴν γραφὴν ταύτην, εἰρηκα πρὸς ὑμᾶς ὡς δὲ ἔστι ξένη Νέαιρα αὕτη, καὶ συνοικεῖ Στεφάνῳ τούτῳ, καὶ πολλὰ πρὸς ὑμᾶς ἐναντιόμηνκεν εἰς τὴν πόλιν, ταῦτ' ἤδη δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς. δέομαι ἔν ὑμῖν, ὡς ἄνδρες δικασαί, ἅπερ ἡγέμαι πρὸς ὑμᾶς δεηθῆναι νέον τε ὄντα, καὶ ἀπείρους ἔχοντα ἔλθειν, σωτήρορδὴν με κελύσαι καλέσαι τῷ ἀγῶνι τῷ τῷ Ἀπολλόδωρῳ. καὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἐστὶν ἢ ἐγὼ, καὶ ἐμπειροτέρως ἔχῃ τῷ νόμῳ, καὶ ἡδίκημαι ὑπὸ Στεφάνου τῷ τῷ, καὶ μεμέληκεν αὐτῷ πρὸς τῶν ἀπάντων ἀκρίβως, ὥστε καὶ ἀνεπίφθορον αὐτῷ τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξοντα· δεῖ δὲ ὑμᾶς εἰς αὐτῆς τῆς ἀληθείας τῇ ἀκρίβειαν ἀκρίβως τῆς τε κατηγορίας, καὶ τῆς ἀπολογίας, ὥτως ἤδη τὴν ψῆφον

liauit, sic et ego apud vos ostenderem, istum in matrimonio habere peregrinam mulierem, contra legem: et alienigenas liberos tum ad tribulis, tum ad popularis adducere: et despondere meretricum filias pro suis: et sacris deorum immortalium pollutis, populi auctoritatem tollere, si quem facere velit ciuem, quis enim posthac civitatis adipiscendae cupidus, a populo beneficium hoc magnis sumptibus magnoque negotio impetrandum censeat, cum idem a Stephano et minoris emere, et condicione liceat nihilo esse deteriore? Quibus ego igitur iniuriis prior a Stephano laceffitus, actionem aduersus eum hanc institue-

rim, vobis exposui: peregrinam autem esse Neaeram, et Stephani esse matrem familias, et saepe leges et instituta ciuitatis violasse, haec vobis iam cognoscenda sunt. peto igitur a vobis, iudices, quae peti aequum est, ut me, et adolescentem, et dicendi imperitum, patronum huic causae adhibere iubeatis Apollodorum. nam et natu maior est quam ego, et legum peritior, et a Stephano laesus, et magnum his rebus omnibus studium impendit. quare nec inuidiosum ei est, cum vlcisci a quo sit laceffitus: vos autem decet ipsa veritate ex accusatione et defensione perfecte cognita, sic demum ferre sententiam pro diis, pro

Φέραν ὑπὲρ τε τῶν θεῶν, καὶ τῶν νόμων, καὶ τοῦ δικαίου, καὶ ἑαυτῶν

ΣΤΗΝΗΓΟΡΙΑ.

Α μὲν ἡδικομηδύος, ὃς ἄνδρες Αθηνᾶιοι, ὑπὸ Στεφάνου ἀναβέβηκα
κατηγορήσων Νεαίρας ταυτοῖ, Θεόμνητος εἶρηκε πρὸς ὑμᾶς ὡς δ'
ἐστὶ ξένη Νεαίρα, ἔπειθ' ὅτ' νόμοις συνοικεῖ Στεφάνῳ, τὸτο ὑμῖν
βέλομαι σαφῶς ἐπιδείξαι. πρῶτον ἔν τόν νόμον ὑμῖν ἀναγνώ-
σε', καθ' ὃν τὴν τε γραφὴν ταυτὴν Θεόμνητος ἐγγραφάτω, καὶ ὁ
ἀγὼν ὅτ' εἰσέρχεται εἰς ὑμᾶς. ΝΟΜΟΣ. ΕΑΝ ΔΕ ΞΕΝΟΣ ΑΣΤΗ
ΣΤΥΝΟΙΚΗ ΤΕΧΝΗ Η ΜΗΧΑΝΗ ΗΤΙΝΙΟΤΗ ΓΡΑΦΕΣΘΩ ΠΡΟΣ
ΤΟΥΤΕ ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ Ο ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ ΟΙΣ ΕΒΕΣΤΙΝ
ΕΑΝ ΔΕ ΑΛΩΙ ΠΕΠΡΑΘΩ ΚΑΙ ΑΤΤΟΣ ΚΑΙ Η ΟΥΤΣΙΑ ΑΤΤΟΥ ΚΑΙ
ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΜΕΡΟΣ ΕΣΤΩ ΤΟΥ ΕΛΟΝΤΟΣ ΩΣΑΥΤΩ ΔΕ ΚΑΙ
ΕΑΝ Η ΞΕΝΗ ΤΩΙ ΑΣΤΩΙ ΣΤΥΝΟΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΑΤΤΑ ΚΑΙ Ο ΣΤΥ-
ΝΟΙΚΩΝ ΤΗ ΞΕΝΗ ΤΗ ΑΛΟΤΣΗ ΟΦΕΙΛΕΤΩ ΧΙΛΙΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ.
Τὸ μὲν νόμος τῶν αἰκηκόων, ὃς ἄνδρες δικασταί, ὅς ὅτε ἐὰν τὴν
ξέναν τῷ αἰσῷ συνοικῇ, ἔδ' ἐπὶ τὴν αἴσιν τῷ ξένῳ, ἔδ' ἐπὶ παιδοποιεῖται
τέχνη, ἔδ' ἐπὶ μηχανῇ ἔδεμναι. εἰάν τις πρὸς ταῦτα ποιῇ, γρα-
φὴν πεποίηκε κατ' αὐτῶν εἶναι πρὸς τὸς θεσμοθέτας, κατὰ τε τὴν
ξένου καὶ τὴν ξένης, καὶν αἰσῶ, πεπεσῶς κελδί. ὡς οὐκ ἐστὶ ξένη
Νεαίρα αὐτῇ, τὰθ' ὑμῖν βέλομαι ἐξ ἀρχῆς ἐπιδείξαι. ἐπὶ γὰρ

pro legibus, pro iustitia, pro vobis ipsis.

ADVOCATIO.

Quibus affectus iniuriis, Athenienses, a Ste-
phano ad accusandam Neaeram ascenderim,
Theomnestus vobis exposuit: peregrinam au-
tem esse Neaeram, et contra leges nupsisse
Stephano, id ego perspicue demonstrabo. ac
primum lex vobis recitabitur, qua Theomne-
stus actionem hanc instituit, et causa haec
apud vos agitur. LEX. SIN HOSPEM MU-
LIEREM CIVEM DUXERIT QUACUN-
QUE ARTE AUT MACHINATIONE QUI-
VIS ATHENIENSIVM CUI ID LICET
EVM APUD SEXVIROS ACCVSATO QUI
SI DAMNATVS FVERIT VENVDETVR

TVM IPSE TVM RES EIVS FAMILIARIS
ET TRIENS SIT EIVS QVI REVM PER-
EGERIT SIMILITER SI ET PEREGRI-
NA CIVI CIVIAM NVPSERIT PARI RA-
TIONE IS ETIAM QVI PEREGRINITA-
TIS DAMNATAM HABVERIT IN MA-
TRIMONIO MILLE DRACHMIS MVLT-
CTETVR. Legem, iudices, audiistis, quae
nec peregrinam civi nubere, neque civem
mulierem peregrino, neque suscipere ex ea
liberos arte vlla aut machinatione sinit;
quae si quis violarit, actionem contra eos
dedit apud sexuiros, tam contra peregri-
num, quam contra peregrinam; qui si da-
mnetur, eos venundari iubet. iam pere-
grinam esse Neaeram, id vobis ab ipso pri-
mordio

ταύτας παιδίους ἐκ μικρῶν παιδίων ἐκτίσατο Νικαρέτι, Χα-
 ρισίῳ μὲν ἔσα ἔ' Ηλείου ἀπελευθέρου, Ἰππίῳ δ' ἔ' μαγείρου τῷ
 ἐκείνου γυνή. δεινὴ δ' ἡ δυναμὴ φύσιν μικρῶν παιδίων σπουδῇ
 διψεσῇ, καὶ ταῦτα ἐπισαμμένη θρέψαι καὶ παιδεύσαι ἐμπείρου,
 τέχνῳ ταύτῃ καλῶσιδασμῇ, καὶ διὰ τῶν τὸν βίον σπουδε-
 γμῶν, περσεύσα δ' αὐτὰς ὀνόματι θυγατέρας, ἵν' ὡς μεγί-
 σοις μὲν πρῶτοις οὖν βυλομήτοις πησιάζειν αὐταῖς, ὡς
 ἐλευθέραις ἔσαι· ἐπειδὴ τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτὰν ἐκείνης,
 συλλήδῳ δ' ἐπὶ τὰ σώματα ἀπέδοτο ἀπασῶν, ἐπὶ αὖ ἔσῳν, Ἀντίαν,
 καὶ Στρατόλαν, καὶ Λεισόκλειαν, καὶ Μελάνειραν, καὶ Φίλαν, καὶ
 Ἰαθυμάδα, καὶ Νεαίραν ταυτίνῃ. ἦν μὲν οὖν ἕκαστος αὐτὴν ἐκτί-
 σατο, καὶ ὡς ἡλευθερώθησαν ὑπὸ τῇ πειραμῶν αὐτὰς πρὸς τὴν
 Νικαρέτι, περιόνητο ἔ' λόγῳ, ἀν' βέλῃσι αἰκεῖν, καὶ μοι περ-
 ισία ἢ ἔ' ὕδατο, δηλώσω ὑμῖν ὡς ἡ Νεαίρα αὐτὴ Νικαρέτι ἦν,
 καὶ εἰργάζετο τὰ σώματι, μισαρνοῦσα τοῖς βυλομήτοις αὐτῇ πη-
 σιάζειν, τῶν ὑμῖν βέλομαι πάλιν ἐπανελθεῖν. Λυσίας γάρ οἱ
 σοφιστῆς, Μετανείρας ὦν ἐραστῆς, ἠβελήθη πρὸς τοῖς ἄλλοις δυνά-
 λωμασιν, οἷς ἀνῆλκεν εἰς αὐτὴν, καὶ μυῆσαι ἠγάμηντο, τὰ μὲν
 ἄλλα ἀναλώματα τὴν κεκλημμένην αὐτὴν λαμβάνειν, ἀ δ' ἂν εἰς
 τὴν ἐορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ὑπὲρ αὐτῆς ἀναλώσι, πρὸς αὐτὴν τὴν

mordio demonstrabo. septem puellas ab ipsa
 infantia emit Nicareta, Charisii Elei li-
 berta, Hippiae coqui eius vxor, gnara et
 perita perspicuendae venustae paruulorum
 naturae, et eos solerter educandi instituen-
 dique scia, vt quae artem eam exerceret,
 atque ex ea re victum collegisset, filiarum
 autem eas nomine compellauit, vt quam
 maximas ab iis, qui earum consuetudinem
 tanquam ingenuarum appetebant, mercedes
 exigeret; postea quam autem florem aetatis
 earum magno cum quaestu prostituit, vno,
 vt ita dicam, fasce, corpora etiam earum,
 cum septem essent, vendidit, Antiae, Stra-
 tolae, Aristocleae, Metanirae, Philae, Isth-
 Vol. III.

miadis, et Neaerae. quam igitur vnusquis-
 que earum emerit, et vt ab iis qui eas a
 Nicareta emerant, libertate donatae sint,
 progressu orationis, si audire voletis, et aqua
 mihi suppetet, vobis explicabo: Neaeram
 autem fuisse Nicaretae, et corpore fecisse
 quaestum, morigeram omnibus, qui cum
 ea congregi precio dato vellent, hoc vobis
 denuo narrabo. Lysias sophista, Metanirae
 amator, voluit praeter alias impensas, quas
 in eam conferebat, eam etiam initiare; quod
 existimabat, reliquos sumptus dominam e-
 ius percipere, quae vero in festum et in-
 itia pro ea insumeret, iis se ab ipsa mu-
 liere gratiam initurum. precatus igitur
 est

ἄνθρωπον χάριν καλῶς εἶδεν. εἰδὼς ἦν τὸ Νικαρέτης, εἰλθεῖν εἰς
τὰ μυστήρια, ἀγνοῦσαν τὴν Μετάνειραν ἵνα μνηστῆρ, καὶ αὐτὸς ἐπέ-
χετο μνήσκειν. ἀφικομένης δὲ αὐτὰς ὁ Λυσίας εἰς μὲν τὴν αὐτῆς
οἰκίαν οὐκ εἰσάγει, αἰχμηδόμενος τὴν τε γυναῖκα, ἣν εἶχε, Βρα-
χύλλης μὲν θυγατέρα, ἀδελφιδὴν δὲ αὐτῆς, καὶ τὴν μητέρα τὴν
αὐτοῦ, πρεσβυτέρων τε ἦσαν, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ διατηρομένῳ ὡς
Φιλόστρατον ὃ τὸν Κολωνῆθεν, ἤθεον ἐπὶ οὐκ αὐτῷ, καὶ
δίσκον ὁ Λυσίας αὐτὰς, τὴν τε Μετάνειραν καὶ τὴν Νικαρέτην.
συνηκολάθει ὃ καὶ Νέαερα αὐτῇ, ἐργαζομένη μὲν ἤδη τῷ σώματι,
νεωτέρα δὲ ἦσα, διὰ τὸ μηδέπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρῆναι. ὡς
οὐκ ἀληθῆ λέγω, ὅτι Νικαρέτης ἦν, καὶ ἠκολάθει ἐκείνη, καὶ ἐμι-
δάσει τῷ βελομένῳ ἀναλίσκειν, τέτων ὑμῖν αὐτὸν τὸν Φιλόστρα-
τον μαρτυρεῖ καλῶ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ ΚΟ-
ΛΩΝΗΘΕΝ ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΕΙΔΕΝΑΙ ΝΕΑΙΡΑΝ ΝΙΚΑΡΕΤΗΣ ΟΥΤΩΣ ΗΣ
ΠΕΡ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΕΙΡΑ ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΕΣΘΑΙ ΠΑΡ ΑΤΤΩΙ
ΟΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΕΠΕΔΗΜΗΣΑΝ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩΙ ΟΙΚΟΥΣΑΙ
ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΙ ΔΕ ΑΤΤΑΣ ΩΣ ΑΥΤΟΝ ΛΤΣΙΑΝ ΤΟΝ ΚΕΦΑΛΟΥ
ΦΙΛΟΝ ΟΝΤΑ ΕΑΥΤΩΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΝ. Πάλιν τίνων, ὧ ἀν-
δρες Ἀθηναῖοι, μετὰ ταῦτα Σίμος ὁ Θεσσαλός, ἔχων Νέαεραν
ταυτηνὴν, ἀφικνεῖται δῶδρος εἰς τὰ Παναθηναῖα τὰ μεγάλα.

est Nicaretam, ut ad initia veniret, Meta-
nira secum adducta ut initiaretur, ipseque
se illam initiaturum est pollicitus. quas, cum
venissent, in suas aedis Lysias non intro-
duxit, veritus cum uxorem quam habebat,
Brachylli filiam, suam neptem, tum ma-
trem suam natu grandem, quae in iisdem
aedibus habitaret; sed ad Philostratum Co-
loneum, coelibem adhuc, et sibi amicum,
deducit eas Lysias, tam Metaniram, quam
Nicaretam. comitabatur eas etiam Neaera,
iam quidem vulgato corpore, sed iunior, et
aetate adhuc immatura. ut igitur vera me
dicere, et fuisse Nicaretae Neaeram, constet,
et secutam illam, et mercedem numeranti

cuius sui fecisse copiam, harum rerum vo-
bis ipsum Philostratum voco testem. TE-
STIMONIUM. PHILOSTRATUS DIONY-
SII FELIVS COLONEVS TESTATUR SCI-
RE SE NEAERAM FVISSE NICARETAE
CVIVS ET METANIRA FVERIT ET AD
SE ESSE DEDVCTAM CVM AD INITIA
HVC VENISSENT DVM CORINTHI DE-
GERENT APVD SE AVTEM ESSE COL-
LOCATAS A LYSIA CEPHALI FILIO
AMICO SVO ET FAMILIARI. Rursus,
Athenienses, deinde Simus Thessalus cum
Neaera ad magna Panathenaea aduenit, co-
mitante eos etiam Nicareta. cum autem di-
verterentur ad Ctesippum Glauconidae fi-
lium,

συνηκολαθεῖ δὲ καὶ ἡ Νικαρέτη αὐτῇ κατήγοντο ὃ καὶ Κτισίππῳ
τῷ Γλαυκωνίδῃ. καὶ συνέπνε καὶ συνεδείπνε ἐνδοτίον πολλῶν Νε-
αιραῶν αὐτῇ, ὡς αὖν ἐταίρα ἔσα. καὶ ὅπῃ ἀληθῆ λέγω, τέτων ὑμῖν οὐδὲ
μάρτυρας καλῶ. καὶ μοι καλῶ Εὐφίλητον Σίμωνος Αἰξωνέα,
καὶ Αἰξόμαχον Κεῖδοῦμου Αλωπεκῆθεν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΕΥΦΙΛΗ-
ΤΟΣ ΣΙΜΩΝΟΣ ΑΙΞΩΝΕΥΣ ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ ΚΡΙΤΟΔΗΜΟΥ ΑΛΩ-
ΠΕΚΗΘΕΝ ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΙΝ ΕΙΔΕΝΑΙ ΣΙΜΟΝ ΤΟΝ ΘΕΤΤΑΛΟΝ Α-
ΦΙΚΟΜΕΝΟΝ ΑΘΗΝΑΖΕ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΙ
ΜΕΤ' ΑΥΤΟΥ ΝΙΚΑΡΕΤΗΝ ΚΑΙ ΝΕΑΙΡΑΝ ΤΗΝ ΝΥΝΙ ΑΓΩΝΙΖΟ-
ΜΕΝΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΕΣΘΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΑΡΑ ΚΤΗΣΙΠΠΩΙ ΤΩΙ
ΓΛΑΥΚΩΝΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΥΜΠΙΝΕΙΝ ΜΕΤ' ΑΥΤΩΝ ΝΕΑΙΡΑΝ ΩΣ Ε-
ΤΑΙΡΑΝ ΟΥΣΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΠΙ-
ΝΟΝΤΩΝ ΠΑΡΑ ΚΤΗΣΙΠΠΩΙ. Μετὰ ταῦτα τίνυν ἐν τῇ Κορίνθῳ
αὐτῆς ἐπιφανῶς ἐργαζομένης, καὶ ἔσης λαμπρῆς, ἄλλοι τε ἐργασαί
γίγνοντο, καὶ Ξενοκλείδης ὁ ποιητής, καὶ Ἰππάρχος ὁ ὑποκριτής, καὶ
εἶχον αὐτὴν μεμιασμένοι. καὶ ὅπῃ ἀληθῆ λέγω, τοῦ μὲν Ξενο-
κλείδῃ οὐκ αὖν δυναίμην ὑμῖν μαρτυρίαν παραχέειν· οὐ γὰρ
ἔωσιν αὐτὸν οἱ νόμοι μαρτυρεῖν. ὅτε γὰρ Λακεδαιμονίοις ὑμεῖς
ἐσώζεσθε, πεσόντες ὑπὸ Καλλιστράτῃ, τότε ἀνελπὼν ἐν τῷ δήμῳ
τῇδε τῇ βοηθείᾳ, ἐωνημένος τὴν πεντηκοστὴν τῶ σίτε ἐν εἰρήνῃ, καὶ

lium, et compotabat et concubabat coram
multis Neaera, tanquam meretrix. et ut
vera me dicere constet, horum vobis testis
voco. age, accerse mihi Euphiletum Simonis
F. Aexonensem, et Aristomachum Cri-
todemi F. Alopecensem. TESTES. EV-
PHILETVS SIMONIS FILIVS AEXONEN-
SIS ARISTOMACHVS CRITODEMI FILIVS
ALOPECENSIS. TESTANTVR SCIRE SE
SIMVM THESSALVM PROPECTVM ESSE
ATHENAS AD PANATHENAEA MAGNA
ET CVM EO NICARETAM ET NEAE-
RAM NVNC REAM EOSQVE DIVERTISSE
APVD CTESIPPVM GLAVCONIDAE FI-
LIVM ET CVM EIS COMPOTASSE NEAE-

RAM TANQVAM MERETRICEM CVM ET-
IAM ALII MVLTII ADESSENT ET COM-
POTARENT APVD CTESIPPVM. Post
haec igitur, cum Corinthi palam quaestum
occepisset, ac nobilitata esset, tum alii eius
amore capti sunt, tum poeta Xenoclidēs, et
Hipparchus histrio, eamque conductam ha-
buerunt. ac me vera dicere, Xenoclidēs te-
stimonio vobis ostendere non possum. leges
enim dicere testimonium non sinunt, quod
vobis Lacedaemonios defendentibus, Cal-
listrato auctore, cum refragatus esset illi de-
fensionī pro concione, frumenti quinquagē-
sima in pace redempta, cumque cum singu-
lis senatus conuentibus pensiones in curia

δέον αὐτὸν καὶ ἀβάλλειν τὰς καὶ ἀβολὰς εἰς τὸ βυλδότηριον καὶ ἀ
 πρυτανείαν, καὶ ἔσθης αὐτῷ ἀτελείας ἐπὶ τῷ νόμῳ, καὶ ἐξελθὼν ἐ-
 κείνῳ στρατείαν, γραφεὶς ὑπὸ Στεφάνου τέττα ἀστράπας, καὶ
 διαβληθεὶς πρὸ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἤλω καὶ ἡπμώθη. καὶ τοι
 πῶς οὐκ οἶέσθε δεινὸν εἶναι, εἰ οὐ μὴ φύσῃ πολίτας, καὶ γνησίως
 μετέχοντες τῇ πόλεως, ἀπεσέσηκε τῇ παρρησίας Στέφανος ἐπὶ
 οὐδὲ ὅ μὴδεν περσθήκοντας βιάζεσθαι Ἀθηναίους εἶναι πρὸς πόδας
 τῶν νόμων; τὸν δὲ Ἰππαρχὸν αὐτὸν ὑμῖν καλῶ, καὶ ἀναγκάσω
 μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνησθαι καὶ τὸν νόμον, ἢ κληθῆσθαι αὐτόν. καὶ μοι
 κάλει Ἰππαρχόν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΙΠΠΑΡΧΟΣ ΑΘΜΩΝΕΤΣ ΜΑΡΤΥΡΕΙ
 ΞΕΝΟΚΛΕΙΔΗΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ ΜΙΣΘΩΣΑΣΘΑΙ ΝΕΑΙΡΑΝ ΕΝ ΚΟΡΙΝ-
 ΘΩΙ ΤΗΝ ΝΥΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗΝ ΩΣ ΕΤΑΙΡΑΝ ΟΤΣΑΝ ΤΩΝ ΜΙ-
 ΣΘΑΡΝΟΤΣΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΠΙΝΕΙΝ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩΙ ΝΕΑΙΡΑΝ ΜΕΤ' ΑΥ-
 ΤΟΤ ΚΑΙ ΞΕΝΟΚΛΕΙΔΟΤ ΤΟΤ ΠΟΙΗΤΟΤ. Μετὰ ταῦτα τοίνυν
 αὐτῆς γίνοντες ἔρασαν δύο, Τιμανορίδης τε ὁ Κορίνθιος, καὶ Εὐκρά-
 τῆς ὁ Λευκάδιος. οἱ, ἐπειδὴ πρὸς πολυτελεῖς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπι-
 τάγμασιν, ἀξιῶσα τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ἀπὸ τῆς οἰκίας
 παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, καὶ ἀνιῶσα αὐτῆς πρὸς τριάκοντα μνᾶς
 τὸ σῶμα τῆς Νικαρέτης, καὶ ὠνοῦνται αὐτῇ παρ' αὐτῆς νόμῳ
 πόλεως, καθάπαξ αὐτῶν δέλλω εἶναι, καὶ εἶχον, καὶ ἐχρῶντο ὅσον
 ἡβέλοντο αὐτῇ χρένον. μέλλοντες δὲ γαμεῖν, περσάσθωσαν αὐτῇ,

numerare oporteret, et legibus data im-
 munitate frueretur, in eam expeditionem
 non progressus, et a Stephano desertae mi-
 litiae accusatus, et apud iudices in odium
 atque invidiam adductus, damnatus, igno-
 miniaque notatus est. an vero non iniquum
 esse putatis, cum natura ciues, et legitima
 ratione ciuitatis participes, a Stephano ciui-
 tate sint priuati: eos qui omnino alieni sunt,
 per vim pro Atheniensibus intrudi contra
 omnis leges? Hipparchum autem vobis i-
 psum voco, et cogam testari, aut eiurare
 secundum legem, aut citabo eum. age voca
 mihi Hipparchum. TESTIMONIUM. HIP-

PARCHVS ATHMONENSIS TESTATUR
 XENOCLIDEM ET SE CONDVXISSE NE-
 AERAM CORINTHI EAM QVAE NVNC
 REASIT TANQVAM MERETRICEM PRO-
 STITVTAE PVDICITIAE ET CORINTHI
 SECVM COMPOTASSE NEAERAM ET CVM
 XENOCLIDE POETA. Post haec eius ama-
 tores fiunt duo: Timanorides Corinthius,
 et Eucrates Leucadius. qui, quoniam sum-
 ptuosa erat Nicareta, et imperiosa, petebat-
 que quotidianas impensas omnis sibi sub-
 ministrari, precio corporis eius triginta mi-
 nis numerato Nicaretæ, eam ab illa, more
 vrbis, emerunt, vt omnino ancilla sua esset,
 eam-

ὅτι ἔβλεπον) αὐτὴν σφῶν αὐτῶν ἑταίραν γεγνημένην ὄραν ἐν Κορίνθῳ ἐργαζομένην, ἔδ' ὑπὸ πορνοβοσκῷ ἔσαν· ἀλλ' ἠδέως ἂν αὐτοῖς εἴη, ἑλαττόν τε τ' ἀργύριον κομίσασθαι παρ' αὐτῆς ἢ κατέθεσαν, καὶ αὐτὴν ταύτῃ ὄραν π' ἀγαθὸν ἔχουσιν. ἀφιέναι οὖν αὐτῇ ἔφασαν εἰς ἐλευθερίαν χιλίας δραχμὰς, πεντακοσίας ἑκά- τερες δ' εἴκοσι μνᾶς ἐκέλευον αὐτὴν ἐξουρῶσαν αὐτοῖς λαποδῆναι. ἀκῆσασα δ' αὐτὴ τὰς λόγους τέτρε, τῷ τε Εὐκράτει καὶ Τιμανορίδῃ, μεταπέμπεται εἰς τὴν Κορίνθον ἄλλας τε τῶν ἐρασῶν τῶν γεγνημένων αὐτῇ, καὶ Φρυγίωνα τὸν Παιανίεα, Δή- μωνος μὲν ὄντα υἱὸν, Δημοχάρει δ' ἀδελφόν, ἀσελγῶς δ' ἐ πο- λυτελῶς διάγοντα τὸν βίον· ὡς ὑμῶν ④ πρεσβύτεροι μνημονό- ρουν. ἀφικομένη δ' ὡς αὐτὴν ὁ Φρυγίωνος, λέγει πρὸς αὐτὸν τὰς λόγους ἃς εἶπον πρὸς αὐτὴν ὁ, τε Εὐκράτης καὶ Τιμανορίδας, καὶ δίδωσιν αὐτῇ τὰ ἀργύρια, ὃ πρὸς τῶν ἄλλων ἐρασῶν ἐδασμολό- γησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγυσσα, καὶ εἶπ' ἄρα αὐτὴν πεποιήσατο· καὶ δέεται αὐτὴν πρὸς τὸ Ἰππίοιπον, ὃ πρὸς ἑ- δὲ εἰς τὰς εἴκοσι μνᾶς, καταθέσθαι ὑπὲρ αὐτῆς τῷ τε Εὐκράτῃ καὶ τῷ Τιμανορίδῃ, ὥστε ἐλευθέραν εἶναι. ἄσμενος δ' ἀκῆσας ἐκείνος τὰς λόγους τέτρε αὐτῆς, καὶ λαβὼν τὰ ἀργύρια, ὃ παρὰ τῶν ἐρασῶν τῶν ἄλλων εἰσλήχθη αὐτῇ, καὶ πρὸς τὸ Ἰππίοιπον αὐτὸς, κα- τατίθησιν αὐτῆς τὰς εἴκοσι μνᾶς τῷ τε Εὐκράτῃ καὶ τῷ Τιμανο-

eamque habuerunt, et usurparunt quandiu voluerunt. ducturi autem uxores, ei denun- ciant, se nolle eam, quae sua amica fuisset, Corinthi videre quaestum facientem, aut le- noni seruientem: malle minus argenti ab ea recipere quam numerassent, et ipsam secun- diore fortuna videre vtentem. remittere igitur ei se dicebant ad libertatem mille dra- chmas, quingentas vtrumque: viginti au- tem minas, ipsam comparare, sibi red- dere iuebant. quae auditis his Eucratis et Timanoridae verbis, Corinthum accersit cum alios veteres suos amatores, tum Phry- nionem Pacaniensem, Demonis filium, De-

mocharis fratrem, vitam agentem luxurio- sam, et sumptuosam, vt vestrum seniores meminerunt. profecto igitur ad eam Phry- nione, orationem Eucratis et Timanoridae ei refert, dat argentum, quod ab aliis ama- toribus tributi nomine exegerat, collecta ad libertatem conquirenda, et si quid ipsa forte comparferat: eumque rogat, vt reliquo ad- iecto quod deesset viginti minis, pro se Eu- crati, et Timanoridae, quo liberaretur, nu- meraret. quibus ille verbis libenter auditis, acceptoque argento quod mulieri a ceteris amatoribus collatum erat, et eo quod deerat de suo adiecto, viginti minas, eius precium, Eucrati

εἶδῃ ἐπ' ἐλευθερίᾳ, καὶ ἐφ' ᾧ ἐν Κορίνθῳ μὴ ἐργάζεσθαι. καὶ ὅτι
ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τέτον ὑμῖν τὸν πρῶτον ἀντιμαρτυροῦμαι καλῶ.
καὶ μοι καλὴ Φίλαγρον Μελιτιά. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΦΙΛΑΓΡΟΣ ΜΕ-
ΛΙΤΕΤΕ ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΠΑΡΕΙΝΑΙ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩΙ ΟΤΕ ΦΡΥΝΙΩΝ Ο
ΔΗΜΟΧΑΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΤΕΤΙΘΕΙ ΕΙΚΟΣΙ ΜΝΑΣ ΝΕΑΙΡΑΣ
ΤΗΣ ΝΤΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗΣ ΤΙΜΑΝΟΡΙΔΗ ΤΩΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩΙ ΚΑΙ
ΕΥΚΡΑΤΗ ΤΩΙ ΛΕΥΚΑΔΙΩΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΙΣ ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΩΙ-
ΧΕΤΟ ΑΠΑΓΩΝ ΑΘΗΝΑΖΕ ΝΕΑΙΡΑΝ. Αφικόμηνος τοίνυν δούρος,
ἔχων αὐτὴν, ἀσελγῶς καὶ ἀσεβῶς ἐχρῆτο αὐτῇ, καὶ ἐπὶ τὰ δαίπνα
ἔχων αὐτῇ πᾶνλαχρῶς ἐπορεύετο, ὅποι πῖνοι, ἐκώμαζε τ' αἰεὶ μετ'
αὐτῆς, σιωπῶν τ' ἐμφανῶς ὁπότε βεβληθεὶ πᾶνλαχρῶς, φιλοπρίαν τὴν
ἐξουσίαν πρὸς τὴν ὁρῶντας ποιούμενος. καὶ ὡς ἄλλος τε πολλὸς
ἐπὶ κῶμον ἔχων ἦλθεν αὐτῇ, καὶ ὡς Χαβείαν τὸν Αἰξωνέα, ὅτε
ἐνίκα ἐπὶ Σωκράτιδος ἀρχοντος τὰ Πύθια τῷ τεθρίπῳ, ὃ ἐπείατο
πρὸς τῷ παίδων τῷ Μίτυ. ἔργον ἄρ' ἔχων ἐν Δελφῶν
εἰσία τὰ ἑλληνικά ἐπὶ Κωλιάδι. καὶ ἐκεῖ ἄλλοι τε πολλοὶ συνεγι-
νοντο αὐτῇ μεθύσει, καθύδοντος ἔργον Φρυγίωνος, καὶ ὁ διάκονος οἱ
Χαβείας, ὁ πρᾶπιζαν πρῶτον ἀντιμαρτυροῦμαι. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τὸς
ὁρῶντας ὑμῖν καὶ παρόντας μαρτυροῦμαι παρέξομαι. καὶ μοι καλὴ
Χιωνίδην Ξυπεταῖωνα, καὶ Εὐθετίωνα Κυδαθηναιέα. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Eucrati et Timanoridæ nūmerat pro liber-
tate, eaque condicione vt ne Corinthi quae-
stum faceret. et vt vera me dicere cogno-
scatis, hunc vobis qui interfuit, testem vo-
cabo. age voca Philagrum Melitensem. TE-
STIMONIUM. PHILAGER MELITENSIS
TESTATUR INTERFUISSE SE CORINTHI
QUVM PHRYNIO DEMOCHARIS FRATER
VIGINTI MINAS PRO NEAERA NVNC
REA NVMERARET TIMANORIDAE CO-
RINTHIO ET EVCRA TI LEVCADIO AR-
GENTOQVE NVMERATO NEAERAM SE-
CVM ATHENAS AVHERET. Profectus
igitur huc, eam petulanter et proterue ha-
buit, ad coenas, ad potationes quoscumque
secum adduxit, semper igitur cum ea co-

messabatur, remque palam vbicunque erat
libitum, habebat, quod eam licentiam apud
spectatores laudi sibi duceret. adducebat eam
comeflatum cum ad alios multos, tum ad
Chabriam Aexonensem, cum is, Socratide
praetore, quadrigis Pythia vicisset, quas e-
merat a Mityis Argyrii liberis, et Delphis
rediens, epulas in Coliade praeberet pro-
pter victoriam. ibi et alii multi cum ea ebria,
dormiente Phrynione, rem habuerunt, et
ministri Chabriae, qui mensam struxerant.
haec a me vere dici vt intelligatis, testis
vobis producam eos qui viderunt, quique
interfuerunt. age voca mihi Chionidem Xy-
petaconem, et Euthetionem Cydathenacen-
sem. TESTIMONIUM. CHIONIDES XYPE-
TAEON

ΧΙΩΝΙΔΗΣ· ΕΤΠΕΤΑΙΩΝ ΕΥΘΕΤΙΩΝ ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΤΕ ΜΑΡΤΥ-
 ΡΟΥΣΙ ΚΛΗΘΗΝΑΙ ΤΠΟ ΧΑΒΡΙΟΥ ΕΠΙ ΔΕΙΠΝΟΝ ΟΤΕ ΤΑ ΕΠΙΝΙ-
 ΚΙΑ ΕΙΣΤΙΑ ΧΑΒΡΙΑΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΤΟΥ ΑΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣΤΙΑ-
 ΣΘΑΙ ΕΠΙ ΚΩΛΙΑΔΙ ΚΑΙ ΕΙΔΕΝΑΙ ΦΡΥΝΙΩΝΑ ΠΑΡΟΝΤΑ ΕΝ ΤΩ
 ΔΕΙΠΝΩ ΤΟΤΤΟΥ ΕΧΟΝΤΑ ΝΕΑΙΡΑΝ ΤΗΝ ΝΥΝΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕ-
 ΝΗΝ ΚΑΙ ΚΑΘΕΤΔΕΙΝ ΣΦΑΣ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΦΡΥΝΙΩΝΑ ΚΑΙ ΝΕΑΙ-
 ΡΑΝ ΚΑΙ ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΑΙ ΑΥΤΟΙ ΑΝΙΣΤΑΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ
 ΠΡΟΣ ΝΕΑΙΡΑΝ ΑΛΛΟΥΣ ΤΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΝΩΝ ΤΙΝΑΣ ΟΙ ΗΣΑΝ
 ΧΑΒΡΙΟΥ ΟΙΚΕΤΑΙ. Επειδή τίνυν ἀσελγῶς πρὸς πλησίον ἑαυ-
 τῶ Φρυγίων, καὶ ἔχ' ὡς ὦλεο ἡγαπάτο, καὶ ἔπ' ὑπερέει αὐτῇ ἃ
 ἐβέλειο· συσπιδασαμένη αὐτῷ τὰ ἐκ τ' οἰκίας, καὶ ὅσα ἦν αὐτῇ
 ὑπ' ἐκείνης περὶ τὸ σῶμα καλεσπιδασμῶνα ἱμάτια καὶ χερσία, καὶ
 θερραπαῖνας δύο, Θερσίαν, καὶ Κοκαλίην, ἀποδιδράσκει εἰς Μεγαρα,
 ἡ δ' ὁ χερόν, ὅτι, ὃ Ασεῖ μὲν ἦν ἀρχὸν Ἀθήνησιν, ὁ καὶ εὖ
 ὦ, ἐν ᾧ ἐπολεμείθ' ὑμεῖς πρὸς τὰς Λακεδαιμονίους τὸν ὕστερον
 πόλεμον. διατρέψασα δ' ἐν τοῖς Μεγαρίσι δύο ἔτη, τὸν τ' ἐπ'
 Ασεῖ ἀρχὸν καὶ Ἀλκιθένης ἐπ' αὐτὸν, ὡς αὐτῇ ἡ ἀπὸ τῆς σώ-
 ματος ἐργασία ἔχ' ἱκανὴν ἀπορίαν παρείχεν, ὥς διοικεῖν τὴν
 οἰκίαν, πολυτελὴς δ' ἦν. ὧ μὲν γὰρ ἦσαν ἀνελδύθεροι καὶ μικρολό-
 γοι, ξένων δ' ἐκ πολλῶν Ἰπιδημία ἦν αὐτόδι, διὰ τὸ πόλεμον εἶναι,

TAEΘ EUTHETIO CYDATHENAEENSIS
 TESTANTVR SE VOCATOS FVISSE AD
 COENAM CVM CHABRIAS OB VICTORI-
 AM CVRVLIS CERTAMINIS EPVLVM
 PRAEBERET CONVIVIOQVE IN COLIA-
 DE EXCEPTOS SCIREQVE SE PHRYNIO-
 NEM ADFVISSE IN COENA ILLIVS SE-
 CVM ADDVCTA NEAERA EA QVAE
 NVNC PERICLITETVR ET SE DORMIS-
 SE ET PHRYNIONEM ET NEAERAM
 SEQVE SENSISSE NOCTV ASSVREXISSE
 AD NEAERAM TVM ALIOS TVM MINI-
 STROVVM QVOSDAM QVI CHABRIAE
 SERVI ESSENT. Cum autem importune et
 contumeliose a Phrynione haberetur, non vt
 putarat, amaretur, neque is ei ad votum

obsequeretur, conuasata eius suppellectile,
 et quae is ei vestimenta compararat, aureis-
 que ornamentis, cum duabus ancillis Thratta
 et Cocalina, Megara aufugit. id est eo tem-
 pore factum, quo Astius praeturam gessit
 Athenis, qua tempestate vos posterius cum
 Lacedaemoniis bellum gerebatis. commo-
 rata igitur Megaris est biennium, et Astii,
 et Alcisthenis praetoris annum: cum qui-
 dem ei quaestus corporis non satis magnas
 ad alendam familiam domumque instru-
 dam copias suppeditaret (sumptuosa enim
 erat) quod et ciues illiberales essent et te-
 naces, et hospites ibi non frequentes versa-
 rentur, propter bellum, cum Megarenses
 Laconibus studerent, et vos mari imperare-
 tis,

Ἐ τὰς Μεγαρίδας Λακωνίδην, ἥ ἡ θαλάττης ὑμᾶς ἀρχεν, εἰς τὴν Κόρινθον ὅδε ἔλκω αὐτῇ ἐπορευθεῖν, διὰ τὸ ἔπι τῷ αὐτῷ ἀπὸ λάρχθαι ἀπὸ τῆς Εὐκράτης καὶ τῆς Τιμανορίδας, ὥς ἐν Κόρινθῳ μὴ ἐργάζεσθαι. ὥς ἂν γίγνηται ἡ εἰρήνη ἡ ἔπι Φρασικλείδῃ ἀρχοντὶ, Ἐ ἡ μάχη ἡ ἐν Λακωνοῖς Θεβαίων Ἐ Λακεδαιμονίων, τότε ἔπι δημήσθου Στέφθον τετονὶ εἰς τὰ Μέγαρα, καὶ καταγόμηνον ὡς αὐτῷ, ἐταίραν ἔσαν, καὶ πλησιάσαντα αὐτῇ, διηγησαμένη πᾶσι τὰ πεπραγμένα, καὶ τῷ ὕβρις τῆς Φρυγίωνος, καὶ ἔπιδῶσα αὐτῇ ἔλκω ἔχουσα παρ' αὐτῆς, ἔπιθυμῶσα μὲν τὴν ἐνθάδε οἰκήσεως, φοβερὴν δὲ τὸν Φρυγίωνα, διὰ τὸ ἡδίκηκεναι μὲν αὐτὴν, ἐκείνον δὲ ὀργίλως ἔχειν αὐτῇ, σοβαρὴν δὲ καὶ ὀλίγων εἰδῶν αὐτῆς τὸν τρόπον ὄντα, (περίστα) Στέφθον τετονὶ αὐτῆς. ἐπάρει δὲ αὐτὴν ὅτι ἐν τῇς Μεγαρίδας τῷ λόγῳ, καὶ φύσιν, ὡς κλαύσοιτο ὁ Φρυγίων, εἰ ἄψαιτο αὐτῆς, αὐτὸς δὲ γυναικα αὐτῷ ἔξω, τὰς τε παῖδας ὅτι ὄντας αὐτῇ τότε εἰσάξων εἰς τὰς φράτορας ὡς αὐτῆς ὄντας, Ἐ πολίτας ποιήσων, ἀδικήσας δὲ ἔδειξαι ἀνθρώπων ἀφικνεῖται αὐτῷ ἔχων δούλους ἐκ τῶν Μεγαρίων, καὶ παῖδα μὲν αὐτῆς τρία, Πρύξενον, καὶ Αἰσίωνα, καὶ θυγατέρα, ἣν νυνὶ Φανὼ καλεῖται, καὶ εἰσάγει αὐτὴν καὶ τὰ παῖδα εἰς οἰκίδιον, ὃ ἦν αὐτῇ παρὰ τὸν ψιθυριστὴν Ερμῶν μετὰ τὴν Δωροθέαν τῆς Ελευσινίης οἰκίας, καὶ τὴν Κλινομάχην,

tis, Corinthum autem ei redire non licebat, cum ea condicione dimissa esset ab Eucrate et Timanoride, ut ne Corinthi quaestum faceret. ut igitur pax Phraclide praetore facta est, pugna in Leuctris a Thebanis et Lacedaemoniis commissa, Stephanus Megara profectus, apud eam ut meretricem diuersatus, et cum ea congressus est. ibi illa expositis ei rebus omnibus et iniuriis Phrynionis, traditisque pecuniis quas ab illo hinc abstulerat, cupida quidem huc redeundi, sed Phrynionem a se compilatum metuens, quem et sibi iratum, et vehementi esse ac violento sciret ingenio, Stephanum patronum asciscit. is vero Megaris in spem cre-

ctam et verbis inflatam eam, laturum infortunium Phrynionem dictitans, si eam attigisset, seque uxorem eam ducturum, et liberos, quos tum haberet, ad tribulis adducturum, cuiusque facturum tanquam suos, neminemque mortalium ei manus allaturum, pollicitus: huc eam secum Megaris adduxit, et pueros cum ea tris, Proxenum, Aristonem, et filiam, quam nunc Phanonem nominant, et cum ipsam, tum liberos in domunculam introduxit, quae ei erat ad susurrionem Mercurium, intra Dorothei Eleusini aedis et Clinomachi, quam nunc Spintharus ab eo mercatus est septem minis. nam opes Stephani tum haec erant, praeterea quae nihil

ἦν κινὶ Σπίνθαρος παρ' αὐτῆς ἐώνῃ) ἐπὶ αὐτῶν. ὥς ἡ μὲν ὑπάρ-
χουσα Στεφάνῳ ἔσθ' αὐτῇ ἦν, καὶ ἄλλο ἔδεν. δυοῖν δ' ἕνεκα ἦλθεν
ἔχων αὐτὴν, ὡς ἐξ ἀτελείας τε ἔξω καλὴν ἐταίρειν, καὶ τὰ ἐπιτή-
δεια ταύτην ἐργασομένην, καὶ θρέψασαν τὴν οἰκίαν· καὶ γὰρ ἦν αὐτῇ
ἄλλη πρὸς οὐδὲν, ὅτι μὴ συκοφαντίας π. λάβοι. πυνθόμενοι δ'
ὁ Φρυγίων ἐπιδημῶσαν αὐτὴν, καὶ ἔσαν πρὸς τὴν τέττω, πρὸς λαβὼν
νεανίσκος μετ' ἑαυτῆς, καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Στεφάνου,
ἦλθον αὐτὴν ἀφαιρέμενοι καὶ τὸν νόμον εἰς ἐλευθε-
ρίαν, κατηγγύησαν αὐτὴν πρὸς τὸν πολεμάρχον. ὥς ἀληθῆς λέγω,
τέττων αὐτὸν μάρτυρα ὑμῖν τὸν τότε πολεμάρχον παρέξομαι.
καὶ μοι καλὴ Αἰτήτω Κιριάδην. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Αἴτης ΚΙΡΙΑΔΗΣ
ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΝΤΟΣ Αὐτοῦ ΚΑΤΕΓΓΤΗΘΗΝΑΙ ΝΕΑΙ-
ΡΑΝ ΤΗΝ ΝΥΝΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗΝ ΤΠΟ ΦΡΥΝΙΩΝΟΣ ΔΗΜΟΧΑΡΟΥΣ
ΑΔΕΛΦΟΥ ΚΑΙ ΕΓΓΤΗΤΑΣ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΝΕΑΙΡΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΕΥ-
ΡΟΙΑΔΗΝ ΓΛΑΥΚΕΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΝ ΦΑΛΗΡΕΑ.
δηγγυηθεῖσα δ' ὑπὸ Στεφάνου, καὶ ἔσα πρὸς τὴν τέττω, τὴν μὲν αὐτὴν
ἐργασίαν ἔδεν ἥτιον ἢ τὸ πρὸς τὴν ἐργάζετο, οὐδὲν δ' ἰδιωτὸς μεί-
ζος ἐπελάττειτο τὰς βελονὰς αὐτῇ πλησιάζειν· ὡς ἐπὶ πρὸς τὴν
μαλ' ἦδη πινὸς ἔσα, καὶ ἀνδρὶ σωοικῆσα. σωοικοφάνει δ' καὶ
οὐδὲν, εἰ πινὰ ξένον ἀγνώτα πλῆσιον λάβοι ἐργασίαν αὐτῆς, ὡς μοιχὸν

nihil ei erat. duabus autem de causis eam
duxerat, ut et sine sumptu atque immu-
nis formosum scortum haberet, et mulier
ad victum necessaria quaereret, familiam-
que sustentaret; neque enim iste ullos alios
habebat redditus, nisi forte quid per calu-
mnia extorsisset. Phrynio vero, ubi audi-
visset eam in urbe esse, et apud istum diuer-
sari, assumptis secum adolescentibus, et ad
aedis aggressus Stephani, eam ducebat; af-
ferente autem eam Stephano secundum le-
gem in libertatem, apud belliducem spon-
sione illam obstrinxit. ac ut me vera dicere
constet, horum testem eum ipsum, qui tum
Polemarchus fuit, adducam. voca mihi Ae-
VOL. III.

tem Ceriadem. TESTIMONIUM. AETES
CERIADES TESTATUR SE BELLIDUCE
SPONSIONE OBLIGATAM NEAERAM
NUNC REAM A PHRYNIONE FRATRE
DEMOCHARIS ET NEAERAE VADES
ESSE FACTOS STEPHANVM EVROEA-
DAM GLAUCETEM CEPHISIENSEM ET
ARISTOCRATEM PHALEREVM. sponsio-
ne per Stephanum liberata, apud eum com-
morans, eundem quaestum nihilominus,
quem antea factitabat, sed maiores merce-
des exigebat, si quis cum ea rem habere
vellet; ut quae iam praetextum haberet suae
turpitudinis, et nupta esset. calumnias et
iste adiuuabat, si quem hospitem, ignotum,
diui-

ἐπ' αὐτῇ εὐδον ἀποκλείων, καὶ δ' ἐγγύειον περιπαύμεν πολὺ. εἰσ-
 τως. εἰσα μὲν γὰρ ἔχ' ἑπ' ἑσπερινὸν Στεφάνου, ἔτι Νεαίρα, ὥς τα
 καθ' ἡμέραν ἀναλώματα δύνασθ' ὑποφέρειν ἢ ἢ διοίκους συχνη,
 ὁπότε δέοι τῶτον γε καὶ αὐτὴν τρέφειν, καὶ παιδάρεα τέρα, ἃ ἦλθεν
 ἔχουσα ὡς αὐτὸν, ἔ' θερραπαίνας δύο, ἔ' οὐκέτι διακονοῦν, ἄλλως
 τε ἔ' μεμαθηκῆαι μὴ κακῶς ἔχειν τὰ Ἰππιδεα, ἐτέρων ἀναλι-
 πόντων αὐτὴν τὰ ἀσθενέστερα. ἔτι γὰρ δὸς τ' πολυλείας περιποιεῖ
 Στεφάνου τῷ τῷ ἄξιον λόγῳ ἔ' γὰρ πῶ ἦν ῥήτωρ, ἀλλ' ἐπ' συκο-
 φάντις τῷ ἑσπερινῷ ἀφ' ὧν τὸ βῆμα, καὶ γραφομένην μιᾷ, καὶ
 καὶ φανσίῳ, ἔ' Ἰππυγραφομένην ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμας ἔως
 ὑπέπεσε Καλλιστράτῳ τῷ Αφιδναίῳ. ἐξ ὅτου ἢ τρέψῃ, καὶ δὲ ἦν
 αἰτήσας, ἐγὼ ὑμῖν καὶ ἀφ' ὧν τῷ δέξομαι, ἐπειδὴν ἀφ' ὧν ταυτοῖς Νε-
 αίρας ἐπιδείξω ὥς ἐστὶ ξένη, καὶ ὥς μεγάλα ὑμῶς ἠδίκησε, καὶ ὥς
 ἠσέβηκεν εἰς τοὺς θεοὺς ἵν' εἰδῆτε ὅτι καὶ αὐτὸς ὅσῃ ἄξιός ἐστιν ὅσα
 ἐλάττω δέσναι δίκῃ, ἢ καὶ Νεαίρα αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ πολλῷ μείζω, καὶ
 μᾶλλον, ὅσα Ἀθηνῶν φάσκων εἶναι, ἔτω πολὺ τῷ νόμῳ κα-
 ταπεφρόνῃ, καὶ ὑμῶν, καὶ τῷ θεῷ, ὥς ἐστὶ ὑπὲρ τῶν ἡμαρτη-
 ρῶν αὐτῇ ἀχρονόμῳ τολμᾷ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ συκοφαν-
 τῶν ἄλλοις τε καὶ ἐμὲ τρέβοντι, πεποίηκεν αὐτὸν ἔ' ταύτῃ εἰς τηλι-
 κῆτον ἀγῶνα καλῶσθαι, ὥς ἐξελαδῆναι μὴ ταύτῃ ἢ τις ἐστίν,

diuitem, eius amatorem deprehendisset, pro
 adultero intus includens, et argenti multum
 extorquens. nec iniuria. nam res familiaris
 nec Stephano erat, nec Neaerae, vnde quo-
 tidianos sumptus sustinere possent; expensae
 autem permultae erant, quod et istum, et
 se, et tris liberos, quos illa secum adduxerat,
 et duas ancillas, et puerum ministrum alere
 oporteret, praesertim quum bene victitare
 didicisset, ab aliis sustentata prius. neque
 enim e republica reditus aliquo nomine di-
 gnos habebat Stephanus (vt qui nondum ora-
 tor esset, sed calumniator adhuc, ex eorum
 numero qui ad suggestum acclamant, et
 mercede accusant, et indicant, et alienis

sententiis subscribunt) donec in clientelam
 Callistrati Aphidnaei se insinuauit. quo vero
 pacto, et quam ob causam, id quoque vobis
 narrabo, vbi primum de Neaera hac osten-
 dero, eam esse peregrinam, magnisque vos
 affecisse iniuriis, et in deos impiam exstitisse,
 vt cognoscatis, ipsum quoque dignum esse
 non minori supplicio, quam Neaeram, sed
 multo etiam maiore, tantoque magis, quod
 se Atheniensem esse cum dicat, vsque adeo
 et leges contempsit, et vos, et deos, qui pu-
 dore et conscientia suorum scelerum non
 est adductus, vt quiesceret, sed dum et
 alios, et me calumniari non dubitat, effecit,
 vt et ipse, et ista in periculum adduceretur,
 vt

ἐξελεγχθῆναι ὅτι τὴν αὐτὴ πομπήν. λαχόντος τοίνυν ἀπὸ τῆ Φρυ-
νίωνος δίκην, ὅτι αὐτὴ ἀφείλετο Νεαίραν ταυτίῳ εἰς ἐλευθερίαν,
καὶ ὅτι αὐτὴ ἐξῆλθεν ἔχουσα παρ' αὐτῆς αὐτῆς, ὑπεδέξατο, συνήγον
αὐτὰς ④ ἐπιτήδαιοι, καὶ ἐπεισαν καὶ δίκαιαν ἑπιτρέψαι αὐτοῖς. καὶ
ὑπὲρ μὲν τῆ Φρυνίωνος διαιτητὴς ἐκαθέζετο Σάτυρος Αλωπε-
κῆθεν ὁ Λακεδαιμόνιος ἀδελφός, ὑπὲρ δὲ Στεφάνου τεταὶ Σα-
βρίας Λαμπρῆος κοινὸν δὲ αὐτοῖς προσαιρῆναι Διογείτονα Αχαρ-
νέα. συνελθόντες δὲ ἔτοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἀκρόασις ἀμφοτέρων, ὅτε αὐ-
τῆς τῆ ἀνθρώπου τὰ πεπραγμένα, γνώμην ἀπεφώνητο, καὶ ἔτοι
ἐνέμειναν αὐτῇ τὴν μὲν ἀνθρώπου ἐλευθερίαν εἶναι, καὶ αὐτὴν αὐτῆς
κύριαν· αὐτὴ δὲ ἐξῆλθεν ἔχουσα Νεαίρα παρὰ Φρυνίωνος, χροῖς
ἱματίων, καὶ χρυσίων, καὶ θερραπαινῶν, αὐτῇ ἀνθρώπῳ ἡγοράσθη, δο-
δεναί Φρυνίωνι πάντα· συνεῖναι δὲ ἑκατέρῳ ἡμέραν παρ' ἡμέ-
ραν· εἰάν δὲ καὶ ἄλλως πῶς ἀλλήλοις πείθωσι, ταῦτα κύρια εἶναι·
τὰ δὲ ἐπιτήδεια τῇ ἀνθρώπῳ τὸν ἔχοντα αἰεὶ παρέχιν· καὶ ἐκ τῶ
λοιπῶν χρόνος φίλος εἶναι ἀλλήλοις, καὶ μὴ μνησκακεῖν. ἡ μὲν οὖν
γνωθεῖσα διαλλαγὴ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν Φρυνίωνι καὶ Στεφάνῳ
παρὲ Νεαίρας ταυτίσιν, αὕτη εἰν. ὅτι δὲ ἀληθῶς λέγω ταῦτα, τέ-
των ὑμῖν τὴν μαρτυρίαν ἀναγνώσε. καλὴ μοι Σάτυρον Αλωπε-
κῆθεν, Σαβρίαν Λαμπρῆα, Διογείτονα Αχαρνέα. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ut et illa qualis sit exploretur, et istius im-
probitas coarguatur. a Phrynione igitur vo-
catus in iudicium, ob Neeram in liberta-
tem assertam, et ob ea, quae ista domo eius
egressa abstulisset, excepta, conuocatis eis
familiares persuasere, ut sibi arbitrium de-
ferrent. ac pro Phrynione sedit arbiter Sa-
tyrus Alopecensis, frater Lacedaemonii, pro
Stephano Sabrias Lamprensis: communem
autem sibi asciscunt Diogitonem Acharnen-
sem. hi congressi in templo, audita re ex
utroque et ex ipsa muliere, sententiam tu-
lerunt, eamque illi ratam habuerunt: mu-
lierem esse liberam, et sui iuris. quae vero
a Phrynione egressa secum extulisset, prae-

ter vestem, aurum, et ancillas, quae mulieri
empta essent, Phrynioni reddenda esse o-
mnia: copiam vero sui facere debere utri-
que alternis diebus: sin aliter inter eos con-
veniret, id quoque ratum esse oportere: vi-
ctum autem mulieri ab eo suppeditandum,
qui eam quoque tempore haberet: ac de
cetero inter se amicitiam uti colerent, ab-
iecta memoria iniuriarum. decreta igitur ab
arbitris Phrynioni et Stephano de Neera
ista reconciliatio, haec est. quae vere a me
dici uti constet, horum vobis testimonium
recitabitur. voca mihi Satyrum Alopecen-
sem, Sabriam Lamprensem, Diogitonem
Acharnensem. ΤΕΣΤΙΜΟΝΙΥΜ. SATΥΡΥΣ

ΣΑΤΥΡΟΣ ΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ ΣΑΒΡΙΑΣ ΛΑΜΠΡΕΤΣ ΔΙΟΓΕΙΤΩΝ ΑΧΑΡ-
 ΝΕΤΣ ΜΑΡΤΤΡΟΤΣΙ ΔΙΑΛΛΑΞΑΙ ΔΙΑΙΤΗΤΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙ
 ΝΕΑΙΡΑΣ ΤΗΣ ΝΥΝΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΚΑΙ ΦΡΥΝΙΩ-
 ΝΑ ΤΑΣ ΔΕ ΔΙΑΛΛΑΓΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘ ΑΣ ΔΙΗΛΛΑΞΑΝ ΟΙΑΣ ΠΑΡΕ-
 ΧΕΤΑΙ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ. ΔΙΑΛΛΑΓΑΙ. ΚΑΤΑ ΤΑΔΕ ΔΙΗΛΛΑΞΑΝ
 ΦΡΥΝΙΩΝΑ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΧΡΗΣΘΑΙ ΕΚΑΤΕΡΟΝ ΝΕΑΙΡΑΙ ΤΑΣ
 ΙΣΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΠΑΡ ΕΑΥΤΟΙΣ ΕΧΟΝΤΑΣ ΑΝ ΜΗ ΤΙ
 ΑΛΛΟ ΑΥΤΟΙ ΑΥΤΟΙΣ ΣΥΓΚΩΡΗΣΩΣΙΝ. *ὡς δ' ἀπὸ πηλαγυμνοί
 ἦσαν ④ παρόντες ἐκατέρῳ Ἰπὶ τῇ διαίτῃ, καὶ τοῖς πρῶγμασιν,
 οἶον, οἶμα, φιλεῖ γίγνεσθαι ἐκάστῳ, ἄλλως τε καὶ πρὸς ἑταίρους ἑσθὺς
 αὐτοῖς τ' διαφορᾷς, Ἰπὶ δ' εἵπνον ἦσαν ὡς ἐκατέρῳ αὐτῶν, ὅπῃ
 ἔ Νεαίραν ἔχοιεν καὶ αὐτῇ συνεδείκνυ ἔ συνέπινεν, ὡς ἑταίρα ἔσα.
 ἔ ὅπ' ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλῇ μοι μάρτυρας τὰς συνόνας αὐ-
 τοῖς, Εὐβύλον Περβαλείσιον, Διοπεΐθην Μελιτία, Κτήσωνα ἐκ
 Κερραμίων.* ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΕΥΒΟΥΛΟΣ ΠΡΟΒΑΛΕΙΣΙΟΣ ΔΙΟΠΕΙΘΗΣ
 ΜΕΛΙΤΕΤΣ ΚΤΗΣΩΝ ΕΚ ΚΕΡΑΜΕΩΝ ΜΑΡΤΤΡΟΤΣΙΝ ΕΠΕΙΔΗ ΑΙ
 ΔΙΑΛΛΑΓΑΙ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΑΙ ΠΕΡΙ ΝΕΑΙΡΑΣ ΦΡΥΝΙΩΝΙ ΚΑΙ ΣΤΕ-
 ΦΑΝΩΙ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΣΤΗΝΔΕΙΠΝΗΣΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΙΝΕΙΝ ΜΕ-
 ΤΑ ΝΕΑΙΡΑΣ ΤΗΣ ΝΥΝΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΟΠΟΤΕ ΠΑΡΑ ΣΤΕ-
 ΦΑΝΩΙ ΕΙΗ ΝΕΑΙΡΑ ΚΑΙ ΟΠΟΤΕ ΠΑΡΑ ΦΡΥΝΙΩΝΙ. *Ὅπ' μὲν τοῖ-*

ALOPECENSIS SABRIAS LAMPRENSIS
 DIOGITO ACHARNENSIS TESTANTVR
 A SE ARBITRIS RECONCILIATOS ESSE
 STEPHANVM ET PHRYNIONEM DE NE-
 AERA NVNC REA LITIGANTIS RECON-
 CILIATIONIS AVTEM EAS FVISSE CON-
 DITIONES QVAS EXHIBEAT APOLLODO-
 RVS. RECONCILIATIO. HIS CONDI-
 CIONIBVS RECONCILIARVNT PHRYNI-
 ONEM ET STEPHANVM NEAERA VTER-
 QVE TOTIDEM DIES MENSIS VTATVR
 ATQVE APVD SE HABEAT NISI AL-
 TER ALTERI ALIVD CONCESSERIT.
 vt autem inter eos conuenerat, qui vtrique
 in arbitrio adfuerant, et controuersia, sicut
 fere solet fieri perpetuo, praesertim cum

inter eos de scorto ageretur, ad coenam ita-
 runt ad vtrunque eorum, cum Neeram
 haberent: ipsa et conuolante et compo-
 tante, tanquam meretrice, quae vere a me-
 dici vt constet, voca mihi testis qui vna
 adfuerunt, Eubulum Probalisium, Diopi-
 them Melitensem, Ctesonem e Ceramis.
 TESTIMONIUM. EUBVLVS PROBALISIVS
 DIOPITHES MELITENSIS CTESO E CE-
 RAMIS TESTANTVR POSTQVAM PHRY-
 NIO ET STEPHANVS DE NEAERA IN
 GRATIAM REDIERINT SAEPE SE CON-
 COENASSE EIS ET COMPOTASSE CVM
 NEAERA NVNC REA TAM CVM APVD
 STEPHANVM ESSET NEAERA QVAM
 CVM APVD PHRYNIONEM. Eam igitur
 ab

κιν εἰς δόχης δέλη ἦν, καὶ ἐπεράθη δις, καὶ εἰργάζετο τῷ σώματι, ὡς
 ἑταίρα ἔσα, καὶ ἀπείδρα τὸν Φρυγίωνα εἰς Μέγαρα, καὶ ἤκιστα κα-
 τὰ γυνήθη, ὡς ξένη ἔσα, πρὸς τὸν πολεμάρχον, τῷ τε λόγῳ δὲ
 φαίνω ὑμῖν, καὶ μεμαρτυρή. βέλομαι δὲ ὑμῖν καὶ αὐτὸν Στέ-
 φανον τῶν ἐπιδείξαι κατὰ μεμαρτυρηκότ' αὐτῆς ὡς ἐπὶ ξένη. τὴν
 γὰρ θυγατέρα τὴν ταυτησί Νεαίρας, ἣν ἦλθεν ἔχουσα ὡς τετονί,
 παιδίον μικρόν, ἣν τότε μὲν Στρυβήλῳ ἐκάλει, νυνὶ δὲ Φανῶ,
 ἐκδίδωσι Στέφανον ἑτοσί, ὡς ἔσαν αὐτῇ θυγατέρα, ἀνδρὶ Ἀθη-
 ναίῳ, Φράστορι Αἰγυλῆ, καὶ πρὸς αὐτὴν δίδωσι τριάκοντα μνᾶς.
 ὡς δὲ ἦλθεν ὡς τὸν Φράστορα, ἀνδρὰ ἐργάτην, καὶ ἀκρεβῶς τὸν
 βίον σιωπευγμῶν, οὐκ ἠπίσατο τοῖς δὲ Φράστορι τρέποις δέ-
 σκειν, ἀλλ' ἐζήτει τὰ τ' μηρὸς ἔθνη, καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν,
 ἐν τριάτῃ, οἶμαι, ἔχουσα τετραμυδρῇ. ὁρῶν δὲ Φράστορ αὐτὴν ἔτε
 κοσμίαν ἔσαν, ἔτε δέλεσαν αὐτῇ ἀκρεβῶς, ἅμα δὲ καὶ πεπυσμέ-
 νον σαφῶς ἦδεν, ὅτι Στεφάνου μὲν οὐκ εἶν θυγατρός, Νεαίρας δὲ,
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξηπαλήθη, ὅτε ἠγυῖατο ὡς Στεφάνου θυγατέρα
 λαμβάνων, καὶ ἡ Νεαίρας, ἀλλὰ τότε ἐξ ἄλλης αὐτῇ γυναικὸς
 ἔσαν πρῶτερον, πρὶν ταύτῃ σιωπευγμῇ, ὁρῶντες δὲ ἐπὶ τέτοις
 ἅπασιν, καὶ ὑβρείας ἠγέμενον, καὶ ἐξηπαλήθη, ἐκβάλλει τὴν ἀνθρω-
 πον, ὡς ἐνιαυτὸν συνοικήσας αὐτῇ, κύνεσαν, καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀν-
 ἄπο-

ab initio fuisse servam, et venditam bis, et
 quaestum fecisse corpore, ut meretricem,
 et a Phrynione Megara aufugisse, et reuer-
 sam vadimonio fuisse obligatam apud belli-
 ducem, ut peregrinam, et oratione vobis
 demonstro, et testimoniis est probatum; o-
 stendam autem vobis et ipsum Stephanum
 testificatum, eam esse peregrinam. filiam
 enim Neerae, quam ea secum paruulam
 puellam ad eum adduxerat (Strybelen tum
 vocabant, nunc Phanonem) Stephanus pro
 sua filia cuidam Atheniensi, Phrastori Ae-
 giliensi collocat, dote triginta minarum ad-
 dita. ut autem ad Phrastorem venit, homi-
 nem laboriosum, quique rem familiarem
 accurate instruxisset, non poterat illa Phra-

stori delectari moribus, sed matris instituta
 requirebat, et eandem impunitatem, ut in
 tali licentia educata. Phrastor, qui eam ne-
 que modestam esse videret, neque sibi mo-
 rigeram, simulque sciscitatus esset, et com-
 pertum haberet, eam non esse Stephani fi-
 liam, sed Neerae, seque primum dece-
 ptum, cum desponsam ut Stephani, non ut
 Neerae filiam accepisset, quam suscepisse
 Stephanus ex altera vxore, priusquam du-
 xisset Neeram, diceretur: his omnibus de
 causis ira commotus, seque et contumeliis
 affectum et delusum esse aegre ferens, eiicit
 mulierem, quam annum fere apud sese
 habuerat, praegnantem, dote non reddi-
 ta, cum vero Stephanus ei diem dixisset
 apud

δίδωσι. λαχόν] ὁ δὲ Στεφάνος αὐτῷ δίκην σίτε εἰς Ωιδεῖον τῷ
 πατρὶος καὶ τὸν νόμον, ὃς κελεύει, εἰάν τις ἀποπέμψῃ τὴν γυναῖκα,
 ἀποδιδόναι τὴν πατρὶκα, εἰάν τις μὴ, ἐπ' ἐννέ' ὀβολοῖς τοκοφορεῖν,
 καὶ σίτε εἰς Ωιδεῖον εἶναι δικαστὰς ὑπὲρ τῷ γυναικὸς τῷ κυρίῳ,
 γράφει] ὁ Φράστωρ Στέφανον τῷ νόμῳ γραφὴν πρὸς τὰς θεσμοθέ-
 τας, Ἀθηναῖον ὄντα ξένης θυγατέρα αὐτῷ ἐγχειρῆσαι, ὡς αὐτῷ προσ-
 ῆκεσαν καὶ τὸν νόμον τῷ νόμῳ. καὶ μοι ἀνάγνωθι αὐτόν. ΝΟΜΟΣ.
 ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΕΚΔΙΔΩ ΞΕΝΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΝΔΡΙ ΑΘΗΝΑΙΩΙ ΩΣ
 ΕΑΥΤΩΙ ΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑΝ ΑΤΙΜΟΣ ΕΣΤΩ ΚΑΙ Η ΟΤΕΙΑ ΑΥΤΟΥ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΟΝΤΟΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΜΕΡΟΣ ΓΡΑ-
 ΦΕΣΘΩ ΔΕ ΠΡΟΣ ΤΟΤΕ ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΣ ΟΙΣ ΕΞΕΣΤΙ ΚΑΘΑΠΕΡ
 ΤΗΣ ΞΕΝΙΑΣ. τὸν μὲν τῶν νόμων ἀνέγνω ὑμῖν, καθ' ὃν ἐγράφη
 Στέφανος ὑποστὰς ὑπὸ Φράστορος πρὸς τὰς θεσμοθέτας. γυνὴς
 δ' ὅτι κινδυνεύει ἐξελεγχθεῖς ξένης θυγατέρα ἐγχειρῆσθαι, καὶ ταῖς
 ἐσχάταις (ἡμίαις πεντακοσίαις, διαλλάττει) πρὸς τὸν Φράστορα, καὶ
 ἀφίσα] τῷ πατρὶος, καὶ τὴν δίκην τῷ σίτε ἀνείλετο, καὶ ὁ Φράστωρ
 τὴν γραφὴν πρὸς τῶν θεσμοθετῶν. καὶ ὡς ἀληθῶς λέγω, τέτων ὑμῖν
 μάρτυρα τὸν Φράστορα αὐτὸν καλεῖ, ὃ ἀναγκάσθω μαρτυρεῖν καὶ
 τὸν νόμον. καλεῖ μοι Φράστορα Αἰγυλίου. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΦΡΑΣΤΩΡ
 ΑΙΓΥΛΙΕΤΕ ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΕΠΕΙΔΗ ΗΣΘΕΤΟ ΝΕΑΙΡΑΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΕΓ-

apud Odeum, de dote, ex lege quae iubet,
 si dimiserit uxorem, reddat dotem, sin mi-
 nus, nouem obolos usuram pendat, et cu-
 ratori mulieris pro ea de victu ad Odeum
 detur actio, Phrastor Stephanum apud sex-
 viros accusat, eum, cum sit Atheniensis,
 peregrinae filiam pro sua despondisse, ex
 lege hac. age recita mihi legem. LEX. SI
 QVIS AUTEM VIRO ATHENIENSI PERE-
 GRINAM MULIEREM PRO SUA ELOCA-
 RIT IGNOMINIOSUS ESTO ET EIVS RES
 FAMILIARIS PUBLICETUR ET TRIENS
 ESTO EIVS QVI EVM CONVICERIT AC-
 CVSET AUTEM APVD SEXVIROS ALI-
 QVIS EX IIS QVIBVS LICET QVEMAD-

MODVM PEREGRINITATIS. ac legem qua
 Stephanus a Phrastore est apud sexuiros ac-
 cusatus, audiuiatis. cum autem intelligeret,
 se conuictum de peregrinae filia elocata, in
 summo discrimine versaturum, paciscitur
 eum Phrastore, et dote cedit, iudicium de
 victu tollit: Phrastor item actionem apud
 sexuiros institutam. quae ut vera esse con-
 stet, horum vobis ipsum Phrastorem citabo
 testem, et cogam testari, auctoritate legum.
 voca mihi Phrastorem Aegiliensem. TE-
 STIMONIUM. PHRASTOR AEGILIENSIS
 TESTATUR POSTQVAM SENSERIT STE-
 PHANVM SIBI NEAERAE FILIAM DE-
 SPONDISSE PRO SUA SE ADVERSVS EVM
 ACTI-

ΓΥΘΕΑΝΤΑ ΑΥΤΩΙ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΩΣ ΕΑΥΤΟΥ ΟΥΣΑΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ
 ΓΡΑΨΑΣΘΑΙ ΑΥΤΟΝ ΓΡΑΦΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΣ ΚΑΤΑ
 ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΚΒΑΛΕΙΝ ΕΚ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ
 ΟΙΚΙΑΣ ΚΑΙ ΟΥΚΕΤΙ ΣΥΝΟΙΚΕΙΝ ΑΥΤΗΙ ΚΑΙ ΛΑΧΟΝΤΟΣ ΑΥΤΩΙ
 ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΙΣ ΩΙΔΕΙΟΝ ΣΙΤΟΥ ΔΙΑΛΥΣΑΣΘΑΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ.
 ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΩΣΤΕ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗΝ ΑΝΑΙΡΕΘΗΝΑΙ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΘΕ-
 ΣΜΟΘΕΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ ΗΝ ΕΛΑΧΕΝ ΕΜΟΙ ΣΤΕ-
 ΦΑΝΟΣ. *Φέρε δὴ ὑμῖν καὶ ἑτέραν μαρτυρίαν πρὸς χάριτον καὶ τε-
 φράσεως, καὶ τῶν φρασίων αὐτῆς ἐς ἡμετέρας, ὡς ἐστὶν ἐν τῇ Νεαίρᾳ.
 αὐτῇ. καὶ πολλὰ χροῖα γὰρ ὑστερον ἢ ἐξέπεμψεν ὁ φράσιος τὴν
 τῆς Νεαίρας θυγατέρα, ἠδένησε, καὶ πάνυ πονήσας διέλετο, καὶ
 εἰς πᾶσαν ἀπορίαν κατέστη. διαφορὰς δὲ ἔσθις αὐτῇ παλαιὰς
 πρὸς τὰς οἰκείους τὰς αὐτῆς, καὶ ὀργῆς, καὶ μίσους, πρὸς ᾧ καὶ ἀπαι-
 ῶν, ψυχαγωγέμενος ἐν τῇ ἀδελφείᾳ τῇ θεραπίᾳ, ὑπὸ τε τῆς
 Νεαίρας καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· ἐβλάδιον γὰρ πρὸς αὐτὸν ὡς ἡ-
 δένει καὶ ἐρημῶ· ἦν τῇ θεραπύδῳ τὸ νόσημα, τὰ πρὸς φροῦ-
 τῇ νόσῳ φέρεσθαι καὶ ἰησοπομέμεναι. ἴσσε δὴ καὶ αὐτοὶ ὅσα ἀξία
 ἐστὶ γυνὴ ἐν ταῖς νόσοις παρῆσα κάμνοντι ἀνδρῶν. ἐκείδῃ δὴ τὸ
 παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ θυγάτηρ ἡ Νεαίρας ταυτοῖ, ὅτ' ἐξέπεμψθη
 ὑπὸ τῆς φράσεως κύστα, πυθομένη, ὅτι καὶ Στεφάνος εἶναι θυγάτηρ,*

ACTIONEM INSTITVISSE APUD SEXVI-
 ROS ET MULIEREM EIECISSE DOMO
 NEQUE HABERE ADHVC IN MATRIMO-
 NIO ITEM QVVM SIBI STEPHANVS AD
 ODEVM DE VICTV DIEM DIXISSET SE-
 CVM TRANSEGISSE STEPHANVM VT A-
 CTIO APVD SEXVIROS TOLLERETVR I-
 TEMQVE STEPHANVS ACTIONE DE VI-
 CTV CONTRA SE INSTITVTA DESISTE-
 RET. Age vero vobis etiam alterum testi-
 monium exhibeamus, et Phrastoris et tri-
 bulium eius, et gentilium, vnde constet
 peregrinam esse Neaeram. non multo enim
 postquam ex aedibus ablegarat Phrastor
 Neacrae filiam, in morbum incidit, pessi-

meque habuit, et omnibus difficultatibus est
 conflictatus. quia vero cum cognatis suis ei
 vetus simultas erat, et ira, et odium, super-
 que ipse liberis orbus, delinitus est in mor-
 bo, cura et obsequio tum Neacrae, tum eius
 filiae; itabant enim ad eum cum aegrotaret,
 neminemque haberet a quo in morbo cura-
 retur, opportuna ei malo remedia ferentes,
 et reuifcentes. neque vero ipsi ignoratis,
 quanti precii sit in morbis mulier affidua
 apud hominem aegrotantem. denique per-
 suasum ei est, puerulum quem pepererat
 filia Neacrae, cum ablegata fuisset a Phra-
 store praegnans, quod cognouisset, non Ste-
 phani esse filiam, sed Neacrae, fucumque
 sibi

ἀλλὰ Νεαίρας, καὶ ὀργισθέντος ἐπὶ τῇ ἀπάτῃ, πάλιν λαβεῖν, καὶ ποι-
ήσας ὑὸν αὐτῆς, λογισμὸν ἀνθρώπινον, καὶ εἰκότα λογιστόν, ὅτι
πονήσας μὲν ἔχει, καὶ ἐπὶ πολλὴ ἐλπίς εἴη αὐτὸν περιγυήσεσθαι· τῇ
δὲ μὴ λαβεῖν οὐδὲν συγχεῖς τὰ αὐτῆς, μηδὲ ἄπαις τελευτηκέναι,
ἐποίησατο τὸν παῖδα, καὶ ἀνέλαβεν ὡς αὐτόν. ἐπεὶ ὅτι γε ὑγαί-
νων οὐκ ἂν ποιεῖ ἐπράξει, μεγάλῳ τεκμηρίῳ καὶ πεφανεί ἐγὼ ὑμῖν
ἐπιδείξω. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀδελφείας ὁ Φράτωρ,
καὶ ἀνέλαβεν αὐτόν, ὃς ἔχεν Ἰππικῶς τὸ σῶμα, λαμβάνει γυναῖκα
ἀσλὴν καὶ τὰς νόμους, Σατύρην μὲν δὲ Μελιτέως θυγατέρα γνησίαν,
Διιφίλην δὲ ἀδελφὴν. ὥστε ὅτι μὲν ἔχων ἀνεδέξατο τὸν παῖδα,
ἀλλὰ βιασθεὶς ὑπὸ τῆς νόσου, καὶ τῆς ἀπαιδίας, ὃς τῆς αὐτῆς θεραπείας,
καὶ τῆς ἐχθρας τῆς πατρὸς τὰς οἰκείας, ἵνα μὴ κληρονόμοι γένωνται
τῷ αὐτῷ ἂν π. παθεῖ, ταῦτά ἐστιν ὑμῖν τεκμήρια. δηλώσω δὲ καὶ
τὰ ἀκόλουθα αὐτῷ ἐπὶ μάλλον. ὡς γὰρ εἰσηγὼ ὁ Φράτωρ εἰς τὰς
φράτορας τὸν παῖδα ἐν τῇ ἀδελφείᾳ, ὡς τὸν ἐκ τῆς θυγατρὸς τῆς
Νεαίρας, καὶ εἰς τὰς Βρυτιάδας, ὧν καὶ αὐτὸς ἐστὶν ὁ Φράτωρ γνη-
στῆς, εἰδότες, οἶμαι, ὅτι γνησταὶ τὴν γυναῖκα ἢ τις ἦν, ἣν ἔλαβεν ὁ
Φράτωρ τὸ πρῶτον, τὴν τῆς Νεαίρας θυγατέρα, ὃς τὴν ἀπόπεμ-
ψιν τῆς ἀνθρώπου, καὶ διὰ τὴν ἀδελφείαν πεπεισμένον αὐτὸν πάλιν
ἀναλαβεῖν, καὶ ποιήσας τὸν παῖδα, ἀποψηφίζοντα τὸν παῖδος, ὃς
οὐκ ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτῆς. λαχόντων δὲ τῶν Φράτορος

fibi factum aegre ferret, rursus adoptare,
locoque habere filii, humano, nec absurdo
consilio, quum et ipse male affectus esset,
nec magnam vitae spem haberet; et, ne sua
hereditate cognati potirentur, neue ipse or-
bus interiret, cauere vellet. adoptauit igitur
puerum, et ad se recepit. nam id quidem si
valuisset, nunquam facturum, magno ego
et euidenti vobis argumento ostendam. cum
primum enim ab illa infirmitate surrexit
Phrastor, et recreatus est, valetudinēque
confirmauit, ciuem vxorem, vt iubent le-
ges, ducit, Satyri Melitenis legitimam fi-
liam, Diiphili sororem. proinde nec volen-
tem eum recepisse puerum, sed et morbo,

et orbitate, et mulierum obsequiis coactum,
et cognatorum odio, ne sua illi hereditate
potirentur, si quid ei accidisset, haec vobis
argumenta sunt. eademque haec, ea quae
secuta sunt, magis declarabunt. nam cum
puerum Phrastor ad tribulis introduceret in
morbo, eum quem e Neerae filia suscep-
erat, et ad Brytiadas gentilis, quorum et ipse
Phrastor est, quod nollent scilicet gentiles,
mulier ea quacnam esset, quam Phrastor
primum duxerat, Neerae filiam et repudium
mulieris, eumque morbo adductum ad pue-
rum recipiendum non ignorarent, reiciunt
puerum, inque suum album non inscribunt.
cum vero Phrastor eis diem dixisset ob non
in

αὐτοῖς δίκην, ὅτι οὐκ ἐνέγραψον αὐτὸν τὸν υἱόν, προκαλεῖν αὐτὸν
 ὁ γυνήλαι πρὸς τὴν διατηρῆν, ὁμοῦσαι καθ' ἰσῶν τελείων, ἢ μὴ νο-
 μίζειν εἶναι αὐτὸν υἱὸν ἔξ ἀστὸς γυναικὸς, καὶ ἐγγυητὴν τὸν νόμον.
 προκαλεσάμεν ὅ ταῦτα τῇ γυνήτι τὸν Φράστορα πρὸς τὴν δι-
 ατηρῆν, ἔλπεν ὁ Φράστωρ τὸν ὄρκον, καὶ οὐκ ὤμοσε. καὶ ὅτι ἀληθῶς
 ταῦτα λέγω, τέτων ὑμῖν μαρτύρας τὰς παρόντας Βρυτιάδων πα-
 ρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ ΞΑΝΘΙΠΠΟΣ
 ΕΥΡΟΙΑΔΗΣ ΕΤΛΑΒΗΣ ΦΑΛΗΡΕΤΕ ΑΝΤΤΟΣ ΛΑΚΙΑΔΗΣ ΕΥΦΡΑΝΩΡ
 ΑΙΓΙΛΙΕΤΕ ΝΙΚΙΠΠΟΣ ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΙΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤ-
 ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΦΡΑΣΤΟΡΑ ΤΟΝ ΑΙΓΙΛΙΕΑ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΤΩΝ ΟΙ ΚΑ-
 ΛΟΥΝΤΑΙ ΒΡΥΤΙΑΔΑΙ ΚΑΙ ΑΞΙΟΥΝΤΟΣ ΦΡΑΣΤΟΡΟΣ ΕΙΣΑΓΕΙΝ
 ΤΟΝ ΤΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΕΝΝΗΤΑΣ ΕΙΔΟΤΕΣ ΑΥΤΟΙ ΟΤΙ
 ΦΡΑΣΤΟΡΟΣ ΤΙΟΣ ΕΙΗ ΕΚ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΙΡΑΣ ΚΩΛΥ-
 ΕΙΝ ΕΙΣΑΓΕΙΝ ΦΡΑΣΤΟΡΑ ΤΟΝ ΤΙΟΝ. Οὐκ ἔν περὶ φθονὸς Ἰπ-
 δόκην ὑμῖν καὶ αὐτὰς τὰς οἰκειολάτεις Νεαίρας ταυτοὶ καταμεμαρ-
 τυρηκότας ὡς ἐστὶ ξένη, Στέφανόν τε τετόνι τὸν ἔχοντα ταύτην νυνί,
 καὶ συνοικεῖν αὐτῇ, καὶ Φράστορα τὸν λαβόντα τὴν θυγατέρα. Στέ-
 φανον μὲν οὐκ ἐθέλησάντα αἰωνίσασθαι ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς τῆς ταύ-
 τῆς, γραφέντα ὑπὸ Φράστορος πρὸς τὰς θεομοθέτας, ὡς Ἀθηναῖος
 ὢν ξένης θυγατέρα αὐτὰς ἐνεγύησεν, ἀλλ' ἀποσάλλα τῆς πατρικῆς,
 καὶ οὐκ ἀπολαβόντα. Φράστορα δὲ ἐκβαλόντα τὴν θυγατέρα τῆς

inscriptum suum filium, gentiles eum ad ar-
 bitrum prouocant, vt per integra sacra iura-
 ret, omnino putare se, eum suum esse filium,
 e ciue muliere et legibus desponsa susce-
 ptum. hac prouocatione gentilium apud ar-
 bitrum facta, deseruit iusiurandum Phrastor,
 nec iurauit. haec vere a me dici vt intelli-
 gatis, horum vobis testis, qui Brytiadarum
 interfuerunt, exhibebo. TESTES. TIMO-
 STRATVS CEPHALENSIS XANTHIPPOS
 EYROEADES EYLABES PHALEREVS ANY-
 TVS LACIADES EYPHRANOR ARGILI-
 ENSIS NICIPPVS CEPHALENSIS TESTAN-
 TVR ET SE ET PHRASTOREM ARGILI-
 ENSEM ESSE E COETV GENTILIVM QVI
 VOL. III.

BRYTIADAE NOMINENTVR ET POSTV-
 LANTE PHRASTORE VT SVVS FILIVS
 IN GENTILIS INTRODVCRETVR SE
 FILIVM EVM E NEAERAE FILIA ESSE
 NATVM CONSCIOS PROHIBVISSE PHRA-
 STOREM NE FILIVM INTRODVCRET.
 An non igitur euidenter demonstro vobis,
 ipsos etiam Neerae coniunctissimos, in eam
 vt peregrinam dixisse testimonium, tum Ste-
 phanum, qui eam nunc habet in matrimo-
 nio, tum Phrastorem, qui filiam eius du-
 xerat? cum Stephanus filiam istius, a Phra-
 store apud sexuiros accusatus, quod qui A-
 theniensis esset, peregrinae filiam despondi-
 set, defendere noluerit, sed dotem condona-
 rit,

Νεαίρας ταυτησί, γάμουλά τε, ἐπειδὴ ἐπύθετο ἡ Στεφάνου ἔστιν, καὶ τὴν παλαιὰν οὐκ ἀποδόνηα, ἐπειδὴ ἐπέειπε ὕστερον διὰ τὴν ἀδελφικήν τὴν αὐτῆς, καὶ τὴν ἀπειδίαν, καὶ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τὰς αἰκάδας ποιήσασθαι τὸν υἱόν, ἔπει εἰσῆλθον εἰς τὰς γυνήδας, δαψινοποιήσαντες τὴν γυναικὴν, καὶ δίδόντες ὅσον αὐτῇ, ὥς ἐθελούσιντα ὁμολογῆσαι, ἀλλὰ μάλλον ἀνορκῆν παρὰ νόμον, καὶ ἐτίθεν ὕστερον γάμους γυναικὶ αἰσὺν καὶ τὸν νόμον. αὐτὴ γὰρ αἱ πρῶτες φεφάνειαι ἔσται, μεγάλας μαρτυρίας δίδωσκει κατ' αὐτὴν, ὅτι ἐστὶν ἡ Νεαίρα αὕτη. Σχέψαι δὲ καὶ τὴν αἰχρὸν ἐκείνην τὴν Στεφάνου τέττι, καὶ τὴν πονηρίαν ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ εἰδῇτε, ὅτι οὐκ ἔστι Νεαίρα αὕτη αἰσὺν. Επαίνετον γὰρ τὸν Ἀνδρίον, ἐραστὴν οὖν Νεαίρας ταυτησί παλαιόν, καὶ πολλὰ ἀνηλωκότα εἰς αὐτήν, καὶ καταγόμηνον πρὸς τέτοις, ὅποτε Ἰπιδιμήσειεν Ἀθήνας διὰ τὴν φιλίαν τῆς Νεαίρας, Ἰπιδελθούσας ὁ Στέφανος ἔτος, μετὰ πεμψάμενος εἰς ἀγρὸν, ὡς θυὸν, λαμβάνει μαιχρὸν Ἰπιδ τῇ θυγατρὶ τῆς Νεαίρας ταυτησί, καὶ εἰς φόβον καλῶσας, πρὸς τὴν μνῆσιν τελευτῶντα ἔλαβον ἐγὼ γυνήδας τέτων Αἰσώμαχόν τε τὸν Θεσμοθετήσαντα, καὶ Ναυσίφιλον τὸν Ναυσινίκου ἑξ ἀνδρῶν υἱόν, ἀφίησιν ὡς ἀποδώσονται αὐτῷ τὸ δέγναιον. ἐξελθὼν δὲ ὁ Επαίνετος, καὶ αὐτὸς αὐτῇ κύνειτο γάμους, γράφει πρὸς τὰς Θεσμοθέτας γραφὴν Στέφανον τέτονι, ἀδίκως εἰσχωρῆναι ὑπὸ αὐτῇ, καὶ τὸν

rit, eamque non receperit: cum Phrastor Neerae filiam matrimonio sibi iunctam eiicerit, postquam audierat non esse Stephani, dote non reddita, cum postea et infirmitate sua, et orbitate, et odio domesticorum commotus, adoptasset filium, et ad gentiliis introduxisset, puero a gentilibus rejecto, iusiurandum ei deferentibus, iurare soluerit, religionique suam cupiditatem posthabuerit, aliamque postea duxerit ciuem, ut iubent leges. haec enim res ita euidenter, magno testimonio contra eos fuerunt, Neeram esse peregrinam. Sed considerate et sordis Stephani, et improbitatem, ut ex ea quoque perspicatis, Neeram non esse ci-

vem. Epagnetum Andrium, Neerae veterem amatorem, cui ea magno constiterat, et diuerit ad istos, cum Athenas veniebat, solitum, propter Neerae amicitiam, Stephanus per infidias in agrum, per speciem diuinae rei faciendae accersitum, apud istius filiam pro moechno comprehendit, et terrore iniecto triginta ab eo minas extorquet, quarum sponsoribus acceptis, Aristomacho, qui sexuir fuerat, et Nausiphilo, Nausinici viri praetorii filio, missum cum facit, spe argenti ab eo recipiendi. egressus Epagnetus, et sui iuris factus, de Stephano apud sexuiros queritur, per iniuriam se ab eo in vincula coniectum, ex lege quae iubet, si quis

νόμον, ὃς κελούει, εἰάν τις ἀδίκως εἴρῃ ὡς μοιχόν, γράφειται πρὸς
 τὰς θεσμοθέτας ἀδίκως εἰσχωρῆναι. καὶ μὲν ἔλη τὸν εἰρξάντα καὶ
 δόξῃ ἀδίκως ἐπιβεβυλευμένον, ἀθώον εἶναι αὐτὸν, καὶ τὰς ἐγρήπτας
 ἀπηλλάχθαι τῆς ἐγρήπτης· εἰάν τῃ δόξῃ μοιχὸς εἶναι, πωρᾶσθαι αὐ-
 τὸν κελούει τὰς ἐγρήπτας τῷ ἐλόντι, ἐπὶ τῇ δίκῃ, ἀνὰ εἴχην
 εἰδίει, καὶ ὅς, π. ἂν βεληθῇ, ὡς μοιχῷ ὄντι. καὶ δὴ τοῦτον τὸν
 νόμον γράφει αὐτὸν ὁ Επαίνειος, καὶ ὁμολογεῖ μὲν καὶ τῇ ἀν-
 δρώπῳ, ὅτι μὲν τοι μοιχὸς γε εἶναι· ὅτε γὰρ Στεφάνου θυγατέρα
 αὐτὴν εἶναι, ἀλλὰ Νεαίρας, τὴν τε μητέρα αὐτῆς σκωιδέναι πλη-
 σιάζουσαν αὐτῷ, ἀνηλωκέναι τε πολλὰ εἰς αὐτάς, τρέφει τε, ὅποτε
 ἐπιδημήσει, τὴν οἰκίαν ὅλῳ, τὸν τε νόμον ἐπὶ τέτοις παρρη-
 σίαι, ὅς ὅτι εἰ ἐπὶ ταύταις μοιχὸν λαβεῖν, ὅποσαι ἂν ἐπὶ ἐρ-
 γασίῃ καὶ τῷ, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλώσιν π. ἀποπεφασμένως,
 ἐργασίῃ φάσκων καὶ τὸτο εἶναι τὴν Στεφάνου οἰκίαν, καὶ τὴν
 ἐργασίαν ταύτῃ εἶναι, καὶ ἀπὸ τέτων αὐτὴς ὑπορεῖν μάστιγα.
 τέττοις τῇ τῶν λόγων λέγει· τῷ Επαίνει, καὶ τὴν γραφὴν γε-
 γραμμένην, γὰρ Στέφανος ἔπος, ὅτι ἐξελεγχθήσε· παρρη-
 σίαν καὶ συκοφαντῶν, διαίαν ἐπιτρέψας πρὸς τὸν Επαίνειον αὐτοῖς
 τῆς ἐγρήπτης, ὥστε τῆς μὲν ἐγρήπτης αὐτὸν ἀφείδω, τὴν δὲ γραφὴν
 ἀνελέω τὸν Επαίνειον. πεισθέντες δὲ τῷ Επαίνει, ἐπὶ τέτοις,
 καὶ ἀνελεμένη τὴν γραφὴν ὡς εἶδωκε Στέφανον, ἡμοῦς συν-

quis aliquem per iniuriam pro adultero vin-
 xerit, ut apud sexuiros conqueratur, se per
 iniuriam in vincula esse coniectum. quod si
 eum qui vinxit, vicerit, et per iniuriam in-
 fidiis appetitus esse videatur, ipsum inde-
 mnem esse, et sponsores sponione solui: sin
 moechus esse videatur, sponsores iubentur
 eum accusatori tradere, cui, ense excepto,
 eum in praetorio, suo arbitratu, ut adul-
 terum tractare liceat. hac lege igitur eum
 accusat Epaeetus, se usum esse muliere fa-
 tetur, moechum esse negat: neque enim
 Stephani esse filiam, sed Neaerae, matrem-
 que consciam esse ipsorum consuetudinis,
 seque multum eis impendisse, totamque cum

adfit, alere familiam, et legem exhibet,
 quae vetat apud eas pro moecho arripi quem-
 quam, quae in taberna meritoria sedent,
 aut in foro aliquid manifeste vendant: taber-
 nam esse eam ipsam Stephani domum dicti-
 tans, et quaestum eas istum facere, et inde
 maxime locupletari. quae verba cum iacta-
 ret Epaeetus, et actionem instituisset, in-
 telligens Stephanus, se ut et lenonem et ca-
 lumniatorem coarguendum esse, arbitrium
 erga Epaeetum permittit ipsis sponso-
 ribus iis condicionibus, ut et sponione Epaeetus
 et iudicio ipse Stephanus liberaretur. quas
 condiciones cum accepisset Epaeetus, actio-
 nemque, qua Stephanum persequeretur, sus-
 tulisset,

ὁδὲ αὐτοῖς, ἔκαστος ἀνδρῶν διατητῶν τῇ ἐξουσίᾳ, δίκαιον μὲν
 εἶναι εἶχε λέγειν Στέφανον, εἰς ἐκδοσὶν δὲ ἡξίει τὸν Επαίνετον τῇ
 τῇ Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέειν, λέγων τὴν ἀπορίαν τὴν αὐτῆς,
 καὶ τὴν ἀτυχίαν τὴν πρὸς τὴν θυγατέρα, καὶ ὅτι ἀπολωλεκὸς εἴη τὴν πατέρα, καὶ ὅτι ἀνδρῶν
 πάλιν αὐτῇ ἐκδοσὶν. οὗ δὲ καὶ κέχρηται, ἔφη, τῇ ἀνθρώπῳ, καὶ δι-
 καιῶς εἰ ἀγαθὸν ἡ ποιῆσαι αὐτῇ, ἔκαστος ἐπαγωγὰς λόγους,
 εἰς αὐτὴν δέδοται ἐκ πολλῶν πραγμάτων εἶπεν αὐτῷ. ἀκούσαν-
 τες ἀμφοτέρων αὐτῶν ὁ δὲ διαίτηται διαλλάττειν αὐτὰς, καὶ πεί-
 θειναι τὸν Επαίνετον χιλίας δραχμὰς εἰσενέκειν εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῇ
 θυγατρὶ τῇ Νεαίρας. καὶ ὅτι πάντα ταῦτα ἀληθῆ λέγω, τέτων
 ὑμῖν μαρτυρῶ αὐτὰς τὰς ἐξουσίας καὶ διατητὰς ἡγουμένους καλῶ.
 ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΝΑΤΣΙΦΙΛΟΣ ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ ΚΕΦΑΛΗ-
 ΘΕΝ ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΙΝ ΕΓΓΗΤΗΤΑΙ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΕΠΑΙΝΕΤΟΥ ΤΟΥ ΑΝ-
 ΔΡΙΟΥ ΟΤ ΕΦΗ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΟΙΧΟΝ ΕΙΛΗΦΕΝΑΙ ΕΠΑΙΝΕΤΟΝ
 ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ ΕΞΗΛΘΕΝ ΕΠΑΙΝΕΤΟΣ ΠΑΡΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΑΙ ΚΥ-
 ΡΙΟΣ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΥΤΟΥ ΓΡΑΨΑΣΘΑΙ ΓΡΑΦΗΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΠΡΟΣ
 ΤΟΥΤΕ ΘΕΣΜΟΘΕΤΑΣ ΟΤΙ ΑΥΤΟΝ ΑΔΙΚΩΣ ΕΙΡΞΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ
 ΔΙΑΛΛΑΚΤΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΔΙΑΛΛΑΞΑΙ ΕΠΑΙΝΕΤΟΝ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑ-
 ΝΟΝ ΤΑΣ ΔΕ ΔΙΑΛΛΑΓΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΣ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ.

tulisset, congressis eis, cum sponsores arbi-
 tri sederent, aequi dicere Stephanus nihil
 poterat, sed postulabat, ut Epænetus ali-
 quid ad elocandam Neerae filiam confer-
 ret, et inopiam suam, et inflictam a Phra-
 store mulieri calamitatem commemorans,
 dotisque iacturam, et inopiam eius denuo
 elocandae. tu vero, inquit, et rem habuisti
 cum muliere, et aequum est ei te benefa-
 cere, aliaque blanda verba afferebat, qui-
 bus aliquis in mala uti causa precando pos-
 sit. arbitri utroque audito, eos reconciliant,
 et Epæneto persuadent, ut mille drachmas
 ad elocandam Neerae filiam conferret. et
 ut haec omnia vere a me dici constet, ho-
 rum vobis testis, eos ipsos qui et sponsores

et arbitri fuerunt, exhibebo. TESTES. NAV-
 SIPHILVS CEPHALENSIS ARISTOMA-
 CHVS CEPHALENSIS TESTANTVR SE
 FVISSE SPONSORES EPAENETI ANDRII
 CVM STEPHANVS SE IN ADVLTERIO
 DEPREHENDISSE DICERET EPAENE-
 TVM ET CVM EPAENETVS A STEPHA-
 NO ABIISSET SVI IVRIS FACTVS AC-
 CVSASSE STEPHANVM APVD SEXVIROS
 SE ESSE AB EO PER INIVRIAM IN VIN-
 CVLA CONIECTVM ET SE FACTOS SE-
 QVESTRES RECONCILIASSE EPAENE-
 TVM ET STEPHANVM PACTIONEM AV-
 TEM ESSE EAM QVAM EXHIBEAT A-
 POLLODORVS. PACTIO. HIS CONDI-
 CIONIBVS STEPHANVM ET EPAENETVM

ΔΙΑΛΛΑΓΑΙ. ΕΠΙ ΤΟΙΣΔΕ ΔΙΗΛΛΑΞΑΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΚΑΙ ΕΠΑΙ-
 ΝΕΤΟΝ ΟΙ ΔΙΑΛΛΑΚΤΑΙ ΤΩΝ ΜΕΝ ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΝ
 ΕΙΡΓΜΟΝ ΜΗΔΕΜΙΑΝ ΜΝΕΙΑΝ ΕΧΕΙΝ ΕΠΑΙΝΕΤΟΝ ΔΕ ΔΟΥΝΑΙ
 ΧΙΛΙΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΦΑΝΟΙ ΕΙΣ ΕΚΔΟΣΙΝ ΕΠΕΙΔΗ ΚΕΧΡΗΤΑΙ
 ΑΥΤΗΙ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΔΕ ΠΑΡΕΧΕΙΝ ΦΑΝΩ ΕΠΑΙΝΕ-
 ΤΩΙ ΟΠΟΤΑΝ ΕΠΙΔΗΜΗΙ ΚΑΙ ΒΟΥΛΗΤΑΙ ΣΥΝΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗΙ.

Τὴν τίνυν παρὰ φανὸς ἐγνωσμένῳ ξένῳ εἶναι, καὶ ἐφ' ἣ μοιχὸν
 ὄντι ἐτόλμησε λαβεῖν, εἰς τοσοῦτον ὕβρεως καὶ ἀναιδείας ἦλθε
 Στέφανος ἔτοσι, καὶ Νεαίρα αὐτῇ, ὥς ἐτόλμησαν μὴ ἀγαπᾶν
 εἰ ἐφασκον αὐτὴν ἀσὴν εἶναι, ἀλλὰ καλεδόντες Θεοφύλῳ Κοθωκίδην
 λαχόντῃ βασιλέα, ἄνθρωπον δι' ἡγῆ μὲν, πένητα δ', καὶ ἀπειρογν
 πρᾶγματων, συμπράξας ἡρώδῳ αὐτῷ δοκιμαζομένῳ, ἔσυνω-
 πορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσὶ εἰς τὴν δόχην, Στέφανος ἔτοσι,
 καὶ ὑπελθὼν, καὶ τὴν δόχην παρ' αὐτῆς πειράμενος, πάρεδρος γε-
 νόμενος, δίδωσι τὴν ἄνθρωπον ταύτην γυναῖκα, τὴν δ' Νεαίρας
 θυγατέρα, καὶ ἐγὼ Στέφανος ἔτοσι, ὥς αὐτῆς θυγατέρα ἔσαν·
 ἔτω πολὺ τῶ νόμων καὶ ὑμῶν κατεφρόνησε. καὶ αὐτὴ ἡ γυνὴ ὑμῶν
 ἔθηκε τὰ ἱερὰ τὰ ἀρρήτα ὑπὲρ τῆ πόλεως, καὶ εἶδεν ὅτι ἐπεσπῆκεν
 αὐτὴν ὁρᾶν, ξένῳ ἔσαν, καὶ τριαύτη ἔσα εἰσῆλθεν, οἱ ἑδείς ἄλλοι
 Ἀθηναίων, ῥοσέτων ὄντων, εἰσέρχεσθαι, ἀλλ' ἡ δ' βασιλέως γυνή,

SEQUESTRES RECONCILIARUNT EORVM
 QUAE DE CARCERE ACCIDISSENT ME-
 MORIAM ABOLENDAM EPAENETVM
 PHANONI QVONIAM EA SAEPE VSVS
 ESSET MILLE DRACHMAS AD ELOCA-
 TIONEM DARE OFORTERE STEPHA-
 NVM EPAENETO QVOTIES HVC VENIS-
 SET ET CVM EA CONGREDI VELLE
 PHANONEM EXHIBERE OFORTERE.

Eam igitur, etsi nimis euidenter cognitum
 est esse peregrinam, et apud eam iste adul-
 terum comprehendere fuit ausus, eo contu-
 meliae tamen Stephanus et Neaera proces-
 serunt, vt non contenti essent, ipsam Neae-
 ram ciuem esse dicere, sed vbi animaduer-
 terant Theogeni Cothocidae sortito obue-

nisse, vt rex esset sacrificulus, homini vt no-
 bili, sic pauperi, et rerum imperito, sese
 adiungit ei, cum esset explorandus, et im-
 pensarum partem magistratum ineunti sub-
 ministrat Stephanus, et magistratum ab eo
 fraude circumuento mercatus, fit eius affec-
 tor, vxorem ei mulierem dat, Neaerae fi-
 liam, et despondet Stephanus pro sua filia:
 vsque adeo et leges, et vos contempsit. ita
 ea mulier vobis arcana illa sacra pro repu-
 blica immolauit, et vidit, quae eam, vt pe-
 regrinam, videre nefas, et cum talis esset, eo
 ingressa est, quo nemo alius Atheniensium,
 in tanta ciuium multitudine, ingredi audet,
 praeter regis vxorem, et sacramento adegit
 Geraeras mulieres illas quae sacris mini-
 strant,

ἐξώρκασέ τε τὰς Γεραίρας τὰς ὑπερβύσσας τοῖς ἱεροῖς, ὅξεδ' ὅθι
 ὃ τῷ Διονύσῳ γυνή, ἔπραξε ὃ ὑπὲρ τῆ πόλεως τὰ πάτρια τὰ
 πρὸς οὗτο θεοῖς, πολλὰ, καὶ ἅγια, καὶ ἀπόρρητα. αἱ δὲ μηδὲ ἀκῆσαι
 οἷόν τ' ἐστὶ, πῶς ποιῆσαι γε τῇ ἑπιτυχῇ δυσεβώς ἔχῃ, ἄλλως
 τε, καὶ τοιαύτῃ γυναικὶ, καὶ τοιαῦτα ἔργα διαπεπραγμένη; Βέ-
 λομαι δὲ ὑμῖν ἀκρεβέστερον περὶ αὐτῆς ἀνωθεν διηγήσασθαι κατ'
 ἕκαστον, ἵνα μᾶλλον ἐπιμέλειαν ποιήσῃτε τῆ πμωρίας, καὶ εἰδῆτε,
 ὅτι ἔμῳ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν νόμων τιμὴ ψῆφον οἴσετε,
 ἀλλὰ καὶ τῇ πρὸς οὗτο θεοῖς δὺλαβείας, πμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἡσεβη-
 μένων ποιούμενοι, καὶ κολάζοντες τὰς ἡδικοκότας. τὸ γὰρ δευκαῖον,
 ὃ ἄνδρες Αθηνᾶιοι, δυναστεία ἐν τῇ πόλει ἦν, καὶ ἡ βασιλεία τῶν
 αἰεὶ ὑπερεχόντων, διὰ τὸ αὐτόχθονας εἶναι τὰς δὲ θυσίας ἀπά-
 στας ὁ βασιλεὺς ἔθηκε, καὶ τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀρρήτους ἡ γυνὴ αὐτῆς
 ἐποίησεν. εἰκότως, βασίλισσα ἔστα. ἐπειδὴ δὲ Θησέως σωφρόνισεν αὐ-
 τὸς, καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν, καὶ ἡ πόλις πολυδύστηρος ἐγένετο,
 τὸν μὲν βασιλεῖα ἐδὲν ἦπλον ὁ δὲ μὲν ἡρεῖτο ἐκ περὶ κείτων κατ'
 ἀνδραγαθίαν χειροτόν, τιμὴ δὲ γυναῖκα αὐτῆς, νόμον ἔθετο, ἀσπὴν
 εἶναι, καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἑτέρῳ ἀνδρὶ, ἀλλὰ παρθένον γαμεῖν,
 ἵνα καὶ τὰ πάτρια θυῇ τὰ ἀρρήτα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ
 τὰ νομιζόμενα γένηται τοῖς θεοῖς δυσεβώς, καὶ μηδὲν καταλύῃ,
 μηδὲ καινοτομήται. καὶ τῶτον τὸν νόμον γράψαντες ἐν σῆλῃ λιθίνῃ,

strant, et elocata est Baccho vxor, et patrio ritu pro republica rem diuinam fecit, in qua multa fiunt et sacra et arcana. quae vero vel audire nefas est, qui citra impietatem a qualibet administrari queant, tali muliere praefertim, talibusque rebus gestis? Volo autem altius exorsus, vobis accuratius referre singula, ut vobis ultio maiori curae sit, utque sciatis, vos non modo pro vobis ipsis, et legibus sententiam laturos, sed et deorum immortalium religionem violatam vindicturos, et poenas sumpturos de consceleratis. olim dominatu respublica regebatur, et regnum eorum erat quibusque temporibus, qui prius ceteris eminebant, propterea quod in-

digenae essent; sacra autem rex obibat omnia, eorumque religiosissima, et arcana, vxor eius curabat. idque merito, cum regina esset. postquam autem Theseus ciuis in vnum congregauit, liberamque rempublicam instituit, et vrbs multitudine incolarum frequentari coepit, populus nihilominus regem creabat, delectu e viris praestantissimis habito, vxorem autem eius, lege sanxit esse ciuem, et non alteri commistam viro, sed virginem ducendam, ut patrio ritu arcana sacra pro republica immolarentur, et iusta diis pie soluerentur, utque nec defereretur, nec innouaretur quicquam. hanc legem pi-lae lapideae inscriptam erexerunt in Bacchi tem-

ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου παρὰ τὸν βωμὸν ἐν λίμναις καὶ αὐτὴ ἡ σῆλη ἐπὶ τῇ νυκτὶ ἔστηκει, ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀθηνοῖς δη-
 λῶσα τὰ γεγραμμένα ἢν μαρτυρίαν ποιῶντο· ὁ δὲ δῆμος ὑπὲρ
 τῆς αὐτῆς δυσσεβείας πρὸς τὸν θεόν, καὶ παρὰ τὴν ἀδίκην καταλείπων
 τοῖς ἐπιγιννομένοις, ὅτι τίς γέ σοι γυναῖκα δεδουπόρειεν καὶ
 ποιήσασαν τὰ ἱερά, τριάντην ἄξιον εἶναι, ἔτι διὰ ταῦτα ἐν τῷ
 δευκαοτάτῳ ἱερῷ τῷ Διονύσῳ ἐν λίμναις ἔστησαν, ἵνα μὴ πολλοὶ
 εἰδῶσι τὰ γεγραμμένα· ἀπαξ γὰρ ἔτι ἐνιαυτῷ ἐκάστῃ ἀνοίγεται, τῇ
 δωδεκάτῃ τῶν Ἀνθεστηριῶν μῆνος. ὑπὲρ τοῖνυν ἀγῶν ἔτι σεμνὰ
 ἱερῶν, ὧν ὁ παρόντος ὑμεῖς ἔσται καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐπε-
 μελήθησαν, ἄξιον ἔτι ὑμᾶς ἀπεδάσαι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
 τὰς ἀσελγῆς μὲν καταφρονεῖν τῶν νόμων τῶν ὁμιλῶν, ἀναι-
 δῶς δὲ ἡσυχίαν εἰς τὰς θεάς, ἄξιον τιμωρῆσθαι, οὐκ ἔτι
 ἵνα ἔσται τε τῶν ἡδουμένων δίκην δῶσαι, οἳ τ' ἄλλοι παρόντες
 ποιῶν, καὶ φοβῶν, μετὰ εἰς τὰς θεάς καὶ τὴν πόλιν ἀμαρτάνων.
 βάλομαι δὲ ὑμῖν καὶ τὸν ἱερὸν κήρυκα καλεῖσαι, ὅς ὑποδείξει τῇ τῷ
 βασιλείᾳ γυναικὶ, ὅταν ἐξορκῇ τὰς Γεραιάς ἐν κακοῖς πρὸς
 τῷ βωμῷ, πρὸς ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἵνα ἔτι τῷ ὄρκῳ, καὶ τῶν λεγο-
 μένων ἀκούσῃ, ὅσα οἷον τ' ἐστὶν ἀκούειν, καὶ εἰδῆτε, ὡς σεμνὰ, καὶ
 ἄγλα, καὶ δευκαοτὰ τὰ νόμιμα ἔσται. ΟΥΚΟΣ ΓΕΡΑΙΩΝ. ΑΓΙΣΤΕΥΩ
 ΚΑΙ ΕΙΜΙ ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΓΝΗ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΤΩΝ ΟΥ ΚΑΘΑ-

templo, iuxta aram in paludibus: eaque pila
 etiam nunc exstat obscuris literis Atticis in-
 scripta. quod populus testimonium esse vo-
 luit suae erga deum illum religionis, et tan-
 quam depositum relinquere posteritati, vxo-
 rem tibi dandam, et sacra obituram: talem
 esse volumus, propterea in antiquissimo tem-
 plo Bacchi in paludibus collocarunt, ut ne
 multi, quae inscripta sunt, cognoscerent: quod
 annis enim semel aperitur, pridie idus
 Nouembbris. de tam sanctis igitur et vene-
 randis sacris, quae maiores vestri tam prae-
 clare splendideque curarunt, operae pre-
 cium est et vos suscipere curam, Athenien-
 ses, et ii qui petulanter sacra vestra con-

tempserunt, qui deorum immortalium reli-
 gionem nefarie violarunt, duabus de causis
 puniendi sunt: ut et hi poenas dent scelo-
 rum, et ceteri caueant et formident, ne
 quid in deos et rempublicam delinquant, vo-
 cabo autem vobis et sacrum praeconem, qui
 regis vxori ministrat, cum lustrat ministros
 ad canistra et ad aram, priusquam fora
 attingant, ut et iusiurandum: et ea quae de
 more dicuntur, audiat, quatenus audiri
 fas est, et cognoscatis, quam augusta et
 sacra et vetusta sint illa instituta. PVSIV-
 RANDVM MINISTRANVM. PIA ET PV-
 RA ET MVNDA SVM E CETERIS IM-
 MVNDIS ET A VIRI CONGRESSV ET DI-
 VINVM.

ΡΕΥΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠ' ΑΝΔΡΟΣ ΣΤΗΝΟΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΘΕΟΓΝΙΑ ΚΑΙ
 ΙΟΒΑΚΧΕΙΑ ΓΕΡΑΙΡΩ ΤΩΙ ΔΙΟΝΤΣΩΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΚΑΙ ΕΝ
 ΤΟΙΣ ΚΑΘΗΚΟΥΣΙ ΧΡΟΝΟΙΣ. Τῷ μὲν ὅρκῳ τοίνυν, καὶ πᾶν νομιζο-
 μένων πατείων, ὅσα οἷόν τ' εἶναι εἰπεῖν, ἀκηκόατε, ἥ ὡς ἦν Στέ-
 φανος ἠγύησε τῷ Θεοφύλῳ γυναικὰ βασιλίδου, ὡς αὐτῇ ἔσαν
 θυγατέρες, αὐτῇ ἐποίει τὰ ἱερὰ ταῦτα, ἥ ἔξωκε τὰς Γεραίρας,
 καὶ ὅτι ἐδὲ αὐταῖς ταῖς ὁρώσαις τὰ ἱερὰ ταῦτα οἷόν τ' εἶναι λέγειν
 πρὸς ἄλλον ἔδεναι. φέρε δὴ καὶ μαρτυρίαν πρὸς ἁμῶν ὑμῖν, δι'
 ἀπορήτης μὲν γεγηρημένῳ, ὁμῶς δὲ αὐτοῖς τοῖς πεπραγμένοις
 ἐπιδείξω φανεράν ἔσαν αὐτὴν καὶ ἀληθῆ. ὡς γὰρ ἐγύμει τὰ ἱερὰ
 ταῦτα, καὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀρείον πάγον. ὅτι ἐννέα ἄρχοντες ἐν ταῖς
 καθήκουσαις ἡμέραις, διδύς ἢ βελή ἢ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ὥσπερ καὶ
 τὰλλα πολλὰ ἀξία ἐπὶ τῇ πόλει πρὸς ἀσέβειαν, ἐζητήσιν γυ-
 ναῖκα ταύτην ὅτι Θεοφύλῳς ἢ τις ἦν, καὶ ἐξήλεγχε, ἥ πρὸς πᾶν ἱερῶν
 πρὸνοιαν ἐποιεῖτο, καὶ ἐζημίε τον Θεοφύλῳ ὅσα κυρία εἶναι, ἐν
 ἀπορήτῳ γὰρ, καὶ διὰ κοσμιότητος. ὅτι γὰρ αὐτοκράτορες εἰσιν, ὡς ἂν
 βέλων), Ἀθηναίων τινὰ κολάσαι. ἡγομένων γὰρ λόγων, καὶ χαλε-
 πῶς φερέσης τ' ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βελῆς, καὶ ζημίσης τον Θεοφέ-
 νῳ, ὅτι τοιαύτῳ ἔλαβε γυναικὰ, καὶ ταύτῳ εἶασε ποιῆσαι τὰ
 ἱερὰ τὰ ἀρρήτα ὑπὲρ τ' πόλεως, εἰδέτο ὁ Θεοφύλης ἰκελεύων καὶ
 ἀντιβολῶν, λέγων, ὅτι ὅτι ἡδὲ Νεαίρας αὐτῷ ἔσαν θυγατέρες,

VINVM NATALEM ET IOBACCHEA CE-
 LEBRO BACCHO PATRIO RITU ET LE-
 GITIMIS TEMPORIBVS. Iusiurandum igitur,
 et instituta patria, quantum enunciari
 fas est, audiuitis, eam item, quam Step-
 hanus Theogeni, regi sacrificulo, despondit
 uxorem pro sua filia, sacra fecisse, et iusi-
 randum detulisse Geraeris, cognouistis. iam
 uti constet, nec iis ipsis mulieribus, quae
 sacra haec intuentur, effari licere apud alios,
 testimonium etiam vobis exhibebimus, se-
 creto illud quidem factum, sed quod rebus
 ipsis tamen et perspicuum et verum esse de-
 monstrabo. cum haec sacra fierent, et no-
 veniunt in vicum Martium legitimis die-

bus ascenderent, statim senatus Areopagi-
 ticus, qui in aliis quoque religionibus tuen-
 dis multum reipublicae commodat, inquit in
 istam Theogenis uxorem, quanam esset,
 eamque coarguit, et sacrorum curam susci-
 pit, et Theogenem pro sua potestate mul-
 ctat, secreto tamen, et cum modestia; nec
 enim ea sunt praediti auctoritate, ut quem-
 quam Atheniensium pro sua libidine puniant.
 factis autem verbis, et senatu grauius fe-
 rente, Theogenemque puniente, qui talem
 uxorem duxisset, eamque arcana pro repu-
 blica sacra facere permisisset, precabatur
 Theogenes, supplicabat, obtestabatur, di-
 cens, nescisse se Neaerae esse filiam, sed de-
 ceptum

ἀλλ' ἔξαπατηθεὶν ὑπὸ Στεφάνου, ὡς αὐτὴ θυγατέρα ἔσαν αὐτὴν λαμβανόντων γνησίαν, καὶ τὸν νόμον, ἔτι διὰ τὴν ἀπειρίαν τῆς πράγματος, καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτῆς, τῆτον πάρεδρον ποιήσαιο, ἵνα διοικήσῃ τὴν ἐκκλησίαν, ὡς οὖνοιο ὄντα, καὶ διὰ τῆτο κηρύσσειεν αὐτὰς. ὅτι δ', ἔφη, ἐψεύδομαι, μεγάλῳ τεκμηρίῳ καὶ φανερῶ ἐπιδείξω ὑμῖν. τὴν γὰρ ἀνδρῶπον ἀποπέμψω ἐκ τῆς οἰκίας, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι Στεφάνος θυγάτηρ, ἀλλὰ Νεαίρας. καὶν μὲν ταῦτα ποιήσω, ἥδη πῶσοι ὑμῖν ἔσωσαν ὁ λόγοι, ὁ παρ' ἐμὲ λεγόμενος, ὅτι ἔξαπατήθην· ἐάν δ' ἐμὲ ποιήσω, τότε ἥδη με κολάζετε, ὡς πονηρὸν ὄντα, ἔτι εἰς τὰς θεὰς ἡσεβηκότα. ὑποχωροῦντες δὲ ταῦτα τῷ Θεοφύλῳ, καὶ δεομένῳ, ἅμα μὲν καὶ ἐλεήσασα αὐτὸν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ διὰ τὴν ἀκακίαν τῆς τρέφουσας, ἅμα δὲ καὶ ἔξαπατήσας τῇ ἀληθείᾳ ἡγεμένη ὑπὸ τῷ Στεφάνῳ, ἐπέσχετο. ὡς δὲ κατέβη ὁ Ἀρεῖς πάγος ὁ Θεοφύλος, αὐτὸς τὴν τε ἀνδρῶπον τὴν ταυτοῦ Νεαίρας θυγατέρα, ἐκβάλλει ἐκ τῆς οἰκίας, τὸν τε Στέφανον τὸν ἔξαπατήσαντα αὐτὸν τῆτον ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. καὶ ἔτιως ἐπαύσαντο ὁ Ἀρεοπαγῖται κείνοντες τὸν Θεοφύλῳ, ἔτι ὀργιζόμενοι αὐτῷ, καὶ συγνώμην εἶχον ἔξαπατηθέντι. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆς λέγω, τῆτων ὑμῖν μαρτυρεῖ αὐτὸν τὸν Θεοφύλῳ καλῶ, καὶ ἀναγκάσω μαρτυρεῖν. καλεῖ μοι Θεοφύλῳ Ἐρχιέα. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΘΕΟΓΕΝΗΣ ΕΡΧΙΕΤΣ ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΟΤΕ ΑΥΤΟΣ ΕΒΑΣΙΛΕΥΕΤΕ ΓΗΜΑΙ

ceptum a Stephano, pro germana eius duxisse filia, ex lege, et propter imperitiam rerum, suamque simplicitatem, istum assessorum sibi asciuisse, ut is magistratu fungeretur, tanquam benevolum, proptereaque contraxisse cum eo affinitatem. me vero, inquit, non mentiri, magno et illustri vobis argumento probabo. mulierem enim eiiciam domo, quoniam non Stephani, sed Neerae est filia. quod ubi fecero, tum verbis meis adhibete fidem, cum dico me deceptum: sin minus fecero, tum vero me punitote, ut improbum, et in deos impium. pollicito igitur haec Theogene, et supplicante, partim misertus eius senatus Areopagiticus,

VOL. III.

propter ingenii simplicitatem, partim etiam quod a Stephano deceptum esse reuera putaret, moram interposuit. ut vero e vico Martio descendit Theogenes, statim et mulierem Neerae filiam domo expellit, et Stephanum a quo deceptus fuerat concilio movet. sic Areopagitae Theogenem missum fecerunt, ei que irasci destiterunt, veniamque decepto concesserunt. et ut haec a me vere dici constet, horum vobis testem ipsum Theogenem voco, et testari cogam. voca mihi Theogenem Erchiensem. TESTIMONIUM. THEOGENES ERCHIENSIS TESTATUR SE CUM REGEM AGERET DUXISSE PHANONEM PRO STE-

4 F

PHANI

ΦΑΝΩ ΩΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΟΤΣΑΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΕΠΕΙ ΔΕ ΗΙΣΘΕΤΟ
ΕΞΗΠΑΤΗΜΕΝΟΣ ΤΗΝ ΤΕ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΚΒΑΛΕΙΝ ΚΑΙ ΟΥΚΕΤΙ
ΣΤΗΝΟΙΚΕΙΝ ΑΤΤΗΙ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΑΠΕΛΑΣΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΑΡΕ-
ΔΡΙΑΣ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΑΙΝ ΕΤΙ ΠΑΡΕΔΡΕΤΕΙΝ ΑΥΤΩΙ. Λάβε δή μοι
τὸν νόμον ὅτι τέτοις τουτοῖς, καὶ ἀνάγνωθι ὡς εἰδῆτε, ὅτι ἔμνον
παρασῆκεν αὐτὴν ἀπέχεσθαι τῶν ἱερῶν τετῶν, τοιαύτην ἔσαν, καὶ τοι-
αῦτα διαπεπραγμένῳ, τὸ ὁρᾶν, καὶ θύειν, καὶ ποιεῖν τι τῶν νομιζο-
μένων ὑπὲρ τῶν τ' πόλεως πατρίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν
Ἀθηνησιν ἀπάντων. ἐφ' ἣν ἂν μοιχὸς ἀλῶ γυναικί, ἐκέτ' ἔξῃσιν
αὐτῇ εἰσελθεῖν εἰς ἕδραν τῶν ἱερῶν τῶν δημοσίων, εἰς ὃ καὶ τὴν ξένῳ
καὶ τὴν δούλῳ εἰσελθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκεν ④ νόμοι, καὶ θεασομένῳ καὶ
ἐκείλῳ σούσαν εἰσιέναι· ἀλλὰ μόναις ταύταις ἀπαγορεύουσιν ④
νόμοι ταῖς γυναιξί, μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερά τὰ δημοσία, ἐφ' ἣν
εἰάν μοιχὸς ἀλῶ· εἰάν δ' εἰσίσωσι ἐκ παρανομῶσι, νηποινεὶ πᾶσιν
ὑπὸ τῶ βουλευμένου, ὃ, πᾶν πάσῃ, πλὴν θανάτου, καὶ ἔδωκεν ὁ νό-
μος τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτῶν τῇ ἐντυχάνῃ. διὰ τῆτο δ' ἐποί-
ησεν ὁ νόμος πλεονάζοντα τὰλλα ὑβριστεύσας, αὐτὴν μηδ' αὖτε
λαβεῖν δίκην, ἵνα μὴ μιάσματ' αὐτῇ ἀσεβήματα γίνηται ἐν
ταῖς ἱερεῖς· ἵκανὸν φόβον ταῖς γυναιξί παρασκευάζων ἵνα σωφρονεῖν,
καὶ μηδὲν ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ δικαίως οἰκεῖν, διδάσκων, ὡς ἂν π

FRANI FILIA VBI VIRO SE DECE-
PTVM ESSE ANIMADVERTISSET TVM
MVLIEREM EIECISSE AC REPVDIASSE
TVM STEPHANVM AB ASSESSV REPV-
LISSE NEC PASSVM SIBI DIVTIVS ASSI-
DERE. Age cape mihi legem his de rebus
latam, et lege: vt sciatis, non decuisse tan-
tum eam abstinere sacris his, quae talis
esset, taliaque patrasset, nec vel videre, vel
immolare, vel facere quicquam pro patrio
urbis ritu, sed ceteris etiam sacris Athe-
narum omnibus ei esse interdictum. cum
qua enim muliere deprehensus fuerit adul-
ter, ei in nullum templum popolare licet
ingredi, cum in ea et peregrinis mulieribus,
et ancillis liberum aditum praebuerint le-

ges, tum spectandi, tum supplicandi gratia
(solas istas mulieres ingressu publicorum fano-
rum leges prohibent, cum quibus adulter fu-
erit deprehensus) sin ingressae fuerint con-
temptis legibus, impune quouis mulctari li-
cere modo, vitae modo parcatur, et mul-
ctandi eas potestatem lex cuius obuiio dedit.
hac autem de causa, mulieribus adulteris,
etsi ceteris omnibus iniuriis exagitantur,
negavit ultionem, interfici tamen noluit, ne
fana polluantur, aut religio violetur: satis
magno terrore illi sexui iniecto, ad cole-
dam modestiam, et flagitia vitanda, tradi-
taque disciplina, domum, sicut aequum est,
custodiendi, quod si quid tale in se admi-
serint, simul et aedibus mariti, et publicis
urbis

ἀμάρεται τέτων, ἅμα ἐκ τε τῆς οἰκίας τε καὶ τοῦ ἀνδρός ἐκβεβλημένη ἔσται, καὶ ἐκ τῆς ἱερῶν, τῶν τῆς πόλεως. καὶ ὅτι ταῦθ' ἔτῳς ἔχει, ἔννομον αὐτὴ ἀκέραιος ἀναγνωστέος, εἰσεσθε. καὶ μοι λάβε τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ. ΕΠΕΙΔΑΝ ΔΕ ΕΛΟΙ ΤΟΝ ΜΟΙΧΟΝ ΜΗ ΕΞΕΣΤΩ ΤΩΙ ΕΛΟΝΤΙ ΣΤΝΟΙΚΕΙΝ ΤΗΙ ΓΥΝΑΙΚΙ ΕΑΝ ΔΕ ΣΤΝΟΙΚΗ ΑΤΙΜΟΣ ΕΣΤΩ ΜΗΔΕ ΤΗΙ ΓΥΝΑΙΚΙ ΕΞΕΣΤΩ ΕΙΣΙΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΙΕΡΑ ΤΑ ΔΗΜΟΤΕΛΗ ΕΦ ΗΙ ΑΝ ΜΟΙΧΟΣ ΑΛΩΙ ΕΑΝ Δ ΕΙΣΙΗΙ ΝΗΠΟΙΝΕΙ ΠΑΣΧΕΤΩ Ο ΤΙ ΑΝ ΠΑΣΧΗ ΠΛΗΝ ΘΑΝΑΤΟΥ. Βέλομαι τίνυν ὑμῖν, ὧς ἄνδρες Ἀθιναῖοι, καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθιναίων μαρτυρίαν παρὰ χάριτος, ὡς παρὰ δόξης, περὶ τὰ ἱερά ταῦτα, καὶ ὡς πολλῶν προνοίαν περὶ αὐτῶν πεποίηται. ὁ γὰρ δῆμος ὁ Ἀθιναίων, κυριώτατος ὢν τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιεῖν ὅ, τι αὐτῷ βέλῃ, ἔτω καλὸν καὶ σεμνὸν ἡγήσασθαι εἶναι δῶρον τὸ Ἀθιναῖον χρῆμα, ὡς τε νόμος ἔθετο αὐτῷ κατ' οὓς ποιεῖται δεῖ, εἰάν τις βέλωνται, πολίτῳ. οἱ νῦν περὶ πεπληλακισμένοι εἰσὶν ὑπὸ Στεφάνῳ τελευτῇ καὶ τῶν ἔτω γεγαμηκότων. ὅμως δὲ ἀκέραιος αὐτῶν, βελτίους εἰσεσθε, ἢ κάλλιστα καὶ τὰ σεμνότατα δῶρα τοῖς ἀρεγέμεσι τὴν πόλιν διδόμενα, γνώσεσθε ὡς λευμασμένοι εἰσὶ. πρῶτον μὲν γὰρ νόμος ἐστὶ τῷ δήμῳ κείμενος, μὴ ἐξῆναι ποιήσασθαι Ἀθηναῖον, ὃν αὐτὸς μὴ δι' ἀνδραγαδίαν εἰς τὸν δῆμον

urbis fanis sint efficiendae. haec ita se habere, ipsa lege audita cognoscetis. cape legem. LEX ADULTERII. POSTQVAM AVTEM ADULTERVM DEPREHENDERIT EI QVI DEPREHENDIT PORRO IN MATRIMONIO HABERE MVLIEREM EAM NE LICEAT QVAM SI RETINVERIT IGNOMINIOSVS ESTO NEQVE MVLIERI LICEAT INGREDI IN FANA PVBLICA CVM QVA FVERIT ADVLTHER DEPREHENSVS SIN INGRESSA FVERIT IMPVNE QVIDVIS IN EAM LICEAT MORTE EXCEPTA. Exhibebo autem vobis, Athenienses, etiam populi Atheniensis testimonium, quanta curae haec sacra habeat, quanta ea diligentia et studio complectatur. populus

enim Atheniensis, cuius summa est in rebus ad rempublicam pertinentibus omnibus auctoritas, cuique facere quod voluerit licet, ita praeclarum et splendidum donum esse censuit Atheniensem fieri, ut ipse sibi leges praescripserit, quibus legibus faciendus sit, si quem donatum ciuitate volint; quae nunc proculcatae sunt a Stephano, et iis qui sic matrimonia contraxerunt. quae vos audisse praestabit, ut cognoscatis, eos pulcherrima et splendidissima dona, de republica bene meritis tribui solita, contaminasse. primum enim lata haec populo lex est, ne quem facere liceat Atheniensem, nisi qui propter strenuam Atheniensi populo nauatam operam et fortitudinem, fieri

τῶν Ἀθηναίων, ἄξιον ἢ ἡμέας πολίτην. ἔπειτ', ἐπειδὴν περὶ οὗτο
 δῆμον, καὶ δὴ τὴν δωρεάν, οὐκ ἔα κυρίαν ἡμέας τὴν ποίησιν, εἰ
 μὴ τῇ ψήφῳ εἰς τὴν ἔπιεσαν ἐκκλησίαν ὑπερεξακίχλιοι Ἀ-
 θηναῖοι ψηφίσωνται, κρύβδην ψηφίζόμενοι. οὗτο δὲ πρυτάνεις
 κελύφῃ πθέναι τὰς καθίσκους ὁ νόμος, καὶ τὴν ψήφον δίδοναι
 περσιόνῃ τῷ δήμῳ, πρὶν οὗτο ξένους εἰσιέναι, καὶ τὰ γέρεα ἀναι-
 ρεῖν· ἵνα κύριος ὢν αὐτὸς αὐτῷ ἕκαστος, σκοπῇται πρὸς αὐτόν,
 ὃν πῶς μέλλει πολίτην ποιήσεας, εἰ ἄξιός ἐστι τῇ δωρεᾷ ὁ μέλ-
 λων λήψεας. ἔπειτα μὲν ταῦτα ᾧδανόμων γραφὴν ἐποίησε καὶ
 αὐτὸς τῷ βουλευμένῳ Ἀθηναίων· καὶ ἔστιν εἰσελθόντα εἰς τὸ δικα-
 στήριον ἐξελέγξαι, ὡς οὐκ ἄξιός ἐστι τῇ δωρεᾷ, ἀλλὰ ᾧδαν τοὺς
 νόμοις Ἀθηναῖοι γέγονε. καὶ ἤδη πρὸς τῷ δήμῳ δόντες τὴν δω-
 ρεάν, λόγῳ ἐξαπατηθέντες ὑπὸ τῶν αἰτέντων, ᾧδανόμων γρα-
 φῆς ἡγομένης, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸ δικαστήριον, ἐξελεγχθῆναι
 σπῶντες τὸν εἰληφότα τὴν δωρεάν, μὴ ἄξιον εἶναι αὐτῆς· καὶ ἀφεί-
 λετο τὸ δικαστήριον. καὶ τὰς μὲν πολλὰς, καὶ παλαιὰς, ἔργον διη-
 γήσατο· ἀδὲ πάντες μνημονεύει, Πειθόλαν τε τὸν Θεσσαλὸν,
 καὶ Ἀπολλωνίδην τὸν Οὐλύτιον, πολίτας ὑπὸ τῷ δήμῳ ἡγομέ-
 νοις, ἀφείλετο τὸ δικαστήριον. ταῦτα γὰρ ἔπαλαι ἐστὶ γεγενημένα,
 ὥστε ἀγνοεῖν ὑμᾶς. Οὕτω τοίνυν καλῶς καὶ ἰσχυρῶς τῶν νόμων
 κειμένων ὑπὲρ τῇ πολιτείας, δι' ὧν δὲ Ἀθηναῖον ἡμέας, ἑτέρους

ciuis mereatur. deinde, si persuasum populo fuerit, ut det id munus, ratam cooptationem esse haud finit, nisi concione sequenti viri amplius sex mille Athenienses occultis suffragiis comprobarint. senatores autem iubet ea lex proponere capsulas, et calculos dare accedenti populo, priusquam hospites ingrediantur, et praemia tollant; ut unusquisque sui iuris adhuc secum ipse deliberet, quem ciuem sit facturum, an eo munere sit dignus is qui accepturus sit. post haec violatarum legum actionem cuius Atheniensium in eum dedit: licetque ingresso in iudicium reuincere, non dignum esse eum munere illo, sed contra leges Atheni-

ensem esse factum. et iam nonnullis usuuenit, ut dato munere per populum, flagitantium verbis deceptum, falsae rogationis actione apud iudices proposita, is qui munus accepisset, conuinceretur munere indignus esse, eoque iudicum sententia spoliaretur. ac multos e veteribus commemorare, operosum fuerit: sed vos omnes meministis, et Pytholam Thessalum, et Apollonidem Olynthium, ciuitate a populo donatos, eadem a iudicibus esse spoliatos. nam haec non ita olim facta sunt ut a vobis ignorentur. His ita firmis et praeclaris legibus cum respublica firmata sit, per quas fieri Atheniensem oporteat, alia post has omnis lex sum-

πὶς ἐπὶν ἐφ' ἅπασιν τέτοις κυριώτατον νόμον κείμενον οὕτω πολλὴν ὁ δῆμος προνοίαν ἐποιεῖτο ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τῶν θεῶν, ὥστε δι' αἰσεβείας τὰ ἱερὰ θύεσθαι ὑπὲρ τῆς πόλεως. ὅσοις γὰρ ἂν ὁ δῆμος ποιήσῃ ὁ Ἀθηναίων πολίτας, ὁ νόμος ἀπαγορεύει διαρρήδην, μὴ ἔξῃναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα δρχόντων γυμνάσιον, μηδὲ ἱερωσύνης μηδεμιᾶς μεταχεῖν τοῖς δι' ἐκ τῶν μετέδωκεν ἤδη ὁ δῆμος ἀπάντων, καὶ προσέθηκεν, εἰ ἂν ὥσιν ἐκ γυναικὸς αἰσῆς, καὶ ἐχνητῆς καὶ τὸν νόμον. Ἐπὶ ταῦτ' ἀληθεῖ λέγω, μεγάλη καὶ φοβεῖ μαρτυρία ἐγὼ ὑμῖν δηλώσω. βέλομαι δι' ὑμῖν τὸν νόμον πόρρωθεν προδηγήσασθαι, ὡς ἐτέθη, καὶ πρὸς ἑς διωρίσθαι, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθὸς ὄντας, καὶ βεβαίους φίλους πρὸς τὸν δῆμον γεγονότας. ἐκ τῶν γὰρ ἀπάντων εἰσεῖτε τὴν τε ἔξ δῆμος δωρεὰν τιμὴν ἀποθέτοντις διεργέταις προπηλακιζομένῳ, ἔσων ὑμᾶς ἀγαθῶν κωλύουσι κυρίως εἶναι, Στέφανός τε ἔσσι, καὶ ὁ τὸν αὐτὸν τρόπον τέτω γεγαμηκότες, καὶ παιδοποιέμενοι. Πλαταιεῖς γὰρ ὧν ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μόνοι τῶν Ἑλλήνων ὑμῖν ἐβοήθησαν Μαραθῶναδε, ὅτε Δάτις, ὁ βασιλέως Δαρείου στρατηγός, ἀναχωρῶν ἐξ Ἐρετρίας, Εὐβοίαν ἐφ' ἑαυτῷ ποιησάμενος, ἀπέβη εἰς τὴν χώραν πολλῇ δυνάμει, καὶ ἐπύρθετο καὶ ἔτι καὶ νῦν τῇ ἀνδραγαθίας αὐτῶν ὑπομνήματα ἐν τῇ Ποικίλῃ σοᾶ γραφῇ δεδήλωκεν. ὡς ἕκαστος γὰρ τάχοις εἶχεν, διὸς προσβοηθῶν γέγραπται, ὁ τὰς κύνας

summae auctoritatis est sancita: tantae curae populo fuit et ipse sibi, et dii immortales, ut sacra pro republica religiose fierent. nam quoscunque populus Atheniensis cuius fecerit, eos lex aperte vetat in collegium novemvirosum cooptari, aut ullius sacerdotii adipiscendi ius habere: horum vero liberis iam populus haec omnia concessit, cum hac tamen appendice, si sint e muliere ciue suscepti, et legitime desponsa. et haec me vere dicere, magno et illustri ego testimonio vobis ostendam. narrabo autem vobis, ante quam ad rem ipsam veniam, quo pacto ea lex lata, et propter quos promulgata sit, quam praestantis viros

et constantis populi amicos, ex his enim scietis omnibus, et populi beneficium bene merentibus repositum, proculcatum, et quantis vestris utilitatibus obstant tum Stephanus, tum ceteri, qui eodem modo vel matrimonia contraxerunt, vel liberos susceperunt. Plataeenses soli Graecorum omnium vobis, Athenienses, in Marathonem suppeditas venerunt, cum Datis, Persarum regis imperator, Eretria recedens, Euboea subacta, in nostrum agrum cum ingentibus descendisset copiis, et populabundus vagaretur; nam etiam hodie fortitudinis eorum in Varia porticu monumenta, pictura praesentat. quam enim quisque celerrime

τὰς Βοιωτίας ἔχοντες. πάλιν δὲ Ξέρξης ἰόντῳ Ἰπὶ τῷ Ἑλλάδα, Θηβαίων Μηδισάντων, οὐκ ἐτόλμησαν ὑποστῆναι τῇ ἡμέτερῃ φι-
λίας· ἀλλὰ μόνοι τῷ ἄλλων Βοιωτῶν ὅτι μὲν ἡμῖς αὐτῶν μὴ
Λακεδαιμονίων, ὃς Λεωνίδης ἐν Θερμοπύλαις παρὰ ξανθοὶ τῷ
βαρβάρῳ Ἰπὶόνῃ, στυγερῶς ἀνέστη. ὁ δὲ λοιπὸς ἐμβόδους εἰς τὰς
ἡμέτερας τεινέας, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἰκεία σκὰφη ἔχοντες, συν-
εναυμάχουσι ὑμῖν Ἰπὶ τε Ἀρτεμισίῳ, καὶ ἐν Σαλαμῖνι· ὃς τῷ
τελευταίῳ μάχῃ Πλαταιέσι Μαρδονίῳ, τῷ βασιλέως στρατηγῷ,
μεθ' ὑμῶν καὶ τῶν συνελευθερωμένων τῷ Ἑλλάδα μαχεσάμενοι,
εἰς κοινὸν τῷ ἐλευθερίᾳ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι κατέστηκαν. ἐπεὶ δὲ
Παυσανίας, ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, ὑβρίζον ἐνεχέρι ὑμᾶς,
καὶ οὐκ ἡγάπα ὅτι τῇ ἡγεμονίᾳ μόνοι ἡξιώθησαν Λακεδαιμόνιοι
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῇ ἐλευθε-
ρίας τοῖς Ἕλλησι, τῇ δὲ φιλοφροσύνῃ οὐκ ἠνδυνάσθητο τοῖς Λακεδαιμο-
νίοις, ἵνα μὴ φθονηθῶσιν ὑπὸ τῶν συμμάχων ἐφ' οἷς φουσηθεὶς
Παυσανίας, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, ἐπέγραψεν Ἰπὶ
τὸν τρίποδα ἐν Δελφοῖς, ὃν ὁ Ἕλληνας ὁ συμμαχεσάμενοι
τῷ ἐν Πλαταιέσι μάχῃ, καὶ τῷ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ ναυ-
μαχήσαντες, κοινῇ ποιησάμενοι, ἀνέστηκαν δρῶντες τῷ Ἀπόλλωνι
ὑπὸ τῶν βαρβάρων,

potuit, statim accurrens pius est, canes illi Boeotias habentes. atque iterum Xerxe Graeciam inuadente, Thebanis cum Medo coniunctis, nostram deferere amicitiam ausi non fuerunt, sed soli de ceteris Boeotiis, partim cum Lacedaemoniis et Leonida in Thermopylis contra barbarum instructi una perierunt, partim consensu nostris triremibus, quod proprias naues non haberent, socia nobiscum arma iunxerunt, et ad Artemisium, et ad Salaminem, et ad Plataeas postrema pugna commissa cum Mardonio regis duce, vobiscum et cum ceteris libertatis assertoribus coniuncti, commune bonum, libertatem, ceteris Graecis restitue-

runt. ceterum Pausanias, rex Lacedaemoniorum, vobis insultare coepit, non contentus imperio solis Lacedaemoniis a Graecis delato: et nostra urbs, quam Graecis reuera dux et auctor libertatis fuerat, tamen honori Lacedaemoniorum non aduersata est, ut ne in sociorum inuidiam incurreret. iis igitur rebus inflatus Pausanias, rex Lacedaemoniorum, Delphico tripodi inscripsit, quem Graeci, qui ad Plataeas depugnant, et nauale ad Salamina praelium coniunctis viribus commiserant, Apollini in Barbaricae victoriae monumentum dedicarunt:

GRAEC.

ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΠΕΙ ΣΤΡΑΤΟΝ ΩΛΕΣΕ ΜΗΔΩΝ

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ ΦΟΙΒΩΙ ΜΝΗΜ ΑΝΕΘΗΚΕ ΤΟΔΕ

ὥς αὐτὰς ἔξεν ὄντα, καὶ ἔδυνάθημαί τε, ἀλλ' ἐκοινῆ τῶν συμμάχων. ὀργισθέντων δὲ τῶν Ἑλλήνων, ὁ Πλαταιεὺς λαγχάνουσι δίκην τοῖς Λακεδαιμονίοις εἰς τὰς Ἀμφικτυόνας χιλίων ταλάντων ὑπὲρ τῶν συμμάχων, καὶ ἠνάγκασαν αὐτὰς, ἐκκόψουσας τὰ ἐλεγεία, ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνήσας ἔργα διόπερ αὐτοῖς ἔχ' ἥμισυ παρηκολυθὲ ἢ ἔχθρα πρὸς Λακεδαιμονίους, καὶ ἐν ἔργοις τοῦ βασιλείου. καὶ ἐν μὲν τῷ παρόντι, οὐκ εἶχον αὐτοῖς ὅ, π' χρήσων. ὁ Λακεδαιμόνιος ὕστερον δ' ὥς πεντήκοντα ἔτεσιν, Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμης, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, εἰρηνῆς ἕως, ἐνεχείρησεν αὐτῷ καταλαβεῖν τὴν πόλιν. ἐπραξε δ' ταῦτ' ἐν Θηβῶν δι' Εὐρυμάχου ἔ Λεοντιάδου Βοιωτάρχου αὐτῷ, ἀνοιξάντων τὰς πύλας τῇ νυκτὶ Ναυκλείδου, καὶ ἄλλων πινῶν μετ' αὐτῶν, πεισθέντων χρήμασιν. αἰδομένοι δ' ὁ Πλαταιεὺς ἐνδον ὄντας οὗ Θηβαίους τῇ νυκτὶ, καὶ ἔξαπνῆς αὐτῷ τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ κατελημμένην, πρὸς βοήθειαν καὶ αὐτοῖ, καὶ σωείατην. καὶ ἐπειδὴ ἡμέρᾳ ἐγένετο, καὶ εἶδον ἐ πολλὰς ὄντας οὗ Θηβαίους, ἀλλὰ τὰς πρώτους αὐτῷ εἰσεληλυθότας ὕδαρ γὰρ ἡρόμνον τῇ νυκτὶ πολλὴ ἐκώλυσε αὐτὰς πάντας εἰσελθεῖν, ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς

GRAECORVM DVCTOR MEDOS VBI
PERDIDIT HOSTIS
PAVSANIAS PHOEBO DEDICAT HOC
SPOLIUM

perinde ac si ipfius efllet id facinus et donarium, non commune fociorum, iratis autem ea de re Graecis, Plataeenses Lacedaemonios apud Amphictyonas accusant nomine fociorum, et mille talentum mulctam ab eis petunt, erasifque versiculis, inscribere cogunt urbis quae rebus gestis interfuerant; qua re vel in primis odia Lacedaemoniorum susceperunt, regiaeque familiae. ac in praesentia non reperiebant Lacedaemonii quo pacto eos vlciscerentur: annis autem post

circiter quinquaginta, Archidamus Zeuxidami F. Lacedaemoniorum rex, tempore pacis, eorum vrbe potiri instituit, idque per Thebanum Eurymachum Leontiadae F. Boeotiorum principem est conatus, quum noctu portas Nauclides, et alii quidam corrupti largitionibus, aperuissent. Plataeenses, cognito, intra moenia esse Thebanos, ac suam urbem tempore pacis ex improviso captam, et ipsi ad arma concurrunt, et aciem instruunt. vbi diluxit, et non multos esse Thebanos vident, sed primores eorum ingressos (ingens enim delata noctu pluuia prohibuerat eos, ne omnes intrarent, qua fluvius Asopus auctus exundabat, nec trans-

fixi

μέγας ἐρρύνη, καὶ διαβῆναι ἐξ ῥαδίου ἦν, ἄλλως τε καὶ νυκλὸς ὥς ἔν
εἶδον ④ Πλαταιεῖς δὲ Θηβαίους ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔγνωσαν ὅτι ἐ
πάντες πάρεσιν, Ἰππιδέην), καὶ εἰς μάχην ἐλθόντες κρατεροί, καὶ
φθάνουσιν ἀπολέσθαι αὐτὰς πρὶν τὰς ἄλλοις προσβοηθῆσαι·
καὶ ὥς ὑμᾶς πέμπουσιν διδύς ἀγγέλλον, τινὲς τε πρῶτον φράσσονται,
ὅτι τὴν μάχην δηλώσονται ὅτι νικῶσι, καὶ βοηθεῖν ἀξιῶντες, ἂν ④
Θηβαῖοι τὴν χώραν αὐτῶν δηῶσιν. ἀκρόαται δὲ ④ τότε Ἀθηναῖοι
τὰ γεγονότα, διὰ τάχοις ἐβοήθουν εἰς τὰς Πλαταιάς. καὶ ④
Θηβαῖοι ὡς ἑώραν τὰς Ἀθηναίων βεβοηθηκότας τοῖς Πλαταιαῖσιν,
ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκας. ὥς ἔν ἀπέτυχον ④ Θηβαῖοι τὸ πείρασ, καὶ
④ Πλαταιεῖς τὰς ἀνδρας οὓς ἔλαβον αὐτῶν ἐν μάχῃ, ζῶντας
ἀπέκλειναν, ὀργισθέντες ④ Λακεδαιμόνιοι ἀπερροφασίως ἤδη στρα-
τεύουσιν ἐπὶ τὰς Πλαταιάς, Πελοποννησίοις μὲν ἅπασιν πλὴν Ἀρ-
γείων, τὰ δύο μέρη τῆς στρατίας ἀπὸ τῶν πόλεων ἐκάστων πέμ-
πουν Ἰππιδάδεσσι, Βοιωτοῖς δὲ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, καὶ Λοκροῖς, καὶ
Φωκῶσι, καὶ Μαλιῶσι, καὶ Οἰταίοις, καὶ Αἰνιᾶσι περικυκλῶντες ἐπαγ-
γείλουσιν στρατεύειν. καὶ περικυκλῶντες αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ
δυνάμει, ἐπηγγέλλοντο, εἰ βέλονται τὴν μὲν πόλιν αὐτοῖς παρα-
δόναι, τὴν καὶ χώραν ἔχειν, καὶ καρπεῖσθαι τὰ αὐτῶν, ἀφίστασθαι δὲ
τῆς Ἀθηναιῶν συμμαχίας. ὅτε ἐβλησάντων δὲ τῶν Πλαταιέων,
ἀλλὰ ἀποκρινάμενοι, ὅτι ἂν Ἀθηναιῶν οὐδὲν ἂν πείρῃαν,

firi facile poterat, noctu praesertim) ut igitur, inquam, Plataenses in urbe sua Thebanos viderunt, nec adesse omnis cognoverunt, aggrediuntur illos, commissoque praelio superant, et caedunt priusquam ceteri opem ferre possent, et statim misso ad nos nuncio, significant rem gestam, suamque victoriam, et auxilium petunt, si Thebani agrum ipsorum vastarent, tum Athenienses, re cognita, celeriter auxilia Plataeas mittunt. quos cum vidissent Thebani opem tulisse Plataensibus, domum redierunt. ut igitur Thebani frustrati sunt conatu suo, et Plataenses, quos hostium in praelio viuos ceperant, occiderunt, irati Lacedaemonii,

iam sine ullo praetextu Plataeas oppugnaturi, Peloponnesibus omnibus, praeter Argivos, edicunt, ut binas partis copiarum e singulis urbibus mitterent, Boeotiis vero ceteris universis, et Locrensis, Phocensibus, Maliensibus, Oetaeis, et Aenianibus denunciant, ut omnes in armis adessent. sic eorum murum ingenti exercitu circumfidentes, sciscitabantur, num urbem dedere vellent, agrum autem tenere, et frui suis opibus, societate Atheniensium deserta. quod cum Plataenses recusarent, et sine auctoritate Atheniensium quicquam se facturos esse negarent, obsederunt eos decennium, duplici muro circumdato, nec intentum

ἐπολιόρκεν αὐτὲς διπλῶ τείχεϊ περικύβαντες δέκα ἔτη, πολλὰς καὶ πανδοκίμους πείρας παρσάγοντες. ἐπεὶ δὲ ἀπειρήκεσαν ὁ Πλαταιεύς, καὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἀπάντων, καὶ ἠποργεῖτο τῆς σωτηρίας, διακληρωσάμενοι πρὸς σφᾶς αὐτὰς, ὁ μὲν, ὑπομείναντες ἐπολιόρκοιτο· οἱ δὲ, πηρήσαντες νύκτα, καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνεμον πολὺν, ἐξελθόντες ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ὑπερβάντες τὸ περικύβημα τῶν πολεμίων, λαθόντες τὴν στρατιάν, ἀποσφάξαντες τὰς φύλακας, διασώζοντες δὲ αὐτὰς, δεινῶς διακείμενοι καὶ ἀπερσδοκῆτες· οἱ δὲ, ὑπομείναντες αὐτῶν, ἀλίσσης τῆς πόλεως καὶ κράτους, ἀπεσφάλησαν πάντες οἱ ἡρώες, παῖδες δὲ καὶ γυναῖκες ἐξλωδραποδίσθησαν, ὅσοι μὴ περαιομένοι ἐπὶ νύκτα ἐκ Λακεδαιμονίους, ὑπεξῆλθον Ἀθηναῖς. τοῖς δὲ ἐν ἔτῳ φανερώς ἐνδεδεμένοις τὴν οὐνοῖαν τῷ δήμῳ, καὶ περὶ τοῖς ἀπάντα τὰ αὐτῶν, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, πάλιν σκοπεῖτε, πῶς μετέδοτε τῆς πολιτείας. ἐκ γὰρ τῶν ψήφισμάτων τῶν ὑμετέρων καθαφανὲς πᾶσιν ἐστὶν ὁ νόμος, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἀληθὴ λέγω. καὶ μοι λάβε τὸ ψήφισμα τοῦτο, καὶ ἀνάγνωθι αὐτοῖς.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΕΡΙ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ. ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΕΙΠΕ ΠΛΑΤΑΙΕΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΣΔΕ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΕΝΤΙΜΟΥΣ ΚΑΘΑΠΕΡ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΩΝΠΕΡ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΜΕΤΕΣΤΙ ΠΑΝΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΣΙΩΝ ΠΛΗΝ ΕΙ ΤΙΣ ΙΕΡΩΣΤΗΝ Η ΤΕΛΕΤΗ ΕΣΤΙΝ ΕΚ ΓΕΝΟΥΣ ΜΗΔΕ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ

tatum quicquam reliquerunt. cum vero fessi malis Plataenses, omnium rerum penuria premerentur, desperata salute, fortitione inter se facta, alii remanserunt, obsidionem toleraturi: alii exspectata nocte, et pluvia, et magno vento, egressi vrbe, hostium munitione superata, decepto exercitu, iugulatis custodibus, miserabili habitu perueniunt huc et inopinato: reliqui, vi capta vrbe, omnes interfecti sunt puberes, pueri et mulieres sub hasta venditi, qui Lacedaemoniorum aggreffione non animaduersa, clam Athenas non aufugerant. eos igitur qui suam benevolentiam ita euidenter erga rempublicam ostenderunt, et amicitiae populi sua omnia, Vol. III.

et liberos, atque vxores posthabuerunt, rursum confiderate, quo pacto in ciuitatem receperitis. e decretis enim vestris, euident omnibus erit ea ratio, et me vera dicere cognoscetis. age cape decretum hoc, et lege eis. DECRETVM DE PLATAEENSIBVS. HIPPOCRATE REFERENTE DATA CIVITAS EST PLATAEENSIBVS VT AB HAC DIE SINT EADEM DIGNITATE QVA CETERI ATHENIENSES ET IVS HABEANT QVORVM ATHENIENSES IVS HABENT OMNIVM ET SACRORVM ET PROFANORVM PRAETERQVAM SI QVOD SACERDOTIVM AVT FESTVM EST GENTILITIVM EXCEPTO ITEM NOVEMVIRATV

ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΟΙΣ Δ ΕΚ ΤΟΥΤΩΝ ΚΑΤΑΝΕΙΜΑΙ ΔΕ ΤΟΤΕ ΠΛΑ-
 ΤΑΙΕΑΣ ΕΙΣ ΤΟΤΕ ΔΗΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΦΥΛΑΣ ΕΠΕΙΔΑΝ ΔΕ ΝΕ-
 ΜΗΘΩΣΙ ΜΗ ΕΞΕΣΤΩ ΕΤΙ ΑΘΗΝΑΙΩΙ ΜΗΔΕΝΙ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ ΠΛΑ-
 ΤΑΙΕΩΝ ΜΗ ΕΥΡΟΜΕΝΩΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.
 ὁρᾶτε δὴ, ὡς ἄνδρες Αθηναῖοι, ὡς καλῶς καὶ δικαίως ἔβραψεν ὁ ρήτωρ
 ὑπὲρ τῆς δῆμῃς τῆς Αθιναίων, καὶ ἠξίωσε τὰς Πλαταιέας λαμβάνοντας
 τὴν δωρεάν, πρῶτον μὲν δοκιμασθῆναι ἐν τῇ δικαστείᾳ καὶ ἄν-
 δρα ἕκασον, εἰ ἐστὶ Πλαταιεύς, καὶ εἰς τῶν φίλων τῶν τῷ πόλει
 ἵνα μὴ ἐπὶ ταύτῃ τῇ περὶ φασὶ πολλοὶ μεταλάβωσι τὴν πολιτείαν.
 ἔπειτα τὰς δοκιμαστέας ἀναγραφῆναι ἐν σῆλῃ λιθίνῃ, καὶ σῆσαι
 ἐν ἀκροπόλει πρὸς τῇ θεῷ ἵνα σώζῃ ἢ δωρεὰ τις ἐπιγίγ-
 νητοίς, καὶ ἢ ἐξελέγξαι ὅτε αὐτὸν ἕκαστος ἢ συγγενής. ἔπειτα οὐκ
 εἰς γίγνεται Αθιναῖον ἐξῆναι, ὅς αὐτὸν μὴ νυνὶ γῆναι, ἔπειτα δοκιμασθῆναι
 ἐν τῇ δικαστείᾳ τὴν μὴ πολλὰς φάσκοντας Πλαταιέας εἶναι, κα-
 τασκευάζειν αὐτοῖς πολιτείαν. ἔπειτα ἔτι τὸν νόμον διωρίσατο ἐν
 τῇ ψηφισματικῇ πρὸς αὐτὰς δούλους ὑπὲρ τε τῷ πόλει καὶ τῶν
 θεῶν, καὶ μὴ ἐξῆναι αὐτῶν μηδενὶ τῶν ἐνέα δρχόντων λαχεῖν, μηδὲ
 ἱερωσύνης μηδεμιᾶς, τοῖς δὲ ἐκ τῶν, αὐτῶν ἐξ αἵτης γενναίως
 καὶ ἐγχεύειν τὸν νόμον. Οὐκ ἔστι δαυδὸν πρὸς μὲν τὰς ἀσυγγεῖτο-
 νας ἔτι ὁμολογημένως δέξιστοις τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν πόλιν γεγε-

RATV EORVM TAMEN LIBERIS ET
 HAEC PATEANT PLATAEENSES AV-
 TEM IN CVRIAS ET TRIBVS DISTRIBV-
 ANTVR QVI POSTQVAM DISTRIBVTI
 FVERINT POSTHAC NE VLLI PLATAE-
 ENSIVM LICEAT FIERI ATHENIENSEM
 NISI ID IVS POPVLI BENEFICIO CON-
 SEQVATVR. videtisne, Athenienses, quam
 praeclare et iuste orator ille pro populo A-
 theniensi scripserit et censuerit? Plataeensis
 beneficium consecutos, primum in iudicio
 explorandos viritum, an quisquam sit Pla-
 taeensis et populi amicus; vt ne eo praetex-
 tu multi in ciuitatem recipiantur. deinde
 eos qui probati fuerint, lapideae pilae inscri-
 bi, et in arce statui iuxta Mineruam iubet;

vt beneficium id etiam posteris permaneat,
 probarique possit, quis cui cognatus sit. et
 postea non licere finit Atheniensem fieri
 eum, qui nunc non factus, et in iudicio non
 probatus fuerit; vt ne multi se Plataeensis
 esse dicant, fraude in ciuitatem irrepant.
 deinde legem etiam sancit erga eos in de-
 creto statim, tum quantum ad rempublicam,
 tum quantum ad deos attinet, ne cuiquam
 eorum in fortitione nouemuirorum, aut vl-
 lius sacrificii locus detur, horum vero liberis,
 si e muliere ciue suscepti sint, et legitime
 desponsa, licere. Iniquissimum igitur fuerit
 erga vicinos, et extra controuersiam optime
 omnium Graecorum de hac republica me-
 ritos, ita diligenter et accurate singula de-
 finire,

νημόροις, ἔτω καλῶς καὶ ἀκριβῶς διοίσατο. τοῖς ἑκάστῃ, ἐφ' οἷς
δεῖ ἔχειν τὴν δωρεάν· τὴν δὲ τοῖς φειδωλῶς καὶ ἀκριβῶς ἐν ἀπάσῃ τῇ
Ελλάδι πεπορευμένῃ, ἔτως αἰχρῶς καὶ ὀλιγώρως εἰσέλε ὑβρί-
ζεσαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀσεβῆσαν εἰς τοὺς θεοὺς, ἀτιμώρητον εἶναι,
ἢν ἔτε οἱ πόρρονοι αἰσὴν κατέλιπον, ἔθ' ὃ δῆμον πολίτῃ ἐποι-
ήσατο. πῶς γὰρ αὐτῇ οὐκ ἐργασαί τῷ σώματι; ἢ πῶς οὐκ ἐλήλυ-
θεν Ἰπὶ τῷ καθ' ἡμέραν μισθῷ; οὐκ ἐν Πελοποννήσῳ μὲν πάσι,
ἐν Θεσσαλίᾳ δὲ Μαγνησίᾳ, μὲν Σιμῷ δὲ Λαρισαίῃ καὶ Εὐρυδά-
ματι δὲ Μειδίᾳ καὶ, ἐν Χίῳ δὲ καὶ ἐν Ἰωνίᾳ τῇ πλείῃ, μὲν Σω-
τάδῃ τῷ Κρητῷ ἀκολουθεῖσα, μισθωθείσα ὑπὸ τῇ Νικαρέτῃ, ὅτε
ἐπὶ ἐκείνης ἦν; τὴν δὲ ὑφ' ἑτέροις ἔσαν, καὶ ἀκολουθεῖσαν τῷ διδόντι,
τί οἶεσθε ποιεῖν; ἀλλ' οὐχ ὑποκρίσθαι τοῖς χρωμένοις εἰς ἀπάσας
ἡδονάς; εἴτα τὴν τοιαύτην, καὶ φειδωλῶς ἐγνωσμένην ὑπὸ πάν-
των γῆς δόξαν εἰσασμένην, ψηφισθε αἰσὴν εἶναι; καὶ τί καλὸν
φῆσετε πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας διαπερεσθῆναι; ἢ ποία αἰσχυνή καὶ
ἀσεβεία ἐκ ἐνοχοὶ αὐτοὶ εἶναι; πρὶν μὲν γὰρ γραφῆναι ταύτην, καὶ
εἰς ἀγῶνα καλεσθῆναι, ἐκ πυθόθεν πάντας, ἢ τις ἦν, καὶ οἷς ἡσέβηκε,
τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν αὖν, ἢ δὲ ἀμέλεια τῇ πόλει, καὶ ὅ
μὲν οὐκ ἤδεσαν ὑμῖν, ὅ δὲ πυθόμενοι τῷ μὲν λόγῳ ἡγανάκτεον,
τῷ δὲ ἔργῳ οὐκ εἶχον ὃ, τι χρῆσθαι αὐτῇ, ἐδενός εἰς ἀγῶνα κα-

finire, quibus condicionibus hoc beneficio
fruantur: eam vero, quae palam et exquiste
yniuerſam Graeciam prostituto corpore per-
vagata est, ita flagitiose ac petulanter insultan-
tem ciuitati, et sacra deosque violantem,
impunitam dimisisse, quam neque parentes
ciuem reliquerunt, neque populus ciuitate
donauit. ubi enim corpore quaestum non
fecit? quo propter quotidianam mercedem
non ventitauit? nonne Peloponnesum totam,
Thessaliam item et Magnesium, Simum
Larissaeum et Eurydamantem Midiae fi-
lium, nonne Chium et maximam Ioniae par-
tem, Sotadem Cretensem secuta, peragrauit?
elocata mercede a Nicareta, dum illius esset?
eam vero, quae alienae potestati subiicitur,

et precium numerantem comitatur, quid fa-
cere putatis? non omnibus eorum quibus
familiaris est, obsequi voluptatibus? talem
igitur, et eam, quae, ut constat inter omnis,
orbem terrarum propter infamem quaestum
peruagata est, ciuem esse decernetis? quod
igitur, interrogati, praeclarum vos edidisse
facinus respondebitis? quod vos suscepisse
dedecus? quam violasse religionem negabi-
tis? priusquam enim accusaretur adducta in
iudicium, omnesque audissent, et quae sit,
et quae impie fecerit, ipsi imputari scelera
sua potuissent, negligentia ciuitati, vestrum-
que alii ignorassent, alii re audita verbis in-
dignati essent, re ipsa de ea, nemine accu-
sante, aut pronunciante pro tribunali, sta-
tuere

διαντῶ, ἐδὲ διδόντῶ πρὸς αὐτῆς τὴν ψῆφον· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἴτε
 πάντες, καὶ ἔχεις ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ κύριοί ἐστε κολάσαι, ὑμέτε-
 ρον ἦδη τὸ ἀσέβημα γίγνεται τὸ πρὸς τοὺς θεούς, εἰ μὴ ταύτῃ
 κολάσῃτε. τί γὰρ εἴη φήσκειν ἂν ὑμῶν ἕκαστος ἀπὸν πρὸς τὴν ἐαυτοῦ
 γυναῖκα, ἢ θυγατέρα, ἢ μητέρα, ἀποψηφισάμεν ταύτης, ἐπει-
 δὴν ἔσῃ ὑμᾶς, ποῦ ἦτε; καὶ εἴπῃτε, ὅτι ἐδικάζομεν. τῶ; ἐρήσει
 διδύς. Νεαίρα δηλοῖ φήσεις. εἰ γὰρ; ὅτι ξένη ἔσα ἀπὸ σιωοικῆ
 πρὸς τὸν νόμον, καὶ ὅτι τὴν θυγατέρα μεμοιχθῆναι ἐξέδωκε
 Θεογνίδης τῷ βασιλεύσαντι, καὶ αὐτὴ ἔδυσσε τὰ ἱερὰ τὰ ἁρρήλια ὑπὲρ
 τῆς πόλεως, καὶ τῷ Διονύσῳ γυνὴ ἐδόθη, καὶ τὰλλα, δηλοῖμεν τὴν
 κατηγορίαν αὐτῆς, ὡς δὲ, καὶ μνημονικῶς, καὶ ᾤμιελως πρὸς ἕκαστον
 κατηγορήθη. αἱ γὰρ ἀκέσασα ἐρήσον, τί ἐν ἐποιήσῃ; ὑμεῖς δὲ
 φήσεις, ἀποψηφισμένα. ἔκῃν ἦδη αἱ μὲν σωφρονέσῃ τῶν γυ-
 ναικῶν ἐργαθήσονται ὑμῖν, διότι ὁμοίως αὐταῖς ταύτῃ κατηξίστε
 μελέχων τῇ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἱερῶν ὅσα δὲ ἀνόητοι, φανερώς
 ᾤδειν ποιεῖν ὅ, πᾶν βέλων, ὡς ἄδειαν ὑμῶν καὶ τῶν νόμων
 δεδοκότων. δόξειε γὰρ ὀλιγώρως, καὶ ῥαδύμως φέρουτες, ὁμογνώ-
 μονες καὶ αὐτοὶ εἶναι τοῖς ταύτης τρόποις. ὥς πολὺ μᾶλλον ἐλυ-
 σιλέει, μὴ γινέσθαι τὸν ἀγῶνα τέλει, ἢ γινόμενον ἀποψηφισαῖται
 ὑμᾶς. κομιδὴ γὰρ ἦδη παντελῶς ἐξουσία ἔσαι ταῖς πόρεσιν σιωοι-
 κῆν οἷς ἂν βέλων, καὶ τοὺς παῖδας φάσκειν εἰ ἂν τύχωσιν εἶναι.

tuere nihil potuissent: postquam autem et
 nostis omnes, et penes vos habetis, et eius
 puniendae potestas datur, iam vestra erit
 illa in deos impietas, nisi eam puniueritis.
 quid vero vestrum quisque reuersus ad vxo-
 res, aut filias, aut matres, dicetis, ista ab-
 soluta? si vos rogarint, vbi fueritis? vosque
 responderitis, ius dixisse. cui? rogabunt sta-
 tim. Neaerae nimirum, dicetis. quamobrem?
 quod et peregrina ciui nupsit contra legem,
 et filiam adulteram elocauit Theogeni re-
 gem agenti, quae arcana pro republica sacra
 fecerit, et Baccho vxor data fuerit: cetera-
 que, commemorantes eius accusationem,
 quam bene et memoriter, et accurate fuerit

de singulis accusata. quibus illae auditis,
 quaerent, quid igitur fecistis? vos vero di-
 cetis, absolui. iam igitur matronae pu-
 dicissimae vobis irascentur, quod aequae se-
 cum istam republica et sacris dignati sitis:
 quae autem amentes sunt, palam ostendent
 se facturam quicquid libeat, tanquam impu-
 nitate a vobis et legibus proposita. nam si
 negligetis, et susque deque feretis, suspicio
 erit, vos quoque mores istius mulieris pro-
 bare. quare longe praestitisset, non fieri hoc
 iudicium, quam eo facto, istam absolui.
 omnino enim iam scortis licentia dabitur,
 nubendi quibus volent, suosque liberos eius
 esse dicendi, qui in mentem eis venerit. tum
 leges

ἔστι δὲ ἡ νόμοι ἀκυροὶ ὑμῖν ἔσονται, ἡ δὲ τρέποι τῶν ἐταίρων κύριοι οἱ, πᾶν βέλων διαπραγμάτευς. ὥς κὲ ὑπὲρ τῶν πολιτῶν σκοπεῖτε, ἥ μὴ ἀνεκδότοις γίγνεται τὰς τῶν πενήτων θυγατέρας. νῦν μὲν γὰρ καὶ ἀπορηθῇ τις, ἰκανὴν παρὶν αὐτῇ ὁ νόμος συμβάλλει, ἀνὴρ κὲ ὁπωσιῶν μετρίαν ἢ φύσις ὅψιν ἀποδῶ παρηλαχιδένει. ἡ δὲ νόμος ὑφ' ὑμῶν, ἀποφυγέσης ταύτης, κὲ ἀκύρος γενόμενος, πολλοὺς ἤδη ἢ μὴ τῶν πορνῶν ἐργασία ἤξει εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας δι' ἀπορίαν, ὅσαι ἀνὴρ μὴ δυνάων ἐκδοθῆναι, τὸ δὲ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς τὰς ἐταίρας, ἀνὴρ ἀδελφὰ λάβωσι ἥ δὲ εἶναι αὐταῖς παιδοποιεῖας ὡς ἀνὴρ βέλων, κὲ τελετῶν, ἔστι ἐξῶν, κὲ πρὸς μελέχεν τῶν ἐν τῇ πόλει. ὥς εἰς ἕκαστον ὑμῶν νομιζέτω, ὁ μὴ, ὑπὲρ γυναικός, ὁ δὲ, ὑπὲρ θυγατρὸς, ὁ δὲ, ὑπὲρ μητρὸς, ὁ δὲ, ὑπὲρ τῆ πόλεως ἔστι τῶν νόμων, κὲ τῶν ἐξῶν τὴν ψῆφον φέρειν, ἥ μὴ ἔστι ἴσως φαῖναι ἐκείνας πτωχολύρας ταύτη τῇ πόρει. μηδὲ τὰς μὴ πολλὰς ἔστι καλῆς σωφροσύνης κὲ ὑπεμελείας τραπεύσας ὑπὸ τῶν παρηκόντων, κὲ ἐκδοθείσας κὲ τὰς νόμοις, ταύτας ἐν τῷ ἴσῳ φαίνεας μελεχέσας τῇ μὴ πολλῶν ἔστι ἀσελγῶν τρέπων πολλάκις πολλοῖς ἐκάστης ἡμέρας συζητημένη, ὡς ἕκαστος ἡβέλει. ἡγεῖσθε δὲ μήτ' ἐμὲ τὸν λέγοντα εἶναι Ἀπολλόδορον, μήτε τὰς ἀπολογισομένους κὲ σωερένας πολίτας. ἀλλὰ τὰς νόμοις κὲ Νεαίραν ταυτηνὴν παρὶ τῶν παρηκόντων αὐτῇ παρὸς ἀλ-

leges vestrae futurae sunt irritae, tum blanditiae scortorum obtinere poterunt quicquid libebit. quare et civium nostrarum habete rationem, ut ne pauperum filiae nuptum collocari nequeant. nunc enim, tametsi aliqua paupercula est, dotem ei satis magnam confert lex, si mediocrem duntaxat a natura formam acceperit: proculcata autem a vobis hac lege, et, muliere ista absoluta, irrita facta, omnino iam scortorum quaestus ad civium filias devoluetur, quae propter inopiam non poterunt elocari, atque ingenuarum mulierum dignitas ad meretrices, cum permissum eis fuerit suscipere liberos pro sua libidine, et festis, et sacris, et honoribus

ex aequo frui civitatis. quare singuli putate vos ferre suffragia, alius pro vxore, alius pro filia, alius pro matre, alius pro republica, et legibus, et sacris, ne illae eodem haberi loco cum meretrice ista videantur: neue in magna et praeclara modestia, et cura, a parentibus et cognatis educatae, et ad praescripta legum elocatae, eadem conditione sint qua ista, quae multis et impudicis modis saepe cum multis eodem die rem habuit, ut unicuique fuit libitum. existimabitis autem, neque me qui dicam, Apollodorum, neque qui se defendent, quique illis patrocinabuntur, esse civis: sed leges et Neeram de facinoribus inter se disceptatae,

λήλους διαδικάζεσθαι. καὶ ὅταν μὲν ἐπὶ τῇ κατηγορίας γήνηται, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκρίβει, δι' ὧν οἰκεῖ ἡ πόλις, καὶ καθ' ἑς ὁμωμόκατε δικάσων, τί κελύεσι καὶ τί πῶδαβεθήκασιν· ὅταν δ' ἐπὶ τῆς ἀπολογίας ᾗτε, μνημονεύοντες τὴν τῶν νόμων κατηγορίαν, καὶ τὸν ἐλεγχόντων εἰρημύων, τὴν τε ὅψιν αὐτῆς ἰδόντες, ἐνθυμεῖσθε τῆτο μόνον, εἰ Νέαιρα ἔστα, ταῦτα διαπέπρακ'. Ἀξίον δ' ἀκρίβει ἐνθυμηθῆναι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην γυμνόφρον, ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀσεβεῖν, δύοντα πῶδα τὰ πάτεραι τὰς θυσίας, ἐκολάσατε ὑμεῖς· καὶ ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτῷ, ὅτι Σινώπῃ τῇ ἐταίρᾳ ἀλῶ, οἷς ἐπὶ τῆς ἐσχάτης τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ἑλευσίνι περσάγασθαι ἱερεῖον δύσειν, ὃ νομίμως ὄνῃ· ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἱερεῖα δύειν, ἐδὲ ἐκείνης ἑσπης τῆς θυσίας, ἀλλὰ τῇ ἱερείας. ἐκ-οιῶ δεινόν, τὸν μὲν καὶ ἐκ γήμοις ὄντα ἔξ Εὐμολπιδῶν, ὅτι περσόνων καλῶν καὶ γαθῶν, καὶ πολίτῳ τῷ πόλεως, ὅτι ἐδόκει πῶδαβῆναι τῶν νόμων, δύναι δίκην, καὶ ἔθ' ἡ τῶν συγγενῶν, ἔθ' ἡ τῶν φίλων ἐξαίτησις ὠφέλησεν αὐτόν, ἔθ' αἱ λειψυργίαι αὐτῷ ἐλείψεργησε τῇ πόλῃ αὐτός, καὶ ὅτι περσόνων αὐτῷ, ὅτι τὸ ἱεροφάντην εἶναι, ἀλλ' ἐκολάσατε δόξαντα ἀδικεῖν Νέαιραν δ' ταυτηνί, εἰς τε τὸν αὐτὸν θεὸν τῆτον ἡσεβηκῆναι καὶ τὰς νόμοις, ὅτι αὐτὴν, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς ἐπὶ πτωχέσασθε. Θαυμάζω δ' ἔγωγε τί ποιεῖ καὶ ἐρεῖσι πρὸς

sceptare. cum in accusatione verfamini, leges ipsas audite, per quas respublica est incolumis, et secundum quas vos pronuntiaturos iurastis, quid iubeant, quid illa violarit: ubi autem ad defensionem peruentum erit, accusationis firmatae legibus et probationis eorum quae dicta sunt, memores, solaque eius facie visa, cogitate duntaxat, an Neaera cum sit, talia perpetrarit. Illud autem, Athenienses, recordatione dignum est, vos Archiam, cum pontificem ageret, convictum in iudicio impietatis, ut qui non patrio ritu sacra fecisset, puniuisse; qui et de aliis rebus est accusatus, et Sinopae metrectici victimam adducenti, ad aram Eleu-

siniam mactasse ferebatur, cum non moris esset eo die mactare victimas, neque illius mulieris esset sacrificium, sed sacrificulae. quam igitur iniquum fuerit, eum et ex genere Eumolpidarum, et claris ortum natalibus, et ciuem Atheniensem, propterea quod legum quippiam neglexisse videbatur dedisse poenas, neque ei vel cognatorum, vel amicorum deprecationem profuisse, neque tum sua, tum maiorum suorum merita in rempublicam, neque sacerdotii reuerentiam, quo minus, cum deliquisse visus esset, multaretur: Neaeram autem, quae et eundem deum violarit, et leges, nec ipsam, nec eius filiam puniri a vobis? Equidem valde minor,

ὑμᾶς ἐν τῇ δ'πολογίᾳ, πότερον ὡς ἀσὴ ἐστὶ Νεαίρα αὕτη, καὶ κατὰ
 τὰς νόμους συνοικεῖ αὐτῇ; ἀλλὰ μεμαρτύρηται ἑταίρα ὄντα, καὶ δὲ ἄλλη
 Νικαρέτης γεγενημένη. ἀλλ' ἐγὼ γυναικα εἶναι αὐτὴν, ἀλλὰ παλ-
 λακίῳ ἔχειν ἐνδόν; ἀλλ' οἱ παῖδες ταύτης ὄντες, καὶ εἰσλημένοι εἰς
 τὰς φρεσὶς ὑπὸ Στεφάνου, καὶ ἡ θυγάτηρ ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ ἐκ-
 δοθείσα, περὶφανῶς αὐτὴν δ'ποφαίνουσι γυναικα ἔχοντα. ὡς μὲν
 εἶναι οὐκ ἀληθὴ ἐστὶ τὰ κατηγορημῆνα καὶ μεμαρτυρημῆνα, ἔτι
 αὐτὸν Στέφανον, ἔτι ἄλλον ὑπὲρ τούτου οἶμαι ἐπιδείξαι, ὡς ἐστὶν
 ἀσὴ Νεαίρα αὕτη ἀκὼς ὅτι αὐτὸν τοιοῦτόν τι μέλλειν ἀπολογεῖσθαι,
 ὡς ἐγὼ γυναικα ἔχῃ αὐτὴν, ἀλλ' ἑταίραν, καὶ ὅτι παῖδες οὐκ εἰσὶ
 ταύτης, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας γυναικὸς αὐτῇ ἀσῆς, ἣν φησὶ πότερον
 γῆμαι, συζῆναι αὐτῇ. περὶ δὲ τὴν ἀναίδειαν αὐτῇ ἔτι λόγος, καὶ τὴν
 ἀσεβειαν τῇ δ'πολογίᾳ, καὶ τῶν μαρτυρῶν αὐτῇ παρεκδυσσασμένων
 πρὸς αὐτὸν παρεκαλεσάμενον ἀρετῇ καὶ δικαίᾳ, δι' ἧς ἐξῆν
 ὑμῖν πάντα τὰληθὴ εἶδεναι· πρὸς δὲ τὰς φρεσὶς αὐτῆς τὰς
 Νεαίρας τότε παρεκαλεσάμενος, ὅτι ἦλθεν ὡς Στέφανον ἐκ Με-
 γάρων, Θράκην καὶ Κοκκαλίην, καὶ ἃς ὕστερον πρὸς τούτω οὖσα
 ἐκπύσατο, Ξενίδαν καὶ Δροσίδαν, αἱ ἴσασιν ἀρετῶς Πρῶξενόν τε
 τὸν τελευτήσαντα, καὶ Αἰρίωνα τὸν νῦν ὄντα, καὶ Ἀνιδωρίδην τὸν
 σταδιοδρομῶντα, καὶ Φανὸν τὴν Στρυβήλην καλεσμένην, ἢ Θεοχρύει

ror, quid ad vos dicturi sint in defensione apud vos: vtrum ciuem esse Neaeram istam, et legibus istius matrem familias? sed testatum est, et meretricem esse, et ancillam fuisse Nicaretæ. at non esse vxorem suam, sed pro concubina haberi domi? sed istius mulieris liberi, et ad curialis introducti a Stephano, et filia viro Atheniensi elocata, manifeste ostendunt, eam pro vxore haberi. non autem vera esse crimina eis obiecta, et testificationes, nec ipsum Stephanum arbitror, nec alium eius nomine quenkum dicturum, aut ostensurum, Neaeram esse ciuem: audio autem tale quippiam eum loco defensionis allaturum, habere se eam non

vxoris, sed concubinae loco, nec liberos esse istius, sed ex alia muliere ciue, quam prius duxerit, cognata sua susceptos. aduersus igitur orationis istius impudentiam, et commentum defensionis, et eos qui dicere pro eo testimonium parati sunt, prouocatione æqua et accurata cum eo contendere, per quam vos simplicem veritatem cognosceretis: vt traderet ancillas, quæ tum apud Neaeram assidue fuerunt, cum Megaris ad Stephanum venit, Thrattam et Caccalinam, et quas postea in eius matrimonio comparauit, Xennidem et Drosidem, quæ satis sciunt, et Proxenum defunctum, et Aristonem superstitem et Antidoridem cursorem, et Phanonem.

τῇ βασιλίδεσσι συνώκησε, Νεαίρας ὄντας. καὶ εἰάν φαίνη) ἐκ τῆς βασιλίδος γήμας Στέφανον ἐτοσί αἰσὴν γυναῖκα, καὶ ὄντες αὐτὰ οἱ παῖδες ἐτοί ἐξ ἐτέρας γυναικὸς αἰσῆς, καὶ μὴ Νεαίρας, ἤθελον ἀφίστασθαι τῇ ἀγῶνι, καὶ μὴ εἰσιέναι τὴν γραφὴν ταύτην. τὸ γὰρ συνωκεῖν τὰτ' ἐστίν, ὡς αὖν παιδοποιῶνται καὶ εἰσάγῃ εἰς τὴν φρονοῦσαν καὶ δημότας τὰς ἡμεῖς, καὶ τὰς θυγατέρας ἐκδιδῶ, ὡς αὐτὰς ἔσας, τοῖς ἀνδράσι. τὰς μὲν γὰρ ἐταίρας ἡδονῆς ἐνεκ' ἐχομένης τὰς δὲ παλλακὰς, τὴν καθ' ἡμέραν θεραπείας τῷ σώματι. τὰς δὲ γυναῖκας, τὰ παιδοποιεῖσθαι γνησίως, καὶ τῶν ἐνδον φύλακα πρὸς τὴν ἔχον. ὥς εἰ περὶ τὴν ἐγὼ γυναῖκα αἰσῆν, καὶ εἰσὶν ἐτοί οἱ παῖδες ἐξ ἐκείνης, καὶ μὴ Νεαίρας, ἐξὴν αὐτὰ ἐκ τῆς ἀκρεβέστατης μαρτυρίας Ἰπποκράτους, ὡς αὖν τὰς θεραπείας ταύτας. ὡς δὲ περὶ καλεσάμεν, τῶν ὑμῖν τὴν τε μαρτυρίαν, καὶ τὴν ἀντιλογία. ἀναγνώσεται. λέγε τὴν μαρτυρίαν, ἔπειτα τὴν ἀντιλογία.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΒΑΛΕΙΣΙΟΥΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΑΝΙΕΤΕΣ ΔΙΟΦΑΝΗΣ ΔΙΟΦΑΝΟΥΣ ΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ ΔΙΟΜΕΝΗΣ ΑΡΧΕΛΑΟΥ ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΤΕΣ ΔΕΙΝΙΑΣ ΦΟΡΜΙΔΟΥ ΚΥΔΑΝΤΙΔΗΣ ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ ΛΥΣΙΠΠΟΥ ΑΙΓΙΑΛΕΤΕΣ ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΙ ΠΑΡΕΙΝΑΙ ΕΝ ΑΓΟΡΑΙ ΟΤ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΠΡΟΤΕ ΚΑΛΕΙΤΟ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΑΞΙΩΝ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙ ΕΙΣ ΒΑΣΑΝΟΝ ΤΑΣ

nonem cui Strybelae nomen est, quae Theogeni regi sacrificulo nupserat, Neaerae esse liberos. quod si e quaestionibus comperiretur, Stephanum ciuem duxisse vxorem, et liberos istos ex alia muliere ciue suscepisse, non e Neaera, velle me ab hac actione desistere, et non venire in iudicium. nam habere in matrimonio hoc est, si quis liberos suscipit, si cum ad curialis, tum ad municipis introducit filios, si filias pro suis nuptum elocat. meretrices enim causa voluptatis alimus: concubinas propter quotidiana ministeria, et curationem corporis: vxores propter ingenuos liberos suscipiendos, et fidelem rei familiaris administrationem et custodiam. proinde si prius mulierem ciuem duxerat, et ex illa isti liberi sunt,

non Neerae, id ei certissimo licuit ostendere testimonio, traditis ancillis. vt autem hanc illi condicionem me tulisse constet, et testimonium et ipsa vobis denunciatio legetur. recita testimonium, deinde denunciationem. TESTIMONIUM. HIPPOCRATES HIPPOCRATIS FILIUS PROBALISIVS DEMOSTHENES DEMOSTHENIS FILIUS PABANIENSIS DIOPHANES DIOPHANIS FILIUS ALOPECENSIS DIOMENES ARCHELAI FILIUS CYDATHENAEENSIS DINIAS PHORMIDAE FILIUS CYDANTIDES LYSIMACHVS LYSIPPI FILIUS AEGIALENSIS TESTANTVR SE ADFVISSE IN FORO CVM APOLLODORVS STEPHANO CONDICIONEM FERRET AC PETERET VT AD QVAESTIONEM DARET ANCILLAS

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΣ ΠΕΡΙ ΩΝ ΗΓΙΙΑΤΟ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΠΕ-
ΡΙ ΝΕΑΙΡΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΝ Δ ΟΥΚ ΕΘΕΛΗΣΑΙ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙ ΤΑΣ
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΣ ΤΗΝ ΔΕ ΠΡΟΚΛΗΣΙΝ ΕΙΝΑΙ ΗΝ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΑΠΟΛ-
ΛΟΔΩΡΟΣ. λέγει δὲ αὐτὴν τὴν προκλήσιν, ἣν πρὸς καλέμην ἐγὼ
Στέφανον τοῦτον. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ. ΤΑΔΕ ΠΡΟΥΚΑΛΕΙΤΟ ΑΠΟΛΛΟ-
ΔΩΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΠΕΡΙ ΩΝ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗΝ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΝΕΑΙ-
ΡΑΝ ΞΕΝΗΝ ΟΥΣΑΝ ΑΣΤΩΙ ΣΤΝΟΙΚΕΙΝ ΕΤΟΙΜΟΣ ΩΝ ΤΑΣ ΘΕ-
ΡΑΠΑΙΝΑΣ ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΕΙΝ ΤΑΣ ΝΕΑΙΡΑΣ ΑΣ ΕΚ ΜΕΓΑΡΩΝ Ε-
ΧΟΥΣΑ ΗΛΘΕ ΘΡΑΤΤΑΝ ΚΑΙ ΚΟΚΚΑΛΙΝΗΝ ΚΑΙ ΑΣ ΤΥΤΕΡΟΝ
ΠΑΡΑ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΕΚΤΗΣΑΤΟ ΞΕΝΝΙΔΑ ΚΑΙ ΔΡΟΣΙΔΑ ΤΑΣ ΕΙ-
ΔΤΙΑΣ ΑΚΡΙΒΩΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΤΩΝ ΟΝΤΩΝ ΝΕΑΙΡΑΙ ΟΤΙ
ΜΗ ΕΚ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΙΣΙ ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΤΕ Ο ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΣ ΚΑΙ Α-
ΡΙΣΤΩΝ Ο ΝΥΝ ΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΩΡΙΔΗΣ Ο ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΦΑΝΩ ΕΦ ΩΙ ΤΕ ΒΑΣΑΝΙΣΑΙ ΑΥΤΑΣ ΚΑΙ ΕΙ ΜΕΝ ΟΜΟΛΟΓΟΙΕΝ
ΕΚ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙΡΑΣ ΤΟΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ ΠΕ-
ΠΡΑΣΘΑΙ ΝΕΑΙΡΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ ΞΕ-
ΝΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΕΙ ΔΕ ΜΗ ΟΜΟΛΟΓΟΙΕΝ ΕΚ ΤΑΥΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥ-
ΤΟΥΣ ΑΛΛ ΕΞ ΕΤΕΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΑΣΤΗΣ ΑΦΙΣΤΑΣΘΑΙ ΤΟΥ Α-
ΓΩΝΟΣ ΗΘΕΛΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΝΕΑΙΡΑΣ ΚΑΙ ΕΙΤΙ ΕΚ ΤΩΝ ΒΑΣΑ-
ΝΩΝ ΒΛΑΦΘΕΙΗΣΑΝ ΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΠΟΤΙΝΕΙΝ Ο ΤΙ ΒΛΑΒΕΙΗΣΑΝ.

CILLAS EARVM RERVVM CAUSA QVA-
RVVM DE NEAERA STEPHANVM ACCV-
SAT BAT SED STEPHANVM NOLVISSE AN-
CILLAS TRADERE DENVNCIATIONEM
AVTEM EAM ESSE QVAM EXHIBeat
APOLLODORVS. age recita ipsas condicio-
nes quas Stephano tuli. DENVNCIATIO.
HAS CONDICIONES TVLIT APOLLODO-
RVS STEPHANO EARVM RERVVM CAV-
SA PROPTER QVAS ACTIONEM ADVER-
SVS EVM INSTITVERAT NEAERAM PE-
REGRINAM ESSE ET CIVI NVPSISSE PA-
RATVS AD QVAESTIONEM ACCIPERE
ANCILLAS NEAERAE QVAS ILLA ME-
GARIS SECVM ADDVXIT THRATTAM
ET COCCALINAM ET QVAS DEINDE A-
PVD STEPHANVM COMPARAVIT XEN-
VOL. III.

NIDEM ET DROSIDEM QVAE REM SA-
TIS COGNITAM HABERENT DE NEAE-
RAE LIBERIS EOS NON STEPHANI ESSE
PROXENVN DEFVNCTVM ET ARISTO-
NEM SVPERSTITEM ET ANTIDORIDEM
CVRSOREM ET PHANONEM QVAE SI
FATERENTVR E STEPHANO ET NE-
AERA EOS ESSE LIBEROS VENDENDAM
NEAERAM VT IVREANT LEGES ET LI-
BEROS PRO PEREGRINIS HABENDOS SIN
EOS NON EX ISTA SED EX ALIA MVLI-
ERE CIVE ESSE DICERENT DESISTERE
VOLVIT AB ACTIONE CONTRA NEAE-
RAM INSTITVTA ET SI QVID CALAMI-
TATIS IN TORMENTIS MVLIERCVLIS
ACCIDISSET PENSARE DAMNVN. has
ego condiciones, iudices, quum Stephano
4 H tu-

ταῦτα περιχαλισαμένη ἐμῶ, ἀνδρες δικασταί, Στέφανον τετυγῖς
 ὅκ ἠθέλησε δέξασθαι. ὅκῃν ἤδη δοκεῖ ὑμῖν δεδικάσθαι ὑπὸ αὐτοῦ
 Στεφαίνῃ τετυγῖς, ὡς ἀνδρες δικασταί, ὅπῃ ἐνοχός ἐστι τῇ γραφῇ Νέ-
 αιρας, ἣν ἐγὼ αὐτὴν ἐγραψάμην· καὶ ὅπῃ ἐγὼ μὴ ἀληθῶς εἴρηκα
 πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὰς μαρτυρίας παρεχόμεναι ἀληθεῖς, ἔτσι δὲ ὅ,
 πᾶν λέγοι, ἀπαντᾶ ψεύσει, καὶ ἐξελέγξει αὐτὸς αὐτόν, ὅπῃ ἔδεν
 ὑμεῖς λέγετε, ὅκ ἠθέλησε ἀπαρδέναι εἰς βασάνους τὰς θεραπεύ-
 νας, αἷς ἐγὼ ἐξήκου αὐτόν. ἐγὼ μὴ εἶν, ὡς ἀνδρες δικασταί, καὶ
 τοῖς θεοῖς, εἰς ἔς ἔτσι ἠσέβηκας, ἔ ἐμαυτῶ πμωρῶν, κατέστησά
 τε τετυγῖς εἰς ἀγῶνα, καὶ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον ἤγαγον. καὶ
 ὑμᾶς ὅ χρη, νομίσαντας μὴ λήσιν ὅπῃ θεῖς, εἰς ἔς ἔτσι ἀδανε-
 νομήκασιν, ὅ, πᾶν ἕκαστος ὑμῶν ψηφίσῃ, ψηφίσας τὰ δίκαια,
 καὶ πμωρεῖν, μάλιστα μὴ τοῖς θεοῖς, ἐπειτα ὅ ἔ ὑμῖν αὐτοῖς. καὶ
 ταῦτα ποιήσαντες, δόξετε πᾶσι καλῶς καὶ δικαίως δικάσαι ταύ-
 τὴν τὴν γραφὴν, ἣν Νέαιραν ἐγὼ ἐγραψάμην, ξένην ἔσαν ἀσῶ
 σιωοικεῖν.

tulerim, repudiavit. proinde iam ipse Ste-
 phanus suapte sententia Neaeram eorum
 criminum, quorum est e me accusata, con-
 demnavit, et me vera dixisse apud vos, et
 testimonia vera exhibuisse, se vero quae
 dixerit omnia mentiri, et a seipso convinci
 vanitatis confitetur, postquam ancillas a me
 postulatas, ad quaestionem dare noluit. ego
 vero, iudices, et deorum, quos isti violarunt,
 et meo nomine poenas exigens, istos in

iudicium vocavi, vestraeque auctoritati sub-
 ieci. decet autem vos quoque existimare,
 non clam fore deos, in quos isti impii fu-
 erunt, quid vestrum unusquisque decernat,
 et ita pronunciare, ut iustitia flagitat, ac
 vlcisci diis maxime factam contumeliam,
 deinde vobis etiam ipsis. quae si feceritis,
 omnes vos hanc causam, qua ego Neaeram
 peregrinam cui nuptam accusavi, praeclare
 et iuste diiudicasse existimabunt.

NOTAE

A D

ORATIONEM contra NEAERAM.

SI auctoritati cedendum esset, nulla foret inter *Orationes Demosthenicas*, quam tanta facilitate expungi sinerem, quanta illam quam iam tractare incipis. Pleni sunt antiquorum Criticorum libri grauissimis de ista causa suspicionibus. Dolet interea interceptum esse tractatum, vbi, inter quasdam alias, hanc non esse genuinum *Demosthenis* foetum ostendebat Vir ingenio acerrimo praeditus, *Dionysius Halicarnasensis*. Vide *ω. Δημοσ. διωτ.* versus finem. Restant tamen alij quos sequor, et quos merito suo maximo maximi facio. *Phrynichus* pag. 112. Edit. nouissimae, *Σὺ δὲ βασιλικὸς ἐπιστολὴς ἐπιφανὴς, ἀνάλογοι τῇ σαυτῷ παρασκευῇ, γινώσκων ἡμῶν ἐκρίσας μάλιστα, τὸν συγγραφεύα τὸν ΚΑΤΑ ΝΕΑΙΡΑΕ*· ὃς διὰ τὰ ἄλλα ὑπεπλήθυν μὴ εἶναι Δημοσθένος, καὶ διὰ τὰ τελευτὰ ἡ ἀδοκίμων ὁμομάτων. *Athenaeus* l. 13to. *Δημοσθένος ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, Εἰ γνησίος, δὲ Ἀπολλόδορος εἰρηκεῖ.* Futiliter Interpres, vti ad *Lyfiam* admonui, si modo germana est, ut *Apollodorus* consuit. Intellige mecum: *Oratio, quam Demosthenes scripsit, si tamen scripsit, Apollodorus autem perorauit.* Rursus in eodem libro idem *Athenaeus*, ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας λόγον γράψας, proinde quasi leuis esset hominis, et in re critica mediocriter versati, *Demosthenem* citare istius opellae Scriptorem. Similiter *Photius* Cod. CCLXV. Καὶ τὸν ΚΑΤΑ ΝΕΑΙΡΑΕ δὲ ΛΟΓΟΝ ὑπεπλήθυντος τινος αἰτιώμενος ἡ Δημοσθενικὴ ἀποκρίνεται λόγῳ. His adiunge Argumenti Auctorem, siue *Libanius* sit, siue quispiam alius, *Harpocrationem* item Lexicographum, qui eam eiusque auctoritatem nusquam fere, nisi cum suspicione, allegat. Verum neque tantus Auctorum cumulus, neque ipsa res, quae loquitur, vti mihi videtur, discretissime, *Obsopeo* nostro satisfecerunt, qui ita scri-

bit: Διαγράφουσι τινες καὶ τῶτον τὸν λόγον, ὡς ἔγνησιον, δηλοῦσι, ὡς ἔστιν ἔστιν, ὡς φησι Διόδορος καὶ πολλὰ καὶ τῆς ἑτέρας δυνάμεως ἐκρίνεται. ἀλλ' ἡμοῖσι ἀξιότατον εἶναι δοκεῖ τῆς ἀναγνώσεως, εἰδότες πλείους ἀνδρας ἢ λογιστάτας καὶ πλείους τῶτον ποιούμενους. Quos nominasset vtinam, vt nos quoque scaperemus, eorum auctoritate permoti!

Me profecto non pudet dicere, opus esse putidissimum, nullius aut decoris aut grauitatis: et praeter naeuos orationis, quibus passim scatet, nihil ibi dictum, quod Lectorem percellere, aut allicere, aut morari demum potest. Est autem *Oratio* satis antiqua, et videtur ad vsum forensem fuisse conscripta, non ad ostentationem, aut ad imitationem concinnata. Passim inter adnotandum suspicionibus meis auctoritatem addidi. Inde lector meus iudicium capere poterit, iurene an iniuria agam, cum haec futilia non amplectar.

Adhaesit olim *Demosthenicis*, siue quod hic (strictim licet) memoretur de pecuniis theatralibus, in qua causa tantum praecelluit *Demosthenes*; siue quod infra *Phrynionis* cuiusdam res agatur, quem Oratori nostro, domo et familia coniunctum fuisse suspicor; siue denique quod *Demosthenis* (nostrine an alterius parum interest) testimonium infra adducatur. Quam necessitudinem, tenuissimam licet, superiorem illam orationem c. *Theocriteni*, nostris adiunxisse arbitror. Norunt, qui hasce res tractant, quam leui consuetudine deuincti Scriptores vetusti quandoque simul conglutinari, et sibi innicem adhaerere consuecant; quorum vnus qui excellit, ceterorum non solum famam et existimationem, verum etiam nomen praegravare solet.

Videri potest nonnullis aut lacunosa esse, aut diuersa ab ea quam versarunt antiqui, cum legerint

gerint ista *Hermogenis*, Edit. Crispin. p. 318. τοιούτων ἔστι καὶ τὸ ἐν τῇ κατὰ Νεαίρας ὑπελισμένον ὑπὸ τινος, τὸ ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἰσχυρίαν περιποιῆσαι etc. deinde ista *Etym. M.* 325. 18. ἔστι μάλιστα ἐν τῇ διακρίσει παλαιάχιστα καὶ ἐν πολλοφορηθείας, ὅς ἐστι Δημοσθένους φησὶ ἐν τῇ κατὰ Νεαίρας. Adiunge *Suidam* in v. Εὐφύλλοφο- ρῆσαι. Nam de iis in hac Oratione, prout hodie scribunt membranae, nihil prorsus. Locus tamen iste *Hermogenis* erit infra a me expendendus.

Viderint ociosiores, an ad hanc Bellatulam per- tineat Inscriptio adducta a *Laus. Pignorio*, *Symbol. Epistolic.* 25. pag. 93. et *Reines.* I. 126.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΑΡΙΤΗΡΙΑ ΘΗ ΝΕΜΕΣΕΙ

ΠΑΜΝΟΥΝΤΟΘΕΝ ΝΕΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙΑ ΧΑΡΙΤΟΒΛΕΦΑΡΟΣ

ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

TAYLOR.

NOTAE ad LIBANII Argumentum.

LIBANIOY] Nomen hoc Auctoris i^{mus}. ad- iecit *Wolffius* contra consensum Codicum.

TAYLOR.

Pag. 561. l. 5. νόμος συνοικῶσα] Incredibile illud dictu, et sine dubio mendosum. Nam in Ora- tionis contextu, 567. 1. ἡ καὶ ἐπιδείξω εἰς ὑμᾶς, ἔστι μὲν γυναικὶ συνοικῶσα ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ. Et recte sane. Iterum 568. 4. ὡς δ' ἔστι ἔστι Νεαίρα, καὶ ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟ ΝΟΜΟΥΣ συνοικῶσα Ἐπιφάνη, τῷτο ὁμοῦ καὶ τ. λ. Dele ergo in posterum inutile istud vocabulum, νόμος. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἰδιότης] ἰδιότης videtur ap- pellare τὴν ἰδίαν γένεσιν. WOLFFIUS.

NOTAE ad ORATIONEM.

KATA ΝΕΑΙΡΑΣ] *Cicero*, nequid *Demostheni* concederet, in oratione *Caeliana* Clodiam sibi sumpsisse exagitandam videtur. WOLFFIUS.

Pag. 562. l. 3. εἰς κινδύνους τὰς ἰσχυράς καλίστη- μιν] In breuissimo ambitu orationis haec ad nauseam repetuntur: hac pag. ipfissima, l. ante- pen. ὡς εἰς τὰς ΕΞΑΤΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΚΑ- ΤΕΣΤΗΜΕΝ. Proxime 564. 18. εἰς τὴν ΕΞΑ- ΤΗΝ ΑΠΟΡΙΑΝ ΚΑΤΑΣΤΗΘΕΙΕ. Et 565. 4. εἰς τὴν ΕΞΑΤΗΝ ΑΠΟΡΙΑΝ ΚΑΤΑΣΤΗΘΕ- ΣΘΑΙ. Tanta inopia sermonis Macedonem illum, credo, concutere non potuit. TAYLOR.

Ibid. 4. καὶ ἡ ἀδελφὴ] Omisit has voces in in- terpretando *Wolffius*. Quod non debuit. TAY- LOR.

Ibid. col. 1. l. 6. Versionis, lege, et ego, et so- ror, et vxor mea. IVRIN.

Ibid. 5. ὡς ἔχ' ὑπάρχων καὶ τ. λ.] Doctissimus *Gatakerus* noster *Miscell. Posthum.* C. XII. cen- set hos esse duos Senarios, hoc modo digerendos,

ὡς ἔχ' ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρόμενος.

Λυσιμῆμας ΤΟΝΤ' (vel ΤΟΝΑ') ἀγῶνα τῶν.

Certe prior ille a Cothurno sumitur, et variis attribuitur: ab *Athenaeo* diserte *Aristarcho* tragico, *Ergo* δὲ κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον τὸν τραγικὸν ποιητὴν,

Τὰ δ' ἔχ' ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρόμενος,

καταπαύσων τὸν πόλεον καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ἰσχυρὰ λόγους. l. XIII. extrem. Adde *Cassaubon.* ad loc. *Suid.* in ὑπάρχων et ὡς ἔχ' ὑπάρχων. Excidisse nimirum nec opinanti scriptori numerosam quan- doque orationem, pedibusque apte ligatam, ne- que mirum esse debet, et id multi olim animad- verterunt. Vide, si vacat, *Barth. Adversar.* IV. 13. XI. 16. XLI. 22. eumque manipulum Auctorum quem conscripsit *Fabricius* in *Bibl. Lat.* T. II. L. II. C. XXI. Incidere vero omnis [numeros] in ora- tionem etiam ex hoc intelligi potest, quod versus saepe in oratione per imprudentiam dicimus: quod vehementer est viciosum: sed non adtendimus, ne- que exaudimus nosmet ipsos. Senarios vero et Hip- ponacteos effugere vix possumus. Magnam enim partem ex lambis nostra constat oratio. Sed ta- men eos versus facile agnoscit auditor. sunt enim vitiatissimi. Inculcamus autem per imprudentiam saepe etiam minus vitiatos, sed tamen versus: viciosum genus, et longa animi prouisione fugiendum. *Cic. Orat.* C. LVI. Olim familia deprehenderunt in scriptore nostro *Scholastes* ad *Hephaest.* *Eucbirid.* pag. 76. et *Longinus* in *Prolegomenis* ad eundem Auctorem, cuius haec sunt verba: διὰ τῷτο πολλὰ τῶν μέτρων συμβίβηται ἀποκρύπτειν σιωπώμενα ἐν τῇ κατὰ πρῶτον ῥήσει. — ἔπειτα γὰρ αἱ τὰς παρὰ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι εἰς ἡρώδην κε- κρυμμένον, ὅς ἐδυνήθη λαθεῖν διὰ τὸ πρῶτον ὕσαν τὴν προφορὰν συναρπάσαι τῷ λόγῳ τὴν ἀκρόν. φησὶ γὰρ

Τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίση πόλιν, δι' ὃν εἰς Ἐλά- τιναν

ἦλθον Φίλιππος,

εἰς ἡρώδην ἔπειτα, ἀλλὰ μὴ καὶ ἰωνικὸν [ἀπὸ μί- ζου] ὅταν λέγῃ,

Πολλὰ δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνόμενα παρ' ὑμῶν. Sim-

Similiter in *Philip. I.* observant esse purum Hexametrum,

καὶ προσέχουσιν τὰς αὐτὰς τέτοις ἰδίαισι ἀπαίσι.

In *Aristocrate* pag. 305. Edit. nostrae, una periodus duos istiusmodi versus complectitur: sc. ἔστι γὰρ φίλος ἀγαθὸν, ὃ τὰ τοιαῦτα χαρίζεται

τοῖς εἰσιν, ἔξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσι αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη, ἀλλ' ὃ μὲν αὖ μίλλη συνοῖσιν ἀμφοῖν, συμπαράσσει, ὃ δ' αὖ αὐτοῖς ἀμεινον ἐκείνῳ

προσέρχεται, πρὸς τὸ καλῶς ἔχειν τίθει.

In eadem porro Oratione plures insunt. Ita 261.7.

ὅμως ὃ μόνον ἀνθρώπων αὐτῶν Χαρίδωμον.

Et 273. 10.

ἀπλῶς αὖ τις ἀποδείξει Χαρίδωμον ἀγίστον.

Adde 282. 11. 297. 16. 306. 12. 309. 1. Haec autem leuiuscula. Ego tamen arbitror vix esse Demosthenis, ut ad sensum non maximi ponderis expromendum, neque insigni aliqua gravitate aut auctoritate nobilitatum, qualemque vel ex plebecula aliquando concipere solent, verba mutuo sumeret e scena, et numerosos Iambos pedestri suae orationi temere immisceret. Non ita solens est. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀτιμία] EPITIMIAE Bodl. Lambin. TAYLOR.

Ibid. τὸ δῆμον ἢ Ἀθηναίων] Haec in aliis exemplaribus aliter scribuntur. Legerem lubens, ψηφισαμένη γὰρ δῆμος, Ἀθηναίων ἵσταται Πασίαντα. TAYLOR.

Pag. 563. 6. καὶ κοινωσι] F. addendum XPHNAL. WOLFIVS.

Ibid. 10. ἢ δ' ἔστι] Recte Codd. Ven. Bar. et Ital. in ὃ ἢ H κρατίστα αὐτῶν — ὃ ἐστὶν ἡγεσία. K. T. A. TAYLOR.

Ibid. 12. προμήνους] Lambinus et Bodl. multo fatius, IPOEMENOIS. TAYLOR.

Ibid. ὁγερέσας τῇ βοήθειᾳ, καὶ προμήνους τὸς συμμάχους] Lege, καὶ IPOEMENOIS. IVRIN.

Ibid. 14. ἀπίστευτος ἵνα δοκιμῶ] Magis Attice puto APISTOIS. IVRIN.

Ibid. penult. διαχειροποιῆσαι] Consule Vales. ad Harpocrat. pag. 45. TAYLOR.

Ibid. ult. διοικήσεις] Male Wolfius vectigalium. Dixi satis ad Timocrateam 375. 3. Hanc autem historiam Apollodori tangit *Vlpianus* ad I. *Olynthiacam*: ἴσθι δὲ ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ δη-

μόσια, διοικῶν ἐποίησεν ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς — ἴτα ἐπιχειροῦσθαι. Apollodorus τινὲς πάλιν αὐτὰ ποιεῖσιν γραμματικά, βυλόμενοι. Εὐβουλῶς ὁ πολιτευόμενος, δημογυγὸς αὐτῶν, πλείονα εὐνοίας ἐπισπάσας δ' ὅμως πρὸς ἐκείνους, ἔγραψε νόμον τὸν κλειόοισι, ζανάτω ζημιῶν, ἵνα ἐπιχειροῖν μίσωτοι τὰ διοικῶν γραμματικά. TAYLOR.

Pag. 564. l. 5. γνωμίνης] In quibusdam exemplaribus ita olim inemendate legebatur, γνωμίνης γὰρ τῆς διαχειροποιήσεως, ὡς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἑστῶν. Vbi pro ἀλλήλων, Wolfius coniecit ANTEAEFEN, Lambinus ANEXEIPOTONHEEN. In quibusdam Codd. ANTEHEXEIPOTONHEEN. TAYLOR.

Ibid. 14. φέρομαι] Vel ΕΦΕΡΟΜΕΝ potius. TAYLOR.

Pag. 565. l. 15. ὡς ὁφείλει τῷ δημοσίῳ] Quid agant hoc loco ista verba, ego plane non perspicio. Agitur enim hic non de villo debito, sed de homicidio. Forte in alium locum reponenda sunt, et scribendum l. 11. ὡς καὶ δουλεύει αὐτῷ ἡ πόλις ὡς ὁφείλει τῷ δημοσίῳ. IVRIN.

Ibid. 16. ἐν δ' ἀπαιτείται αὐτῷ ζῆλῳ] Omnino legendum videtur vel TON ἀπαιτεῖται αὐτῷ ζῆλῳ, ut in *Parisiensi* margine, vel ἐν δ' ἀπαιτείται αὐτῷ ΖΗΤΕΙΝ. IVRIN.

Ibid. 17. παρακαλεσάμενος] Forte ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ, aut ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΑΜΕΝΟΣ. WOLFIVS.

Ibid. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΑΜΕΝΟΣ Marg. *Benedicti*, Ven. Bar. Ital. TAYLOR.

Ibid. 18. ὡς Κυρηναῖοι εἴησαν] Non intelligo istam constructionem, καλασπινάσας, ὡς εἴησαν: neque melius video quid ad rem nostram conferret, si quam maxime *Cyrenaei* essent, aut potius, esse viderentur. In Cod. Ital. tria ista vocabula non reperiuntur. Id tamen rem non expedit. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἔλεγε] Rescribendum ΕΛΑΧΕ. Nota ea res Iuris Attici peritis. et hoc abunde confirmabunt ea quae dixi ad *Lyfiam*, w. δημοσ. ἀδικ. pag. 316. Edit. Lond. vbi hunc locum cum aliis parilibus iampridem restituerim. TAYLOR.

Pag. 566. l. 1. ἐπαρσάμενος] Lambin. ΕΠΑΙΤΙΑΣΑΜΕΝΟΣ. Non infcite. TAYLOR.

Ibid. ἰδὲ] Bodl. habet, ὅτι ἔκαστος ΟΥΔΕΙΣ πάντων ἀνθρώπων. TAYLOR.

Ibid. 3. μεμειδμένον — ἀργύριον εἰληφώς] Vel hoc vel illud glossae simile videtur. Alterutrum sane. TAYLOR.

Ibid. 11. παρακαλέσας] Malim inuerso ordine,

dine, ΠΡΟΣΙΟΝΤΩΝ δὲ μοι ἀπάντων, καὶ ΠΑΡΑ-
ΚΑΛΟΥΝΤΩΝ με ἐπὶ τιμωρίαν τραπίδος. WOL-
FIVS.

Ibid. Vel potius, παρακαλῶν δὲ μοι ἀπάν-
των ἰδίᾳ προσίομαι μοι. Cum illi qui me privatim
convenirent, (necessarii mei et familiares utique)
hortarentur ad iniurias ulciscendas. TAYLOR.

Ibid. 14. τὰ] delet Lambinus. Recte. TAYLOR.

Ibid. penult. χρῆσθαι αὐτῇ. καὶ ὥσπερ] Periodo
cui haec insunt, videbitis, puto, sensum non
constare, nisi sic interpungas, et deleas τὸ ΚΑΙ,
χρῆσθαι αὐτῇ ὥσπερ Στίφας. IVRIN.

Ibid. vlt. παρὰ τῶν νόμων] [Vti Editi omnes]
Lego παρὰ ΤΟΥΤΕ ΝΟΜΟΥΣ. WOLFIVS.

Ibid. Ita marg. Paris. cum Cod. Veneto. Exa-
ratur etiam παρὰ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ. TAYLOR.

Pag. 567. l. 4. ἐτέρῳ] F. ΕΤΑΙΡΩΝ, mere-
tricum. WOLFIVS.

Ibid. 5. τῶν αὐτῶν] Scil. δικαίων. WOLFIVS.

Ibid. penult. ὑπάρξαι] Male Parisenses ὑ-
πάρξαι. TAYLOR.

Pag. 568. l. 5. Νύκτα] ὡς δ' ἐστὶ ξύνη Νύκτα
ΑΥΤΗ. Cod. Bar. καὶ παρὰ τῶν νόμων συνοικεῖ
Στίφας ΤΟΥΤΩΙ, βύλομαι σαφῶς ἐπιδικᾷ.
Idem. Deinde πρῶτον ΜΕΝ δὲ κ. τ. λ. Ven. Bar.
Ital. TAYLOR.

Ibid. 12. ΑΛΟΝΤΟΣ] [Ita perpetuo excusum]
Non est moris condemnato decerni praemium,
sed ei qui fontem reum peregerit. Quare ΕΛΟΝ-
ΤΟΣ legendum per s. ὁ ΑΛΟΥΣ καὶ ὁ ΕΛΟΝ plu-
rimum differunt. WOLFIVS. ΕΛΟΝΤΟΣ Ven.

Ibid. 13. ΚΑΤΑ ΤΑΤΤΑ] Similiter si et pe-
regrina cui culpam nupserit, κατὰ ταύτῃ, pari
ratione: πειρώσθω scilicet. Tria sunt capita hu-
ius Legis, ut recte Petitus. TAYLOR.

Ibid. antepen. αὐτῇ] ΑΥΤΩΝ rectius MSS.
Hervag. Bar. Obsop. Ital. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἐπιδικᾷ] ἐξ ἀρχῆς ΑΚΡΙΒΩΣ ἐπι-
δικᾷ, marg. Benenati, Ven. et Bar. TAYLOR.

Pag. 569. l. 1. Νικαρίτη, Χαρίσις — ἀπείλυ-
σέτα] Paulo aliter Athenaeus l. XIII. pag. 593.
partim, ut videtur, suo, partim exemplarium vi-
cio, Νικαρίτη δὲ ἡ ἰταίρα ΕΡΩΜΕΝΗ καὶ ΣΤΕ-
ΦΑΝΟΥ τῷ ῥήτορι, Λυσίῳ δὲ καὶ Σοφιστῇ Μετά-
μου. ἦσαν δὲ αὗται δύο καὶ ΚΑΣΙΟΥ καὶ ΗΛΙΟΥ καὶ
καὶ ἄλλων ἰταίων, Ἀσσίας, Στρατόλας, Αργεολίας,
Φίλας, Ισθμιάδου, Ναιάρας. ἡ δὲ Ναιάρα ἦν ΣΤΡΑ-
ΤΟΚΛΕΙΔΟΥ ἱερμίνη, καὶ Εὐνοκλείδα τοῦ ποιεῖν,
καὶ Ἰωπάρχου τῷ ὑποκριτῇ, καὶ Φρυγίων τῷ Παια-
νίῳ, ὃς ἦν Δῆμος μὲν υἱὸς, Δημοχάρης δὲ ΑΔΕΛ-
ΦΙΔΟΥΣ. τὴν δὲ Ναιάραν ἴχον ἡμέραν παρ' ἡμέ-

ραν, διαίτητῶν γνομίων φίλων, Φρυγίων καὶ Στίφας.
ὁ ῥήτωρ δὲ καὶ τῆς Ναιάρας θυγατέρα ΣΤΡΟΒΥ-
ΛΗΝ, τὴν ὕστερον Φαῖν ἀλθεῖσσαν, ὡς ἰδίαν θυγα-
τέρα, ἐξέδωκε ΦΑΣΤΟΡΙ τῷ ΑΙΓΙΑΛΕΙ, ὃς φησι
Δημοσθένος ἐν τῇ κατὰ Ναιάρας. Vide P. Leopard.
Emend. XI. 16. TAYLOR.

Ibid. 9. Ἀθίαν] Bar. ANTEIAN. Idem Athe-
naeus l. XIII. pag. 586. Ταμῖδα, καὶ Λαγίστα,
καὶ ANΘΕΙΑ μήπολε δὲ δι' ἡγάφου αἰνῇ τῆς Ἀν-
θίας, ANTEIAN. ὁ γὰρ εὐρίσκομαι παρ' ἑδνῶν
Ἀθίαν ἀναγεγραμμένην ἰταίραν ἀπὸ δὲ Ἀθίνας
καὶ ὅλον δρᾶμα ἐπιγραφόμενον, ὡς προῖπον, Εὐρίκην
ἢ Φιλυλλίαν Ἀθίνα ἐστὶ. καὶ ὁ τὸν κατὰ Ναιάρας δὲ
λόγον γράφας μνημονεύει αὐτῆς. Coniunge Har-
pocr. v. Ἀθίνα. Eunici siue Philyllii Dra-
ma, nomine Ἀθίνα, laudatur a plurimis, a
Suid. Polluce etc. Πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων δράμα-
τα, inquit Athenaeus libro citato, ἀπὸ ἰταί-
ων ἴσχει τὰς ἐπιγραφάς, ΘΑΛΑΤΤΑ Διοκλίου,
Φερικράτης ΚΟΡΙΑΝΝΩ, Εὐρίκην ἢ Φιλυλλίου AN-
TEIA, Μινάνδρου δὲ ΘΑΙΣ καὶ ΦΑΝΝΙΩΝ, ΑΛΕΞΙ-
δου ΟΠΙΠΡΑ, Εὐκλέους ΚΑΕΥΤΑΡΑ. Ita Comoediam
scripsit Timocles, ex Neaera nostra pro-
culdubio cognominatam (Τιμοκλῆς — τῶν
δραμάτων αὐτῶν — Ναιάρα, ἰταίρας δὲ ὄνομα ἐστὶν
ἡ Ναιάρα, cetera. Suidas) et Philemo, cuius nonnulla
fragmenta ab Athenaeo laudantur; atque inter Ro-
manos Licinius Imbrex. Gell. XIII. 22. Praeter
Plantum etiam praeterque Gellium Licinius Imbrex,
vetus Comoediarum Scriptor, in Fabula, quae Ne-
aera inscripta est, ita scripsit,

Nolo ego Neaeram te vocent, sed Nerienem,
Cum quidem Marti es in connubium data.

TAYLOR.

Ibid. 11. Ἰσθμιάδα] Pari appellatione muliercu-
las alias, Ναιμάδα, Πυθιονίκην etc. passim dictas re-
perimus. Athenaeus tamen l. XIII. p. 587. Καὶ Ναι-
μάδα δὲ τῆς αὐλητρίδος Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῇ
κατὰ Παιροκλίου. περὶ ἧς ἀξίον θαυμάζειν, ὡς
ἐπιφύων Ἀθηναῖοι ὕψω προσαγορευομένην τὴν πόρ-
νην, ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ ἐνδοξιάτης ὀνόματι χρημένην.
κεκάλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθισθαι ὀνόματα, οὐ
μόνον ταῖς ἰταίραις, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δούλαις,
ὡς φησι Πολέμων ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀκροπόλεως. TAYLOR.

Ibid. ἦν μὲν δὲ ἱκάσθαι αὐτῶν ἐκλήσασθαι] Noue
sane et insolenter dictum! Ego, si scripturus eram,
scripsissem lubentius, τίνες μὲν δὲ ἱκάσθαι αὐτῶν ἐ-
κλήσασθαι, aut iuxta illud. TAYLOR.

Ibid. 15. ἐργάζετο τῷ σώματι μιθαρῆσα] Ad
hunc locum, et parilem, infra 571. 14. adnotavit
Diony-

Dionysius Lambinus, emendanti famillis, ΕΙΡΤΑΞΑ-
ΤΟ ΤΡΙΕΙ ΤΡΥΠΑΝΑΙΣ μισθαριῶσα. Cum illa in
Codd. suis offendere vix potuit, necesse est omni-
no, ut lecto *Hermogene*, uti olim admonui, huc ad-
duceret, quae Rhetor ille in Cap. 48. Αφελίας.
Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς λόγοις
ἴσως ἀν' ἀρεσκείῃ ἐν δημοσίῳ καὶ τηλικούτοις ἔχουσι
ἀξίωμα λόγῳ, πῶς αἱ ἀρεταί; τοιούτων ἐστὶ καὶ
τὸ ἐν τῇ κατὰ Ναιάρας, ἀβελισμένοι ὑπὸ τῶν, τὸ
ΑΠΟ ΤΡΙΩΝ ΤΡΥΠΗΜΑΤΩΝ ΤΗΝ ΕΡΤΑ-
ΞΙΑΝ ΠΕΠΟΙΗΣΘΑΙ. λίαν γὰρ εὐτελής ἐστὶ, καὶ
ἐὶ σφοδρὸν εἶναι δεῖται. Similiter *Tacitus Chiladi*.
VI. 36.

Πάλιν σιμοτομοῦντες φησὶ κατὰ Ναιάρας,
ΑΠΟ ΤΡΙΩΝ ΕΡΤΑΞΕΣΘΑΙ ΟΠΩΝ ΤΗΝ ΕΡ-
ΤΑΞΙΑΝ.

Καὶ ἄλλων ἀσχηρότων δι' βορβόρους ἀποπύει,
Ὅσπερ ὁ Διονύσιος ἀρεταῖα νομίζει.

Τὸ δ' ἐργασίαν ἢ φησὶ ΤΡΙΩΝ ΕΚ ΤΡΥΠΗ-
ΜΑΤΩΝ,

Εκ τῷ Λυσίῳ ῥήτορος σιμῶς γλαφυροῦ λέγει
ῤηθῆσαι ἑλπίαν, ἀσχερῶς ἐκ ἀναπύσεως ταύτης.

Ἡ Ἀθήνη μόνον γὰρ Λυσίας εἶπεν ὁδόν,

Ἡτοί ἢ ἀμφὶ ταῖς ὁπαῖς τῇ μίξει κακρημίνῃ.

Παναίσχυρος δ' ὅτος ἠθέλησεν ἀναφανδὸν ληρῆσας,
ΤΟ ΕΡΤΩΝ ΝΕΑΙΡΑΝ ΤΕΛΕΙΝ ΤΡΙΩΝ ΕΚ
ΤΡΥΠΗΜΑΤΩΝ.

Simile his immunditiis sunt illa *Athenaei*, I. XIII.
p. 587. ἢ δι' Κορίνθου τῆς Ναιῆς θυγάτηρ, τὸ τῆς
Τέθνης ἀναφύσσει ἐν ΤΡΙΠΟΡΝΕΙΑΣ ἵερμα. A
me autem procul esto, ut haec Orgia enarrarem.
TAYLOR.

Ibid. 16. ἐκ τῶν αἰώνων] Credo olim ΕΠΙΑΝΕΑ-
ΘΩΝ scriptum fuisse, et Infinitivum aliquod, ut
ἐπιπνέειν aut simile, strangulatum. Melius non
occurrit, et suspicor prorsus rem ita se habere.
TAYLOR.

Pag. 570. I. 10. νεώτερα δὲ ἔσα διὰ τὸ μηδέπω
τῆς ἡλικίας αὐτῇ παρῆναι] Quid hoc sibi velit,
non satis perspicio. Num iunior erat Neaera,
quod maturitatem nondum adepta esset? Hoc
perinde est, ac si dicas, iunior est, quia iunior.
Forte sic rescribendum est, νεώτερα δὲ ἔσα, ὥστε
μηδέπω τῆς ἡλικίας αὐτῇ παρῆναι. Excidisse po-
terat istud ὥστε propter similitudinem praecedentis
ἔσα, et διὰ videtur esse a manu emendatrice.
IVRIN.

Pag. 571. I. 1. Κτησίωπα τῇ Γλαυκωνίδου] *Quidam*
adiiunt praeterea nomen δήμου, quod
solet fieri, ΤΩΙ ΚΥΔΑΝΤΙΔΗΙ. *Ven. Bar. Obsop.*

Ital. MSS. Heruag. et margo Parisiensis. TAYLOR.

Ibid. 2. καὶ συνῆκον] *Aemilius Probus* in praefatione: *In Graecia mater familias nec in convi-
vium adhibetur, nisi propinquorum, neque sedet, nisi
in interiore aedium parte, quae gynaeconitis ap-
pellatur: quo nemo accedit, nisi propinqua cogna-
tione coniunctus.* WOLFIVS.

Ibid. 16. μιμισθωμένοι] MEMISEΘΜΕΝΗΝ
Codd. *Ven. Bar. Obsop. Ital. marg. Benenati, et
MSS. Heruag. TAYLOR.*

Pag. 572. I. 1. κατὰ ἀφελίαν] Vtrum singulis
Senatus consentibus? An deest numerus, κατὰ τὴν
ENNATHEN ἀφελίαν, ut est in *Timocratea*?
WOLFIVS.

Ibid. 2. καὶ ἔσας] Fortasse, ΟΥΚ ἔσας. Sed to-
tus hic locus impeditior mihi videtur, et historia
ignoratur. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀναγκάσω μαρτυρεῖν κ. τ. λ.] Cum an-
tecedat, ὁμῶς καλῶ, sensus esse videtur: si ultro
proderit, aut testimonium dicere cogam, aut iu-
rare: Sin recusarit, misso viatore accersam, et ad
horum alterutrum eum adigam. WOLFIVS.

Ibid. Vide adnotata a me ad *Lycurgum*, §. 7.
pag. 170. I. 12. TAYLOR.

Ibid. 16. πολυελέης ἢ ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτά-
γμασι] πολυελέης τοῖς ἐπιτάγμασι non placet.
Forte addendum, ΚΑΙ ΒΑΡΕΙΑ τοῖς ἐπιτάγμασι.
WOLFIVS.

Pag. 573. I. 2. ἀλλ' ἡδὴς ἀν' αὐτοῖς εἴη] ἀντὶ
Ἐ, βυλομένοις, ἢ ἰδὲ ἀν' αὐτοῖς εἴη. Sed suspecta
est Scriptura. WOLFIVS.

Ibid. 17. κατὰθεῖναι αὐτῆς] Forte ΥΠΕΡ αὐτῆς,
et [574. 10.] ἐκώμαζε τ' αὐτῇ μὲν ΑΤΤΗΣ, quia
et reliqua ad personam Phrynionis referuntur.
WOLFIVS.

Ibid. ΥΠΕΡ in omnibus libris desideratur, ne-
que necesse erat *Wolffo* inferire. Supra 572. 18.
κατὰθεῖναι ΑΤΤΗΣ τιμὴν τριάκοντα μνᾶς, ubi
quidam Codd. male αὐτῶν et αὐτοῖς. Infra I. ult.
κατὰθεῖναι ΑΤΤΗΣ τὰς εἴκοσι μνᾶς, et, demum,
574. 5. κατὰθεῖναι εἴκοσι μνᾶς ΝΕΑΙΡΑΕ τῆς νῦν
ἀγωνιζομένης. Ea solet esse constructio, ubi de
precio agitur. TAYLOR.

Pag. 574. I. 10. ὅποι σῖνοι] ΚΑΙ ὅποι σῖνοι.
Bodl. TAYLOR.

Ibid. 15. τοῦ Ἀργυρίου] Codd. *Ven. Bar. Ital.*
cum marg. *Benenati*, ΑΡΓΕΙΟΥ. Quod lubens
praefero. Inter populos Atticae, non novi, qui
ad istam scripturam accedat. TAYLOR.

Ibid. 16. Κωλιάδι] Ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς. Vide
Pausaniae Attica. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. Harpocr. Κωλιάς, Δημοσθίους ἐν τῷ κατὰ Νεμίας, ἐν γένει, ἐν δαδασσίνᾳ ἀπὸ Ἀττικῆς etc. Hunc sc. locum respexit Lexicographus. Plura dabit *Stephanus Byzant.* virique ad eum eruditi. TAYLOR.

Ibid. 17. διὰ ποιοὶ οἱ κατὰ τράπεζας παραθίμνοι] [Legit cum vulgatis] Malim, οἱ τράπεζας παραθίμνοι, qui mensam struxerant. Alioqui videri queant, apposita mensa flagitium cellare voluisse. WOLFIVS.

Pag. 575. l. 5. ΤΟΥΤΟΥ] Rectius ΤΟΥΤΩ, ut habent *Ven. Ital.* et margo *Benenati*. TAYLOR.

Ibid. 11. αὐτῷ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ] Scribitur, et melius, συσκευασμένην ΑΥΤΟΥ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ. TAYLOR.

Ibid. 14. χρίσθαι — καί τας] Obserua distinctionem vocum. WOLFIVS.

Ibid. 15. ὅτι] posterior. Intelligit Auctor postremum bellum quod gererent Athenienses cum Lacedaemoniis, ut notum est ex historia. TAYLOR.

Ibid. penult. οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἰσχυροὶ] Legō ANEAEYΘEPOI. Nam Megarensium disciplina fuit, φειδόμεναι καὶ περὶ αἰσίου. Vnde ait *Isocrates* eos μεγίστους οἰκὸς καλεῖσθαι τῶν Ἑλλήνων. Male quidem audierunt Megarenses a Graecis: sed cum, teste *Isocrate*, rem et publicam et priuatam bene gesserint, velim nos et publice et privatim eorum exemplum sequi, potius quam Sybaritarum τὸ μὲν οὐκ οὐκ οὐκ. Quod dum faciunt studentes nostri, et nihil illis satis est, et alii turpiter egent, alii in militiam profugiant, non serquata fide nec parentibus, nec praeceptoribus, nec patronis. WOLFIVS.

Ibid. οἱ μὲν γὰρ ΜΕΓΑΡΕΙΕΣ ANEAEYΘEPOI, *Ven. Bar. Ital.* οἱ ΜΕΓΑΡΕΙΕΣ Δ ANEAEYΘEPOI, Editio *Parisiensis*. οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἰσχυροὶ, Editorum ceteri. TAYLOR.

Pag. 576. penult. παρὰ τὸν ψιθυριστὴν Εὐμῶ] Non bellum Epitheton, sed Aulis familiare. WOLFIVS.

Ibid. Hunc locum ex nostro iam olim prodixerunt *Harpocr.* in v. Ψιθυριστὴς Εὐμῶ. et *Eustath.* ad *Odys.* 7. Vide doctissimum *Maussacum* ad istum locum *Harpocrati*onis; ea quae adtexuit *Valesius*; et quae corrasit *Meurs.* *Lect. Attic.* IV. 12. TAYLOR.

Pag. 577. l. 5. ὅτι μὲν] αὐτῷ 5, ἢ μὲν. WOLFIVS.

Ibid. 9. καὶ γυῖναι] Budaeus ἐξισυῖναι et διγυῖναι sponsores et vades dare, et διγυῖναι fideiussoris intercessionem interpretatur, καὶ γυῖναι vadium, sponsione, satisfactione obstringere, aut

pro credito pignori, manum praedibus bonis iniicere, quas bona satis accepto habens obnoxia: et καὶ γυῖναι μὲν δὲ ἰσχυροὶ καὶ γυῖναι (Forte ἰσχυροὶ καὶ γυῖναι) καὶ γυῖναι δὲ δὲ δανιστῶν. καὶ γυῖναι αἰσίου, pecuniam apud sequestrum deponendam stipulari et contendere. καὶ γυῖναι αἰσίου despondere puellam. WOLFIVS.

Ibid. 14. ΕΥΡΟΙΑΔΗΝ] ΕΥΡΟΙΑΔΗΝ rescribit *Meursius* de populis Atticis. Ita MSc'i nostri, et *Harpocratio*. Emendat etiam *Valesius* ad *Harpocr.* pag. 78. Supra restitue KEIPIAΔΗΝ cum diphthongo, ut semper fere exarari solet. TAYLOR.

Ibid. 16. διγυῖναι] Corrige ΔΙΕΓΥΘΕΙΣ. Locum tangunt *Harpocr.* et *Suid.* v. Διγυῖναι. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὡς ἐν προσημείῳ] Vertit Wolfius, ut quas iam praetextum haberet suae turpitudinis, et nupta esset. Immo, ut quas iam praetextum haberet suae auariciae. Maiorem nempe mercedem exigebat, praetextu periculi sui a marito. IVRIN.

Ibid. penult. συσκευασμένη] Lege, συσκευασμένη δὲ δανιστῶν, καὶ, ἵτινα etc. TAYLOR.

Pag. 578. l. 3. ἢ δὲ διοικήσεις συγχρῆναι] ἢ δανιστῶν ἢ οἱ κατὰ τὸν οἶκον τρέφονται. Alias αἱ δημοτικαὶ ἀποδοδοὶ hoc nomine intelliguntur. Vnde οἱ ἐν τῇ διοικήσει. Videtur hac καὶ ἀχρηστὴν luxum mulierculae exaggerare. WOLFIVS.

Ibid. 4. αὐτῶ] Lege ΑΥΤΗΝ. TAYLOR.

Ibid. 6. ἵτινα ἀναλισκόμενοι αὐτῶν ἀπὸ τῶν] Forte, ΑΥΤΗΙ, vel ΕΙΣ αὐτῶν. χορηγῶν αὐτῶν τὰ ἐκείνην. WOLFIVS.

Ibid. Non memini τὸ ἀναλίσκειν coniungi cum accusatio personae, sed poni vel absolute, vel cum accusatio rei. Itaque non vereor rescribere, ἀναλίσκονται ΕΙΣ αὐτῶν. IVRIN.

Ibid. ἀναλίσκονται ΑΥΤΑ, margo *Morlii*. TAYLOR.

Ibid. 7. προσήν] Forte, ΟΥΔΕΝ προσήν. WOLFIVS.

Ibid. 15. ἢ καὶ Νέαιρα αὐτῇ] Malim, ἢ καὶ Νέαιρα ΑΥΤΗ. IVRIN. Ita *Cod. Ital.* et recte.

Ibid. καὶ μᾶλλον, ὅσον] Fortasse addendum, καὶ ΤΟΣΟΥΤΩ μᾶλλον, ὅσον — et [l. penult.] ΕΙΣ τηλικούτων. WOLFIVS.

Ibid. penult. αἰς] Restituit istud αἰς cum bono nostro *Wolfio* *Cod. Bar.* et marg. *Benenati*. Vulgabatur ΩΣ. Totum vero locum ita emenda, ἀποδοίκεν ΑΥΤΟΝ καὶ ταύτης αἰς τηλικούτων ἀγῶνα ΚΑΤΑΕΘΝΑΙ. *Bar.* καταγῆναι. *Ital.* ἐγῆναι. TAYLOR.

Pag. 579. l. 4. ἡ διαλα.] Lege cum vniuersis
prelo cufis ante *Wolfium*, ἡ ἰωνος διαλα ἰω-
νιφας αἰτορις, sine coniunctione. Nescio vnde
ille adriperit. Agnoscunt quidem Codices no-
stri, sed perperam. TAYLOR.

Ibid. 10. αὐτῶν] Rescribendum puto εἰς ΑΥ-
ΤΗΝ ΑΥΤΗΣ περιᾶν. IVRIN.

Ibid. 12. η $\chi\iota\upsilon\sigma\iota\omega\iota$] Reuocauit conjunctionem,
adiutus MStis *Ven. Bar. Ital. marg. Paris.* et E-
ditione emendata *Feliciani*. TAYLOR.

Ibid. ἡ ἐν ἀνδράσι ὑποτάσσεται] ἡ δὲ ἐν
 παροικίᾳ. Sed fortasse τὸ ἐν abundat, vt sit,
 quas emptas fuisse mulieri ab amatoribus et Phry-
 nione. WOLFIUS. Codd. ἡ AYTHI ἀνδράσι, et,
 ἡ AYTHI THI ἀνδράσι ὑποτάσσεται. TAYLOR.

Pag. 580. l. 4. ΔΙΗΛΛΑΝΑΝ] Corrige διή-
 λαται ΑΥΤΟΥΣ, cum Ven. Bar. Ital. et marg.
 Parisiens. TAYLOR.

Ibid. 11. ἑκάτερον] *utrumque*. Non sane, sed *alterutrum*. TAYLOR.

Ibid. 14. Προβαλίσιον] Demus erat Προβά-
λινθ. Vnde *Maurfius de populis* corrigere voluit
ΠΡΟΒΑΛΙΝΘΙΟΝ. Sed non debuit tam festinan-
ter rem agere. Legitur in Saxiς ΠΡΟΒΑΛΕΙΣΙΟΣ
quoque, vel, vt Codd. *Ven.* et *Bar.* hic legunt,
ΠΡΟΒΑΛΙΣΙΟΣ cum i. TAYLOR.

Pag. 581. l. 6. ἢ ἔλαθον ἔχουσα, ὡς ἢ τότε μὲν] [Ita enim *Aldus* habet] *Felicianus* ΩΣ ΤΟΥΤΟΥ ΜΙΚΡΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ, ἢ τότε μὲν. Ego lego, ὡς ΤΟΥΤΩΝΙ, scil. τὸν Στέφανον. et, [l. 12.] ἀλλ' ΕΖΗΤΕΙ τὰ τῆς μητρὸς ἴδῃ, nisi forte placeat ἐξήλθ. Nam ἐξήλθι παρὰ τὸ ἐξαιτῶ, alienum est huic loco. Et [l. 15.] Ναιάρις δὲ, ΚΑΙ τὸ μὲν πρῶτον ἐξηπαύθη, ὅτι —. Et [l. 17.] ἀλλὰ τότε ἐξ ΑΛΛΗΣ αὐτῇ γυναικὸς ὄσαν. Et [582. 1.] Δί- κην ΕΙΣ ΩΔΕΙΟΝ, quae Curia quaedam fuit Athenis, cuius et *Aristoteles* meminit Γ. μὴ δὲ τὰ φυσικά. Vide *Lexic. Rob. Constantini*. WOLFIVS.

Ibid. Cum *Wolfo* legit Cod. *Obsop.* Item Editi a *Feliciano*, *Manutio* et *Parisiensibus*, nisi quod τὸν prae se ferant, quam mendam sustulit Noster. *Baroc.* ita, ἢ ἄλλω ἔχουσα ὡς ἂν τισὶν παλαιοῖς μικρὸν ἢ πρότε κ. τ. λ. Infincera quidem lectio, sed, vnde finceram nullo negotio eruere possis. TAYLOR.

Ibid. [ο. ἀκριβῶς τὸν βίον συλλεγμένος] *qui rem familiarem accurate instruxisset*. WOLFIIUS. Non satis fideliter. Verè potius: *qui multa cum diligentia victum quaeritabat*. TAYLOR.

Ibid. 12. i[ε]ϣη] EKHITEI Editi omnes. EZH-
TEI Cod. *Baroc.* et marg. *Benenati* cum *Wolfo*.
VOL. III.

Vide supra ad l. 6. Proxime est etiam TAY-
THI *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

Ibid. 14. ἀμα δι τῷ πνεύματι σαφῶς ᾄδι.]
 Labat Sententia, nisi rescribas ἀμα δι τῷ πνεύματι σαφῶς ΠΑΗ. IVRIN. ΗΔΗ etiam Edit.
 Parisina, et propemodum Aldina. TAYLOR.

Ibid. 16. $\kappa\lambda\lambda$ Addidit *Wolfius* contra consensum Codd. vniuersorum. Pro $\xi\eta\eta\omega\alpha\lambda\acute{\iota}\theta\eta$ marg. *Benenati*, ΕΞΑΠΑΘΗΣΕΙΣ ΗΙΣΘΕΤΟ, et etiam melius adhuc, ΕΔΕΙΝΟΠΑΘΗΣΕΝ. Deinde pro $\delta\tau\iota$ *Wolfi*, iterum Codd. vniuersi ΟΤΙ. Tu ergo ex lectione quam eorum ope refingo, discas, quam misere ille totam orationem funestauit: $\alpha\mu\alpha\ \delta\iota\ \kappa\lambda\ \sigma\iota\pi\sigma\mu\acute{\epsilon}\theta\epsilon\ \sigma\alpha\phi\acute{\eta}\varsigma\ \eta\Delta\eta$, $\delta\tau\iota$ $\Sigma\tau\iota\phi\acute{\alpha}\nu\mu\epsilon\theta\ \epsilon\kappa\ \epsilon\tilde{\iota}\eta\ \delta\upsilon\gamma\acute{\alpha}\tau\eta\varsigma$, $\Nu\acute{\iota}\sigma\iota\varsigma\ \Delta\epsilon$, $\tau\omicron$ $\mu\epsilon\theta\ \pi\acute{\rho}\omega\tau\omega\tau\omicron\upsilon$ ΕΔΕΙΝΟΠΑΘΗΣΕΝ, ΟΤΙ $\eta\gamma\gamma\upsilon\alpha\tau\omicron$ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 17. ἀλλως] Ea est diuinationo *Wolfii*. Vide supra ad l. 6. Quatuor cusi ΑΥΤΗ. Nescio an non *Wolfianis* praeferenda sit lectio, in qua conspirant Codd. *Ven. Bar. Ital.* cum margine *Parisienfi*, ΑΕΤΗ. Grauius id tulit *Pbrastor*, quandoquidem eam despondisset sibi uxorem, ut *Stephani* filiam, non ex *Neatra* pregnatam, sed olim ex altera uxore, cuius *Attica*. TAYLOR.

Pag. 582. l. 1. sic Ὀυδισίων] De ista Curia *Suid.* in Ὀυδισίων, *Poll. L. VIII. c. VI. §. 33. Aristoph. Vesp.* 1104. *Meurf. Ceram. Gemin. C. XI. et Attic. Lect.* IV. 28. et *Arceopag. C. extrem. versus finem. Casaubon. ad Theophrast. pag. 33. Edit. Cant. Dupleix. p. 254. P. Leopard. Emend. XI. 17.* In Editis omnibus et MSS. sic Ὀυδισίων et sic Ὀδισίων, procluii errore, cum scribarum vicio dictiones cum suis praepositionibus in vnam vocem saepenumero coalescunt. TAYLOR.

Ibid. τῆς ὑπομνήδος] Actio *prima* erat de dote, τῆς ὑπομνήδος, erat *altera* de vfuris dotis non restituta, siue de alimentis, ὁ οἶτος. Inducit ergo ὁ μύστος *Salmasius de M. V.* pag. 162. verba illa τῆς ὑπομνήδος in hoc loco, adnuente doctissimo *Wesselingio ad Petit. LL. Attic.* p. 556. *Petitus* alio, sed non aequè felici, conatu rem aggredifur, quem vide l. c. Δίκην οἶτου explanabunt *Petitus* p. 558. *Duportus ad Theophrast.* p. 254. et *Salmasius de M. V.* p. 160. seq. TAYLOR.

Ibid. 3. ἐπ' ἐνὶ ὁδοῖς τοκοφοριῶν] Vide *Salm. de M. V.* pagg. 57. 151. 161. TAYLOR.

Ibid. 15. περὶ πρὸς] Vel ΠΕΡΙΠΡΟΣΕΙ potius, ut quidam in exemplari *Bodleiano* admonuit. TAYLOR.

Pag. 583. l. 9. φραζέων — γυναικῶν] Vide
Appellationem CONTRA EVBVLIDEM. WOLFIVS.

Ibid. 17. [εἰ δὲ] Cum marg. *Benenati*, [εἰ δὲ δέ] TAYLOR.

Pag. 584. l. 4. [τῆς δὲ] Post istam vocem addunt iidem *Parissenfes* ΕΝΟΥΣΙΑΝ ΚΑΙ ΑΦΟΡΜΗΝ ΙΚΑΝΗΝ ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΗΜΑ ΕΞΕΤΡΕΝ. TAYLOR.

Ibid. 5. [ἀνίστασθαι] αὐτὸν] αὐτὸν ATTON, ad *scriptum*. TAYLOR.

Ibid. 13. [δολοῦ] ΔΗΛΩΣΕΙ. WOLFIVS. IVRIN.

Ibid. 15. [αἰ] tanquam *Neutras filia susceptum*. Male. Corrige cum *Bar. Ven. Ital.* ΩΝ. αἰ γὰρ εἰσὶν οἱ φράγες εἰς τὰς φράγας τὸν παῖδα, ὃ ἐστὶν ἀδελφὸς ΩΝ, τὸν ἐκ τῆς θυγατρὸς τῆς Νεαίας, nam cum puerum *Pbrator* ad tribulis intraderet, dum in morbo erat, cum nemp̄ quem ex filia *Nea*-*ras* susceperat. *Valesius* ad *Harpocrat.* in v. *Βρυτίδαι* de hoc loco pessime meretur. TAYLOR.

Ibid. 16. [βρύτιδαι] MSc nonnulli cum *Harpocrat.* ΒΡΥΤΙΔΑΙ. Confer *Meurs. Attic. Lect.* VI. 26. TAYLOR.

Ibid. γυνή] Margo *Benenati* hic et infra constanter legit ΓΕΝΗΤΗ. A γένε quippe deducitur. *Eri* δ' ἐντὶ καὶ διαφερόμενος ἀλλήλους καὶ ἀντιμῆλιν ἐντὶ [Theſeus] ἀντιμῆλιν καὶ δέμον καὶ ΓΕΝΗ. *Plutarch.* in *Theſeo*. Οτι μῆτοι τίς οὐκ ἐστὶν αἱ φύλας, αἱ ἐντὶ μέρη ἐκείνη διέχουσιν, καὶ τὸ μῆτος τῆς ἐκείνης τριτὸς, καὶ ἰδὲ, καὶ φράγας. ἐκείνη δὲ ἰδὲ ΓΕΝΗ τριτὸς, ἡ ἀδελφὴ τριτὸς, ἡ ἐκείνη τριτὸς, καὶ οἱ μῆτος καὶ τὸ ΓΕΝΟΤΕ, ΓΕΝΗΤΑΙ. *Poll. L. VIII. C. IX. §. 111.* Corrige *Etyim. M.* ΓΕΝΗΤΑΙ ἀπὸ ΓΕΝΟΤΕ, σέβας ἐκ λ. ἀδελφὴ σέβας, ὃ οἱ μῆτος ἐκείνη ΓΕΝΗΤΑΙ, ὃ καὶ γένε ἀλλήλους ἀντιμῆλιν, ὃ δ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἀλλ' ἀπὸ οἱ ἀντιμῆλιν καὶ οἱ φράγας ἐκείνη ποινῆς τὴν ἰχθυόσας, ἀπὸ καὶ οἱ ΓΕΝΗΤΑΙ συγγωμῆς ἐκείνη καὶ δέμον, ἀπὸ δὲ ἐκείνης ἀντιμῆλιν cetera. Et similiter *Suidam* etiam, *Hesychium* et *Harpocrat.* corrigi velim. De his nonnulla diximus in *vita Lycurgi*, plurima restant dicenda in *Commentario de Rep. Athen.* Vide *Salmas. ad Ius Attic.* per totum *Cap. IV.* et *Heraldum* in *Animadversionibus*, *D' Arnaud Var. Coniect.* II. 4. *Mauffac.* ad *Harpocr.* v. *Γυνή*. *Vales.* ad *notas Mauffaci*, pagg. 264. 315. *Petit. Att. Legg.* pag. 165. 169. *Meurs. Attic. Lect.* I. 3. V. 10. et vlt. TAYLOR.

Pag. 585. l. 2. [ὁμοῖαι καὶ ἰσὺς τῶν] Fuisse etiam τῶν [τόμα] id est, victimas in frusta dissectas, ex *Aristocrate* didicimus. Apud *Homerum* saepe legimus τῶν τῶν ἐκείνης. *Ritus* huiusmodi sacramentorum enucleandos aliis relinquo. WOLFIVS.

Ibid. 7. ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ] ΕΚΑΛΗΘΕΝ MSS. *Fel. Man. et Heruag. Ital. Ven. Bar. Obsp.* cum margine *Morchi*. Vtrumque δὲ occurrit in monumentis Vett. TAYLOR.

Ibid. 8. ΕΥΡΟΙΑΔΗΣ] ΕΥΡΙΑΔΗΣ edidit *Wolſus*. Vtrumque male. Vide supra ad 577. 14. TAYLOR.

Ibid. vlt. φράγας δ' ἐκείνη καὶ τ. λ.] Vix sunt haec sana, nisi transpositis vocibus scribas, φράγας δὲ γένε καὶ τὸ θυγατρὸς καὶ Νεαίας τριτὸς, ἐκείνη καὶ τὸν ἐκείνη καὶ Εὐροίας καὶ. IVRIN.

Pag. 586. l. 2. ἀνδρῶν] Pange planius post ἀνδρῶν, et ita lege cum *Cod. Baroc.* ἀνδρῶν καὶ τὸν ἐκείνη καὶ τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀνδρῶν] Recte *Wolſus*. Edidit ἀνδρῶν. TAYLOR.

Ibid. 15. μοιχῶν] Forte, καὶ μοιχῶν. WOLFIVS.

Pag. 587. l. 7. ἀνδρῶν] Ita edendum volui iuxta Editores et manu exaratos plurimos. *Wolſus* ἀνδρῶν. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀνδρῶν] matrem consciam esse ipſorum consuetudinis. Recte *Wolſus*. Verum iste sensus postulat, ut scribatur ἀνδρῶν ΠΑΝΘΙΑΖΟΥΣΗ. Omnino. Cuius autem vicio sit ut non ita scriberetur, Auctoris ante *Librarii*? TAYLOR.

Ibid. 13. ἀνδρῶν] In oratione contra *Eubulidum* *Euxitheus* adfirmat, venditare in foro solis ciuibz fuisse concessum; sed sordidum cum quaestum fuisse non negat. WOLFIVS.

Ibid. *Heraldus*, Vir doctissimus, legit ΠΑΝΘΙΑΖΟΥΣΗ ἀνδρῶν, vel ἀνδρῶν. Vide *Animadvers. in Salmas. L. V. C. VIII.* Adde *Lysiam c. Theonem* Orat. 1. *Petit. Att. Legg.* pag. 573. Corrige autem versionem, quae in taberna meritoria sedant, aut publice prostituunt. Πανδρῶν itari et venditare mercedis causa. Antiqua erat ea labe, ΠΑΝΘΙΑΖΟΥΣΗ, vendere, quae olim *Harpocrat.* mox *Wolſum* nostrum, *Salmasumque*, contra quem militat *Heraldus*, in fraudem tantam induxit. TAYLOR.

Ibid. ἀνδρῶν] Non ἀνδρῶν hic significare, sed ἀνδρῶν καὶ ἀνδρῶν tradit *Suidas*. WOLFIVS.

Pag. 588. l. 15. ΜΟΙΧΩΝ] Male *Wolſus*, in adulterio. Passim ita errat. Verte, pro *mocho*. TAYLOR.

Pag. 590. l. 1. Τεταίρας] *Suidas* ΤΕΡΑΙΑΙ (non Τεταίρας) ad τὴν ἀνδρῶν ἀνδρῶν γυναικῶν. *Obsp.* et *Fel.* legunt ΤΕΡΑΙΑΙ. WOLFIVS.

Ibid. Varie item in nostris *Codd.* exaratur, et in *Scriptoribus antiquis*. Sed recepta lectio videtur

detur multo ceteris praestare. ΤΕΡΑΙΡΑΙ sc. Feminae, quae Dionysio sacra ΤΕΡΑΙΡΟΥ-ΣΙΝ, vti infra legimus in formula iurandi. 592. 2. De his scribit Hesychius: ἱερὰς ποῦς. ἱδίας αἱ αἱ τῷ Διονύῳ τῷ ἐν Αἰθίοπαις τὰ ἱερὰ ἐπι-ταλῶσαι, ἀειδὲν δαυλίσασαι. Etym. M. Γερ-ραι παρ' Αἰθίοπαις γυναικίς τινος ἱερὰ, ἃς βασι-λεὺς καθίγειν ἱσχυόμενος τοῖς βασιλεῦσι τῷ Διονύῳ παρὰ τὸ γράειν τὸ δῖον. ὅτε Διονύσιος ὁ Αἰ-θαίονος. Praeter ea quae de his sacerdoti- bus apud Lexicographos reperiuntur, paucis- sima sane restant. Vide potissimum adnotata ad Poll. VIII. §. 108. Spanhem. ad Callimach. Hymn. Apoll. §. 110. Casaub. ad Athen. K. 10. Herald. Animadu. ad Salmas. L. II. C. III. §. 8. Maussac. ad Harpocr. in v. TAYLOR.

Ibid. 3. δ δ] MSi Ven. Bar. Ital. δ δ μὲν αἰῶνα ΠΑΕΙΝ ὁ δ' ἱερί, οὗτοι αἰῶνα γὰρ τῷ ἱε-ρυχῶν ἐνέσθης ἔχου; Recte proculdubio: vbi sententia aequae libatur, αἰῶνα — αἰῶνα. αἰῶνα — ἐπιθυμῶν. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀλαβίας] Annon praestat EYER-ΒΕΙΑΕ? TAYLOR.

Ibid. 10. τὸ γὰρ ἀρχαῖον] Narrationem in- coepta de Rege et Regina sacrorum apud Athe- nienfis. Vtile erit conferre Anten. van Dale Dis- sert. II. Cap. 3. TAYLOR.

Ibid. 14. βασιλίσσα] Βασιλίσσα, οὐδὲς τῶν ἀρχαίων ὄντων, ἀλλὰ βασιλίσσα, ὁ βασιλεὺς. Phry- nich. pag. 96. Edit. postremae. Eodem animo est Magister. Iterum vide Phrynich. p. 112. vbi hunc Demosthenis locum exagitat, contraque fi- dem istius orationis concludit. Quidam sunt At- ticistae ex antiquioribus qui contendunt recte dici βασιλίσσα, pro Regina. MSS. nostri ΒΑΣΙ- ΛΙΝΑ Ven. Bar. ΒΑΣΙΛΙΝΑ Ital. TAYLOR.

Ibid. συνέσιον] Itaque primi edidimus, ex aucto- ritate marg. Benenati. Vulgo συνέσιον. TAYLOR.

Ibid. 16. τὸν μὲν βασιλεὺς ἔδωκεν ἑστῶ] Pausa- nias in Atticis meminit τοῦ βασιλεῦς, ὅτε κα- θίζου βασιλεὺς, ἐκινούσας ἀρχὴν ἀρχῆς, καθυμέ- νω βασιλεῖ. WOLFIVS.

Pog. 591. l. 2. ἀμυδροῖς γράμμασι Ἀφικεῖς] Graeci olim Φινικικοῖς vti traduntur. Vide Di- ctyos Cratesis praefationem. Τὸν Ἀφικεῖν γραμ- μάτων et Pausanias in Atticis meminit, sed cu- iusmodi fuerint, non explicat. WOLFIVS.

Ibid. Ἀφικεῖς γράμμασι, Δημοφάνης κατὰ Νε- αίρας, ἀλλ' τὸ παλαιόν. τὸ γὰρ τῷ εἰκοσι τασά- ρων γοιχίων γραμματικῶν ἐφ' ὅπως τοῖς ἱεροῖς ἐνέσθης etc. Harpocr. Videndi sunt Isf. Scaliger. ad Eusebium n. MDCXVII. Salmas. ad Inscript.

Harod. et Regill. pag. 44. seq. Edit. Cren. Suid. v. Ἀφικεῖς, Maussac. ad Harpocr. l. c. Va- losius ad Maussac. pag. 252. Spanhem. de Vsu et Praest. Num. T. I. p. 91. TAYLOR.

Ibid. 3. ἢ μαρτυρία] Haeret Constructio in fine huius sententiae, et credo locum esse men- dosum. TAYLOR.

Ibid. 5. τὴν γὰρ σοι] Fortasse, ὅτι τὴν ΔΙΟΝΥ- ΣΙΝ γυναικὰ δαυλίσαται. Pag. 590. l. ἐξεδόθη δὲ (sc. Regina Sacrorum) τῷ ΔΙΟΝΥΣΙΝ γυνή. Et 604. 10. αἱ τῷ ΔΙΟΝΥΣΙΝ γυνὴ ἰδὲθ, Neacra sc. TAYLOR.

Ibid. 7. τῷ Διονύῳ] Scribitur in Codd. Ven. Bar. et Ital. ἐν τῷ ἀρχαῖοις ἱερῷ τῷ Διονύῳ ΚΑΙ ΑΓΙΝΤΑΤΩΙ. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀπαξ γὰρ] Scilicet hoc Festum est, quod ἀρχαῖα Διονύσια dicebatur. Triplex enim erat dies festus Dionysio dicatus Athenis: hic scilicet de quo hic sermo: Διονύσια Ἀπαῖα, qui et τὰ κατ' ἀγῶν, in fine mensis Poseidonis cele- brabatur: et Διονύσια τὰ παρ' ἄγῳ, quae et ma- gna Dionysia dicebantur, et in 16ta Elaphebo- lionis diem cadebant. PALMER.

Ibid. Thucyd. II. 15. Τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀποστάσει αἱ ἄλλαι δῖαι ἱερί, αἱ τὰ ἔξω πρὸς τὴν τοῦ μέγαν τῆς πόλεως μᾶλλον ἱερῶσαι, τὰ, τὰ τοῦ Διὸς ὁ Ολυμπίου, αἱ τὰ Πάθιον, αἱ τὰ τῆς Γῆς, ὁ τὰ ἘΝ ΑἸΜΝΑΙΕ Διονύσιον, ὁ ΤΑ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΘΗ ΔΩΔΕΚΑΘΗ ΠΟΙΕΙΤΑΙ ΕΝ ΜΗΝΙ ΑΝΘΕΕΘΗΡΙΩΝΙ. Vide Auctores quos ibi compellant Viri eruditi. TAYLOR.

Ibid. 12. τὸν εἶπον τῷ ἐπὶ δέξιν] sacra vestra Wolfius. Male. TAYLOR.

Ibid. 17. ἐξέρχου] ΕΞΟΡΚΟΙ Baroc. Wolfius in- terpretatur, cum iustrat ministras. In superioribus recte dedit ista, ἐξέρχου τὰς Γερῶνας. TAYLOR.

Pag. 592. l. 1. ΘΕΟΓΝΙΑ] ΘΕΟΙΝΙΑ O. fere l. s. Ven. Bar. Obsep. Ital. MSS. Heru. Fel. Man. cum margine Luteiano. Similiter Harpocratio v. Θεοῖων — τὰ κατὰ δῆμον Διονύσια ΘΕΟΙ- ΝΙΑ ἰδίως, ἐν αἷς οἱ γυναικὶ ἱερῶσαι τὸν γὰρ Διονύσιον Θεοῖων ἱεργῶν, ὡς δὲ καὶ Διόχρηστος. x. τ. λ. Ita etiam iam dudum correxit Maurus in Graecia Feriata. TAYLOR.

Ibid. 2. ΙΟΒΑΚΚΕΙΑ] Αἱ αἱ ΤΑ ΒΑΚΧΕΙΑ, fortasse melius. TAYLOR.

Ibid. 6. Γερῶνας] Aliter hunc locum accipit Wolfius, vt ex eius interpretatione liquet. Pun- git enim ad hanc vocem, deinde pergit, αἱ ὅτε ἰδ' αὐτὰς — φέρε δὲ αἱ μαρτυρία παρὰ σχο- μὸν ὅμῳ. Sed non recte accipit. TAYLOR.

Ibid. 8. πρὸς ἄλλοις ἰδὲθ] Interpungo sic,

πρὸς ἄλλοις ἑδῖνα. Hic enim videtur finis sententiae, cum ad omnia hucusque dicta pertineat verbum ἀκράδης: sequens vero testimonium fit plane diuersi argumenti, quod vellem animadvertisset *Wolfius*. IVRIN.

Pag. 593. l. 15. τὸν τε Στίφανον] Scribendum puto, τόν τε Στίφανον ΤΟΥΤΟΝΙ τὸν ἐξαπατήσαντα αὐτὸν ἀπελαύνει. IVRIN.

Ibid. penult. Ερχία] APXIEPEA Cod. Bar. et proxime, Θεογίνης APXIEPEYE. Illud tamen nomen populari malim, licet nuper, 589 10. erat Theogenes ΚΟΘΩΚΙΑΗΣ. TAYLOR.

Pag. 594. l. 13. ἰφ' ἰδῶ] ἰφ' Αἴε AN marg. Benenati. TAYLOR.

Ibid. 15. ἐπὶ] Restituo. Praetermisit *Wolfius* ex incuria. TAYLOR.

Ibid. πλὴν θανάτου] Hunc locum illustrat P. Faber *Semestr.* L. III. c. 21. pag. 334. TAYLOR.

Ibid. 17. ὁβριθίσας] ΥΒΡΙΘΕΙΕΑΝ MSS. Ven. Bar. TAYLOR.

Ibid. τὰλλα ὁβριθίσας, αὐτὸν] ΑΤΤΟΝ puto, et referendum ad τὰλλα. IVRIN.

Pag. 595. l. 12. κυρίως] Forte ΚΥΡΙΟΣ. WOLFIVS. Ita Cod. Venetus.

Ibid. 15. πολίτην] πολίτην Εἶναι, et, ἰδὲ τινα βύλωναι ΓΕΝΕΣΘΑΙ πολίτην. marg. Parisiensis. TAYLOR.

Ibid. penult. τῷ δήμῳ] Absunt a Ven. Bar. Quod nollem. Adiecta sunt enim significanter, ut satis ostendit *Petitus*. LL. Attic. pag. 206. Edit. Nou. Ceterum de hoc membro orationis intelligendus est iste titulus in *Harpocrations*. Δημοποίητο. ὁ ξίφος μὲν αὐτῷ φέρεται, ὑπὸ δὲ τῷ δήμῳ πολίτης γινώσκουσιν. διὸ δὲ τρόπον γινώσκαι τινος δημοποιοῖσι, διδόντων Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γινώσκουσιν. TAYLOR.

Pag. 596. l. 6. καὶ τὰ γέρα ἀναιρίῳ] Suidas ἀμοιβὰς, ἀποδοδοῖς, τιμὰς. Sed utrum πρὶν τοῦ ξίφους τὰ γέρα ἀναιρίῳ, ἢ, τὸς πρὶν τὰ γέρα ἀναιρίῳ? Ex quae sunt illa γέρα? WOLFIVS.

Ibid. De hoc loco disputant *Petitus* ad LL. Attic. pag. 206. seq. Vbbo *Emmianus* in *Appendice de Rep. Attica*, T. IV. *Antiqu. Graec.* col. 607. *Valesius* ad *Harpocr.* in v. Γέρεα, *Sigonius* de *Rep. Athen.* II. 4. *H. Steph. Thes. L. Gr.* Append. col. 676. Quorum pro se sibi sapit *Petitus*, dum somniat somnium huiusmodi, nimirum, illos, qui civium numero adscriberentur, clypeos populo dono dare solitos, γέρεα autem Persici clypei genus: deinde loci sententiam fere esse eiusmodi, Populum prius in suffragia mitti oportere, quam hospites, quorum res agebatur, advenirent, et γέρεα,

id est, munera sua afferrent, quibus populum demerentur. ideo autem ait ea voce usum Auctorem qua clypei Persici vocitari solebant, quia lata esset ea Lex non ita multo post victos Persas ad Plataeas; nullo autem potiori argumento suam ἀνδραγαθίαν hospites ostentare poterant, quam ἀναιρίῳς τὰ γέρεα, id est, offerrentes P. A. clypeos Persicos, quasi illos Persis insensissimis Atheniensium hostibus eripuissent. Cetera, quae nuius nostras Caledonias frigiditate ipsa superant. Γέρεα (ita enim scribe, non γέρα praemia) sunt in potiori et principali significato Clypei viminei, quibus corpora militantium obtegerentur contra vim hostium; deinde ἐπιφράγματα, tegumenta quaevis, ad rem quamcunque contegendam et cooperiendam apta. Ideoque si tentoria corio, pellibus aut tegete, plaustrum cratibus stragulisve obducas, id γέρεον rite exponere possis. Ut recte *Harpocratio*, in v. Γέρεα. ΑΠΙΑΝ ΕΚΕΠΑΕΜΑ, εἶναι δερμάτων εἶναι, εἶναι ἄλλης τινος ὕλης. Exemplo vno et altero res erit luculentior. Comicus lentitudinem popularium exprobens, ait *Acharn.* 19.

Ὡς νῦν, ὁπότ' ὅσος κυρίας ἐκκλησίας,
Εὐθιῦς, ἱερμὸς ἢ πωλὲς αὐτῶν.
Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, καὶ κατὰ
τὸ σχολίον φέγγουσιν τὸ μαιμωμένον.

Ad quae verba Scholiastes: Τῶς τῷ ἐξ ἀνάγκης αὐτὸς εἰς τὰς ἐκκλησίας συσθῆναι, τῷτο ἱερμῶς, καὶ πωλὲς ἄλλα. ἀντιπλάνους γὰρ τὰ ΓΕΡΡΑ, καὶ ΑΠΕΚΑΕΙΟΝ ΤΑΕ ΟΑΟΥΣ, τὰς μὲν φερόσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θῆνα ἀνέχειν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ ἐπὶ ταῦτα διατρίβουσιν ἴτε μὴ καὶ μαιμωμένῳ σχολίῳ ἐκβάλλουσιν αὐτὰς συνάγουσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας. τῷτο δὲ ἰσχυρὸν ὅτι τῷ μὴ βραδύναι. ὅσοι γὰρ ἱερμῶς, ζημίαν ἐξέτιναι. Lique hinc arbitror posse, res venalis in foro sub tentoriis prostituisset, et, cum seria res agebatur, sublata ea integumenta quibus cooperiebantur, aut saltem alia aliunde adhibita, ad viarum aditus obstruendos, ne elaberetur populus. Iterum, adlato Athenas nuncio de Philippo Elateam occupante, et quaestione de aris focisque iamiam habenda, ἰσχυρὸς ἐξαπατάσας — τὸς τε ἐν τῷ συνεῶν (ait *Orator* de Corona § 53. Edit. Oxon.) κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξέρχοντο, καὶ ΤΑ ΓΕΡΡΑ ἐνέπρησσαν, nequis sc. in mora esset, cum populus de salute consularet, verum unusquisque patriae periclitanti opem ferret. Post haec fortasse aequius accipiet lector meus, quae *Harpocratio* non inscite de his locis *Demosthenis* observavit.

Γέρεα

Γίγξα. Διμ. — τα γίγξα ἱππύμπρασαι. ὡς γὰρ
τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα ἐ παρακαλύματα
ἱππύμπρασαι φησὶν ὁ Δημοσθένης, ὡς τὴν μὴ συν-
τάσαι περὶ τὰ ἄνω ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, μηδὲ πρὸς
ἄλλοις τισὶ τὰς διατρίβας ἔχουσιν. ἐν δὲ τῇ κατὰ
Νισίρας, εἰ γίγξα ὁ λόγος, φησὶν ὅτι. τὰς δὲ
πρυμνίας κελύβας τίθεται τὰς καδίσκας ὁ νόμος, καὶ
τὴν ψῆφον δίδουσι προσέβητι τῷ δήμῳ, πρὶν τὰς ἐξί-
ως εἰσίναι, ΚΑΙ ΤΑ ΓΕΡΡΑ ΑΝΑΙΠΕΙΝ. ὅτοι
ἐν ταυτὶ τῷ ὅπλῳ Κτησιφῶντος, ὁ τοιοῦτό τι ὑπο-
λαβόν, ὡς παρὰ τοῖς ἱακκησιαῖοις πολέταις ἡ
ψῆφος ὑπὸ τῶν πρυμνίων ἰδίδουσι, πρὶν εἰσίναι τὰς
ἐξίως, καὶ πρὶν ΑΝΑΙΠΕΘΗΝΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΦΡΑ-
ΓΜΑΤΑ. ταῦτί, πρὶν ἀναπλάσθῃαι τῇ ἱακκησίᾳ,
παρὶ τῷ εἰσιῖν βυλομένη. Sit ita igitur: Aut suf-
fragia erant capienda, frequenti adhuc concione,
priusquam Aulaea tollerentur, et populo domui-
tionis venia facta esset. Vnde non admodum
abfimile esset istud Horatianum, A. P. 154.

*Si Fautoris eges aulaea manentis, et usque
Sessuri, donec Cantor, Vos plaudite, dicat.*

Adducam alia, vnde haec notio τῶν γίγξων sta-
biliri possit et in perpetuum confirmari. Γίγξων
τιτράγων σκέπασμα ἐν γερῆς βύρσῃ, ὃ ἀπὸ
ἀσπίδος ἱχθυῖο Σκόθαι ἐν τοῖς πολέμοις ἱσχυο-
σμένοι. φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλῃ σημασίᾳ παρὰ
τοῖς παλαιοῖς. παρ' Εὐριπίδῃ μὲν γὰρ γίγξαι-
ναξία, ἐρεται ἐπὶ τῶν αἰδίων. Αλκαμὰ δὲ ἐπὶ
τῶν οἰκῶν τίθειαι τὴν λέξιν. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ δὲ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΚΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΡΑΓΜΑ-
ΤΩΝ — σκεπάσματα ἐστὶ ἐν οἷς παραφυλάτ-
τοίς τὰς ἐξόδους διατρίβουσι. Etym. M. Γίγξα.
Περὶ τὰ μὲν ἐστὶν ὄπλα, διερμάτινα κυρίως, κατα-
χρητικῶς δὲ, ἅπαν σκέπασμα, εἴτε διερμάτινον,
εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς ὕλης, γίγξων ἰδίωτο —
γίγξα (ita enim lege, non γίγξα) ἐ καὶ σκεπὰ, ἐν
αἷς τὰ ἄνω ἱππύμπρασαι, καὶ τὰ γερύθρια λέγουτ'
αἱ ὁμοίως, ἐ τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα. διὸ ἐ
Δημοσθένης τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα γίγξα κα-
λὼν ἱππύμπρασαι λέγει· ἐπὶ γὰρ εὐδὲ φησὶν Εὐπολὶς
καὶ Δημοσθένης, τὰ γίγξα ἱππύμπρασαι. ἐ οἱ τόποι
οἱ περιπεφραγμένοι. Strabo L. VII. p. m. 294. de
Cimbris: ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσι ἐτυπτο τὰς βύρσας
τὰς περιτιλαμένας ΤΟΙΣ ΓΕΡΡΟΙΣ τῶν ἀρμαμα-
ξῶν, ὡς ἀπὸ λελυῖας ψόφου ἐξάιστοι. Adde Eustath.
ad Odyss. X. pag. 780. Edit. Bas. TAYLOR.

Ibid. 7. σκοπῆται] Ita ex Ven. Bar. et Edit.
Luteciana, pro σκοπιῆται. TAYLOR.

Pag. 597. l. 18. ἀνέβη] ANEBH puto, vel E-
ΠΕΒΗ. IVRIN.

Ibid. penult. ἐ τῇ Ποικίλῃ γοῇ γραφῇ] Puto,
H ἐ τῇ σ. γοῇ γραφῇ. IVRIN.

Ibid. His lubet adlicere Harpocratonis verba.
Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Νισίρας,
λέγων ΠΑΛΑΤΙΑΕΑΣ ΓΕΓΡΑΦΘΑΙ ΕΝ ΤΗ
ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΛΙ. ὅστις γὰρ τὸτο εἰρηκεν, ὁπωρ
ἔδδ Κρατὶδὲς ἐν τῇ ἡ ψηφισμάτων συναγωγῇ. Ea-
dem habet Suidas v. O. κατὰ τὴν ἰδέαν. Frustra
vero fuisse doctissimum istum Criticum contendit
Meursius Attic. Lect. I. 26. auctoritate Pausanias.
TAYLOR.

Ibid. vlt. γίγξαται, οἱ τὰς κύνες τὰς Βοιωτίας
ἔχοντες] Videtur aliquid deesse. WOLFIVS.

Ibid. κύνες τὰς Βοιωτίας] canes illi Boeotias ha-
bentes. Wolfius. Rescribendum est ΚΥΝΑΣ sive
ΚΥΝΕΑΣ, galeas. Vide Suid. v. Κύνες. Hoc
monstri procurarunt olim Valesius ad Harpocr.
pag. 143. P. Leopard. Emend. XVI. 12. et Kuster.
ad Suidam v. c. Galea Boeotica memoratur ab
Antiquorum plerisque. ΚΡΑΝΟΣ γὰρ μὴν κράτιον
εἶναι νομίζουσι τὸ ΒΟΙΩΤΙΟΥΡΓΕΣ. τὸτο γὰρ αὖ
γεγὰρ μάλιστ' ἀπὸ τὰ ὑπερίχουσα τῷ θώρακι,
ἐρεται δὲ ἐ κυλίου. Xenoph. v. Ἰωνικῆς non procul
a fine. Εχει δὲ πύργους τὸ φύλλον καὶ ἐπ' ἱλατίον,
ὡς τὴν ὅλην μορφὴν εἶναι κυκλοειδῆ καὶ παρόμοιον
μάλιστ' αἷς ΒΟΙΩΤΙΑΙΣ ΚΥΝΕΑΙΣ. Theophrast. Hist. Plant. III. 10. Λέγεται δὲ ὁ ἑ Γρύλ-
λος τὴν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικὴν ἔχειν, τὸν δὲ θώρακα
Ἀττικόν, τὸ δὲ ΚΡΑΝΟΣ ΒΟΙΩΤΙΟΥΡΓΕΣ. Ae-
lian. V. H. III. 24. Εὐδόκιμος δὲ, θώραξ Ἀττικὸς
γὰρ, ΚΡΑΝΟΣ ΒΟΙΩΤΙΟΥΡΓΕΣ. Poll. L. I. C. X.
TAYLOR.

Pag. 598. l. 8. Πάλαιστοι] Forte, ΠΑΛΑΤΙ-
ΕΙΣ, nisi legendum sit ΠΑΛΑΤΙΑΣΙ, vt Θεοκρί-
σι, et Ολυμπιάσι, aut ΠΑΛΑΤΙΕΥΣΙ. Paulo
post iterum legitur τῶν ἐ Πάλαιστοι μάχην, cum
Πάλαιστοι postulet ἀναλογία, si sit Dativus, vt,
ἐ τοῖς Ἑλλήσιν, ἀπὸ τῷ, ἐ τῇ Ἑλλάδι. Historiam
vide II. Thucyd. WOLFIVS. ΠΑΛΑΤΙΑΣΙ Bar.

Ibid. 11. ἐν χίρῃ] ENEXEIPHEEN Ven. mar.
Benenati. Mox pro ἐγάπα ὅτι, Codd. nonnulli,
vt Bar. Obsop. MSS. Hera. HΓ ΑΠΛΟΤΗΤΙ.
Ven. HΓΑΛΟΤΗΤΙ. TAYLOR.

Ibid. antepen. Πάλαιστοι] Ven. Bar. ΠΑΛ-
ΤΙΑΣΙ. Vide l. 8. Infra 600. 9. TAYLOR.

Pag. 599. l. 1. ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΧΗΓΟΣ] Thu-
cyd. I. §. 132. Plutarch. de Herodoti malign. iuxta
finem, et Suid. v. Πανσανίας, eadem habent.
Confer eruditissimum Wesselingium ad Diod. Sic.
L. XI. §. 33. Porro Cornelius Nepos in Pausania
eandem historiam narrat: Primum in eo est re-
prehensus, quod ex praeda tripodem aureum Delphis
posuisset, epigrammate scripto, in quo haec erat
sententia; SVO DVCTV BARBAROS APVD
PLA-

PLATAEAS ESSE DELETOS EIVSQVE VICTORIAE ERGO APOLLINI DONVM DEDISSE. *Hoi versus Lacedaemonii exculperunt, neque aliud scripserunt quam nomina eorum Civitatum, quarum auxilio Persae erant victi.* TAYLOR.

Ibid. 6. *ἐκκαταγανταί*] Lege ΕΚΚΟΑΥΑΝΤΑΙ, monente marg. *Beninati*, et *Boell*. Ita quoque scribunt Auctores quos proxime super hoc monumento adduxi, *Thucydides* et *Plutarchus*. Vide *Orat. seq.* iuxta finem. TAYLOR.

Pag. 600. l. 7. *ἀποδοῖς* ἢ *οἱ ἀποδοῖς*] Perinde ac si ex Historico aliquo haec excerpta sint. Alius dicere solet, *ἀποδοῖς* ἢ *οἱ ἀποδοῖς*, ἢ *οἱ ἀποδοῖς* ὅμοι. Sed quid si legatur, *οἱ ΤΟΤ' ἀποδοῖς*, vel, *οἱ ΚΑΤ' ΕΚΕΙΝΟΝ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ἀποδοῖς*? WOLFIVS.

Ibid. *ἀνιογντεῖ* pro *ἀποδοῖς* habent Editi a *Feliciano* et *Manatio*. *Wolffianum* lectionem ignorant cuncti. Nec satis video quid recepta habeant in se difficultatis, ut tantopere aestuaret *Wolffius*, aut cur in alio loco adnotaret, *videri sibi hunc locum mendosum*. TAYLOR.

Ibid. 9. *Παλαίστριον*] Ita omnes editi. *Wolffius* dedit *Παλαίστριον*, quo pacto reperitur in *Codd. Ven. et Bar.* TAYLOR.

Ibid. 11. *ἡ μάχη*, *ἐπὶ τῇ ἀποδοῖς*] Interponendum, *ἡ μάχη* ἐπὶ τῇ ἀποδοῖς. IVRIN.

Ibid. 15. *Μαλινδοῖ*] Varie in Exemplaribus nostris exaratur; in nonnullis voces *ἡ* *ἀποδοῖς* desunt. Certe, si integra sit vulgata lectio, Scriptoris istius fidem id merito lenare potest: cum harum civitatum alias in fide semper videam perseverasse Atheniensem, alias serius in Lacedaemoniorum amicitiam receptos quam haec acta sint. TAYLOR.

Ibid. 18. *ὁ δὲ* — *παράδοσις*] Haec inaccurate et indistincte ab Auctore nostro traduntur. *Thucydides*, unde tota haec de Plataeensibus historia desumitur, ita habet: *Τῶν δὲ ὁ δὲ παρὰ τὴν πόλιν τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γὰρ ὅροι ἀποδοῖς, καὶ διδρα ἀριθμῶ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο ἔστι δυνάμις εἰς ἀριθμὸν ἰλθὶν. αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσαντι ὅσοι βύληδες, τὸς αὖ δὲ πόλιμα. ἡ ἰσχυρὰ δὲ παρὰ τὴν πόλιν, ἀποδοῖς οὖν. μέχρι δὲ τῷ δὲ ἔξομα παρακαλεσθέντες, ἐργασμένοι, καὶ φορὰς φέροντες ἡ αὖ ὑμῶν μίλλη ἰκανὴ ἴσται.* II. 27. TAYLOR.

Ibid. antepen. *τὴν καὶ χώραν*] τὴν ΔΕ χώραν. IVRIN.

Pag. 601. l. 1. *ἐπὶ τῇ ἀποδοῖς* δὲ καὶ ἴτη] Peccat contra historiam hic numerus. Lege ΔΥΟ ἴτη ex *Thucydide* et aliis. PALMER. Similiter quoque *Wassaeus* ad *Thucyd.* III. 52.

Ibid. 7. *ἀποδοῖς* τῇ πόλει] Sed neque hoc verum est. TAYLOR.

Ibid. 9. *ἀποδοῖς* τῇ πόλει καὶ πόλιν] Neque illud. *Thucyd.* III. 52. *Εὐαὶ δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἀρχὴν τῇ ἀποδοῖς πόλιν, βίαι μὲν οὐκ ἐβότατο ἐκεῖν* — *ἐργασμένοι γὰρ ὅσοι αὐτοὶ ἐν Λακεδαιμονίᾳ. — ἀποδοῖς αὐτοὶ πόλιν, καὶ γὰρ αὖ βύληδες παρὰ τὴν πόλιν ἰσται — οἱ δὲ (ἴσται γὰρ ὅσοι ἐν τῇ ἀποδοῖς) ΠΑΡΕΔΟΞΑΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ.* TAYLOR.

Ibid. 15. *ἡ μάχη*] Forte, ἡ ΤΡΟΠΗ. WOLFIVS.

Ibid. Verit *Wolffius*: *evidens omnibus erit ex ratio.* Potius, *evidens omnibus erit ex lex.* Loquitur nempe de ea lege, quae vetat clavis adscititios in collegium novemvirosum cooptari, etc. Vid. pag. 597. IVRIN.

Ibid. penult. *ΠΑΛΗΝ Εἰ ΤΙΕ ΠΕΡΓΕΥΝΗ Η ΤΕΑΕΤΗ ΕΒΤΙΝ ΕΚ ΓΕΝΟΥΣ*] At *Petitus* ad *LL. Attic.* L. II. Tit. III. haec non recte dici, quoniam *ne indigenas quidem Civis poterant capi sacerdotes, ubi sacerdotium erat alicuius gentis aut familiae proprium, ideoque legi debere arbitratum, ut si quis peregrinus ἢ τῆς ἰσται ἰσται ΕΥΓΕΝΕΩΝ μὲν ἢ ἰσται ἀρχαῖς.* En hominem neque natum neque factum ad Scriptorem antiquum emacalandum! Sed de ista causa fatia doctissimus *Wolffius* ad locum. TAYLOR.

Pag. 602. l. 6. *τῇ πόλει* τῇ ἀποδοῖς] Resultat *ΤΟΤ' ΑΗΜΟΤ*. Elapsum, credo, id non sciente *Wolffio*. TAYLOR.

Ibid. 7. *ἀποδοῖς*] Hoc in detrecto non est, siue id integrum adscriptum non est, siue Orator oscitantia iudicium abuti voluit. WOLFIVS.

Ibid. ult. *ἀποδοῖς*] Editi et MSi *ΟΜΟΔΟΤΙΜΕΝΟΥΣ*. TAYLOR.

Pag. 603. l. 2. *ἡ ἀποδοῖς*] Delent *Ven. et Bar.* Idque recte. Natum est ex simili in linea superiore, quod etiam abest ab eod. *Ven.* TAYLOR.

Ibid. 5. *ἡ πόλις* καὶ πόλιν] *ΠΟΛΙΤΙΝ* per i, foeminino genere. WOLFIVS. Ita Editi MSique.

Ibid. 6. *ἡ πόλις* καὶ πόλιν] *ἡ πόλις* pro *ἡ πόλις*. Sed quid si *ἡ πόλις* καὶ πόλιν? nominativo et actine. WOLFIVS.

Ibid. 13. *ἡ πόλις* καὶ πόλιν] Vix putarim haec Graeca esse, nisi vocula *καὶ* transposita, et interpunctione mutata in hunc modum: *ἡ πόλις καὶ πόλιν ἀποδοῖς ἡ πόλις, καὶ ὑπὸ πάσης γῆς περιόδου ἐργασμένοι, ἡ πόλις ἀποδοῖς.* Poni autem videtur absolute γῆς ἀποδοῖς, quasi dicat *καὶ πόλιν καὶ γῆς περιόδου*. IVRIN.

Ibid. 14. *ἡ πόλις*] Nunc sane illud dictum, *ἐργασμένοι ἀποδοῖς γῆς, orbem terrarum propter quod*

quarum corporis pernegari. Neque satis placet
ὅτι πάλιν γὰρ ΠΕΡΙΘΑΩΝ. TAYLOR.

Ibid. 16. ὅτι μὲν γὰρ] Restitui γὰρ iuxta
auctoritatem impressorum a Feliciano et Parisien-
sibus. TAYLOR.

Ibid. 17. αἵ] Vide an non multo melius sit le-
gere cum MScis Ven. Bar. Ital. et marg. Bene-
nati, ΟΙΑ ἀνέστη. TAYLOR.

Pag. 604. l. 5. ἀποφασίζουσα ταύτης] Ita ex-
cudit Wolfius. Eamque lectionem confirmant Ven.
Bar. Olipp. et marg. Paris. Ab aliis editur ΑΠΟ-
ΦΗΘΕΑΜΕΝΗ. Quam constructionem si pro-
bes, legendum est cum eod. marg. ΑΠΕΦΘΗ-
ΕΜΕΝΗ ταύτης. TAYLOR.

Ibid. 7. φέρεται δ' γὰρ] [Ita constanter edi so-
litum] Forte, ΟΥ ΔΕ; ut sit Interrogatio de cau-
sa iudicii et criminis. Sequitur enim ἔτι. WOL-
FIVS. Recte, atque ita edidi Wolfius secutus.

Ibid. 8. θυγατέρα μοιχοῦμένην] filiam pro-
stitutam, deuirogenatam, Wolfi fidem iam olim de
hac re deploraui. TAYLOR.

Ibid. 13. ἀποφασίζουσα] marg. Benenati, Α-
ΠΕΦΘΕΑΜΕΝΗ. TAYLOR.

Ibid. 15. φανερὸν ἐνδείκνυσθαι] Quaero com-
modius verbum, sed nullum occurrit. WOLFIVS.

Ibid. Alibi legit idem vir doctissimus, φανερὸν
ΕΠΙΔΕΙΚΝΟΝΤΑΙ ΠΟΙΗΕΙΝ. Si mentem Scri-
ptoris rite teneam, ita dedit, ὅσαι δ' ἀνέστη, illis
aere, quas amplexus sunt, et omnem modestiam exu-
erunt, illis, inquam, φανερὸν ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΤΑΙ,
clarissimum signum datur, licet quodcumque libuerit.
TAYLOR.

Pag. 605. l. 3. τὰς μὲν ἀνέδεντο] Forte, ΤΟΥ
μὲν ἀνέδεντο γένος. WOLFIVS.

Ibid. Recta. Atque ita dedit, omnibus, prae-
ter Albinum, libris consentientibus. TAYLOR.

Ibid. 7. εἰς τὰς τῶν πωλιδῶν θυγατέρας] M.
ΠΟΛΙΤΩΝ. Forte scriptum fuit εἰς τὰς ΠΟΛΙ-
ΤΙΔΑΣ, quod aliquis interpretatus est, εἰς τὰς τῶν
πωλιδῶν θυγατέρας. WOLFIVS. ΠΟΛΙΤΙΜΩΝ. Bar.

Pag. 606. l. 3. καὶ τὴν παραβέβησαν] Legen-
dum videtur καὶ τὴν παραβέβησαν ΟΥΤΟΙ. Excidi-
dit, puto, τὸ ἔτοι, propter similitudinem sequen-
tis ἔτοι. IVRIN.

Ibid. παραβέβησαν] marg. Benenati ΠΑΡΑ-
ΒΕΒΗΚΕΝ. TAYLOR.

Ibid. 10. Σωφὴν τῇ ἰταίρᾳ ἀλφ' οἷς ἐπὶ τῆς
ἰσχάρας] Forte, ἀλφ' ὅς ἐπὶ. WOLFIVS.

Ibid. Lege ΑΛΩΟΙΣ coniuncta voce. Harpocr.
ΑΛΩΑ. Δημοδίνης ἐν τῇ κατὰ Νεαίρας. ἰορὴν ἔτι
Αττικὴν τὰ ΑΛΩΑ. Ita etiam hunc legit locum Ed.
Paris. et Athenaeus l. 13. p. 594. [Demosthenes] δ;

καὶ ὅτι Σωφὴν τῆς ἰταίρας τὰδε λέγει, Αρχία τὸν
ἱεροφάντην ἱερογυχθῆσα ἐν τῇ διαγωγῇ, ὅς ΑΞΕ-
ΒΟΥΝΤΑ ΚΑΙ θύοισα πᾶσι τὰ πάτρια τὰς θυ-
σίας ἱκολάσασθαι καὶ ἄλλα τι καθυγορεύει αὐτῇ, καὶ
ἔτι Σωφὴν τῇ ἰταίρᾳ ΑΛΩΟΙΣ ἐπὶ τῆς ἰσχάρας
τῆς ἐν τῇ ΑΥΑΝΙ Ελευσίνης ΠΡΟΕΑΓΟΥΣΗΣ ΙΕ-
ΡΟΝ θύοισιν, ὡμίμην ἔνθ' ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ΜΗ
θύνειν, ὅτι ΕΚΕΙΝΟΥ ἔστι τῆς θυσίας, ἀλλὰ τῆς
ἰσχίας. Quae sic interpretantur: Idem Orator
de Sinope scito haec recitat: In Archiam sacro-
rum praesidem, apud iudices convictum impietatis,
quod praeter leges patrias sacra fecerit, vos ani-
maduertistis. Archiae quidem alia Demosthenes
obiicit, sed hoc praecipue, quod per Aloa, Eleusinae,
in coenaculi foco, Sinopae amicae illuc deductae
rem divinam fecisset, cum per eos dies lege vetitum
sit ne quis sacris operetur, nec ad eum sacrificandi
ius pertineret, sed ad sacrorum antistitem. Vide
Leopard. Emend. XI. 16. Maussac. ad Harpocrat.
pag. 30. qui haec verba Demosthenis recte emen-
dant. ΑΛΩΑ Festum est Agricolarum, post com-
portatas fruges in area celebrari solitum, ubi
frumenti primitias consecrabant Cereri et Bac-
cho, arationis factionisque inventoriis. Eadem
videntur esse Θαλόσια, et quae Rhetores qui-
dam, admonente Eustathio, Συσκομιγία vocant.
Vide Hesych. γ. Συσκομιγία. Varinus Camers:
Θαλόσια αἱ ἀπαρχαί. ἦσαν αἱ μετὰ τὴν συλλο-
γὴν καὶ κατὰ διδόμεναι Θυσίαι, ὡς καὶ εἰς ἱστορίαν
Θάλλων τὰς ἀρχάς. — Ἰστοί δὲ ἐπὶ τῇ συ-
σκομίδι κατὰ, ἰσ' ἢ καὶ τὰ Θαλόσια ἰδύοισι. Ἰορὴν
ἡμεῖς δὲ καὶ ἀνέδεντο κατὰ Πανσανίαν, ΑΛΩΑ
καλυμνίαν, διὰ τὸ ταῖς ἀπαρχαῖς, καὶ μάστιγα ἐν
Αθήναις, ἀπὸ τῆς ἀλφ' ὅτι κατὰ χρῆσιν, φέροντας
εἰς Ελευσίναν: ἢ ἰστοί, κατὰ καὶ Ὀμηρ. ἱμφαίνου, ἐν
ἄλυσιν ἱσταίνοι κατὰ τὴν ἰορὴν, ἢ καὶ Προμίδου
ἐν πομπῇ. Ita Theocrit. in Θαλυσίοις, Idyll. 5.

Οἷον δὲ τόκα σῶμα διακράνεται Νύμφαι,
ΒΕΒΗΚΕΝ ΠΑΡ ΔΑΜΑΤΡΟΣ ΑΛΩΑΔΟΣ.

De Halois mentio facta est in Alciphronis Epi-
stolis saepiuscule, Lucian. Dial. Meretric. 1. et
VII. ubi consulendus est Scholiastes, a Meursio
de Festis Graecorum, et Petito ad Lh. Attic. pag.
125. Videtur ergo, hoc Festo die, nefas fuisse
victimam, ἱερῶν, caedere, cum utique frugibus,
et ob fruges domum comportatas, sacra fierent:
eoque nomine luisse poenas Hierophantam, quod,
patrio ritu neglecto, Sinopae meretrici operam
praestitit, eiusque victimam ad aram Eleusiniam
mactavit. TAYLOR.

Ibid. Legendum videtur ΑΛΩΟΙΣ, ut in Pa-
risiensis.

rifens. Id autem Festum Αλῶα, quamvis in Cereris honorem institui solitum dicant Lexicographi, tamen vel Baccho soli fuisse sacrum, vel certe Deo utrique commune, docet haec Oratio. Nempe Archias et Neaera eundem Deum, ἢ αὐτὸν θεὸν violarant: Archias deum illum, in cuius honorem celebrabatur Festum Αλῶα, Neaera Bacchum, quippe filiam suam Regi sacrorum nuptum dando, effecerat, ut meretrix meretrice orta, Baccho vxor daretur. IVRIN.

Ibid. τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ελευσίῃ. Forte, τῆς ἐν Ελευσίῃ [ceteris omisiss]. Locus hic omnino corruptus est. Οἷμα; et contracte δις προσκαγαγόν, ἀπὸ τῆς, πρὸς αὐτά, haud scio quam verum sit. Bacchum ab Arthia [f. Archia] mox dicit violatum, ut et a Neaera. WOLFIVS.

Ibid. Ex notis quae paulo praecesserunt magna pars eorum quae hic a *Wolfe* adferuntur, plane praeciditur. Cetera non intelligo. Pro ἐν τῇ αὐτῇ Ελευσίῃ scribi video in *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Benenati* ἐν τῇ ΑΥΑΗΙ Ελευσίῃ. Quo modo etiam scripsit *Athenaeus* l. 13to. TAYLOR.

Ibid. 12. ἐλευσίῃ. Potius ΕΚΕΙΝΟΥ cum *Athenaeo*. Si victimam ferire licuisset eo die, ista res non ad Archiam hierophantam, sed ad Cereris sacrificulam spectabat. TAYLOR.

Ibid. 13. τῷ. Lege cum *Cod. Bar.* ΤὸΝ Εὐμολπίδῃ, et l. 15. melius τῷ ΝΟΜΙΜΩΝ, ut praebetur in *MStis, Ven. Bar. Ital.* et marg. *Parifens.* TAYLOR.

Pag. 607. l. 8. ὡς ἔστιν. ΟΥΤΕ ὡς ἔστιν marg. *Lutecianus*, et recte. TAYLOR.

Ibid. 15. τὰς Νεαίρας τὸν προσκαλεῖσθαι. Forte NEAIPAI. Nam Datino verbum hoc iungitur, et sic legit *Robertus Constantinus*. Et [609. 11.] ὅτι ΜΗ ἐκ Στεφάνου. Et [l. antepen.] ἀφίκαται τοῦ ἀγῶνος. ΗΘΕΛΕ τῷ ΚΑΤΑ Νεαίρας. WOLFIVS.

Ibid. Recte quidem Νεαίρα in dandi casu, ut exhibent *MSti* nostri *Ven.* et *Bar.* In casu omnibus inemendatissime Νεαίρας legitur. TAYLOR.

Ibid. 16. προσκαλεῖσθαι. ΠΡΟΣΕΛΚΟΑΟΥ. ΘΟΥΕΑΕ marg. *Parifens.* TAYLOR.

Pag. 608. l. 5. ὡς. Malim, ut ex Editis nonnulli, ΟΣ. Τὸ ἢ συνοικίῃ τῷ ἔστιν, ΟΣ ἀνὸς παῖδα καὶ τῶν, καὶ ἰσάγῃ, — καὶ ἰαδιδῇ. TAYLOR.

Ibid. ὡς ἀνὸς παῖδα καὶ τῶν. Videtur loco ὡς ἀνὸς, legendum OTAN TIE. IVRIN.

Ibid. 7. τὰς μὲν γὰρ ἰταίρας. Hunc locum ita legit *Athenaeus* l. 13to, pag. 573. τὰς μὲν ἰταίρας ἡδονῆς ἵνα ἔχομεν, τὰς δὲ παλλακὰς ἢ παῖδας ἡμῶν ΠΑΛΛΑΚΕΙΑΣ, τὰς δὲ γυναῖκας ἢ παῖδας δωροδοκίας γυναικῶν, καὶ ἢ ἡδονῆς φιλίας καὶ ἔχουσιν. Idque adnotavit *Ivan. Hartungus* Decur. I. Cap. I. At *Stobaeus Serm. LXIV.* cum vulgatis Scriptoris nostri consentit. Constat interea ex hoc loco differentia quam statuerunt Graeci inter *ἰταίρας*, *Παλλακῶν* et *Γυναικῶν* siue matrem fam. Prima est Scortum, quae vulgo prostat et corpore quaestum facit: Secunda, ea quae vxoris loco sine nuptiis in domo est (Vide l. 144. *D. de V. S.*) vel, ut plenius ICtis definiri solet, *Ea quam quis non mariti animo, sed concubitus tamen causa, sine stupri tamen crimine, flagitiose domi habeat.* Concubina ergo cum vna peccat: meretrix cum pluribus. Harum autem utraque voluptatis causa: sequitur tertio Materfam. siue vxor iusta, quam liberorum procreandorum ergo, et in semen ciuitatis, domum, peractis sacrificiis, rite ducimus. *Patero, me, ait Imp. Verus in Spartano c. 5. per alias exercere cupiditates meas: Vxor enim nomen dignitatis est, non voluptatis.* Non aliter de his distinguitur in Iurisprudencia Romana. TAYLOR.

Ibid. antepen. ΑΙΓΙΑΑΕΥΕ. Lege ΑΙΓΙΑΙΕΥΕ, vel ΑΓΓΕΑΕΥΕ. Nam fuit Αιγίλα pagus seu demus Antiochidis tribus, et Αγσίλα Pandionidis. PALMER.

Ibid. Recte ΑΙΓΙΑΙΕΥΕ. Ita supra pag. 581. φράγοι ΑΙΓΙΑΙΕΙ. Vide *Valesium ad Harpocr.* pag. 4. et *Meursium de pagis Atticis.* TAYLOR.

Pag. 609. l. 12. ΜΗ. Deerat in omnibus libris tam scriptis quam prelo cussis. Recte autem revocauit bonus *Wolffus*. ὅτι ΟΥ Στεφάνου ἀπὸ. Bodl. TAYLOR.

Ibid. penult. ΗΘΕΛΟΝ. ΗΘΕΛΕ *Wolffus*. Vide supra ad 607. 15. Modo etiam ἢ ΚΑΤΑ Νεαίρας, eodem suafore. Quae vox aberat ab omnibus. TAYLOR.

Pag. 610. l. 6. ψεύδεται. Ita primus dedit *Wolffus*, credo, ob sequens ἐξελίγῃ. Ceteri vno ore ψεύδεται. TAYLOR.

Finis Orationis contra Neaeram.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΣ

ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝ ΛΟΓΟΥ.

Γράφεται ΝΟΜΟΣ παρ' Αθηναίους ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΣΗΤΗΕΙΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΓΓΕΤΡΑΜΕΝΩΝ ΤΟΙΣ ΔΗΜΙΑΡΧΙΚΟΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΙΣ ΕΙΤΕ ΓΝΗΣΙΟΙ ΠΟΛΙΤΑΙ ΕΙΣΙΝ ΕΙΤΕ ΜΗ ΤΟΥΤΕ ΔΕ ΜΗ ΓΕΤΟΝΟΤΑΣ ΕΞ ΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΞ ΑΣΤΗΣ ΕΞΑΛΕΙΦΕΣΘΑΙ ΔΙΑΤΗΟΖΕΣΘΑΙ ΔΕ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥΤΕ ΔΗΜΟΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΕ ΜΕΝ ΑΠΟΓΗΘΙΣΘΕΝΤΑΣ ΚΑΙ ΕΜΜΕΙΝΑΝΤΑΣ ΤΗΙ ΨΗΦΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΩΝ ΕΞΑΛΗΛΙΘΕΙΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΟΙΚΟΥΣ ΤΟΙΣ ΔΕ ΒΟΥΛΑΟΜΕΝΟΙΣ ΕΦΕΣΙΝ ΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΑΣ ΔΕΔΟΣΘΑΙ ΚΑΙΝ ΜΕΝ ΑΛΩΕΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΠΕΠΡΑΣΘΑΙ ΕΑΝ ΔΕ ΑΠΟΟΥΤΩΣΙΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΑΣ. καὶ τῶτον τὸν νόμον τῶ Αλιμεσίων δήμῳ διαψηφίζομεν, ἀποψηφίζεσθαι Εὐξίθεός τις φάσκων δὲ ἑαυτὸν ὑπὸ Εὐβελίδου, ἐχθρῶ ὄντος, καλεσασιάσθαι, ἐφῆκεν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπιδεικνύει ἑαυτὸν ἐξ αἵματος καὶ ἐξ αἵτης. εἰ δὲ ἐτίθουσεν ἡ μήτηρ μου, δι' ἀπορίαν τῆτο ἐποίησεν. ὁ δὲ πατήρ ἐξένισε τῇ γλώττῃ, αἰχμάλωτος γενόμενος καὶ πρᾶνθεις. οὐδὲ μὴ τὰ ἀτυχήματα προφέρειν, ἀλλὰ τὰ γένη ζῆεῖν.

Scribitur LEX apud Atheniensis UT INQUISITIO FIAT IN EOS OMNIS QUI SINT IN ALBUM CIVITATIS INSCRIPTI CIVES NE GERMANI SINT AN NON ET UT IS QUI NON ET PATRE ET MATRE CIVE NATI SINT DELEANTUR UTQUE MUNICIPES DE OMNIBUS SENTENTIAM FERANT ET QUI IMPROBATI FVERINT ET SENTENTIAM MUNICIPVM RATAM HABVERINT DELETI INTER INQUILINOS CENSEANTUR IIS VERO QUI VELINT LICEAT APPELLARE IUDICIUM QUI SI ETIAM IN IUDICIO CONVINCANTUR

UT VENDENDOS SIN ABSOLVANTUR CIVIS ESSE. ex hac lege, Alimasio populo iudicante, improbatur Euxitheus quidam : is, cum se Eubulidis inimici factione oppressum esse diceret, appellavit iudices, et ostendit, se et patre et matre cive esse natum. quod si mater mea, inquit, mercenarias operas fecit, ex inopia id fecit. pater autem peregrinarius loquutus est, quod et captus et venditus fuit. neque vero calamitates exponenda, sed genera exquirenda sunt.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΕΦΕΣΙΣ ΠΡΟΣ

ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝ.

ΠΟΛΛΑ ψευδῇ κατηγορηκότες ἡμεῖς Εὐβουλίδε, καὶ βλα-
σφημίας ἔτε προσήκουσας, οὔτε δικαίας πεποιμηδύνου,
περηγόρομαι τάλανθῃ καὶ τὰ δίκαια λέγων, ὡς ἄνδρες δικασταί, δει-
ξάμε καὶ μείον τὸ πόλεως ἡμῶν, καὶ πεποιθότα ἑμαυτὸν ἔχει προσ-
ήκοντα ὑπὸ τέτῳ. δέομαι δὲ ἀπαύτων ὑμῶν, ὡς ἄνδρες δικασταί,
ἰκελεύω καὶ ἀνέβολω, λαχισαμύροισι τό, τε μέγεθός τ' παρόνη-
αἰγῶνός, καὶ τὴν αἰχμύλῳ, μεθ' ἧς ὑπάρχει τοῖς αἰλισκομήροισι
ἀπολωλέναι, ἀκῆσαι καὶ ἐμῶ σιωπῇ, μάστιγα μὲν, εἰ δεινωσὶν, μετ'
πλείονός δινοίας ἢ τέτῳ τοῖς γὰρ ἐν κινδύνῳ καθεστηκόσιν, εἰκὸς δι-
νοικωτέρῳ ὑμᾶς ὑπάρχειν εἰ ὅ μὴ, μείλα γε τὸ ἴσης. Συμβαίνει
δέ μοι τὸ μὲν καθ' ὑμᾶς, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ τὸ προσήκειν μοι
τὸ πόλεως, θάρρειν, καὶ πολλὰς ἔχειν ἐλπίδας καλῶς ἀγωνιεύειν.

Quoniam Eubulides multa falso nobis obie-
cerit, et conuicia neque vera, neque
iusta fecerit, operam dabo, ut vera et iusta
dicendo, iudices, ostendam, et ius esse no-
bis ciuitatis, et indigne ab isto me tractatum
esse. oro autem vos omnis, iudices, obsecro
et obtestor, ut et magnitudine causae huius
considerata, et ignominia, cum qua, qui
condemnantur, etiam pereunt, me quoque

tacite audiat, maxime, si fieri potest, ma-
iore cum beneuolentia quam istum (par
enim est, ut in periculo constitutis melius
cupiat) fin minus, certe cum pari. Fit
autem, iudices, cum vos intueor, et ius ciui-
tatis habere me confidero, ut securo animo
sim, et magnam spem victoriae concipiam;
sed tempora et ciuitatis in condemnando
iracundiam formidem. nam cum ex omni-
bus

τὸν καιρὸν ᾗ, καὶ τὸ παροξυνέειν τὴν πόλιν πρὸς τὰς ἀποψήφισεις, φοβεῖσθαι. πολλὰ γὰρ ἐξεληλαμένους δικαίως ἐν πάντων τῶν δῆμων, συγκακοινωνήκαμεν τῆς δόξης ταύτης οἱ κατεσασσασμένοι, ἔτι πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν, ἢ πρὸς τὸ καθ' αὐτὸν ἕκαστον ἀγωνιζόμεθα· ὥς' ἐξ ἀνάγκης μέγαν ἡμῖν εἶναι τὸν φόβον. ἢ μὲν ἄλλα καὶ πρὸς τέτων ἕως ἔχοντων, ἃ νομίζω πρὸς τέτων αὐτῶν πρῶτον εἶναι δίκαια, ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς. ἐγὼ γὰρ οἶομαι δεῖν ὑμᾶς, τοῖς μὲν ἐξελεγχόμενοις ξένοις οὐσι χαλεπαίνειν, εἰ μήτε πείσθῃτες, μήτε δεηθέντες ὑμῶν, λάθρα καὶ βία τῶν ὑμετέρων ἱερῶν, καὶ κοινῶν μετέχον, τοῖς δὲ ἡτυχηκόσι, καὶ δεικνύουσι πολίτας ὄντας αὐτοὺς, βοηθεῖν καὶ σῶσαι ἐνθυμηθέντες, ὅτι πάντων οἰκτερότατον παῖς ἡμῖν ἂν συμβαίη τοῖς ἡδικημένοις, εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὅτε ἂν δικαίως μετ' ὑμῶν ἐν τοῖς διδῶσι γηροίμεθα, ἔτι συναικηθείμεν διὰ τὴν τοῦ πρῶτου ἀρετήν. Ωμὲν μὲν ἐν ἔγωγε, ὃ ἀνδρες δικασαί, προσήκειν Εὐβουλίδῃ, καὶ πᾶσι ᾗ, ὅσοι νῦν ἔτι ταῖς ἀποψήφισι κατηγορεύσιν, ὅσα ἴσασιν ἀκριβῶς, λέγειν, καὶ μηδεμίαν προσάγειν ἀκοὴν πρὸς τὸν τοιῦτον ἀγῶνα. ἔτι γὰρ τέτο ἀδικον καὶ σφόδρα πάλαι κέκει, ὥς' ἐδὲ μαρτυρεῖν ἀκοὴν ἔδωκεν ὁ νόμος, ἔτι ἔτι τοῖς φαύλοις πάντ' ἐγκλήμασιν. εἰκότως. ὅπερ γὰρ εἰδέναι πινὲς ἦδη φήσθῃτες ψευδεῖς ἐφάνησαν, πῶς, ἄγε μὴδ' αὐτὸς οἶδεν ὁ λέγων, προσήκει πειθεῖσθαι;

bus municipiis iure multi sint expulsi, eadem est de nobis etiam, quos factiones opprēssere, opinio, et propter illorum condemnationem, in maiore, quam pro se quisque, periculo versamur; quare fieri nequit aliter, quin magno in metu simus. quae quanquam ita sunt, ea tamen quae in his ipsis aequa sunt, primum vobis dicam. ego iis qui peregrinitatis conuincuntur, succensendum esse existimo, qui vobis neque persuasis, neque exoratis, clam et vi, sacris et republica vestra sunt vsi, sed calamitosi hominibus, seque ciuis esse ostendentibus opem salutemque ferendam; et cogitandum, cum insontibus nobis miserrime actum iri,

si, cum vestra quibusdam auctoritate poenae merito infligantur, nos vna inter eos censeamur, et propter inuidiam ipsius rei, iniuriam patiamur. Equidem putabam, iudices, decere Ebulidē, et omnis eos, qui nunc in abrogando iure ciuitatis accusationes facit, ea quae comperta haberent dicere, neque vllum rumorem in tale iudicium afferre. id enim vsque adeo iniustum esse olim etiam leges statuerunt, vt audita testificari leges sinant ne in leuibus quidem causis. merito. cum enim aliqui iam, qui se rem vidisse affirmarent, mendaces sint deprehensi, num illi habenda fides est, qui ea dicit quae nec ipse nouit? enimvero, cum

ἀλλὰ μὴν ὅπερ γε μηδὲ ὑποδύωνον καθιστάντα ἑαυτὸν ἔχει, δι' ὧν ἀκῆσαι τις φῆ, βλάβειν μηδένα, πῶς δυνάσθωμεν γε λέγοντι περὶ τῆς πεισθύνειν ὑμᾶς; Επειδὴ γίνωσκον ὅτι εἰδὼς ὅτι νόμους, καὶ μᾶλλον ἢ περὶ τῆς ἀδικίας καὶ πλεονεκτικῶς τὴν καλὴν γοργίαν πεποίητο, δυνάσθωμεν ἐμοὶ περὶ ὧν ἐν τοῖς δημοτοῖς ὑβρίσθω, πρῶτον εἰπεῖν. ἀξιῶ δὲ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηδέπω τὴν τῆς δημοτῶν ἀποψήφισιν ποιῆσαι τεκμήριον ὑμᾶς, ὡς ἄρα ἔχει περὶ τῆς μοι τῆς πόλεως. εἰ γὰρ πάντα ἐνομίζετε τὰ δίκαια διωκτέας ὅτι δημοτὰς διακρίνειν, ὅτι ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφεσιν νῦν ὅτι διὰ φιλονεικίαν, καὶ δι' ἐχθρὰν, καὶ δι' ἄλλας περὶ φάσεις ἔσεσθαι πει τοῖς τοῖς ἡγεμόνοι, τὴν εἰς ὑμᾶς τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἐποίησατε καταφυγὴν. δι' ἣν καλῶς ποιοῦντες, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς ἡδικημένοις ἀπάντας σεσώκατε. Πρῶτον μὲν οὖν ὅν τρέπον ἐν τοῖς δημοτοῖς συνέβη τὴν ἀποψήφισιν γινέσθαι, φράσω περὶ ὑμᾶς. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρῶτον πάντα λέγειν, τὸ ἐγὼ ὑπολαμβάνω, ὅσα τις περὶ τὸ ψήφισμα πέπονθεν ἀδικῶς καταστασιαθεὶς ἴδιδεῖται. Εὐβουλίδης γὰρ ὅτι, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὡς ὑμεῖς ἴσασι πολλοί, γράψαμεν ἀσεβείας τὴν ἀδελφὴν τῆς Λακεδαιμονίας, τὸ πέμπτον μέρος πάντων ψήφων ἐμεῖς λαβέν. ὅτι δὲ ἐν ἐκείνῳ περὶ ἀγῶνι τὰ δίκαια, τὸ δὲ τὰναντία ἐμαρτύρησα, διὰ

aemini liceat, etiam si obnoxium sese constituerit, per ea nocere cuiquam, quae se audisse dicit, qui conuenit, ei vos habere fidem, qui nullo suo periculo nos criminatur? Postquam igitur iste legum gnarus, idque magis quam conueniebat, iniuste, multisque rebus superior accusauit, necesse mihi est de iis primum dicere iniuriis et contumeliis, quibus apud municipales sum affectus. peto autem a vobis, Athenienses, ne illorum sententiam pro argumento putetis, me ab hac republica esse alienum. nam si municipales omnem aequitatem perspicere posse putassetis, appellationem vestri non dedissetis: nunc ex aemulatione, ex inimi-

citiis, aliis item de causis, tale quid euenturum existimantes affectis iniuria vestrum velut asylum aperuistis. quo laudabili instituto, Athenienses, homines innocentis omnis conseruastis. Primum igitur vobis exponam, quo pacto apud popularis sententia lata sit. nam quae ad rem faciant omnia dicere, id ego esse puto, si quis ostendat, quae factionibus oppressus, contra decretum sit perpeffus. Eubulides, ut vestrum multi norunt, impietatis accusata sorore Lacedaemonii, quintam suffragiorum partem non tulit. quod igitur in ea causa et verum, et isti aduersum dixi testimonium, eo mecum exercet inimicitias, meque oppugnat. qui cum

ταύτην τὴν ἔχθραν ἔπιπθελαί μοι. καὶ βελδύων, ὡς ἄνδρες δικασαί, καὶ κύριον ὦν τῶν τε ὄρεα καὶ τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν ἐκάλει τὰς δημότας, πῶς ποίει; πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ συνελέγησαν ὁ δὲ δημόται, κατέτεψε τὴν ἡμέραν δημηγορῶν, καὶ ψηφίσματα γράφων. τοῦτο δὲ ἦν ὅτι ἀπὸ τῶν αὐτομάτων, ἀλλ' ἔπιβελδύων ἐμοί, ὅπως ὡς ὀψιαιτάτα ἢ διαψηφίσις ἢ πῶς ἐμὲ γυνοίτο. καὶ διεπράξατο τῆτο. καὶ τῶν μὲν δημοτῶν οἱ ὁμόσαντες ἐγρόμεθα τρεῖς καὶ ἐβδόμη- κοῖνα. ἡρξάμεθα δὲ τῶν διαψηφίζεσθαι δείλης ὀψίας, ὡς τε συνέβη ἡνίκα τὸ μὲν ὄνομα ἐκάλει, τὸ σκότος ἤδη εἶναι· καὶ γὰρ ἦν πῶς ἐξη- κοσόν, καὶ ἐκλήθην ὕσαιτο ἀπάντων τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ κλη- θέντων, ἡνίκα ὁ μὲν πρῶτος τῶν δημοτῶν ἀπεληλύθεσαν εἰς τοὺς ἀγρούς. τοῦ γὰρ δήμου ἡμῖν, ὡς ἄνδρες δικασαί, πέντε καὶ τριάκοντα σάδια ἔσσεσθαι ἀπέχοντο, καὶ τῶν πλείων ἐκεί- οἰκουμένων, ἀπεληλύθεσαν ὁ δὲ πολλοί, οἱ δὲ κατάλοιποι ἦσαν οὐ πλείους ἢ τριάκοντα· ἐν δὲ τῆτοις ἦσαν ἀπαιεῖς οἱ τούτῳ παρε- σκευασμένοι. ἐπειδὴ δὲ ἐκλήθη τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἀναπηδήσας ὅδ' ἐβλασφήμει κατ' ἐμοῦ ταχὺ καὶ πολλὰ, καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ, ὥσπερ ἐν νῦν, μάρτυρα ὦν κατηγόρησεν ἐδέναι πῶς ἀχόμηντο, ἔτε τῶν δημοτῶν, ἔτε τῶν ἄλλων πολιτῶν· παρεκελεύετο δὲ τοὺς δη- μόταις ἀποψηφίζεσθαι. ἀξιουῖτο δὲ μου εἰς τὴν ὑπεραίαν ἀνα-

cum et senator esset, et iusiurandum, atque album, ex quo popularis intro vocabat, in sua potestate haberet, quid facit? primum cum municipes conuenissent, concionibus habendis, et decretis scribendis diem contriuit. id vero non forte fortuna factum est, sed circumscribendi mei causa, ut quam tardissime de me pronunciaretur. idque perfecit. et municipes, qui iuraueramus, tres et septuaginta fuimus. coepimus autem ferre suffragia admodum sero; proinde accidit, cum nomen meum citaret, ut iam tenebrae essent: etenim peruentum iam erat circiter ad sexagesimum, et vocatus sum postremus omnium inter eos, qui illo die sunt vocati,

natu grandioribus inter municipes iam in agros digressis. cum enim municipium nostrum quinque et triginta stadia distet ab urbe, et ibi plurimi habitent, plerique abierant, et reliqui erant non plures triginta; in quibus erant omnes ii, quos iste subor- narat. ut autem nomen meum citatum fuit, exfiliens iste, statim in me multa maledicta congerebat, et magna voce, ut nunc etiam, teste suarum criminationum nullo, neque ex municipibus, neque ex reliquis ciuibus producto, hortabatur popularis, ut me improbarent. postulante autem me, ut in posterum diem differret, propter et tempus, et solitudinem meam, et casum ex impro- viso.

βαλέω, διά τε τὴν ὥραν, καὶ τὸ μηδένα μοι παρῆναι, τό τε πρᾶ-
γμα ἄφνω παρὰσπικάναι, ἵνα τέτῳ τε ἐξουσία παρὰσπύοιτο
ὅποσα βέλοισι κατηγοῖσαι, καὶ μάρτυρας, εἴ πιναι ἔχοι, πρᾶ-
χέω, ἐμοί τε ἐκπύοισι ἀπολογίσατο ἐν ἅπασι τοῖς δημόταις,
καὶ τὰς οἰκείους μάρτυρας πρᾶχέω, καὶ ὅπιν γινώσκων πρὸς ἐμὸν,
τέτοις ἠθέλον ἐμυθεῖν. ὅτι ὅν μὲν ἐγὼ παρὰκαλέμην, οὐδὲν
ἐφρόνισεν, τὴν δὲ ψήφον διδύς ἐδίδεν τοῖς παρὰσπύ τοῖν δημοτῶν,
ἕτε ἀπολογίαν ἐδεμίαν δὲς, οὐτ' ἐλεγχον ἐδένα ἀκρίβῃ ποιή-
σας, οἱ δὲ τέτῳ σωεσώτες, ἀναππῆσαντες ἐψηφίζοντο. καὶ ἦν μὲν
σκότος· οἱ δὲ, λαμβάνοντες δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἕκαστος πρᾶ-
τέτων ἐνέβαλλον εἰς τὸν καθίσκον. σημεῖον δέ· οἱ μὲν γὰρ ψηφι-
σάμενοι οὐ πλείους ἢ τετράκοντ' ἦσαν, αἱ δὲ ψήφοι ἡεθμήθησαν
πλείους ἢ ἐξήκοντα. ὥς τε πάντας ἡμᾶς ἐκπλαγῆναι. Ἐ ταῦτα
ὥς ἀληθῆ λέγω, Ἐ ὅπιν ἕτε ἐδόθη ἡ ψήφος ἐν ἅπασι, πλείους
τε ἐγίνοντο τῶν ψηφισαμένων, μάρτυρας ὑμῖν παρῆξομαι.
συμβαίνει δέ μοι πρὸς τέτων, τῶν μὲν φίλων, ἢ τῶν ἄλλων Α-
θηναίων μηδένα μάρτυρα παρῆναι, διά τε τὴν ὥραν, καὶ διὰ τὸ
μηδένα πρᾶκαλέσαι, αὐτοῖς δὲ τοῖς ἡδικοῖσι με χεῖρα μάρ-
τυρον. ἂ οὐκ ἐδυνήσονται) ἕταροι γράω, ταῦτα γέγραφα αὐ-
τοῖς. λέγε. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. εἰ μὲν τοίνυν, ὡς ἄνθρωποι δικασαί, συνέ-

visio oblatum, ut et ipsi crimina, quam mul-
ta vellet, adicere liceret, et testis, si quos
haberet, producere, et mihi potestas da-
retur causae dicendae apud omnis muni-
cipes, et cognatos meos testis producendi,
pollicente item, quicquid illi decreuissent,
id me ratum habiturum; iste, quae ego
offerebam, negligebat omnia, statimque cal-
culum iis dabat qui aderant ex municipi-
bus, neque mihi defendendi potestate facta,
neque vlla certa inquisitione habita. istius
autem gregales et coniurati exsistentes, suf-
fragia ferebant. et cum tenebrae essent, il-
lorum singuli ab isto binos et ternos calcu-
los acceptos in vasculum coniecerunt. argu-

mento est, quod qui suffragia tulere, plures
triginta non fuerunt: calculi autem nume-
rati sunt amplius sexaginta, ut nos omnes
obstupesceremus. et haec vere a me dici,
et suffragia neque lata esse praesentibus o-
mnibus, et pluris fuisse calculos quam suf-
fragatores, testis vobis producam. et quo-
niam sic accidit, ut mihi in his amicorum,
aliorumue Atheniensium testis nemo ad-
fuerit, tum propter diei tempus, tum quod
neminem aduocarem, iis ipsis, qui me lac-
serunt, utar testibus: quibus ea scripti quae
inficias ire non poterunt. recita. TESTI-
MONIUM. quod si, iudices, Alimusi illo die
suffragia de omnibus municipibus tulissent,
con-

βαινε τοῖς Αλιμυαίοις πρὶ ἀπάντων τῶν δημοτῶν διαψηφίσασθαι ἐν ὁρίῳ τῇ ἡμέρᾳ, εἰκὸς ἦν ἔτι εἰς ὅψιν ψηφίζεσθαι, ἵνα ἀπὸ πολλοῦ γνησίοι εἴησαν ποιήσαντες τὰ ἡμῖν ἐψηφισμένα· εἰ δὲ πλείους ἢ εἰκοσι ὑπόλοιποι ἦσαν τῶν δημοτῶν, πρὶ ὧν ἔδει τῇ ὑπερηγίᾳ διαψηφίσασθαι, καὶ ὁμοίως ἦν ἀνάγκη συλλέγεσθαι τὰς δημότας, τί ποτ' ἰμὶ τὸ δυσχερὲς Εὐβουλίδῃ ἀναβαλέσθαι εἰς τὴν ὑπερηγίαν, καὶ πρὶ ἐμοῦ πρῶτα τὴν ψῆφον δίδόναι τῆς δημότας; διότι, ὡς ἂν ἄνδρες δικασαί, οὐκ ἡγήσεται Εὐβουλίδης, ὅτι, εἰ λέγῃ ἀποδοθήσοιτο, καὶ πρὸς γνήσιό μοι πάντες οἱ δημόται, καὶ ἡ ψῆφος δικαίως δοθείη, ἔδαμόν γνήσιον· οἱ μὲν τὰτα συνεσηκότες. Οθεν δὲ ἔτοι συνέστησαν, ταῦτα, ἐπειδὴν πρὶ ἔχοντος εἶπα, τότε, ἂν βούλησθε λέγειν, ἐρῶ· νῦν δὲ τί δίκαιον νομίζω, καὶ τί παρεπιθύσμαι ποιεῖν, ἄνδρες δικασαί; δεῖξαι πρὸς ὑμᾶς ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον ὄντα, καὶ τὰ πρὸς πατέρας, καὶ τὰ πρὸς μητέρας, καὶ ματρύρας τέτων, οὓς ὑμεῖς ἀληθεῖς φήσετε εἶναι, πρὸς ἀγέας, τὰς δὲ λοιδορίας καὶ τὰς αἰτίας ἀνελεῖν· ὑμᾶς δὲ ἀκέσαντας τέτων, εἰ μὲν ὑμῖν πολίτης ὧν κατεσασιάσθαι δοκῇ, σώζειν, εἰ δὲ μὴ, πρᾶττειν ὅποιον ἂν ἴη ὑμῖν δισέβης εἶναι δοκῇ. ἀρξομαι δὲ ἐνταῦθεν. διαβεβλήκασι γὰρ με τὸν πατέρα, ὡς ἐξένισε καὶ ὅτι μὲν ἄλλος ὑπὸ τῶν πολεμίων ὑπὸ τὸν Δεκελικὸν πόλεμον, ἔπεισθαι εἰς Λακκάδα, Λεάνδρῳ

consentaneum fuisset, eos usque in noctem suffragia ferre, ut re confecta, vestrumque decretum executi abirent: cum autem amplius viginti reliqui essent e municipibus, de quibus postridie suffragia ferenda erant, et nihilominus necesse esset municipes convenire, quid fuisset incommodi Eubulidae, differre in diem posterum, et de me primo popularibus dare suffragium? propterea, iudices, quod Eubulides non ignorabat, si mihi causae dicendae potestas fieret, et populares omnes praesto essent, et calculus iuste daretur, suos gregalis nihil esse valituros. Unde autem ista conspiratio sit orta, cum de genere meo dixero, tum si voletis expo-

nam: nunc autem quid iustum esse existimo, et quid facere sum paratus, iudices? ostendam vobis, me esse Atheniensem et a patre et a matre, et huius rei testis, quos veracis esse dicetis, vobis exhibebo, et conuicia criminaque refutabo: et a vobis, his auditis petam, si vobis civis et factionibus oppressus videbor, ut me servetis, sin minus, ut id agatis, quod vobis pium esse videatur. hinc autem auspicabor. perstrinxerunt patrem meum peregrinitatis: captum autem eum sub Decelicum bellum ab hostibus, et Leucadem venditum, cum in Leandrum histrionem incidisset, ad suos longe post esse reuersum incolumem, praeterierunt.

πενυχὼν τῇ ὑποκριτῇ, πρὸς τὰς οἰκείους ἐσώθη δούρεθ' πολ-
 λὰς χρεὼν, ἀδελφοίπασι. ὥσπερ δὲ δέον ἡμᾶς δι' ἐκείνας
 τὰς ἀτυχίας ἀπολέσθαι, τὸ ξενίζεν αὐτὴ κατηγορήκασιν. ἐγὼ δὲ
 εἰς αὐτῇ τέτων μάλισ' ἂν οἶμαι ὑμῖν Αθιναῖον ὄντα ἐπιδείξαι.
 καὶ πρῶτον μὲν ὡς ἐάλω καὶ ἐσώθη, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι·
 ἐπεὶ ὅτι ἀφικόμεθα, τὸ ἐστίας πρὸς τῶν θείων τὸ μέρους με-
 τέλαβεν εἶτα, ὅτι ἐν τοῖς δημόταις, ἔτ' ἐν τοῖς φερότοισιν, οὔτε
 ἄλλοθι ἐδάμοι τὸν ξενίζοντα ἐδὲς πώποτε ἠπάσατο, ὡς εἴη ξέ-
 νος. καὶ μοι λάβε τὰς μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. πρῶτον μὲν τῆς
 αἰλώσεως, καὶ τῆς σωτηρίας, ἡ σὺν ἡμέρᾳ γυνεὺς τῇ πατρὶ δούρεθ',
 ἀκηκόατε. ὡς δὲ ὑμετέρες ἦν πολίτης, ὡς ἄνθρωπος δικασαί· τὸ γὰρ
 ὅτι καὶ ἀληθὲς ἔστω ὑπάσχει μάρτυρας καλὰς τὰς ζώσας ὑμῖν
 τῶν συγγενῶν τῶν πρὸς πατρός. καλεῖ δὲ μοι πρῶτον μὲν Θυ-
 κριτίδην καὶ Χαριστιάδην. ὁ γὰρ τέτων πατὴρ Χαρείσιος ἀδελ-
 φὸς ἦν τῷ πάππῳ τοῦ ἐμοῦ Θυκριτίδου, καὶ τῷ Λυσαρτίῳ τῷ ἐμῷ
 τίτῳ, θείῳ δὲ τῷ πατρὶ τοῦ ἐμοῦ· ἀδελφὸν γὰρ ὁ πάππος
 ἐμὸς ἐγγονός, ἔχ' ὁμομυρίαν. ἐπεὶ Νικιάδην. καὶ γὰρ ὁ τέτων
 πατὴρ Λυσαρτίος ἀδελφὸς ἦν τοῦ Θυκριτίδου, ὅς τ' ἡ Λυσαρτίος,
 θείῳ δὲ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. ἐπεὶ Νικόστρατον. καὶ γὰρ ὁ τέ-
 του πατὴρ Νικιάδης, ἀδελφιδὸς ἦν τῷ πάππῳ τῷ ἐμῷ, καὶ τῇ

runt. sed quasi nobis propter illa infortunia
 pereundum sit, peregrinitatis eum accusa-
 runt. ego vero per haec ipsa potissimum
 ostendam, eum Atheniensem fuisse. ac
 primum de eius et captiuitate, et redem-
 ptione testis vobis producam: deinde eum
 reuersum, a patris facultatum partem ac-
 cepisse: postea, nec in municipibus, nec
 in curialibus, nec alibi usquam ob sermonis
 peregrinitatem, ut peregrinum ab ullo esse
 accusatum. age cape testimonia. TESTI-
 MONIA. de captiuitate quidem, et incolumi
 patris mei reditu in urbem, audistis. eum
 autem vestrum fuisse ciuem (rei enim veri-
 tas ita se habet) testis voco ex cognatis

patris mei qui sunt superstites. primum au-
 tem Thucritidem mihi voca, et Charisia-
 dem. horum enim pater Charisius, frater
 fuit aui mei Thucritidae, et Lysaretæ
 auiae meae, et patruus patris mei: sororem
 enim duxerat avus meus non vterinam. de-
 inde Niciadem. nam eius quoque pater
 Lysanias frater fuit Thucritidae et Lysa-
 retæ, et patris mei patruus. post, Nico-
 stratum. nam eius quoque pater Nicia-
 des, nepos ex fratre fuit aui mei et auiae,
 et patri meo consobrinus. voca mihi hos
 omnis. tu vero siste aquam. TESTES.
 qui igitur a viris patri meo cognati fue-
 runt, eos audiistis, et testificantis et de-
 ierantis,

πίτῃ, ἀνεψιὸς δὲ τῷ πατρὶ. καὶ μοι καλὰ τέτῃς πάντας. σὺ
 ᾧ ἔπιλαβε τὸ ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. τῶν μὲν τοίνυν παρὲς ἀνδρῶν
 τῷ πατρὶ συγγενῶν ἀκηκόατε, ὧς ἄνδρες Αθιναῖοι, καὶ μαρτυ-
 ρουμένων, καὶ δομνυμένων οἰκείον εἶναι ἔς συγγῆ τὸν ἐμὸν πατέρα
 αὐτοῖς, ὧν εἰδείς δήπερ πρῶτος ἀμείβεσθαι τὰς σιωπομένους αὐτῶν τὰ
 ψευδῆ μαρτυροῦσι, κατ' ἐξωλείας ἔπορευε. λάβε δὴ ἔς τὰς
 παρὲς γυναικῶν τῷ πατρὶ συγγενῶν μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.
 ④ μὲν τίνων ζῶντες ἔτοι τῶν συγγενῶν τοῦ πατρὸς, καὶ παρὲς
 ἀνδρῶν, καὶ παρὲς γυναικῶν, μεμαρτυρήκασιν, ὡς ἐν ἀμφοτέρω-
 θεν Αθιναῖος, καὶ μετ' αὐτῷ τὸ πόλεως αὐτῶν δικαίως. καλὰ δὴ μοι καὶ
 τὰς φράτορας, ἔπειτα τὰς ἡμετέρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. λάβε δὴ καὶ
 τὰς τῶν δημοτῶν μαρτυρίας, καὶ τὰς τῶν συγγενῶν παρὲς τῶν φρα-
 τόρων, ὡς εἶλοντό με φρατείαρχον. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Τὰ μὲν τοίνυν
 ὑπὸ τῶν συγγενῶν, καὶ φρατόρων, καὶ δημοτῶν, καὶ ἡμετέρων, ὧν παρὲς
 ἡμετέρας μαρτυροῦμεν, ἀκηκόατε. ἔξ ὧν ἐστὶν ὑμῖν εἰδέναι, πότερον
 ποτε ἄσος ἢ ξένος ἦν, ὃ ταύτ' ὑποῖχε. ἔς γὰρ εἰ μὲν εἰς ἓνα ἢ
 δύο ἀνθρώπους κατεφύγομεν, εἰχομεν ἂν τινα ὑποψίαν παρε-
 σκευάσθαι τέτῃς· εἰ δ' ἐν ἅπασιν, ὅσοις περ ἕκαστος ὑμῶν, ἐξητα-
 σμένῃ φαίνεται, καὶ ζῶν ὁ πατήρ, καὶ νυνὶ ἐγὼ ὁ λέγων, φράτορσι,
 συγγενέσι, δημόταις, ἡμετέροις, πῶς ἐνεσιν, ἢ πῶς δυνατὸν τοῦ-

ierantis, patrem meum necessarium eis
 et cognatum fuisse, quorum utique nemo
 in conspectu eorum, qui falsi testimonii
 ei conscii essent, exitium sibi imprecatus
 peierabit. cape et illorum qui patri a mu-
 lieribus cognati sunt, testimonia. ΤΕ-
 STIMONIA. qui igitur e cognatis mei
 patris, tam a viris quam a mulieribus, su-
 perstites sunt, eos testificantis audiistis,
 eum utrinque fuisse Atheniensem, et sine
 controuersia ius habuisse ciuitatis. voca
 mihi et curialis et deinde gentilis. ΤΕ-
 STES. cape et municipum testimonia, et
 cognatorum illa de curialibus, ut constet
 eos elegisse me curiae principem. ΤΕΣΤΙ-
 VOL. III.

MONIA. Quae igitur et cognati et curiales
 et municipes, et gentiles, quorum id offi-
 cium est, testificati sunt, audistis; unde
 vobis scire licet, cuiusne an peregrinus fu-
 erit is, cuius ea condicio fuerit. si enim
 ad vnum hominem atque alterum confu-
 geremus, suspicio esse posset, eos a nobis
 esse subornatos: sed cum apud omnes eos,
 apud quos et vestrum unusquisque probatus
 fuit, et pater dum vixit, et ego qui nunc
 verba facio, probati sumus, apud curialis,
 cognatos, municipes, gentilis, fieri villo
 modo potest, ut ii omnes mendaces et sub-
 ornati sint? quod si locuples fuisset pater,
 atque his pecunia data persuasisset, ut se
 4 L co-

τὴν ἀπόστασιν, καὶ μοι ἀληθεύς ὑπάρχουσιν, κατεπαυμένους; εἰ
 ποὺ τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν ὅς ἐστι πατρὸς χρηματὰ δὲς τούτοις ἐφαίνετο,
 πείσας συγγενεῖς αὐτὸς ἐκείνῳ φράσαι αἶψα, λόγον εἶχεν ὑπο-
 ψίαν τινὲς εἶχεν ὡς εἶπε ἡμεῖς αἱ δὲ πάλιν αὐτὸς αἶψα συγγενεῖς
 τε παρέρχεται τὰς αὐτὰς, καὶ μεταδίδοντας τὴν αὐτὴν ἐπεδεί-
 κναι, πῶς εἶπε διδόντων, ὅτι τὴν ἀληθείαν ἀποδείκναι τούτοις; οὐ γὰρ
 αὐτὸς εἶπε, ἀλλὰ γε μὴδὲν ἦν οὐκ αἶψα, χρηματὰ αὐτὸς ἀποδείκναι οὕτως,
 τοῦ γένους μεταδίδοντας αἶψα ἡμεῖς, ὡς τὰ, τε ἔργον ἐδήλωσε, καὶ
 ὑμῶν μεμαρτυρήνται. Ἐπὶ τούτων δὲ χεῖρας ἔλαχε, καὶ ἔρξε δοκιμα-
 σίας. καὶ μοι λάβε τὴν μαρτυρίαν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. αἰσθάνει τις οὐδὲν
 ὑμῶν εἶσαι πρὸς αὐτὸς τὴν δημοσίαν ἐκείνου ἔξουσι ὄντα, καὶ μὴ
 πολίτην, ἀρχειν παρὰ αὐτοῖς, ἀλλὰ εἶπε αὐτὸς κατηγόρειν; ἐ τούτων
 κατηγόρησεν οὐδὲν εἶς, οὐδὲν ὑπάρκατο. ἀλλὰ μὴν καὶ διαψηφίσαις
 εἰς ἀνάγκης ἐφύοντο τοῖς δημοσίαις, ὁμῶς αὖ καὶ ἱερῶν, ὅτι
 ἀπέλατο αὐτοῖς τὸ δικαστικὸν γραμματεῖον, δημοκρατοῦτος
 Ἀντιφίλου τοῦ πατρὸς ἔ Εὐβουλίδου καὶ πάλιν ἀπέλασαν αὐτῶν.
 οὐδὲν ἐκείνους ἢ ἀδελφὸς αὐτῶν εἶπε, ὅτι ὑπάρκατο τούτων εἶδεν. καὶ τοὶ
 παῖδες ἱερῶν ἀνδράποισι τέλει ἔρξε θάνατον. καὶ οὐδὲν ἦν ποῦ
 αὐτὸς ἡμεῖς αἶψα καὶ οὐδὲν τοῦ γένους, δικαίον εἶπε παῖδας τὴν
 ἀναλογία παρέρχεται οὐδὲν αὐτὸς αὐτὸς μὴδὲν αὐτὸς ζῶντα καὶ

cognatos eius esse dicerent, non absurda
 suspicio fuisset, eum non esse ciuem: si
 simul et pauper fuit, et eos exhibuit si-
 mul et cognatos, et de suo impertientis,
 an non evidens est, eum reuera cognat-
 um eis fuisse? neque enim profecto, si
 nemini coniunctus fuisset, isti adiecta pe-
 cunia eum in familiam recepissent; sed
 fuit, ut et ipsa res probavit, et testes vo-
 bis affirmarunt. Praeterea magistratus et-
 iam sortitus est, et approbatus, eos gessit.
 cape testimonium. TESTIMONIUM. quis
 vero vestrum existimet permisso fuisse
 municipes, ut ille peregrinus et non ciuis,
 apud ipsos magistratu fungeretur, ac non

fuisse accusaturos? neque vero quisquam
 eum vel accusavit, vel criminatus est.
 quin necessario etiam suffragia tulerunt
 municipales sacris iuratis, cum eis album
 municipii permisisset, Antiphilo patre Eubu-
 lidae tribuno plebis; et quosdam e muni-
 cipio repulerunt. de illo autem neque di-
 xit, neque conquestus ullus est tale quic-
 quam. atqui omnibus hominibus vitae si-
 nis mors est. et qui viuentes de genere
 accusantur, eorum filios aequum est ad red-
 dendam rationem perpetuo esse paratos:
 quibus autem in rebus nemo viuentem
 ipsum criminatus fuit, de iis an non ini-
 quum est liberos exagitari a quouis? quod
 si

παύσαι. πῶς οὐ δυνάμει, εἰ τὰς παῖδας ὁ βασιλεύς κτενέει; οἱ
 μὲν τοίνυν πρὸς τὴν μὲν λέγοντες ἔχοντες, δῶκεν τοῦτο κα-
 τὰ τὴν ἐξουσίαν, εἰ δὲ ἰδέσθαι, καὶ διαψηφίσασθαι, καὶ μὴδὲν ἡπάσαι πώποτε
 μὴδὲν, πῶς οὐ δικαίως αὐτὸ ἐγὼ κατ' ἐπεὶ Ἀθηναῖος εἶμι, τὸν
 τελευτῶντα περὶ ἀμφισβητῆσαι. ἔχοντες αὐτὰ; ὡς δὴ ταῦτ'
 ἀληθῆ λέγω, καὶ τῶν μαρτυρῶν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἐπὶ τῶν
 παίδων αὐτῶν τετάρτων γουρμῶν ὁμομητρίων ἐμῶν, καὶ τελευτη-
 σάντων, ἐθαψέ τῶν ἐκ τῶν πατρῶν μνημάτων, ὧν, ὅσοι πρὸς ἐσὶ
 ἔχοντες, κωνωνέει καὶ τῶν ἐδὲς ἐκ ἀπὸ πρὸς πώποτε, ἐκ ἐνέ-
 λου, καὶ δύναιτο ἔλασσει. καὶ τοῖς τῶν αὐτῶν, ὅς τις ἐκ τῶν πατρῶν
 μνημάτων οὐδὲ μὴδὲν ἐν γῆρι ταύτης εἶσται; ὡς τοίνυν καὶ ταῦτ'
 ἀληθῆ λέγω, λαβὼς τῶν μαρτυρῶν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Πρὸς μὲν τοῖ-
 κων τοῦ πατρὸς, ὡς Ἀθηναῖος ἦν, ταῦτ' ἔχω λέγειν, καὶ μαρτυ-
 ρῶν παρῶνται τὰς ἐκ αὐτῶν τῶν ἐψηφισμένων εἶναι πρὸς
 λίτας, μαρτυρῶντας ἐνέοντες αὐτοῖς ἀναψύον εἶναι. φαίνεται δὲ
 βίαις ἐπὶ τόσα καὶ τόσα ἐνθάδε, καὶ ἐδάμου πώποτε ὡς ξένος
 ἐξεταδῆς, ἀλλὰ πρὸς τῶν ὄντας συγγενῆς καταφύγων
 αὐτοῖς καὶ πρὸς δόχοντες, καὶ τὸ ἐπὶ μεταδιδόντες, ὡς αὐτῶν
 ἐκ τῶν χρόνοις τοίνυν ἔτω φαίνεται γεγονῶς, ὡς ἐκ καὶ καὶ
 δάκρυα αἶσος ἦν, εἶναι πολέτῳ πρὸς αὐτὸν γέγονε γὰρ

si de his inquisitionibus nulla facta fuisset, la-
 tuille rem concedi posset: sed cum et facta
 sit, et lata suffragia, et nemo unquam
 quicquam sit conquestus, nonne aequum
 est me propter illum Atheniensem esse,
 antequam ei de genere facta fuit contro-
 versia? haec vere a me dici ut constet,
 horum etiam voca testis: TESTES. Prae-
 terea cum ei liberi quaterni essent nati,
 uterini mei fratres, et mortui, sepeliit eos
 in patris monumentis, quae quotquot e
 familia sunt, participant: neque istorum
 quisquam unquam vetuit, aut prohibuit,
 neque eum in ius vocavit. quis vero est,
 qui a familia alienos in patris sepeliri mo-

nimentis patiat? ut autem et haec vere
 a me dici constet, cape testimonium. TE-
 STIMONIUM. De patre igitur, fuisse eum
 Atheniensem, haec habeo quae dicam, et
 testis produxi eos, quos isti ipsi civis esse
 pronunciarunt, qui testificantur, eum suum
 fuisse consobrinum: constat autem eum tot
 et tot annos hic vixisse, et nunquam ul-
 quam ut hospitem esse deprehensum, sed
 ad hos cognatos suos confugisse, qui eum
 et receperunt, et facultates ei impertie-
 runt, ut suorum unum: iis porro temporibus
 natus fuit, ut etiam si ex altera duntaxat
 parte civis fuisset, civem eum haberi con-
 veniret, cum natus ante Euclidem fue-
 rit.

πρὸς Εὐκλείδου. πρὸς ᾧ τ' μητρὸς, ἐπεὶ καὶ ταύτῃ διαβεβλήκασι
 με, λέξω, καὶ μάρτυρας ὧν ἂν λέγω, καλῶ. καὶ τῇ, ὧ δ' ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, εἰ μόνον πρὸς τὰ ψηφίσματα τὰ πρὸς τὴν ἀγορὴν,
 διέβαλεν ἡμᾶς Εὐβουλίδης, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς νόμους, οἱ κελεύου-
 σιν ἐνοχὸν εἶναι τῇ κατηγορίᾳ τὸν τὴν ἐργασίαν πῶς ἐν τῇ ἀγο-
 Ͼ, ἢ τῇ πόλει πολιτῶν, ἢ τῶν πολιτῶν ὀνειδίζοντά πιν. ἡμεῖς δὲ
 ὁμολογῶμεν μὴ ταινίας πωλεῖν, καὶ ζῆν οὐχ ὅν πινὰ τρέπον
 βεβλήμεθα. καὶ εἰ σοι ἐστὶ τῆτο σημεῖον, ὧ Εὐβουλίδη, τὸ μὴ Ἀθη-
 ναίοις εἶναι ἡμᾶς, ἐγὼ σοι τάδε ὅλως τοιῦτον ἔπειθ' ἔξω, ὅτι
 ὅτι ἔξω ἐξέσται ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐργάζεσθαι. καὶ μοι λαβὼν ἀνά-
 γνωστὴν πρῶτον τὸν Σόλωνος νόμον. ΝΟΜΟΣ. λάβε δὴ καὶ τὸν
 Αἰετοφῶντος. ἔτω γὰρ, ὧ δ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆτον ἔδοξεν ἐκείνῳ
 ὑμῖν καλῶς καὶ δημοτικῶς νομοθετῆσαι, ὥστε ψηφίσασθαι πάλιν
 ἀνανεώσασθαι. ΝΟΜΟΣ. προσέκει τοίνυν ὑμῖν, βοηθεῖσι τοῖς νό-
 μοις, μὴ τοὺς ἐργαζομένους ξένοις νομίζειν, ἀλλὰ τὰς συκοφαν-
 τοῦστας πονηροῦς. ἐπεὶ, ὧ Εὐβουλίδη, ἐπὶ καὶ ἕτερος πρὸς τ' ἀγ-
 γίας νόμος. ὧ αὐτὸς ἐνοχὸς ὢν, ἡμᾶς τὰς ἐργαζομένους δια-
 βάλλει. ἀλλὰ γὰρ ῥαυτὴ τις ἀτυχία ἐστὶ πρὸς ἡμᾶς νῦν, ὥστε
 τάτω μὴ ἐξέσται ἔξω τ' πράγματ' βλασφημεῖν, καὶ πάντα
 ποιεῖν, ὅπως μηδενὸς τῶν δικαίων ἐγὼ τύχω ἐμοὶ δὲ ἑπὶ μὴ-

rit. de matre autem mea (nam et hanc
 exagitarunt) iam dicam, et orationis meae
 citabo testis. quamvis non modo contra
 decreta forensium quaestum nobis obiecerit
 Eubulides, sed etiam contra leges, quae
 conuicii crimine teneri iubent eum, qui
 quaestum in foro ulli civium, seu viro, seu
 mulieri exprobrarit. nos vero fatemur et
 fascias vendere nos, et victitare non uti
 volumus. quod si tibi argumento est, nos
 non esse civis, ego tibi huius omnino
 contrarium probabo, non licere peregrino
 in foro quaestum facere. cape primum, ac
 lege mihi Solonis legem. LEX. cape et-
 iam Aristophontis legem. is enim eam ad-
 eo recte et populariter esse latam censuit,

vt senatusconsulto renouandam esse decre-
 verit. LEX. tuendae sunt igitur vobis le-
 ges, neque ii qui quaestum faciunt pere-
 grini, sed qui calumniantur, improbi sunt
 habendi. est enim, Ebulide, alia quoque
 lex de ignavia, cui cum ipse obnoxius sis,
 nos qui opus facimus, exagitas. verum nunc
 usque adeo infelices sumus, ut isti liceat
 extra causam conuiciari, atque omnia fa-
 cere, ne meum mihi ius tribuatur: me au-
 tem fortasse obiurgabitis, si dixerō quem-
 admodum iste in vrbe circumiens rem fa-
 ciat. idque merito. quorsum enim attinet,
 vobis ea narrare quae ipsi nostis? consi-
 derate igitur. quod nos in foro quaestum
 facimus, id in primis argumento esse puto,
 istum

σετε ἴσως, εἰάν λέγω, ὃν τρόπον ὅττι ἐργάζεταιται φεικῶν ἐν τῇ πόλει. καὶ εἰκότως. ἀ γὰρ ὑμεῖς ἴτε, τί δεῖ λέγειν; σκοπεῖτε δὴ. νομίζω γὰρ ἐγωγε τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡμᾶς ἐργάζεσθαι, μέγιστον εἶναι σημεῖον τοῦ ψευδῆς ἡμῖν αἰτίας τῆτον ἔπιφέρειν. ὡς γὰρ φησι ταινιόπωλιν εἶναι, καὶ φανεράν πασι, παροῖκε δὴπεθεῖν εἰδότες αὐτὰς πολλὰς ἢ τις ἐστὶ, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοῶν. ἀλλ' εἰ μὴ ξένη ὡς, τὰ τέλη ἐξετάσθοντας τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἰ ξενικὰ ἐτέλει, καὶ ποδαπὴ ἦν, ἔπιδεικνύτας· εἰ δὲ δέλη, μάλιστα μὴ τὸν πειάμηνον, εἰ δὲ μὴ, τὸν λαποδόμηνον ἤκειν κατὰ μαρτυρουῦντα, εἰ δὲ μὴ, τῷ ἄλλων πινὰ, ἢ ὡς ἐδέλθουσιν, ἢ ὡς ἀφείδῃ ἐλθούσιν. νυνὶ δὲ τῆτων μὴ ἀπέδειξεν ἑδέν· λελοιδόρηκε δὲ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ ἑδέν ἔ. τῆτο γὰρ ἐστὶν ὁ συκοφαντίας, αἰτιάσατο μὴ πώματα, ἐξελέγξαι δὲ μηδέν. ἐπειτα κακῆινο παρὶ τῆ μητρὸς εἰρηκεν, ὅτι ἐπύθουσιν. ἡμεῖς δὲ, ὅτε ἡ πόλις ἡτύχη, καὶ πάντες κακῶς ἐπράχον, ὅκ δυνάμεθα τῆτο γυρεύειν· ὃν δὲ τρόπον, καὶ ὧν ἔνεκα ἐπύθουσιν, ἐγὼ σαφῶς ὑμῖν ἔπιδείξω. μηδεὶς δὲ ὑμῶν, ὃ ἄνθρωπος Ἀθηναῖος, δυσχερῶς ὑπολάβῃ. καὶ γὰρ νυνὶ ἀσὰς γυναῖκας πολλὰς διρήσετε τιθυδύσας, αἵ ὑμῖν καὶ κατ' ὄνομα, εἰάν βέλησθε, ἐρῶν. εἰ δὲ γε πλούσιοι ἦμεν, ἔτ' ἂν τὰς ταινίας ἐπωλοῦμεν, ἔτ' ἂν ὅλως ἦμεν ἀποργεῖ. ἀλλὰ τί ταῦτα κοινωνεῖ τὰ γυῖ; ἐγὼ

istum falsa nobis impingere crimina. quam enim fasciarum venditricem fuisse dicit, et manifestam omnibus, de ea par fuit utique testificari multos, qui ipsi eam novissent, non qui nihil praeter auditum referrent. nam si peregrina fuisset, excutienda fuerunt vectigalia in foro, et num peregrinorum tributum pependerit inquirendum, et cuius fuerit ostendendum: si ancilla, in primis emptor, si minus, venditor producendus fuit, qui testimonium in eam diceret, aut saltem alius quispiam, qui probaret, eam vel servitutem servisse, vel esse manumissam. nunc horum nihil ostendit, sed crimen obiecit, ut mihi videtur, nullius momenti. id enim est ca-

lumniatoris ingenium: criminari omnia, probare nihil. deinde illud etiam in matrem dixit, eam nutricem fuisse. nos vero, cum nostra urbs cladem accepisset, et omnes rebus aduersis conflictarentur, non inficiamur hoc esse factum; quo pacto autem, et quibus de causis mammam prae-buerit, ego perspicue vobis ostendam. neque vero quisquam vestrum, Athenienses, iniquo animo accipiat. etiam nunc civis mulieres multas inuenietis, quae nutricum fungantur officiis: quas vobis vel nominatim, si vestra voluntas feret, dicemus. quod si divites essemus, neque taenias venderemus, neque denique inopes essemus. sed quid ista cum genere consortii habent? e-

quidem

ἡμεῖς ἐδὲν οἴμεθα. μηδ' αὖτως, ὃ ἀνδρες δικασταί, εἴθ' ὡς ἐπεί οὐκ
 ἐμὰ ζῆτε ἵκανόν γ' αὐτοῖς τὸ πένθος κακόν· μηδ' ἔτι γε τὰς ἐργά-
 ζεσθαι, καὶ ζῆλον ἐν ᾧ δικαίως κατασκευάζονται. ἀλλ' ἀνάσθουλας, εἰν
 ὑμῖν ἐπιδεδουλωμέναι εἰς μισθὸν τὰς οἰκείας, οἷον καταστήσαντες ἑαυτὴν αὐ-
 θρώπως ἐλθούσης, εἰν καλολογίαται ἀπὸ πάντων τῶν δικασ-
 τῶν, εἰς ἀπονομήσεις, καὶ μαρτυρήσεις, αὐτὴν εἶναι ὅσον εὐδαιμονίαν
 καὶ ὑμεῖς φήσετε πείθεσθαι, καὶ δικαίαν ἡρῶν δέειν τιλὸν ψῆφον.
 ἐμοὶ γὰρ ἦν πάποθ', ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, εἰς μισθὸν πατρὸς Δα-
 μόστρου· Μελευδῆς τέκε γίγνοιαι τέλειαν παῖδος. ἐν μὲν
 ἡς τὸ πρῶτον ἔχε γυναικὸς, θυγατρὸς καὶ υἱός, ὃ ἄναξ Ἀρ-
 σέων· ἐν γ' εἰς ὕστερον Χαιρεσθέντης, ἡ μήτηρ ἡ ἐρεή, καὶ Τιμοκλέτης.
 τέκε δὲ γίγνοιαι παῖδος, πρὸ μὲν Ἀρυθέων Δαμόστρου· τοῦ
 πάποθ' οὐκ ἔχον, καὶ Καλλίστρου, καὶ Δαξίλλου. καὶ ὁ
 μὲν Ἀρυθέων, ὃς μισθὸς ἀδελφός, τῷ ἐν Σικελίᾳ στρατεύσα-
 μένῳ καὶ πελοπονησάντων ἐστὶ καὶ τέλειαν· ἐν τοῖς δημοσίοις μισθ-
 ῶσι καὶ πάντα μαρτυρήσει· τῇ γ' ἀδελφῇ αὐτῇ συνοικισσάσῃ
 Δημοδῶρον· Ἀλκαῖ ὑὸς γίγεται Κτησίβου. καὶ οὗτος μὲν ἐπελοπόνησεν
 ἐν Ἀλκιδῷ, μὲν Θεμιστιάδων στρατεύσας· ἡ γ' ἡ πάντων ὁ Δα-
 μόστρου, ὁ δὲ Ἀρυθέων, εἰς μισθὸς ἀδελφιδῶς εἰς ἐμῆς. εἰ γ'
 Χαιρεσθέντης, εἰς ἐμῆς τέλειαν τὴν ἀδελφὴν λαμβάνει Ἀπολλό-

quidem nihil opinor. ne vero, iudices, pau-
peres aspernemini (satis enim eis est in ipsa
paupertate mali) neque eos etiam, qui quaer-
ritare victum, et vivere sine cuiuspiam in-
iuria instituunt. sed audita re, vbi vobis
matris cognatos ostendero: talis, qualis in-
genuorum hominum esse decet, qui, si iste
in eam talia crimina coniecero, eiurent
et testificentur: si seires eam esse ciuem,
quos vos putatis esse fide dignos, eam nobis
ferre sententiam, quam postulat aequitas:
mihi avus fuit, Athenienses, matris pater
Damostratus Melitenfis. ei nascuntur qua-
tuor liberi e priore quam habuit vxore,

filia et filius, cui nomen fuit Amytheos: e
posteriore Chaerestrata, mater mea, et Ti-
mocrates. his porro liberi nascuntur, Amy-
theon Damostratus, cui nomen referens,
et Callistratus, et Dexitheus ac Dexitheus,
quidem ex eorum numero est qui in Sici-
lia et militavit, et obierunt, et sepultus
est in publicis monumentis, et haec res
confirmabant: soror autem eius, quae A-
laeensi Diodoro nupta fuit, filium peperit
Ctesibium: is Abydi obiit, cum Thrasybulò
militans, ex his vivit Damostratus Amy-
theonis filius, matris meae fratris filius.
Chaerestratae amicae meae sororem ducit
Apob-

δαρος Πλοθής. τίτων γίνεσθαι Ολυμπίχου, τοῦ ὃ Ολυμπίχου,
 Απολλοδώρου. καὶ οὗτος ἔστι. καὶ μοι καὶ οὗτος. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
 τίτων μὲν τοίνυν ἀκηκόατε μαρτυρομένων καὶ διατυμμένων. τὸν
 δὲ καὶ ὁμωτέρων, ἔκαστ' ἀμφότερ' ἡμῶν συγγενῶν καλῶ, ἔτι καὶ
 ἡμῶν αὐτῶν. καὶ γὰρ Τιμακράτης τῶν τῆς μητρὸς ἀδελφῶν τῆς ἐμῆς
 ὁμοπατρὸς καὶ ὁμομητρὸς γυνεὶ Εὐκλείας τοῦ δὲ Εὐκλείου τῆς
 ἡμῶν. ὅτι πάντες εἴσι. καὶ μοι καὶ οὗτος ἀπιδιμοσύνας πότῳ.
 ΜΑΡΤΥΡΕΣ. λαβὲ δὴ μοι καὶ τὰς μαρτυρίας τῶν φρονησάντων καὶ
 συγγενῶν τῶν τῆς μητρὸς ἑσθιωτῶν, καὶ ὡς τὰ μνησθέντα ταῦτα.
 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. καὶ μὲν τούτων τοῦ ἡμῶν τῆς μητρὸς, ὅπως ἡμῶν
 Ἰπποκλῆς, καὶ ὅπως ἀνδρῶν καὶ ὅπως γυναικῶν αἴτιον τῇ τῆς μητρὸς
 τῇ ἐμῇ γυνεὶ, ὃ ἀνδρῶν δικαστῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ Πρωτόμα-
 χου, ὃ αὐτὴν ὁ Τιμακράτης ὁμομητὸς καὶ ὁμοπατὴρ ὡς ἀδελ-
 φὸς ἔδωκε, θυγατρὸς ἔτα ἐκ τοῦ πατρὸς τῆς ἐμῆς, ἐγώ. ὃν δὲ
 τρεῖς τῶν πατρὸς τῆς ἐμῆς συνήκοντες, ταῦθ' ἡμῶν ἀκῶσαι δεῖ.
 ἔτι καὶ αὐτὸν τὸν Κλεῖαν αἰτιάται, καὶ τὸ τιθεῖσθαι τὴν μητέρα,
 ἔτι ταῦτα πάντα ἐγὼ σαφῶς ἡμῶν δηλώσωμαι. ὁ Πρωτόμαχος
 πένης ἦν. ἐπικλήρε' ἡ κληρονομία δὲ πᾶσα, τὴν μητέρα βελανθίς
 ἐλδοῦναι, πείθει λαβεῖν αὐτὴν τὸν Θέκετον τὸν πατέρα τὸν
 ἐμὸν, ὅντα ἑαυτῇ γνώριμον καὶ ἐχούσας ὁ πατὴρ τὴν μητέρα

Apollodorus Plothenis. ex his nascitur O-
 lympichus, ex Olympicho Apollodorus. is
 vivit. proinde voca mihi eos. TESTES, hos
 igitur audinistis testificantis, et deierantis.
 vocabo etiam vterinum fratrem, et vtrin-
 que nobis cognatum, et filios eius. nam
 Timocrati matris meae fratri germano et
 vterino, nascitur Euxitheus, Euxitheo
 tres filii qui omnes vivunt. voca mihi ex
 eis qui domi sunt. TESTES. cape etiam
 testimonia curialium et cognatorum ma-
 tris, et municipum, et quorum eadem mo-
 numenta sunt. TESTIMONIA. genus igitur
 maternum tale demonstro vobis, et

eam ostendo a viris et mulieribus esse ci-
 vem. matri autem meae nascitur, iudices,
 primum e Protomacho, cui eam Timocra-
 tes frater vterinus et germanus desponde-
 rat, filia; deinde e patre meo, ego. quo
 autem pacto patri meo nupsit, vobis est
 cognoscendum. nam et quae de Clinia cri-
 misatur, et de nutricio matris ministe-
 rio, illa etiam ego vobis omnia perspi-
 cue narrabo. Protomachus pauper fuit: ad-
 quem cum pupilla locuples hereditate ve-
 nisset, elocaturus matrem meam, Thu-
 crito patri meo familiari suo persuadet,
 ut eam ducat. sic despondetur patri meo.
 mar-

τὴν ἐμὴν πατέρα τὸν ἀδελφεὸν αὐτῆς Τιμοκράτους Μελιτέως, παρόντων τῶν θεῶν ἀμφοτέρων τῶν ἐαυτῶν, καὶ ἄλλων μαρτύρων. καὶ τῶν ὅσοι ζῶσι μαρτυρήσασιν ἡμῖν. μὲν γὰρ ταῦτα χρεὶν ὑσερῶν παιδίων αὐτῇ δυοῖν ἤδη γεγενημένων, ἔπειτα μὲν πατὴρ στρατονομία, καὶ ἀποδημοῦντος μὲν Θερασυδέως, αὐτὴ δὲ ἔστα ἐν ἀπορείαις, ἠναγκασθεὶς τὸν Κλεινίαν τὸν τῆς Κλιδίκης πτῶσαι, τῷ μὲν εἰς ἐμὴν ἡκοῦντι κινδυνώωντι, μὰ τὸν Δία, ἐχὶ συμφέρον πρᾶγμα ποιήσασα. ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς πτῆρας ἀπασα ἡ παῖς ἡμᾶς γέγονε βλασφημία. τῇ μὲν τοι ὑπαρχέσθαι πενίαν ἴσως καὶ ἀναγκαῖα, καὶ ἀεμόθηοντα ποιοῦσα. φαίνεται τίνῃ οὐχ ὁ ἐμὸς, ὡς δὲ ἄλλοις Ἀθηναῖοι, πρῶτον λαβὼν τὴν ἐμὴν μητέρα, ἀλλ' ὁ Πρωτόμαχος, καὶ παῖδας ποικιλάμηντος, καὶ θυγατέρας ἐκδοῦς. ὅς καὶ τέλειδουτικῶς ὅμως μαρτυρεῖ τις ἔργους, ἀπὸ ταύτης καὶ πολῖτιν εἶναι. ὡς οὖν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι πρῶτον μὲν τὰς τῆς Πρωτομάχης ὑεῖς. ἔπειτα τὰς ἐχθρομένῃ παρόντας τῷ πατρί. καὶ τῶν φρονησάντων τὰς οἰκείους, οἷς τὴν γαμηλίαν εἰσώφεκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατήρ. εἶτα Εὐνικὸν Χολαργεῖα, τὴν ἀδελφὴν λαβόντα τὴν ἐμὴν πατέρα τὸν Πρωτόμαχον. εἶτα τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς. κάλει τέτοις. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. πῶς ἔνθα ἂν οἰκιστάτα, ὡς δὲ ἄλλοις Ἀθηναῖοι, πρῶτον ἐγὼ πεπονθὼς εἶμι, εἰ τῶν συγγενῶν

mater mea, per Timocratem Melitensem, praesentibus vtrisque patris eius, et aliis testibus. et horum qui superstites sunt, nobis testimonium dicent. his factis, aliquanto post, cum duos iam liberos peperisset, patre militante peregre, ductu et auspiciis Thrasybuli, ipsa inopia conflictans, coacta est Cliniam Clidici filium lactare. quo facto, quod ad id periculum attinet, in quo nunc ego versor, male mihi consuluit, fateor equidem (nam ab ea lactatione omnia quae in nos congeruntur maledicta, oriuntur) sed tamen illius temporis inopiae, et necessaria sane fecit, et congruentia. constat igitur patrem meum non primum

duxisse matrem meam, sed Protomachum et liberos procreasse, et filiam elocasse: qui etsi mortuus est, ipsis tamen factis testatur, eam et urbanam, et ciuem fuisse. haec me vere dicere ut appareat, primum mihi voca Protomachi filios: deinde eos qui sponsalibus patris interfuerunt: et e curialibus cognatos, quibus nuptiale munus contulit pro matre pater: post, Eunicum Cholargensē, qui sororem meam accepit a Protomacho: deinde filium sororis. voca hos. TESTES. an non igitur indignissime omnium hominum agitur mecum, Athenienses, quod cum tot cognati mihi sint, hique et testificantur, et deierent, se mihi cognatos esse, et

ὄντων τούτων τέτων, ἔμαρτυροῦντων, καὶ διοικυμένων ἐμοὶ περὶ
 ἡκεῖν, μηδεὶς μηδενὶ τέτων ἀμφισβητῶν, ὡς οὐκ εἰσὶ πολῖται, ἐμὲ
 ψηφίσαντες εἶναι ξένον; λάβε δὴ μοι ἔκ τῃν τῆ Κλεινίε, καὶ τὴν
 τῆ συγγενῶν αὐτῆς μαρτυρίαν, οἱ ἴσασι δήπερ, τίς ἔσά ποτε ἢ
 ἐμὴ μήτηρ ἐπίθουσεν αὐτόν. καὶ γὰρ αὐτὴν ἡμεῖς φάμεν, δι-
 ορκον αὐτοῖς μαρτυρεῖν ἀλλ' αὐτὰ πάντα τὸν χρόνον ἤδεσαν αὐτήν,
 ἡμετέρων μὲν μητέρων, τίθω δὲ τέττα νομιζομένην. καὶ γὰρ εἰ
 ταπεινὸν ἢ τίτθῃ, τὴν ἀλήθειαν ἐφύγω. καὶ γὰρ, εἰ πένητες ἡμεῖς,
 ἡδυκάρδιον, ἀλλ' εἰ μὴ πολῖται· καὶ δὲ περὶ ψυχῆς, καὶ δὲ περὶ χει-
 μάτων ἡμῶν ἐστὶν ὁ παρὼν ἀγὼν, ἀλλ' ὑπὲρ γῆσις. πολλὰ τα-
 πεινὰ ἔδωκεν πρᾶγματ' αὐτῇς ἐλευθέρους ἢ πένια βιάζεται
 ποιεῖν ἐφ' οἷς ἐλεοῦντ' αὐτὰς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαιότερον, ἢ
 περὶ πολλοῦντο. ὡς γὰρ ἐγὼ ἀκέρως, πολλὰ καὶ τίτθαι, καὶ εἰθελαι,
 καὶ τευγῆσαι γεγονόσιν ὑπὸ τῇ τ' πόλει καὶ ἐκείνους τοὺς
 χρόνους συμφορῶν ἀσπὶ γυναικας, πολλὰ δὲ ἐκ πενήτων πλε-
 σσαι νῦν. ἀλλ' αὐτίκα ὑπὲρ τέτων· νῦν δὲ τὰς μάρτυρας καλέ-
 ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οὐκ ἔστιν ὅτι μὲν καὶ τὰ πατρὸς μητρὸς εἰμὶ ἀσὸς, καὶ τὰ
 πατρὸς πατρὸς, τὰ μὲν ὅτι ὡς ἀπὸ μεμαρτύρηται, μεμαθήκατε
 πάντες, τὰ δὲ ὅτι ὡς πατρὸς περὶ τῆ πατρὸς λοιπὸν δέ μοι
 περὶ ἐμαυτῇ πατρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν τὸ μὲν ἀπλῆστατον, οἶμαι, ἔτι δι-

et horum nemo in ius vocetur, quasi ciues
 non sint, isti tamen pronunciarunt, me
 esse peregrinum? cape mihi et Cliniae, et
 cognatorum eius testimonium, qui norunt
 haud dubie, quatenus mater mea fuerit,
 quae mammam illi praebuit. neque enim
 id ab eis iurisiurandi religio postulat, ut
 quae nos hodie dicimus, ea testificentur:
 sed ut ea quae omni tempore comperta ha-
 buerunt, eam et suam nutricem, et no-
 stram fuisse matrem existimatam. tametsi
 enim humile quiddam est nutricis vocabu-
 lum, veritatem tamen non detrecto. non
 enim, si pauperes fuimus, cuiquam iniuriam
 fecimus, sed si ciues non fuimus: neque
 VOL. III.

in hoc iudicio vel vita, vel pecunia nostra
 agitur, sed genus. multas humilis et fer-
 vilis operas ingenuos homines paupertas fa-
 cere cogit: ob quas commiserationem po-
 tius, quam internecionem merentur. ut
 enim ego audio, multae mulieres ciues, et
 nutrices, et mercenariae, et vindemitrices
 factae sunt, propter reipublicae illorum
 temporum calamitates, multae item ex pau-
 peribus nunc locupletatae sunt. sed de his
 statim. nunc testis voca. ΤΕΣΤΕΣ. Me igitur
 et a matre esse ciuem, et a patre, par-
 tim ex dictis testium modo cognouistis, par-
 tim ex iis quae prius de patre dicta sunt;
 restat igitur, ut de me ipso apud vos dicam.
 4 M quod

καίότατον, ὃν ἀμφοτέρων αἰσῶν ὅληα με, κληρονομηκότα καὶ τῆς
 εὐίας ἐξ ἡρώων, εἶναι πολίτην. ἔμειν ἄλλα καὶ τὰ παροπίκοιτα
 πάντα ἐπιδείξω, μάστιγας παρεχόμενον, ὡς εἰσέχθην εἰς τὰς
 φρεσίν, ὡς ἐγγράφην εἰς τὰς δημότας, ὡς ὑπ' αὐτῶν ταύ-
 των περικεῖθην ὡς τοῖς ἀνθρώποις κληροῦς τῇ ἱερωτικῇ τῇ
 Ἡρακλεῖ, ὡς ἦρχον δεχάς δοκιμασθεῖς. καὶ μοι καλεῖ αὐτούς.
 ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ὁμοῦ δεινόν, ὡς ἀνδρες διαταῖ, εἰ μὴ ἔλαχον
 ἱερῶς, ὡς περικεῖθην, ἔδει αὖ με καὶ αὐτὸν δύειν ὑπὲρ τέτων,
 καὶ τέτοις μετ' ἐμοῦ συνδύειν νῦν ὅτι τὰς αὐτὰς τέτας μετ' αὐ-
 τῶν ἔδει συνδύειν ἔαν. φαίνομαι τίνυν, ὡς ἀνδρες Αθηναῖοι, τὸν
 μὴ ἄλλον χεῖρον ἀπὸ τῆς πᾶσι τοῖς νῦν κατηγορεῖσι πο-
 λίτης ὁμολογημένον. ἔγάρ ἐν δῆπρ τὸν γε ξένον, καὶ μέτοικον,
 ὡς νῦν φησὶν Εὐβουλίδης, ἔτ' δεχάς ἀρχαί, ἔτε ἱερωσύνην κλη-
 ροῦς μετ' ἑαυτῇ περικεῖθην εἰσσεῖ. καὶ γὰρ ὅτι καὶ τῶν κλη-
 ροῦς καὶ περικεῖθην ἔδει γ', ὡς ἀνδρες Αθηναῖοι, παλαιὸς
 ἂν ἐχθρὸς ὢν ἐμοὶ τοῦτον τὸν καὶρὸν ἀφείμενεν, ὃν ἔδει ἥδει
 ἡρησόμενον, εἴπερ τί σιωπῇ τοιοῦτον. ἀλλ' οὐ σιωπῇ. διόπερ
 τὸν μὴ ἄλλον ἀπὸ τῆς πᾶσι χεῖρον δημοδομήμενον μετ' ἐμῇ, καὶ κλη-
 ροῦς, ἔδειν ἑώρα τέτων· ἐπειδὴ ὅτι ἡ πόλις πᾶσα τοῖς ἀσελ-
 γῶς εἰσσεπληρόσιν εἰς τὰς δήμους ὀργίζομένη παρωξύνετο, τίνοι

quod igitur simplicissimum est, et iustissi-
 mum, cum ex utrisque parentibus sim ci-
 vis, cum et hereditatem et genus sim con-
 secutus, me esse ciuem affirmo. sed tamen
 omnia quae conueniunt, a me esse prae-
 stita, probabo testibus productis, ut intro-
 ductus sim ad curialis, ut in municipium
 sim adscriptus, ut ab istis ipsis delectus sim
 ut inter nobilissimos de sacerdotio Herculis
 fortirer, ut magistratus gesserim approbatus.
 voca mihi eos. TESTES. quam autem ab-
 surdum fuerit, iudices, si ita mihi obue-
 nisset sacerdotium, ut delectus fueram, op-
 portuisse me pro istis sacrificare, et istos
 una sacrificare mecum: nunc autem eos-
 dem istos non permittere, ut ego una cum

eis sacra faciam? constat igitur, Atheni-
 enses, me per omne reliquum tempus, a-
 pud omnes eos, qui me nunc accusant, ci-
 vem esse habitum. neque enim peregrinum
 et inquilinum, ut nunc ait Eubulides, vel
 magistratus gerere, vel sacerdotium sortiri,
 secum delectum fuisset (nam et ipse fuit
 e fortientibus et delectis) neque etiam, cum
 vetus ei mecum similtas intercederet, in
 hoc usque tempus distulisset, quod an vn-
 quam futurum esset, nemo praesciuit, si
 quid de me tale compertum habuisset. sed
 non compertum habuit. quapropter per
 tempus omne reliquum, cum et munici-
 pium et fortitionem mecum communem
 haberet, nihil horum perspexit: postquam au-

καὐτὰ μοι ἐπέβλυσεν. ἦν δ' ἐκείνος μὲν ὁ καὶ ὁ στυγερὸς ὁ συνειδός
αὐτῷ τὰ ληθῆ λέγειν· ὁ δ' ἔτι καὶ παρὼν, ἐχθρὸς, καὶ συκοφαντικὸν
βυλομένον. ἐγὼ δ' ὅ, ὡς ἄνθρωπος δικασαί καὶ μοι, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν,
μηδὲς θορυβήσῃ, μηδ' ἐφ' ᾧ μέλλω λέγειν ἀχθεσθ' ἐμαυτὸν
Ἀθιναῖον ὑπέληφα, ὥστε ὑμῖν ἕκαστος ἑαυτὸν, μητέρα δὲ δε-
χῆς νομίζων, ἦν πρὸς εἰς ὑμᾶς ἀποφαίνω, καὶ ἔχ' ἐτέρας μὲν ὦν,
ταύτης δὲ παρὰ ὑμῖν. πατέρα πάλιν, ὡς ἄνθρωπος Ἀθιναῖος,
τὸν αὐτὸν τρέπον. καὶ τοὶ εἰ τοῖς ἐξελεγχόμενοις, ὧν μὲν εἰσιν
ἀποκρυπτόμενοις, ὧν δὲ οὐκ εἰσιν παρὰ ὑμῖν, δικαίον ὑπάρ-
χειν παρ' ὑμῖν τὸτο σημεῖον, ὡς εἰσὶ ξένοι· ἐμοὶ δὲ πρὸς τοῦτον
πρὸς, ὡς εἰμὶ πολίτης. καὶ γὰρ ξένον καὶ ξένον τὸς ἐμαυτῷ γονέας
ἐπιγινώσκω, μετέχειν ἡξίωσεν τὸ πόλεως· ἀλλ' εἰ τι τοιούτων
σημείων, ἐξήμισα ὦν φήσω γονέων εἶναι. ἀλλ' εἰ σημεῖον. διότι
μένον δὲ τοῖς ἐστὶ δικαίως γονεῦσιν ἐμαυτῷ, τὸ πόλεως μετέ-
χειν ἀξίω. Ἐπιτοίμην ὁρῶντος κατελείφθην, καὶ φασὶ με δύπορον
εἶναι, καὶ τῶν μαρτύρων ἐνίοις ὀφελουμένοις μοι μαρτυρεῖν συ-
γγενεῖς εἶναι. καὶ ἅμα μὲν κατ' ἐμὲ λέγουσι τὰς ἐν τῷ πενήτας
ἀδοξίας, καὶ πρὸς τὸ γῆρας διαβάλλουσιν ἅμα δὲ δι' ἀπορίαν
φασὶ πάντα με ὠκείως. ὥς ποτέρεα καὶ αὐτοῖς πεισθῆναι; ἔξω
δὲ δῆπρ, εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν ἐγὼ, κληρονόμος εἶναι τῶν ἐμῶν πάν-

autem ciuitas vniuersa in eos qui se petu-
lanter in municipia ingesserant, iracunde
concitata fuit, tum inuidias mihi compa-
rauit. fuisset autem illud quidem tempus
hominis veritate frati: hoc autem, quod nunc
adest, inimici est, qui de industria calu-
mniatur. ego autem, Athenienses (neque
per deos oro quisquam mihi obturbet, ne-
que id quod dicturus sum, aegre ferat) me
Atheniensem esse duco, ut vestrum qui-
libet sese, et eam esse mihi matrem ab in-
itio puto, quam apud vos ostendo, neque
alterius sum, hanc autem mihi vendico.
patrem rursus eodem modo. at si qui eo-
rum, in quos inquiritur, cum eos quorum
sunt, occultant, eorum vero esse sese quo-

rum non sunt, simulant, eo ipso argumento
non iniuria peregrini apud vos iudicantur:
de me contrarium utique sentiendum erit,
ciuem esse me. neque enim peregrinum et
peregrinam parentes esse meos profitendo,
sui ciuitate instituissem: sed si quid tale
mihi conscius essem, quaeritissem, quorum
me filium esse dicerem, sed nihil eram con-
sciis. quapropter eos parentes, qui sunt,
ut aequum est, retinens, ciuis esse studeo.
Iam etsi pupillus relictus sum, tamen me
dicunt esse locupletem, et testium quos-
dam propter emolumenta se mihi cogna-
tos esse dicere, ita simul et probra pauper-
tatis et generis obscuritatem obiciunt: simul
propter diuitias omnia mercari me dicunt,

των. εἴθ' ἔτοι μικρὰ λαμβάνειν, καὶ κινδυνεύειν ἐν ψευδομαρτυ-
 ρείαις, καὶ ἔπιορκεῖν μάλλον αἰετῶν, ἢ πάντ' ἔχειν, καὶ ταῦτ' ἀσφα-
 λῶς, καὶ μηδεμιᾶς ἔξωλείας ὑπόχοις ἑαυτὸς ποιεῖν; ὅκ' ἐστὶ ταῦ-
 τα. ἀλλ', οἶμαι, συγγρηῖς ὄντες, τὰ δίκαια ποιῶσι, βοηθοῦντες
 αὐτῷ ἐνί. καὶ ταῦτα ἔχοντες νυνὶ πεπεισμένοι ποιῶσιν, ἀλλὰ πα-
 τῆρα ἦγον, εἰς τὰλλα ἱερά. καὶ τί ἐδὴ πρὸς πάντας ὧν ἐγὼ ταῦτα
 ἔπειθον αὐτοὺς, δαγύριον διδύς. ἀλλὰ μὲν ὁ πατήρ αὐτὸς ζῶν,
 ὁμόσας τὸν νόμιμον τοῖς φράτορσιν ὅρκον, εἰσήγαγέ με ἄσὸν ἔξ
 ἀσῆς ἐγχετῆς αὐτῷ γεγρημένον εἰδώς. καὶ ταῦτα μεμαρτύρηται.
 εἴτ' ἐγὼ ξένος; πῶς μετοίκιον καθαθείς; ἢ τίς τῶν ἐμῶν πόπολε;
 πῶς πρὸς ἄλλους δημότας ἐλθεῖν, καὶ ἐδωκεῖς ἐκείνους πείσαι,
 δαδὲ ἑμαυτὸν ἐνέγραψα; πῶς; τί ποιήσας, ὧν ὅσοι μὴ καθαρώς
 ἦσαν πολῖται πεποικηότες φαίνοντες; ἔδαμῃ. ἀλλὰ πῶς; ἐν οἷς
 ὁ πάππ' ὁ ἔπατρις, ὁ ἐμὸς πατήρ, ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαί-
 νομαι δημοβούλῃος. Καὶ νυνὶ πῶς ἂν τις ἐμῶν σαφές εἴη
 ἔπιδείξειεν μετὸν τὸ πόλεως αὐτῷ; ἐνδυμέω γὰρ ἕκαστος ἐμῶν,
 ὧ ἄνδρες Αθῆναιοι, τὰς ἑαυτῶν περὶ σόκων, πῶν ἄλλον ἂν δύ-
 ναίτο ἔπιδείξαι τρόπον, ἢ τὸν αὐτὸν ἐμοὶ, μαρτυρῶντας, ὁμνύον-
 τας, πάλαι τὰς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς δαγῆς ὄντας; διὰ ταῦτα τοίνυν

proinde vtra horum eis credenda sunt? li-
 cuisset nimirum eis, si peregrinus aut nothus
 ego essem, omnium mearum opum capere
 hereditatem. itane hi paucula accipere, et
 falsi testimonii actionem et periculum ex-
 spectare, et peierare, malunt, quam tenere
 omnia, eaque secure, neque vllis se diris et
 deuotionibus obstringere? non ita res ha-
 bet nimirum. sed cognati cum sint, vni
 suorum, vt rectum est, opitulantur. neque
 haec nunc tantum impulsu meo faciunt,
 sed dum puerulus etiamnum fui, me statim
 ad curialis duxerunt, in aedem Apollinis
 patrii duxerunt, in reliqua item templa.
 neque vero ego dum puer fui, eis persuasi,
 vt illa facerent scilicet, argento dato. sed

et pater dum vixit, legitimo iureiurando da-
 to curialibus, me ciuem introduxit, cum
 ex ciue desponsa sibi natum sciret. et haec
 testes affirmarunt. postea ego sum peregrini-
 nus? vbi tributum inquilinorum pependi,
 aut vllus meorum vnquam? quando ad alios
 municipes accessi, et quum eis, vt me reci-
 perent, persuadere non potuissem, huc me
 inscripti? vbi? quibus rationibus, quibus
 illos qui germani ciues non sunt? vti con-
 stat? nusquam. quomodo tandem in eo mu-
 nicipio, in quo auus, patris mei pater, in
 quo pater meus versatus est, in quo me ver-
 satum esse constat. Et quo pacto nunc vo-
 bis euidentius quisquam probet, ius sibi esse
 ciuitatis? cogitet enim vnusquisque vestrum,
 Athe-

ἐγὼ πισθύνω ἑμαυτῷ, κατέφυγον εἰς ὑμᾶς. ἴδω γὰρ, ὦ ἄνδρες
 Αθιναῖοι, οὐ μόνον τῶν ἀποψηφισαμένων Αλιμυσίων ἐμᾶ, κυ-
 ριώτερα ὄντα τὰ δικαστήρια, ἀλλὰ καὶ τὴν βελῆς, καὶ τὴν δῆμιν. δι-
 καίως. καὶ γὰρ πάντα αἱ παρ' ὑμῶν εἰσὶ κρείσσεις δικαιοτάται.
 ἐνθυμείθε τοίνυν κακῆϊνο, ὅσοι τῶν μεγάλων δήμων ἔσε, ὡς εἶδεν
 ἀποστρέψετε ἔτε κατηγορίας, ἔτε ἀπολογίας. καὶ πολλὰ ἀγαθὰ
 γήροισι παῖσιν ὑμῖν τοῖς δικαίως τέττω τὰ πρᾶγματι χησαμύροις,
 ὅτι καὶ τῶν ἀναβαλέων δεινῶν, ὅσα ἀφῆρηθε τὸ πρᾶσκαυάσα-
 θαι. ὁ καὶ τὰς συκοφαντοῦντας, καὶ δι' ἐχθρὰν ἐπιβελδύοντας
 ἐξελέγχει. καὶ ὑμᾶς μὲν ἐπαινεῖν ἄξιον, ὦ ἄνδρες Αθιναῖοι,
 ὅτι καὶ καλῶς καὶ δικαίως πρᾶγματι μὴ καλῶς χησαμύροις ψέγειν.
 ἐν εἰδενί τοίνυν διήσχετε τῶν δήμων δεινότερα γενημύρια τῶν
 παρ' ἡμῖν. ἔτοι γὰρ ἀδελφῶν ὁμομητείων καὶ ὁμοπατείων, τῶν
 μὲν εἰσιν ἀπεψηφισμύροι, τῶν δὲ ἔτι καὶ πρᾶσκαυάτων ἀνθρώπων
 ἀπόρων, ὧν τὰς ἡεῖς ἐγκαταλελοίπασιν. καὶ τέτων, ἀν βούληθε,
 μάστιγας παρέξομαι. ὁ δὲ πάντων δεινότατον, ὁ σωεσηκότες
 πεποιήκασιν καὶ μοι, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μηδεὶς ὑπολάβῃ δυσκό-
 λως, εἰάν τὰς ἡδικηκότας ἑμαυτὸν πονηρὸς ὄντας ἐπιδεικνύω. νο-
 μίζω γὰρ ὑμῖν τιτὼ τέτων ποτηρίαν δεικνύς, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
 λέγειν τὸ γήροισι μοι. ἔτοι γὰρ, ὦ ἄνδρες Αθιναῖοι, βουλο-

Athenienses, quonam alio modo, quam ego
 feci, cognatos suos demonstrare posset, cum
 pro testimonio dicant, cum iurent, cum
 olim iam inde a primordio iidem sint?
 quas ob res ego bonitate causae fretus, ad
 vos confugi; quod videam, Athenienses, iu-
 diciorum maiorem esse auctoritatem, non
 modo quam Alimusiiorum, qui me eiece-
 runt, sed etiam quam senatus, et populi.
 nec iniuria. quicquid enim spectetur, sen-
 tentiae vestrae iustissimae sunt. cogitate il-
 lud etiam, vos, qui e magnis municipiis
 estis, nulla re priuare quenquam, nec ac-
 cusatione, nec defensione. ac multa bona
 vobis eueniant, qui ea re recte vti estis,
 qui iis etiam qui moram petierunt, parandi

se facultatem non ademistis. qua re et ca-
 lumniatores, et eos qui propter similitudinem
 aliis insidiantur, conuincitis. ac vos qui-
 dem laudandi estis, Athenienses, qui au-
 tem re bona et iusta male sunt abusi, vitu-
 perandi. in nullò autem municipio, quam
 in nostro, crudelius esse actum reperietis.
 in eo enim fratrum vterinorum et germa-
 norum alios eiecerunt, alios non: et homines
 natu grandis, inopes, quorum filios retinue-
 runt. harum etiam rerum, si vultis, testi-
 monia vobis exhibebo. quodque omnium gra-
 vissimum est, factionis id fecerunt; neque per
 deos oro vos, in malam partem quisquam
 vestrum accipiat, si eos qui me laeserunt,
 improbos esse ostendero. eorum enim vobis im-

μύθοις πινὰς ἀνθρώποις ξένοις πολίτας ἡμέας, Ἀναξιμένην καὶ Νικόστρατον, κοινῇ διανεμάμενοι, πέντε δραχμὰς ἕκαστον προσ-
εδέξαμεν· ἢ ταῦτα οὐκ ἂν ἔχομεν αὐτὸ Εὐβουλίδης, ἐδὲ ἐμὲ
αὐτὸ μὴ οὐκ εἶδεναι. ἔτι νῦν τέτων οὐκ ἀπεψηφίσαντο. τί ἔτι
οὐκ ἂν οἶσθε τέτοις ἰδίᾳ ποιῆσαι, οἱ κοινῇ ταῦτ' ἐτόλμων; πολ-
λὰς, ὃ ἄνδρες δικασαί, ἐμὲ Εὐβουλίδης συνεβόητες, ἢ διπ-
λωλέκασιν ἢ σεσώκασιν ἐνὲκ δαργυρίᾳ. ἐπεὶ καὶ τὸ πρότερον ἐρῶ
οἱ εἰς αὐτὸ τὸ πρῶγμα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι δημαρχῶν ὁ Εὐ-
βουλίδης πατήρ, ὡς περ εἶπον, Ἀντίφιλον, τεχναίει, βελόνην
καὶ πινὼν λαβεῖν δαργύριον, ἔπειτα τὸ κοινὸν γεγραμμένον διπ-
λωλέναι. ὥστε ἐπεισε διαψηφίσαντο οὗτοι Ἀλκιμαχίδης πατὴρ αὐτῶν,
ἢ καταγορεῶν, δέκα τῶν δημοτῶν ἔξεβαλεν, οὓς ἀπὸ πάσης πλὴν
ἐνὸς καλεδέξατο τὸ δικαστήριον. ἔτι ταῦτα πάντες ἴσασιν ἐμὲ
σβύτερον. πολλὰ γὰρ δέον πινὰς ἐγκαταλιπεῖν τῶν μὴ Ἀθηναίων,
ὅπως ἔτις οὐκ ἴσας πολίτας συνιστάμενοι ἔξεβαλον, ὥς τὸ δικασ-
τήριον καλεδέξατο. ἔτι ὡν ἐχθρὸς πατρί, ἐμῷ πατρί τότε, οὐ μόνον οὐ
κατηγορεῖται, ἀλλ' ἐδὲ τὴν ψήφον ἠνέκεν, ὥς ἐκ ἦν Ἀθηναῖος. τί
τῆτο δῆλον; ὅτι ἀπάσαις ἔδοξε δημοτὴς εἶναι. ἢ τί δὲ πατὴρ τῶν
πατέρων λέγει; ἀλλ' Εὐβουλίδης αὐτὸς ἔπος, ἥνκα ἐνεγράφη
ἐγὼ, ἢ ὁμόσπονδες ἐμὲ δημόται δικαίως πάντες πατὴρ ἐμῷ τὴν ψή-

improbitate demonstranda, ipsam calamita-
tem quam accepi, narraturus mihi videor.
isti, cum quidam homines peregrini, cives
fieri vellent, Anaximenes et Nicostratus,
communiter quinas quisque drachmas inter
se distribuerunt. hoc cum scire se neque
Eubulides, neque gregales eius eiurare au-
deant, nunc tamen eos non eiecerunt. quid
autem eos priuatim non facturos putatis,
qui publice haec facere non dubitarunt?
multos, Athenienses, Eubulidea factio et
perdidit et conseruauit, argenti gratia. nam
prius etiam (ad rem faciet quod dicam, A-
thenienses) cum tribunus plebis esset Eubu-
lidae pater, ut dixi, Antiphilus, commentum
excogitat, ut a quibusdam nummos aufer-

ret, et ait, se commune album perdidisse.
quare persuasit Alimulius ut inter sese suf-
fragia ferrent. et accusatos decem muni-
cipes eiecit, quos omnis praeter unum iu-
dices receperunt. et hoc seniores omnes no-
runt. multum certe absum, ut aliquos relin-
querent, qui Athenienses non essent, cum
germanos etiam ciuis per factionem eiice-
rent, quos iudicium recepit. cumque patri
meo tunc inimicus esset, non modo eum
non accusauit, sed ne suffragium quidem
de eo tulit, quasi non esset Atheniensis.
unde id constat? quod omnibus suffragiis
ciuis est habitus. et quid opus est de patri-
bus dicere? cum ipse Eubulides, cum ego
inscriberer, et municipes, ita ut aequum est,
iurati

Φοι ἴφρο, ἔτε κατηγόρηται, ἔτε ἐνδυνάει τῆς ψῆφου ἡγεγυ. καὶ γὰρ ἐνταῦθα πάντων ἐμὲ πάντες ἐψηφίσαντο δημοσίῳ. καὶ εἰ φασί με τῷτο ψεύδεσθαι, ἐπὶ δ' ἐμὲ ὑδαίῳ ὅς τις βάλῃ τῶτων τὰ νουτὰ μαρτυρησάτω. εἰ τοίνυν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῷτο δοκῶσιν ἔτοι λέγειν μάλιστ' ἰσχυρῶς, ὡς ἀπεψηφίσαντό με νυνὶ ὁ δῆμος, ἐγὼ τεκνέαις ἐπιδεικνύω πρότερον, ὅτε ὁσίως ἀνδρυστάσεως ἐψηφίσαντο καὶ ἐμὲ ἔ τοι πατέρας δημοτάς αὐτῶν εἶναι ψηφισαμένους· πρότοι μὲν γὰρ δ' πατέρας δοκιμαδέντες, εἴτ' ἐμὲ, εἴτ' εἰ τῇ προτέρᾳ δοκιμασίᾳ, ὅτε ἠφάνισαν οὗτοι τὸ γεγραμμένον, τὸ τελευτάῳι προχειρότερον ἐμὲ ἐψηφίσαντο ἐν τοῖς ἀνθρώποις κληροῦσθαι τὴν ἰερωσύνην τῷ Ἡρακλεῖ. καὶ ταῦτα πάντα μεμαρτύρηται. Εἰ δ' εἴ τῃν δημοκρατίαν λείπει, δι' ἣν ὡρεχίζοντό μοι πνὲς, ἐν ἣ διαφόρεθ' ἐγὼ μὲν, ἀσπερότην ὀφείλοισις πολλὰς αὐτῶν μισθώσεις τελεῶν, ἔτερον, ἂ τῶν κοινῶν διηπάκεισαν, ἐγὼ μὲν ἂν βελοίμην ὑμᾶς ἀκέραι' ἀλλ' ἴσως ἔξω δ' προέγμαιθ' ὑπολήψεσθαι ταῦτ' εἶναι. ἐπεὶ καὶ τῶτ' ἔχω δεκνύειν τιμῆριον, ὡς συνέστησαν. ἐκ τῆς γὰρ τοῦ ὅρκου δέξιλαφαν ΤΟ ΨΗΦΙΣΘΑΙ ΓΝΩΜΗ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΗ, καὶ ΟΤΤΕ ΧΑΡΙΤΟΣ ΕΝΕΚΑ ΟΤΤΕ ΕΧΘΡΑΣ, καὶ γὰρ τῷτο φανερόν ἐστιν. καὶ ὅτι ἱεροσυλήσαντες τὰ ὅπλα· εἰρήσε') γὰρ ἂ ἐγὼ ἀνέστηκα τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ τὸ

iurati omnes suffragia de me ferrent, neque accuserit, neque contrarium suffragium tulerit. nam hic iterum omnes me municipem esse iudicarunt. quod si mentiri me dicunt, in mea aqua, quisquis voluerit, testificetur horum contraria. si igitur, Athenienses, istorum id argumentum firmissimum esse videbitur, quod municipes me iam eiecerunt, ego quater prius sancte, et sine conspiratione decreuisse eos ostendam, cum decreuerunt et me et patrem esse municipes suos; primum, cum pater probatus fuit, deinde, cum ego, post, in prima disquisitione, cum isti album occultassent, postremo, cum inter nobilissimos me delegerunt ad sortitionem Herculanī sacerdotii. at-

que haec omnia testimoniis comprobata sunt. Quod si tribunatus mihi referendus est, propter quem mihi quidam irascebantur (nam in eo inimicitias suscepi, exigendo a multis conductiones lucorum, et alia quae reipublicae subtraxerant) equidem vix audire velim, sed fortasse nihil ad rem facere existimabitis. illud quidem argumentum conspirationis eorum proferre possum, quod e iureiurando deleuerunt haec verba, SENTENTIAM FERAM ANIMO AEQUISSIMO NEC GRATIAE NEC QDII CAUSA, nam id quoque deprehensum est. et quod arma per sacrilegium abstulerunt (dicetur enim) quae ego Mineruae consecraram, et decretum exsculperunt quo municipes me ornabant. coniura-

ψήφισμα ἐκκολάψαντες, ὃ ἐμοὶ ἐψηφίσαντο οἱ δημόται· σωώ-
 μνον ἔτοι ἐπ' ἐμὲ οἱ ἐπ' ἐμῶν τὰ κοινὰ εἰσπραχθέντες. καὶ εἰς τοσού-
 τον ἀναιδείας ἐληλύθασι, ὥστε ἔλεγον παριόντες, ἐμὲ τ' ἀπολογίας
 ἐνεκεν ταῦτα ποιῆσαι. καὶ τίς ὑμῶν ἂν καὶ αἰγνοίῃ με τοσαύτην μα-
 νίαν, ὃ ἄνδρες δικασαί, ὥστε πλικέτων ἐνεκεν πρὸς τὸ πρᾶγμα τε-
 κμηρίων ἄξια θανάτου διαπραχθῆσαι, καὶ ἃ ἐμοὶ φιλομνίαν ἔφερε,
 ταῦτα ἀφανίζειν; τὸ δὲ πάντων δεινότατον, καὶ δήπερ γε φήσαιεν
 ἂν ἐμὲ καὶ ἀσκηθῆσαι. καὶ γὰρ ἔφθην μοι συμβᾶσα ἡ ἀτυχία, ἥ
 οὐδὲν ὥσπερ φυγάδ' ἤδη με ὄν' καὶ ἀπολωλὸς, τέτων πινὲς
 ἐπὶ τὸ οἰκίδιον ἐλθόντες ἐν ἀγρῷ νύκτωρ ἐπεχείρησαν διαφορῆ-
 σαι τὰ ἐνδοθεν. ἔτω σφόδρα ὑμῶν ἥ τῶν νόμων κατεφρόνησαν.
 καὶ ταῦτα τὲς εἰδότες, εἰάν βέλησθε, καλῶμεν. Πολλὰ δ' ἔχων
 ἄλλα ἐπιδείξαι, ἃ τέτοις ἐστὶ διαπεπραγμένα, καὶ ἃ εἰσιν ἐψυ-
 σμῆνοι, ἡδέως μὲν ἂν ὑμῖν λέγοιμι ἐπειδὴ ὃ ἔξω ἔσ' πρᾶγμα-
 τ' νομίζε' εἶναι, εἰσώ. ἀναμνήθητε δ' ἐκείνων, καὶ θεάσασθε
 ὥς πολλὰ καὶ δίκαια ἔχων πρὸς ὑμᾶς ἤκω. ὥσπερ γὰρ τὲς θε-
 σμοθέτας ἀνακρίνετε, ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαυτὸν ὑμῖν
 ἀνακρίνω. ὃ ἄνθρωπε, τίς ἦν σοι πατήρ; ἐμοί; Θέκελτος. οἰκεῖοί
 πινες εἶναι μαρτυροῦσιν αὐτῷ; πάνυ γε. πρῶτον μὲν γε τέτταρες
 ἀνεψιοί· εἴτα ἀνεψιαδὲς· εἴτα ὁ τὰς ἀνεψίας λαβόντες αὐτῶν

iurarunt isti contra me, a quibus ea quae publice debebantur, redegi; eoque vene-
 runt impudentiae, ut passim dicerent, ea
 me facere causa defensionis. quis vero me
 vestrum tantae condemnet insaniae, iudices,
 ut propter tantilla rei probandae argumenta,
 facinus morte vindicandum auderem, et
 quae mihi honorifica essent, ea abolerem?
 illud autem, quod omnium est grauissimum,
 non utique dicent me auctore esse factum.
 cum primum enim mihi calamitas acci-
 disse, statim istorum quidam, tanquam
 exul iam essem, et periissem, domunculam
 in agro noctu aggressi, instrumentum et
 suppellectilem auferre sunt conati. usque

adeo et vos et leges contempserunt. ac si
 vultis, huius rei conscios citabimus. Etsi au-
 tem multa haberem, quae isti perpetrarunt
 et ementiti sunt, commemoranda, liben-
 terque vobis exponerem, ea tamen cum
 praeter rem esse putetis, omittam. illa au-
 tem recordamini, et spectate, quantis argu-
 mentis fretus ad vos accesserim. ut enim
 vos in sexuiros inquiritis, ad eundem ego
 modum apud vos in me inquiram. heus ho-
 mo, quis tibi pater fuit? mihi? Thucritus.
 nunquid aliqui se cognatos eius esse testifi-
 cantur? omnino. primum consobrini qua-
 tuor: deinde sobrinus: post, qui consobrinas
 eius duxerunt: curiales item: nec non A-
 pollinis

εἶτα φράτορες· εἶτα Απόλλωνος πατρός, ἢ Διὸς Ερκίᾳ γυναι-
 εἶτα οἷς ἡεῖα ταυτά· εἶτα ④ δημόται, πολλάκις αὐτὸν δεδο-
 κιμάσθαι, ἢ δέχασθαι ἄρξαι, ἢ αὐτοὶ διεψηφισμένοι φαίνονται. τὰ
 μὲν τοίνυν περὶ τῆς πατρὸς, πῶς ἂν ὑμῖν δικαιότερον, ἢ καθαρώτε-
 ρον ὑπιδείξαιμι; καλῶ δὲ ὑμῖν τὰς οἰκείας, εἰ βέλεσθε· τὰ δὲ
 περὶ τῆς μητρὸς ἀκυστά. ἐμοὶ γάρ ἐστι μήτηρ Νικαρέτη Δημο-
 στρατῆς θυγάτηρ Μελιτέως. ταύτης τίνες οἰκεῖοι μαρτυρεῖσι; πρῶ-
 τον μὲν ἀδελφιδῆ δύο υἱοὶ· εἶτα ἀνεψιοὶ αὐτῆς· εἶτα ④ Πρωτο-
 μάχης υἱὸς τῆς λαβόντος τὴν ἐμὴν μητέρα περύτερον· εἶτα ὁ τὴν
 ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τὴν ἐκ τῆς Πρωτομάχης γήμας Εὐνικός Χο-
 λαργός· εἶτα υἱὸς τῆς ἀδελφῆς· ἀλλὰ μὴν ἢ φράτορες τῶν οἰ-
 κείων αὐτῆς καὶ δημόται ταῦτα μεμαρτυρήκασι. τίνος οὖν ἂν
 περυσδέοιαι; καὶ γὰρ ὅτι καὶ ὅττι νόμοις ὁ πατὴρ ἔγνημε, καὶ
 γαμηλίαν τοῖς φράτορσιν εἰσήνεγκε, μεμαρτύρηται· περὶ δὲ
 τούτοις ἢ ἐμαυτὸν ἐπέδειξα πρῶτων μελεληφότα, ὅσων περυσ-
 ήκει τοὺς ἐλευθέρους. ὥστε πανταχῇ δικαίως καὶ περυσκόντως
 ἡμῖν ἂν περυσδέμενοι τὴν ψῆφον, διορκοίητε. ἐπὶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες
 δικασταί, τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἀνακρίνετε, εἰ γονέας οὗ ποιοῦ-
 σιν· ἐγὼ δὲ τοῦ μὲν πατρὸς ὀρφανὸς κατελείφθην, τὴν δὲ μητέ-
 ρα ἐκείδω ὑμᾶς καὶ δυνέβω, διὰ τοῦτον τὸν ἀγῶνα, ἀπόδοτέ

pollinis patrii, Iouis Hercei gentiles: deinde
 ii quibus monumenta sunt eadem: deinde
 municipes, eum saepe et probatum esse, et
 magistratus gessisse, suis suffragiis ostende-
 runt. de patre igitur, quid vobis aequius
 aut sincerius afferre potuissem? vocabo au-
 tem vobis cognatos, si vultis: de matre por-
 ro audite. mater mihi est Nicareta, filia
 Demonstrati Melitenfis. eius cognati, qui
 testimonium dicunt? primum patruelis filii
 duo: deinde consobrini matris: post Pro-
 tomachi filii, eius qui matrem meam prior
 habuit: deinde qui sororem meam ex Pro-
 tomacho duxit, Eunicus Cholargensis: post
 filius sororis: quin et curiones cognati ma-
 VOL. III.

tris et municipes idem sunt testificati.
 quid igitur requiritis amplius? nam et ex
 praescripto legum contraxisse matrimonium
 patrem, et nuptiale munus obtulisse curia-
 libus, testes confirmarunt: ad haec autem
 me ipsum quoque ostendi, participasse res
 omnis quae decent ingenuos. quapropter
 ab omnibus partibus iure et conuenienter
 lato pro nobis suffragio, religiose pronun-
 ciabitis. iam etiam, iudices, sexuiros in-
 terrogatis, an parentibus benefaciant: ego
 vero a patre pupillus sum relictus, ma-
 trem autem, obsecro vos et obtestor, vt
 in patriis sepelire monumentis hoc vestro
 suffragio liceat, ne me prohibete, ne ex-
 torrem
 4 N

μοι θάψαι εἰς τὰ πατρῷα μνήμαίλα, ἢ μή με κωλύσῃς, μηδὲ ἀπολὺν ποιήσῃς, μηδὲ τῶν οἰκείων ἀποσερήσῃς, τοσούτων ὄντων τὸ πλῆθος, ἢ ὅλως ἀπολέσῃς. πρέτερον γὰρ ἢ περιλείπειν τοῖς, εἰ μὴ δυνατὸν ὑπὸ αὐτῶν εἶναι σωθῆναι, ἀποκτείναι μὲν αὖ ἐμαυτὸν, ὥς ἐν τῇ πατρίδι γε ὑπὸ τούτων ταφῆναι.

torrem agite, ne cognatis spoliare, quorum eis conservari non potuero, me ipse interficiam, ut saltem ab eis in patria sepeliar. tanta multitudo est, ne denique me perdat. potius enim quam eos deferam, si ab

NOTAE

A D

Appellationem aduersus EVBVLIDEM.

LEX, quae in Argumento citatur, satis fideliter nos ducit ad mentem istius Orationis intelligendam. Euxitheus quidam dolis Eubulidis, aduersarii eius, et malis artibus circumuentus, peregrinitatis damnatur a suis popularibus; et proinde nomen eius e tabulis istius populi (Alimusi erant) deletum. Verum cum Lex siremps prouocationem ad Curiam a Populi sententia fieri permittebat, iam causa apud iudices perorata, statum suum defendit, fretus testimonio *συγγενῶν Cognatorum*, *δημίων Popularium*, *φρατρίων Curialium*, et *γενίων sine Gentilium*. Vtile erit conferre *Herald. Animadu.* L. II. C. I. et *Petit. Comment. ad LL. Attic.* Lib. II. Tit. III. Lege XII.

In quodam exemplari meo adnotatum inueni, hanc Orationem non videri a *Demosthene* esse profectam; tum quia ΑΠΟΨΗΦΙΖΕΣΘΑΙ hic saepiuscule in sensu condemnandi, quod videtur esse insolentius, occurrat; tum quod ex quibusdam indicibus constet, haec temporibus esse superiora, quam ut ad *Demosthenis* aetatem pertingere potuerint. Ait enim Euxitheus patrem suum natum esse ante Euclidem, Olymp. XCIV. 2. immo captivum fuisse bello Decelico, Olymp. XCI. 4. Porro se ipsum natum esse commemorat, cum Thrasybulus ad Abydum militauerit. Illud autem contigit circa Olymp. XCVII^{ma}. Deinde matrem eius esse superstitem, cum haec causa agigaretur, multosque adeo familiares, qui illius nuptiis interfuerant.

Non constanter negabo, potuisse hunc esse foetum rhetoris qui *Demosthenes* maior esset natus; *Lyfiae* nimirum, a cuius caractere et genere orationis non abludunt multae causae forenses, quae hodie in corpore *Demosthenico* reperiuntur, et nominatim haec ipsa aduersus Eubulidem, pro-

ut a summo Critico, memoriae proditur: Εἰ γὰρ μὴ διὰ τῆς ἐπιγραφῆς, δυνάμει ἐστὶν, ἐκείνου ἢ λέγειν γινώσκοντες, ἀλλ' ἀποψήφισαι ἀδύνατον αὐτοῖς, ὅτι πολλοὶ αὐτῶν εἶναι διαγινώσκοντες ἐξ ὧν, πότερον ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ἢ τῆς ἑτέρας. τοιοῦτον οἱ χαρακτῆρας ἐμοιότητος πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι, τοιοῦτος ἐστὶ καὶ ὁ πρὸς Ἀπολλοδώρου ὑπὲρ Φορμίωνος, καὶ ὁ κατ' Ὀλυμπιοδору τῆς βλαβῆς, καὶ ὁ πρὸς Βοιωτῶν ὑπὲρ τοῦ ἐνέμαλθου, καὶ τὸ ΠΡΟΣ ΕΥΒΟΥΛΑΔΗΝ ΕΘΕΣΙΕ κ. τ. λ. *Dionys. Halic.* τ. 1. Διαιδ. 5. 13. Verum utcumque ea res sit, non adducor ex notis istis chronologicis, ut ad antiquiorem natu quam *Demosthenem* protinus referrem. Qui enim Olymp. XCVII^{ma}, in lucem editus erat, cur non per aetatem ei licuisset Olymp. CVII^{ma}. vel CVIII^{ma}. vel etiam CIX^{ma}. causam apud iudices dicere, et matrem porro superstitem habere?

Multo minus ducor ea crisi, quae mouetur ἐξ τῆς ἀποψήφισα, ut haec *Demostheni* abiudicem. Nobis non displicet vsus ille, qui aliis nouus, vel etiam absurdus esse videtur. Contra ea vero, scimus Scriptorem Atticum non potuisse accuratius et expressius rem eam designare quam in animo instituit. Ordinarie quidem, iudex ἀποψήφισα dicitur, cum ad salutem pronunciat, atque id ut plurimum obtinet. At vero cum instituitur διαψήφισις ἐν δήμῳ, cum vnusquisque Populus de statu suorum sententiam ferre tenetur, eum quem reprobant ἀποψήφισα dicuntur, contra quam ea vox generaliter adhiberi solet. Φύλλοις δὲ ἐψηφίσθη οἱ κατὰ δέμους δικάζοντες, οἷς ἐπιγράφον, ἵτις ὡς παρ' ἐπιγραφῆς ἐκρίθη. καὶ τὸ κατὰ γένος ἐκαλεῖτο ἐκφυλλοφορεῖσαι. καὶ ὁ κατὰ γένος ἐκφυλλοφορεῖται. ἀνομάζω δὲ ταῦτα τῷ ΑΠΟΨΗΦΙΣΑΣΘΑΙ, καὶ ἀποψήφισμῶν, ἀπεναντίας τὸ (malim τῷ) παρὰ τοῖς

τοῖς δικασταῖς. καὶ γὰρ τὸ ἀποψηφίσαι τὸ ΑΦΕΙ-
ΝΑΙ ἐστὶν ἐν δὲ τοῖς κατὰ δῆμον δικαστηρίοις, ἀλλ' οὐ τὴν
ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΑΣΘΑΙ τάττειν. Pollux. L. VIII.
C. V. §. 18. Κατὰ δὲ τῶν παρυγραμμένων, ξένιας
γραφῆς, καὶ δωροξενίας, αὐτὰ διαφθαίρουσι τὰς δικαστοίας.
ὁ δὲ κατὰδικαστής, ΑΠΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΣ, ἐκπι-
φυλλοφορημένῳ. καὶ τὰ ἐνθάδε παρυγραμμένα,
ξένιας αἰώνου, ξένιας ἀποφυγῆς, ἐκπιφυλλοφορη-
σαι, ΑΠΟΨΗΦΙΣΑΣΘΑΙ. Idem L. III. C. IV.
§. 57. ΑΠΟΨΗΦΙΖΟΝΤΑΙ. ἀλλ' οὐ κατὰδικάζουσιν
αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. Διναρχῶς ἐν τῇ κατὰ Αρ-
χιγράτου, καὶ ΑΠΟΨΗΦΙΣΙΝ δὲ τὸ πρᾶγμα λίγῃ
Δημοσθένους ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐπίσει. Harpocr.
in v. Εἴ τις ξένῳ ἰδοῦναι εἶναι, καὶ οὐ πολίτης,
τῶτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δῆμων ΑΠΕΨΗ-
ΦΙΖΟΝΤΟ οἱ δημόται, καὶ ἐλίγῳ ΑΠΕΨΗΦΙ-
ΣΜΕΝΟΣ. εἴτα ἐλίγῳ εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ
ἐκρίνῃ ξένιας, καὶ εἰ μὴ ἰάλῃ, ἐπιπράσκειτο ὡς ξένῳ.
εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνταμείβετο εἰς τὴν πολιτείαν. ὅτω
Δημοσθένους. Suidas v. Αποψηφισθῆναι. Ἐπὶ τοῖς δῆ-
μοις ἀποψηφίσεις ἐγένετο τῶν γυγραμμένων μὴ εἰς
τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, ἀπ' οὗτων δὲ αὐτῶν,
ἀλλὰ παρυγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν. καὶ ὅτω
ἐλίγῳ ΑΠΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΙ, ἐπειδὴ ψήφῳ περὶ
αὐτῆς ἰσχυθείσης, ἐκείνῃ μάλιστα τῆς πολιτείας.
Idem in Αποψηφισαί. Οἱ πολῖται συνίστανται ἕκα-
στοι κατὰ τὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν αἰτίων ἰσχύων, ἢ
παρυγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν, ψήφῳ φέρουσι
πρόβῃ, οἷον Αχαρνῆς περὶ Αχαρνῶν, καὶ περὶ Ε-
λευσίων οἱ Ελευσῖνιοι, καὶ οἱ λοιποὶ δημόται πα-
ραπλησίως. καὶ τῷ ΔΙΑΨΗΦΙΣΙΣ καλεῖται. οἱ
μὴ δὲ πολιτῶν ψήφῳ τυχεύοντες ἀναμφισβητή-
τως τὴν πολιτείαν ἔχουσιν ὅσοι δ' αὖ ἐλάττω ψή-
φῳ λάβωσιν, ἐκείνῃ νομίζονται. καὶ τῷ ἔστιν ἡ
ΑΠΟΨΗΦΙΣΙΣ. Idem in Διαψηφίσεις. Ἐγένετο δὲ
[Εφίσεις] Αθήνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δῆμοις ΑΠΟΨΗ-
ΦΙΣΘΕΝΤΩΝ. ἐφ' ἧς γὰρ αὐτοὶ ἐξῆν αὐτοῖς εἰς
δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας, καὶ εἰ μὴ ἰάλῃσαν,
ἐπωλύθη ὡς ξένοι· εἰ δὲ μὴ, ἰσχύσαντες εἰς τὰς ἐξ ὧν
ἐξώδησαν δῆμους. Etym. M. v. Εφίσεις. col. 401.
Adde Vales. Not. ad Harpocr. pag. 20. 243. potif-
fimum vero Maussac. ad pag. 43. Harpocrat. et
Budaicum pag. 145. Edit. Ascens. 1529. Salmas.
de M. V. pag. 751. 752. Haec autem ideo a me
paulo fusius deducuntur, quoniam quae dixi sta-
bilient insolentiorē eam vocis proprietatem, et
quodammodo vna enarrant causam et sedem huius
Orationis, qua Euxitheus a suis δημόταις damna-
tus siue ἀποψηφισθείς, prouocat ad Curiam, Po-

pulique auctoritatem. Ea utique prouocatio est
Εφίσεις. Vnde haec actio siue oratio a magistris
perpetuo ΕΦΕΣΙΣ appellabatur. Harpocr. v. Εφί-
σεις. ἢ ἐξ ἰτέρῳ δικαστηρίου εἰς ἴτερον μεταγωγῇ.
— Δημοσθένους λόγῳ ἐπὶ ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΟΣ,
ΕΦΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝ. ἐν δὲ τῷ λόγῳ
τότῳ πολλάκις ἐστὶν ἡ Εφίσεις, καὶ τὸ Εφίσαι
ῥῆμα.

Eorundem magistrorum constantiam quoque
et religionem non inutile erit obseruare, a qui-
bus eadem oratio perpetuo ΠΡΟΣ Εὐβουλίδην
inscribitur. Si accusasset, inscripta esset utique
ΚΑΤΑ Εὐβουλίδην, non ΠΡΟΣ Εὐβουλίδην. Ita ea
oratio qua Demosthenes Aeschinē exagitauit
ob legationem mala fide gestam, ab antiqui-
oribus vno ore, ΚΑΤΑ Διοχίτου, in Aeschi-
nem, dicitur, illa altera, qua Ctesiphontem
aduersus Aeschinē defendit, nunquam. Sic di-
cimus πρὸς Διοσίτην, contra vel aduersus Leptinem,
attamen κατὰ Μιδίαν, Τιμοκράτους aut Αριστερά-
της, in Midiam etc. Senior aetas, atque haec no-
stra, non eo, quo tamen debuit, vsa est rigore
et diligentia. Vide istud socordiae exprobrantem
Robertell. Emendat. T. II. apud Gruter. C. XXXVII.
pag. 63. et quae non inscite de hac re adnotauit
Auctor posterioris Argumenti πρὸς Διοσίτην.

Sane videtur ad nos nostramque aetatem integra
non descendisse, cum haec habeat Harpocr. Suidas,
et Photius MS. Πόρις. Δημοσθένους ἐν τῇ πρὸς Εὐβ-
ουλίδην ἐπίσει. δῆμοι τῆς Αχαρνίδος. ὁ Πόρις, καὶ ὁ
δημότης, Πόρις. Ni igitur Populi alicuius nomen,
cuiusmodi per hanc orationem plurima sunt,
in exemplaribus corruptum, hodie deprauatē pro
Πόρις legatur, senties id quod modo dixi, defe-
cisse alicubi orationem nostram. Potissimum vero,
si adiunxeris Priscianum Lib. XVIII. col. 1199.
Attici πλείων ἡμέρας τρεῖς, καὶ πλείων ἡμερῶν τριῶν.
— Δημοσθένους quoque πρὸς Εὐβουλίδην, Εφο-
μίση πλείους ἵνα. Quae quidem postrema verba,
ex Eubulide adducta a principe illo Gramma-
ticorum, quanquam, cum sint mendosissima, isti
rei, quam dixi, vix possunt esse argumento; attamen
eam constructionem, quae in illo loco tracta-
tur, πλείους ἵνα, per totam hanc orationem,
quanta quanta supersit, reperiri hodie non posse
contendo. Mihi quidem satis constat locum
Prisciani ita esse emendandum, Δημοσθένους πρὸς
Εὐβουλίδην ΕΦΕΣΕΙ, ΕΦΗ πλείους ἵνα. Atque
haec hactenus. TAYLOR.

NOTAE ad Argumentum.

Crediderim hoc argumentum, et paucula quae supersunt scholia, conscripisse (nam qui haec, et illud etiam conscribere solebat) *Didymum*, veterem *Demosthenis* Criticum et Commentatorem. Quod ut crederem, me impulit auctoritas *Harpocratonis* v. Εξήνσι. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἰφίσσι. διαβεβλήκασι γὰρ μὴ τὸν πατέρα, ὡς ἐξήνσι. μὴ πάλιν αὖτις τὸ ξένον ἦν, καὶ ὅχι, ὡς Δίδυμος φησιν, αὖτις τὸ ἔκ Αττικῆς ἰλιγύλο, ἀλλὰ ξενικῶς. Iterumque v. *Ξενίζων*. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἰφίσσι, πολλάκις. ἵνοι μὲν δὲ (*Didymum* nimirum innuens) οὐκ ἐξήνσι διαλέλειχεν χρῆσθαι. τὰλλα δ' ἂν εἴη μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένη διατρέχειν. Similiter *Pollux* L. III. C. IV. §. 59. *Ξενίζων* οἱ μὲν παλαιοὶ τὸ ἐν τῇ ξένη λέγουσι. Δημοσθένης δὲ, τὸ τῇ ΦΩΝΗΙ ΞΕΝΙΖΟΥΣΗΙ ΧΡΗΣΘΑΙ. Et *Ammonius*, licet in nomine orationis titubauerit, *Ξενίζων* μὲν δὲ μόνον τὸ καλεῖσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ΞΕΝΩΣ ΔΙΑΔΕΓΕΣΘΑΙ, ὡς Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Βουσίλον. Ex his *Moschorus*, recentior scriptor, hortos suos inrigavit. *Ξενίζω*, τὸ ξένη διαλέλειχεν χρῆσθαι, ἢ μᾶλλον, τὸ ἐν τῇ ξένη διατρέχειν. Verba *Didymi*, vel quae ego suspicor eius esse, ita se habent in argumento, ὅτι δι' αὐτῆς ΞΕΝΙΣΣΕ ΤΗΙ ΓΑΩΤΤΗΙ, αἰχμάλωτος γινόμενος. Iam ergo scrutemur, vtra praestiterit expositio τῷ *Ξενίζων*, illane quam adduxit *Didymus*, an ea quam, *Didymus* exagitans, praetulerit *Harpocratio*. Ait Orator pag. 631. antepen. διαβεβλήκασι μὴ τὸν πατέρα, ὡς ΞΕΝΙΣΣΕ, et paucis interiectis, τὸ ΞΕΝΙΖΕΙΝ αὐτῷ καληγορέεσθαι. Ait *demum* 632. 8. ὁ δὲ αὐτὸς τὸν ΞΕΝΙΖΟΝΤΑ ὁδὸς πάλιν ἡντιόστον, ὡς ΕΙΗ ΞΕΝΩΣ. Sane, ni haec ultima addidisset, in incerto adhuc fuisset, cuinam potius credendum esset, *Didymo* an *Harpocrati*. Iam autem Orator noster disertissime definit, aliud omnino esse τὸ *Ξενίζων*, aliud longe τὸ *Ξένος* εἶναι. Ea res ita se habet. *Vt me arguant peregrinitatis*, ait Auctor, contendunt patrem meum non *Attice*, sed peregrine loqui fuisse solitum. Huius argumento duo habeo quae opponam. Primo: in bello Peloponnesiaco ab hostibus captus et peregre veniūm datus, ibi paulisper defuit *Attice* loqui ob diuturnam in iis regionibus mansionem. Eum autem et bello captum esse, et postliminio Athenas reuersum, id utique testibus euincam. Secundo autem: quamquam exotico sermone uteretur, quamquam ἑξήνσι, nemo tamen eum per tot annos, non in tribu sua, non in curia, nullibi, ubi de statu disceptaretur, eum in

iudicium adduxit ut peregrinum, ὡς εἴη ξένος. *Ξενίζων* quidem potuit, attamen ξένος non erat, neque quisquam infirmavit eum ita fuisse. Verum et alii scriptores ita loqui amant. Hae ἱστορίαι δὲ ὅμως ἐπὶ γῆς βεβαιώται, τῷ μὲν καλλί, καὶ τῷ μεγαθύμῳ ἢ λισομένῳ συνεπαρομένη, καὶ ὡς ἐν μάχῃ αὐτοματῶς, καὶ ΞΕΝΙΖΟΥΣΑ δὲ, μηδ' ὅπως τὸν πατέρα ἰσχυροῦσα. *Lucian*. *Quom. Hist. conscrib. sit.* §. 45. *Ξενίζων* enim generaliter est peregrinum agere, siue id voce fiat, siue moribus. Ita *D. Paulo*, qui videbatur ΞΕΝΩΝ δαιμονίων καταγλυφίδος εἶναι, *Act. Apost. XVII. 18.* dixerunt Athenienses, ΞΕΝΙΖΟΝΤΑ γὰρ τινα εἰσφέρειν εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Vtrum intelligendum sit, in hoc loco, qui sequitur, *Luciani*, non plane liquet, Πάσαι ἐπακροῦμαι σὺ παρακολουθῶν ἡλίως καὶ σιλήνας, ἵτι δὲ τὰ φοβητὰ ταῦτα, γαμβρὸς τις, καὶ παρασάγγας ΤΙΟΞΕΝΙΖΟΝΤΟΣ. *Lucian*. *Icaro-Menipp.* init. Anne peregrinis vocibus an mensuris uti? Fortasse vtrumque. Miror interea *Lexici Rhetorici* consarcinatore adeo somniculose *Rhetorum* principem lectitasse. Rursus ad *Didymum* reuertor: de quo ita *Harpocratio*: Γαμηλία. Δ. ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἰφίσσι, καὶ Ἰσαῖο, ὁ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν μὲν τοῖς Ἰσαίου ὑπομνήμασι φησιν εἶναι τὴν τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις διδομένην, παραλιθίμηνος λίξιν Φανοδήμῳ, ἐν ᾧ ἔδδεν τοῦτον γέγραπται. ΕΝ δὲ ΤΟΙΣ ΕἰΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ, ὁ αὐτὸς πάλιν γαμηλίαν φησὶν εἶναι, τὴν ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΦΡΑΤΟΡΑΣ ΕἰΣΑΓΩΓΗΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ὁδὸς μίαν ἀπὸ διξιν τῆς ἐξηγήσεως παραθέμενος. *Suidas* in eadem voce, Γαμηλία ἢ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις: ἢ ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τὸς φράτορας εἰσαγωγή. Ὡς Δίδυμος ὁ γραμματικὸς. Profecto haec eadem verba, quae *Lexicographi* adduxerunt, hic in scholiis ad hanc orationem leguntur. Ita enim ad pag. 640. l. 16. Γαμηλία διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπιγάμοις (lege disiunctim ΕΠΙ ΓΑΜΟΙΣ) δουρία. ἄλλως. γαμηλία ἢ τῶν γυναικῶν εἰς τὸς φράτορας εἰσαγωγή. Restituendum certe γαμηλία, non γαμηγία. Nam ex tenore scholii non sibi proposuit distinguere inter ΓΑΜΗΛΙΑΝ et ΓΑΜΗΓΙΑΝ, sed, ut fit, unius vocabuli duas expositiones prodere. Eamque rem confirmant *Lexicographi* modo adducti. De voce ista γαμηλία confule *Valesium* ad *Harpocr.* pag. notar. 33. *Meurs.* *Attic. Lect.* III. 1. *Them.* *Attic.* II. 14. et *Graec. Feriat.* in *Απαρίερα*, *Castellanum* de *Festis Graecorum*, *Petit.* *LL. Attic.* Lib. II. *Tit.* IV. Celeberrimum *I. Alberti* ad *Hesych.* v. Γαμηλία et Γάμων ἴθνη. TAYLOR.

Pag. 625. l. 6. ΚΑΙΝ ΜΕΝ ΑΛΛΕΙ, ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΙ ΠΕΠΡΑΣΘΑΙ] Ita haec inemendate in Edit. *Luteciana* punguntur. Restitue αὐτὸ μὲν ἀλλοῖ καὶ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὡς περὶ αὐτοῦ, quod si in iudicio etiam conuincantur, ut recte *Wolfius*. TAYLOR.

Ibid. ult. προσφίλων] Recte. *exprobrare*. Atque ita edidit *Wolfius* iuxta editiones a *Manutio* et *Feliciano* procuratas. Male *Aldus* cum *Parisiensi* *Wolfius* προσφίλων. TAYLOR.

NOTAE ad ORATIONEM.

EST apud *Ciceronem* in *Quintiana*, *Videtur* intercessisse *Appellatio* *Tribunorum*? Sic *Epistola* *Wolfius* τῶν δικαστῶν, *Appellatio* *Iudicum*. WOLFIVS.

Pag. 626. l. 1. ΠΟΛΛΑ ψευδῶ] Repone, quod melius, πολλὰ καὶ ψευδῶ iuxta fidem *Cod. Ven.* et marg. *Parisiensis*. TAYLOR.

Ibid. 4. μὲν] μὲν habuerunt ex editis quidam. Verum id dudum correxerat *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. 9. ὡς αὖτε] ὡς αὖτε in exemplaribus *Aldino* et *Luteciano*. Nos cum impressorum reliquis, cum *Ven.* et marg. *Benenati*, ΠΑΘΙΟΝΟΣ restituimus. Melius id sane, saltem meliori fide commendatum, quam quod in *Bodl.* adluerat nescio quis, ΜΕΙΖΟΝΟΣ. TAYLOR.

Ibid. antepen. αὖ δὲ μὴ] Ita lege cum omnibus, non cum *Wolfio* solo, αὖ καὶ μὴ. TAYLOR.

Pag. 627. l. 1. παροξύνει] Malim τὸ ΠΑΡΟΞΥΝΘΑΙ. WOLFIVS. Propemodum *Cod. Ven.* ΠΑΡΟΞΥΝΘΑΙ enim.

Ibid. 4. καὶ πρὸς τὴν κατ' ἐκείνους] Haec indistincte a *Wolfio* vertuntur: et haud tamen scio an melius quis Latine verteret. Sensus est: Cum tanta exorta sit iracundia ob multos qui in ciuitatem fraude inrepperant, ea etiam in nos cadit, qui non iure in hoc discrimen adducti sumus, verum factionibus oppressi. Inde fit ut nobis lis subnasceretur insolita et noua, sc. ut responderemus non priuatae et proprias criminationi, sed illi quae ab aliis orta, nos quoque, licet innocentis, oppressit. TAYLOR.

Ibid. 12. αὖ τῶν λαμβανόντων] Locus suspectus, qui sic tamen ferri posse videtur: αὖ (sc. ἡμεῖς οἱ ἰδικημένοι) γινώμεθα ἐν τοῖς διδόνσι δίκην, τῶν (malim ΤΟΥΤΩΝ τῶν) ἀνιδίων λαμβανόντων δίκην μὲν ὅμων (sc. ἡ δικαγῶν) ὅτι ἀνιδίως (sc. λάβωσι παρὰ τῶν ἀδικούντων). Sed quid si legas? αὖ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ λαμβανόντων δίκην, ΟΤΑΝ ΑΔΙΚΗΘΩΣΙ, μὲν ὅμων ΗΜΕΙΣ ἐν τοῖς κ. τ. λ. cum

alii, laesi iniuria, vestra ope poenas expetant: nos iniuriis affici apud vos. Quam coniecturam etiam praefero conuersioni auctoris (si, cum vestra quibusdam auctoritate poenas merito infligantur, nos una inter eos censamur) tamen nihil mutare audeo. WOLFIVS.

Ibid. Hic vir operose nihil agit. Restitue cum *MSto Veneto*, et Edit. *Morelii*, pro ὅτι, ΟΝΤΕΣ. Inique nobiscum agi contendit, si in numero reorum sistat, atque inter eos qui poenas pendunt; cum propter ius ciuitatis, inter vos esse deberem iudices, eosque qui poenas exposcunt. Pro ἡ λαμβανόντων in *Bodl.* reperitur, ἰσως ΤΙΝΩΝ λαμβ. ἡ, ΓΕΝΟΙΜΕΘΑ ἡ λαμβανόντων. Quod neque verum est neque acutum. TAYLOR.

Ibid. Sensus huius loci videtur aliquatenus tradidisse *Wolfius*, quem tamen miror qua ratione exsculpere potuerit ex hac lectione. Quod si rescribamus, αὖ τῶν λαμβανόντων δίκην ΟΝΤΕΣ δικαίως μὲν ὅμων, ἐν τοῖς διδόνσι γινώμεθα, cum demum omnia plana sunt. Miserrima omnium, inquit, res fuerit, si nos, qui una cum vobis decreuimus poenas iuste exigendas a ciuibz supposititiis, ipsi in eorum numero habeamur, quibus poenas dandae sint. Opponuntur nempe αὖ λαμβανόντες, et αὖ διδόντες, δίκην. IVRIN.

Ibid. 14. ἐγγὺς] An ΟΡΜΗΝ potius? TAYLOR.

Pag. 628. l. 2. ἀντιπυθύνει] Cui olim vniuersi mendosissime AN ΥΠΕΥΘΥΝΩΙ. Reformarunt *Bodl. Lambin. Wolfius*. TAYLOR.

Ibid. 3. εἰδὼς τὰς νόμους] Vtrum, εἰδὼς τὰς νόμους καὶ μᾶλλον ἢ προσέχων, τὸ ἴσθαι ἱκανοτέρως ἢ νόμων τῷ δίκῳ, τυτρίν, ἀκριβοδίκαιος, καὶ λίαν ἀκριβὲς ἐρεῖν τύττος, καὶ συνοφάστως γινώμεθα, ut ait *Menander*: an, καὶ μᾶλλον ἀδίκως, αὖ τῷ, ἀδικότερον ἢ προσέχων! WOLFIVS.

Ibid. Forte, Ἐπειδὴ τοῖσι δὲ εἰδὼς τὰς νόμους, ἀδίκως καὶ ὡλιγοδικῶς καὶ μᾶλλον ἢ προσέχων τὰν καλὴν γορίαν πεποιήσθαι. TAYLOR.

Ibid. 8. δυνήσκει] Legendum ΔΥΝΗΕΑΣΘΑΙ. Omnino. TAYLOR.

Ibid. 12. δὲ αὖ] Punge mecum salutariter, δὲ αὖ, καλῶς ποιεῖς, cetera. TAYLOR.

Ibid. penult. ὅτι δὲ] Vel fortean ὅτι ΔΕ. TAYLOR.

Pag. 629. l. 2. ἐξ ὧν ἰσχυρά] M. ΕΚΑΔΕΙ. WOLFIVS.

Ibid. Atque ita typis dedit. Et recte, credo, licet quatuor priores editiones aliter sentiant. Vnde ius habuit popularis suos vel municipales conuocandi,

candi, ad concilium cogendi. Cum *Wolffio* est, qui *Bodleianum* exemplar notauerit. TAYLOR.

Ibid. 6. *ἡ διαπραξία τοῦτο*.] Margo Editionis *Parisiensis* hoc pacto, neglecta coniunctione, ἀλλ' ἐπισκευάζων ἰμοί, ὅπως αἱ ἐπισκευαὶ αἱ διαφάσεις ἡ περι ἰμὺ γήλοιο, διαπραξία τοῦτο. TAYLOR.

Ibid. 9. *ἐκάλει*.] *ΕΚΑΛΕΙΤΟ* marg. *Benenati*. Fortasse *ὄντα τὸν ἐνομα ΕΚΑΛΕΙΤΟ, ΕΚΟΤΟ* ἴσαι. TAYLOR.

Ibid. *ἡ γὰρ ἡ περι ἐξουσία*.] Videtur aliqua dinumeratio horologii aut clepsydrae hic contineri. Nisi quis putat iam sexagesimum municipem citatum fuisse. Quod non placet, cum de 70 restitisse adhuc 15 tradat Auctor. WOLFIVS.

Ibid. Verte, *Ego enim eram circa sexagesimum*. TAYLOR.

Ibid. antepen. *μάστιγος* κ. τ. λ.] Restitue, vt optimus *Parisiensis* legit, *μάστιγα* MEN δ' ἐπὶ γένεσιν ἰδὲ παρὰσχόμενος κ. τ. λ. TAYLOR.

Pag. 630. l. 4. *ἀπολογισαὶ*.] Editi omnes et *MSti* *ΑΠΟΛΟΓΗΣΑΣΘΑΙ*, et culpam credo fuisse non *Wolffii*, sed operarum, vt aliter hodie legeremus. TAYLOR.

Ibid. 5. *ὅτι γένεσιν*.] Marg. *Benenati*, *ἡ ὅτι, Ἀ γένεσιν* περι ἰμὺ, τὰτοις — TAYLOR.

Ibid. 7. *ψῆφος* — *ἰδὲ*.] Vide *Falsf.* pag. 39. *Not. ad Harpocrat.* TAYLOR.

Ibid. 10. *παρὰ τόντον*.] Omnino rescribendum *παρὰ ΤΟΥΤΟΥ*, ab *Eubulide* scil. qui suffragiis ferendis praefuit. IVRII.

Ibid. Ita in *Bodl.* adnotatur, et ego olim diuinabam. Pariter etiam vertit *Wolffius*. TAYLOR.

Ibid. 14. *ἡ ψῆφος* ἡ ἀρα.] Malim, *ἡ ψῆφος ἀρα*. WOLFIVS. Ita etiam marg. *Parif.*

Ibid. *αἰτίαι* τὰ ἰγνώστα.] Sc. αἱ ψῆφοι. WOLFIVS.

Pag. 631. l. 3. *ἐμὺ*.] Sc. nobis, a nostra tribu, ab *Alimusiis*. Male *Wolffius*, *uestrum decretum executi*. TAYLOR.

Ibid. 11. *αἱ βέλυσθαι*.] *τέτι*, αἱ ME βέλυσθαι λίγιν, ἰγῶ. WOLFIVS.

Ibid. *τέτι*, αἱ βέλυσθαι ΔΚΟΥΕΙΝ, ἰγῶ. Marg. *Parif.* et *Ven.* In eod. margine γρ. etiam, vt *Wolffius* scribi voluit, αἱ βέλυσθαι ΕΜΕ λίγιν. TAYLOR.

Ibid. 16. *ὅμας* δὲ ἀποσάλας.] Sc. δίκαιοι νόμοι. WOLFIVS.

Ibid. ult. *Δικαιολογία*.] Potius ΔΕΚΕΔΕΙΚΟΝ, vt in marg. *Benenati*. Ita exarari semper fere solet, et debet. De Decelico bello, praeier *Scri-*tores istius argumenti, vide *Harpocr.* v. *Δικαιολογία*.

αἱ et *Αρχιδάμιος* πρίμης, *Falsum* pariter pag. 39. TAYLOR.

Pag. 632. l. 1. *πολλοὶ χρόνῳ*.] *ῥῶ πολλοὶ χρόνῳ*. WOLFIVS.

Ibid. 4. *Αθηναῖοι*.] *μάστιγ' ἀνείμαι* ὅμῳ ΕΜΑΥΤΟΝ *Αθηναῖοι* ἴστα ἰσχυρίζω. Cod. *Venetus*. TAYLOR.

Ibid. 7. *ἴστα*.] Restitue cum *Parisiensi*, *ἴστα*, ὅτι ΟΥΤΕ ἡ τοῖς ἀμύταις, ὅτ' ἡ τοῖς φράτορσι etc. TAYLOR.

Ibid. 12. *ὅς ἐστις ὅμῳ*.] Potius *ὅς ἐστις* HMIN, ex marg. *Benenati*. TAYLOR.

Ibid. 15. *Αυσσερίης*.] [Vt Editi.] Alias huiusmodi composita penacuuntur, vt *Ἰσσηρίης*. WOLFIVS.

Ibid. *τοῖς ἰμὺς εἰσόδῳ*.] Auiam paternam hic intelligendam, non nutricem, aut materteram, aut matris matrem *Genealogia* docet, cum *Thueritides* et *Lysarete*, patre eodem nati, coniuges fuerint. WOLFIVS.

Pag. 633. l. 2. *ἐκάλει*.] Alii *ἐπέκαλε*, sed infelicit. Vide adnotata ad *Lysiam* pag. 403. Edit. Lond. TAYLOR.

Ibid. 4. *αἰτίαι*.] Cum in omnibus exemplaribus tam manu exaratis, quam prelo excusis, ea vox desideraretur, nescio vnde adriperet, miror quod adriperet tacitus, bonus noster *Wolffius*. Id tamen certe necessarium, vel aliquid demum eiusmodi, quale est id quod habet marg. *Parif.* *διονύσιος* ἴσαι ΠΟΛΙΤΗΝ ἡ συγγραφή. TAYLOR.

Ibid. 5. *παρὰσχόμενος*.] *Suidas* interpretatur, *παρὰσχόμενος*, ἰλὺν, *καταστρεφόμενος*. Sed hoc ad rem bellicam pertinet. In *Orationibus* *Tutoriis* est *τὰς παῖδας παρὰσχόμενος*, qua de re suo loco. Hic non videtur aliud significare, quam in conspectu, aut adhibitis. Reliqui enim populares *Alimusi* non ignorassent penuriam. Verti, *productis* iis, sed minus placet. WOLFIVS.

Ibid. *αὐτῶ*.] Editio *Parifina* legit *αὐτῶ*, quod melius. Proxime *μαρτυρεῖται* editi vniuersi ante *Wolffium*. *Ven.* vt debuit, *μαρτυρεῖται*. TAYLOR.

Ibid. 10. *καὶ δὲ μοι* ἡ τὰς φράτορας.] Sunt apud *Atheniensis* *πολίται* ἡ *πολίτιδες*, ἀσπὶς ἀσπῶν, hoc est, *πᾶσις* οἱ συμπολιτεύμενοι. ἀσπὶς enim et *πολίται* differre, vt ἀσπὶς et *πόλις*, etfi non est absurdum, non tamen perpetuo obseruatur. Horum alii sunt *πολιτικοί*, ἡ *πολιτεύμενοι*, alii *ἰδιῶται*, *ἰδιωτεύοντες*, ἡ *ἀπολίτις*. Sequuntur *πολίται* *Tribules*, *δημόται* *Populares* aut *Municipes* (etfi non ignoro, *Ciceronem* *Cimonis* corialis *Laciadas* dicere) *φράτορες* *Curiales*, *γενήται* *Gentiles*.

tiles. Quibus vocibus uti mihi ut liceat, im-
tratatum velim ab aequis lectoribus. Ac cetera
vocabula obscura non sunt: φράσεις autem et
γυνήλαι quod munus habuerint, tradit *Suidas* hoc
modo. Φυλαὶ *Tribus* olim fuerunt quatuor, ad
numerum anni temporum: harum singulae tri-
buebantur in tris φράσεις ἢ τριτὺς, id est *curias*,
quae duodecim fuerunt imitatione duodecim
mensium. Vnde φράσεις. Vnaquaeque φράσις
ἢ τριτὺς habuit γῆν, id est, *gentis* triginta, pro
numero dierum mensis. Vnde Γυνήλαι dicti *Gen-
tiles*, non quidem ratione cognationis, sed pro-
pter familias ad hunc modum distributas. Vide
Γυνήλαι et φράσεις. Et si et ex Auctore hostro
pleraque huius generis perspiciuntur, cuius ac-
curata lectio, et index loca similia demonstrans,
homini vigilanti commentarii loco erunt. WOL-
FIVS.

Ibid. Vide *Harpocrat.* v. Γυνήται, ea quae di-
ximus ad Orat. c. *Neaeram* 584. 16. et ad *Lycur-
gum*. Notavi antea legendum videri, ut quidam
legunt, non γυνήταις, sed ΓΕΝΗΤΑΙΣ, quo modo
et hic etiam exhibetur in marg. *Morelii*. Vide
Orat. *Isasi de Apollodori hereditate*, et *H. Steph.*
adnotationes ad marg. TAYLOR.

Ibid. antepen. ἰ δ' ἐν ἀπασι — ἐξήτασμένους]
ἀπασί διληλυθός, ἀπασί περὶ γένος. WOLFIVS.

Ibid. penult. καὶ τὸν ἰγὼ Ο ΔΕ-
ΓΩΝ. WOLFIVS.

Ibid. Editiones superiores ad vnam omnes,
καὶ τὸν ἰγὼ ΔΕΓΩ. Fortasse recte. ἰ δ' ἐν ἀπα-
σι — ἐξήτασμένους φαίνονται καὶ ζῶν ὁ πατήρ,
καὶ τὸν ἰγὼ, λίγν, φράσεις, συγγίστοι. κ. τ. λ. si pa-
ter, dum vixit, et ego nunc, apud omnis eos pro-
bati sumus, apud quos unusquisque vestrum, nem-
pe, curialis etc. TAYLOR.

Pag. 634. l. 3. λόγον εἶχον] ἐκ αὐτῶν ἀλόγως ὕψυ-
πλίστο. WOLFIVS.

Ibid. 8. μισθίδουσαν] Margo *Benenati*, δ γὰρ
αὐτὸν δέπν — τὴν γένος μισθίδουσαν, ΑΛΛ ΟΣ
ΑΝΟΙΚΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΕ ΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣ ΑΛΛΟΤΡΙΟΝ ΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑ-
ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΠΗΞΙΩΘΕΑΝ· ἀλλ' ἢ κ. τ. λ.
TAYLOR.

Ibid. 11. ὁ μὲν] ΤΜΩΝ. IVRIN. Ita Cod. *Ven.*
cum marg. *Parisiensi*.

Ibid. ξῶν καὶ μὴ πολίτην] Forte ξῶν ONTA,
καὶ μὴ πολίτην. Et [635. 11.] τιθίνας ἰάσαι pro
ἰάσαι, tertia optatiui. Et [636. 1.] ΕΠΕΙ καὶ
ταύτην. Et [l. 5.] ἰσοχον εἶναι τῇ ΚΑΚΗΓΟΡΙΑΙ.
Infamis tamen fuisse circumforaneos homines su-

pra in Orat. contra *Neaeram* vidimus. Et [l. 9.]
ἐπὶ ἐκ ΕΞΕΕΤΙ. WOLFIVS.

Ibid. Certe sine vlla necessitate addidit istud
ONTA *Wolfius*. Neque agnoscunt aut Editi aut
MSti. TAYLOR.

Ibid. penult. καὶ τὴν γένος] Dele ociosa ista
vocabula. Loquitur generaliter, καὶ ὅν αὐτὸς ζῶν
αἰτίαν οὐχ, δικαιοὶ τὸς παῖδας τῆς αἰσλογίας
παρέχουσιν. Curiosus aliquis adnotator, nimium
memor causae quae in haec quaestione tractatur,
ista ingeminauit, quae sane perturbant etiam
constructionem. TAYLOR.

Pag. 635. l. 4. πῶς δ' ἀδικίως κ. τ. λ.] Omitti-
tur in versione τὸν τελειώσαντα, qui diem suum
obit. Malim etiam καὶ ἰκαῖον reddi eius iure,
vel secundum illum, quam, propter illum. IVRIN.

Ibid. 10. καὶ τοὶ τίς] Marg. *Benenati*, καὶ τοὶ
τίς ἰγν, (sine αὐτῷ, atque etiam, καὶ τοὶ τίς αὐτῷ εἶν)
ὅτις εἰς τὰ παλαιὰ μνήματα τὸς ΜΗΔΕΝ ΓΕΝΕΙ
ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΑΣ ΕΝΤΙΘΕΝΑΙ ἰάσαι; TAYLOR.

Ibid. penult. ὅτις εἰ καὶ κατὰ δάτιρα] Lambinus,
ὅτις εἰ καὶ ΜΗ κατὰ δάτιρα. Sed locum non in-
tellexit, qui quidem bene a *Wolfio* redditur. Αρι-
στοφῶν δὲ ὁ ἐχέτωρ, ὁ τὸν νόμον εἰσενέγκων ἐπ' Εὐκλεί-
δου ἀρχοῦ, ΟΣ ΑΝ ΜΗ ΕΞ ΑΕΤΗΣ ΓΕΝΗΤΑΙ
ΝΟΘΟΝ ΕΙΝΑΙ, αὐτὸς ἀπεδείχθη — ἐκ — τῶν
ἰταίρας παιδοποιησάμενος. Athen. l. XIII. p. m.
285. TAYLOR.

Pag. 636. l. 1. ἰπὶ] Deest *Ald. Man. Fel.* καὶ
δὲ τῆς μητρὸς· ΚΑΙ ΓΑΡ καὶ ταύτην, editio *Lutecia-
na* cum MSto *Veneto*. TAYLOR.

Ibid. 3. ψηφίσματα] Distingue δ μόνον παρὰ
τὰ ψηφίσματα, τὰ καὶ τῶν ἀγορῶν δικάσαι ἡμᾶς
Εὐκλείδης, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸς νόμους. TAYLOR.

Ibid. 5. κατηγορία] Eruditissimus *Wesselingius*
ad *Petit. LL. Attic.* pag. 644. recte admonuit re-
scribendum esse ΚΑΚΗΓΟΡΙΑΙ. Vide supra ad
634. 11. Vfu venit maximo, ut haec voces per-
mischerentur. Dixi ad *Lyfiam* pag. 176. TAYLOR.

Ibid. 7. ταινίας σωλῆν] *Hermogenes* Cap. περὶ
Αφιδίας. Ετι ἀφιδίς ἴσται, καὶ αἱ πλεονάζουσιν
πῶς δοκῶσαι τῷ εὐτελεῖ. γίνονται δὲ αὐταί, ὅταν
περὶ εὐτελῶν εἰ τῶν τυχερίων παραγμάτων λίγη τις.
ὥς ἐν τῇ κατὰ Στιφάνου ψευδομαθουρίων ἢ τὰ κα-
ταχύσματά φησιν αὐτῷ καλίχαι. καὶ πάλιν, ἰταρὸν
τῆν ῥοδονίαν ἐκτίλλειν. καὶ ἐν τῇ πρὸς Εὐκλείδην
ἰφίσει, τὸ λίγν ὅτι ταινίας ἐπὶ πρᾶσκει ἐν τῇ ἀγο-
ρᾷ ἢ μήτῃ. Adi poiro *Casaub. ad Athen.* VII. 22.
Herald. Animadu. Lib. II. Cap. II. §. 14. TAYLOR.

Ibid. 8. βελόμεθα] Vel ΕΒΟΥΛΟΜΕΘΑ po-
tius. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 10. ἐξῆς.] Ita Editi constanter. Melius tamen ΕΞΕΤΙ, ut *Wolfius* dedit, et uti nos quoque, nescio tamen qua fortuna impediti, dare volumus. Vide supra ad 634. 11. TAYLOR.

Ibid. 13. ὁμῶν] Abest ab omnibus tam cufis quam manu exaratis, priusquam *Wolfius* in impressione sua dederit. Miror autem dedisse, lectore de ea re non admonito. Fortasse, deleta rursus ea voce, quae occulte videtur inrepsisse, ita legendum: ὅτι — ΤΟΥΤΩΙ (i. e. Aristophonti) ἰδοὺς ἱκεῖν καλῶς καὶ δημοτικῶς νομοθεῖσθαι, ὥς ψηφισαὶ πάλιν ἀναγνώσασθαι. TAYLOR.

Pag. 637. 1. 6. αὐτῶν] Melius ΑΥΤΗΝ cum *Ven.* et marg. *Benenati*. TAYLOR.

Ibid. 7. τὰ τέλη ἐξετάσας] excutienda fuerunt vestigia. *Wolfius*. Male, ut arbitror. Ait Orator, si allegauerint fuisse eam peregrinam, adducendi erant illi qui peregrinantium vestigia excegerint; si ancillam, emptor. TAYLOR.

Pag. 638. 1. 3. ἀλλ' ἀπόσασις] Ita arbitror locum hunc esse reformandum, literula vix immutata, verum ordine instaurato, sc. ἀλλ' ἀπόσασις, ἵνα ὁμῶν ἰνιδιανόν τῆς μηδὲς τὰς οἰκίους, οἷος προσῆκιν ἵνα ANΘΡΩΠΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ, ΚΑΙ ὅς ὁμῶς φέρεται πρὸς ἵνα (ἵνα καὶ αἰσῶται πρὸς αὐτῶν πᾶσας τὰς διαβολὰς) ἐξομνόμενος, ὁ μαρτυρήσας αὐτῶν ἄσῶν ἵνα αἰδῶται, δικαίαν ἡμῶν δίδωι τὴν ψῆφον. TAYLOR.

Ibid. 5. ἵνα καὶ αἰσῶται] AN ΟΥΤΟΣ καὶ αἰσῶται Cod. *Ven.* cum marg. *Paris*. Deinde ΕΞΟΜΝΟΜΕΝΟΥΣ in eod. marg. et proxime ΘΕΘΑΙ *Lambinus*. TAYLOR.

Ibid. 13. Δεξιθεῖς] Postea Εὐξίθεῖς. ΔΕ et ΕΥ saepe permutantur ob non dissimilis ductus litterarum. WOLFIVS.

Ibid. Hic Dexitheus non idem est cum illo Euxitheo, qui postea occurrit. Fallitur *Wolfius*. TAYLOR.

Ibid. καὶ ὁ μὲν Ἀμυθίων] Male *Wolfius*, ac *Dexitheus* ex eorum numero est etc. cum id de *Amythione* dicitur. TAYLOR.

Ibid. 16. μαρτυρήσας] ΜΑΡΤΥΡΗΘΕΤΑΙ Cod. *Ven.* et marg. *Benenati*. TAYLOR.

Pag. 641. 1. 3. ψηφισαίης] ΨΗΦΙΑΙΤΟ marg. *Morel*. Sed illud non utique rem expedit. ΨΗΦΙΑΙΣΘΕ *Lambinus*. Melius sane. Verum adhuc Grammaticae non satis consulitur. Mentem scriptoris video. Indignissimum esset, si, cum tot *Ciues*, quibus nemo unquam peregrinitatem obiecit, me cognatum esse sibi et familiarem testentur, vos decerneretis me esse peregrinum. TAYLOR.

VOL. III.

Ibid. 9. ἡδικήκαμεν] *Wolfius* haec non satis accurate. Verte, Non enim, si pauperes fuissimus, rei sumus, sed, si peregrini. Agitur enim hodie, ut ait ille in sequentibus, non de facultatibus, sed de genere et ciuitate. TAYLOR.

Ibid. 11. δουλικῶν] ΔΟΥΛΙΚΑ, inquit *Poll.* L. III. C. VIII. §. 81. παρὰ Δημοσθένι. Quod referunt, nec iniuria, ad hunc locum. TAYLOR.

Pag. 642. 1. 1. κακλῆρονομήτα] Forte, ΚΑΙ κακλῆρονομήτα. Hunc locum aliter distinxī atque distinxerat *Wolfius*, et, credo, melius. Iudicet aequus lector ex *Versione*. TAYLOR.

Ibid. 7. δὴν] ΟΥΚΟΥΝ *Lambinus*, retracto accentu. Illud autem, quoniam in suis exemplaribus haec interrogatiue pungerentur, l. 10. Ad quam legem sententiam hanc reddidit *Wolfius*. Sed perinde erit, si tollas interrogationem, uti ego fustuli. TAYLOR.

Ibid. 8. ὅστις προκρίθῃ] Sc. ἐν τῷ κληρῷ. WOLFIVS.

Ibid. Minime omnium. Non προκρίθῃ ἐν τῷ κληρῷ, sed προκρίθῃ ἐν τῷ κληρῷ. Municipales quosdam e suo demo praetulerunt, selegunt, ut ex iis vnus forte *Herculanum* sacerdotium sortiretur. Aliter, unde haec explicaret? si μὲν ἴλαχον, ὅστις προκρίθῃ, aut illud l. 13. ἱερῶν κληρῷ μὲν αὐτῷ προκρίθῃ. De his rebus accuratissime *Desid. Herald.* L. II. C. III. §. 3. TAYLOR.

Ibid. ἵνα αἰ μὲν] Opinor legendum ΔΕΙΝ αἰ μὲν. IVRIN.

Ibid. 9. καὶ νῦν] [Ita Edit. *Lutec.*] Marg. *Paris.* καὶ ΤΟΥΤΟΥΣ. Verissime. IVRIN.

Ibid. vlt. παρὰ τῷ] Malim ΠΑΡΩΝΤΟ. WOLFIVS. Similiter habet MS. *Venetus*.

Pag. 643. 1. 1. συνιδόντες αὐτῷ τὰ ληθῆ λέγειν] Vtatius dici videtur, ὅτι συνιδόντες αὐτῷ τὰ ληθῆ ΛΕΓΟΝΤΙ. Alias etiam accusatio iungitur, ut apud *Aristotelem*, συνιδόντες αὐτοῖς ἄγνοια. WOLFIVS. Restitui autem ΑΥΤΩΙ cum adspiratione.

Ibid. 4. ἀχθῆσθαι] Editiones omnes, et membranae μῆδης — ἀχθῆσθαι, Εἰ ἱμαυτὸν κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 11. ὅ γὰρ ξῖν καὶ ξῖν] Sc. ὑπὸ τῷ ἀντιδικῶν λεγόμενον. WOLFIVS.

Ibid. 14. ἱμαυτῷ] EMAYTON *Bodl.* et marg. *Morel*. Sc. ut concordia fieret cum verbo quod sequitur μίλιχιν. Rursus in eod. margine, γγ. ἱμαυτῷ τῆς πόλεως ΜΕΤΕΙΝΑΙ. Sed fortasse nostra

nostra pungendi ratio omnem istam difficultatem eximet. TAYLOR.

Ibid. 16. ἐφελμύνει] *propter emolumenta*, Wolfius. Frigide. Lege ΟΦΕΛΙΑΟΜΕΝΟΥΣ μίσι, *falsum dicere testimonium in gratiam meam, propter acri alienum quo mihi obstringuntur*. TAYLOR.

Ibid. ult. κληρονομίης] ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΣ *Ven.* Quod satius est. TAYLOR.

Pag. 644. l. 1. ἐν ψευδομαρτυρίαις] Vel fortasse melius ΕΚ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΑΣ. TAYLOR.

Ibid. 3. μηδὲ μίαν ἐξελίξας ὁπόχης ἰαυδὲ ποιεῖ] ἀπὸ τῆς ὁπόχης ἐξελίξας, διὸ ὁπόχην τιμωρίας τῆς ἐξελίξας. Hanc vocem [ὁπόχης] alibi me legisse non recordor, nec in veteribus Lexicis reperio. WOLFIVS.

Ibid. 9. ἀπὸν ἐξ αὐτῆς ἰγλυτῆς] Legendum esse ἐξ ΑΣΤΗΣ ἰγλυτῆς vel coecus viderit, et tamen hic nihil vident octo Codices, ac potius quindecim, *Augustano* etiam adnumerato. Nam et ceteri omnes in manifesto errore consentiunt. WOLFIVS.

Ibid. αὐτῆς quidem Editi omnes et Membranae. Cum *Wolfio* restituit etiam *Lambinus*. Ceterum et alio errore tenentur Editiones *Manutiana* et *Parisiensis*, sc. ἐξ αὐτῆς ἰγλυτῆς: quem sane sustulit margo, ἐξ αὐτῆς ἰγλυτῆς αὐτῆς, et ἐξ αὐτῆς τῆς ἰγλυτῆς. TAYLOR.

Ibid. 13. καθαρῶς — πολῖται] Ita loquuntur puri et emendati scriptores. *Lucian.* in *Timone* §. 52. Τίπλις ἰλιυθίς, ἢ ΚΑΘΑΡΩΣ ἰλιυθίς. ἢ δ' ἀπὸς ἄν. *Libanius* in *vita Demosth.* init. Τὸ μέγιστον μὴ γινώσκον τῷ ῥήτορι ἐκ ἡν, ὡς φασί, ΚΑΘΑΡΩΣ Ἀττικῶν. Inde optimo iure *Lyfiam* olim emendaui c. *Agoratum*, pag. 254. Edit. Lond. τῶν μέγιστον, ὡς ἢ ΚΑΘΑΡΩΣ Ἀθηναίων ὕλη, ἰσχυρῶς τινος βασιλευσίν. Legebatur olim καλῶς, nulla gratia aut sapore. TAYLOR.

Pag. 645. l. 5. ἢ δὲ] Lege ΟΥΔΕΝΑ omnino; atque ita diuinauit *Wolfius* quoque. TAYLOR.

Ibid. 9. ὅ] Atqui restitui velim Οἱ, *qua* rō. Vti est in *Bodleiano*. TAYLOR.

Pag. 646. l. 4. τί δὲ κ. τ. λ.] *Wolfius* interpretatur haec iuxta ac ego edendum curavi, *quid autem eos priuatim non facturos putatis* — ? Ille tamen, vti ceteri omnes, aliter Graeca distinxit, τί δὲ; ἢ κ. ἢ ὅτι οἷοιτο —; duplici interrogatione. Et profecto ex ista pungendi ratione, et lectione quam suppeditant Codd. *Luteciani*, bellissima orietur sententia: sc. τί δὲ; ἢ κ. ἢ ὅτι οἷοιτο τῶν ἰδίων ποιῆσαι ταῦτα, ἢ κ. ἢ ὅτι οἷοιτο; Et opinor eam posse esse veram lectionem, cum

vtique Codd. plures etiam ἢ pro ὅ retineant. TAYLOR.

Ibid. 11. περὶ αὐτῶν] Lege περὶ ΑΥΤΩΝ *de seipsis, de statu suorum*, qualis solebat esse διαψήφισις. TAYLOR.

Ibid. 13. καλεῖσθαι τὸ δικαστήριον] Ita infra, τὸς δὲ τὰς πολιτικὰς συντάξεις ἐξέταλον, ὅς τὸ δικαστήριον καλεῖσθαι. Adludit sc. ad istam prouocationem ad Curiam quae legibus erat concessa. De qua nonnihil dixi ad initium huius orationis. Atque id potissimum videtur esse ΚΑΤΑΔΕΧΕΣΘΑΙ, solenniter dictum, cum quis vna sententia damnatus, altera, ad quam adpellauerit, erit absolutus. Ita *Aesch.* c. *Timarch.* pag. 51. huius editionis, καὶ ταῦτα ὡς ἐπαυλῶν ἢ βουλῆς εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξιφυλλοφορήσει μὲν αὐτὸν, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ ΚΑΤΕΔΕΧΑΤΟ. *Secundis* nimirum *sententiis*. Ἀλλ' ὅτι τῆς ψήφου, φύλλοις ἐκρυβῆτο — ὡς περὶ ὁρῶν ἐν τῷ ὁρῶνισμῷ. ἢ ἐλίσσεται ἐν τῷ ἐκφυλλοφορῶν. — Εξῶ μὲντοι ἐν τῇ δικαστηρίῳ ΚΑΤΑΔΕΧΕΣΘΑΙ τὸς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς ἢ Δημοσθένι φησὶ ἐν τῇ κατὰ Νεαιράς. Etym. M. 325. 18. Vbi tamen id non dixit, si integra ad nos peruenerit ea Oratio. TAYLOR.

Ibid. 17. τῇ τῷτο δῆλον; ὅτι ἀπάσαις ἰδοῖ] Forte ΤΙ τῷτο ΔΗΛΟΙ; ὅτι ἀπάσαις (sc. ταῖς ψήφοις) τυτίται, ὅτι δὲ εἰς ἀντίταγιν τῷ μὲν εἰς δὲ μόνον αὐτόν. Et [647. 6.] ὅτι αὐτοὶ ΣΥΤΕΤΑΣΕΩΣ. WOLFIVS.

Ibid. antepen. ἀπάσαις] *Ven.* ΑΠΑΞΙΝ. TAYLOR.

Pag. 647. l. 2. ἐψηφίσαντο] ΕΦΗΜΙΣΑΝΤΟ Quatuor impressi *Wolfius* lectionem excudit, quam repraesentant margo *Benenati*, et *Venetius* noster. TAYLOR.

Ibid. 6. ὅτι — ψηφισαμένως] Ferri potest, si pro ὅτι [vt Editi] legas ΟΤΕ. Sin ὅτι, recte ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΟΙ substituitur. WOLFIVS. ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΟΙ marg. *Paris*.

Ibid. 7. συντάξις] ΔΙΣΤΑΣΕΩΣ Editi, et melius. Vide supra ad 646. 17. TAYLOR.

Ibid. ἐψηφίσαντο] ἐψηφίσαντο ΜΟΥ. *Ven.* TAYLOR.

Ibid. 9. δοκιμασίᾳ] ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ *Ald. Par. MSS. Fel. et Man.* ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΙ Editi. *Felic. Man. Cod. Ven. et marg. Parisiensis.* TAYLOR.

Ibid. Possit et ΔΙΑΨΗΦΙΣΕΙ legi. WOLFIVS.

Ibid. 17. ἐξήλειψας] ΕΞΗΛΕΙΨΑΝ *Bodl.* cum marg. *Benenati*, quod necesse est, nisi ΕΞΗΛΕΙΦΟΝ legi malis. TAYLOR.

Pag. 648. l. 1. ἐκκαλέσασθαι] ΕΚΚΟΥΑΝΤΕΣ marg.

marg. Paris. et MS. Ven. Quae lectio diu inveterauerat, ut liquet ex scholio ad hunc locum. Vide supra contra Neaeram 599. 6. TAYLOR.

Ibid. 3. τῆς ἀπολογίας ἵνα ποιῶσαι] συλῆσαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐκπολάσαι τὸ ψέφισμα. Quod ad- versarii fecerint, id eos sibi crimini dare queritur. WOLFIVS.

Ibid. 5. τηλικύτων ἵνα — τιμωρίαν] τηλικύτων. Forte, ἀντὶ τοῦ, ὅτι μικρῶν. Etsi me fa- teor non intelligere quid ea res reo patrocinari potuerit. Ideoque absurditate refutatur. WOLFIVS.

Pag. 649. l. 1. Ἀπόλλωνος πατρὸς καὶ Διὸς Ἑρκίου] Ἐκαλεῖτο δὲ τις Θεομοσίων ἀνέκριστις· εἰ Ἀθηναῖοι εἰσὶν ἱκατέρωθεν ἐκ τριγώνιας καὶ τὸν δῆμον πόθον· καὶ εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς πατὴρ, καὶ Ζεὺς Ἑρκίος. Poll. L. VIII. C. IX. init. Ἑρκίος Ζεὺς. Διὸς πατρὸς ἐν τῇ κατὰ Μοσχίων. Εἰ Θεοτορεῖ αὐτῶν βωμοὶ Διὸς Ἑρκίου, καὶ Ἀπόλλωνος πατρὸς εἰσιν. Ἑρκίος Ζεὺς, ὃ βωμοὶ ἐν τῇ ἑκτῇ ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ ἰδρυ- τῶν· τὸν γὰρ περιέβουλον ἱερὸν ἔλεγον. ὅτι δὲ τό- τος μετὰ τῆς πολέμου, οἷς εἰν Ζεὺς Ἑρκίος, δι- δόλκεν καὶ Ὑπερίδης ἐν τῇ ὁμῇ δημοποιήτῃ, εἰ γνή- σιος, καὶ Δημόκριτος ἐν τοῖς περὶ τῆς ἐν Ἀθήνῃς το- μοθεσίας. Harpocr. v. Ἑρκίος Ζεὺς. Vide Vale- sium ad locum, Sigon. de Rep. Athen. IV. 3. Gyrard. Histor. Deser. col. 96. Vlpian. ad Medianam n. 368. Edit. Paris. Petit. LL. Attic. pag. 321, 322. Edit. Wesselingii. σχ. Euripid. Hecub. 7. 23. Eustath. ad Odys. X. 335. Heins. ad Ovid. Heroid. VII. 113. Jos. Laurent. Var. Sac. Gentil. C. VIII. TAYLOR.

Ibid. 2. εἴτα οἱ ἔρια ταυτά.] In Aldinis post εἴτα οἱ cetera decrant in lacunula, quam Vir

doctus his vocabulis ex coniectura sua deprom- ptis non bene suppluit, sc. εἴτα οἱ ΦΑΤΟΡΕΣ ΤΩΝ ΟΙΚΕΙΩΝ. Vide Kubn. ad Poll. L. VIII. C. IX. Not. 91. Ab his qui Aldum excipiebant optime ex membranis restitutum οἷς τὰ ἔρια ταυ- τά. qui commune ius habent sepulturae. Vide Schol. ad hunc loc. Herald. Animadu. L. II. C. I. §. 15. Viros doctos ad Lucian. Contemplat. T. I. pag. 518. Harpocrat. in v. et σχ. ad Theocr. Idyll. B. 13.

Φαῖσι καλόν. τίς γὰρ ποταίσομαι ἄσυχον δαί- μον,

Τῇ χθονίᾳ θ' ἑκάτα, τὰν καὶ σκύλας τρομέοις, Ἐρχομένας νεκρῶν ἀνά τ' Ἡΐα καὶ μέλαι αἵμα.

In his tamen, qui isti hiatui satisfecerunt, male ubique ταυτά, non ταυτά. Quod mendum eo libentius sustulimus, propterea quod recte vertat Wolfius, licet incommode ediderit. TAYLOR.

Ibid. ἀδελφίδε] Ita Editi ad vnum omnes. Quod non bene vertitur. Neque profecto verum est, si locum superiorem consulas, ubi haec magis explicate traduntur. Non magis vera quae ex MS. Veneto et marg. Benenati adducuntur pro varia lectione, πρότοι μὲν ΑΔΕΛΦΙΔΟΙ ΔΕΟ' ΕΙΤΑ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ ΑΔΕΛΦΙΔΟΥ ΥΙΟΙ vel ΥΙΟΙ ΔΥΟ. Vbi pro ἀδελφίδε Wolfius coniecit ΑΔΕΛΦΟΥ. TAYLOR.

Ibid. 12. ταυτά] Potius ταυτά cum marg. Be- nenati. TAYLOR.

Ibid. 17. ἀποσθίμην] Recte, non, ut Aldus cum Parisensibus, ἀποσθίμην. TAYLOR.

Ibid. antepen. τὰς ἱνία ἀρχοῖας] Wolfius sex- viros. Male. TAYLOR.

Finis Orationis contra Eubulidem.

Variantes Cod. Caesarei.

CUM prima Oratio, quae est contra Lepinum, iam cum suis adnotationibus e prelo exierat, adlatas mihi sunt VARIAR LECTIOES IN DEMOSTHENEM ex Cod. MSeo optimae Notae et Actatis in Augustissima Vindobonensi Bibliotheca, curis Domini Bricherii Columbi I. P. Patricii Finariensis excerptae, gratia autem et hortatu praecellentissimi et Nobilissimi Viri, qui huic Editioni literisque omnibus, quantum superest, et praest et patrocinatur.

Lectiones igitur istius exemplaris, in iis sc. locis de quibus in notulis meis ad Lepinam disputavimus, hic visum est subicere, ut omnia pariter procederent. Ceteras in suis sedibus reperientur.

- Pag. 3. 1. 5. καὶ τῶν ἰσχυρῶν τῶν τοῦ νόμου
vlt. deest ἄλλοι
4. 2. γράφει τις νόμον
3. ἀκούει
16. καὶ τῶν νόμων
penult. αὖ τῶν νόμων συμφέρει, ὅτι ἀσύμφορον
ὅμῳ γίνεσθαι, ἰὰ οἱ πάντες μὲν
λαίβεσθαι, ἀπορίσκει δὲ τῶν
νόμων, αὖ δὲ ἰσχυροὶ τὸν λαίβεσθαι
τῶν δὲ δικαίων, ὅτι ἐκ τῶν νόμων
α. τ. λ.
5. 18. συνεπιδέσθαι δὲ τὸν νόμον
7. 9. ἀδικῶν
8. 2. ἰσχυροὶ δύναι ὁμῶς, τὸ δύναι ὁμῶς
ἰσχυροὶ
10. ψήφισμα καὶ πολλὰ πολλὰ
10. 3. ἀφαιρῶ
12. 2. d. 30
13. 2. ἰσχυροὶ τῶν νόμων τότε
antep. d. ἰσχυροὶ
14. 10. ἀφαιρῶ
ibid. ὁμῶς αὐτοὶ
15. pen. εἰς δὲ ὁμῶν γινώσκουσιν
17. 8. ἀλλ' ὡς ἀπλῶς ἀπλῶς μὲν
21. 9. πρὸ τῶν τριῶν ἀδίκων
penult. πρὸ
22. 16. ποιησάμενοι τῶν νόμων μὲν
23. 1. Deest articulus δ.
18. τὸν νόμον ὁμῶς ποιησάμενοι
24. 8. Deest δὲ
26. 13. ποιῶντες λόγον τοῦτον
28. 1. ἀκούσθαι
31. 11. παρῶν
32. 13. δίκων
34. 5. πάλαι
11. Deest αὖ
35. 16. αὖ τότε ἰσχυροὶ
13. ἀρμόνιου δοκεῖ
36. 17. Deest δὲ
18. μὴ δὲ ἰσχυροὶ
ibid. αὖ τότε πάλαι δὲ ἰσχυροὶ
37. 1. ἰσχυροὶ
6. πρὸς
7. ἰσχυροὶ
13. ὅτι χυρῶν ὁμῶς — διαφίσει οἱ
νόμοι desunt.
38. 3. Deest αὖ post πρὸς
40. 9. πολλοὶ εἰσὶν
41. 6. ἀλλοίως
42. 11. ἀφαιρῶ
18. τριῶν δὲ
46. 3. ἰσχυροὶ πρὸς
48. antep. πρὸς αὖ ἀφαιρῶ
49. 16. πάλαι εἰ δὲ Desunt ista.
50. 5. πρὸς
8. ὅτι ἰσχυροὶ
13. ὅτι δὲ τότε
51. 2. πρὸς γὰρ ὅτι αὖ καὶ τῶν
3. εἰ μὴ μὲν ἰσχυροὶ
52. 13. αὖ δὲ τότε
penult. ἀφαιρῶ
54. 16. πρὸς
55. 15. ἀφαιρῶ
vlt. πρὸς
56. 9. ὅτι δὲ τότε ταῦτ' ἰσχυροὶ
58. 2. αὖ μὲν αὖ μὲν
9. Deest articulus τὸ
10. πρὸς
15. μὴ δὲ πρὸς τῶν
vlt. ἰσχυροὶ δὲ ὁμῶς τῶν δημοσίων ἀφαιρῶ
59. 13. ἀλλοὶ ἀλλοὶ γίνεσθαι
60. 9. αὖ πρὸς ἰσχυροὶ ταῦτα λόγον
12. εἰ τὰ πρὸς ἰσχυροὶ, αὖ τὰ μὲν
λοῖα τ' ἰσχυροὶ
61. 7. λόγον ὅτι
62. 9. ἀφαιρῶ

SYLLABVS

Vocabulorum (ad Remp. maxime spectantium) quae in Notis ad hunc tertium Tomum, dum *Demosthenem* emendauimus, obiter, et quandoque laus explicantur; nonnulla etiam, contra atque aliis explicare visum est.

Prior numerus *Paginarum*, Alter *Columnam* denotat.

- A**ΓΕΙΝ et Απάγειν. 337. 2.
 Αγραφία δίκην. 559. 2.
 Αζωεύς. 79. 2.
 Αιγυλιεύς. 624. 2.
 Αλάν. 623. 1.
 Αλάδιον. 461. 1.
 Αλάριος. 555. 1.
 Αλθυπυρμασία. 558. 1.
 Αλιδριό. 521. 2.
 Αλν. ή άλν Θρυγία. 357. 1.
 Απάγειν. Supra Αγιν.
 Απάγειν et Εισάγειν. 447. 2. 517. 2.
 Αποκρίσιον. 345. 1.
 Αποκρίσιν. 618. 2.
 Αποκρίσιον δίκην. 522. 1.
 Αποκρίσιον τών νόμων. 447. 2.
 Αποκρίσιον, κατάστασις. 651. 2.
 Αποκρίσιον δίκην. 522. 1.
 Αρχή τών αρχών. 243. 2.
 Αττικά γράμματα. 619. 1.
 Βασίλισσα. 619. 1.
 Βελούσιος γεφύ. 516. 1.
 Βρυτίδαι. 618. 1.
 Γαμήλια. 653. 2.
 Γαυλαί. 618. 1. 656. 1.
 Γεαίται. 619. 1.
 Γέζα. τὰ γέζα αίαιριών. 620. 1.
 Γεφύριον ήτοι αυτ ήφισμα, in iudicium vocare. 64. 1.
 Διαγράψιν. 555. 1.
 Διάσια. 172. 2.
 Διασπίλισθαι. 445. 2.
 Τὰ Δίασια. 512. 1.
 Διασπίλις κατά δήμους. 457. 1.
 Διασπίλις άσπας τών στρατηματάων. 445. 1.
 Διοίκησης. 448. 2. 613. 1. 616. 2.
 Διοίκισιν. 170. 2. 173. 1.
 Δουκ. 345. 1.
 Εγγραφισθαι. 512. 1. 523. 1. 558. 2.
 Είπε. 347. 2.
 Εισαγγελία. 453. 1.
 Εισφίσιον. 345. 2.
 Εισφίσιον. 70. 2.
 Εκκλή. 555. 1.
 Εκκλησία. 348. 1. 2. 510. 2. 553. 2.
 Εκκλήσια. 456. 1.
 Τὸ Εκκλήσιον μέγεθος. 511. 2.
 Εκκλησία Antiquorum: καὶ de guerra. 185. 2.
 Επιχειρήσιον. 450. 1.
 Επιχειρήσιον τών νόμων. 446. 1.
 Επιφάσιον. 452. 2. 454. 2.
 Ερασι et Εράων πληρωθέν. 185. 1. 514. 2.
 Ερα. 243. 2. 343. 2.
 Εραδός. 616. 1. 618. 2.
 Ερασι. Ζεύς. 659. 1.
 Εύροχας. 179. 1.
 Εφ' αμ. 356. 1. 454. 2.
 Εφεία άγορά. 347. 1.
 Ζεύς Ερασι. 659. 1.
 — Κτάσι. 180. 1.

Ηθ^ο τῆς σέλιος. 66. 2.

Ημιτάλαιον. σίλη ἡμιτάλαια. 245. 1. 557. 2.

Θοίνα. 619. 2.

Θορίκι^ο. 183. 2.

Καλαδίχισθαι. 658. 2.

δ Κατάθη νόμ^ο. 344. 1.

Καῖθαι. 521. 2.

Κρισσῆς ἀγυιάς. 178. 2.

Κολλυσιός. 458. 2.

Κτήσι^ο. Ζυγ^ο Κτήσι^ο. 180. 1.

Κυρσίον. 193. 2.

Κυρία Βοιόται. 621. 2.

Μίξ^ο. ἐν μίξι τιθέναι. 343. 1.

οἱ Μισθώματα μισθώματα. 450. 1.

Μοσχίου. 520. 1.

Μυίζω. 653. 1.

Οδός. ἐν ἰδῷ καθιλά. 349. 1.

Οικιῶσθαι. 515. 2.

Οἰκισμός. 458. 2.

Οἶμαι ἐτ Οἶσμαι. 355. 2.

Ορῶ. 520. 2.

Οροι. 522. 2.

Οσια. 445. 2. 457. 2.

Οσιας χιῶσαι ἀνίσχων. 179. 1.

Οφίλιον ἐν δημοσίῳ. τὰ δημόσια. 240. 2. 444. 1.

Οὔτω. 192. 2. 196. 1. 353. 2.

Πάδια. 172. 2.

Παιδίων α^ο. β^ο. γ^ο. 448. 1.

Παράδουτος. 452. 1.

Παραγράφισθαι. 344. 2.

Παρατόμων. 172. 1. 240. 2. 246. 1. 522. 2.

Πάριδοι. 557. 1.

Παρίσασθαι. 244. 2.

Πιζή. Πιζιά. 455. 2.

Πιθώ. 181. 2.

Πλόν ἔχων. 351. 1.

Πληρωτής. Vid. Ερασι^ο.

Προβελή. 168. 2.

Προβαλίσαι. 617. 1.

Πρόκλησις ἐτ Πρόκλησις. 554. 1. 557. 1.

Πρόνοια Αθήνα. 516. 2. 517. 1.

Πρόκλησις. Vid. Πρόκλησις.

Προσιμῶν τῶν δισημ^ο. 444. 1. 455. 2. 457. 2.

Πωλιῶσθαι. 618. 2.

Ρυτός. 193. 2.

Σίτω δίκη. 617. 2.

Σύνδοκοι. 81. 1.

Τάξις. 451. 2. 511. 2.

Τίθωναι νόμοι ἐτ Τίθισθαι. 453. 2.

Τρωμασία. 558. 1.

Φαῦλον ἐτ Φλαῦρον. 187. 2.

Φεύγω. 349. 1. 2.

Χερμαλίζω. 447. 2. 452. 2.

Χιδίων. 617. 2.

Erratum est in sequentibus,

Sc.
In Textu.

Pag. 27. l. 12. ἰσι	ἰσι	328. 7. Αξίω	Αξίω
30. 10. τῶ Δα-	τῶ Δασι-	334. 15. ἀπολαυέτων	ἀπολαυέτων
124. 11. σιπράχθαι	σιπράχθαι	ibid. antep. ᾧ	ᾧ
130. pen. EIN	EIH	380. 16. ANEΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ	ΑΝΑ-
159. 16. γιγνῆσθαι	γιγνῆσθαι	ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ	
262. 10. Αθωίδης	Αθωίδης	384. 2. ΟΦΑΗΚΟΤΙ	ΟΦΑΗΚΟΤΙ
268. 2. σάβη	σάβη	431. 16. τοῦτον	τοῦτον
277. 7. ᾧ	ᾧ	482. 14. δυσμύρις	δυσμύρις
281. 9. ᾧ	ᾧ	488. vlt. ᾧ	ᾧ
287. 12. ἴμεν	ἴμεν	494. 10. ἰαίνας	ἰαίνας
301. 16. ἰαίνας	ἰαίνας	566. pen. χεῖρας	χεῖρας
312. vlt. ἰσιτισμός	ἰσιτισμός	579. vlt. Δαμπερίω	Δαμπερίω
313. 4. ἰσι	ἰσι		

In Versione.

Pag. 19. col. 2. h. 7. efficit	efficit	273. 1. 5. patria	patriam
27. 2. antep. addo beneficia	post accipi- enda	275. 2. 4. dimittit	addo punctum, fit dimittit.
55. 2. pen. legas	leges	301. 2. 2. nimirum?	nimirum.
101. 2. 11. couincatur	conuincatur	362. 1. 5. vltiores	vltiores
137. 2. 13. ratio	oratio	472. 2. 12. cotemptum	contemptum
150. 1. 8. iurifurandum	iurifurandum	480. 2. pen. habetis	hebetis
181. 1. 14. persequemur	addo comma, fit, persequemur,		

In Notis.

Pag. 170. col. 2. l. 10. amen	tamen	453. 2. 6. εισαγίλις	εισαγίλις
ibid. 12. qui	qui	520. 1. 17. a fine, castigat	castigat

EXCVDEBAT CANTABRIGIAE IOSEPHVS BENTHAM
ACADEMIAE TYPOGRAPHVS
MENSE IANVARIO
M DCC XL VIII.

11

SECRETARY OF THE ARMY
WASHINGTON, D. C.
JAN 10 1918
TO THE SECRETARY OF THE ARMY
FROM THE SECRETARY OF THE ARMY
SUBJECT: [illegible]

11

1. [illegible]
2. [illegible]
3. [illegible]
4. [illegible]
5. [illegible]
6. [illegible]
7. [illegible]
8. [illegible]
9. [illegible]
10. [illegible]